بسم الله الرحمن الرحيم

د يرغل

پر

وړاندې

ليکوال: مولوي عبدالهادي (مجاهد)

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم : د يرغل پر وړاندې

ليکوال : مولوي عبدالهادي (مجاهد)

د چاپ کال : ۱۳۹۵هـ ش (۲۰۱۶) م

چاپوار: اول

دچاپ شمېر: (۲۰۰۰) ټوکه

د ترلاسه کولو درکونه :

د افغانستان او پښتونخوا ټولې مشهورې کتابخانې.

د چاپ او هر ډول نشر حقوق ځې له مؤلف سره خوندي دي

فهرست

د دې ټولګې په اړه څوکرښې! 11
"د يرغل پر وړاندې" کتاب يوه ځانګړې مبارزه 13
د پيل خبرې 19
امريکا د افغانانو د اسلامي هويت د له منځه وړلو په هڅه کې 26
د افغاني ټولنې د اسلامي هويت اساسي عناصر 26
اول عنصر- ټينګ ايمان: 26
د نصراني غرب درې جبهې : 29
د سيکولريزم جبهه: 29
د کليساجبهه: 30
پوځي جبهه: 32
دويم عنصر- غيرت او همت: 34
د ديني او معنوي ارزښتونو د له منځه وړلو لپاره غربيانو تدابير 34
د نشراتي وسائلو پراخه خپراوی: 34
د ليکوالانو او مفکرينو خريداري: 36
د لنډغرو او بې غيرته حاکمانو مسلطول: 36
دريم عنصر - عفت او شرف: 37
د اخلاقي فساد د خپرولو ډولونه او مثالونه 39
د مېډيا له لارې د اخلاقي فساد خپرول 39
د ښځو د چارو عجيب او غريب وزارت : 40
د هېواد په ښارونو کې د شرابخانو او فحشاوو د اډو جوړول: 41
څلورم عنصر- د جهاد او سرښندنې فطري استعداد: 43
پنځم عنصر- د غرب له لوبډلې او مبتذل فرهنګ او تمدن څخه د افغانانو لرې والی: 44

په افغانستان کې يوه بله جګړه هم روانه ده!.....46
د خاموشې جګړې ډګرونه.....48
د حاکميت ډګر:.....48
د حاکميت په ډګر کې د امريکايانو دوه ډوله ملګري:.....48
د دين او فکر ډګر:.....51
د دين او فکر په ډګر کې د اشغالګرو امريکايانو اقدامات.....51
په عملي لحاظ د دولت په عدلي او قضايې ارګانونو کې د شريعت د تطبيق مخنيوی:.....51
د اسلام يو ليبرال او غربي تعبير رامنځته کول:.....52
په ټولنه کې د تزکيې او احسان له منځه وړل،او پرځای يې د (منحرف روحانيت) او (بې لاري پيرانو) لپاره د نفوذ زمينه برابرول:.....53
ځوانان له اولوياتو څخه په فېشن، لوبو او د پرديو په تقليد مصروفول: 54
د ټولنيز ډګر متشنجول:.....54
ديموکراسي څه شی ده؟.....56
د ډېموکراسۍ د پېژندلو اهميت.....56
د ډېموکراسۍ تعريف:.....58
د ډېموکراسۍ دوه مهم بنسټونه:.....63
اول بنسټ ـ دولس حاکميت:.....63
دويم بنسټ ـ حقوق او آزادۍ:.....65
د دين او عقيدې آزادي:.....65
د رأيې د اظهار د آزادي:.....70
شخصي آزادي:.....74
د مسکن د انتخاب آزادي:.....76
د ملکيت حق:.....76
د کار حق:.....77

زده کړې حق: 77
پارلمان د ډيموکراسۍ ممثله اداره..... 78
پارلمان ولې طاغوتي اداره ده؟ 79
د صليبي جګړو نن او پرون د عواملو او مشابهتونو په رڼا کې..... 87
د جګړې د اسبابو او عواملو مشابهتونه 87
د مسلمانانو د يوه دولت او خلافت پر ځای د ډېرو کمزورو دولتونو شتون: 88
د منحرفو فرقو او نظرياتو موجوديت: 89
په مسلمانو هېوادونو کې د سياسي قيادت د نا أهلۍ ستونزه..... 93
د صليبيانو اقتصادي مصالح او پراخ غوښتنه:..... 95
غرب د مسلمانانو لپاره څه ډول اسلام غواړي؟ 98
له ريښتيني اسلام سره د غرب دښمني: 100
د ريښتني اسلام په خلاف دغرب د معاصرو رهبرانو دريځونه: 102
هغه اسلام چې غرب يې د مسلمانانو لپاره غواړي:..... 108
بې شريعته اسلام: 111
فکري جګړه او د اسلامي مفاهيمو تحريف: 112
د اسلام د تحريفولو او د هغه په خلاف د فکري جګړې لپاره د غرب وسائل: 115
مېډيا او مطبوعات : 116
تعليم او تربيه :..... 120
قوانين او سياسي فشارونه : 126
د غرب له نظره منځلارى اسلام څه شى او منځلاري مسلمانان څوک دي؟..... 130
منځلارى اسلام او تاريخ: 131
منځلارى اسلام يو امريکايي ايجاد دى:..... 132
د امريکا او غرب فکري مراکز او د منځلاري اسلام د توليد پروسه: ..134

مشهور امريکايي فکري مراکز: 137
مشهور برتانوي فکري مراکز 138
رانډکارپوريشن څه ډول مرکز دی؟ او تر اوسه يې د اسلامي نړۍ او مسلمانانو په خلاف څه کړي دي؟ 139
د منځلاري اسلام لپاره د امريکا معيارونه 144
د منځلاري اسلام لپاره د رنډکارپوريشن د فکري مرکز معيارونه: 145
په اسلامي نړۍ کې د امريکايي (منځلاري اسلام) پرځای د (اصلي اسلام) له تطبيقه د غرب وېره: 147
امريکا د منځلاري اسلام د خپراوي لپاره په کومو ډګرونو کې مرستې او فعاليت کوي؟ 150
د امريکايانو له اشغاله وروسته په افغانستان کې د سيکولر احزابو پرله پسې زېړون 153
د سيکولر احزابو له جوړولو د امريکا دوه مهم هدفونه 153
اول هدف ـ په سيمه کې د جهاد د فرهنګ ختمول: 153
دوهم هدف ـ د سيکولرزم (بې دينۍ)حاکمول 155
غربي اشغالګر او په اسلامي نړۍ کې د تعليم سيکولريزه کول 160
د تعليم د لادينه کولو لارې چارې 162
د غرب تعليمي مشاورين او ماهرين : 163
د تعليمي ماحول غربي کول : 164
د فرعون پوهنتون 166
فرهنګيان که فرنګيان؟ 174
جهاد که جګړه؟ 181
عسکرجانه تاته وايم ! 187
د پوهنتونونو ځوانان دهبواد د اسلامي اصالت شعوري سپاهيان 208
په پوهنتوني محيط کې د مسلمانو ځوانانو ستونزې 212

د سازماني انسجام نشتوالی.....212
د غرب د فرهنګي يرغل په مقابل کې د اسلامي نشراتو او مطبوعاتو نشتوالی:.....212
نشنلزم او نشنلست حرکتونه: 213
د اسلامي امت د ذلت له اسبابو او عواملو څخه.....215
د خلافت سقوط.....215
(سیکولریزم)یا د دین او د دولت بیلتون.....216
روحي شکست او د کمترۍ احساس 219
ناپوهي او په اسلامي او تجربوي علومو کې بېرته پاتې والی.....220
نشنلزم او وطنیت: 222
مادیت، له دنیا سره بې حده مینه، او له مرګ څخه وېره:.....225
د رسول الله صلی الله علیه وسلم او اسلام په خلاف د غرب مشترک جنایات.....227
له قرانکریم څخه د دفاع د افغاني پاڅون حقیقت، لاسته راوړنې، دلالتونه، دریځونه او راتلونکی.....234
په افغانستان کې د امریکا ماتې نور په کنفرانسونو نه جبیره کېږي.....256
په سیمه کې د امریکا دري اهداف او هغو د تحقق په کار کې د امریکا ناکامي 257
اول هدف ـ د طالبانو اسلامي حکومت له منځه وړل: 257
دویم هدف ـ په منځنۍ آسیا کې د امریکا د جیوستراتیژیکو مصالحو تأمین او د سیمې د انرژۍ پر منابعو او د هغې د انتقال پر لار تسلط: .259
دریم هدف ـ په افغانستان کې مجاهدین او د جهاد نظریه له منځه وړل 260
امریکا د قضیې ریښتني او واقعي حل ته نه حاضرېږي.....263
د بن دویم کنفرانس خپل اهداف ترلاسه نه کړل.....264
د ستراتیژیک ټرون خطرناک امریکایي اهداف.....266
د ستراتیژیک ټرون اصلي هدفونه : 268

اول هدف – د منځنۍ آسيا او د کسپين د حوزې نفتي منابعو ته دلارې تأمين 268
دويم هدف ـ په افغانستان کې د يوه ريښتني اسلامي حکومت د قيام مخنيوی: 269
دريم هدف : د سيکولريزم، ليبراليزم او تنصير حمايت او پالل: 271
څلورم هدف ـ د داسې يوه اسلام دښمنه پوځ رامنځته کول چې د غرب ګټې وساتي: 273
پنځم هدف ـ د سيمې د مسلمانو هېوادونو دائمي تهديد او د هغوئ ترمنځ د سياسي او پوځي نړېوالي مخنيوی: 275
صليبي اروپا له منارو څخه په وېره کې ده 277
غولوونکي اصطلاحات 283
امريکا له افغانستانه وځي که د خپلې جګړې شکل بدلوي؟ 287
امريکا ولې خپل پوځونه باسي؟ 288
امريکا ولې په افغانستان کې په محلي ډول جګړه دوامداره ساتي؟ ... 291
د دې لپاره چې په افغانستان کې بيا يو اسلامي حکومت جوړ او شريعت تطبيق نشي: 292
د دې لپاره چې د امريکا لخوا رامنځته شوی وضعيت او د هغې لاسته راوړنې دلته دوام وکړي: 292
د دې لپاره چې افغانستان له غرب سره په امنيتي، استراتيژيکو، سياسي، تعليمي او فرهنګي تړونونو پورې تړلی وي: 293
د دې لپاره چې طالبان له نامنظمو چريکي مجاهدينو څخه په يو منظم ايډيالوژيك عسکري ځواك بدل نشي. 294
امريکا په افغانستان کې د خپلې جګړې شکل ته تغيير ورکوي 294
د ناپوځي جګړې شکل او وسائل 295
د غرب ملګري په واك کې ساتل: 295

له ناپوځي لارو د طالبانو د کمزوري کولو هڅې..... 296
د جهادي فکر او عقيدې په خلاف منفي تبليغات..... 297
په افغانانو کې د مقاومت روحيه له منځه وړل:..... 298
د تعليم نظام او نصاب د ټولنې د غربي کولو لپاره د وسيلې په ډول استعمالول:..... 299
د معتدل اسلام او منحرف روحانيت له پيروانو کار اخيستل:..... 301
د مېډيا له لارې د فکرونو تسخيرول:..... 304
د اقليتونو پالل او نشنلستي افکار تقويه کول..... 305
حکومتي نقش ناحکومتي مؤسساتو ته سپارل..... 306
ملي وحدت د چا له ليد لوري؟..... 311
د مفاهيمو جګړه:..... 312
ملي وحدت يوه پردې اصطلاح..... 313
د ملي وحدت تعريف:..... 314
ملت څه ته وايي؟..... 314
د ملت لغوي معنی:..... 315
د ملت شرعي معنی:..... 315
د (ملي وحدت) مفهوم د شريعت له نظره..... 318
(ملي وحدت) د سيکولرانو له نظره:..... 318
مورږ د مسلمانانو په حيث د (ملي وحدت) کوم تعريف اختيار کړو؟..... 320
ملي وحدت که سياسي وحدت؟..... 321
د (مورچل) مجله په افغانستان کی د غرب د ماتې عينی شاهد او د روان جهادي تاريخ امين..... 323
د جهادي خپرونو پر مفاهيمو د نوي غور ضرورت..... 330
اعداد يو شرعي مسؤوليت او جهادي ضرورت..... 338
د اعداد شرعي دلائل:..... 340

د جهادی اعداد ډولونه: 343
ايماني او شرعي اعداد: 343
بدني او عسکري اعداد: 346
د وسلو او وسائلو صحيح استعمال: 347
پوځي صنعت: 348
افغان علماء، د ليکوالۍ ستونزه او د اسلامي معلوماتو فقر 353
عجيبه معادله: 355
د ليکوالۍ پراخه ساحه او بې شمېره موضوعات: 356
يو ارمان او يو مهم وړانديز: 362
انټرنيټي کتابتون: 364
د تخيل په دنيا کې له ازادۍ سره مرکه 366
اوسني جهادي ادب ته يوه کتنه 383
د جهادي ادب اهميت: 384
د جهادي ادب اهداف 385
جهادي شعر او ترانې: 387
اصلي دښمن څوک، دښمن که د دښمن افکار او نظريات؟ 392

د دې ټولګې په اړه څوکرښې!

عبدالرحيم ثاقب

د "يرغل پر وړاندې" دا ټولګه د محترم مولوي عبدالهادي (مجاهد) د هغو مقالو مجموعه ده چې د صليبي يرغلګرو په خلاف د جهادي مقاومت په جريان کې په ډېرو سختو شرائطو کې ليکل شوې دي.

د "يرغل پر وړاندې" اثر ټولې مقالې هره يوه د خپل وخت د جهادي احداثو يو ښه انعکاس، يو پرځای تحليل او يو ژوندی تصوير دی چې درانه استاذ په ډير دقت او غور او خورا امانت داري سره وربانديې قلم خوځولی او د پېښې هر اړخيزه ارزونه يې کړې. د يادې ټولګې په راټولولو کې د پېښو زماني تسلسل هم په داسې ډول په پام کې نيول شوی چې د ۱۵ کلن جهادي بهير د مهمو او اساسي احداثو ډېره برخه يې احتواء کړې.

په لنډه کې ويلای شو چې د "يرغل پر وړاندې" تر لاس لاندې ټولګه هم د جهادي احداثو هينداره او هم د يرغلګرو د پوځي او فرهنګي جنايتونو رسوا کوونکي وسيله ده.

دلته هم د يرغلګرو په خلاف د پوځي مقاومت سنګرونه ستايل شوي او هم د هغوی په وړاندې ځوان نسل ته د فرهنګي او فکري مقابلې تکتيکونه ورښودل شوي دي.

په دې مجموعه کې د يرغلګرو په خلاف مبارزه کوونکو مجاهدينو ته د ديني پوهاوي له لارې د جهاد او مبارزې شعور ورکړل شوی او د يرغلګرو اصلي ماهيت ورته بربنډ شوي دی.

د "يرغل پر وړاندې" په مجموعې کې د صليبي يرغلګرو ټولې هغه دجالي دسيسې ښې افشاء شوې کومې چې دوئ په افغانستان کې د خپل وحشيانه يرغل د تبرير لپاره د ډيموکراسۍ، آزادۍ او بيا رغونې تر نامه لاندې پر لاره اچولې.

د "يرغل پر وړاندې" ليکوال د پخواني او اوسني جهاد د پېښو يو ژوندی تاريخ دی چې زمونږ د هېواد د تېرو دريو لسيزو د ټولو پوځي او سياسي جرياناتو عيني شاهد پاتې شوی او له هغو څخه په تجربې اخيستو سره يې خپل معلومات له ځوان نسل سره د همدې ليکنو په وسيله شريک کړي دی.

د "يرغل پر وړاندې" اثر ليکوال يو له هغو جهادي ليکوالانو څخه دی چې د پوځي جهاد ترڅنګ يې د يرغلګرو په وړاندې د فرهنګي جهاد سنګر هم تود ساتلی ، په يرغلګرو يې د علم ، پوهې او بصيرت په رڼاکې اغيزناک ګوزارونه کړي او د فرهنګي جهاد په ساحه کې يې د ډېرو ځوانانو په روزلو سره د يادولو وړ خدمتونه کړي.

د "يرغل پر وړاندې" ليکوال ته په دې لاره کې د مزيد توفيق غوښتنه کوم او له الله تعالی څخه غواړم چې زمونږ په ټولنه کې يې امثال زيات کړي.

والسلام

عبدالرحيم ثاقب

"د يرغل پر وړاندې" کتاب يوه ځانګړې مبارزه

لطف الله خيرخوا

مورږ د قضيې او دښمن په پېژندلو کې تل ستونزه لرلې. همدا د دې لامل ګرځېدلی چې مورږ ډېر ځلې د دښمنانو د يرغلونو د واقع کېدلو په مخنيوي کې پاتې راغلي يو. او د يرغل له واقع کېدلو او د هغه په خلاف د اوږدو مقاومتونو له رامنځته کېدلو وروسته مو چې هر ځل دښمن په پوځي لحاظ مات کړی بيا هم تقريبا هر ځل مورږ د هغه د فکري او سياسي دسيسو پر وړانې ماتې خوړلې. د دې ټولو تکراري پېښو لامل يو دی، او هغه دا چې مورږ په خپله قضيه په تمامه معنا هېڅکله نه يو پوه شوي.

د سوبې لومړی شرط دا دی، چې په مبارزه کې انسان په خپل فکر، کړنلارې، هدف او دښمن پوه شي. هله به مناسبه رويه او د لومړيتوبونو انتخاب رامنځته کيږي او کرار به د هدف خوا ته درومي. همدا پوهه مبارز انسان پر حالاتو، شرايطو او ظروفو حاکم ساتي او د خپل انتخاب حق ورکوي. که دا پوهه نه وه، نو حالات، شرايط او ظروف به ځان مسلطوي، بيا نو مبارز ته بويه، چې څه ډول رويه کاروي او څه ډول د حالاتو مقابله کوي؟

د"د يرغل پر وړاندې"کتاب د فکري مبارزې شهکاره نمونه ده او يو داسې کوښښ دی چې د روان يرغل په اړه دې بشپړ پوهاوی رامنځته شي. مورږ کاش د استاد مجاهد په څېر شخصيتونه ډېر لرلی، چې تر شوني بريده ډېر پوهاوی رامنځته شوی وی، خو دا چې نه شته، ځای يې دا نيسي، چې د دې کتاب مفاهيم په ژوره مطالعه کړو، عقل او زړه ته يې وسپارو او تر نورو يې ورسوو.

په کتاب کې ډېرې خبرې د پام وړ دي، چې څو خبرې ترې زه د نمونې په توګه راوباسم :

د يرغل ماهيت :

د غرب او سيمې د استعماري او نيمه استعماري زورواکانو د مغالطو په پايله کې زمونږ ډېر خلك د دې جګړې په ماهيت نه پوهيږي. څوك وايي دا مازې اقتصادي جګړه ده. څوك وايي دا د څو هېوادونو د نيابتي جګړو ميدان دی. څوك وايي ټول کار د امريکا دی او د خپلې سلطې د دوام لپاره يې ځان ته مصنوعي مقاومت پيدا کړی چې تر شونې بريده يې دلته قيام اوږد شي. اصل هدف يې چين او روسيه ده...

دغو خلکو کې شعوري خلك هم شته، چې د موضوع عمق ته رسيږي، مګر په لوی لاس د هغو خلکو د بې لارې کولو کوښښ کوي چې نه پوهيږي او يا د نورو په تقليد ځان يوې نتيجې ته رسوي. دغه شعوري ډله د دې کتاب د محتوی له نظره څو جنايات کوي او لاړويان يې ورسره د هغو مرتکبين دي:

اول دا چې دوئ د دښمن عقيدوي او فکري هويت پټوي، او په دې کار پر هغه حکم باندې هم خاورې اړوي چې اسلامي شريعت يې ورته ټاکي.

دوهم دا چې د دې دښمن پر وړاندې د جهاد حکم کې شکونه پيدا کوي، ځکه چې دوئ د دښمن اصلي څېره پټه کړې او خلکو ته داسې ښيي چې ګوندې دا هغه صليبيان نه دي چې اسلام يې په اړه دا او هغه حکم کوي.

درېيم جنايت يې دا دی، چې د دې خاورې مسلمان ملت له خپل رزمي تاريخ او اصيل فرهنګه شکوي. دې مسلمانانو چې هر مهال بهرنی دښمن په ځغاسته او مات مات له خپل کوره وېستلی، اوس يې په دې تېرباسي چې ګوندې دا جګړه دربانديې بل چا تپلې. هغوی نه غواړي افغانستان ارام شي، پرمختګ وکړي او...

دا کتاب خپل خلك ښېرته خپل تاریخ او ثقافت ته ورګرځوي، چې ګورئ دا تپونکي په هغه وخت کې نه ول چې تاسو دا ډول جګړې ګټلې. د دې تپونکو نوم لانه و، چې تاسو ځان څه چې لانور ملتونه هم ګټل!

څلورم جنایت دا کوي، چې د دې مسلمانانو پر حافظه ملنډې وهي. دې مسلمانانو په نړۍ تېر کې غزاګانې وګټلې، دښمنان یې مات کړل، مګر دوئ یې رزمي تاریخ اوس داسې تفسیروي چې ګوندې تاسې خو هېڅکله له دښمن سره جګړه نه ده کړې، او دا اوس مو چې څه روان کړي دي دا د ناپوهۍ له امله دي. دا دېرش کاله دا ولس بې علمه پاتې شوی، او دېته ورته نورې خبرې. دوئ کوښښ کوي چې د کفر د سلطې په دوران کې د شکلي ښوونې په ترویج دې له مسلمانانو هوتکي، ابدالي، غزنوي او د تېر جهاد پېرونه هېر کړي. دا ملت د یوه غبي او مټاك منځي ملت په توګه مخاطب کړي!!

پنځم جنایت یې دا دی چې د دې مسلمان ملت افتخارات او سرښندنې په ډېر مهارت بل چا ته منسوبوي. دغه خلك، چې د افغان دوستۍ په جامه کې د افغانانو اصلي دښمنان دي نه غواړي دا ملت خپل تاریخي تسلسل وساتي، نه غواړي دا ملت د خپل ثقافت اصول په ژوندي ډول مراعات کړي، ویې پالي او د عمل په میدان کې یې ترجمه کړي.

دا کتاب د روانې جګړې اصل ماهیت روښانوي، او له هغو څېرو پرده پورته کوي، چې دا جګړه بدله ښیي او پورتنې یاد شوي جنایتونه ترسره کوي.

د يرغل کيفيت :

په کتاب کې به ځای ځای تاسې ته "بله جګړه، فکري جګړه، د مفاهیمو جګړه، خاموشه جګړه" یا دې ته ورته ترکیبونه مخې ته درځي. استاد کوښښ کړی چې د جګړې کیفیت روښانه کړي او خپلو خلکو ته وښیي چې دا جګړه دومره په ساده کیفیت کې نه ده څه ډول یې ځینې خلك

تعبیروي، بلکې دا یو هر اړخیز یرغل دی او په یو وار زموږ تنه او روحیه دواړه له منځه وړي.

دا جګړه، چې څومره مساحتي وسعت لري او ټوله اسلامي نړۍ یې لاندې کړې او هر ځای کې یې مسلمان په شکنجه کې نیولی، همدومره یې معنوي اړخونه هم ګڼ دي. همدومره تکتیکي تعدد لري. او هر اړخ او هر تکتیک یې ځانګړې توجه، دفاع او مقاومت غواړي.

دا کیفیت چې په دې کتاب کې په څه ډول روښانه شوی ښیي چې دا جګړه د تجزیې قابله نه ده. او د هغې په خلاف هم په حکم او هم د حکم په تعمیل کې منظم او هراړخیز ستراتېژیك مقاومت ته ضرورت لري.

د کتاب محتوی په دې ډېر دلایل لري چې دا جګړه په مجموع کې د یوه فکر او یوې عقیدې له لوري اداره کېږي. په دې جګړه کې د دښمنانو تشکیلاتي توپیر نه د هغوئ د ارزښتونو او اهدافو تغییر دی، او نه ورباندې دلیل دی. د کتاب د دلایلو ساده خلاصه دا ده چې د دې جګړې د مقابل لوري مدیر د هغه د ټولې اداري مدیر دی، نو ولې ورسره په رویه او حکم کې توپیر پیدا کړی شي؟

هغه خلك، چې په همدې ډول ادارو کې کار کوي او ځان په تشکیلاتي توپیر کې له جنایته پاك ګڼي، دا کتاب یې سر خلاصوي، چې څنګه پر یوه ښکاره وضعي فکر او فلسفي اصل خړوبه اداره په خپلو تشکیلاتو کې د خپل اساس اغېز ردولی شي؟

تاسې به کتاب کې ولولئ، چې غرب دلته په فکري برخه کې څه راوړي؟ همدغه فکر په ټوله اداره حاکم دی که نه؟ څه ډول خلك په کې استعمالېږي؟ کومې لارې انتخابېږي؟ او دا هر څه بیا د کومو اهدافو لپاره کارېږي؟ که په ټوله اداره کې داسې کوم تشکیل وي، چې دې اهدافو ته کار نه کوي نو بیا خو سمه ده، او که نه نو د ځان د تېر ایستو هېڅ اړتیا نه شته.

د دښمن کلتوري هويت

يو څوك يوازې په جغرافوي انتساب نه پېژندل کيږي، چې فلانی کومه محدوده کې زېږېدلی او ژبه يې څه ده؟ که عبارت مې غلط نه وي نو دا يوه شکلي پېژندنه ده. اصل پېژندنه دا ده، چې د هغه تاريخي ژور ته کوز شې، د هغه فکري رجحان او ميلان راوسپړې، د هغه د خوځښتونو تر شا هڅاند فرهنګ مطالعه کړې، چې د دې فرهنګ او نظريي سرچينې کومې دي؟ نو ايله به دې د دښمن د پېژندو لار ميندلي وي.

که دښمن په دې وپېژنو، چې هغه په خپله په تزويري ډول د ځان په اړه څه وايي؟ ملګري يې د هغه په اړه څه وايي؟ خادمان او مزدوران يې په اړه څه وايي؟ نو دا يوازې هغې لومې ته ځان وربرابرول دي چې دښمن د همداسې غافلو خلکو لپاره ايښې او همدا ډول نا بلدي ورکې رانيسي!

بيا هم مهمه دا ده چې د دښمن له عقيدې زېږېدلی فرهنګ مطالعه شي او وشنل شي، ځکه چې د يوې معلومې قضيې په اړه د هغه د تمايلاتو فکري او فرهنګي ارزونه تر نورو ټولو لارو چارو د هغه هويت ښه روښانوي.

دا کتاب په همدې بنسټ په روانه قضيه کې د مسلمانانو د دښمن اصل هويت څرګندوي. د فکر سرچينې يې درښيي. د هغه د کار مېتود ته دې دروي. دکار وسايل يې در په ګوته کوي، د هغه د کار چورليزونه برسېروي، د ترکيز نقاط يې مخې ته دروړي، تر ټولو مهم دا چې د دښمن کار او زيار په داسې بڼه درته ږدي چې د خپل غفلت انتها ته دې پام واوړي!

تاسې به په کتاب کې ولولئ چې د روانو جريانانو ستره بهانه «ديموکراسي» څه شی دی؟ په دې کې به هغو نکتو ته ستاسې پام واوړي چې دا ديموکراسي څه ډول د «اسلام» بديل ګڼل کيږي؟ شريعت په کومو دلايلو له ژوندە ويستل کيږي؟

پدې مطالعه به مو د هغو خلکو په اړه هم ذهن خلاص شي چې ولې هغوی د اعتدال او سولې په نوم د دښمن رضاکار لښکريان دي. هغه منځلاري

چې هر حرکت، منډه او هڅه يې يوازې او يوازې دښمن حاکميت ته مشروعيت ورکوي.

د کتاب په اړه دې څوك دا فکر نه کوي، چې ولې ليکوال د يو علمي څېړونکي په څېر بې طرفه نه دی. دا بې ځايه فکر دی، ځکه چې يو خو کتاب په يوه موضوع نه څرخي، بلکې د څوارلسو کلونو د ببلابېلو جرياناتو په اړه د مقالو ټولګه ده. دوهم دا چې ليکوال د قضيې سړی دی او ليکوال د ميليونونو مسلمانانو تر منځ يو هغه مسلمان دی چې روانو جرياناتو د ژوند پر داسې سختو مورګو درولی چې ممکن کوم رفاه پلوی يې يوازې په کيسه لوستو زاره چاودی شي.

ليکوال د هغه علمي منافق په څېر نه دی چې عقيده يې يوه وي، خو ليکي او وايي بل څه. دی چې څه وايي د يوه مؤمن په څېر پر هغه معتقد هم دی. ليکي يې، اوروي يې، بل ته يې رسوي او د يوه بلا همت په زور د منزل په لو ردرومي.

لطف الله خيرخوا

د پيل خبرې

الحمدالله رب العلمين، والصلاة والسلام على رسوله المرسل بالبلاغ المبين، الذي بلغ الرسالة، و أدّى الأمانة، و كشف الغمّة، و جاهد في الله حق جهاده، وعلى آله و صحبه الهداة المهديين المجاهدين الذين رضي الله عنهم و رضوا عنه، و على من اتّبعهم بإحسان إلى يوم الدين أجمعين.

په تېرې يوې نيمې پېړۍ کې غربي هېوادونو د اسلامي نړۍ ډېر هېوادونه او ولسونه تر خپل اثر لاندې راوستل، او په سياسي، پوځي، اقتصادي، فکري، او فرهنګي لحاظ يې په ځان پورې وترل.

غربيانو نه يوازې دا چې په اسلامي نړۍ کې پر خلکو د خپلې خوښې حکومتونه نظامونه، قوانين او احزاب ومنل، بلکې په ټول توان يې د هر هغه چا په خلاف هم د ژوند په ټولو ډګرونو کې خپلې هر اړخيزې جګړې او دښمنۍ ته دوام ورکړ چې په اسلامي نړۍ کې د دوئ د استعمارې پلانونو او ظالمانه پالېسيو د پلي کېدو د مخنيوي په لاره کې فعاليت او مبارزه کوي او مسلمانان يې برته د اصيل اسلام غېږې ته ورګرځوي.

د ۲۰۰۱ ميلادي کال د سپتمبر له يولسمې وروسته چې د امريکا په مشرۍ غربي ائتلاف افغانستان اشغال کړ نو دلته يې هم د افغانانو د تسخيرولو او په افغانستان کې د خپل اشغال د دائمي ساتلو په مقصد په بېلابېلو شکلونو کې خپلې پاليسۍ او پلانونه طرح او عملي کړل.

غربيانو د افغانانو د تابع کولو او په خپل ځان پورې د ټولولپاره ډول ډول پوځي، سياسي، اجتماعي، تعليمي، فکري او فرهنګي پروژې په ډېر مهارت سره پداسې ډول تر کار لاندې ونيولې چې له يوې خوا په افغانستان کې د غرب په ګټه يو هراړخيز تحول رامنځته کړي، او له بلې خوا دلته د غرب د پلانونو او خطرناکو سياستونو په خلاف د خلکو احساسات او حساسيتونه هم راونه پاروي.

د غرب د پوځي يرغل پر وړاندې خو د افغانانو ځواب دا ځل هم د تل په څېر د پاڅون، جهاد او نه سترې کېدونکي مسلح مقاومت په شکل کې مخې ته راغی، خو دا چې د دې يرغل ډېرو نورو اړخونو د ښکاره جګړې بڼه نه درلوده نو ډېرو خلکو په آسانه دا خبره نشوه درک کولی چې دلته نورې پټې فکري، فرهنګي، تعليمي، سياسي او رواني (روحي) جګړې هم روانې دي.

دا چې د دغه ډول ناپوځي جګړو په مقابل کي درېدل د علماوو، ليکوالو، دعوتګرو، او د فکر او نظر د خاوندانو کار وي، او د هغوئ مسؤوليت وي چې ولس د دښمن له پلانونو، عزائمو او پټو توطيو خبر کړي، او په خلکو کې له دښمن سره د مقابلې لپاره روحيه، انګيزه او معنوي توانايی پيدا کړي، نو له همدې املـه د نورو علماوو، ليکوالو او د اسلامي فکر د سپاهيانو په کتار کې د درېدلو او د خپل انفرادي مسؤوليت د ادا کولو په مقصد ما هم د دې يرغل په مقابل کې خپل ولس او د جهادي صف ځوانانو ته په ښلابښلو وختونو کې د يو لړ فکري او تحليلي مقالو د ليکلو هڅه کړې چې د هغو له جملې څخه يوه برخه يې د (***فکري پوهنه***) دکتاب په شکل کې څو کاله مخکې افغان ولس ته وړاندې شوې او د الله تعالی په فضل هغه کتاب په پښتو او دري ژبو کې په ټېرو څو کلونو کې په مکرر ډول په لسګونو زره نسخې چاپ او د دې مسلمان ولس له تاوده استقبال سره مخ شو.

دا دی اوس يوه بله مجموعه مضامين چې هغه هم د امريکايي اشغال په خلاف د مقاومت په سلسله کې ليکل شوي دي او د همدغه زماني مقطع د حالاتو او فکري ادبياتو څرګندوونه کوي تر بيا کتنې او ځينې اصلاحاتو وروسته پدې مجموعه کې د (***د يرغل پر وړاندې***) د کتاب په شکل کې د لوستونکو مخې ته ږدم.

د دې کتاب مضامین د بېلابېلو سیاسي، فکري او د افغانستان په روان وضعیت پورې د اړوندو موضوعاتو په اړه دي، خو د ټولو ترمنځ مشترکه نقطه د دې صلیبي یرغل پر وړاندې د ولس په ځوانانو او لوستو خلکو کې د مقاومت د روحې رابیدارول او د دښمنانو پر توطیو او عزائمو د هغوئ خبرول دي. الله تعالی دې وکړي چې پدې هکله مې خپلو خلکو ته داسې څه لیکلي وي چې ما ورکې خپل دیني مسؤولیت اداء کړی وي او د آخرت لپاره مې توښه وګرځي، او خپلو خلکو ته مې د روانو جریانونو څو داسې زاویې روښانه کړي وي چې د هغوئ د ایمان ساتنې، آزادۍ پالنې او له اسلام سره د هغوئ د محکم شعوري تړاو وسیله وګرځي.

پدې کتاب کې به ځینې مقالې داسې هم وي چې په کوم خاص حالت او وضعیت پورې به تړاو لري، خو پدې کتاب کې یې د راوړلو اهمیت پدې کې دي چې راتلونکو نسلونو ته دا ور معلومه شي چې پر افغانانو او افغانستان د امریکا د یرغل په وخت کې دلته څه تېرېدل؟ او د دې یرغل پر وړاندې د دې مسلمان ولس څه دریځ وو؟

د امریکا د اشغال په مقابل کې د قلم د پورته کولو تر څنګ ما ته الله تعالی د غږ د پورته کولو توفیق هم را په برخه کړ، چې پدې ډګر کې مې په بېلابېلو وختونوکې د هېواد له مجاهدینو، لوستو خلکو، او د فکر او فرهنګ له خاوندانو سره چې په هغو کې د پوهنتونونو، مدارسو، مکاتبو استاذان او محصلین هم شامل ول د فکري پوهاوي درسونه او مجالس درلودل.

د فکري پوهاوي په سلسله کې مې پر بېلابېلو هغو علمي او فکري موضوعاتو چې په موجود وضعیت او جهادي جریان پورې یې اړه درلوده او پر هغو باندې پوهېدل او پوهول د معاصر اسلامي دعوت له ضرورتونو ګڼل کېدل یوه سلسله درسونه درلودل چې له نیکه مرغه د هغو درسونو یوه برخه یې د ځینو مخلصو دوستانو او شاګردانو په همت په صوتي شکل

ثبت شوې او نشر شوي هم دي چې لاندې عنوانونه يې ځينې مهم موضوعات تشکيلوي:

۱ - استشراق او پر اسلامي نړۍ د هغه فکري تأثيرات.

۲ - استعمار، د استعمار تاريخ ، استعماري دولتونه، استعمار شوي دولتونه، د مستعمرينو ځايي ملګري اوځاياستي، او د مسلمانانو د ژوند پر بېلابېلو اړخونو د استعمار تأثيرات.

۳ - ويسټرنايزيشن (داسلامي نړۍ غربي کول).

۴ - په اسلامي نړۍ کې د (شريعت) پر ځای د (وضعي قوانينو) د رائجولو اوږد او پراخ جريان.

۵ - ډيموکراسي.

۶ - سيکولريزم (د دين او دولت بيلول) .

۷- نشنلزم.

۸ - تنصير (د غرب له لوري د انسانانو د نصراني کولو نړيوال حرکت).

۹ - صليبي جګړې.

۱۰ - د اسلامي امت د ذلت اسباب او عوامل .

۱۲ - د اسلامي نړۍ معاصره پېژندګلوي.

۱۳- فکري استعمار.

۱۴- فکري جګړه او د هغې ډولونه.

۱۵- پر اسلامي نړۍ د غربي ډوله تعليم اغېزې.

۱۶ - د اسلامي تعليم او تربيې اهميت او ورکې موجود مشکلات.

۱۷ - د افغانستان د اشغالولو ترشا د امريکا سياسي، اقتصادي، پوځي او فکري اهداف.

۱۸ - د مجاهدينو لپاره د نړۍ او نړيوالو د پېژندلوضرورت.

۱۹ - د مجاهدينو ديني، پوځي او ټولنيز مسؤوليتونه.

۲۰ - د زاړه او معاصر جاهليت پېژندل.

۲۱ - د اسلامي دعوت اهميت او ضرورت.

۲۲ - قرآن ښوونه.
۲۳ - په افغانستان کې سياسي او فکري جريانونه (اسلامپالي، کمونستان او غرب پلوي) .
۲۴ - د غرب له نظره منځلاري اسلام او منځلاري مسلمانان.
۲۵- غرب ولي او څنګه د مسلمانانو ځوانان بې لارې کوي؟
۲۶ - په اسلامي عقيده کې د حاکميت تصور.
۲۷ - په افغانستان کې امريکايي اشغال او د قوانينو تبديلي.
۲۸ - د امريکايي اشغال د وخت پر اساسي قانون د شرعي تبصري تفصيلي درسونه.
۲۹- په افغانستان کې د امريکا د جګړې بېلابېل اړخونه .
۳۰- د (معالم في الطريق) درسونه.
۳۱- د اسلامي فکر مشخصات.
۳۲ - د جهادي اعلام (مېډيا) اهميت، تأثير او وظائف.
۳۳- جهاد چيست؟
۳۴ - عقيدۀ ولاء وبراء.
۳۵- د معاصر کفر د ډولونو د پېژندلو د درسونو سلسله.
۳۶- کافران څنګه مسلمانان د قوت له عواملو محروموي؟
۳۷- ويژه گی های افغانها و افغانستان در جهاد.
۳۸- ولې جهاد کوو؟ څنګه جهاد وکړو؟ د چا په خلاف جهاد وکړو؟(د درسونو سلسله).
۳۹- غرب څنګه ځينې اسلامي جهتونه د خپلو اهدافو لپاره استعمالوي؟ او په لسګونو نور مهم موضوعات.

په پورتنيو عنوانونو کې تقريبا ۲۰۰ ساعته صوتي درسونه دي چې د ځوانانو د فکري پوهاوي په لاره کې به ان شاء الله تعالى بې فائدي نه وي، او پدې مقدمه کې يې يادونه ماته ځکه ضروري ښکاره شوه چې مفاهيم

اوموضوعات يې د دې کتاب له محتوى سره قوي مناسبت لري، او ښايې په ډېرو مواردو کې د دې کتاب د مضامينو شرحه او متمم هم وګڼل شي.
پورتني صوتي درسونه د افغانستان په ټولو ولایاتو کې ترلاسه کېږي، او که په ځینې ځایونو کې موجود نه وي نو هیله ده چې د اسلامي فکر ځوانان به يې ببلابېلو ځایونو ته د رسولو همت وکړي. او دا هم د یادولو ده چې د پورتنیو درسونو له صوتي شکل څخه لیکلي متن ته پر را اړولو هم کار روان دی او په راتلونکي کې به ان شاء الله تعالی په کتابي شکل کې هم هېوادوالو ته وړاندې شي.
د دې کتاب په ځینې مضامینو کې د غربي یرغلګرو په خلاف د ستر اسلامي مقاومت (د طالبانو د جهادي حرکت) په اړه څرګندونې او پر موجود وضعیت د هغه د تأثیراتو یادوونه هم شوې ده. پدې اړه زما خبرې د دغه حرکت د ترجمانۍ، تبریر او یا تردید په معنی نه دي، بلکې پدې جهادي بهیر کې د یوه شریك مسلمان په حیث چې ما ته کوم څه د واقعیت په حیث ښکاره شوي دي هماغه مې په دې مقصد لیکلي دي چې د نړیوال کفري یرغل په مقابل کې مې د یوه مسلمان مقاوم جهت ملاتړ کړی وي چې همدا مې ایماني مسؤولیت هم وو، خو دا چې تاریخ او تجربې ښودلې چې تقریبا ټول اسلامي او جهادي حرکتونه د خپلې مبارزې د مسیر په کړلېچونو کې کله ناکله له یو لړ خطاګانو او اشتباهاتو سره هم مخ کېږي نو دا حرکت هم له دغې عارضې مبرّأ او معصوم نه بولم، خو د افغانستان په اوسني وخت کې يې د موجودو اسلامي جهتونو په منځ کې اسلامي شریعت، جهاد او جهادي فکر ته تر نورو ښه ملتزم او متعهد بولم. او دا هم عین ممکن ده چې ما دې د دغه حرکت سمه ارزوونه نه وي کړې. نو په کار ده چې د (طالبانو) مواقف او پر هغوئ حکم دې له هغو وثائقو او مصادرو واخیستل شي چې دوئ په خپله د خپل ځان په اړه په رسمي ډول نشر کړي دي.

په پای کې پداسې حال کې چې مسلمانانو ځوانانو ته د دغه ډول کتابونو د لوستلو توصیه کووم د دین له علماوو او د اسلامي فکر او نظر له خاوندانو احترامانه هیله کووم چې ځوان نسل ته پر معاصرو اسلامي موضوعاتو مؤثر لیکل وکړي، د دین (اصلي پیغام) خلکو ته په معاصره ژبه او معاصر اسلوب وړاندې کړي، او نوی نسل د اسلام د دښمنانو له فکري او عقائدي فتنو خبر کړي تر څو د هغو ښکار نشي.

او د دین له باخبره علماوو او د اسلامي فکر له استاذانو مې دا هیله ده چې که زه چېرې د دې کتاب په کومه موضوع او یا کوم حکم کې تېروتلی یم نو هغه به زما د کم علمې نتیجه وی، نه دا چې زه به پر غلطې اصرار کووم،نو د مهربانې او لورینې له مخې دې دوئ ما خپلې غلطې ته متوجه او خپل مسؤولیت دې رفع کړي.

د دې کتاب په اړه دا خبره یادول هم ضروري بولم چې زما دا کتاب ګوتې کوم علمي او تحقیقي أثر او په تخنیکي لحاظ یو معیاري کتاب ندی، بلکه یوازې د یرغل پر وړاندې زما د انفرادي مسؤولیت د اداء کولو یوه نیمګړې هڅه ده، او مضامین یې پدې مقصد لیکل شوي چې له غرب څخه د را صادرو شویو فکري او عقائدي انحرافاتو او د غربیانو او د هغوئ د پیروانو له ورانوونکو پلانونو او پټو توطیو مې خپل ولس ته د خطر په مقابل کې د را ویښېدلو څو له سوزه ډکې چیغې وهلې وي. الله تعالی دې یې راڅخه قبولې کړي، او د خطا په صورت کې دې الله تعالی عفوه راته وکړي آمین.

(رَبَّنَا لاَتُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَتَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَتُحَمِّلْنَا مَا لاَطَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ).

مولوي عبدالهادي (مجاهد)

امریکا د افغانانو د اسلامي هویت د له منځه وړلو په هڅه کې

امریکا ته په افغانستان کې د انګریزانو او روسانو له تجربو دا ورمعلومه وه چې افغانستان یوازې په زور او جګړې نه ایل کېږي او ترڅو چې د افغانانو په فکري او ټولنیز ژوند کې د افغانی هویت عناصر موجودوي تر هغه به دوئ د هر یرغلګر په خلاف د مقاومت توان لري، نو ځکه خو امریکا د افغانانو په ژوند کې د دوئ د اسلامي هویت عناصر تر برید لاندې ونیول تر څو د تل لپاره په افغانانو کې د جهاد روحیه له منځه یوسي او پدې ترتیب افغان نوی نسل د غربي فرهنګ او نظریاتو پر اساس وروزي.

د افغاني ټولنې د اسلامي هویت اساسي عناصر

د افغاني ټولنې د اسلامي هویت اساسي عناصر ما ته تر ډېره ځایه په لاندې ټکو کې را ښکاري.

د ټینګ ایمان درلودل او د شریعت منل.

غیرت او همت.

عفت او شرف.

جهاد او سرښندنه.

د غرب د لویدلي فرهنګ له تاثیراتو لرې والی.

اول عنصر ـ ټینګ ایمان:

افغانان چې له کومې ورځې مسلمانان شوي له هماغې ورځې تر اوسه اسلام د دوئ دین، شریعت یې قانون او اسلامي فرهنګ یې د ژوند بڼه ده. دا رښتیا ده چې په عمومي ډول به په افغانانو کې شرعي علوم په پراخه ډول دومره ډېر نه وي خپاره شوي خو د اسلام په منلو کې په عملي ډول د سیمې تر نورو ولسونو غښتلي دي، او له دین څخه د دفاع په لار کې هم

تر نورو څو ګامه مخکې دي، او دا هغه حقيقت دی چې د سيمې تاريخ يې تل شاهدي او مثالونه وړاندې کړي دي.

د روسانو او کمونيزم په مقابل کې د جهاد په وخت کې به چې دلته راغليو عربو مجاهدينو د افغانو د تدين او ښې مسلمانۍ ستاينه کوله نو ما چې لا هغه وخت د عربي نړۍ له اوسني وضعيته د عمر د کشروالي او د معلوماتو د نشتوالي له امله خبر نه درلود هغوئ ته به مې ويل چې زما په تصور کې خو تاسې عرب د ډېر قوي ايمان خاوندان ياست، ځکه چې تاسو د اصحابانو لمسيان ياست، د وحيې پر زمکه هستېږئ، قرآن ستاسی په ژبه نازل شوی او داسی نور، خو هغوئ به راته ويل: (ولكنّنا تلقّينا دروس الإيمان العملية منكم في هذا الزمن)، يعنې دا سمه ده چې مورږ د دې امتيازاتو لرونکي يو، خو مورږ د ايمان عملي درسونه پدې زمانه کې له تاسو افغانانو حاصل کړل.

همدغه د ايمان د قوت او له اسلام سره د وفادارۍ زور دی چې افغانان يې تل د مادي وسايلو له کموالي او يا نشتوالي سره سره د چنګېزيانو، انګرېزانو، روسانو او امريکايانو په مقابل کې درولي او تل يې يرغلکرو ځواکونو ته ماتې ورکړې ده.

له افغانانو د ايمان د وسلې د اخيستلو په لاره کې هېڅ کفري قوت او ملګرو يې خپلې هڅې ندي سپمولې.

انګريزانو د خپل استعمار په وخت کې ورته خپل کفري کتابونه ژباړلي او راوړي دي، او روسانو او امريکايانو ورته خپل. له ما سره د تورات او انجيل (عهد قديم او عهد جديد) يوه پښتو نسخه موجوده ده چې د نولسمې ميلادي پېړۍ په آخر کې په لندن کې چاپ شوې او بيا دې سيمې ته راوړل شوې ده، او دا په داسې حال کې چې په هغه وخت کې د دې سيمې هېڅ پښتون مسيحيت ته ور مرتد شوی نه وو. انګريزانو په خپل وخت کې افغانستان ته د (قاديانيت) کفري عقيده هم راصادره کړې، يو څو کورنۍ قاديانيت ته هم ور اووښتې وې چې د مشرانو تر اعدامېدلو

وروسته یې اولادونه پښتور ته وتښتېدل او د انګرېزانو تر تسلط لاندې د پښتور د (اچیني) په کلي کې میشت شول چې تر نولس سوه نوي یمو کلونو پورې هماغلته پراته ول او په مهاجرو افغانانو کې یې خپل دین ته دعوت هم پیل کړی وو.

روسانو هم لاډېر پخوا له افغانانو څخه دایمان د وسلې د اخیستلو په نیت خپله الحادي کمونستي نظریه افغانستان ته راصادره کړه، او بیا یې د همدغې الحادي نظریې د خپراوي او ټینګښت په خاطر افغانستان اشغال کړ، په سلګونو زره الحادي، مارکسیستي او لیننې کتابونه یې د افغانانو ژبو ته وژباړل.

د فرهنګي فعالیت تر څنګ یې د افغانانو د اولادونو دکافر کولو لپاره د (پښ آهنګانو) لړۍ هم شروع کړه، او تر یوسل او شل زره زیات کمکي هلکان او نجونې یې شوروي اتحاد ته ولېږل، او هلته یې په مستقیمه او غیر مستقیمه توګه د الحاد افکار د دوئ په ذهنونو کې ورځای کړل، او دلته یې هم په هېواد کې په ښلابښلو نومونو د ځوانانو لپاره فکري او انقلابي سازمانونو جوړ کړل، او هم یې د کمونیزم نظریه او افکار په مستقیمه توګه په افغانی نصاب کې شامل کړل.

کمونست ببرک به په واز کومي هر وخت افغانو ځوانانوته تلقین ورکاوه چې باید له دوئ څخه (انسان نوین) جوړ شي، باید د مارکس، انګلز او لینن فلسفه خپله کړی.

خو کله چې کمونیزم په افغانستان او نړۍ کې ماتې وخوړه نو د هغه د فکرې تشې د ډکولو لپاره د نصراني غرب یرغلګر په لاندې دریو جبهو کې رامنځته شول:

د نصراني غرب درې جبهې:

۱ - **د سيکولريزم جبهه**:

سيکولريزم په انګريزۍ کې (بې دينې) يا (په نظام او حکومت کې دين ته ځای نه ورکولو) ته وايي. غربي سيکولريزم که څه هم په افغانستان کې لا د امان الله خان له وخته خپلې ريښتې غزولې او د ظاهر شاه او داود خان په وختونو کې ښه ډېره وده کړې وه. په تېره نيمه پېړۍ کې غرب پلوو اشخاصو، احزابو او مؤسساتو هم د سيکولريزم د خپراوي لپاره پراخ کار کړ،او خبره تر دې ځايهرا ورسېده چې د جهاد په دور کې يې د ځينې غرب پلوو تش په نامه جهادي ګوندونو له کړکۍ يې هم سر راوويست. دغه ګوندونه چې ځان يې (منځ لاری) يعنې نه کمونيستان او نه هم توندلاړي مجاهدين بلل د غرب د اهدافو د پلي کولو لپاره د ډېرې کاريګرې وسيلې په حيث ثابت شول. هغوئ چې يو وخت يې د (پيرۍ) (حضرتۍ) او غولوونکي (روحانيت) په نامه افغانان له خالص عملي اسلامه ګرځول دا ځل يې سرونه د امريکا او غرب له ګرېوانه راووتل. سيکولريزم يوازې په غرب پلوو تنظيمونو، احزابو او اشخاصو کې منحصر پاتې نه شو، بلکې هغه اخواني مزاجه پخواني تنظيمونه او د هغو ډېره برخه اتباع يې هم تر خپل تأثير لاندې راوستل، او په يوه سيکولر ديموکرات حکومت کې يې د غربي يرغلکرو تر سيوري لاندې د نورو سيکولرو احزابو او اشخاصو تر څنګ د غرب په خدمت کې ودرول.

امريکايانو پر افغانستان له خپل پوځي يرغل وروسته دغو غرب پلوو (روحانيونو!!؟) او سيکولر ديموکرات مجاهدينو!!؟ ته د افغانستان د قيادت، اقتصاد، پوځ، عدلي سيستم، اجتماعي خدماتو، تعليم او فرهنګ چارې وروسپارلې. دغو ډلو ته يې مالي او اطلاعاتي وسايل په لاس ورکړل تر څو د سيکولريزم د خپراوي لپاره په خلاص لاس کار وکولی شي.

د غرب دغو نويو او زړو ملګرو د هر ډول وارداتي افکارو پرمخ د هېواد دورازې ورخلاصې کړي، خو د هغو په مقابل کې چې هر څوک د سوچه اسلامي فکر پالنه او ساتنه کوي د دوئ لخوا د (القاعدې) په نامه وهل، ټرل، شړل او وژل کېږي، او کټ مټ د ترکيې د(کمالیزم) په څېر خپل سیکولریزم د زور په وسیله او له خپل لوري د وضع شویو قوانینو له لارې پر خلکو عملي کوي.

د اسلامي نړۍ د ټولواسلامي مذاهبو علماء پدې متفق دي چې سیکولریزم ځکه کفر دی چې له الله تعالی څخه د حاکمیت او تشریع حق اخلي، خو (سیکولر دیموکرات مجاهدین) او امریکا پلوي (روحانییین) يې ځکه پلی کوي چې په لکونو ډالره میاشتني معاشونه، شکرانې او نور سیاسي او مادي امتیازات تر لاسه کوي.

سیکولریزم په یوه ورځ له خلکو څخه ایمان نه اخلي، بلکی په کراره کراره ایماني ارزښتونه د هغوئ له ژوند څخه باسي او د وخت په تېرېدلو يې داسې مرحلې ته رسوي چې دوئ به بیا په خپله اسلامي شریعت نه غواړي، خو سره له دې به بیا هم ځانونه مسلمانان بولي.

غربیانو په افغانستان کې پر سیکولریزم د (مدني ټولنې) (دیموکراسۍ) او د (نوي بهیر) نومونه ایښي دي، ځکه چې دا هغه اصطلاحات دي چې عام وګړي يې په اصلي مقصد نه پوهېږي، او په اسانه يې په لومو کې ښکار کېږي.

۲ – **د کلیساجبهه**:

کلیسا لاله ډېر پخوا راهیسې د افغانانو د مسیحي کولو پروګرام تر لاس لاندې نیولی وو، پر (اسلامي نړۍ یرغل) نومی کتاب چې د مسیحي مبلغینو د هغو مقالو مجموعه ده چې په فرانسوي مجله د(مسلمانانو نړۍ) کې خپرې شوې او بیا د مصر ستر عالم (الشیخ محب الدین الخطیب) په عربي ژبه چاپ کړی دی، په دې کتاب کې مسیحي مبلیغینو د افغانانو په هکله څه د پاسه سل کاله پخوا لیکلي چې (دهندوستان

غربي پولو ته څېرمه پراته پښتانه ډېر سخت خلک دي، هغوئ هېڅکله هم مسيحيت نه مني، مونږ بايد هڅه وکړو چې غربي او مسيحي ادبيات د دوئ په سيمه کې خپاره کړو چې لدې لارې به دوئ په تدريجي ډول له غربي کلتور او افکارو سره بلد شي).

د همدې او دېته ورته توصيو له مخې غربي کليسايي مؤسسو د افغانانو د هجرت په ورځو کې دغې سيمې ته مخه وکړه او د مرستو او صحي خدماتو په پلمه يې په لسګونو زره د انجيل نسخې او د مسيحيت کتابونه په پښتو او فارسي ژبې د مهاجرينو په منځ کې ووېشل.

ما په خپله ولېدل چې د خيبر درې د سړك پر غاړه په يو مسجد کې د انجيل نوې نسخه د قرآن کريم د نسخو د پاسه ايښودل شوې وه چې ښايي پر دغه لاره تېرېدونکيو د خارجي مؤسساتو صليبيانو به ايښې وه. بل ځل مې د پېښور د مهاجرينو د بورډ په بازار کې د سرک پر غاړه له يوه افغاني کتاب خرڅونکي سره د انجيل نسخه ولېده چې د کتابونو په منځ کې يې د خرڅلاو لپاره ايښې وه.

غربي کليسا ګانو د پاکستان په اسلام آباد کې د پاکستان دمسيحي ټولنې په چوکاټ کې د افغانانو لپاره يوه خاصه مسيحي راډيو جوړه کړه چې له دېرشو کلونو راهيسې په پښتو، فارسي او هزاره ګي ژبو د (صدای زنده ګي)،(صدای اميد)او (مسيحي بچې پروګرام) په نامه په ورځ کې څو څو ساعته پرله پسې خالصې مسيحي خپرونې کوي. او دا په داسې حال دي چې په افغانستان کې په ښکاره ډول نصرانيان نشته.

غربي کليسا ګانو د مهاجرينو په منځ او بيا وروسته په کابل کې افغانان مسيحيت ته وروبلل، او هغوئ ته يې د مسيحيت د ښوونې مرکزونه جوړ کړل.

په افغانستان د امريکايانو له مسلط کېدلو سره سم تقريبا څلور زره غربي مؤسسې افغانستان ته راغلې، چې تقريبا نيمايي يې په کليساګانو

پورې اړه لري او د امريکايي پلوي نظام تر سيوري لاندې اوس په بېلابېلو نومونو په کابل او نورو ولايتو کې خپل فعاليتونه ترسره کوي.

د افغانستان په تاريخ کې په لومړي ځل په کابل، مزارشريف، قندهار، کندز، خوست، هرات او ځينې نورو ولايتو کې د امريکايانو د اشغال په وخت کې د هغوئ په اډو او مراکزو کې کليساګانې جوړې شوې چې اوس خو راغلي يرغلګر ورکې خپل دين پلی کوي، خو د دوئ پلان دا دی چې وروسته به بيا دلته د دوئ د پاتې کېدلو په صورت کې د بيان او عقيدې د ازادۍ د حق پر اساس چې اوسنی اساسي قانون يې هم تأييد کوي د ډيموکراسۍ په سيوري کې مسيحيت ته ور مرتد شوي افغانان هم په ازاده خپل عبادتونه ورکې تر سره کوي چې د زمانې په تېرېدلو او د شرايطو په بدلېدلو به بيا دغه وړوکی مرتد شوی اقليت د مسيحي غرب تر پالنې او حمايې لاندې سياست او پارلمان ته هم لاره پيدا کوي، او کرار کرار به د قوانينو په رامنځته کولو او تصويب کې د خپل پارلماني حق په استعمال کفر ته په افغانستان کې رسمي او قانوني موجوديت وربښي چې د پنجشېري عبدالرحمن په ښکاره نصراني کېدل او د لاس پوڅي نظام د رئيس اشرف غني د نصرانۍ ښځې (رولا) په تاريخ کې د لومړنۍ افغانې نصرانۍ په حيث راجستر کېدل د همدې کار يو ډول پيل هم بلل کېدی شي.

د افغانانو ايماني ارزښتونه کله هم له دومره لوی ګوابښ سره نه وو مخامخ شوي. امريکايان او غربيان غواړي چې لدې لارې د افغانانو ايمان ولوټي او بيا يې په خپل خدمت کې د مفتو مزدورانو په حيث په کار واچوي چې له يوې خوا به پدې کار محلي مزدوران په لاس ورشي، او له بلې خوا به افغانان د افغانو په لاس کفر ته ور وبولي.

۳ـ پوځي جبهه:

کله چې امريکا او غربي هېوادونو وليدل چې افغانان د رباني او کمونستانو له ايتلاف نه وروسته يو ځل بيا د اسلام تر بيرغ لاندې په

اسلامي شریعت سره را ټول شول نو یې پر افغانستان د خپل پوځي برید لپاره تیاری پیل کړ، د شمال کمونیستي نیشنلستي ټلواله یې تأیید، تقویه او بیا استعمال کړه، او (بوش) د ټول غرب په یوځای کولو او په شرق کې خپلو ملګرو ته د امر په ورکولو خپله نړیواله صلیبي جګړه اعلان کړه.
بوش په واز کومي دغه جګړه مقدسه صلیبي جګړه و بلله، او په نتیجه کې یې د صلیبي لښکرو په زور او د هغوئ تر څنګ د افغاني ملښه یي ډلو د قومندانانو په استخدام افغانستان اشغال کړ.
بوش پوهېده چې په یوازې سر افغانستان نه تسخیرولی شي او نه یې ساتلی شي، نو ځکه یې د ټولې دنیا کافران په پرله پسې ننواتو له ځان سره ملګري کړل.
امریکا د خپل یرغل په کلونو کې د شمال له ځینې کمونیزم ځپلو سیمو پرته نور د یوه ولایت خلک هم له ځان سره ملګري نه کړای شول،که څه هم چې ډېرې لویې غونډې، لویې جرګې او څو څوځله یې انتخابات په کار واچول خو هېڅ ګټه یې ورته ونه لرله. جهاد نور هم زور واخیست او پر افغانانو د امریکا د جنګي ټکنالوژۍ د غرور جادو هم بې تاثیره شوه، خلک پوه شول چې امریکایان هم وژل کېدای شي، او د دوئ له ډېرو پرمختللو وسایلو نه هم ځان په ډېرو ساده طریقو ساتلی شي.
امریکا به اورمرو دغه جګړه بایلي، ځکه چې روسان له افغانستان سره په پوله پراته ول خو بیا یې هم خپله جګړه اکمال نه کړای شوه، نو امریکابه یې له شل زره کیلو متره لیرې هېواده څنګه اکمال کړای شي؟ خو امریکایان به کوښښ وکړي چې تر هغو په افغانستان کې خپل نظامي حضور ته دوام ورکړي چې تر څو دلته یو غرب پلوی نسل تربیه کړي او بیا د خپلې ماتې په صورت کې دا هېواد خپلو دغو روزل شویو غلامانو ته د افغانانو په نامه ور وسپاري.
له همدې امله امریکایانو د افغانستان ټول پخواني پوځي تشکیلات لغوه او پخواني افسران یې له کاره ګوښه کړل، او دا ځکه چې هغوئ یو ځل د

خپل ملت او هېود په خلاف د روسانو لپاره د جګړې ترخه تجربه لیدلې وه، او د دې ډېر احتمال وو چې د هغوئ یوه زیاته برخه به بیا دخپل ملت په خلاف د امریکایانو لپاره نه وو جنګېدلي. امریکایانو د هغوئ پر ځای داسې بېسواده، بې فرهنګه، بې احساسه او بې تجربې اوباشان د (ملي اردو) په نامه رامنځته کړل چې یوازې څو هفتې یې له امریکایانو پوځي روزنه تر لاسه کړې، خو د خپل ملت په خلاف د جګړې له ترخو عواقبو ناخبره دي.

دویم عنصر- غیرت او همت:

امریکایانو او غربیانو ته د خپلو (استشراقي) معلوماتو په په رڼا کې ور معلومه وه چې ډېر افغانان لا تر اوسه د غرب له لوېدلي او بې غیرته فرهنګه ندي اغېزمن شوي او تر اوسه یې په معنوي ژوند او ټولنیزو ارزښتونو کې غیرت لوړ ځای لري، او ترڅو چې دغه شعور ورکې ژوندی وي د غرب په څېر بې حیا او د ښځو او نرو تر منځ مختلط او بې بندو باره ژوند نه مني، نو ځکه خو یې کوښښ وکړ چې د اسلامي غیرت احساس په خلګو کې له منځه یوسي. امریکایانو په افغاني ټولنه کې د دې دیني او معنوي ارزښت د له منځه وړلو لپاره له لاندې یادو شویو تدابیرو کار واخیست:

د دیني او معنوي ارزښتونو د له منځه وړلو لپاره غربیانو تدابیر

۱-د نشراتي وسائلو پراخه خپراوی:

د دې لپاره چې امریکایان د افغانانو له ذهن څخه د خپل پوځي یرغل تصور وباسي او په تفریحي او ترفیهي مصروفیتونو یې مشغول کړي نو په پراخه پیمانه یې په افغانستان کې نشراتي وسائل خپاره کړل، او د هغو له لارې یې خپل فرهنګ، اجتماعي او اخلاقي ارزښتونه او د غربي ډوله ژوند بڼه افغانانو ته ور تلقین کړه. یرغلګرو د دغو نویو وسائلو له لارې په

ورځ کې په زرګونو ساعته راډيو يي او تلويزوني خپرونې پيل کړې او پراخه انټرنټي او مطبوعاتي تبليغات يې په کار واچول.
يوازې يوې امريکايي مؤسسې(USAID) تر سلو زياتې نادولتي محليFM راډيوګانې د افغانستان په ولسوالیوکې فعالی کړې چې هره يوه يې په ورځ کې لږ تر لږه تر لسو ساعتونوپورې د دوئ په ګټه خپرونې کوي. د دې ترڅنګ د امريکا، بي بي سي او ازادی راډيوګانو خپلې يونيم او دوه ساعته خپرونې ځلېريشت ساعته کړې، او له مرکزي راډيوګانو علاوه په ولایاتو کې په محلي FM سټېشنونو هم خپروي.
ددغو راډيوګانو تر څنګ په ټول افغانستان کې تر اتياوو زيات تلويزوني او د هغو ترڅنګ په سلکونو کيبلي کانالونه هم د يرغلګرو لپاره خپرونې کوی.
په مطبوعاتي ډګر کې په افغانستان کې تر زرو زياتې ورځپاڼې، اونيزې، نيم مياشتنی او مياشتنی خپرونې د سيکولر او په غرب پورې د تړلو جهتونو له لوري د دوی په ګټه خپرونې کوي.
په دغو ټولو خپرونو کې مرکزي ټکی دا دی چې امريکا او غربيان يرغلګر نه دي، هغوئ د افغانانو دنجات لپاره راغلي، او داسې نور.
دغه ټولې خپرونې چې د غرب لخوا تمويلېږي او اداره کېږي کوښښ کوي چې په افغانانو کې پر دين، ناموس او نورو معنوي ارزښتونو د غيرت احساس له منځه يوسي، دښمن ورته د دوست په شکل کې ښکاره کړي، او د غربيانو جنايات افغانانو ته د خدماتو په بڼه کې ور معرفي کړي.
دلته راغليو يرغلګرو که د افغانانو پر عزت، ناموس او معنوي ارزښتونو هر څومره تېري وکړل د اشغال د وخت نشراتو هغه توجيه کړل، او د هغو په اړه يې د خلکو دکرکې او نفرت د سړولو لپاره د غيرت او حميت خلاف افکار خلکو ته ور تلقين کړل، تر څو مسلمان افغانان د امريکا په خلاف هم هغسې يوه ملي قيام ته چمتو نشي چې د روسانو او کمونستانو په خلاف د خپل ديني غيرت په نتيجه کې چمتو شوي ول.

۲- د ليکوالانو او مفکرينو خرڅاري:

په هر ملت کې مفکرين، ليکوالان، شاعران او پوهان د هغه ملت د فکري او معنوي ارزښتونو ساتنه، پالنه او له هغو څخه د فاع کوي. او که چېرې دغه ډول خلک د دښمن په صف کې ودرېږي نو په ډېرې اسانۍ ملتونه ذلت او تسليمېدو ته غاړه ږدي او له جهاد او مبارزې څخه لاس اخلي.

همدغه خلک ول چې د کمونيزم په خلاف د جهاد په وخت کې يې په افغانانو کې ديني غيرت راوپاراوه او هغوئ يې د جهاد، دفاع، شهادت او مبارزې په مفاهيمو وپوهول، په سنګرونو کې يې کښېنول، او په نتيجه کې ټول ملت دروسانو او کمونستانو په خلاف راپورته شو.

خو دا ځل امريکا او غربيانو کوښښ وکړ چې تر هر څه دمخه دغه ډول خلک يا قتل، تبعيد او تجريد کړي، او يا يې هم يوه لويه برخه په خپلو ډالرو خرڅاري کړي او په خپل صف کې يې ودروي. ځکه خو اوس په سلګونو هغه مفکرين، ليکوالان او شاعران چې يو وخت يې د جهاد ملاتړ کاوه او په خلکو کې يې د دښمن په خلاف د ديني غيرت ولولې پارولې او پاللې دا ځل د څو ډالرو په بدل کې د يرغلګرو ترڅنګ ولاړ دي او مسلمان ملت ته د ډيموکراسۍ او ليبراليزم کفري نظريات د معاصرو او پرمختللو ارزښتوتو په نامه ور وړاندې کوي، او د جهاد او له وطن څخه د دفاع پرځای ځوانان د ترورزم په خلاف د مبارزې په نامه د مجاهدينو په خلاف جګړې ته هڅوي، او د يرغلګرو لخوا په جوړو شويو نظامي تشکيلاتو کې د شمولیت تر عنوان لاندې يې د يرغلګرو په صف کې دروي، او پدې ډول د امريکا په خدمت کې د ديني غيرت د وژونکو په حيث خپله ذليلانه وظيفه تر سره کوي.

۳- د لنډغرو او بې غيرته حاکمانو مسلطول:

امريکا په افغانستان کې په پرله پسې ډول له داسې سيکولرو، پردي پالو او غرب پلوو خلکو حکومتونه جوړ کړل چې يوه برخه يې عملا امريکايي

او غربي تابعيتونه لري، او يوه برخه نور يې غربيانو ته د ورنړدې کېدلو په مقصد د هر ذلت منلو او د هر جنايت ترسره کولو ته تيار دي.

دغه له امريکايانو او نورو غربيانو سره راغلي افغانان هلته په غرب کې پداسې يوې بې بندوباره او لندغره ټولنه کې اوسېدلي چې په ټوله معنا له اسلامي او افغاني ارزښتونو څخه پردي شوي دي. دوئ په پخپله او د دوئ ښځې، لوڼې او زامن له لسګونو (ګرل فرېنډانو) او (بوای فرېنډانو) سره اوسېدلي او د غرب اخلاق او بې معنويته حيواني فرهنګ ورته تمدن ښکاري. دغه خلك په خپلې ټولې توانايۍ هڅه کوي چې په خپل حاکميت کې دلته هم هماغه ډول يو اخلاقي او فرهنګي محيط ايجاد کړي.

په حکومت کې د دوئ د دې ځای شريکان بيادلته په افغانستان کې د بې غيرتۍ، لندغرتوب، ټوپکسالارۍ او وحشتونو کرغېړنه مشهوره سابقه لري.

نو اوس که د يرغلګرو په حکومت کې د دوئ ورسره راغلي (مستېران) او يا د دوئ د دې ځای ملېشه يي شريکبانې د افغانانو پر ديني غيرت، معنوي ارزښتونو او ناموس تېرى کوي نو د دوئ په نزد څه بده خبره نه ده، بلکې دا د دوئ لپاره يو مطلوب کار دى، ځکه چې دوئ د همدغه ډول يوه وضعيت او ماحول د رامنځته کولو لپاره راغلي او توظيف شوي دي.

د دوئ چې خپلې ښځې په ارګ کې د سلګونو امريکايي (کاوبايانو) لخوا (وساتل) شوې نو د نورو خلکو د ناموس دساتلو به څه پرواوکړي؟ او يا به يې د ديني غيرت او معنوي ارزښتونو د ساتلو څه غم وکوي؟

درېيم عنصر ـ عفت او شرف:

افغاني ټولنه د مسلمانانو په منځ کې د عفت او شرف بهترين سمبول ګڼل کېده. په هره ټولنه کې چې حيا عفت او شرف وجود ولري په هغه ټولنه کې ځوانان او پېغلې د عزيمت خاوندان وى، او له دين څخه د دفاع او د هېواد د آزادۍ د ساتلو په لاره کې د قربانۍ لپاره هميشنۍ تيارى لري. د دغه ډول ټولنې ځوانان غواړي پلرونه شي، او نجونې يې غواړي مېندې شي،

او پدې کار سره د يوې پاکې او سالمې ټولنې د تداوم داسې يوه سلسله تضمينوي چې د تل لپاره د يرغلګرو په مقابل کې د غيرتمنو او عزتمنو ځوانانو او مبارزينو شتون حتمي کوي.

په سپېځلې او باعفته ټولنه کې ځوانان د کامل انسانيت روزنه تر لاسه کوي او له جنسي حيوانيت او بې لاريتوبه نجات مومي. همدغه وجه ده چې ټول اسماني دينونه په عفت او پاک لمنتوب باندې تأکيد کوی، له هر ډول اخلاقي بې لاريتوبه يې د ټولنې د ژغورلو لپاره بېلابېل وقايوي او جزائي قوانين رامنځته کړي دي. نه يوازې اسماني اديان بلکې ډېر د بشر په لاس جوړ شوي مذاهب لکه (زردشتي) (بودايي) (هندويزم) (سک مذهب) د چين د خلکو د(کنفوشيوس) مذهب او داسې نور هم د خپلو ټولنو له تباهۍ څخه د ژغورلو لپاره جزائي قوانين عملي کوي.

خو د غرب تر ډېره حده ماده پرسته او په الحاد ولاړه ټولنه چې له خپل اصلي (يهوديت) او (نصرانيت) څخه هم تېره شوې ده د نړۍ د خلکو د بې لاري کولو، په هغوئ کې د عزيمت د ختمولو او بيا پرهغوی د غلبې د حاصلولو لپاره يې د (جنس) او (بدلمنتوب) بازارونه په دنيا کې ګرم کړي او خپل ټول نشراتي وسايل يې د اخلاقي فساد د خپرولو په لاره کې په کار اچولي دي چې په دې لړ کې افغانستان هم د دوئ تر مسقيم تأثير لاندې راغلی دی.

ټول غرب او په سر کې يې امريکا د رو سانو په خلاف د افغانستان د جهاد په کلونو کې وليدل چې څنګه په لکونو ځوانان پرته له کومې مادي معاوضې د جهاد او قربانۍ ډګر ته راووتل، په لکونو شهيدان شول، د هېواد لويشت لويشت خاوره د هغوی په وينو سره شوه، خو د کمونيزم ټغر يې پدې خاوره کې غوړېدو ته پرې نښود.

همدا ډول په مليونونو پېښلې د خپل دين او عفت د ساتلو پخاطر د هېواد پرېښودلو او هجرت ته چمتو شوې، خو د الحاد په غېږ کې يې ژوند ونه مانه. هماغه و چې په شلمه ميلادي پېړۍ کې نړۍ د جهاد ستره معجزه

وليدله، او د نړۍ ډېرو ملتونو د دغو باعفته ځوانانو د قربانيو په برکت د ازادۍ ژوند حاصل کړ.

اوس چې امريکا افغانستان اشغال کړی نو امريکايان لدې په وېره کې دي چې ښه ډېر افغان ځوانان به دا ځل د دوئ په خلاف هم د جهاد او قربانۍ ډګر ته راووځي، او د روسانو تجربه به دا ځل پر دوئ تکرار شي، نو ځکه خو يې تر هر څه زيات د ځوانانو په منځ کې د اخلاقي فساد د خپراوي کار په پراخه پيمانه پيل کړ چې په لاندې څو نقطو کې يې ځينې ډولونه او مثالونه يادوو:

د اخلاقي فساد د خپرولو ډولونه او مثالونه

۱ – د مېډيا له لارې د اخلاقي فساد خپرول:

امريکايانو د خپل اشغال په لومړۍ هفته کې هغه تر هر څه د مخه په کابل کې د (کابل نندارې) په تياتر کې پداسې حال کې د بې لارو ښځو يو تياتر وړاندې کړ چې لا د تياتر ځمکه له خاورو او ايرو پاکه شوې هم نه وه. دغه تياتر ته امريکائي پوځيان او افسران په پراخه پيمانه ورغلي وو. دغه ډول د تياتر افتتاح په هغه خاص وخت کې خپل يو اهم پيغام درلود، او هغه دا چې امريکا به دلته د خپل استقرار په صورت کې همدغه ډول فرهنګ ته رواج وروکوي.

د غربيانو او د هغوئ ددې ځای د ملګرو دغه ډول خپرونې دومره شرمېدلې او بربنډې دي چې د دوئ د اداري مزدورو او دين پلورونکو تش په نامه ملايانو او روحانيونو ته هم د منلو وړ نه وې، او په پرله پسې ډول يې د کابل اداري ته دا توصيې کولې چې بېلارې کوونکي او مبتذل نشريات دې بند کړي چې په خلاف به يې خلك را وپاريږي. خو حکومت کله هم پدې ونه توانېده چې دغه ډول خپرونې بندې کړي، او دا ځکه د دغه خپرونو تر شا پخپله امريکا ولاړه ده او کله به هم د کابل اداري ته

اجازه ورنه کړي چې د دوئ د پلانونو د عملي کېدلو په لاره کې دې خنډ شي.

۲- د ښځو د چارو عجيب او غريب وزارت :

غربيان پدې پوهېږي چې د ښځو فساد دټولې ټولنې فساد او اصلاح يې د ټولې ټولنې اصلاح ده، له همدې امله امريکايانو او نورو غربي اشغالګرو هم هڅه وکړه چې دلته په افغانستان کې هم بايد په پراخه پيمانه او مستقيما د چا له نګرانۍ پرته امريکايي مشاورين د افغانانو د (ژوندبنې) او (فکر) د غربي کولو لپاره خلاص لاس او پراخ فرصتونه ولري، نو هماغه وو چې تر اشغال سمدستي وروسته يې د ښځو د چارو د وزارت په نامه د اشغال په حکومت کې يو رسمي ارګان جوړ کړ چې د افغانستان په تاريخ کې کله هم پدې نامه کوم وزارت وجود ندی لرلی.

دغه وزارت په منظم او سيستماتيک ډول ښځې د خپل دين، خپلو شرعي مکلفيتونو او د خپلې ټولنې د عنعناتو او اعتقاداتو په ضد راپاروي. وزارتونه خو په اصل کې د هېوادونو د چارو د چلولو او د ستونزو د حل لپاره منځ ته راځي، خو اوس پوښتنه دا ده چې آيا(ښځه توب) هم کومه داسې چاره او ياکومه ستونزه ده چې د يوه مستقل وزارت ضرورت ايجابوي؟ او که هغه هم د (نارينتوب) په څېر يو فطري امر دی چې د انسانيت په عمومي دائره کې راځي چې بايد ټول وزارتونه او اداري يې پالنه وکړي؟

که هدف دا وي چې ښځې د هېواد په چارو کې استخدام شي او د دوئ په اند د يوې سيکولر ټولنې د رامنځته کولو لپاره تړې کار واخيستل شي نو دا کار خو دوئ په نورو وزارتونو کې هم کړی دی. او که هدف داوي چې ښځه توب هم يو خاصه چاره ده چې د امريکايي مشاورينو تر نظارت لاندې د وزارت ضرورت لري نو بيا خو ځينې افغانان ملامت ندي چې دغه وزارت ته (وزارت امور زنان) پر ځای (وزارت امور زنا) وايي. ځکه چې همدغه وزارت دی چې په زرګونو غربي مؤسسو ته ځوانې ښځينه

ترجمانانې، سکرترانې او کار کوونکې برابروي. او همدغه وزارت دی چې امریکایی او غربي پوځیانو او چارواکو ته افغاني ترجمانانې او دایساف په دفترونو کې کار کوونکې برابروي چې د نه اوربدلو کیسې یې هره ورځ د کابل دخلکو په منځ کې خپرېږي. یو ځل خو لا همدغه وزارت اعلان وکړ چې د(تیاتر) لپاره د نجونو د روزنې ضرورت هم پوره کوي.

حقیقت دا دی چې د ښځو د چارو وزارت هغه د (رنګینو لومو دام) دی چې غربیانو په افغانستان کې د افغانو ښځو د ښکار کولو او په هغوئ کې د غربي ډوله فرهنګ د رائجولو په مقصد جوړ کړی دی، او په هغه کې یې څو داسې له اسلامي او افغاني فرهنګه پردې شوې غرب پلوې ښځې توظیف کړې دي چې د هغوئ په وسیله په افغانستان کې د ښځو د فاسدولو لپاره د غرب پروګرامونه او پلانونه تطبیق کړي. له همدې امله خو دغه وزارت خپل کارونه هم په ښارونو او د غرب د (فکري تأثیر قبلونې) په ساحو کې متمرکز کړي دي او اطرافي سیمو ته یې هېڅ پام ندی کړی، او دا ځکه چې هلته د غرب (فکري تأثیر ګذاري) ډېره ممکنه نده.

۳- د هېواد په ښارونو کې د شرابخانو او فحشاوو د اډو جوړول:

په افغانستان کې د امریکایي اشغال له ټینګېدو سره سم یوازې دکابل په ښار کې د (ګېښټ هاوسونو) په نامه او په نورو ښلابښلو نومونو د خارجیانو او داخلیانو تر سر پرستې لاندې په لسګونو (بارونه) او د فحشاء مراکز پرانستل شول، او په ازادانه ډول یې کار او فعالیت کاوه. جنسي بې لاریتوب کابل داسې په خپلې غېږ کې اخیستی وو چې که جهاد زور نه وای اخیستی نو نړدې وو چې د اشغال په لومړیو کلونو کې کابل هم د تایلند د (بنکاك) په څېر د جنس د بزنس مرکز وګرځي.

په ۲۰۰۴م کال کې د کرزي د شرمېدلې اداري د عامې روغتیا د وزارت د یوه چارواکی په استناد د ازادۍ راډیو وویل چې یوازې د کابل په ښار کې (۶۰۰۰) شپیته زره ښځې او ماشومان په بدلمنۍ اخته دي.

په يوه بل انکشاف کې په همدې کال کې په کابل کې د رابعه بلخي د ښځينه روغتون يوې کار کوونکې په ښکاره مېډيا ته وويل چې په دغه روغتون کې د ناواده شويو نجونو د (اسقاط حمل) پېښې سلګونو ته رسيدلې دي. او هغه ناواده شوې نجونې چې ژوندي اطفال زېږوي د هغوئ بچيان د روغتون لخوا هغو خلکو ته ورکول کېږي چې اولادونه نه لري.

که د امريکا په خلاف جهادي مقاومت ډېر ژر په هېواد کې خپور شوی نه وای او حالات هماغسې روان وای نو په افغانستان کې به هم د امريکا په څېر د ښاروالیو لخوا د بې پلاره (حرامیانو) د پاللو کلتور هم دود شوی وای.

دغه ډول پېښلې ټولې هغه نجونې وې چې يا يې په غربې مؤسسو کې کار کاوه، او يا هغه بې بندوباره نجونې وې چې په مکتبونو، پوهنتونونو او دولتې ادارو کې يې له ځوانانو سره جنسي ازادانه اړيکي درلودې، ځکه چې د کورونو د نجونو په هلکه په افغاني ټولنه کې دغه ډول تصور هم نشي کېدای.

غرب او امريکا غواړي د دغه ډول اخلاقي فساد په خپرولو افغاني نجونې او ځوانان د انحلال او فساد خواته ورټېل وهي، تر څو د دوئ په مقابل کې د جهادي مقاومت زور وانخلي. خو د دې فساد په مقابل کې چې د هېواد هغه باضميره او مسلمانان ځوانان چې د هېواد په پوهنتونونو او تعليمي ادارو کې د دغه ډول فساد په خلاف خپله کرکه او انزجار ښکاره کوي او غواړي خپله ټولنه د غرب د بېلارې فرهنګ په تېزابو کې له ويلې کېدو وژغوري هغوئ د حکومت لخوا د القاعده، تروريستو او بنسټ پالو په نومونو نومول کېږي، په ډول ډول نورو تورونو تورن کېږي، بنديان کېږي، تهديد ېږي او يا د پوهنتونو پرېښودولو ته اړ ويستل کېږي.

څلورم عنصر- د جهاد او سرښندنې فطري استعداد:

د افغانی هویت څلورم عنصر په افغانانو کې د جهاد او سرښندنې فطري استعداد او د یرغلګرو په خلاف د افغانستان د جغرافیې طبیعي موقعیت او جوړښت دی.

افغانان په فطری ډول د جهاد لپاره جوړ دي. او دا ځکه چې په جهاد کې دوه عنصره ډېر مهم وي چې یو یې (ټینګه عقیده) او بل یې (پر مشکلاتو صبر او د ستونزو په سړه سینه ګالل دي). دغه دواړه عنصرونه د افغانانو د طبیعي ژوند بنسټونه تشکیلوي. د دې دواړو ترڅنګ بل شی دوسلې د استعمال دی چې اتیا فیصده افغان یې ښه په اسانۍ چلولی شي. د روسانو په مقابل کې زمونږ تر پنځو میلیونو زیاتو خلکو پرمختللي جنګي تکتیکونه زده کړل، او د چریکي جنګ تر ټولو غوره تجربه یې حاصله کړې ده.

په جهاد او ازدۍ غوښتنه کې زمونږ ملت د استاذۍ هغې لوړې درجې ته رسېدلی چې د نړۍ د هر ځای مستضعفو مسلمانانو له دوئ څخه د زده کړې لپاره دیخوا ته مخه وکړه، لدې ځایه یې روحیه او تجربه واخیسته او بیا یې ښېرته په خپلو هېوادونو کې د جهاد سنګرونه تاوده کړل، او له هغو خاورو یې هم د یرغلګرو د شړلو پلانونه طرح او عملی کړل، او پر مسلمانو د ورتپل شویو رژیمونو ستنې یې ور ولړزولې.

دغه ټول هغه عوامل دي چې زمونږ له ولس څخه یې یو مجاهد او باعزیمته ولس جوړ کړی دی.

امریکایان او نور غربیان په افغانانو کې د دغو عواملو د شتون پر اهمیت پوهېږي، نو ځکه خو یې د جهاد، مجاهدینو او جهادی فرهنګ په خلاف نه ستړی کېدونکي تبلیغات پیل کړي دي، او د مظلومو خلکو د آزادۍ سپیڅلې جګړې ته هم ترویزم وایي، او غواړي پدې ډول خلک له جهاده منصرف کړي، او د غلامۍ په ښېلابېلو رنګینو ځنځیرونو یې وتړي، ترڅو د تل لپاره د افغانانو د اسلامي هویت دغه عنصر ته هم د پای ټکی

کېږدي. خو د روسانو او د امريکايانو په خلاف د افغانانو جهاد او له دين سره پر قوي تړاو ټينګار دا وښودله چې غربيان به هېڅکله هم پدې کې بريالي نشي چې مسلمان افغانان به له يوې مخې په فکري او فرهنګي لحاظ تسخير کړي. بلکې دغه پردي فکري او پوځي يرغلونه به د دوئ ذهنونو کې اسلامي مفاهيم نور هم پاخه کړي، او په ژوند کې به د هغو د عملي کولو لپاره د دوئ عزم نور هم ورکلك کړي، او د تل لپاره به د يرغلګرو په مقابل کې خپل مقدس جهاد ته ادامه ورکوي، که څه هم چې ځينې رهبران به يې لکه امير دوست محمدخان او د ځينې پخوانيو جهادي تنظيمونو اوسني مشران تر بري وروسته دښمن ته ورتسليم هم شي.

پنځم عنصر- د غرب له لوېدلي او مبتذل فرهنګ او تمدن څخه د افغانانو لرې والی:

غربي هېوادونو په شملې پېړۍ کې د خپل عسکري استعمار په نتيجه کې ډېر اسلامي هېوادونه ايل او بيا سره بيل کړل، او هم يې هغوئ له خپل اصيل اسلامي فرهنګ څخه بې برخې کړل. خو افغانان د الله تعالی په فضل او بيا وروسته په خپلې ميړانې او له يرغلګرو سره د جګړو په برکت له دغې وبا تر ډېره حده ليرې پاتې ول، که څه هم چې د شاه امان الله، ظاهرشاه او د داود مفسدو رژيمونو پر افغانانو د غربي فرهنګ د ورتپلو په لاره کې ډېرې هڅې کړې وې.

د غرب له مادي او الحادی تمدن څخه د ليرې والي تر ټولو لويه فايده دا وليدل شوه چې په ډېره لږه موده کې ټول ملت د روسانو په مقابل کې د جهاد په صف کې ودريد ، او دروسانو مادياتو ته ورتسليم نه شو.

امريکا هم له همدغه ډول يوې نتيجې په وېره کې ده، نو ځکه خو غواړي چې د (ډرګ) او (سيکس) د فرهنګ په خپرولو زمونږ ټولنه او ځوانان هم د (بې غيرتی) او (ځان بايلودنې) په طاعون اخته کړي، او له همدې امله يې د مليونونو ډالرو په سرمايه بېلابېلې فکري او فرهنګي پروژې په کار

اچولې دي، او په هغو کې يې ښه ډېر مزودر او وطن پلورونکي افغانان په کار ګومارلي دي چې په افغانانو کې د غرب فکر، فرهنګ او نظريات خپاره کړي. دغه خلك تر پردیو ډېر خطرناک دي ځکه چې دوئ پردي نظريات په ډېر منافقانه ډول په افغاني نومونو او اصطلاحاتو افغانانو ته وروړاندې کوي، او راتلونکي نسلونه مو په غرب پورې تړي. خو دا چې اسلامي معتقدات او اسلامي هويت زمونږ په ژوندانه کې تر هر څه زيات حاکميت لري نو هېڅکله به امريکا او نور يرغلګر زمونږ ولس له خپل اسلامي افغاني هويت څخه محروم نه کړای شي، البته د دغه هويت په ساتنه او پالنه کې تر بل هر چا د قلم د خاوندانو رول زيات دی چې په تر سره کولو يې بايد خپل ملي او اسلامي مسؤوليت په غاړه واخلي.

په افغانستان کې يوه بله جګړه هم روانه ده

امريکا په افغانستان کې د خپلې پوځي جګړې تر څنګ يوه بله خطرناکه جګړه هم روانه کړې ده، او هغه د اسلامي فکر او د افغان ولس د ټولنيز جوړښت د له منځه وړلو لپاره فکري جګړه ده.
ريښتنی اسلامي فکر او د افغانانو دين محوره ټولنيز جوړښت په افغانستان کې د امريکا د پلانونو د پلي کېدلو په لاره کې دوه هغه مهم خنډونه دي چې په هېڅ صورت د امريکا لپاره د منلو نه دي.
ريښتني اسلامي فکر ځکه ورته د منلو ندی چې هغه په هېڅ صورت له غرب څخه له راصادرو شوو افکارو او عقايدو سره پيوند نه اخلي. ځکه چې اسلام نه له کمونيزم سره پيوند اخلي، او نه هم د پانګه وال نظام له فکري مبادیو لکه ديموکراسي، سيکولريزم، ليبرالیزم، هيومنزم، ګلوبلايزيشن او مادیت څپلي مسيحيت سره د پخلاينې او Peacefull co existence (سوله ييز ګډ موجويت) روحيه لري. بلکې اسلامي فکر په خپل ټول توان د پرديو را واردو شويو نظرياتو په مقابل کې جنګېږي، او پدې لاره کې ستوماني او غفلت نه مني.
کيدای شي ځيني خلک و وايې چې ځينې اسلامي تنظيمونه، احزاب او حتی دولتونه له غربي نظرياتو سره يوځای ګوزاره کوي او د نړۍ له کفري نظامونو سره متبادل مصالح لري، چې پدې ډول يې هم د جګړې او ټکر مخه نيولې او هم د مادي پرمختګ پر لاره روان شوي دي.
د دې شبهې يواځينی او حقيقي ځواب دا دی چې دغه ډول احزاب، دولتونه او ټولنې هېڅکله هم په ريښتينې او حقيقي معنی اسلامي ندي، بلکې هغوئ يوازی د (اسلامي) کلمه د دې لپاره په ځان پورې لګولې ده چې هم د اسلامي ټولنې له اميتازاتو څخه برخمن پاتې شي او هم د غرب

هغه ارزښتونه خپل کړي چې يوازې د (خوند) او (ګټې) پر بنسټونو ولاړ دي.

دغه ډول احزاب او دولتونه يوازې اسلام ته منسوب دي، خو د اسلام سياسي نظام، د (ولاء او براء) اسلامي عقيدې او د ژوند په ټولو چارو کې د اسلامي شريعت تطبيق ته التزام او تعهد نه لري. که چېرې دغه احزاب او نظامونه په ربښتيا (مسلمان) وي نو بايد په هر څه کې (اسلامي عقيده) او (اسلامي شريعت) خپل نصب العين وګرځوي، او د دنيا له کفري دولتونو او نظامونو سره په يو ډول اصولو او قوانينو ونه چلېږي.

او د افغاني ټولنې اسلامي اجتماعي ترکيب ځکه امريکا ته دمنلو ندی چې دلته لاتر اوسه د افغانانو ټولنيز ژوند پر قبيلوي بنسټونو ولاړ دی او کورنۍ د افرادو روابط تنظيموي. دلته لاتر اوسه ټولنه دومره پاشل شوې نه ده چې افراد يې هر هغه څه وکړي چې غواړي يې. د افغانانو پر ټولنه لا تر اوسه دين حکمراني کوي، او عالمان او مشران په ټولنيزو چارو کې د تصميم او فيصلې مراجع ګڼل کېږي.

په افغاني ټولنه کې لاتر اوسه دومره بې بندوباري نشته چې لويدلي، سپک او د ټولنې له دين او عرفونو وتلي او پردي شوي خلک دې د ټولنې قيادت ته ورسېږي.

غرب غواړي چې د افغانانو دغه ټولنيز جوړښت چې دوئ يې د تل لپاره په نورو ملتونو کې له منحل کېدلو ژغورلي او د هر وخت لپاره يې د يرغلګرو د مقابلې لپاره يو موټی او په سنګر کې ساتلي دي له منځه يوسي، او دلته هم داسې يو وضعيت حاکم کړي چې هېڅوک دې پر بل چا کار نه لری، بلکې پردې دې ږدي چې افراد هر څه کول او هر ډول اوسېدل غواړي هماغسې وکړي.

که چېرې غربيان وکولی چې شي د افغانانو دغه ټولنيز جوړښت مات کړي نو په هغه صورت کې به بيا غرب ته آسانه وي چې زمونږ د ټولنې ټول دينې، اخلاقي او اجتماعي ارزښتونه او جوړښتونه تبديل کړي، او افراد

يې په خپل ځان پسې د غرب پر لاره روان کړي. په هغه وخت کې به بيا ځوانان د يرغلګرو مقابله نه کوي، بلکې يرغل ته به يې لاره هواروي، او د يرغلګرو په صف کې به درېږي. په هغه وخت کې به بيا دين، جهاد، هجرت، مقاومت، آزادي، خپلواکې او د خپلو تاريخي او ټولنيزو ارزښتونو ساتل او پالل خلکو ته له موډه لويدلې او بې ارزښته خبرې ښکاري، او د بېرته پاتې والي نښې به يې ګڼي، لکه همدا ا وس چې يې ځينې غرب پلوي ليکوالان او سيکولر عناصر خلکو ته ور تلقينوي.

همدې هدف ته د رسېدلو په مقصد امريکا په افغانستان کې د خپلې ښکاره او پوځي جګړې ترڅنګ يو بله پټه او خاموشه جګړه هم روانه کړې ده چې په لاندې ډګرونو کې په شدت سره جريان لري:

د خاموشې جګړې ډګرونه

۱ــ د حاکميت ډګر:

د حاکميت ډګر چې د ولسونو په ژوند کې د هغوئ د ټولو چارو د تنظيم لپاره تر ټولو مهم ډګر دی تر هر څه مخکې د يرغلګرو هدف ګرځي. امريکا هم پر افغانستان تر خپل يرغل سمدستي وروسته د حاکميت ډګر په ټوله معنی اشغال کړ، او تر اشغال وروسته يې لاندې دوه ډوله خلک پدې ډګر کې پر افغانانو ورمسلط کړل:

د حاکميت په ډګر کې د امريکايانو دوه ډوله ملګري:

لومړی ډول:لومړی ډول خلك هغه سيکولر او غرب پلوي عناصر دي چې په تمامه معنی له خپل دين، خپل ملت، خپلو ارزښتونو او خپل افغاني فرهنګ څخه پردي شوي دي، يوازې د ډالرو راټولول او دخوندونو حاصلول يې د ژوند اساسي مقصد دي.

دغه غرب پلوي او سيکولر عناصر په قدرت کې د پاتې کېدلو او د امريکايانو د اشغال د تداوم لپاره د خپل ولس په حق کې د هر ډول جنايت تر سره کولو ته حاضر دي. او له همدې امله خو په افغانستان کې د

امريکايانو د اوږدې مودې لپاره د پاتې کېدلو تړونو نه هم امضاکوي، او د هغه دمشروعيت لپاره وهمي او له ځانه جوړ کړي دلائل هم تراشي.

دوهم ډول: دوهم ډول يې هغه جنګي جنايت کاران، غله، لوټماران، د ولسونو جنګوونکې نشنلستان او ملي خائنين دي چې قدرت ته د رسېدلو لپاره د هجرت او جهاد له اهدافو انحراف ته، او هم له روسانو، کمونستانو، اروپايانو او په پای کې له امريکايانو سره ايتلاف ته حاضر شول.

دغه ډله خلک د امريکايې اشغال په چوکاټ کې په قدرت کې د شريک پاتې کېدلو په مقصد د امريکايانو لپاره (ملېشه توب) ته هم تيار شول، او خپل اتباع يې د امريکا په لاس په جوړ شوي پوځ، پوليسو، استخباراتو، ملېشو او اربکيانو کې تنظيم کړل. او هم د اشغالګرو په ګټه د خپل ملت په خلاف جګړې ته تيار شول.

امريکا نه يوازې دغه ډول خلک دحاکميت په ډګر کې پر افغانستان مسلط کړل، بلکې د حاکميت نظام او قوانين يې هم داسې جوړ کړل چې يوازې همدغه ډول خلک ورته لاره پيداکړي.

دغه ډول حاکميت ولس د نظام، او نظام د ولس په خلاف د جګړې په صف کې ودرول. له دغې لوبې د امريکا هدف دا وو چې د نظام چلوونکو ته ووايې چې تاسې هېڅکله زموږ له پوځي موجوديت پرته دلته حکومت نشئ کولی، نو که غواړئ چې په قدرت کې پاتې شئ بايد زموږ پوځي موجوديت ته مشروعيت ورکړئ.

د دغه ډول حاکميت په شتون کې امريکا په سيمه کې افغانستان د خپلو ستراتيژيکو اهدافو د تحقق لپاره د خېز د تختې په حيث کارول غواړي، او دا يوازې په هغه صورت کې ممکن دي چې امريکا دلته د يو ريښتني اسلامي حکومت د قائميدلو مخه ونيسي.

امريکا د افغانستان تر نيولو وروسته پدې هېواد کې د حاکميت لپاره د (ډيموکراسۍ) تګلاره رواج کړه، او دا هغه تګلاره ده چې انسانان ورکې د

تدين، عقل، صلاحيت او صالحيت پر اساس نه تلل کېږي، بلکې يوازې د حيواناتو په څېر شميرل کېږي، او فيصله ورکې د حق پر معيار نه بلکې د شمېرې د ډېروالي پر اساس کېږي.

د حاکميت په ډګر کې غرب د ديموکراسۍ تګلاره او نصاب د افغانانو لپاره دومره ډېر وستايه او تبليغات يې ورته وکړل لکه همدغه چې يواځينۍ د حاکميت کاميابه تګلاره وي. حقيقت دا دی چې ډيموکراسي يوازې د هغو ولسونو لپاره د حاکميت يوه تګلاره کېدلی شي چې يا خو دين نه لري، او يا هم نه غواړي چې د خپل ژوند چارې د خپل دين مطابق تر سره کړي.

خو مسلمانان چې دين يې ورته د ژوند د ټولو چارو د سمبالولو لپاره نظام، تګلاره او قوانين لري، هېڅکله نه ديموکراسۍ ته ضرورت لري، او نه يې تطبيقولی شي. او که يې خامخا تطبيقول غواړي نو دا بيا يوازې په هغه صورت کې ممکن دي چې – نعوذبالله – دين ورته پرېږدي او ديموکراسي خپله کړي.

اسلام او ديموکراسي دواړه په هېڅ صورت کې نه سره يوځای کېږي، ځکه چې اسلام له مسلمانانو دا غواړي چې ژوند دې هغسې وکړي چې الله جل جلاله يې غواړي. خو ډيموکراسي بيا وايي چې انسانان الهي احکامو او لارښوونو ته ضرورت نه لري، بلکې د خپل ژوند د چارو د تنظيم لپاره په خپله د هر ډول قوانينو د جوړولو حق لری، او هېڅوک يو بل څوک د ژوند په يوې خاصې طريقې او يا يوې خاصې عقيدې ته په التزام نشي مجبورولی. په ډيموکراسۍ کې دا د انسان خپله خوښه ده چې کوم دين مني، او که له سره هېڅ دين او شريعت نه مني.

امريکايان او نور غربيان نن ورځ په افغانستان کې تربل هر څه د ډيموکراسۍ د خپرولو او نافذولو لپاره ډېر کار کوي، او دا ځکه چې ډيموکراسي له دين څخه د مسلمانانو د ويستلو يوه (موډرنه) (نرمه) او

(پرکششه) لاره ده. او یوازې له همدې لارې ممکن دي چې د شریعت د تطبیق او د اسلامي نظام د نافذیدلو مخه دې ونیول شي.

د دې ترخنګ چې امریکایان د سیاست او تقنین په ډګرونو کې د ډیموکراسي شعارونه پورته کوي په عمل کې یې هم د افغانستان اداره داسې مفسدو خائنو، رشوت خورو او بې رحمه خلکو ته ورسپارلې چې په افغانستان کې یې د فساد، اختلاس او رشوت اخیستلو نړیوال ریکارډ جوړ کړ.

د حاکمیت په ډګر کې امریکا د دې لپاره دغه ټول جنایات تر سره کړل تر څو افغانان په مستقیمه توګه د خپل سیاسي، اجتماعي او اقتصادي ژوند د تنظیم لپاره یوه قوي او پر اسلامي اصولو ولاړه اداره ونه لري. ځکه چې که دلته یوه قوي مستقله او اسلامي اداره منځته راشي، په هغه صورت کې به بیا نه دلته په زرګونو غربي مؤسسې په آزاد ډول کار کولی شي، او نه به هم دلته د امریکا لنډمهاله او اوږدمهاله اجنډاوې عملي کېدلی شي.

۲ـ د دین او فکر ډګر:

امریکا پر افغانستان له خپل یرغل وروسته خپله توجه تر هر څه زیاته د دیني او فکري ډګرنو تسخیرولو ته واړوله، او پدې کار کې یې داسې تدابیر او اقدامات په کار واچول چې په لنډه موده کې یې د عامو افغانانو دیني او فکري ژوند ته تر ډېره حده تغییر ورکړ. پدې اړه یې ځینې تر سره شوي اقدامات یې په لاندې ډول یادولی شو:

د دین او فکر په ډګر کې د اشغالګرو امریکایانو اقدامات

۱ – په عملي لحاظ د دولت په عدلي او قضایې ارګانونو کې د شریعت د تطبیق مخنیوی:

امریکا د افغانستان لپاره داسې یو اساسي قانون جوړ کړ چې د اسلامي شریعت د تطبیق پر مخنیوي تأکید کوي، او هغه داسې چې اوسنی اساسي

قانون د (ډيموکراسۍ تحقق) او د (بشر د حقوقو ملاتړ) د دولت مکلفيت ګڼي. او دا ښکاره خبره ده چې ډيموکراسي او د بشر د حقوقو اعلاميه دواړه غربي نظريات دي، او اسلامي شريعت ته ورکې هېڅ ځای نشته.

همدارنګه د اوسني اساسي قانون په اومه ماده کې راغلي: (**دولت د ملګرو ملتونو د منشور، د بين الدول معاهدو، د نړيوالو ميثاقونو چې افغانستان له هغو سره تړاو لري او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلامي رعايت کوي**). او دا هم ښکاره خبره ده چې ياد شوي تړونونه، معاهدې او ميثاقونه ټول د اسلام ليري د غربيانو د سياسي او اجتماعي مصالحو د تحقق لپاره جوړ شوي دي.

که څه هم چې په اوسنې قانون کې د خلکو د تېرايستلو په مقصد دا ليکل شوي چې د افغانستان دين اسلام دی، او د شريعت په خلاف به قوانين نه جوړېږي، خو دا خبره خپله همدغه قانون په لسګونو ځايه نقض کړې ده، او د اسلام مخالف احکام يې صادر کړي چې ځينې مثالونه يې همدا پورتني يادشوي مثالونه دي.

دا چې اوسنی اساسي قانون اساساً د(ډيموکراسۍ د تحقق) او (د بشر د حقوقو) د تطبيق لپاره جوړ شوی دی، نو ځکه خو د دې قانون له نافذېدلو وروسته په ټول افغانستان کې په هېڅ ځای کې د شريعت يو(حد) هم تطبيق نه شو. نه چېرې قاتل په هغه ډول قصاص شو چې شريعت يې حکم کړی، نه چېرې زاني رجم شو، نه د غله لاس پرې شو، نه شرابي په دورو ووهل شو، نه د فحشاء مخنيوی وشو، او نه هم د ارتداد مخه ونيول شوه. بلکې ددې ټولو د خپرېدو لپاره نوره هم زمينه برابره شوه، او دولت يې ترشا ودريد.

٢ - د اسلام يو ليبرال او غربي تعبير رامنځته کول:

امريکايانو له خپل يرغل وروسته د ټولو هغو علماؤ، ديني مدارسو او تعليمي نصابونو مخه ونيوله چې اسلام يې د غربي فکر له تاثيراتو ليري او د دې امت د سلفو رحمهم الله تعالى د فهم مطابق تعبيراوه. او د دې

هرڅه پر ځای يې د داسې خلکو او داسې عالم ډوله کرايې اشخاصو رامنځته کېدلو ته زمينه برابره کړه چې په خپلو هڅو او نصابونو يې د (منځلاريتوب) ترعنوان لاندې د اسلام داسې تعبير وړاندې کړ چې د غربي نظرياتو لکه (ډيموکراسۍ)،(ليبراليزم)، ريشنلزم (د وحېې په مقابل کې عقلانيت) او سيکولريزم موافق دی. دغه جهتونه هڅه کوي چې غربي مفاهيم او نظريات خلکوته د اسلام په نامه ور معرفي کړي، او د اسلام حقيقي تعبير او تفسير د (بنسټپالنې) په نامه رد کړي.

۳ - په ټولنه کې د تزکيې او احسان له منځه وړل،او پرځای يې د (منحرف روحانيت) او (بې لاري پيرانو) لپاره د نفوذ زمينه برابرول:

تزکيه او احسان د اسلامي روحانيت اصلي نوم، د پيغمبر صلّى الله عليه وسلّم اساساسي وظيفه او د مسلمانانو معنوي مکلفيت دی. د تزکيې او احسان لپاره هم اسلام داسې روښانه تګلاره لري لکه څنګه يې چې د عباداتو او معاملاتو لپاره لري. او مقصد يې دا دي چې په ټولنه کې پاکې، عفت، نيک اخلاق، له الله تعالى څخه وېره، له حرامو څخه ځان ساتل او له بې ځايه هوسونو څخه بې رغبتي رامنځته شي.

خو امريکا زمور په ټولنه کې د دې هر څه دښمنه ده، له همدې امله خو يې د نوي نسل د بې لارې کولو په مقصد په زرګونو وسيلې په کار اچولې دي، او ريښتني مصلحين، علماء، مربيان او مسلمان دعوتګر يې له صحني وبستلي، او له بېلابېلو بنديزونو سره يې مخ کړي دي.

خو بالمقابل يې بې دينه (سيکولرو پيرانو)، (ډالري حضرتانو)، منحرفو او دجالي روحانيانو، درباري ملايانو،سيکولر ديموکرات مجاهدينو!!؟ او د بې لارې عقايدو دعوتګرانو ته د فعاليت پراخه زمينه برابره کړې ده. همدغه د معنويت درواغجن دعوه داران د جهاد او مجاهدينو په خلاف ولاړ دي، او د دښمن له لوري د حقيقي اسلام په خلاف استعمالېږي. او د همدوئ په وسيله د امريکا اشغال او او د اشغال تر سيوري لاندې د کفارو

لخوا د جوړ شوي نظام وجود ته مشروعيت ورکول کېږي. همدوئ د امريکا د فکري جګړې کرايې (روحاني اربکيان) دي چې له يرغلګرو سره د ملت په فکري تسخير کې مرسته کوي.

۴ - **ځوانان له اولوياتو څخه په فېشن، لوبو او د پردیو په تقليد مصروفول**:

ځوانان چې د ملتونو رښتينې ځواک او د مستقبل چارواکي دي بايد په فکري او فرهنګي لحاظ په اولوياتو او تعميري نظرياتو مصروف شي. په هغوئ کې بايد د قربانۍ، ميړانې، له دين، هېواد او ملت څخه د دفاع احساس پيدا کړای شي، او د پردیو په مقابل کې بايد په هغوئ کې حساسيت وپالل شي .

خو امريکا په اشغال شوي افغانستان کې د دغه ځواک د له منځه وړلو په مقصد هم بېلابېل تدابير او اقدامات په کار واچول. او د دې لپاره چې ځوانان په مهمو اسلامي او ملي مسائلو کې مصروف نشي هغوئ يې په (کرکټ) او نورو بېلابېلو لوبو د افراط تر حده مصروف کړل، او د هغوئ د ذهنې مصروفولو لپاره يې تلويزوني کانالونه،(ايف ايم راډيوګانې)، هندې، ترکي او امريکايې سريالونه، د ادبياتو او هنر په نامه د (بې ادبۍ) او(بې هنرۍ) بنډارونه، د پېغلو او ځوانانو ترمنځ د معاشقې او يارانې لارې چارې او نور مصرفيتونه ايجاد کړل. او پدې ډول يې د ښارونو او کليو ځوانان او پېغلې د جديت او عمل پر ځای په موډ ، فيشن، لوبو او د پردیو په تقليد مصروف کړل.

۳ـ **د ټولنيز ډګر متشنجول**:

امريکايانو په ټولنيز ډګر کې هم خپله فسادي اجنډا په لاندې ډول تطبيق کړه :

۱ -له خپل راتګ سره سم يې په شمال کې ځېنې مفسدې او نشنلستې ډلې ديته وهڅولې چې په هغې سيمه کې پر پښتنو قومونو ور وبلوسي، او

همداسې وهم شول. پښتانه قومونه د سيمې پرېښودلو ته اړشول، زمکې يې ونيول شوې، او په عزتونو يې تېري وشول، چې د کرزي د اداري د حقيقت موندنې د وزيرانو ډلې هم چې د کرزي د سلاکار وزير (عارف نورزي) په مشرۍ ورلېږل شوې وه دا هرڅه تأييدکړل. دې کار په ټولنه کې حسادتونه راوپارول، او د افغانې ټولنې د قومونو تر منځ د يو والي کوشيرونه يې مات کړل.

۲–امريکايانو ځينې اقليتونه لکه شيعه ګان او اسماعيليان تر خپلو وزرو لاندې ونيول او د اکثريت په خلاف يې استعمال کړل. د امريکايانو د دې احسان مننه واک ته رسېدلي اقليت پدې ډول وکړه چې په قطعي ډول يې نه پخپله د اشغال په خلاف په فرض جهاد کې برخه واخيسته، او نه يې هم نور خلک په خپلو سيمو کې مقاومت ته پرېښودل.

۳– افغاني ټولنه چې يوه (مرکز پاله) او متحده ټولنه وه د امريکايانو په لمسون او شيطانې پاليسيو په يوه وېشلي ټولنه بدله شوه.

۴ –امريکايانو په ټول توان او ډېرو مالي مصاريفو هڅه وکړه چې افغاني ديني ټولنه په ښارونو کې په يوې (ليبرالې) او سيکولر (مدني ټولنې) بدله کړي، او پدې ډول مرکزي اداره کمزورې او د غربې مؤسساتو په لاس د جوړې شوې (مدني ټولنې) تر فشار لاندې وساتي، او هر وخت لدې لارې خپل پروګرامونه وربانديې عملي کړي.

دغه ياد شوي او نور ډېر اقدامات دي چې د امريکا د پوځي جګړې تر څنګ د هغې د فکري جګړې وسائل تشکيلوي، او لدې لارې امريکا غواړي د خپلې پوځي ماتې په صورت کې زمونږ ملت د فکري جګړې له لارې مغلوب کړي، چې لدې مغلوبيت څخه راوتل بيا ناممکن کار دی، او دا ځکه چې هغه ولسونه چې غرب په فکري لحاظ مغلوب کړي دي بيا هېڅکله هم دغربيانو له غلامۍ وتلي ندي.

ديموکراسي څه شی ده؟

د دېموکراسۍ د پېژندلو اهميت:

د ډيموکراسۍ په اړه د اسلام حکم او موقف واضح کول ځکه ډېر مهم دي چې دې شيطاني پديدې ټوله دنيا په مخه کړې ده، او هر هغه څوك چې دغه پديده نه مني او ايمان ورباندې نه لري ټوله دنيا ورپسې راپورته کېږي، او په خلاف يې د فکري او پوځي جګړې هر ډول وسائل او اسباب په کار اچول کېږي.

ډيموکراسي يوازې يوه سياسي نظريه او د حکومت کولو يو شکل ندی، بلکې هغه هم دين او مذهب دی، او هم اخلاق موډ او فېشن. هم دولت سياست او فوځ دی، او هم اقتصاد. هم فلسفه ده او هم د ژوند لپاره يوه اجتماعي شيطاني تګلاره.

د ديموکراسۍ په اړه ما په خپل بل کتاب (فکري پوهنه) کې په تفصيل سره په تقريبا ۹۰ صفحو کې بحث کړی، خو د دې لپاره چې دغه شيطاني دين په مختصر ډول يو څه پدې کتاب کې هم معرفي شوی وي په اړه يې لاندې مفاهيم يې له لوستونکو سره شريکووم:

ډيموکراسي کله او په کوم ځای کې را پيدا شوه؟

د پيداکېدو عوامل او اسباب يې څه وو؟

د اسلام په اړه د ديموکراسۍ موقف څه دی؟

او آيا د اسلامي ډيموکراسۍ په نامه هم څه شته؟ پدې معنی چې آيا ډيموکراسي اسلامي کېدای او اسلام ديموکرات کېدای شي؟

دا هغه څو مشخصې پوښتنې دي چې غواړو پدې بحث کې له عواطفو او احساساتو ليرې د دلائلو په رڼا کې ورباندې څو خبرې وکړو، او دا ځان

ته روښانه کړو چې د مسلمانانو په حيث زمونږ موقف بايد ددیموکراسۍ په اړه څه وي؟

مخکې تر دې چې د ديموکراسۍ د معنی او حقيقت په اړه خبره وکړو دا به غوره وي چې د هغې د تاريخي پس منظر او د منځته راتلو د ځای او حالاتو په اړه يو څه وويل شي.

ديموکراسي د اروپايانو او امريکايانو نوی دين دی چې د مسيحيت د انحراف په نتيجه کې رامنځته شوی، او غربيانو د خپل ژوند لپاره د قانون او نظام په حيث منلی دی.

ډيموکراسي يوازې يوه نظريه نه ده، بلکه هغه د معاصر غرب هغه تر ټولو مهم او مقدس مادي او معنوي ارزښت دی چې دوئ يې په نړۍ کې د خپرولو او پر ولسونو د تحميلولو لپاره خپل ټول وسائل په کار اچوي.

منفعت پرست غربيان د يوې عادي نظريې لپاره دومره قرباني نه ورکوي، او نه دومره دفاع ورڅخه کوي. دا نن چې د ديموکراسۍ د خپراوي په لاره کې په زرګونو ميلياردە ډالر مصرفږي، او په لکونو انسانان يې د دفاع په خاطر قرباني کږي، او په لکونو انسانان پدې جرم وژل کږي چې ولې ډيموکراسي نه مني؟ دا هر څه پر دې دلالت کوي چې پدې زمانه کې همدغه د غرب دين دی چې تر نصرانيت او بل هر دين يې غوره ګڼي.

په اوسنيو حاکمو نظامونو کې که مسلمان (مسلماني) پريږدي هېڅوک محاسبه نه ورسره کوي. که نصراني (نصرانيت) پريږدي هم څوک مشکل نه ورسره لري. همدارنګه که يهودي (يهوديت) پريږدي هم په ډېر بد نظر نه ورته کتل کږي، خو که څوک په دغو نظامونو کې ديموکراسي پريږدي، نو هغه داسې ګڼل کږي لکه چې انسانيت يې پرې ايښی وي چې د دې نوي دين د حکم مطابق بايد يا په زوره دغه دين وربانديې ومنل شي، او يا هم بايد محوه شي.

همدارنګه که څوک په غرب کې ديموکراسي نه مني نو په ټول غرب کې يې ځای نشته، له همدې امله خو په غرب کې ديموکراسی نه منل پيغور او يو

ډول کفر ګڼل کېږي. په غرب کې د میسحیت د خپراوي لپاره دومره مصارف نه کېږي لکه څومره چې د دیموکراسۍ د خپراوي لپاره کېږي.
په هند کې هم دهندویزم د خپراوي لپاره دومره مصارف نه کېږي لکه څومره چې د دیموکراسۍ لپاره کېږي. په اسلامي هېوادونو کې د غرب پلوو نظامونو له لوري هم د اسلام د خپراوي لپاره دومره مصارف نه کېږي لکه څومره چې د دیموکراسۍ د خپراوي او پر ملتونو او دولتونو د هغې د ورتپلو او تحمیلولو لپاره کېږي. نن په نړۍ کې ولسونه د دې لپاره وژل کېږي او په سلګونو او زرګونو انسانان په دې خاطر له خاورو سره خاوري کېږي چې هغوئ دیموکراسي نه مني.

د دېموکراسۍ تعریف:

په لغوي لحاظ دیموکراسي یوه یوناني کلمه ده چې له دوو کلمو څخه چې یوه یې ډیموس (Demos) چې د (ولس) په معنی او بله یې کراتوس (cratos) چې د (واك او حکم) په معنی ده ترکیب شوې ده، چې وروسته بیا د زمانې په تېریدو لدې دوو کلمو څخه دیموکراسي جوړه شوې ده چې معنی یې (ولسواکي) یا (د ولس حاکمیت) دی، پدې معنی چې د حاکمیت حق به د خلکو وي، نه د الله تعالی، او قانون به خلك ځانته پخپله جوړوي، نه دا چې د الله تعالی له لوري رالېږلی شوی دین به پر خلکو حاکم وي.
تر دې ځایه خو د دیموکراسۍ لغوي معنی شوه. غربیانو د ډیموکراسۍ لپاره اصطلاحي تعریف هم په لاندې ډول غوره کړی دی:
"Government of the people, by the people, for the people"
(دخلکو حکومت، دخلکو لخوا، دخلکو لپاره).
د دیموکراسۍ اصطلاحي تعریف هم د لغوي تعریف په څېر په خلکو ور څرخي چې نه ورکې د الله ﷻ ذکر شته، نه ورکې د دین ذکرشته، او نه هم ورکې د حق ذکر شته.

دا چې د ديموکراسۍ دغه نوی دين څنګه رامنځته شو؟ او هغه ته اروپايانو او بيا وروسته ټولو غربيانو څنګه دومره اهميت ورکړ چې تر دينونو يې هم پورته وګڼله؟ دا يوه ډېره ترخه کيسه لري چې په لاندې کرښو کې يې په لنډو ټکو کې يادوو:

په اروپا کې له نن څخه تقريبا درې سوه کاله مخکې اروپايانو يو طبقاتي ژوند درلود چې هغوئ ټول ورکې په لاندې درې طبقو ويشل شوي ول:

اوله طبقه د دوئ حاکمان، بادشاهان، رئيسان او په بادشاه پورې تړلي خلك ول.

دويمه طبقه يې ديني اشخاص ول چې ځانونه يې د کليسا له لارې د الله تعالی ممثلين بلل.

او دريمه طبقه يې عام خلك وو چې د مخکنيو دوو طبقو په خدمت کې به ول.

بادشاه خپل حاکميت پر خلکو يو الهی حاکميت ګڼه، بادشاهانو سره دا تصور وو چې په موږ کې چې د بادشاهۍ يا حاکميت کوم صلاحيت پروت دی دا موږ خپله ګټلی ندی، بلکې دا د الله تعالی له لوري موږ ته راکړل شوی دی. نو پر همدې بنا هر هغه څوك چې د دې اسماني فيصلې مخالفت کوي نو بايد هغه ته سزا ورکړل شي. او د دې لپاره چې د دي اسماني ورکړل شوي صلاحيت تأييد او توثيق دکليسا لخوا هم وشي نو بادشاهان دېته اړ ول چې دکليسا د مشرانو تأييد حاصل او خپل قانونيت او مشروعيت د هغوئ له لوري هم تثبيت کړي.

کليسا په هغه وخت کی د خپل تحرف شوی مسيحيت ممثله، معلمه او نماينده وه. د مسيحيت دين لا هماغه وخت دومره تحريف شوی وو چې هر پاپ به ځان په مستقل ډول د الله ﷻ نماينده ګڼه، او خلکو ته به يې ويل چې که څوك الله تعالی ته توبه باسي، او يا د خپلې ګناه مغفرت غواړي، نو د توبې يوائنۍ لار يې دا ده چې کليسا ته ورشي، او د ټکس په بدل کې د کليسا له پادري يا کشيش څخه د خپلې ګناه د بښنل کېدو (چك) تر لاسه

کړي، ځکه چې په مسيحيت کې څوك مستقيما له الله تعالىﷻ څخه بخښنه نشي غوښتلى.

کليسا د خپل ديني استبداد په زور د انسان او الله تعالى ﷻ تر منځ د روحانيت او معنويت رابطه پرې کړې وه، او خلك مکلف وو چې يوازې بايد د پادري له لارې له الله تعالى سره رابطه وکړي، او دا نو بيا د کليسا خوښه وه چې چاته يې بخښنه کوله او چا ته يې نه کوله، او پر چا يې په دنيا کې د انکويزيشن (محاکمې) او د تعذيب حکم صادراوه.

مذهبي استبداد دې مرحلې ته رسېدلى وو چې يوځل په روم کى د روم مذهبي مشر د هغه وخت د فرانسې له بادشاه څخه خفه شوى او هغه ته په غوسه شوى وو او هغه يې له خپل رحمت څخه محروم اعلان کړى وو چې په نتيجه کې يې په هغه وخت کې خلك د فرانسې د بادشاه په خلاف را پورته شوي وو او ورته يې ويلي وو چې ته نور تر هغه يو قانوني مشر نه يې چې تر څو (پاپ) درته بخښنه کړې نه وي. د فرانسې بادشاه مجبور شو او د روم مذهبي مشر ته ولاړ او هلته يې څلور ورځې د کليسا د ديوال سيوري ته په يخنۍ او واورو کې د پاپ دربار ته عذرونه او زارۍ کولې، خو هغه بخښنه نه ورته کوله. څلور ورځې د ذلت په حالت کې هلته ولاړ وو او توبه يې نه ترې قبلېدله چې بالآخره يې په ډېرې خوارۍ هغه راضي کړ او د خپلې بادشاهۍ مشروعيت يې ورځخه تر لاسه کړ.

همدارنګه کليسا پر خلکو مالي حاکميت هم مسلط کړى وو، او له خلکو به يې د هغوئ د زمکو حاصلات او نور مالونه په بېلابېلو مذهبي ټکسونو او مالياتو د شاهي پوليسو په زور راټولول. دا چې دوئ د پادشاه د پوليسو په زور له خلکو د هغوئ مالونه اخيستل، نو ځکه خو يې له بادشاهانو سره يو ټرون او تعهد درلود، او هغه پدې ډول وو چې پاپانو به بادشاهانو ته ويل چه مونږ به پر خلکو ستاسې حاکميت ته مشروعيت ورکوو، او تاسې به مونږ ته له خلکو څخه د خپلو پوليسو په زور دکليسا مال او متاع راټولوئ.

اروپايانو په هغه وخت کې صنعتي ژوند نه درلود، هلته صنعت او تجارت وروسته رامنځته شو، په هغه وخت د اروپايانو ژوند پر کرنه او مالداري ولاړ وو چې اکثره حاصل به يې ورځخه بادشاه او کليسا په زوره اخيسته، او يوازې يوه لړه برخه به يې چې پاتې کېده چې هغه به يې يو څه تخم ته ساته او په نور به يې په ډېرې سختۍ خپل ژوند تېراوه، چې نه به وربانديې مړه کېدل، او نه به يې د عزت ژوند وربانديې تېرولی شو.

عام خلك به د حاکمو دواړو طبقو تر منځ لکه د ژرندې د دوه تيږو تر منځ اوړه کېدل. په هغه وخت کې چې خلك څومره له بادشاهانو تنګ وو په همدومره اندازه له خپل (دين) او د دين له (متوليانو) هم بېزاره ول.

هماغه وو چې د دغه وضعيت په نتيجه کې اروپايان د خپلو بادشاهانو او بادشاهي نظامونو او هم د خپلو مذهبي مشرانو په خلاف راپورته شول او انقلاب يې اعلان کړ. انقلابيانو داسې شعار اوچت کړ چې: (وروستی بادشاه د وروستي مذهبي مشر په کولمو غرغره کړئ). يعنې پادري مړ کړئ، کولمې يې را اوباسئ، او په هغو بادشاه غرغره کړئ، چې په يوه وخت کې به له دواړو ظالمو طبقو خلاص شئ.

په هغه وخت کې خلك د مسيحيت او حکومت په خلاف چې دواړه يو د بل ملاتړې وو را و پاڅېدل، او د دين او بادشاهانو په خلاف پدې جګړې کې په زرګونو انسانان ووژل شول، او حاکمان، بادشاهان او مذهبي مشران هم له منځه لاړل. کليساګانو ته اور ورواچول شو، او تر هغه وخته دغه آتشفشان په آرام نشو چې ترڅو کليسا او شاهانه حاکمېتونه دواړه له منځه نه وو تللي.

د کليسا او شاهانه حکومتونو تر له منځه تللو وروسته له خلکو سره دا پوښتنې پيدا شوې چې اوس به ژوند په کومه طريقه تېروي؟ حق او ناحق به له کومه ځايه معلوموي؟ د حق او د باطل د معلومولو لپاره به معيار څه شی ټاکي؟ او (دين) ته به په ژوند کې څومره ځای ورکوي؟

د کلیسا استبداد او د ديني کشيشانو تنګ نظرۍ خلك پر (دين) باندې دومره بدګومانه کړې وو چې نور يې نه غوښتل (دين) دې پر دوئ حاکميت ولري. له همدې امله خو يې له ديني مشرانوځان خلاص کړی وو. هماغه وو چې اروپايانو تصميم ونيوه چې نور به (دين) د دوئ د ژوند په چارو کې هېڅ دخل او غرض نه لري، او دوئ چې هر څه کوي څوك به د (دين) له ادرسه دا نه ورته وايي چې دا کار روا دی، او هغه ناروا.

هغوئ خپلو مذهبي مشرانوته وويل چی (دين) به په (کليسا) کې بند وي، که زمونږ ورته اړتيا پيدا شوه نو پخپله به ورځو، او که مورږ کليسا ته نه ورتلو، نو (دين) به په مورږ پسې ټولني او نظام ته نه راووځي، او زمورږ د ژوند په چارو کې به هېڅ مداخله نه کوي.

هماغه وو چې دين د غربيانو د سياسي، اقتصادي، اجتماعي، عسکري او اخلاقي ژوند له ساحې ووت، او خپل ځای يېپر دين نه ولاړ نظام (سيکولريزم) ته پرېښود.

په ژوند کې د کليسا نقش ته د پای د ټکي تر ورکولو وروسته اروپايانو د خپل ځان لپاره يو داسې نوی دين جوړ کړ چې په هغه کې د دوئ اخلاقي، سياسي، اجتماعي، اقتصادي، عسکري او نورې ټولې چارې پر داسې اصولو او په داسې نظام کې تنظيم شوې چې پر دين نه وو ولاړ.

که اروپايانو په هغه وخت کې اسلام منلی وای نو مشکلات به يې حل وو، ځکه چې اسلام د تحريف شوي مسيحيت په څېر نه وو چې خلك له علم او پرمختګ څخه منع کړي، او يا پر خلکو داسې استبداد مسلط کړي چې خلك له ژونده زړه بدي کړي. بلکه اسلام به دوئ هم علم او پرمختګ ته تشويق کړي وو، او هم به يې د دوئ ژوند ور منظم کړی وو.خو دا چې دوئ د مسيحيت د جبر او طغيان په نتيجه کې له دين څخه دومره بېزاره شوي وو چې نور يې له هر دين سره دښمني پيل کړې وه، او هر هغه څه به چې په معنوياتو او روحانيت پورې اړه درلوده هغه ته به يې د شك او نفرت په

سترګه کتل. هماغه وو چې اروپايانو د دين ځای په (سيکولريزم) ډك کړ، او د شاهي نظام تشه يې په (ډيموکراسۍ) ډکه کړه.

د ديموکراسۍ تعريف له درې عناصرو جوړ دی:

۱- د خلکو حکومت.

۲- د خلکو لخوا.

۳- د خلکو لپاره.

د ډيموکراسۍ په تعريف کې د الله ﷻ ، دين او پيغمبر ذکر نشته. او دا ځکه چې د مسيحي دين رهبرانو چې خلکو ته کوم رب معرفي کړی وو دوئ نور له هغه بېزاره شوي وو. اروپايانو نور د دين حکومت نه غوښت، بلکه د خلکو حکومت يې غوښت. د الله د دين له لوري يې د حکومت مشروعيت ته ضرورت نه درلود، ځکه چې حکومت بايد د خلکو له خوا وي، او د الله تعالی د دين د حاکمولولپاره يې نه غوښت، بلکه د خلکو لپاره يې غوښت. او د ژوند د تېرولو لپاره يې د پيغمبر لارښوونو ته ضرورت نه احساساوه، ځکه چې د قانون او تشريع مصدر يې خپلې خوښې، خپل عقلونه او هوسونه وو. څه يې چې خوښ وو هغو ته يې حلال ويل، او څه يې چې نه خوښېدل هغه يې حرام ګڼل. پدې ډول غربيانو د حاکم ټاکل، د نظام د کيفيت تعيينول او د قوانينو جوړول خپل حق وګڼل، او پدې ټولو کې يې د (دين) مداخله ممنوع کړه، او دې ټولې منظومې ته يې د ديموکراسۍ نوم ورکړ.

د ډېموکراسۍ دوه مهم بنسټونه:

اول بنسټ ـ دولس حاکميت:

پدې معنی چې د (سيادت) يا د (اعلی حاکميت) حق د ولس دی، ولس چې څوك د ځان لپاره د حاکم په حيث ټاکي هماغه به حاکم وي، پرته لدې چې دېته دې وکتل شي چې په هغه کې د حاکميت لپاره صالحيت او صلاحيت شته او که نه.

همدارنګه به ولس د ځان لپاره د حاکمیت نوعیت ټاکي، او دېته به نه کتل کېږي چې د نظام دغه نوعیت د الله تعالی په دین کې روا دی او که ناروا.

ولس به د خپلو هر ډول معاملاتو او قضایاوو لپاره تشریع او قانون پخپله جوړوي، او په دغه قانون جوړوونه کې به دېته نه کتل کېږي چې دغه قانون د الله تعالیﷻ، او د پیغمبر ﷺ د لارښوونو مطابق دی او که مخالف.

د قانون جوړونې لپاره به د اکثریت رأیه معیار ګڼل کېږي. اکثریت چې څه غواړي هغه به (حق)وي، او اکثریت چې د څه مخالف وي هغه به ناحق او باطل وي.

په خلاصه ډول د ډیموکراسۍ د اول بنسټ معنی اکثریت ته د (الوهیت) حیثیت او مرتبه ورکول دي. اکثریت په ډیموکراسۍ کې د (حاکمیت) او (تشریع) له حیثیته د (اِله) ځای لري. که اکثریت وغواړي چې نارینه دې له بل نارینه سره نکاح وکړي، نو په ډیموکراسۍ کې دا یو روا کار دی، چې په اوسني عصر کې د غرب په ډېرو هېوادونو کې دا کار همدا اوس وجود لري، او په ځینې هیوادونو لکه برتانیا کې د دې کار د جواز لپاره قوانین هم تصویب شوي او عمل ورباندې کېږي. هلته یو نارینه له بل نارینه سره او یا یوه ښځه له بلې ښځې سره پدې کار توافق کوي او په محکمه کې د قاضي په مخکې رسما د هغوئ تر منځ نکاح تړل کېږي، او دا ځکه چې د هغوی اکثریت دغه کار تأیید کړی دی. همدارنګه که د ډیموکراسۍ په نظام کې اکثریت وغواړي چې سود او یا قمار دې جایزوي نو هم جایز ګڼل کېږي.

په ډیموکراسۍ کې خلك د عقل، دیانتداری ،علم او تجربې په لحاظ نه تلل کېږي، بلکه هلته یوازې سرونه شمېرل کېږي او دېته هېڅ اعتبار نه ورکول کېږي چې په مغزو کې یې څه شته او که نه؟ په ډیموکراسۍ کې که د کوم قانون او یا کومې نظریې د رد او یا تأیید لپاره یوې خواته ۵۰

پوهان، متخصصين او د تجربې خاوندان وي، خو بلې خواته ۵۱ ناپوهه او بې تجربې خلك وي نو بيا به هم پدې خاطر د همدغو ناپوهو خلكو رأيې ته ترجيح ورکول کېږي او يوازې لدې امله به مدار د اعتبار ګڼل کېږي چې شمېر يې تر هغو پوهو خلكو زيات دي.

دويم بنسټ ــ حقوق او ازادي:

د ډيموکراسۍ دوهم بنسټ د حقوقو او آزاديو بنسټ دي. دغه حقوق او آزادۍ په حقيقت کې د ډيموکراسۍ د نظريې او فلسفې حاصل او ثمره ده. په هر نظام کې چې دغه حقوق او آزدۍ خلكو ته حاصلې نه وي هغه نظام ډيموکراتيک نه ګڼل کېږي.

۱ــ د دين او عقيدې ازادي:

د آزاديو او حقوقو په لړ کې اول د دين د انتخاب او د عقيدې آزادي ده. په ډيموکراسۍ کې هر انسان ته دا حق ورکول کېږي چې هر وخت وغواړي د ځان لپاره په خپله خوښه نوی دين انتخاب کړي نو انتخابولی يې شي. د مثال په ډول: يو انسان حق لري چې نن دې يهودی وي، سبا ته نصرانی شي، بله ورځ دې هندو شي، بله ورځ دې مسلمان شي، بل وخت دې بيا بېرته اسلام پرېږدي او بودائي دې شي، او يا دې هم له ټولو اديانو انکار وکړي او ملحد يا کمونست دې شي. پدې ټولو حالاتو کې هغه نه محاسبه کېدلای شي، او نه ورڅخه څوک د عقيدې د آزادۍ حق سلبولی شي.

په ډيموکراسۍ کې دين او عقيده يو شخصي امر دی چې د دولت او نظام ورسره هېڅ کار نشته. دين په ډيموکراسۍ کې د جامو او فيشن حيثيت لري چې د هر چا خوښه ده چې کوم رنګ او کوم ډول جامې اغوندي او څنګه فيشن غوره کوی. خو په اسلام کې دين او عقيده يو شخصي امر نه، بلکې يو مکلفيت دی. او همدغه تدين د انسانانو او پيريانو د خلقت

هدف ښوولی شوی دی، لکه چې الله تعالیﷻ فرمايي:﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ ﴾ الذاريات: ٥٦

ترجمه: (او ما نه دي پيداکړي پېريان او انسانان مګر د دي لپاره چې زما عبادت وکړي).

الله تعالیﷻ پېريان او انسانان د عبادت لپاره پيدا کړي دي، او تر پيدا کولو وروسته يې بيا د عبادت دکيفيت د تعيين او د طريقې د ورښودلو لپاره ورته دين نازل کړی او انبياء عليهم السلام يې را لېږلي چې تر ټولو وروستی دين (اسلام) او تر ټولو وروستی پيغمبر (محمد) ﷺدی. او د همده په مبارک راتګ پخواني ټول اديان منسوخ شوي دي. د الله ﷻ په نزد يواځينی مقبول دين (اسلام) دی. نو هر څوک چې د الله ﷻ د عبادت لپاره له اسلامه پرته بل دين انتخاب کړي هېڅکله به يې الله تعالیﷻ ورڅخه قبلول نه کړي، الله ﷻ فرمايي:﴿ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴾ آل عمران: ٨٥

ترجمه : (او هر څوک چې له اسلامه پرته بل دين ولټوي هېڅکله به ترې ونه منل شي، او هغه به په آخرت کې له تاوانيانو څخه وي).

په اسلام کې له اسلام څخه وتل (ارتداد) دی چې که مرتد توبه ونه باسي، او بېرته په اخلاص اسلام ته راونه ګرځي نو سزا يې وژل دي. ځکه چې له يوه دين څخه وتل او بل دين ته داخلېدل د پخواني دين د باطل ګڼلو په معنی دي. يعنې هرڅوک چې له اسلام څخه پرته کوم بل دين ته ورځي هغه په خپل دغه عمل په اسلام باندې د بطلان حکم کوي. او د نوي دين د حقانيت اعتراف کوي. خو په ډيموکراسۍ کې د دين بدلول هېڅ سزا نه لري. ځکه چې هغه يوشخصي امر دی.

په افغانستان کې چې امریکایانو د خپل اشغال په وخت کې کوم ډیموکراتیک نظام جوړ کړی دی همدغه د (ارتداد) حق یې هم د اساسي قانون له لارې د هر فرد لپاره خوندي کړی دی. ځکه چې د اساسي قانون په شپږمه ماده کې په صراحت سره د (ډیموکراسۍ تحقق) او د (بشري حقوقو ملاتړ) د دولت مکلفیت ښودل شوی دی. او د بشر د حقوقو د نړیوالې اعلامیې په اته لسمه ماده کې په صراحت سره داسې لیکل شوي دي: (**هر انسان د فکر د آزدۍ او د دین د انتخاب له حق څخه برخمن دی. او همدا حق د دین او د عقیدی تبلیغ، د ډله ییزو ښوونو او رسنیو له لارې د نظر اظهار او همدارنګه د شعائرو سرّي او علني ترسره کولو او له هغو څخه حفاظت ته هم شامل دی**). (اتلسمه ماده).

د همدغې اعلامیې په نولسمه ماده کې د (ارتداد) حق په نور صراحت سره پدې ډول بیان شوی دی:

(**هر انسان د نظر او خپل لید لوري د آزادۍ له حق څخه برخمن دی. دغه حق دېته هم شامل دی چې څوک دې د بل چا افکار او نظریات د بل چا له مداخلې پرته ومني. او هم کولای شي خپل افکار او نظریات په هرې ممکنې وسیلې له هر جغرافیوي قید او بند څخه پرته تر لاسه او نشر کړي**). (نولسمه ماده).

دا چې د افغانستان اوسنی اساسي قانون چې د (**ډیموکراسۍ تحقق**) او د (**بشر د حقوقو ملاتړ**) د دولت مکلفیت ګڼي، او پدې دواړو کې د دین او عقیدې انتخاب د هر چا شخصي حق دی، او د بل چا دخالت ورکښې ناروا کار ګڼي، نو ځکه خو اساسي قانون هم تر پردې لاندې په ضمني ډول هر چا ته د مرتدکېدلو حق ورکوي. اوس نو په خلکو، وضعیت او حالاتو پورې اړه لري چې څوک د مرتد عبدالرحمن پنجشیري په څېر د ډیموکراسۍ له دغه حق څخه داستفادې علني جرأت کوي؟

ځينو تش په نامه اسلامي حکومتونو خو په خپلو اساسي قوانينو کې دا هم ليکلي چې د اسلام په خلاف به قوانين نه جوړېږي، خو له بل لوري يې دا هم په صراحت سره ليکلي چې هېوادونه يې د ملګرو ملتونو، نړيوالو تړونونو د بشر د حقوقو د اعلاميې د رعايت کولو تعهد هم لري. لکه د افغانستان په اوسني اساسي قانون کې چې په اوومه ماده کې داسې ليکل شوي دي:

اوومه ماده:«**دولت د ملګرو ملتونو د منشور، د بين الدول معاهدو، د نړيوالو ميثاقونو چې افغانستان له هغو سره تړاو ولري او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې رعايت کوي**».

د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې چې د افغانستان اساسي قانون يې رعايت کوي په ۲۹ مه ماده کې د بشري حقوقو د اعلاميې له حقوقو سره د تعامل په اړه داسې راغلي دي:

۲۹ مه ماده: د ج جزء: «**په هېڅ ډول شرايطو کې روا نه ده چې د بشر له حقوقو سره دې په داسې ډول چلند وشي چې د ملګرو ملتو له اصولو او اهدافو سره تضاد ولري**».

يعنې د بشري حقوقو د تعبير او تفسير صلاحيت يوازې دملګرو ملتونو له سازمان سره دی، او هر دولت يې چې رعايت کوينو بايد د ملګرو ملتو له اصولو او اهدافو سره سم يې دې وکړی، نه دا چې د خپل دين او مذهب مطابق يې تعبير کړي. نو له همدې امله دا خبره يوازې يو منافقت دی چې په يوه اسلامي هېواد کې دې هم اسلام تطبيق شي او هم دې د ملل متحد او د بشر د حقوقو اعلاميه تطبيق شي. بلکې له دواړو څخه به يوازې يو تطبيقېږي اوبس.

په اسلام کې هم د عقيدې او دين د آزدۍ حق شته دی، خو هغه په دې معنې دی چې د نورو اديانو منونکي به په زور نشي مسلمانولی، بلکې يوازې دعوت او په ښه طريقه به مناقشه او مناظره ورسره کولی شي. لکه

چې الله تعالى فرمايي: ﴿ ٱدۡعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلۡحِكۡمَةِ وَٱلۡمَوۡعِظَةِ ٱلۡحَسَنَةِۖ وَجَٰدِلۡهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ ﴾ النحل: ١٢٥

ترجمه: (ای پیغمبره د خپل رب د لاری په لور په حکمت او نیک اسلوب بلنه وکړه، او مباحثه کوه له هغوئ سره په هغه طریقه چې هغه ډېره ښه وي).

او د زور د نه استعمال په هکله الله تعالى ﷻ فرمايي: ﴿ لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ ﴾ البقرة: ٢٥٦

ترجمه: (نشته زور د دین په منلو کې، په تحقیق سره ښکاره شو هدایت له بې لارۍ څخه).

اسلام نامسلمانو خلکو ته د اسلام حقانیت او فضیلت بیانوي، او د منلو توصیه يې ورته کوي، خو په زور يې هېڅکله هم منلو ته نه اړباسي. او که څوک اسلام نه مني هغوئ پر خپل دین او طریقه پدې شرط پرېږدي چې مسلمانان به کفر ته نه دعوت کوي، او د اسلامي نظام له انتظامي اصولو او لوائحو به سرغړونه نه کوي.

د اصحابو رضي الله عنهم له زمانې راهیسې تر ننه پورې په اسلامي نړۍ کې د مسیحیانو، یهودیانو، هندوانو او نورو طائفو شتون پر دې دلالت کوي چې اسلام هغوئ په مسلمانېدلو نه دي مجبور کړي، بلکې هغوئ ته يې په خپل دین د آزاد پاتې کېدلو حق ورکړی دی.

خو په اسلام کې په هېڅ ډول یوه مسلمان ته دا اجازه نشته چې هغه دې له اسلام څخه مرتد شي. ځکه چې مرتد له اسلام څخه د وتلو په عمل په اسلام باندې د بطلان حکم کوي. که داسې نه وي نو بیا ولې له اسلام څخه خارجېږي؟ دا چې هغه پدې کار سره هغه پر حق دین د بطلان حکم کوي او په اسلامي ټولنه کې اضطراب رامنځته کوي، نو ځکه باید تر

استتابې(توبه غوښتنې) وروسته که بېرته راونه ګرځېد باید ووژل شي، لکه چې رسول الله ﷺفرمایلي دي: ((**من بدّل دینه فاقتلوه**) بخاري.

ترجمه:(چا چې خپل دین بدل کړ و یې وژنئ).

په اسلام کې د عقیدی آزادي د ډیموکراسۍ د عقیدې له آزادۍ سره د رڼا او د تیارې فرق لري. خو هغه ډله غرب پلوي عالم ډوله خلك چې غواړي خلکو ته اسلام او ډیموکراسي یو شی وښئي په منافقانه ډول دغه دواړه آزادۍ یو ډول ښئي، ترڅو خلکو ته د اسلام په قالب کې کفر ښائسته کړي.

۲ـ د رایې د اظهار د ازادي:

د ډیموکراسۍ له آزادیو څخه یوه هم د رأیې (نظر) د اظهار آزادي ده. په ډیموکراسۍ کې هرڅوک حق لري چې خپل هر ډول نظر په آزادۍ بیان کړي، که څه هم چې هغه نظر د الهي وحیې او دیني مقدساتو په خلاف هم وي.

د دغه ډول آزادۍ د ترلاسه کولو تصور ځکه په غرب کې راپیداشو چې ټول غرب د فرانسې تر انقلابه دمخه د کلیسا تر مطلقې دیني او فکري واکمنۍ لاندې اوسېده.

دا چې کلیسا د انحراف او فکري استبداد اوج ته رسېدلې وه، او هېڅا ته یې په دینیاتو، اخلاقیاتو، اجتماعي اصولو او حتی ساینس کې د رأیې د اظهار حق نه ورکاوه، او که به چا د رأیې د اظهار جرأت وکړ، نو هغه به په ډول ډول سزاګانو محکومېده. نو له همدې امله اروپایانو د کلیسا د استبداد په خلاف آواز پورته کړ، او د تحریف شوي مسیحیت د کلیسا تسلط یې له منځه یووړ، او په هر څه کې یې د نظر د اظهار آزادي تر لاسه کړه.

اروپایانو خو په هغه وخت کې دغه اقدام د یو (باطل او تحریف شوي) دین په خلاف وکړ، خو وروسته یې دغه آزادي د یو (مقدس حق) په حیث د (حق دین) په خلاف هم استعمالول شروع کړل. ان تر دې چې د اسلام مقدسات یې هم د دغې بې بندوباره آزدۍ تر برید لاندې راوستل، او د اسلام د

شريعت، قرآن كريم او پيغمبرﷺ په خلاف يې هم خپل له سپكاوي ډک اظهارات د رأيې او بيان د آزادۍ د حق په نامه ياد كړل، چې پدې لړ كې دغه لاندې اقدامات په نړۍ ماضي كې ټولې دنيا وليدل:

هندوستانی مرتد(سلمان رشدي) چې د برتانيې تابعيت لري د غرب په هڅونه يې د اسلام په خلاف خپل مشهور كتاب (شيطاني آيتونه) وليكه، او د ټولې دنيا مسلمانانو ته يې سپكاوی وكړ، خو كله چې مسلمانانو له غرب څخه د هغه د محاكمې غوښتنه وكړه، ټول غرب په يوه خوله د هغه له دې اقدام څخه دفاع وكړه، او د هغه دغه كار يې د رأيې او بيان د آزادۍ حق وګانڼه، او هغه ته يې پناه وركړه، چې لا تر ننه يې په خپل حفاظت كې ساتي.

نه يوازې دا چې غرب (سلمان رشدي) ته پناه وركړې، بلكې د برتانيې ملكې هغه په لويو شاهانه القابو هم په رسمي ډول ونازاوه، او د مسلمانانو د دين او د احساساتو هېڅ پروا يې ونه لرله.

تر (سلمان رشدي) وروسته بنګله ديشۍ مرتدې ليكوالې (تسليمې نسرين) هم د رشدي پر پله پل كېښود، او هغې ته هم غرب په خپلې غېږې كې پناه وركړه، او د هغې اقدام يې د نظر د اظهار په آزادۍ تعبير كړ.

هالنډي ژونالیست هم د قرآن كريم د سپكاوي فلم جوړ كړ، او كله چې مسلمانانو اجتجاج وكړ، نو د هالنډ صدراعظم د هالنډي ژونالست كار د رأې د بيان آزدي وبلله، او له هغه څخه يې دفاع وكړه.

د قرآن كريم بل سپكاوی هغه ؤ چې غرب د (ښتيني قرآن) په نامه له الحاد او سپكاوي ډک كتاب چې د قرآن كريم سورتونو ته په ورته شكل ليكل شوی ؤ رامنځته كړ، او په انټرنيټ كې يې خپور كړ. او دا يې هم د رأيې د اظهار حق وګانڼه.

د ډنمارک يوه كاريكاتور جوړوونكي د اسلام پيغمبرﷺ ته منسوب له سپكاوي ډک كارتونونه جوړ او خپاره كړل. كله چې مسلمانانو په ټوله نړۍ كې احتجاج وكړ، او د هغه رسام د محاكمې غوښتنه يې وكړه، نو د

ډنمارک صدراعظم (اندریس فوګ راسموسن) چې ورسته بیا د ناټو د ټرون رئیس هم شو له کارتون جوړونکي څخه دولتي دفاع وکړه، او د هغه کار یې د رأیې د بیان د آزادۍ حق وبالله.

کله چې مسلمانانو خپل احتجاج ته نور هم زور ورکړ، او له اروپایي مصنوعاتو سره یې د پریکون اعلان وکړ، نو د ناټو د ټرون رئیس د ډنمارک موقف د ټولې اروپا د موقف په حیث اعلان کړ، او په دې ډول هغه کارتونونه په مکرر ډول په نورو اروپایي هېوادونوکې هم خپاره شول.

په افغانستان کې چې د امریکا د پوځي شتون تر حمایې لاندې د بلخ په ولایت کې یوه مرتد (پرویز کامبخش) د اسلام خلاف مضامین چاپ او خپاره کړل او د مسلمانانو د شدید فشار په نتیجه کې محکمې هغه په ارتداد محکوم او بندي کړ، نو ټول غرب او غربي مېډیا د هغه ترځنګ ودریده،او د هغه موقف یې د رأیې د اظهار په آزادۍ تعبیرکړ،او د هغه د خوشې کولو هڅې یې پیل کړې، چې په نتیجه کې یې د اعدام حکم په حبس تبدیل شو، او وروسته بیاد اریکا له لوري د افغانستان لپاره ټاکل شوي رئیس (حامد کرزي) د خپل دوهم ځل انتخابېدلو په درشل کې هغه د یوه فرمان په صادرولو آزاد کړ، او په درناوي د غربي حلقو لخوا له افغانستانه وویستلی شو.

همدا رنګه په فرانسه کې هم د(چارلي هیبدو) طنزي مجلې څو ځله د رسول الله صلی الله علیه وسلم کارټونونه جوړ او خپاره کړل، خو کله چې په 2015م کال کې دریوو مسلمانوځوانانو د دغې فرانسوي مجلې کارټونستان ووژل، نو ټول غرب د هغو دریوو مسمانو ځوانانو کار د رأیې د اظهار په خلاف عمل وګانه، او د هغوئ په لټون پسې یې په یوه ورځ ۸۰۰۰۰ اتیازره پولیس راووښتل، او هغوئ یې شهیدان کړل، خو د خپلو کارټونستانو د کار د تمجید او تأیید په مقصد یې د غربي نړۍ رهبران ور وبلل او داسې یوه مظاهره یې په ټوله فرانسه کې راووښته چې د دوئ په وینا لس میلیونه خلکو ورکې برخه اخیستې وه. فرانسې پدې هم

اکتفا ونه کړه، بلکه د نوموړې مجلې په راتلونکې ګڼه کې يې د درې مليونه نسخو په شمېر د اسلام د ستر پيغمبر صلّى الله وسّلم د سپکاوي په مقصد بيا نور کارټونونه چاپ او خپاره کړل، پداسې حال کې چې نوموړې مجله به پخوا په عادي حالاتو کې يوازې شپږ زره نسخې چاپېده.

اسلام د رأيې د اظهار د آزادۍ مخالف نه دی، بلکې د ګمراه کوونکې رأيې د اظهار مخالف دی. هغه رأيه چې د حق د بيان او آزادۍ لپاره وي اسلام نه يوازې د هغې پلوی کوي، بلکې هغه يو عبادت بولي، او اظهار ته يې خلک تشويقوي، که څه هم چې هغه ديو ظالم حاکم په مخکې وي. په هغه حديث شريف کې چې أبوسعيد الخدري ﷺ روايت کړی دی رسول الله ﷺ فرمايلي دي:

(**إن من أعظم الجهاد كلمة عدل عندسلطان جائر**) ([1]).

ترجمه: (ېې له شکه دا له لوی جهاد څخه ده چې د عدل خبره دې د ظالم پادشاه په مخکې وکړای شي).

او که څوک د حق د وينا له امله ووژل شي، نو هغه په اسلام کې له غوره شهيدانو څخه شمېرل کېږي، لکه چې رسول لله ﷺ فرمايلي دي: (**خير الشهداء حمزة بن عبدالمطلب، و رجل قام إلى رجل فأمره و نهاه في ذات الله فقتله على ذلک**) ([2])

ترجمه: (په شهيدانو کې غوره شهيد حمزه بن عبدالمطلب او هغه سړی دی چې دالله ﷻ لپاره يو بل چاته په نېکۍ امر وکړي او له بدۍ څخه يې منع کړي او هغه يې بيا پدې کار ووژني).

نو معلوه شوه چې په اسلام کې هرڅوک بل چاته د حق وينا او نصيحت کولی شي. او بايد چې ويې کړي، ځکه چې (دين نصيحت دی).

1الترمذي كتاب الفتن باب أفضل الجهاد.

[2] المستدركللحاكم.

خو په ډيموکراسۍ کې انسان ته د هرڅه د ويلو او اظهار اجازه شته چې هغه (حق) وي او که (باطل).

د مسلمانانو په هغو هېوادونو کې چې غربي ډيموکراسي ورکښې حاکمه ده په ښکاره ليدلی کېږي چې هلته خلک يوازې د باطل د اظهارولو حق لري او بس. او هر څوک چې د حق رأيه اظهار کړي هغه له وژلو، ترلو، شړلو او ډول ډول تهديدونو سره مخ کېږي.

د کفري نظرياتو د خپرولو لپاره ټول وسائل په کار اچول کېږي، خو د حق د اظهار لپاره هېڅ راډيو، تلويزيون، مجلې اخبار او نشريې ته اجازه نه ورکول کېږي. او که چېرې يو نيم ځای اجازه هم ورکړل شي نو بيا يې هم پاليسي، حدود او موضوعات ورته د دولتي ادارو لخوا ټاکل کېږي چې تر هغو هاخوا يې نشريات جرم ګڼل کېږي.

۳ـ شخصي ازادي:

د ډيموکراسۍ تر ټولو مهمه آزادي چې د ډيموکراسۍ زړه بلل کېږي شخصي آزدي ده چې اخلاقی آزادي هم بلل کېږي.

د شخصي آزدۍ معنی دا ده چې انسان د خپل شخص (ذات) په اړه مکمله آزادي لري چې هر څه وربانديې کوي بې له کوم قيد او شرطه يې کولی شي. د ټولنې عرفونه، رسم او رواج، اداب او اخلاقي قوانين بايد له ژوند څخه د خوند د اخستلو په لاره کې مانع ونه ګرځي. او فرد بايد پدې کار کې د هر چا له تسلط او محاسبې څخه آزاد وي.

د دغه ډول آزادۍ مطالبه هم په غرب کې د کليسا د طغيان او د خلکو په اجتماعي او اخلاقي ژوند باندې د شديد مراقبت عکس العمل وو. لکه څنګه چې اروپايانو د دين، عقيدې او عبادت په مجال کې دکليسا تسلط ورختم کړ، همدا ډول يې د کليساا خلاقي څار او رقابت هم له منځه يووړ.

د فرانسې انقلاب (دين) له (دولت) څخه جلا کړ،او د سيکولريزم نظريه يې ايجاد کړه. او تر هغې وروسته يې د (دين) او د (اخلاقو) ترمنځ هم بېلتون راوست. د اخلاقو په ښه والي او بدوالي باندې حکم کول د دين صلاحيت

نه، بلکې د شخصي ذوق او سليقې کار وګڼل شو. پدې معنی چې هر هغه څه چې فرد ته ښه ښکاري هماغه ښه اخلاق دي او څوک بايد پرې د اعتراض حق ونه لري. د همدغې شخصي آزادۍ د فلسفې د منل کېدو له امله په غرب کې زنا، لواطت، سحاق، (ښځينه همجنس بازي) د نارينه له بل نارينه او د ښځې له بلې ښځې سره واده کول د اخلاقو خلاف کارونه نه ګڼل کېږي، او دغربي هېوادونو قوانين ورته اجازه ورکوي. دغه ټول کارونه د ډيموکراسۍ په فرهنګ کې تر هغه پورې جرم نه ګڼل کېږي چې تر څو په اجباري شکل نه وي تر سره شوي. او که په اجباري شکل ترسره شي نو بيا هم لدې امله جرم نه ګڼل کېږي چې دغه کارونه حرام دي، بلکې لدې امله جرم ګڼل کېږي چې په اجباري شکل تر سره شوي دي.

د شخصي آزادۍ غربي معيارونو ته په پام سره په ډيموکراسۍ کې (امر بالمعروف او نهي عن المنکر) هېڅ ځای نه لري. او په همدې بنا چې په هر دولت کې چې ديموکراسي عملي کېږي هلته د (امربالمعروف او نهي عن المنکر) حق په خپله په اتوماتيک شکل له منځه ځي. هلته به يا ډيموکراسي وي، او يا به امربالمعروف وي، دواړه په هېڅ صورت نشي جمع کېدلای. ځکه چې (امربالمعروف او نهي عن المنکر) اکثره په عباداتو او اخلاقياتو پورې اړه لري، او په ډيموکراسۍ کې دغه دواړه شخصی امور دي چې بل څوک ورکښې د مداخلې حق نه لري.

په ديموکراسۍ کې د شخصي آزادۍ او اخلاقو فلسفه د انګريز فيلسوف هوبز (۱۵۸۸ – ۱۶۷۹م) پر نظرياتو ولاړه ده چې وايي: د خير معنی شهوت (خوند) دی، او د شر معنی نفرت (کرکه) ده. يعنې په هر هغه څه کې چې شهوت (خوند) موجود وي هغه د خير کار دی. او په هر هغه څه کې چې نفرت (کرکه) موجوده وي هغه د شر کار دی. د خير او د شر د معيارونو تعيين د (دين) کار نه بلکې د شخصي ذوق او غريزې کار دی. دغه ډول شخصي آزادي نه يوازې دا چې په اسلام کې ځای نه لري بلکې له

نورو اديانو اوسليم فطرت سره هم مخالفت لري. نو پر همدې بنا ډيموکراسي د دغه ډول آزدۍ د لرلو له امله هم صريح کفر ګڼل کېږي.

۴ـ د مسکن د انتخاب ازادي:

په ډيموکراسۍ کې هر انسان ته حق ورکړ شوي چې په هر ځای کې يې چې زړه وي هلته واوسېږي. پر همدې اساس غربي ډيموکراسي دا نه مني چې کفار دې له (جزيرة العرب) څخه و ويستل شي، او يا دې کفار د حرم په ساحه کې نه پرېښودل کېږي، پداسې حال کې چې د عربو په جزيره کې د کفارو د نه پرېښودلو صريح حکم په حديث شريف کې راغلی دی، رسول الله ﷺ فرمايي:((**أخرجوا المشركين و في رواية: اليهود و النصارى من جزيرة العرب**...)) ([1]).

ترجمه:(مشرکان د عربو له جزيرې وباسئ) په بل روايت کې دي:(يهود او نصارى له جزيرة العرب څخه وباسئ).

له همدې امله عمر بن الخطاب رضی الله عنه په خپل خلافت کې ټول يهودان او نصارى له جزيرة العرب څخه و وېستل. خو که په اوسنې وخت کې چې څوک له جزيرة العرب څخه د يهودو، نصاراؤ او يا نورو کفارو د وېستلو غوښتنه کوي، يا يې د وېستلوهڅه کوي هغوئ د ډيموکراسۍ د مخالفت په جرم محکومېږي او د وژلو جواز يې برابرېږي.

۵ـ د ملکيت حق:

دا چې غربي ډيموکراسي د کپيټاليزم (پانګه وال اقتصاد) د خوندي ساتلو لپاره رامنځته شوې ده، نو له همدې امله ورکې فرد ته له هرې لارې د مال د ګټلو او په هر څه کې د مصرفولو مطلقه آزادي ورکړل شوې ده.

د مال په ګټلو او مصرفولو کې ډيموکراسي هېڅ ديني او اخلاقي عامل ته د دخالت حق نه ورکوي. همدا دليل دی چې په ډيموکراتيکو هېوادونو کې

---

[1] بخاري.

پانګه وال د سود، احتکار، د مزدورانو د زبیښاک او ان د نورو هېوادونو د نیولو او د هغوئ د طبیعي زیرمو د غلا کولو، لوټولو، د جنګونو د رامنځته کولو او د وسلو د خرڅولو او حربي فابریکو دچلولو له لارې خپله پانګه ډېروي،او بیا یې په عیش او عشرت، قمار، فحشاء او بدخرڅیو کې مصرفوي.

خو په اسلام کې لکه څنګه چې د مال د ګټلو لپاره د روا لارو او وسایلو انتخاب ضروري دی، همدارنګه یې د مصرفولو لپاره هم قیود وضع شوي دي.

اسلام د یوه داسې متوازن اقتصادي نظام لرونکې دی چې نه لکه د پانګه وال نظام سرمایه د څو محدودو خلکو په منځ کې ساتي، او نه لکه کمونیزم دی چې افراد له شخصي ملکیت څخه محروموي. بلکې اسلام فرد ته هم د سرمایې د لرلو حق ورکوي،او هم د بډایو خلکو په سرمایه کې د نېستمنو او غریبو خلکو حق تثبیتوي.

۶ـ د کار حق:

په ډیموکراسۍ کې انسان ته د هر ډول کار د کولو او پېښې د اختیارولو مطلق حق حاصل دی. خو په اسلام کې خلك یوازې د حلال او روا کار د کولو حق لري. او که چېرې داسې یو کار اختیار کړي چې له مسلمانۍ سره تضاد ولري لکه شرابخانه خلاصول یا د زنا اډه او داسې نور جوړول نو په هغه صورت کې اسلام خلکو ته د دغه ډول کار اجازه نه ورکوي. خو په ډیموکراسۍ کې خلك دا هر څه کولای شي.

۷ـ د زده کړې حق:

په ډیموکراسۍ کې خلکو ته د هر فن او علم د زده کړې مطلق حق حاصل دی. خو په اسلام کې خلکو ته د داسې علومو او فنونو د زده کولو حق نه ورکول کېږي چې هغه له اسلام سره ټکر لري، لکه: د کوډو (جادو، شعبده بازۍ، مداري ګرۍ او داسې نور علمونه. اسلام د جادو زده کړه کفر بولي او مخنیوی یې کوي.

پارلمان د ډیموکراسۍ ممثله اداره

پارلمان په ډیموکراسۍ کې د خلکو د منتخبو استازو هغه اداره ده چې د خلکولپاره د قوانینو د جوړولو یا د تشریع (تحلیل تحریم) مطلق حق لري.
د اکسفورډ قاموس د (پارلمنټ)کلمه داسې تشریح کوي:
Parliament: a group of people that makes the lows of a Country.
(پارلمنټ د خلکو هغه ډله ده چې د یوه هېواد لپاره قوانین جوړوي).
مخکې ولیدل شول چې په ډیموکراسۍ کې د خلکو اکثریت د (اله) مرتبه لري، ځکه چې د سیادت (اعلی حاکمیت) حق چې د (امر) او (نهي)، (تحلیل) او (تحریم) مطلق حق دی په اکثریت پورې اړه لري. او لکه څنګه چې په دین کې د الله ﷻ فیصله نشي رد کېدلی همدا ډول په ډیموکراسۍ کې د اکثریت فیصله هم نشي رد کېدلی.
دا چې اکثریت په ډیموکراسۍ کې د (إله) مرتبه لري، نو پارلمان چې د اکثریت استازی دی د پیغمبرۍ (استازیتوب) مرتبه لري. پدې معنی چې استازی به د خپلو موکّلینو د خوښې مطابق قوانین ایجادوي او د هغوئ مصالح به تأمینوی.
ډیموکراسۍ چې اصلاً د سیکولریزم (لادینیت) پر بنسټ ولاړه ده د حکومت او نظام په چارو کې (دین) ته د مداخلې حق نه ورکوي. نو پر همدې اساس ټول هغه قراردادونه او مسودې چې د قانون کېدلو لپاره پارلمان ته د بحث او غور په مقصد وړاندې کېږي بایدپر دیني بنسټونو ولاړې نه وي.
د ډیموکراسۍ له لارې طرحې، نظریات او مسودې تر هغه وخته د تطبیق وړ نه دي چې تر څو یې د پارلمان لخوا د (قانونیت) حیثیت نه وي تر لاسه کړی. ځکه چې په پارلمان کې هغې مصوبې ته (قانون) ویل کېږي چې د پارلمان دواړه جرګې یې تصویب کړي او جمهور رئیس یې توشیح کړي، لکه چې د امریکایی اشغال د وخت د اساسي قانون په څلور نویمه ماده

کې چې داسې تصريح ورباندې شوې ده:((قانون هغه مصوبه ده چې د ملي شورى د دواړو جرګــو لــه خــوا تصــويب او د جمهور رئيس له خوا توشيح شوې وي، مګر دا چې په دې اساسي قانون کې بل ډ ول څرګنده شوې وي)). ([1]). او ترڅو يې چې دا مراحل نه وي طي کړي تر هغه پورې د تطبيق وړ نه ګڼل کېږي.

په ډيموکراسۍ کې د هر فکر او نظر خلک د انتخاباتو له لارې ځان پارلمان ته رسولی شي. کفر الحاد، يا کوم بل عقيدوي انحراف پارلمان ته د هغوئ د رسيدو مانع نه ګرځي. او هر څوک چې پارلمان ته ورسېږي هغوئ هلته د خپلې خوښې او نظريې مطابق قانوني طرحې پارلمان ته وړاندې کوي، او هغوئ بيا د خپلو هر ډول افکارو او نظرياتو د بيان له امله تر عدلي تعقيب لاندې هم نشي راتلای، که څه هم چې هغه نظريات د دين په خلاف وي چې همدغه صلاحيت د امريکايانو په لاس د جوړ شوي حکومت د ۱۳۸۲هـ کال د اساسي قانون په ۱۰۱ مه ماده کې داسې بيان شوی دی:

((د ملي شورى هېڅ غړی د هغې رأيې يا نظريې له امله چې د وظيفې د اجرا په وخت کې يې څرګندوي تر عدلي تعقيب لاندې نه نيول کېږي)). ([2])

پارلمان ولې طاغوتي اداره ده؟

طاغوت په اسلامي شريعت کې هر هغه څه ته ويل کېږي چې پرته له الله ﷻ يې عبادت کېږي.

عبادت يوازې لمانځه، روژې، زکات، حج او دعا ته نه ويل کېږي، بلکې د يو چا د تحليل، تحريم او تشريع منلو ته هم ويل کېږي. پدې معنی چې که يو څوک او يا کوم جهت د يو چا لپاره داسې قانونګداري وکړي چې حلال ورته پکښې حرام او حرام ورته پکښې حلال کړي او خلك هم د دې فرد يا جهت همدغه قانون يا قوانين ومني نو دا د دې خلکو له لوري د دې فرد او يا د دې جهت عبادت کول

---

[1] –د ۱۳۸۲ کال د اساسي قانون څلور نوي يمه ماده.

[2] –د ۱۳۸۲ کال د اساسي قانون يوسل او يوومه ماده.

ګڼل کېږي. دليل يې دا لاندې حديث شريف دي چې امام ترمذي، امام بيهقي او نورو محدثينو په خپلو سننو کې له عدي بن حاتم ﷺ څخه روايت کړی دی:

(عن عدی بن حاتم: أنّه سمع النبی ﷺ {يقرأ هذه الآية: (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَاباً مِنْ دُونِ الله وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهاً وَاحِداً لا إِلَهَإِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُون) [التوبة: ٣١]، فقلت: إنا لسنا نعبدهم. قال: (أليس يحرمون ما أحل فتحرمونه، ويحلون ما حرم الله فتحلونه؟ فقلت بلى، قال: (فتلك عبادتهم). رواه أحمد والترمذی وحسنه).

عدي بن حاتم د بنوطی د قبيلې د مشهور سخاوتمند حاتم طائې زوی ؤ، هغه مسيحيت منلی ؤ او په شام کې يې له اهل کتابو سره ژوند تېر کړی وو. هغه د خپلې خور په دعوت اسلام ته تشويق شو او پداسې حال کې د رسول الله ﷺ مجلس ته راغی چې د سرو زرو صليب يې په غاړه ؤ. هغه وايي: زه په داسې حال کې د رسول الله ﷺ مجلس ته راغلم چې هغه مبارک د قرآن کريم دا آيت لوست :

﴿ ٱتَّخَذُوٓاْ أَحۡبَارَهُمۡ وَرُهۡبَٰنَهُمۡ أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ﴾ التوبة: ٣١

ترجمه: (يهودو او نصارا ؤ خپل علماء او پيران له الله ﷻ پرته خدايان نيولی ؤ).

عدي ﷺ وايي : ما رسول الله ﷺ ته وويل: مورږ خو يې عبادت نه کاوه. رسول الله ﷺ و فرمايل: آيا هغوئ د الله حلال دربانديې حراموي نه؟چې تاسې يې هم ورسره حراموئ، او د الله حرام درته حلالوي نه؟ چې تاسې يې هم ورسره حلالوئ، ماورته وويل: هو ولې نه؟ و يې فرمايل:همدغه کار دهغوئ عبادت کول دي.

دا چې په ډيموکراسۍ کې حلال او حرام د تشريعي قوې (پارلمان) لخوا تعينېږي،او د پارلمان غړوته د قوانينو د وضع کولو مطلق حق ورکړشوی دی، نو په همدې اساس دوئ ته (مشرّعين) هم ويل کېږي. پداسې حال کې

چې د حلال او حرام تعینول یوازې د اللهﷻ خصوصیت دی، او په دغه خصوصیت کې د بل هر چا ورګډول د الله ﷻ د تشریع په خصوصیت کې له هغه سره شرک ګڼل کېږي، الله ﷻ تعالی فرمایي:﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ ﴾ الشوری: ۲۱

ترجمه:(آیا داسې شریکان لري چې هغه دین یې ورته جوړ کړی چې الله ﷻ یې اجازه نه ده کړې؟).

په ډیموکراسۍ کې د (دین) او (اخلاقي امورو) په اړه د حکم وضع کول هم د پارلمان کار دی. د مثال په ډول که په غرب کې د پارلمان اکثریت غړي دا تأیید کړی چې (همجنس بازي) رواه ده، نو بیا هغه یو (روا) او قانوني عمل ګڼل کېږي او د هغه لپاره قوانین جوړېږي او حقوق یې تثبیتېږي. او یا دا چې که زنا د دواړو لوریو په موافقه وشي نو هېڅ جرم نه ګڼل کېږي.

په اسلام کې د (جرم) او د (سزا) تعیین د شریعت کار دی، خو دا په ډیموکراسۍ کې د پارلمان حق دي، نه د شریعت.

په ډیموکراسۍ کې به د اختلاف په صورت کې منازعه د فیصلې لپاره شریعت ته نه بلکې اساسي قانون او نورو هغو وضعي قوانینو ته وروړل کېږي چې د ډیموکراسۍ له اصولو سره سم وضع شوي دي. پداسې حال کې چې په اسلام کې د الله ﷻ له قانون او شریعته پرته بل هر قانون، شریعت او د فیصلې مرجع ته (طاغوت) ویل شوي دي. او مسلمانانو ته امرشوی چې پر هغو کافر شي (ویې نه مني). او همدارنګه د هغو خلکو ایمان د درواغو ایمان بلل شوي چې په خوله وایي مؤمن یم، خو فیصله د الله ﷻ پر قانون نه، بلکې د بل چا پر قانون کوي.

اللهﷻفرمایي:﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓاْ أَن

يَكۡفُرُواْ بِهِۦ وَيُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمۡ ضَلَٰلَۢا بَعِيدٗا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيۡتَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودٗا ﴿٦١﴾ ﴾ النساء: ٦٠- ٦١

ترجمه: (آيا ته نه ګورې (ای محمده) هغه خلک چې ګومان کوي چې پر هغه کتاب يې ايمان راوړی چې نازل شوی دی تاته، او هم پر هغه چې نازل شوی ؤ تر تا د مخه، غواړي د فيصلې لپاره وړاندې شي طاغوت ته، پداسې حال کې چې دوئ ته امر شوی چې پر طاغوت کافر شي. (ويې نه مني) شيطان غواړي هغوئ ډېر زيات ګمراهان کړي. او چې کله هغوئ ته وويل شي د الله ﷻ نازل کړي کلام او رسول ته راشي (د فيصلې لپاره) نو ته وينې چې منافقان له تا څخه مخونه اړوي).

همدارنګه الله د هغو خلکو په هکله چې فيصله د الله ﷻ پر قانون نه کوي داسې فرمايې:

﴿ وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعۡنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم مُّعۡرِضُونَ ﴿٤٨﴾ ﴾النور: ٤٧- ٤٨

ترجمه: (او منافقان وايي چې مونږ په الله ﷻ او رسول ﷺ ايمان راوړی. او طاعت مو کړی دی. خو بيا ځيني خلک لدې وينا مخ اړوي، دوئ مؤمنان نه دي. او کله چې هغوئ د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ په لور ور وبلل شي چې رسول ﷺ د هغوئ ترمنځ فيصله وکړي، نو ځينې يې نابېره ډډه کوي).

خوکه چېرې د اسلام کوم حکم له ډيموکراسۍ سره مطابق وي، او د دوئ مقاصد ورڅخه په يو ډول ترسره کېږي، نو دوئ بيا هغه د اسلام حکم هم

مني. خو د دې لپاره نه چې هغه د الله ﷻ واجب العمل حکم دی، بلکې د دې لپاره چې هغه د ډیموکراسۍ مطابق دی.

پدې کار کې ډیموکراتان کټ مټ د الله ﷻ د دې وینا مصداق دي چې فرمایي: ﴿ وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلۡحَقُّ يَأۡتُوٓاْ إِلَيۡهِ مُذۡعِنِينَ ﴿٤٩﴾ ﴾النور: ٤٩

ترجمه: (که چېرې حق د هغوئ پر خوا وي نو بیا ښه غاړه ایښودونکي د پیغمبر په لور را روان وي).

د اوسنۍ اسلامي نړۍ په ټولو هغو حکومتونو کې چې ځان ډیموکراټیک بولي فیصلې ورکې د الله د شریعت په خلاف د هغه اساسي قانون مطابق کېږي چې د ډیموکراسۍ له اصولو سره سم جوړ شوی وي.

په دغو حکومتونو کې د (اساسي قانون) حرمت او قداست تر (قرآن کریم) او (احادیثو شریفو) پورته وي. که چېرې د کومې فیصلې په تأیید کې هرڅومره د قرآن کریم، حدیث شریف او د شریعت دلایل راوړل شي، خو چې د اساسي قانون مطابق نه وي نو د منلو وړ نه ګڼل کېږي، او د پارلمان وکیلان هم هېڅکله داسې قوانین نشي تصویبولی چې د اساسي قانون د موادو مخالف وي. نو له همدې امله پارلمان یوه (طاغوته) اداره ده.

که په کوم اسلامي هېواد کې چې پر ډیموکراسۍ عمل ورکې کېږي او د پارلمان کوم غړی یا جهت چې د اسلام لپاره کار کول غواړي هم وغواړي چې د شریعت کوم حکم یا احکام د پارلمان له لارې د قانون په حیث عملي کړي نو باید خپل وړاندیز د مسودې په شکل پارلمان ته د بحث او رأیې اخیستنې لپاره وړاندې کړي، چې یا به تأییدېږي، او یا به رد کېږي. او د رد کېدلو په صورت کې به بیا دغه وړاندیز د یوې ټاکلې مودې لپاره دوهم ځل د بحث لپاره هم نه وړاندې کېږي.

په پورتني صورت کې د الله ﷻ حکم بشر ته د (موافقې) یا (نه موافقې) لپاره وړاندې کېږي چې (وړاندې کوونکی) او (ردوونکی) یې دواړه له دین څخه وځي او کافر کېږي. ځکه چې وړاندې کوونکي دلته بل څوک د الله

تعالى پر حكم (حَكَمْ) ګرځوي،او بل چاته دا حق ورکوي چې د الله ﷻ فيصله (رد) او يا (تأييد) کړي، پداسې حال کې چې الله ﷺ فرمايي: د ده فيصله هېڅوک نشي وروسته کولى:﴿وَٱللَّهُ يَحۡكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهِۦۚ وَهُوَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٤١﴾﴾الرعد: ٤١

ترجمه: (او الله ﷻ فيصله کوي (په هر څه چې اراده وفرمايي) نشته هېڅوک وروسته کوونکى د هغه د فيصلې، او هغه ډېر زر حساب کوونکى دى).

همدارنګه الله ﷻ فرمايي:﴿وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٖ وَلَا مُؤۡمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمۡرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُ مِنۡ أَمۡرِهِمۡۗ وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلٗا مُّبِينٗا ﴿٣٦﴾﴾الأحزاب: ٣٦

ترجمه: (او نه ده روا هېڅ مؤمن سړي او مؤمنې ښځې ته چې فيصله وکړي الله ﷻ او رسول ﷺ يې په يو کار کې چې وي دې دوئ ته اختيار په خپل کار کې. او هر څوک چې نافرماني کوي د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ، په يقين سره هغه ګمراه شو په ګمراهۍ ښکاره).

په دغه ډول پارلماني جريان کې د الله ﷻ د حکم رد کوونکى د (رد) له امله کافر کېږي، او وړاندې کوونکې يې له دې امله له دين څخه ووځي چې بل چا ته د الله ﷻ پر فيصلې د پاسه د بلې فيصلې په حق قائل دي.

په دي هکله همدغه فهم د عمر بن الخطاب ﷺ له هغه عمل څخه هم څرګندېږي چې د يوه منافق چې له يوه يهودي سره يې منازعه وه او رسول الله ﷻ د يهودي په حق کې فيصله وکړه، خو منافق پر هغې فيصلې قناعت ونه کړ،او د رسول الله ﷺ فيصله يې عمر ﷺ ته يووړه. کله چې عمر ﷺ پوه شو چې په دې منازعه کې رسول الله ﷺ يو ځل فيصله کړې ده، او منافق د رسول الله ﷺ پر فيصلې د پاسه د عمر فيصله غواړي، نو ځکه يې

هغه سړی مرتد و باله او سر يې تري پرې کړ. رسول الله ﷺ نه يوازې دا چې پدې کار عمر ﷺ ملامت نه کړ، بلکې هغه ته يې د (فاروق) لقب هم ورکړ.
په اسلام کې لکه څنګه چې د لمانځه، روژې، زکات او حج حکم د عملي کولو په مقصد د اکثريت د فيصلې لپاره نه وړاندې کېږي او رأساً يې د تطبيق امر شوی، همدا ډول حدود، حجاب، قصاص، له کفارو سره د دوستۍ حراموالی او نور احکام هم د تطبيق لپاره د اکثريت رأيې او فيصلې ته نه وړاندې کېږي. خو په ډيموکراسۍ کې دغه کار د ډيموکراسۍ د اصولو خلاف او د نه منلو دی.
د ډيموکراسۍ په هکله د دغې مقالې په پای کې دې نتيجې ته رسېږو چې ډيموکراسۍ يو غير اسلامي، کفري شيطاني دين دی چې د انساني ژوند ټولې خواوې يې احتوا کړې دي. ډيموکراسۍ په حقيقت کې له الله ﷻ څخه د بشريت لپاره د هر ډول نظام او قانون د جوړنې د حق سلبول او– نعوذ بالله – د الله تعالی د بې واکه کولو تصور دي.
ډيموکراسي په غرب کې د مسيحيت د انحراف او د الحاد د رامنځته کېدو په نتيجه کې منځته راغلې چې هر څه ورکښې له هر ديني قيد او بند څخه آزاد او د انسانانو په خپله خوښه تر سره کېږي.
په ډيموکراسۍ کې د الله ﷻ منل او نه منل دواړه يو ډول ارزښت لري. ځکه چې د منلو په صورت کې يې بيا هم د قانون او شريعت منل د ډيموکراسۍ د اصولو خلاف کار دی.
ددې مقالې په پای کې ډيموکراسي په لنډ ډول په لاندې کرښو کې داسې خلاصه کوو:
ډيموکراسۍ د غرب د ملحدو فيلسوفانو د افکارو او نظرياتو پر بنسټ ولاړه ده، له اسلام سره هېڅ ډول مشابهت او رابطه نه لري. لکه څنګه چې د اسلام د دين کمونست کېدل،مسيحي کېدل، يهودي کېدل او هندو کېدل نا ممکن دي، همداسې د اسلام ديموکرات کېدل هم ناممکن دي.
خو غرب پلوي سيکولر (بی دينه) عناصر او له هغوئ څخه يو څو متأثر

غولېدلي مسلمانان کوښښ کوي چې عامو مسلمانانو ته په درواغو د اسلام او ډيموکراسۍ تر منځ روابط او مشابهتونه وتراشي، ترڅو لدې لارې هغوئ د ډيموکراسۍ د کفري دين په خلاف له مبارزې او جهاد څخه راوګرځوي.

ډيموکراسي په اسلامي نړۍ باندې د غربي استعمار او تسلط د دائمي ساتلو يو خطرناک تضمين دی چې غرب يې د زور، زر، تزوير، زندان او مرګونو په مټ په اسلامي نړۍ کې د خپلو غلامو حکومتونو له لارې خوندي او تلپاتی ساتي، او د هغې د خپرلو او تنفيذ په لاره کې په زرګونو ملياردە ډالره، په لکونو پوځيان او پوځي وسايل مصرفوي، او د مخالفت د له منځه وړلو لپاره يې په لکونو مسلمانان په اسلامي هېوادونو کې وژني، او اسلامي حرکتونه او نهضتونه لدې وېرې له منځه وړې چې مظلوم او ځپل شوي مسلمانان د ډيموکراسۍ له کرغيړن حقيقت څخه خبر نه کړي.

اوس چې افغانستان د غرب تر يرغل لاندې راغلی دی، او پدې هېواد کې يې مرګونې جګړه پدې خاطر روانه کړې چې ډيموکراسي ورکښې نافذه کړي، نو په کار ده چې افغان مسلمان ملت د خپل دغه دښمن په فکري، عقائدي او اخلاقي ماهيت پوه شي، او د دښمن هويت ورته له هرې زاويې معلوم شي.

البته ځينې په زړه خيرنو خلکو په ځينې موارو کې د اسلام او ډيموکراسۍ تر منځ يو څه مشابهونه تراشلي، او هم يې په ديموکراتيکو نظامونو کې د کار کولو د جواز لپاره ځينې دلائل ذکر کړي، او يو څه شبهې يې هم را ولاړې کړي دي چې موږ په خپل بل کتاب (فکري پوهنه) کې د شرعي او عقلي دلائلو په رڼا کې په تفصيل سره خبره ورباندې کړې ده. د زيات تفصيل غوښتونکي دې هغه کتاب ته رجوع وکړي.

د صليبي جګړو نن او پرون د عواملو او مشابهتونو په رڼا کې

پدې کې هېڅ شك نشته چې د اسلامي نړۍ په هېوادونو کې روانې جګړې صليبي جګړې دي. په دغو جګړو کې يوې خواته مسلمانان دي چې د خپلې بقا او د اسلامي نظام د حاکميت لپاره په خپل کور کې په دفاعي جهاد مصروف دي، او بلې خواته غربي صليبيان او يا د هغوئ شرقي ملګري دي چې د صليبيانو په ګټه د خپلو ملتونو په خلاف جنګېږي.

دغه صليبي جګړې کومه اوسنۍ خبره نه ده، بلکې دا د هغو جګړو دوام دی چې څه باندې زر کاله مخکې د غرب د کليسا مشرانو د اروپا د بادشاهانو په توسط د صليب تر بيرغ لاندې د اسلام په خلاف پيل کړې وې، او په لکونو صليبي عسکرو او جنګي بدمعاشانو ورکې برخه اخيستې وه.

دا چې د پرونيو او نننيو صليبي جګړو تر منځ کوم مشابهتونه او مشترك علتونه او عوامل موجود دي؟ او مورږ څنګه د جهاد او مبارزې په مسير کې د تاريخ له تکرارېدو استفاده وکړو، پدې مضمون کې د پرونيو او نننيو صليبي جګړو د اسبابو، عواملو او نتائجو د څو مهمو مشابهتونو په هکله د خپل ولس په خدمت کې څو ټکي وړاندې کووم:

۱ـ د جګړې د اسبابو او عواملو مشابهتونه:

پرونۍ صليبي جګړې د اسلام پر ضد پداسې حال کې پيل شوې وې چې اسلامي امت د اسلامي نړۍ په داخل کې له څلورو خطرناکو مشکلاتو سره مخ ؤ. دغو مشکلاتو دښمن ته د دې زمينه برابره کړې وه چې د مسلمانانو پرضد داسې لويه جګړه اعلان کړي چې د اروپا ټول ملتونه ورکې شريك وي.

هغه څلور مشکلات په لاندې ډول وو:

۱ – د مسلمانانو د يوه دولت او خلافت پر ځای د ډېرو کمزورو دولتونو شتون:

په شپږمه هجري پېړۍ کې صليبيانو پداسې حال کې د مسلمانانو په خلاف جګړې ته ملا وتړله چې اسلامي خلافت او د مسلمانانو ځواکمن دولت په څو کمزورو دولتونو وېشل شوی ؤ. مسلمانه افريقا او د آسيا ځينې عربي او فارسي سيمې اسماعيلي(عبيدي) او نورو شيعه ګانو لاندې کړې وې، چې له يوې خوا يې د (اهل سنتو) مسلمانانو په اړه د دښمنۍ موقف او روحيه درلوده او له بل لوري يې د کفارو په خلاف پر جهاد باور نه درلود.

جزيرة العرب، عراق، او شام د سلجوقي دولت له زوال وروسته پر بېلابېلو وړو وړو کمزورو امارتونو وېشل شوي وو.

د هند، منځنۍ آسيا او خراسان روابط هم په سياسي او پوځي لحاظ له عربي او نورو اسلامي سيمو سره کمزوري وو.

په دغه ډول حالاتو کې د اروپا (کليسا) هڅه کوله چې د اروپا بېلابېل دولتونه سره يو کړي، او دا کار هغه وخت ممکن ؤ چې کليسا دوئ ټول د يوه بهرني دښمن د مقابلې په صف کې درولي واى. هماغه ؤ چې د کليسا مشرانو اروپايان د اسلامي نړۍ د اشغال، او د اسلام پر ضد د جنګ لپاره وهڅول.

د کليسا له لوري د جنګ لپاره دخلکو د هڅولو حرکت تقريباً نوي کاله وخت واخيست، چې په لومړي ځل د (پاپ دوهم سلفستر) لخوا په ۱۰۰۲ م کال کې پيل شو، او بيا وروسته (پاپ خوريفوريوس) پوره شل کاله په مسلسل ډول اروپايان ورته په خورا احساساتي ډول وهڅول، تر څو چې په ۱۰۹۷م کال کې اروپا خپله لومړۍ صليبي حمله د مسلمانانو پر ضد پيل کړه، او پدې ډول بې د اروپا مختلف دولتونه د اسلام په مقابل کې د صليب تر بيرغ لاندې سره يو کړل.

اوس پدې زمانه کې هم مسلمانان د يو قوي اسلامي خلافت يا څو محدودو قوي اسلامي دولتونو پر ځای پر اوه پنځوس (۵۷) کمزورو دولتونو وېشل شوي دي چې يو هې هم له خپل ځان څخه د غربي دولتونو په مقابل کې پر دفاع قادر نه دی، بلکه ټول يې د عقيدوي، تشريعي، سياسي او فکري انحرافونو له امله د غربي نړۍ د هېوادونو په غلامۍ کې اخته دي، او د تقريباً يو نيم مليارد مسلمانانو موقف يې دومره کمزوری کړي چې ټوله اسلامي نړۍ هې د غرب په يوې لويې وېشل شوې مستعمرې بدله کړې ده، او له ټولو يې د کفارو په مقابل کې د دفاع قدرت سلب کړی دی. او د دې کار نتيجه دا راوتلې چې هر مسلمان هېواد په ځانګړې ډول د کوم غربي هېواد تر تأثير او قوماندې لاندې چلېږي.

۲- **د منحرفو فرقو او نظرياتو موجوديت:**

له هغو اسبابو څخه چې صليبي اروپا يې د اسلامي نړۍ لاندې کولو ته تشويق کړه يو هم په اسلامي نړۍ کې په فکري او عقيدوي لحاظ د منحرفو او ګمراه فرقو شتون ؤ. دغو ګمراه فرقو که له يوې خوا مسلمانان خپلو بې لارو او باطلو نظرياتو ته وربلل، او له صحيح اسلام څخه يې منحرفول، نو له بلې خوا هې د مسلمانانو پر ضد د صليبيانو مرسته هم کوله.

د مثال په ډول په مصر او فريقا کې (عبيدي) يا (فاطمي) دولت له يوې خوا خلك د زور او تزوير له لارې د (اسماعيلي تشيع) د باطلې عقيدې منلو ته اړ کړي وو، او له بلې خوا د فاطمي دولت مشر وزير (شاور) صليبيانو ته پټ پيغامونه لېږل او هغوئ ته يې ويل چې تاسو له بهر څخه د (صلاح الدين ايوبي) پر لښکر چې له شام څخه د مصر د حفاظت لپاره ورغلی ؤ حمله وکړئ، او مونږ به د مصر له دننه څخه د هغه پر خلاف عسکري اقدام وکړو، او پدې کار سره به اسلامي نړۍ له يو ستر مجاهد (صلاح الدين ايوبي رحمه الله) څخه محرومه کړو.

شيعه عبيديان له دې وېرېدل چې مصر ته د صلاح الدين په ورتګ او هلته په پاتې کېدلو به د اسماعيليه باطل مذهب له منځه ولاړ شي، او خلك به بېرته اصلي اسلام ته وروګرځي، نو ځکه ېې صليبيانو ته پر سني مسلمانانو ترجيح ورکوله.

همدا ډول په هغه وخت کې په جزيرة العرب او فارس کې د (حشاشينو) په نامه د اسماعيليه (باطنيه) شيعه ګانو يو بل خطرناك حرکت تسلط پيدا کړی وو. اسماعيليه وو د عباسي سني خلافت پر ضد پراخ فعاليتونه شروع کړي وو، اسلامي شريعت يې لغو اعلان کړی وو، محرمات يې جائز ګڼلي وو، د اسلامي نړۍ حاجيان يې له حج څخه منع کړي وو، (حجر اسود) يې له کعبې څخه غلا کړی او تر شلو کلونو زيات يې له ځانه سره د (احساء) په سيمه کې ساتلی وو.

په هغه وخت کې اسماعيليه وو ته ورته نورې فکري او مذهبي منحرفې ډلې هم رامنځ ته شوې وې چې دښمنانو له دغو باطلو او منحرفو ډلو څخه د مسلمانانو په ځپلو او له منځه وړلو کې استفاده وکړه.

نن هم چې صليبي لښکرو پر افغانستان، عراق،شام، صومال، ايريتيريا، او نورو هيوادونو خپل تسلط ټينګ کړی يوه زياته برخه اسلام ته منسوبې منحرفې ډلې ېې له ځانه سره ملګرې کړې او تر يوه حده يې په سياسي قدرت کې شريکې کړې هم دي.

د دغو اوسنيو ډلو او فرقو پلويان ځينې د غربي (سيکولرو) نظرياتو خاوندان دي چې د اسلام له نظام سره يې سخته دښمني ده، که څه هم چې په خوله ځانونو ته مسلمانان وايي، خو په حقيقت کې غربي، صليبي، او يا لېبرال او ډيموکرات نظريات ورته تر اسلامي نظرياتو، احکامو او ارزښتونو ډير ارزښتمن دي.

او ځينې نور يې بيا د اسلام په نامه له جهاد، مجاهدينو او د اسلامي نظام د قيام لپاره له کار کولو سره مخالفت کوي. په دغو ډلو کې سنيانو ته منسوبې ډلې هم شته، لکه ځينې تصوف او روحانيت ته په درواغو

منسوبې بدعتې ډلې، او يا ځنې درباري تش په نامه سلفي او د ډيموکراتيک اسلام د پلويانو ډلې چې له جهاد او مجاهدينو څخه کرکه لري، خو له سيکولرو او لادينه احزابو سره د امريکا او نورو صليبيانو تر حمايې لاندې د ګډو حکومتونو جوړولو ته تيارې دي. خو تر ټولو خطرناک موقف بيا د شيعه ډلو دی چې په ټوله اسلامي نړۍ کې دسني مجاهدينو پر ضد د صليبيانو علني ملاتړ کوي.

د شيعه جهتونو په سر کې د ايران شيعه حکومت دی چې په عراق کې يې د شيعه ګانو قدرت ته د رسېدلو لپاره د امريکايانو مرسته وکړه، او لا اوس يې هم کوي، او په خپل ټول توان هڅه کوي چې په عراق کې د امريکايانو لخوا د شيعه ګانو او سيکولر عناصرو لپاره جوړ شوی حکومت او په سوريه کې د نُصيري باطني فرقې حکومت د مجاهدينو لخوا ړنګ نشي، او هلته يو قوي واقعي اسلامي حکومت قائم نشي.

په عراق کې د تشيع مذهبي مشر سيستاني د مجاهدينو پر ضد د امريکا تر څنګ ودريد، او د عراق ټولو شيعه ګانو ته يې د امريکايي اداري د طاعت توصيه وکړه.

همدا ډول په افغانستان کې ټول شيعه احزاب په يومخيز او مسلسل ډول په هغو حکومتونوکې شامل شول چې امريکايانو د افغانستان لپاره جوړ کړل. کېداي شي ځينې خلك ووايي چې په افغانستان کې سنيان هم د امريکايي اداري برخه دي، دا خبره صحيح ده چې يوه برخه بې لارې، خرڅ شوي او مرتد عناصر به د هغوئ تر بيرغ لاندې درېدلي وي، خو نور ټول سنيان د امريکا په مخالف صف کې ولاړ دي او د مجاهدينو ملاتړ کوي.

پداسې حال کې چې د صليبيانو په خلاف په اوسني مقاومت کې نه کوم شيعه تنظيم ولاړ دي، او نه هم په شيعه ميشتو سيمو کې د امريکا په ضد کوم جهادي حرکت او يا مخالفت ليدلی کېږي.

په اسلامي نړۍ کې د سنّي مجاهدينو په هکله د ايران او په نړۍ کې د ټولو شيعه ګانو او غربيانو موقف يو ډول دی، او ټول په مشترك ډول په

همغږې سره کار کوي چې مجاهدین باید په هېڅ صورت کې د اسلامي دولت جوړولو ته پرې نښودل شي.

پر افغانستان د صلیبیانو په اوسني تسلط کې (اسماعیلیه) شیعه ګان هم چې په افغانستان کې د (آغاخانیانو) او (کیانیانو) په نامه پېژندل کېږي نښه په ټینګه د صلیبیانو ترڅنګ ودریدل. د (منصور نادري) پیروان د آغاخان د نړیوالې مؤسسې له اقتصادي امکاناتو څخه په استفادې د امریکا او اروپایي دولتونو تر حمایې او سیوري لاندې د افغانستان پر دري مهمو او حیاتي برخو لکه مېډیا، بانکداري، او تعلیم مسلط شول، او د (طلوع) او (لمر) د تلویزیونونو په لرلو یې ټول افغانستان مستقیماً د غربي فرهنګ تر تأثیر لاندې راووست.

صلیبیان فکر کوي چې د دوئ تر وتلو وروسته د افغاني شیعه ګانو ډلې چې اسماعیلیه او امامیه شیعه ګان ټول ورکې د خلیلي، محقق، محسني، نادري، او نوروشیعه رهبرانو په مشرۍ شاملې دي د صلیبیانو نښه خلف ثابتېدلی شي، له همدې امله یې هغوئ ته د هر ډول پرمختګ زمینې او وسائل برابر کړل، او د اشغال په کلونو کې یې د غربي ډیموکراسۍ په قالب کې د حکومت کولو نښه تمرین هم ورکړ.

امریکایانو او د سیمې شیعه جهتونو د یو سنجول شوي پلان له مخې د کابل ښار د افغانستان د شیعه ؤ په تر ټولو لوی مرکز تبدیل کړ، او په زرګونو تعلیمي، حرفوي، سیاسي، فرهنګي، قومي او اقتصادي مراکز او مؤسسات یې ورته د کابل په شیعه میشتو سیمو کې جوړ کړل.

له بلې خوا د افغاني مرتد شویو مسیحیانو په نشراتو، ویب پاڼو، راډیویې او تلویزوني خپرونو کې هم لیدل کېږي چې ډېره برخه مرتد شوي مسیحیان هم د افغانستان په هزاره توکم پورې اړه لري، که څه هم چې د نورو قومو اړوند خلك هم ورکې لیدل کېږي.

په مجموع کې ویلای شو چې په افغانستان، عراق او سیمه کې د منحرفو فرقو او مذهبي ډلو شتون د صلیبیانو د یرغل لپاره یو نښه مشوق، او د

هغوئ د تسلط د قيام لپاره يو قوي تضمين دی. او هر څومره چې دغه منحرفې ډلې په سياسي، اقتصادي، تعليمي، فرهنګي او اجتماعي لحاظ تقويه کېږي، په هماغه اندازه دلته د صليبيانو د پاتې کېدلو چانس نور هم زياتېږي.

د دې لپاره چې د صليبيانو په ګټه د محلي ملګرتيا او تقويې منابع وچ شي، او د سيمې د خلکو له مرستو څخه بې برخې شي، نو د صليبيانو او د هغوئ د ملګرو د قتال تر څنګ د دغو منحرفو فکري فرقو چې که هغه سيکولر احزاب او ټولنې دي، او که مذهبي فرقې دي هم بايد د هراړخيزې فکري، فرهنګي او اجتماعي مقابلې پلان تر کار لاندې ونيول شي.

۳- په مسلمانو هېوادونو کې د سياسي قيادت د نا اهلۍ ستونزه :

د پرونيو او ننيو صليبي جګړو تر منځ د مشابهت يو بل ټکی په مسلمانو هېوادونو کې د سياسي قيادت د نا اهليت ستونزه ده. د پخوانيو صليبي جګړو تر پيل کېدو مخکې اسلامي سيمې د داسې خلفاوو، پادشاهانو، وزيرانو او واليانو لخوا اداره کېدې چې د قيادت او ولايت سم اهليت يې نه درلود. د هغوئ ځينې هې په موروثي شکل قدرت ته رسيدلي ول، ځينې هې په فکري او اخلاقي لحاظ منحرف وو، او ځينې نورو ته د امت تر عليا مصالحو خپل شخصې مصالح ډير مهم وو، او د هغو د خوندې ساتلو لپاره د خپلو مسلمانو وروڼو په مقابل کې له صليبيانو سره ايتلاف ته هم تيار وو، او هغه مخلص قائدين او مشران چې د قيادت استعداد يې درلود هغوئ د خپلو حريفانو له طرفه د دښمنانو له مقابلې مشغول کړل شوي وو. د دې وضعيت نتيجه په هغه وخت کې دا راووتله چې دښمن په ډاډه زړه د مسلمانانو پر هېوادونو حملې وکړي، ځکه هغوئ پوهېدل چې اسلامي نړۍ له داسې قيادت څخه بې برخې ده چې مسلمانان د صليبيانو په خلاف د جهاد لپاره تيار کړي، او په خپله دجګړو قيادت وکړي. خو په مقابل کې اروپا خپل تر ټولو پياوړي او د ښه عسکري او قيادي اهليت خاوندان د جګړې د رهبري کولو لپاره راولېږل.

نن هم د سياسي قيادت په ډګر کې اسلامي هېوادونه له همدغه ډول يو مشابه وضعيت سره مخ دي، مسلمانان په سياسي لحاظ د خلافت له اسلامي واحد نظام څخه بې برخې دي، او د اسلامي نړۍ د اکثره هېوادونو قيادت د نااهلو، بې دينو ډارنو او عيش پرستو پادشاهانو او مشرانو په لاس کې دی چې په موروثي ډول د قيادت سلسله په همدوئ کې راروانه ده او د اسلامي هېوادونو سره او سپين ، اقتصادي منابع، نفت او ګاز، لوی صنعتونه او هر څه د همدوئ په انحصار کې دي، او مسلمان ملتونه يې د فقر او لوږې په حالت کې ځانته تابع او محتاج ساتلي دي. دغو پادشاهانو په استبدادي ډول د الله ﷻ د شريعت پر ځای غربي قوانين پر خپلو ملتونو تحميل کړي دي، او د اسلامي قوانينو او شريعت د تنفيذ مخه يې نيولې ده.

د ځينې نورو هېوادونو قيادت بيا د داسې بې دينه او سيکولرو حکامو په لاس کې دی چې غرب د اسلامي نړۍ پر هېوادونو په بېلابېلو طريقو مسلط کړي دي. دغه ډول حکام په حقيقت کې په اسلامی نړۍ کې د غرب د پلانونو تنفيذوونکي دي، او دا کار چې په هر قيمت ورته تمامېږي هېڅ پرواه يې نه لري. دوئ د غلاوو، بډو او اختلاس د بېلابېلو جناياتو مرتکبين دي. دغه حکام په ديني لحاظ د شريعت احکامو ته هېڅ ډول پابندی او التزام نه لري، او تر ټولو سخته دښمني يې له هغه چا سره ده چې د الله ﷻ د شريعت د تطبيق لپاره کار کوي. ځکه چې دوئ پوهېږي چې کله په ريښتني ډول اسلامي شريعت تطبيق شي نو دوئ به بيا حاکمان نه وي، بلکه د ملي خيانتونو او لويو جناياتو د ارتکاب له امله به محاسبه ورسره کېږي. نو دوئ فکر کوي چې په هره وسيله چې وي بايد د اسلام د حکومت د جوړېدو او د خلافت د رامنځته کېدو مخنيوی وکړي،او خپل ټول پوځونه او نور مادي او معنوي وسائل د مجاهدينو پر ضد د جګړې ميدان ته راوباسي.

اسلامي نړۍ نن ورځ د دغه ډول بې دينو، ډارنو، مفسدواو مرتدو حکامو په يرغمل کې ده.

پر افغانستان او عراق د امريکا د حملې پر مهال وليدل شول چې په ټولو اسلامي هېوادونو کې هېڅ رئيس او بادشاه د امريکا د صليبي حملې په مقابل کې څه مخالفت ونښود. بلکه ټولو په چوپه خوله د امريکا د ملګرتيا لاره غوره کړه.

که د اسلامي نړۍ يوازې يو څو هېوادونه هم د صالحو او مؤمنو قيادتونو لخوا داره کېدای او په خپل منځ کې يې د اسلام د غوښتنو پر اساس د تعاون يو اتحاد درلودلی نو صليبي نړۍ به د مسلمانانو پر ضد دغه ډول يو اقدام ته په آسانه زړه نه وای ښه کړی.

۴- د صليبيانو اقتصادي مصالح او پراخ غوښتنه:

د پرونۍ او ننۍ صليبي جګړې د عواملو ترمنځ يو بل مشابهت د صليبيانو د ديني هدف ترڅنګ د اقتصادي او د پراخ غوښتنې د اهدافو تحقق دی. پرون چې اروپايي صليبيانو په کومه زمانه کې د اسلام په خلاف صليبي جګړې پيل کړې وې هغوئ پخپله هغې زمانې ته د اروپا په تاريخ کې د تيارو زمانه (Dark Ages) وايي، او د تيارو زمانه ځکه ورته وايي چې په هغه وخت کې په اروپا کې د روم امپراتوري له منځه تللي وه، د يونان فلسفه او عقلي علوم هم تر خاورو لاندې شوي ول، او اروپايانو په جهل، غربت، خپل منځي جګړو، مذهبي استبداد او نابرابرې طبقاتي ټولنه کې ژوند کاوو چې د ژوند آسانتياوې د يو څو محدودو پادشاهانو او د کليسا د مشرانو په واک کې وې، او نورو خلکو د غلامانو په څېر د خواری ژوند تېراوه. د زراعتي حاصلاتو يوه زياته برخه به يې ظالمو حکومتونو او د کليسا مشرانو په ډول ډول ټکسونو کې ورڅخه په زوره اخيسته.

له بل لوري د اروپايانو د نفوسو شمېر په ډېرېدوؤ، او د اروپا وچه يې د ځان لپاره کافي نه ګڼله. په مقابل کې اروپايانو په هغه زمانه کې ليدل چې

اسلامي نړۍ د هر ډول نعمتونو ځای دی، او اسلامي تمدن خلك له جهل او فکري بېرته پاتېوالي څخه د رڼا او هوسا ژوند په لوري راوښتلي دي، او د مدیترانې د سمندر په شرقي او جنوبي څنډو کې یې په هغو سیمو کې خپل بیرغ پورته کړی چې د اسلام په اولو وختونو کې دنصرانیانو تر تسلط لاندې وې.

د اروپا دغو بدو اقتصادي حالاتو اوروپایي مشران دېته وهڅول چې د اقتصادي مقاصدو او د پراخ غوښتنې په خاطر پر اسلامي نړۍ یرغل وکړي. د کلیسا مشرانو هم دغه یرغل د مذهبي او اقتصادي مصالحو په خاطر تائید کړ او د جګړې میدان ته ورسره راووتل، او پدې ډول د اروپا د سیاسي او دیني مشرانو د اهدافو مشارکت دوئ په خپلو کې سره یو ځای کړل.

نن هم په اسلامي نړۍ کې د نفتو او ګازو دومره لوی، ارزښناك او د اقتصادي اهمیت وړ ذخایر پراته دي چې ټوله دنیا ورته محتاجه ده، او د دنیا د نفتو او ګازو اتیا په سلو کې ضرورت د اسلامي نړۍ له هېوادونو پوره کېږي. که مسلمان هېوادونه یوازې تېل هم د سیاسي او اقتصادي فشار د یوې وسیلې په حیث استعمال کړي نو د ټولې دنیا خلك به یې د خبرې منلو ته تسلیم شي.

د نفتو او ګازو د اهمیت تر څنګ د اسلامي نړۍ د جغرافیوي موقعیت اهمیت پدې کې هم دی چې د ټولې نړۍ اکمالاتي او تجارتي لارې داسلامي نړۍ د هېوادونو له بري، بحري، او هوایي حدودو څخه تېریږي، او مسلمانان د یو صالح قیادت او قوي حکومت په لرلو سره کولی شي چې د نورې نړۍ پر خلکو خپل تجارتي شرایط ومني. ځکه چې په تجارتي او ترانسپورتي لحاظ د ستر اهمیت لرونکي د نړۍ اوه سمندري معبرونه چې د (جبل الطارق)، د مصر (سویز کانال)، (باب المندب)، د (هرمز) تنګی، د (باسفور) او د (دردنیل) تنګي او د (مالکا) معبرونه دي دا ټول په اسلامي

نړۍ کې موقعیت لري چې له طریقه یې د ټولې نړۍ سمندري تجارت او ترانسپورت تر واک لاندې راوستل کېدی شي.

د پرونیو او ننیو صلیبي جګړو د اسبابو او عواملو تر منځ نور هم ډېر لوی او واړه مشابهتونه شته چې دا ټول موږ ته دا را په ګوته کوي چې ترڅو چې مسلمانانو په داخل کې له دې عواملو څخه ځان نه وي خلاص کړی نو تر هغه وخته به د صلیب پیروانو ته اسانه وي چې پر اسلامي نړۍ پرله پسې یرغلونه وکړي، مسلمانان تسخیر کړي، پر خاوره یې خپل تسلط ټینګ کړي، شتمنۍ یې غلا کړي او د اسلام د دین د تحریف پراخې هڅې په کار واچوي.

غرب د مسلمانانو لپاره څه ډول اسلام غواړي؟

غرب که ل يوې خوا په ټوله نړۍ کې د اسلام او مسلمانانو په خلاف يوه هراړخيزه جګړه پيل کړې ده نو له بلې خوا ښه په شد او مد سره دا دعوه هم کوي چې غرب له اسلام سره دښمني نه لري، بلکې په اسلامي نړۍ کې د حکومتونو مرستې کوي، او غربي هېوادونه او مؤسسې د مسلمانو ولسونو د ژوند د سطحې د لوړولو او هغوئ ته دخدمت کولو لپاره ښه ډېر پلانونه او پروژې لري چې دا هر څه پدې دلالت کوي چې غرب له اسلام او مسلمانانو سره دښمني نه لري.

پورتنۍ دواړه خبرې هره يوه پر خپل ځای سمه ده. او هغه داسې چې غرب په خپل ذهن کې دوه ډوله اسلام لري، يو هغه اسلام دی چې د الله تعالی له لوري پر محمدﷺ نازل شوی، مسلمانانو د تاريخ په اوږدو کې منلی او له هغه يې دفاع کړې ده. او همدغه دين مسلمانان د يو داسې امت په حيث معرفي کوي چې په خپل هر څه کې له نورو خلکو جلا او د خپل ايمان له امله تر نورو ټولو انسانانو غوره دي. دغه اسلام مسلمانانو ته د شريعت د منلو او نورو خلکو ته د هغه د ور رسولو امر کوي، او دعوت د مسلمانانو وظيفه او د دعوت د رسولو په لاره جهاد فريضه بولي.

د دې اسلام شريعت په هر څه کې پوره دی، او له نورو دينونو او نظرياتو سره نه (پيوندکاری) مني او نه ورته ضرورت لري. دغه اسلام له خپل ځانه پرته نورو ټولو دينونو او نظرياتو ته (کفر) (جاهليت) او (فتنه) وايي، او خپلو پيروانو ته امر کوي چې د(کفر) (جاهليت) او (فتنې) په خلاف شرعي (قتال) او (جهاد) وکړي.

دغه اسلام (حق) يوازې په خپل ځان کې منحصر ګڼي، ځکه چې د ټولو پخوانيو منسوخ شويو اسماني دينونو (حق) او ښېګڼې يې په خپله غېږه کې راټولې کړې دي.

دوهم ډول اسلام هغه دی چې غرب د خپل (استشراقي)،(استعماري) (تنصيري) او د (پراختيا غوښتنې) د فهم، غوښتنو او مصالحو په رڼا کې د مسلمانانو لپاره جوړ کړی، او په اسلامی نړۍ کې يې د خپلو حليفو نظامونو، مؤسساتو او مفکرينو په توسط پر مسلمانانو ورتپل او مسلطول غواړي.

دغه دوهم ډول اسلام د (الهي وحيې) او (نبوي تعليماتو) پر بنسټ نه بلکې يو (ديموکرات) او د خلکو په خوښه جوړ شوی اسلام دی چې د قوانينو مصدر ورکې (قرآن او سنت) نه بلکې د (انسانانو عقل) او (د اکثريت غوښتنې) دي.

د غرب دغه اسلام بنيادموته يوازې د انسان په نظر ګوري، ټول انسانان ورکې يو ډول حيثيت، مرتبه او احترام لري، او د تفاضل (يو پر بل د برتری) ټول اسباب او عوامل ردوي، د ټولې نړۍ له خلکو سره په يو ډول (مشترکو ارزښتونو) باور لري، او يو ډول بين المللی سياسي، حقوقی او مدني قوانين مني.

د غرب پدې معرفي شوي اسلام کې د (جهاد)، (ولاء او براء) او پر نورو اديانو او نظرياتو د (غلبې فکر) ته ځای نشته. دغه اسلام کوم ځانګړی شريعت نه لري، بلکې په هغو (وضعي قوانينو) فيصله کوي چې انسانانو د خپل (عقل) او (ضرورت) پر بنسټ جوړ کړي دي.

پدې اسلام کې د(ښو) او (بدو) اخلاقو، افعالو او عقائدو تعيين د شريعت حق نه بلکې د انسانانو خپل حق دی. هر څه ته چې ښه وايي هغه (ښه) او هر څه ته (بد) وايي هغه (بد) دي. په دې اسلام کې مسلمان کېدل (د اسلام د دين اختيارول) يو مکلفيت نه بلکې يو اختيار دی چې انسان په اسلام کې پاتې کېږي او که کمونيزم، ليبراليزم، ديموکراسي، هيومنزم، نشنلزم

او يا کومه بله نظريه او دين مني. خو په هر صورت کې به انسان بيا هم مسلمان ګڼل کېدای شي که وغواړي چې (مسلمان) دې وګڼل شي.

د غرب له لوري دغه ډول جوړ شوی اسلام د غرب د (بشري حقوقو د نړيوالې اعلامې) له بې استثناء منلو سره هېڅ ستونزه نه لري. او همدارنګه په ټولو هغو (ميثاقونو) او (ټرونونو) عمل کول نه يوازې روا بولي بلکې د مسلمانانو مکلفيت يې بولي چې د (ملګرو ملتونو) د ادارې، د (امنيت د شورى)،(ناټو)،(اروپايي اتحاديې) او نورو لويو سازمانو او ادارو له لوري رامنځته شوي دي.

پدې اسلام کې له ولسونو سره د روابطو، جنګ او سولې لپاره معيار (دين) او (عقيده) نه بلکې سياسي او اقتصادي مصالح دي. همدا رنګه پدې اسلام کې د(جنس) فرق نشته، ښځې او نارينه ټول يو ډول حقوق او وجايب لري او په هر څه کې سره برابر دي.

غرب له هغه اسلام سره چې د الله تعالى ﷻ له طرفه راغلى دښمني لري، خو د دې دوهم ډول اسلام د خپراوي لپاره هم کار کوي او هم يې په اسلامي نړۍ کې له پيروانو څخه هر اړخيز ملاتړ کوي.

د دې لپاره چې دا موضوع مو د دلايلو په رڼا کې روښانه کړې وي په لاندې عنوانو يې ويشو:

له ريښتيني اسلام سره د غرب دښمني:

غربيان په مجموعي ډول چې که هغه (يهودان) يا (نصرانيان) دي، او يا هم ملحدان (دين نه منونکي) دي، دا دريواړه طايفې د اسلام له شروع نه تر نن پورې له اسلام سره په جګړه کې دي، چې د رسول الله ﷺ په خلاف د يهودانو توطيې، د اصحابو کرامو په خلاف په شام کې د مسلطو روميانو لښکرکشۍ، د اسلام په تاريخ کې صليبي جګړې، د غربي دولتونو له لوري استعماري جګړې او د جهاد او ريښتني اسلام په خلاف روانه نړيواله جګړه يې ټول تاريخي شواهد دي.

قرآن کريم په ډېرو آيتونو کې اهل کتاب (يهود) او (نصاری) او نور کافران د الله تعالی ﷻ او د مسلمانانو د دښمنانو په حيث معرفي کوي، او مسلمانان ديته هڅوي چې د هغوئ دښمنۍ ته تيار و اوسي، او له هغوئ سره په هېڅ ډول دوستي ونه کړي، ځکه چې هغوئ تر هغه د مسلمانانو له دښمنۍ لاس نه اخلي چې تر څو يې مسلمانان کافر کړي نه وي، لکه چې الله تعالی ﷻ فرمايي:﴿وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ﴾البقرة : ١٢٠.

ترجمه: (هېڅکله به يهود او نصاری له تا څخه خوشحاله نشي تر هغه چې د دوئ په ملت پسې روان نه شې).

علماء وايي چې پدې آيت کې د(لن) ټکی دري مفهومه افاده کوي چې (نفي)،(تأکيد) او (تأبيد) دي. يعني په يقيني ډول به دوئ هېڅکله له تاسې څخه تر هغه وخته راضي نشي تر څو مو چې د دوئ لاره نه وي خپله کړې.

الله تعالی په بل آيت کې له مسلمانانو سره د کفارو د تعامل په اړه فرمايي :﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَٰتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ ٱسْتَطَٰعُوا۟ ﴾البقرة: ٢١٧.

ترجمه: (همېشه به کافران له تاسې سره جګړه کوي تر څو تاسې له خپل دين (اسلام) څخه مرتد کړي که چېرې دوئ پدې کار وتوانېږي).

د عربي ژبې علماء وايي چې د دې آيت د(ولايزالون) په تعبير کې د (استمراري تجدد) مفهوم پروت دی، پدې معنی چې جګړه به مستمره او دايمي وي، خو په شکل او وسائلو کې به يې تبديلي او نوی والی راځي.

قرآن کريم پدې دواړو آيتونو کې د (حتی) ټکی د مسلمانانو په خلاف د کفارو د ناراضۍ او د هغوئ د جګړې د (فاصل حد) په حيث ذکر کړی دی، پدې معنی چې که مسلمانان تر (حتی) پر دمخه حالت ټينګ ولاړ ول،

او د کفارو پيروي يې نه کوله، نو د هغوئ په خلاف به د کفارو ناراضي او جګړه دوام لري، او په بېلابېلو ډولونو به د اسلام او مسلمانانو په خلاف د کفارو ناراضي او جګړه دوام لري. خو که يې د کفارو د ملت پيروي وکړه، او د خپل دين د احکامو له عملي کولو وګرځېدل، نو په هغه وخت کې به بيا د دوئ په خلاف د کفارو جګړې او مخالفت پای مومي.

د ريښتني اسلام په خلاف دغرب د معاصرو رهبرانو دريځونه:

د معاصر غرب سياسي پوځي او فکري رهبران هم په همدې ټينګار کوي چې مسلمانان بايد د غرب (نظريات)، (نظامونه) (قوانين)، (فرهنګ) او (ژوند بڼه) ومني، او که يې په رضا نه مني نو بايد په زور او جبر ورباندې ومنل شي.

(رنډکارپوريشن) چې په امريکا کې دامريکا نظام ته له امريکا او امريکايي ارزښتونو څخه د دفاع لپاره د تحقيقاتو، مشورو ورکولو او ستراتيژيکو مطالعاتو لوی او مهم مرکز دی د معاصرې امريکا لوی رهبران او مفکرين چې د هغوئ په ډله کې د امريکا پخوانی د دفاع وزيران (هارولډ براون)، (فرانک کارلوچي)،(وليام پيري)، (ډونالډ رامسفيلډ)، د ملي امنيت پخواني لوی مديران او مشاورين (سيکوکرفت)، (کنډوليزا رايس)، (زلمی خليلزاد)، په دوهمه نړيواله جګړه کې د امريکايي پوځ لوی قومندان جنرال (آرنولډ)، د امريکا معاصر فيلسوف او مفکر (فرانسيس فوکوياما) او د امريکا پخوانی مشهور خارجه وزير (هنري کيسنجر) شامل دی د دې مرکز غړي او مشاورين دي. دغه مرکز د امريکا لپاره د اسلامي نړۍ په اړه د پاليسۍ جوړولو ستر تحقياتي مرکز دی.

دغه مرکز په خپله هغه څېړنه کې چې په ۲۰۰۴م کال کې يې د (ډيموکراتيک متمدن اسلام) په نامه خپره کړې دا تشخيصوي چې د مسلمانانو او غرب تر منځ به تر هغه وخته کشمکش روان وي چې تر څو مسلمانانو غربي فرهنګ او ارزښتونه چې دغه مرکز يې (نړيوال فرهنګ او ارزښتونه) بولي نه وي قبول کړي.

څېړنه دغه مفهوم پدې ټکوکې بيانوي:
(له نړيوال فرهنګ څخه د مسلمانانو ليرې والی د هغوئ او د نورو ترمنځ د کړکيچ زمينه برابره کړې ده).
په پورتنې عبارت کې که څه هم چې د مسلمانانو په خلاف د غرب د جنګ عامل چې د مسلمانانو له لورې د غرب د فرهنګ نه منل دي په ادبي الفاظو بيان شوی او په منافقانه ډول د غرب فرهنګ ته ورکې نړيوال فرهنګ ويل شوي، خو د پورتنۍ خبرې ريښتنې معنی او مفهوم دا دی چې د مسلمانانو او غرب ترمنځ به جګړه او کړکيچ تر هغه دوام لري چې تر څو مسلمانانو (خپل فرهنګ) پرې ايښی او د غربيانو په تعبير (نړيوال فرهنګ) يې خپل کړی نه وي. او هر کله چې د فرهنګونو دغه توپير له منځه ولاړ شي نو په هغه صورت کې به کړکيچ هم په خپله له منځه ځي. او دا کټ مټ هماغه مفهوم دی چې الله تعالی په قرآن کريم کې په مخکنيو يادو شويو آيتونوکې بيان کړی دی.
د غرب او د اسلام ترمنځ د جګړې په اړه معاصر امريکايي مشهور مفکر او فيلسوف (ساموېل هټنګټن) چې د (تمدنونو د ټکر) په نامه د جنجال پاروونکي مشهور کتاب مؤلف هم دی داسې وايي :
(د اسلامي او غربي تمدن ترمنځ ټکر له ۱۳۰۰کلونو راهيسې راروان دی. او دا ټولې پېړۍ د اسلام او غرب ترمنځ په مسلح کشمکش کې تېرې شوې او هېڅکله هم د دې جګړې اور ندی مړ شوی. د دې تمه نه کېږي چې دغه کشمکش به له منځه ولاړ شي، بلکې نور به هم زور واخلي، ځکه چې اسلام وينې بهوونکی تصور لري).
دغه معاصر فيلسوف چې نظريات يې د امريکا په جنګي او استراتيژيکو پلانونو کې مهم ځای لري په صراحت سره غرب او اسلام يو د بل دښمن معرفي کوي او په ښکاره وايي چې د غرب او د اسلام ترمنځ د جګړې د درېدلو څه امکان نشته، او علت يې هم دا ښيي چې اسلام له غرب سره

جوړه نه مني، او د خپلې بقا لپاره خپلو پيروانو ته د قربانۍ او وينو تويولو تصور ورکوي.

د ريښتني اسلام او غرب ترمنځ د جګړې د حقيقت او دوام په اړه هغه کميسيون هم چې د (ستمبر د يوولسم) د پېښې په اړه يې تحقيق وکړ دی نتيجې ته رسېدلی چې له اسلام سره سوله نشي کېدای. دغه کميسون په خپل راپور کې ليکلي :

(د امريکا حقيقي دښمن اسلامي راديکال بنسټپال فکر دی، هغه چې د (ابن تيميه) او (سيدقطب) له افکارو يې سرچينه اخيستې ده. او لدې فکر سره په هېڅ ډول د سولې مجال نشته).

امريکايي محققينو ته دا ښه ورمعلومه ده چې اسلام د (ابن تيميه) او (سيدقطب) د افکارو زېږنده نه دی، بلکې هغه د الله تعالی دين دی چې (ابن تيميه) او (سيدقطب) يې منونکي او پيروان دي، خو دوئ دا دواړه ځکه مشخص کړي دي چې دې دواړو هر يوه په خپل وخت کې د اسلامي فکر د (خالصيت) لپاره ژور کار کړی، او له اسلام څخه يې په خپل وخت کې (جاهلي تصورات) په خورا زوړرتيا او معقوليت سره څنډلي دي، او مسلمانان يې د (معاصرو جاهليتونو) په خلاف مبارزې ته هڅولي، او هغوئ ته يې د جاهليت په خلاف د مقاومت داسې يو رون تصور ورکړی دی چې له جاهليت سره ورکې د جوړ جاړې لپاره هېڅ ځای نشته.

امام (ابن تيميه) په خپل وخت کې ټول هغه (جاهلي تصورات) له اسلامي فکر څخه ليرې کړل چې جنګيزيانو د خپل مقدس قانون (يا سق) په ښه کې د اسلامي او غير اسلامي احکامو او تصوارتو په سره يو ځای کولو رامنځته کړي وو او له هغو څخه يې په اسلامي نړۍ کې د خپلو رعاياوو لپاره د ژوند تېرولو لاړه او قانول جوړ کړی وو.

او (سيدقطب) په شلمه ميلادي پيړۍ کې د غرب ټول هغه تاثيرات له اسلامي فکر څخه وغورځول چې غرب د (کمونيزم)، (ليبراليزم)،

(نشنليزم)، (ديموکراسۍ) او نورو نظرياتوپه بڼه په اسلامي فکر کې ور داخل کړي ول.

که د اسلام او مسلمانانو په اړه د معاصر غرب د رهبرانو دريځونو او ويناوو ته پام وکړو نو وبه وينو چې هغوئ په ښکاره د اسلام په خلاف خپله جګړه اعلانوي، او غربيان د مسلمانانو په خلاف جګړې او د هغوئ د هېوادونو نيولو ته هڅوي.

د امريکا پخواني جمهور رئيس (ريچارډ نکسون) په خپلو يادښتونو کې د مسلمانانو په اړه وايي :

((د مسلمانانو په اړه مونږ د حل يوازې دوه لارې لرو:

اوله دا چې له يوې مخې يې له منځه يوسو.

دوهم دا چې په مدني او سيکولرو ټولنو کې يې ويلي کړو)).

دا چې لومړی کار غربيانو ته ناممکن او مسلمانانو ته مقاومت پاروونکی دی نو ځکه خو غربيانو د مسلمانانو د تسخيرولو لپاره په پراخه پيمانه له دوهمې حل لارې څخه کار اخلي.

همدارنګه د امريکا په خارجه وزارت کې د پلان جوړونې د څانګې پخوانی رئيس او د منځنۍ ختيځ لپاره د امريکا د يوه پخواني جمهور رئيس (جونسن) مشاور (ايوګين روستو) وايي :

((مونږ بايد پدې پوه شو چې زمونږ او عربو ترمنځ اختلافات د دوو دولتونو او يا دوو ولسونو ترمنځ اختلافات ندي، بلکې دا د اسلامي نړۍ او مسيحي تمدن تر منځ اختلافات دي، او د تاريخ حالات د دې ګواهي ورکوي چې امريکا د غربی نړۍ يو تکميلوونکی جز دی چې د غرب د فلسفې، عقيدې او نظام د تکميل لپاره کار کوي، او دغه وظيفه امريکا په شرق کې د اسلامي نړۍ، اسلامي فلسفې او اسلامي عقيدې او دين په خلاف د جګړې په صف کې دروي. امريکا لدې پرته بله لاره نه لري چې په شرق کې د اسلام په خلاف د يهوانو تر څنګ ونه درېږي، ځکه چې که

امريکا لدې پرته بله لاره غوره کړي نو بيا به يې خپلې ژبې، خپل فرهنګ، خپلې فلسفې او خپلو ټولو بنسټونو ته شاه کړې وي)).

(ايوګين روستو) په پورتني عبارت کې د دې نظريې اظهار کوي چې په اسلامي نړۍ کې د غربي اشغالګرو او يرغلګرو هدف د اسلام او اسلامي تمدن له منځه وړل دي، او د دې کار لپاره په شرق کې د يهودي دولت ټينګول او له هغه څخه ملاتړ د غرب يو استراتيژيك ضرورت دی.

کله چې په تېره پېړۍ کې په مراکش کې د فرانسې جګړه اوږده شوه نو د فرانسې د پارلمان ځينې غړي د فرانسې خارجه وزير (مسيو بيدو) ته ورغلل تر څو له هغه وغواړي چې دې جګړې ته نور د پای ټکی معلوم کړي، هغه ورته په ځواب کې وويل :

((دا د هلال او صليب ترمنځ جګړه ده)).

پدې معنی چې تر څو د مسلمانانو د مسجدونو پر منارو (هلال) پورته وي، او د غرب پر کليساګانو (صليب) ولاړ وي نو دا جګړه به روانه وي.

د مسلمانانو په خلاف د جګړې او پر اسلامي نړۍ د تسلط په اړه د برتانيې پخوانی صدراعظم (ګلاډستون) وايي :

((تر څو چې قرآن د مسلمانانو په لاسونو کې وي نه به اروپا هېڅکله اسلامي نړۍ تر خپل تسلط لاندې راوستلی شي، او نه به په خپله په امن کې وي)).

د پورتني خبرې مطلب دا دی چې اروپا خو په هر صورت پر اسلامي نړۍ د تسلط هڅې جاري ساتې، خو د دې تسلط په مخکې خنډ د مسلمانانو په ژوند د قرآني تعليماتو شتون او عملي کېدل دي، او تر څو چې مسلمانان د ژوند په چارو کې د قرآن له تعليماتو ليرې نه کړای شي نو تر هغه به غرب خپل هدف ته ونه رسېږي.

غرب او په سر کې يې امريکا غواړي چې په هر قيمت چې وي بايد د نړۍ خلك د غرب سياسي، فکري، اخلاقي او اقتصادي ارزښتونه او د هغه

برلاسی ومنې. او که يې څوك په خپله خوښه نه مني نو بايد په زور وربانديې ومنل شي.

د (جنګ او سولې لپاره په يو ويشتمه پېړۍ کې د پنتاګون نقشه) (The Pentagon's new map: war and peace in the twenty first century)

نومې د کتاب ليکوال او د امريکا د دفاعي چارو کارپوه (Thomas P.M. Barnett) په خپل کتاب کې ليکي :

((د امريکا اوسنی نقش يوازې د ډيموکراسۍ او د بشر د حقوقو نشرول ندي، بلکې تر دې مهم د(پانګه وال نړيوالتوب) عملي کول دي چې بايد د نړۍ په بېلابېلو برخو کې يې عملي کړي، که څه هم چې په عملي کولو کې به يې د زور استعمال او د وسلې کارولوته ضرورت پېښ شي)).

پر اسلامي نړۍ د امريکايي تسلط او دلته د امريکايي ارزښتونو د حاکمولو په اړه د امريکا د ملي امنيت پخوانۍ مشاوره او د (بوش) د وخت د امريکا خارجه وزيره (کنډوليزا رايس) هم وايي چې:

((مونږ بايد په منځني ختيځ کې د کرکې او وژنې د افکارو (جهادي افکارو) په خلاف د جګړې له ټولو هغو لارو چارو کار واخلو چې د کمونيزم په خلاف مو د سړې جګړې په وخت کې تر کار واخيست، او پدې فکري جګړه کې زمونږ اساسي هدف امريکايي ارزښتونو لکه آزادۍ، ډيموکراسۍ او آزاد بازار ته رواج ورکول دي)).

د غرب په معاصرو فلسفي مفاهيمو کې (آزادي) د چا له تسلط څخه خلاصون ته نه ويل کېږي، بلکې د غربيانو په نزد آزادي (ليبرالېزم) له (دين) او (اخلاقي قيدوبند) څخه آزاد اوسېدلو ته ويل کېږي. او ډيموکراسي بياد غرب سياسي او اجتماعي نظام دی، او آزاد بازار يې پر کمزورو هېوادونو د اقتصادي برلاسۍ وسيله ده. نو د (کنډوليزارايس) د خبرو ساده مفهوم دا دی چې:

مونږ بايد اسلامي هېوادونه له دين او ديني اخلاقي ارزښتونو آزاد کړو، شريعت او د اسلام ټولنيز نظام له منځه يوسو، او د مسلمانانو پر اقتصاد اواقتصادي منابعو د آزاد بازار له لارې خپله واچوو، او د دې کار لپاره بايد هر اړخيزه فکري جګړه وکړو.

تر دې ځايه خو له ريښتنې اسلام سره د غرب د دښمنۍ په اړه قرآني دلائل او د غرب د رهبرانو، فيلسوفانو او مفکرينو دريځونه او ويناوې شوې چې د غرب او د اسلام ترمنځ د جګړې پر حتميت ټينګار کوي، خو غرب د (ريښتنې اسلام) په خلاف د جګړې تر څنګ په اسلامي نړۍ کې د يو بل اسلام د رائجولو لپاره هم هر اړخيز کار کوي چې پدې اړه به په لاندې کرښو کې د غرب د رهبرانو د ويناوو او دريځونو يادونه وکړو:

هغه اسلام چې غرب يې د مسلمانانو لپاره غواړي:

هغه اسلام چې غرب يې د اسلامي نړۍ او مسلمانانو لپاره غواړي د امريکا د استراتيژيکو څېړنو تر ټولو ستر مرکز (رنډ کارپوريشن) يې پدې ډول تعريفوي :

((امريکا، نوې صنعتي نړۍ او په مجموع کې نړيواله ټولنه يو داسې اسلام غواړي چې د نورې نړۍ له نظامونو سره پر يوه لار روان شي، ډيموکراتيک او مترقي اسلام وي، او پر نړيوالو قوانينو، احکامو او اخلاقو وچلېږي)).

په پورتني ياد شوي تعريف کې لاندې نقطې مشخصې شوې دي :

۱ – اسلام بايد د امريکا او بين المللي ټولنې په خوښه وي.

۲ – اسلام بايد يو بيل تشخص او ځانګړی نظام او شريعت ونه لري، بلکې د نورې نړۍ له نظامونو سره دې يو ډول وي.

۳ – اسلام بايد ډيموکراتيک وي، يعنې قوانين او احکام دې يې دخلکو لخوا د اکثريت د تأييد په شکل کې رامنځته شوي وي، نه دا چې د (وحيې) او (سنت) پر بنسټ دې ولاړ وي.

۴ – اسلام دې بايد خپل زوړ شکل پرې ايښی وي، او (نوی مترقي) شکل دې يې غوره کړی وي.

۵ – اسلام بايد په خپلو احکامو او اخلاقي فلسفه کې پر نړيوالواحکامو او اخلاقو وچلېږي.

همدارنګه د هغه اسلام په اړه چې غرب يې د مسلمانانو لپاره غواړي د پينتاګان په يوه راپور کې چې (عقلونه، زړونه او ډالر) په نامه ليکل شوی وو او په ۲۰۰۶م کال د U.S newse امريکايي مجلې خپور کړ د امريکا د دفاع وزارت داسې ليکلي دي :

(دامريکا د ملي امنيت مصالح يوازې په هغه څه پورې اړوند نه دي چې په اسلامي نړۍ کې پېښېږي، بلکې په خپله د اسلام په دين پورې اړه لري، او د دې معنی دا ده چې تر دې وروسته به زمونږ هڅې خپله د اسلام دين ته د جګړې د يوه ډګر په حيث متوجه وي، او دا توجه به پدې مقصد وي چې اسلام به پر نويو بنسټونو درولی کېږی، پدې معنی چې اسلام بايد په غربي معيارونو برابر شي، او پر هغو افکارو ترکيز وکړي چې د اسلام او غرب ترمنځ مشترک دي، اسلام بايد داسې پيغام ولري چې د (جهاد او قتال)، (ولاء او براء) افکار او نظريات او د اسرائيلو په خلاف دکرکې او نفرت روحيه ورکې نه وي)).

د اسلام د بدلولو په اړه د رنډکارپوريشن د اداري مجلس مشر او د امريکا پخوانی د دفاع متعصب وزير (ډونالډ رامسفيلډ) هم داسې وايي :

((مونږ غواړو چې د منځني ختيځ د هېوادونو اسلام بايد داسې شي لکه د شرقي اروپا دخلکو اسلام)).

له شرقي اروپا څخه د (ډونالډرامسفيلډ) مقصد (بوسنيا)، (البانيا)، (کوسووا) او (مقدونيا) دي، هلته چې مسلمانانو ته يې يوازې د اسلام نوم ورپاتې دی، خو نور ژوند يې په مکمل ډول اروپايي او (سيکولر) يا (الحادي) شکل غوره کړی دی.

همدارنګه د غرب يوه بله مشهوره څېره او په نړۍ کې د جهادي فعاليتونو د څارنې د اداري (Jihad watch) مشر (روبرټ سپنسر) د اسلام د بدلولو په اړه وايي:

(نوی اسلام بايد پدې معنی وي چې نور دې د قرآن ټکي په ټکي منل پرېښودل شي).

يعنې هغه خلك چې د اسلام د نوي تعبير لپاره کار کوي هغوئ بايد داسې يو اسلام ايجاد کړي چې خلك ورکې د ټول قرآن په منلو مکلف نه وي.

معاصر امريکايې مفکر او فيلسوف (فرانسيس فوکوياما) او (د تاريخ پای) د کتاب ليکوال هم وايي چې :

((زه نور څخه داسې سبب نه وينم چې خلك دې اسلام ته له يوه نوي شکل ورکولو څخه منع کړي)).

دا يوازې د امريکا رهبران او مفکرين ندي چې د اسلام بدلول غواړي، بلکې د اروپا مشهور شخصيت د فرانسې پخوانی خارجه وزير او بيا صداعظم (نيکولای سرکوزي) هم وايي :

((هغه اسلام چې فرانسه يې غواړي هغه فرانسوي اسلام دی، نه په فرانسه کې اسلام)).

يو بل فرانسوی مفکر (جيل کپيل) چې په ۲۰۰۴ م کال کې يې (د اسلام په زړه کې د جګړې فتنه) په نامه کتاب وليکه، هغه هم په خپل کتاب کې د نوي غربي ډوله اسلام او په هغه کې د يو نوي نسل د روزلو په هکله په خپل کتاب کې ليکلي :

((په اسلامي نړۍ کې يوه اسلامي فتنه (بنسټپالنه) پيدا شوې ده، دغې (فتنې) اروپا ته هم سرايت کړی دی، او لدې فتنې څخه د خلاصون يوائينې لار دا ده چې د مسلمانانو يو نوی نسل دې د غربي ډوله فرهنګ په غېږه کې و روزل شي.))

د امريکا مشهور يهودی مفکر (توماس فريدمان) غرب ته توصيه کوي او د اسلام د تبديلولو په هکله داسې ورته وايي :

((که غرب غواړي چې له اسلام سره د لښکرو په جګړه کې ښکیل نشي نو د اسلام په خلاف دې په اسلام کې دننه د افکارو جګړه پیل کړي)).

بې شریعته اسلام:

د برتانیې پخواني خارجه وزیر په ۵ / ۱۰ / ۲۰۰۵ م تایخ د Heritage) (Foundation داستراتیژیکو څېړنو مرکز ته د تروریزم (جهاد) په هکله یوه وینا وکړه، هغه په خپله وینا کې وویل :

((په حقیقت کې دا افکار او نظریه ده چې تروریستان یې په خوښښت راوستلي دي. هغه آزادي غوښتونکي حرکتونه چې له دویمې نړیوالې جګړې وروسته په اسلامي نړۍ کې رامنځته شول او د استقلال، مساوات، دوینا د آزادۍ او دیته ورته شعارونه یې درلودل هغه تر ډېره حده د زغملو او ملنو وړ وو، او له ډېرو سره یې جوړه هم وشوه. خو هغه چې په هېڅ صورت ورسره مذاکرات نشي کېدای او د منل کېدو ندي هغه دا دي چې : اسلامي خلافت دې بېرته اعاده شي.

په اسلامي هېوادونو کې دې شریعت تطبیق شي.

په اسلامي هېوادونو کې د د نارینه وو او ښځو ترمنځ د مساوات نشتوالی ومنل شي.

او په اسلامي نړۍ کې دې د نظر د اظهارولو آزادي سلب شي.

ځکه چې دا هر څه زمونږ د تمدن بنسټونه دي، او د دې اصولو پر سر په هېڅ صورت له چا سره جوړ جاړی نشو کولای)).

د فرانسې اوسنی جمهور رئیس (فرانسوا هولاند) هم په کلکه ددې مخالف دی چې د نړۍ په کوم ځای کې دې شریعت تطبیق شي.

هغه د (مالي) په هېواد کې د (انصارالدین) د مجاهدینو د تنظیم په خلاف چې په هغه هېواد کې د شریعت د تطبیق لپاره راپورته شوي وو د فرانسې د یرغل په ورځ وویل:

(نړيواله ټولنه په هېڅ صورت او په هېڅ ځای کې د شريعت تطبيق نشي زغملی، او دا هغه موضوع ده چې په قطعي ډول نه وربانديې له چا سره د خبرې امکان شته، او نه له چا سره وربانديې جوړ جاړی کېدی شي.

فکري جګړه او د اسلامي مفاهيمو تحريف:

د غرب سياسي او فکري رهبرانو دا خبره درک کړې ده چې تر څو مسلمانان پر خپلې اسلامي عقيدې او خپلو اصلي اسلامي مفاهيمو ټينګ ولاړ وي نو تر هغه پورې به د يوه قوي او غالب امت په حيث په نړۍ کې خپل وجود ساتي. او دا ځکه چې د مسلمانانو د قوت اصلي سرچينه د دوئ په عقيده او فکر کې ده. له همدې امله د غرب سياسي، فکري او نظامي رهبران هڅه کوي تر څو د مسلمانانو نوی نسل د اسلام پر عقيدې او مفاهيمو بې باوره کړي، او په سيستماتيك ډول يې په ذهنونو او زړونو کې غربي مفاهيم ورځای کړي، تر څو د وخت په تېرېدلو پخپله له اسلامه فاصله ونيسي، او د غرب لاره د ځان لپاره د خير او سعادت لار او غربي معيارونه د ځان لپاره د کمال او پرمختګ معيارونه وګڼي.

امريکايي صهيونست مفکر (توماس فريدمان) پدې هکله وايي: (که غرب غواړي چې له اسلام سره د لښکرو په جګړه کې ښکيل نشي نو د اسلام په خلاف دې په اسلام کې دننه د افکارو جګړې ته ور داخل شي). (اسرائيلی ورځپاڼه يدعوت احرونوت ۲۰۰۳ / ۸ / ۲۰۰۳م).

يو بل امريکايی پوځي او سياسي مفکر د نړۍ ختيځ لپاره د واشنګټن د استراتيژيکو څېړنو پخوانی مدير او د (تروريزم په خلاف فکري جګړه) د کتاب ليکوال (رابرټ سوتلوف) په خپل کتاب کې امريکاته توصيه کوي او ورته وايي:(امريکا بايد په منځني ختيځ او اسلامی نړۍ کې د ځوانانو د عقلونو په راخپلولو او هغوئ ته د امريکا په اړه د يو ښه تصور په ورکولو ترکيز وکړي، او دې هدف ته د رسېدلو لپاره بايد له ناپوځي وسائلو لکه مطبوعاتو، راډيوګانو، تلويزونونو، موسيقۍ، تعليمي مؤسسو، لوبو او امريکا ته د ځوانانو له راغونډېدلو څخه کار واخلي، او

هڅه دې وکړي چې د اسلامي نړۍ د ځوانانو له زړونو او ذهنونو جهادي روحيه وباسي).

همدارنګه د برتانيې پخوانی صداعظم (تونې بلير) هم پدې نظر دی چې بايد د مسلمانانو په خلاف دې فکري جګړه وشي، هغه وايي : (که غواړۍ چې جګړه د دښمن خاورې ته نقل شي ، نو اول دهغوئ (مسمانانو) افکارو او دعوت ته ماتې ورکړئ).

دامريکا پخوانی د دفاع د وزير مرستيال (وولف ويتز) هم د بوش د جګړې له اعلان څخه وروسته وويل : (زمونږ جګړه د فکرونو او عقلونو جګړه ده او ددې لپاره چې تروريزم (جهاد) ته ماتې ورکړو نو بايد په فکري جګړه کې کامياب شو).

د(وولف ويتز) دغه وينا د (بوش) پر هغې وينا تاکيد وه چې د سپتمبر د يوولسمې د پېښې له پېښيدو يې وروسته وکړه او ويې ويل : (مونږ په بېلابېلو پوځي ، اقتصادي، سياسي او فکري ډګرونو کې په جګړه مصروف يو).

دبوش د اداري د دفاع وزير او پر افغانستان دامريکايې يرغل سمبالوونکی (ډونالډ رامسفيلډ) هم په ۲۰۰۳ م کال کې په خپله يوه وينا کې وويل : (مونږ به فکري جګړه هم کوو لکه څنګه چې پوځي جګړه کوو، او مونږ پدې ټينګ ايمان لرو چې زمونږ افکار او نظريات بې مثاله دي).

نومورې زياته کړه :(زمونږ د فکري جګړې هدف د خلکو فکرونه بدلول دي، او پدې لاره کې زمونږ کاميابي حتمي ده. مونږ بايد يوازې پر پوځي جګړې اکتفاء ونه کړو).

د مسلمانانو په خلاف پر فکري جګړې د امريکايانو او برتانويانو تر څنګ د ايټاليې مشران هم ټينګار کوی، پدې اړه د ايټاليې پخوانی صدراعظم (برلس کوني) وايي:(معاصر غربي تمدن تر اسلامي تمدنه ډېر غوره او ډېراوچت دی، او لکه څنګه چې زمونږ تمدن (کمونيزم) ته ماتې ورکړه، همدارنګه به اسلامي تمدن ته هم ماتې ورکړي).

د افغانستان په خلاف د بوش د صليبي جګړې تر اعلانولو وروسته په اروپا کې د ناټو د پوځي تړون عمومي مشر امريکايي جنرال (کلارک) د مسلمانانو په خلاف د فکري جګړې هدف ښه په رسا ټکو کې بيان کړ، او په ډاګه يې کړه چې د دې جګړې هدف د سپتمبر د پيښې انتقام اخيستل ندي، بلکې په خپله د اسلام تحريف او د امريکا په خوښه اسلام ته د يو نوي شکل ورکول دي، هغه وايي:

(که څوک پدې باور وي چې مورږ به له خپلو کورنو د دې لپاره راوتلي يو چې د سپتمبر د يوولسمې د پيښې انتقام واخلو نو هغوئ دې خپل دغه غلط تصور سم کړي، ځکه چې قضيه داسې نده. هغه اساسي قضيه چې مورږ د هغې د حل لپاره راوتلي يو هغه په خپله (اسلام) او د هغه تفسير او تعبير دی. مورږ د دې لپاره راوتلي يو چې دا خبره په يومخيز ډول فيصله کړو چې آيا ربښتيا هم اسلام د سولې دين دی لکه څنګه چې خلك ګومان کوي!؟ او که هغه يو داسې دين دی چې خپل پيروان د جهاد په شکل کې تاو تريخوالي ته تشويقوي. وګورئ ! دا يوه ډېره مهمه قضيه ده چې تر يو مليارد ډېر مسلمانان پدې نړۍ کې اوسېږي او دوئ ټول له خپل دين څخه الهام اخلي. دغه مسلمانان کولی شي چې نړۍ د امن ځای وګرځوي، او هم دا کولی شي چې د نړۍ امن او استقرار لړزندکړي. نو ځکه مورږ دا نه غواړو چې اسلام دې خپله ازادي ولري، او مسلمانان دې د دې صلاحيت ولري چې کوم شی (اسلام) دی؟ او کوم شی (اسلام) نه دی؟ نور به مورږ د دې فيصله کوو چې کوم شي ته دې اسلام وويل شی).

د جنرال (کلارک) پورتنۍ څرګندونې د ده شخصي نظر ندي، بلکې هغه د اسلام په خلاف د ناټو د هېوادونو او حکومتونو د تفکر حقيقت دي چې د يوه پوځي جنرال په ژبه څرګند ېږي.

غرب غواړي اسلام د (وحيې) او (سنت) له چوکاټه وباسي او د بشري عقل او غوښتنو پر بنسټ يې ودروي.

غرب هم پخپله او هم په اسلامي نړۍ کې د خپلو (سیکولرو) او (ډیموکراټو) ملګرو په توسط هڅه کوي چې د اسلام (قداست) او د هغه د(نه بدلېدلو) اصل له منځه یوسي، او د نورو بشري فلسفو او نظریاتو په څېر داسې یو شی ورځخه جوړ کړي چې هر څوك یې په هغه ډول تعبیر او تفسیر کړي چې زړه یې غواړي، او هېڅوك باید دا حق ونه لري چې د بل چا تعبیر او تفسیر ته غلط ووایې.

غرب په عملي ډول په اسلامي نړۍ کې پراخې هڅې پیل کړي چې د دغه ډول (پیوندي اسلام) په رامنځته کولو کې چې د (روا) او (ناروا) او د(ښه) او (بد) فیصله ورکې د غربې نړۍ په واك کې وي، او په اسلامي نړۍ کې د داسې یو نسل روزنه او پالنه وکړي چې تش په نامه مسلمان وي، خو نور د ژوند په ټولو سیاسي، اجتماعي، اقتصادي، فکري، فرهنګي او نورو ډګرونو کې د غرب پر لاره روان وي. دغه نسل به داسې خلك وي چې نه به په عملي ډول اسلام مني، او نه به ورځخه په صراحت سره خپل (ارتداد) ښکاره کوي، د اسلام هر څه ته به د شك په نظر ګوري، خو د غرب په نظریاتو او قوانینو به یې اطمینان حاصلېږي، او هماغه به ورته د پرمختګ لاره ښکاري.

د اسلام د تحریفولو او د هغه په خلاف د فکري جګړې لپاره د غرب وسائل :

غرب او په سر کې یې امریکا د اسلام د تحریف او د هغه په خلاف د فکري جګړې لپاره بېلابېل وسائل کاروي چې ځینې مهم یې په لاندې ډول دي:

۱ - میډیا او مطبوعات
۲ - تعلیم او تربیه
۳ - مالي او پوځي مرستې
۴ - قوانین او سیاسې فشارونه
۵-منځلاري او منځلاریتوب

۱ـ مېډيا او مطبوعات :

د اسلام د تحريف او د مسلمانانو د بې لارې کولو لپاره د غرب په لاس کې مېډيا او مطبوعات تر ټولو خطرناکه وسيله ده، ځکه چې غرب کولی شي د دې وسيلې له لارې د مسلمانانو هر فرد ته پداسې شکل خپل پيغام ور ورسوي چې مسلمان به ورباندې پوه هم نشي چې د بل چا پيغام اخلي او د هغه مطابق خپل ژوند عياروي.

د دې لپاره چې غرب خپله فکري جګړه په مؤثر او پراخ ډول د مسلمانو ولسونو په خلاف پرمخ بوځي هڅه کوي د خپل قوي اقتصاد په مټ په اسلامي هېوادونو کې په لسګونو زره د مېډيا کارکوونکي، ژورنالستان، ليکوالان، ادیبان، مؤلفين، مفکرين، د پوهنتونو استادان، ايمان خرڅوونکي ملايان او پيران، ممثلين او سينماګران، د کتابونو ناشران او نور هغه عناصر په ډالرو خريداري کړي چې په ډېرې سپينې سترګې او مکر د دښمن پيغام په آسانه خپل ولس ته رسولی شي.

کله چې امريکا پر افغانستان او عراق تېرى وکړ همدغه چاره يې ترسره کړه، او د خپلو ډالرو په زور يې په زرګونو د قلم، فکر او وينا خاوندان د مجاهدينو په خلاف د خپلو يرغلګرو قواوو ترڅنګ ودرول.

کله چې امريکا افغانستان اشغال کړ نو د (سپينې مانۍ) د ارتباطاتو مدير (ټاکر اسکيو) د جګړې د فکري اړخ د پرمخ بيولو او د اسلام د مفاهيمو د تحريف لپاره يو مفصل پلان جوړ کړ او د (بوش) اداري ته يې وړاندې کړ.

(ټاکر اسکيو) د خپل پلان لنډيز سپينې مانۍ ته پدې الفاظو کې وړاندې کړی وو:(موږ پيسې لرو، تجربه لرو، افکار او نظريات هم لرو، ځکه خو د امريکا په مقابل کې هڅوك د فکري جګړې په ډګر کې نشي دربدلی).

د(ټاکر اسکيو) د پلان د عملي کولو لپاره امريکا په افغانستان او سيمه کې د فکري بدلون لپاره پراخ پلان تطبيق کړ، او هغه پدې ډول چې د عربي نړۍ لپاره يې د (امريکا غږ د راډيو تلويزون) تر څنګ د (الحُرّة)

تلويزون، د (سوا) او (العراق الحُرّ) راډيوګانې جوړې کړې. او د افغانستان او پښتنو لپاره يې هم د (امريکا غږ) تر څنګ د (آشنا تلويزون) د(آزادی)، (ډيوه) او (مشال) راډيوګانې هم جوړې کړې.

د يادو شويو لويو او قوي راډيوګانو تر څنګ د امريکا د نړيوالې پراختياد مؤسسې(USAID) لخوا په افغانستان او سيمه کې ۱۷۰ د (F.M) راډيوګانې هم جوړې شوې. د همدغو راډيوګانو د چلولو لپاره امريکا په زرګونو (لوستي) او يا (نيم لوستي) ځوانان استخدام کړل، او هم يې دغو راډيوګانو ته له ډېرو پخوانيو (کمونستانو)، له غربه له راغليو (سيکولرانو) او منحرفو (جهاديانو)، (ډيموکراتو اخوانيانو) او د (ماډرن اسلام) له منونکو (فرهنګيانو) څخه (کارپوهان)، (مبصرين) او (فيلسوفان) هم جوړ کړل، چې دغو ټولو بياحالات د دښمن په ګټه تشريح کړل او د هغه جنايات يې توجيه کړل.

امريکا دغه خلك ښه استعمال کړل، او د دوئ په ژبه يې خلکو ته د هغه اسلام ډنډوره وغږوله چې غرب يې د مسلمانانو لپاره غواړي، او همدغه تجربه يې د اسلامي نړۍ په ټولو هېوادونو کې عملي کړه چې خطرناك او تباه کوونکي نتائج يې ولرل.

خو کله چې تر څوارلس کلنې ناکامې جګړې وروسته امريکايان په دې پوه شول چې په افغانستان کې نور د دوئ پلانونه نه کاميابېږي او ډالر يې هسې ببځايه مصرفېږي نو د جنګې لګښتونو د کمولو تر څنګ يې پر هغو رسنيو او نشراتي مؤسساتو هم خپل لګښتونه ودرول او يا يې کم کړل چې د پوځي اشغال په وخت کې يې د (آزادو رسنيو) په نامه را منځته کړې وې. په دې هکله په 2015/08/24 تاريخ دافغانستان مشهورې انټرنټۍ وېبپاڼې(نن تکی آسيا) په دې عنوان چې (**د امريکا په مرستو ولاړې رسنۍ له ګواښ سره مخ دي**) د واشنګټن پوسټ د ورځپاڼې د يوه ځانګړي راپور لنډيز خپور کړ چې ورکې راغلي وو:

« واشنګټن پوسټ ورځپاڼې په یوه مفصل راپور کې له افغانستانه د امریکایي ځواکونو له وتلو سره د هغو رسنیو برخلیك څېړلی چې د امریکا په مالي ملاتړ رامنځ ته شوې دي. د ورځپاڼې په باور دغه امریکایي رسنۍ د امریکایانو له وتلو سره له حیاتي ګوابنس سره مخ دي. ورځپاڼه وایي، دغه رسنۍ په یوه «دښمن چاپېریال» کې اوسېږي.

راپور په کابل کې د «نی» خبري اداري له انګړ څخه پیلېږي. خبریال د «نی» اداري هغه امنیتي تدابیر بیانوي، چې دغې اداري له هغې وروسته ونیول، چې د طالبانو له خوا په دې تورنه شوه چې د »امریکایانو د فرهنګي یرغل مرکز» دی. د نی اداري مالي لګښت امریکایان ورکوي. کله چې طالبانو پر نی اداري تور پورې کړ چې ګواکې د امریکایانو کلتوري ګټې پالي، دغې اداري خپلو کارکوونکو ته څو ورځې رخصت ورکړ. د اداري مشر داسې انګېرله چې د طالبانو له خوا به د برید هدف وګرځي. د نی اداره چې پخوا د دارالامان پر عمومي سړك کې وه، له ګوابنس وروسته یې ځای هم بدل کړ.

واشنګټن پوسټ لیکي: د طالبانو حکومت له ړنګېدو وروسته امریکایانو ۱۱۰،۷ میلیونه ډالر ولګول، چې په افغانستان کې »ازادې رسنۍ» رامپیاوړې کړي. ورځپاڼه وایي: «د طالبانو د حکومت له نسکورېدو سره په دغه جګړه ځپلي هېواد کې 'ازادو رسنیو' په ډېرې چټکۍ سره وده وکړه .«خو ورځپاڼه دا هم وایي، چې د دغو «ازادو» رسنیو بودیجه او تخنیکي سلاکاران د امریکایانو له خوا ګومارل کېدل. د ورځپاڼې په باور پر افغانستان د امریکا د یرغل له مهمو اهدافو څخه د بیان ازادي وه.

واشنګټن پوسټ په افغانستان کې د امریکا په مالي مرستو ولاړې رسنۍ «خپلواکې» بولي. ورځپاڼه وایي، د طالبانو د حکومت پر مهال خپلواکې رسنۍ فعاله نه وې.

واشنګټن پوسټ وړاندې لیکي: «د امریکا په مالي مرسته د سروې له مخې، نن د سلو شاوخوا ټلویزیونونه او د ۲۵۰ شاوخوا راډیوګاني فعاله

دي. له ۲۰۰ زیاتې ورځپاڼې او مجله خپرېږي». د ورځپاڼې په خبره په افغانستان کې دمکړۍ ۳۴ خبري اژانسونه او ۱۷ د ژورنالیستانو د روزنې مرکزونه کار کوي. یو له دغو مرکزونو څخه هم نی دی. د واشنګټن پوسټ له نظره، نی د «ازادو رسنیو» د پیاوړتیا لپاره هڅې کوي او خپله بودیجه د امریکا د پراختیایي اداري له خوا ترلاسه کوي.

د راپور لیکوال له نظره اوس دغه رسنۍ، چې خپلواکې ګڼل کېږي، له دې جدي پوښتنې سره مخ دي چې د امریکایانو له وتلو وروسته، چې تمه ده د ۲۰۱۶ تر پایه به ټول امریکایي ځواکونه له افغانستانه وځي، د دغو رسنیو برخلیك څه کېږي. دغه «خپلواکې» رسنۍ خپلې بودیجې له امریکانو ترلاسه کوي، اوس چې امریکایان وځي، دوی د بودیجې له نشت سره مخ کېږي.

ورځپاڼه د یوه ژورنالیست له خولې لیکي، چې دغه رسنۍ به یا له منځه ځي او یا به محلي ځواکونو او یا هم طالبانو ته تبلیغاتي وسیلې ګرځي. د ورځپاڼې په باور، طلوع چې ویل کېږي ډېر کتونکي لري، امریکایانو په لومړي ځل د ۲،۸ میلیونه ډالرو په لګښت پیل کړه. دغه ټلویزیون د حامد کرزي د حکومت پر مهال، کله چې افغان حکومت له امریکایانو سره د امنیتي تړون لاسلیك رد کړ، د افغان حکومت پر ضد پراخه تبلیغات پیل کړل.

ورځپاڼه د پژواك خبري اژانس په اړه لیکي، چې له امریکایانو څخه خپله بودیجه ترلاسه کوي: «امریکایانو ۵،۲ میلیونه ډالرو ولګول چې د پژواك خبري اژانس پیل کړي. دغه اژانس ۱۲۰ کارمندان لري». د ورځپاڼې په باور، پژواك هم په افغانستان کې مخکښ «خپلواك» اژانس دی، چې اوس هم هره میاشت د امریکا د حکومت له خوا ۱۰،۰۰۰ ډالر ترلاسه کوي.

د ورځپاڼې په خبره، پژواك اژانس اوس کولای شي چې تر یوه بریده خپل لګښت پیدا کړي. د دې اداري مشر، دانش کړوخېل واشنګټن پوسټ ته ویلي چې سږ کال هڅه کوي پر ځان بسیا شي.

د «سلام وطندار» راډيو مسوول، نجيب الله اميري هم د بوديجې د کمښت له امله خپله اندښنه څرګندوي، د امريکا ګڼې پروژې سړ کال او يا هم د ۲۰۱۶ تر لومړيو پای ته رسېږي. ډېری راډيوګانې وار له مخه خپل کارمندان له لاسه ورکړي. اميري وايي: «زمونږ له اتيا سلنه زياتې راډيوګانې په ښه مالي وضعيت کې نه دي.»

په دې اړه په کابل کې د امريکايانو له لوري د «افغانستان د ازادو رسنيو د څار» د اداري يا «نی» اجرايي رييس عبدالمجيب خلوتګر هم په 2015/09/04 تاريخ رسنينو ته وويل چې:« بهرنيان بايد پر هغو ژمنو ودرېږي چې د لندن په ناسته کې يې د افغانستان له رسنيو سره کړې وې.

د «نی» مشروويل: «لکه څنګه چې ‘نړيوالې ټولنې’ په هېواد کې د رسنيو په رامنځ ته کولو کې مهم رول درلود، اوس بايد د ‘رسنيز کړکېچ’ مخنيوی هم وکړي.«

خلوتګر وايي، په تېره يوه نيمه لسيزه کې په افغانستان کې رسنيو بې ساري وده تجربه کړه، مګر اوس له مالي او اقتصادي ستونزو سره لاس او ګرېوان شوي دي. دی زياتوي، ۷۵ غړيزو، انځوريزو او ليکنيزو رسنيو د اقتصادي ستونزو له امله يا خپرونې ودرولې دي او يا هم ورسره مخ دي.

د «نی» اداره هم چې د بهرنيانو له مرستو خپل لګښتونه پوره کوي وايي، د بهرنيو ځواکونو وتل بايد د افغانستان په اړه د «نړيوالې ټولنې» د نه پاملرنې په معنا نه وي».

۲ـ تعليم او تربيه :

د تعليم عمليه او تعليمي نصاب د نسلونو د جوړولو قالب دی، او قالب چې هر شکل ولري په هغه کې اچول شوی شی به هم په هماغه شکل راوځي. دا نامعقوله ده چې قالب دې مستطيل شکل ولري، خو څوک دې له هغه څخه د دايروي شي د جوړېدلو تمه وکړي. که تعليمي نظام او نصاب د غرب په خوښه جوړ شوی وي نو په طبيعي ډول به د هغه نصاب

لوستونکي د غرب پر لاره ځي. او که نصاب د اسلام مطابق جوړ شوی وي، نو لوستونکي به يې هم د اسلام پر لاره ځي.

کله چې په ۱۸۸۲م کې مصر د انګريزانو په لاس سقوط وکړ، نو د انګلستان د هغه وخت حکومت د مصر له انګريز حاکم (لارډ کرومر) څخه وغوښتل چې په مصر کې د انګريزي تسلط د ټينګولو لپاره يې چې هر څه ته ضرورت وي د برتانيې له مرکزي حکومت څخه دې يې وغواړي.

خو د دې پر ځای چې (لارډ کرومر) د برتانيې له حکومت څخه پوځي وسائل او پوځونه وغواړي هغه ورڅخه د(تعليم ماهرين) وغوښتل. د برتانيې حکومت د (لارډ کرومر) د غوښتنې په ځواب کې هغه ته (ډوګلاس ډنلوپ) چې د لاهوت (مسيحي دينياتو) دشاهي د فاکولټې فارغ التحصيل مسيحي عالم وو ورولېږه.

(ډوګلاس ډنلوپ) د مصر لپاره داسې يو د تعليم نظام او نصاب جوړ کړ چې هم يې د (الأزهر) د تعليمي او معنوي تأثير مخه ورباندې ونيوله، او هم يې د وخت په تېرېدلو په مصر کې د داسې يو نسل روزنه او پالنه وکړه چې د مصر راتلونکی يې له اسلامه بيګانه او د انګريز په رنګ کې رنګ کړ. او کله چې د مصر تعليمي نصاب سيکولر (بې دينه) شو نو په هغه پسې تقريباً د ټولې عربۍ نړۍ تعليمي نصابونه (سيکولر) شول، او حکومتونه يې هم د غرب پر لاره روان شول چې تر ننه لاهم روان دي.

د دې لپاره چې غرب د ټولې اسلامي نړۍ د هېوادونو په تعليمي نصابونو کې د اسلام تاثير له منځه وړی وي، او يا يې لږ تر لږه کم کړی وي نو د ملګرو ملتو نړيواله مؤسسه يې وکاروله، او په ۱۹۷۷م کال کې د يونسکو (دملګرو ملتو د تعليم او فرهنګ د څانګې) په چوکاټ کې يې يوه تعليمي اداره جوړه کړه چې نوم يې (اسلام او غرب) وو. د دې اداري مشري په ملګرو ملتو کې د برتانيې پخواني سفير(لارډ کارادون) کوله. دې اداري ۳۵ غړي لرل چې ۱۰ يې د اسلامي ممالکو د (سيکولرو)

حکومتونو استازي ول او پاتې ۲۵ يې د اسرائيلو او غربي هېوادونو غړي ول.

د (اسلام او غرب) دغې اداري پدې موضوع کار کاوه چې څنګه په تعليمي نصابونو کې د اديانو ترمنځ په مشترکو نقطو ترکيز وکړي، او په نصابونو کې د داسې مضامينو او مفاهيمو مخنيوی وکړي چې (دين) ورکې د (سلوک) لپاره معيار ټاکل کېږی.

دې اداري د ټولو اسلامي هېوادونو نصابونه پداسې ډول جوړ کړل چې د اسلام تاثير ورڅخه له منځه يوسي او يا يې تر ممکنه حده کم کړي. او د اسلام په عوض ورکې نور نظريات لکه (قوميت) (وطنيت)،(ژبپالنه) او داسې نور په تعليمي نصابونو کې د ملي ايډيالوژيو په حيث ورشامل کړي.

د دې اداري د فعاليتونو يو مثال په مصر کې دا وو چې د نصاب تر تبديلۍ دمخه د مصر د نصاب د تاريخ په مضمون کې د (فرعوني تاريخ) برخه يوازې ۷۵ صفحې وه، خو تر تبديلۍ وروسته ۳۱۷ صفحوته پورته شوه.

او همدارنګه تر تبديلۍ دمخه په نصاب کې د اسلامي تاريخ برخه ۲۰۷ صفحې وه ، خو تر تبديلۍ وروسته دغه برخه ۳۵ صفحو ته راکښته شوه.

همدغه فارموله تقريباً په ټولو اسلامي هېوادنو کې تطبيق شوه، ځکه چې د نه تطبيقولو په صورت کې هېوادونه د(يونيسکو) له سازمان څخه وېستل کېدل، او شهادتنامو يې په غربي نړۍ کې خپل (قبوليت) له لاسه ورکاوه.

پورتنيو حقيقتونو ته په پام سره ويلی شو چې رسمي تعليمي نظام په اسلامي نړۍ کې د غرب تر ټولو خطرناکه وسيله ده.او تر څو چې دغه وسيله د غرب په خوښه چلېږي نتائج به يې هم هغه ډول راوځي چې غرب يې غواړي.

په اسلامي نړۍ کې د غرب لپاره د غربي ډوله تعليمي نصاب او نظام د افاديت په اړه د امريکا يو مهم پاليسي جوړوونکی شخصيت دواشنګټن د نړدې ختيځ لپاره دستراتيژيکو مطالعاتو دانستيټيوټ پخواني مدير (رابرټ سوتلوف) چې د امريکا حکومت ته د اسلامي هېوادونو په اړه پاليسۍ جوړوي او د امريکا د نويو محافظه کارانو (مسيحی افراطيانو) له ډلې څخه دی په اسلامي نړۍ کې د تعليم په اړه وايي :

په عربي او اسلامي نړۍ کې امريکايي تعليمي اداري يوازې د لوړې سويې تعليمي ادرې ندي، بلکې هغه د عربي او اسلامي ټولنو د امريکايي کولو لپاره د امريکا د استراتيژيکې جګړې سرّي (پټ) لښکر دی).

د (رابرټ سوتلوف) دغه امريکايي پټ لښکر رښتيا هم ټوله اسلامي نړۍ له جګړې پرته د امريکا لپاره فتح کړه، ځکه چې دغه تعليمي نظام د مسلمانانو له نويو نسلونو څخه حقيقي اسلام پټ کړ، او د هغه پر ځای يې داسې يو څه د اسلام په نامه ورته معرفي کړل چې هغه يا اصلاً اسلام ندی، او يا يو تحريف شوی، مسخ شوی او د غرب په خوښه برابر شوی اسلام دی.

غرب د مسلمانانو د تعليمي نصابونو په بدلولو کې د روسانو په څېر له بيړې کار نه اخلي، بلکې د هغه انګريزي متل مطابق چې وايي : (کار په کراره کوه خو پداسې شکل چې تاثير يې يقيني وي) په کراره او تدريج سره د مسلمانانو د تعليم او تربيې نصابونه بدلوي.

غربي استعمارګرو هېوادونو د (يونسيکو) او نورو مؤسساتو په توسط د اسلامي هېوادونو په نصابونو او تعليمي نظام کې څو اساسي تغيرونه راوستل چې ځينې يې په لاندې ډول دي:

۱ - په مسلمانو هېوادونو کې د غربي ژبو او ادبياتو خپرول او بيا همدغه ژبې د تعليم او سياست ژبې ګرځول. غرب لدې لارې خپل ټول سياسي، اجتماعي، اخلاقي او فلسفيانه مفاهيم او نظريات د مسلمانانو د نوي

نسل مخې ته کښښودل، او نوی نسل يې وربانډی له اسلام، اسلامي تاريخ، اسلامي تمدن او اسلامي ټولنيزو ارزښتونو مصروف کړ، چې په نتيجه کې غربي فرهنګ او معلومات ورته اصل وګرځېدل، او اسلامي معلومات ورته داسې يو څه وګرځېدل چې د دوئ په اند په عملي ژوند او پرمختګ پوري اړه نه لري.

۲ – په نصابونو کې د ديني او اسلامي ټولنيزو مضامينو اندازه لږ کړای شوه، او د هغو پر ځای رسم، هنر، غربي ډوله مدني او اجتماعي زده کړو او د غرب تاريخ او پرمختګونو ته ځای ورکړ شو.

۳ – د ژبې او ادبياتو کتابونه يې له ديني موادو او مفاهيمو خالي کړل، او ديني مفاهيم يې په بې کيفيته، بې روحه او بې واقعيته شکل يوازې د (دينياتو) په کتابونو کې محدود کړل.

۴ – له نصابونو څخه داسلام فتوحات، پر نړۍ د اسلامي تمدن احسانونه او د اسلام د مشاهيرو په هکله معلومات ليرې شول، او پر ځای يې د اروپا او امريکا تاريخ، د غرب لشکر کشۍ، د غرب مشاهير، فيلسوفان، شاعران، مخترعين ، سياسي مشران او پوځي افسران د مسلمانانو نويو نسلونو ته د (ماډل) په حيث معرفي شول.

د غرب دې ټولو تعليمي هڅو اسلام په يوه نيمګړي، تحريف شوي او بېرته پاتې شکل نوي نسل ته تقديم کړ، چې نتيجه يې له اسلام سره د نوي نسل په (بې رغبتۍ) کې راووتله. او دا طبيعي خبره ده چې که يو څوک د يو څه په اړه بې رغبته وي نو ولې به له هغه څخه د دفاع په لار کې قربانۍ ته حاضر ېږي؟

امريکا د افغانستان له اشغالولو وروسته همدغه ټولې کړنې په افغانستان کې هم ترسره کړې، خو د ډېر تأسف ځای دا دې چې امريکا او غرب خپل تعليمي او فکري جنايات دلته د هغو خلکو په توسط تر سره کړل چې يو وخت يې ځانونه مجاهدين، اخوانيان، اسلامي فرهنګيان او د (نړيوال اسلامي حرکت!!!؟) منسوبين ګڼل، خو نن د همدغو جنايت کارو نومونه د

مؤلفينو، مشاورينو او د تعليمي نصاب د پروژې د مشرانو په حيث د هغو کتابونو پر پشتيو ليکل شوي چې د (نبراسکا) د امريکايي پوهنتون تر څارنې لاندې جوړ شوي، د (USAID) لخوا يې بوديجه برابره شوي، او د (آيساف) له لوري چاپ شوي، او د تعليم او تربيې په اختيار کې ورکړل شوي دي.

دغه خلك ښايي د خلکو په سترګو کې خاورې واچوي او و وايي چې يو عصري متوازن او له اسلام سره برابر نصاب يې جوړ کړی دی، خو دوئ په حقيقت کې هغه نصاب جوړ کړی چې د صليبي جګړې اعلانوونکي (جورج بوش) هغه خپل ملت ته په افغانستان کې د خپلې يوې بريا په حيث اعلان کړ او ويې ويل:

"And before the end of the year, we'll have sent almost 10 : million of them [that is, new textbooks] to the children of Afghanistan. These textbooks will teach tolerance and respect for human dignity *instead of indoctrinating students with fanaticism and bigotry*."

– George W. Bush, "Weekly Radio Address," March 16, 2002

(دکال تر ختمېدلو مخکې به موږ د افغانستان ماشومانو ته تقريباً لس مليونه درسي کتابونه ورلېږلي وي. دغه کتابونه به هغوئ ته (د نورو په مقابل کې) زغم او د توندلاريتوب او تعصب پر ځای د انساني کرامت احترام ورزده کوي).

دا خو لا د هغه نصاب اړه خبره وه چې امريکا په اول ځل د (کرزي) حکومت ته تيار کړی وو او ډېرې تبديلۍ يې لا ورکې نه وې راوستلې. تر هغه وروسته افغاني نصاب دوه ځله بيا د امريکايي مشاورينو تر څارنې لاندې د اسلامي او جهادي مفاهيمو له مفرداتو او تاثيراتو څخه محروم شو، او پر ځای يې د غربي فرهنګ تاثيرات او مفاهيم ورکې ځای پر ځای شول.

۳ـقوانين او سياسي فشارونه :

د ريښتني اسلام په خلاف د غرب د فکرې جګړې له وسائلو څخه بله مهمه وسيله د اسلام ضد قوانين دي چې د اساسي، مدني، جزايي او نورو قوانينو په شکل کې د مستبدو او (سيکولرو) حکومتونو له لوري پر مسلمانانو د زور، زندان او تزوير په وسيله عملي کېږي.

په اوسني وخت کې تقريباً د ټولو اسلامي ممالکو اساسي، مدني، عدلي او قضايي قوانين د غرب د مشاورينو او متخصصينو له لوري داسې جوړ شوي چې بايد د اسلامي شريعت تطبيق ته ورکې هېڅ ځای نه وي. او که چېرې کوم حکم او يا کومه ماده يې تصادفاً له شريعت سره موافقت هم ولري، نو هغه هم بايد په بېلابېلو بهانو غير فعاله شي.

د اسلامي نړۍ د ټولو حکومتونو په قوانينو کې د غرب له لوري د(بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې) منل ضروري ګڼل شوي دي. نه يوازې دا چې د دې کفري اعلاميې منل ورکې ضروري ګڼل شوي، بلکې د هغې د تفسير او تعبير حق هم ورڅخه د دې لپاره اخيستل شوي چې هسې نه چې دغه هېوادونه د بشر د حقوقو اعلاميه او د ملګرو ملتو نړيوال ميثاق او يا د هغو ځينې مادې د اسلام مطابق تفسير او تعبير کړي. همدغه حکم د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې په ۲۹ مه ماده کې داسې ذکر شوي دی :

((په هېڅ ډول شرائطو کې روا نه ده چې د بشر له حقوقو سره دې پداسې ډول چلند وشي چې د ملل متحد له اصولو او اهدافو سره تضاد ولري)).

غربي هېوادونو او امريکا د اسلامي نړۍ له حکومتونو سره د تعامل داسې معيارونه ټاکلي او حکومتونه يې د هغو په رعايتولو ملکف کړي چې د دغو هېوادونو ټول سياسي، اقتصادي، تعليمي ، فرهنګي او پوځې قوانين بايد د غرب له خوښې سره سم وي، او که چېرې دغه قوانين هغه ډول نه وي چې غرب يې غواړي نو بيا له ډول ډول سياسي، اقتصاد، تعليمي فرهنګي او پوځي بنديزونو او سزاګانو سره مخ کېږي.

يوه بله خطرناکه حربه چې امریکا یې په اسلامي هېوادونو کې د خپلو فشارونو په سلسله کې کاروي هغه د (مذهبي آزادۍ) په نوم کفري ډلو او ادیانو ته د قانوني فعالیت د زمینې تضمینول دي.

امریکا د ديني پلورالیزم (ديني تعدد ګرایۍ) د اصل په تحمیلولو د اسلامي نړۍ پر حکومتونو فشارونه راوړي ترڅو د هېوادونو دروازې د هر ډول کفري دعوت پر مخ خلاصې پرېږدي، او له حقیقي اسلامه پرته د بل هېڅ پر دعوت او فعالیت دې بندیز نه وي.

امریکا او نورو غربي هېوادونو پدې ډول په اسلامي هېوادونو کې په قانوني ډول د (تنصیر) لپاره لاره برابره کړې ده، او دا کار د امریکا د خارجه پالیسۍ په اولویاتو کې ځای لري.

د (ديني ازادۍ) په نامه د امریکا د خارجه چارود وزارت له لوري ۷ نمبر راپور په ۸ / ۱۱ / ۲۰۰۵ تاریخ د څېړنې لپاره دامریکا کانکرس ته وړاندې شو، او په هغه کې په ډېرو عربي او اسلامي هېوادونو کې د (ديني آزادۍ) له نشتوالي شکایت شوي وو، د دې راپور اساسې ټکي په لاندې ډول دي :

۱ – د امریکا متحده ایالات نور د (ديني آزادۍ) قضیه د دولتونو له داخلي چارو څخه نه ګڼي، بلکې هغې ته نور د نړیوالو چارو په سترګه ګوري). یعني دا چې به نور په اسلامي نړۍ کې داسې عملي کېږي لکه نور بین المللي قوانین چې عملي کېږي.

۲ – د امریکا متحده ایالات به نور د (ديني آزادۍ) قضیې ته یوازې د یوې نظریې په نظر نه ګوري او د هغې د عملي کولو لپاره په سپارښتنو اکتفا نه کوي، بلکې د هغې د رعایتولو لپاره به نورو دولتونو ته اوامر صادروي، او پدې لاره کې به د مشوقاتو له ورکولو او د فشارونو له واردولو څخه کار اخلي.

۳ - له (ديني آزادۍ) څخه مقصد په مطلق ډول د خلکو آزاد پرېښودل دي، ترڅو هر څوک چې په اسلامي نړۍ کې بل هر دين اختيارول غواړي اختيار يې کړای شي.

د همدغو يادو شويو قوانينو او فشارونو له امله په افغانستان کې د امريکا له لوري جوړې شوې ادراې هېڅکه ونه کولی شول چې له اسلام څخه (مرتد) شويو خلکو ته سزا ورکړي، او يا په افغانستان کې د (نصرانيت)، (بهائيت) او نور باطلو نظرياتو د خپرېدو مخنيوی وکړي. ځکه چې د افغانستان اوسنی اساسي قانون د بشر د حقوقو نړيواله اعلاميه رعايتوي، او د همدې اساسي قانون په اوومه ماده کې داسې راغلي:(دولت د ملګرو ملتونو د منشور، د بين الدول معاهدو، د نړيوالو ميثاقونو چې افغانستان له هغو سره تړاو لري او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې رعايت کوي).

او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې په اته لسمه ماده کې په صراحت سره هر چاته په خپله خوښه د(دين د انتخاب) په هکله داسې راغلي دي:((هر انسان د فکر د آزادۍ او د دين د انتخاب له حق څخه برخمن دی، او همدا حق د دين او د عقيدې تبليغ ، د ډله ييزو ښوونو او رسنيو له لارې د نظر اظهار او همدا ډول د شعائرو سرّي او علني تر سره کولو او له هغو څخه حفاظت ته هم شامل دی)).

همدارنګه همدغه د (ارتداد حق) د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې په نولسمه ماده کې هم په صراحت سره داسې ذکر شويدي :((هر انسان د نظر او خپل ليدلوري د آزادۍ له حق څخه برخمن دی. دغه حق ديته هم شامل دي چې څوک دې د بل چا افکار او نظريات د بل چا له مداخلې پرته ومني. او هم کولی شي خپل افکار او نظريات په هرې ممکنې وسيلې له هر جغرافيوي قيد او بند پرته تر لاسه او نشر کړي)).

پورتنيو حقايقو ته په پام سره ويلي شو چې په اسلامي هېوادونو کې د غربي ډوله قوانينو عملي کېدل د اسلام په خلاف د فکري او قضايي

جګړې او د هغه د تحريف تر ټولو خطرناکه وسله ده. او همدغې وسيلې اسلام دخلکو له عملي ژوند څخه ليرې کړی او خلکو ته يې داسې ورمعرفي کړی چې اسلام يوازې يو څه تصورات، عبادتونه او دعاګانې دي او بس، چې نه نظام لري، نه قوانين لري او نه هم د بشريت د چارو د سمبالولو وړتيا لري. او که يو څه قواعد او ضوابط ورکې شته هم نو هغه د ډېرې پخوا زمانې لپاره وو چې اوس د تطبيق وړتيا نه لري.

خو که مسلمانان راپورته کېږي او په عملي ډول دا ثابتوي چې شريعت اوس هم د بشريت د چارو د سمبالولو او هم د تطبيقېدلو وړتيا لري، نو غرب او امريکا يې بيا ځواب د زور په استعمال، د بمونو په اورولو، په زندانونوکې د مسلمانو مبارزينو د ورغورځولو او د مسلمانانو د هېوادونو په اشغالولو ورکوي.

بله تر ټولو خطرناکه وسيله چې غرب يې د اسلام د تحريفولو او له غربي ارزښتونو سره د همرنګه کولو لپاره په ټوله نړۍ او په خاص ډول په اسلامي نړۍ کې په کار اچوي هغه د منځلاري اسلام په نامه د يوه نوي دين رامنځته کول دي. دا چې دغه دسيسه ډېره لويه او تأثيرات يې پر معاصرې اسلامي نړۍ ډېر پراخ دي نو مناسبه مو وګڼله چې د دې فتنې په اړه په يو څه زيات تفصيل سره تر را روان ځانګړي عنوان لاندې له لوستونکو سره خبره شريکه کړم.

د غرب له نظره منځلارى اسلام څه شى او منځلاري مسلمانان څوک دي؟

د اسلام په خلا ف د غرب په اوسنۍ روانې پوځي او عقيدوي جګړې کې د غـرب او د هغـه د ملګـرو فکـري مراکـز او تبليغـاتي او نشـراتي وسـائل د(معتـدل اسلام)،(معتدلو مسـلمانانو) (بنسټپالو مسلمانانو) اصطلاحات ډېر ډېر کاروي چې د دغې ډېرې کارونې لـه امله يې دغـو اصـطلاحاتو د اسـلامي نړۍ د ځينـي سياسـي او فکـري کړيـو پـه (فکري ادبياتو) کې هم ځای موندلی دی، او د غـرب لـه لـوري هڅـه کېږی چې دغې نـوې ايجـاد شـوې اصـطلاح (معتـدل اسلام) تـه د مسـلمانانو پـه ټولنه کې د يوه دين او يوه حقيقت بڼه ورکړي، او د مسـلمانانو نـوی نسـل او راتلـونکي نسـلونه يـې د يـوې (عقيـدې) پـه حيـث ومنـي، او د هغـې پـر بنسټ د(حقيقـي اسـلام) او (ريښـتينيو اسـلامي ارزښـتونو) پـه اړه موقـف ونيسي، او بيا د همدغه نوي جوړ شوي دين (معتـدل اسلام) پر اسـاس پـه مسلمانو هېوادونو کې حکومتونه، نظامونه، قوانين، د روا او ناروا او ښـه او بد معيارونه او له نړيوالو سره د روابطو کيفيت وټاکي، او هـم د همدغـه نوي دين (معتدل اسلام) په حدودو کې د مسلمانانو ژوند تنظيم کړي.

دا چې د دغـه نـوي ديـن (معتـدل اسـلام) حقيقـت څـه شـی دی؟ د چـا لخـوا رامنځتـه کېږي، ارزښـتونه او معيارونـه يـې څـوک ورتـه ټاکي، لـه حقيقـي اسلام سره يې تعامل څه دی؟ کومو اهدافو او مقاصدو تـه د رسـېدو لپـاره رامنځتـه کېږي؟ د رامنځتـه کېـدلو لپـاره يـې لـه کومـو ډلـو، جهتونـو، اشخاصو، فکري مکاتبو، څېړنيزو مراکزو او مادي او معنوي وسائلو کـار اخيستل کېږي؟ او هم دا چې څنګه د دغه ډول يـوه (نـوي ديـن) د رامنځتـه کولو لپاره د نړۍ په ډېرو هېواد ونو کې پـه يـوه وخت هـم مهالـه فعاليتونـه روان دي؟ او په افغانستان کې د دغه (نوي دين) د رامنځته کولو لپـاره لـه

چا څخه په څه ډول کار اخیستل کېږي؟ او څوك ورکې په ارادي او غیر ارادي ډول استعمالیږی؟ او دغو هڅو دامریکا له لوري د افغانستان داشغال په وخت څومره زور اخیستی؟ او پایلې به یې په افغانستان کې د (اسلام) او (افغان ولس) په راتلونکي څه وي؟ او بالآخره د دغې واردې شوې منفي پدیدې د رامنځته کېدلو مخنیوی به څوك او څنګه کوي؟ دا ټولې هغه پوښتنې دي چې پدې لیکنه کې به یې تر یوه حده د ځوابولو هڅه وکړو.

منځلاری اسلام او تاریخ:

د اسلام پېژندنې ټول علماء او مؤرخین چې که هغوئ مسلمانان دي او که نامسلمان مستشرقین (ختیځ پوهان) دي ټول سره پدې اتفاق لري چې اسلام همدا یوازې یو اسلام دی. تر اوسه په تاریخ کې په هېڅ ځای کې چا د (معتدل اسلام) او (بنسټ پالي اسلام) نوم ندی کارولی. په تاریخي لحاظ د(معتدل اسلام) نوم هېڅ سابقه نه لري. البته د اسلام د (فقهي او اجتهادي فهم) له مخې د اسلامي فقهي مذاهبو په نامه نورې تسمیې شته لکه حنفي، شافعي، حنبلي، مالکي، ظاهري او نور مذاهب لکه د امام سفیان ثوري، امام اوزاعي او نورو امامانو مذهبونه چې اوس یې پیروان نشته خو یو وخت یې خپل امامان او پیروان درلودل.

اسلام ته د منسوبو ځینې نورو طائفو او مذاهبو نومونه هم د اسلام په تاریخ کې یاد شوي چې د اسلام له حقیقي فهم څخه د انحراف له امله منحرفې، مبتدعې، خرافاتي او یا د ګمراه طائفو په نامه یادیږي لکه خوارج، روافض، قدریه، مرجئه، معتزله او نور چې د اسلامي تاریخ په بېلابېلو وختونو کې راپیدا شوي، تر یوه وخته یې دوام کړی، او بیا ورسته یا له منځه تللې او یا یې بڼه بدله کړې او له نورو سره یوځای شوې دي، خو د (معتدل اسلام) په نامه (فکر) او (مذهب) د اسلام په سیاسي او فقهي تاریخ کې سابقه نه لري، او د فرقو او مذاهبو په کتابونو کې یې په هېڅ ځای څرك نه ترسترګو کیږي.

منځلارى اسلام يو امريكايي ايجاد دى:

غرب د تل لپاره د شرق په خلاف او بيا په خاص ډول د اسلام په خلاف په جګړه کې پاتې شوى، او د توسعه غوښتنې د روحيې په لرلو سره يې د شرق په خلاف لښکرې راوښستلې دي چې د مقدوني سکندر لښکرکشۍ، د مديترانې په شرقي او جنوبي ساحلونو کې د آسياسي او افريقايي سيمو د نيولو لپاره د روميانو لښکرکشۍ، صليبي جګړې، استعماري جګړې او د اسلامي نړۍ په خلاف روانې اوسنۍ جګړې يې بېلابېل مثالونه دي.

د تاريخ په اوږدو کې د اسلام په خلاف جګړې د جنګېزيانو، هسپانويانو، فرانسويانو، هالنډيانو، پرتګاليانو، انګريزانو، ايټاليايانو او روسانو له لوري په لاره اچول شوي دي. په دغو ټولو جګړو کې مسلمانان تل د عقيدې لپاره جنګېدلي دي، او دښمن هم د دوئ قوت د دوئ له عقيدې ګڼلى دى.

کله چې د شلمې ميلادي پېړۍ په اولاسو کې د انګريزانو د امپراتورۍ زوال پيل شو او تر دويمې نړيوالې جګړې وروسته يې خپل د استعمار خلافت او د غربي نړۍ قيادت امريکا ته ور پرېښود نو امريکا داسې لاړې چارې ولټولې چې د هغو په وسيله پر ټولې نړۍ لاس برې شي، هېڅوک يې مخې ته ونه درېدلى شي، او د نړۍ سياسي، اقتصادي، فکري او ټولنيز وضعيت دې په هغه ډول عيار شي چې امريکا يې غواړي.

دې لوى نړيوال هدف ته د رسېدلو لپاره امريکايانو نه يوازې دا چې په پوځي او اقتصادي لحاظ ځان پياوړى کړ بلکه د(فکر) او (ستراتيژۍ جوړولو) په ډګرونو کې يې هم د Think Tanks په نامه د تفکير، تحليل، پلان جوړونې او په نړۍ کې د ولسونو او نظامونو پر وضعيتونو او احوالو د ځان خبرولو په مقصد د ستراتېژيکو مطالعاتو قوي مراکز رامنځته کړل، دغو مراکزو امريکا ته د ژوند په بېلابېلو اړخونو کې څېړنې وکړې او د

تطبیق وړ پلانونه یې ورته جوړ کړل، او د امریکا لپاره یې په نړۍ کې ډېر هغه کارونه اسانه کړل چې پخوا به انګریزانو په ډېرې سختۍ ترسره کول.
د هغو لویو کارونو په سلسله کې چې امریکا د تفکیر د دغو مراکزو Think Tanks د څېړنو او مسلسل کار په نتیجه کې ترسره کړل یو یې هم د شوروي اتحاد ماتول او د نړۍ یوقطبه کول وو. د شوروي اتحاد ترماتېدلو وروسته امریکا لومړی د نوي نړیوال نظام new world order او بیا وروسته د نړیوالتوب globalization د نظریې د عملي کولو تر عنوان لاندې د نړۍ د لاندې کولو هڅې پیل کړې.
دا چې د اسلامي نړۍ ډېر هېوادونه لاله وړاندې امریکا تر خپل تأثیر لاندې راوستلي وو او په دغو هېوادونو کې یې غرب پلوي او یا مستبد رژیمونه پر مسلمانانو مسلط کړي وو، نو د شوروي د ماتېدلو او د افغانانو د جهاد د افادیت په ظاهرېدلو په مسلمانو هېوادونو کې هم د غرب له سیاسي، فکري، پوځي او اقتصادي تسلط څخه د ځان آزادولو روحیه راپورته شوه، او په مسلمانو ټولنو کې د غرب د هڅو او استعماري سیاستونو په خلاف سیاسي او دیني شعور څپاندشو، او مسلمانانو بېرته خپلو اصولو او خپل دین ته رجوع پیل کړه. او لکه څنګه یې چې د شوروي (کمونیزم) ته د کفر او الحاد په نظر کتل همداسې یې د غرب (لیبرالیزم)، (دیموکراسۍ) او لدې دواړو څخه په مسلمانو هېوادونو کې را زېږېدلی (سیکولریزم) هم (کفر) وباله، او له هغه څخه یې د نجات موندلو په هدف فعالیت ته مخه کړه، چې دغې فعالیت ته امریکا د (بنسټ پالنې) نوم ورکړ.
د شوروي اتحاد او د کمونیزم تر له منځه تللو وروسته امریکا ولیدل چې (چین) له امریکا سره د دښمنۍ روحیه نه لري، بلکه د سیاسي، فرهنګي او اقتصادي مشترکاتو له امله د وخت په تېرېدلو نور هم ورسره نږدې کېږي.

اروپا لاله پخوا له امریکا سره د (ناټو) په ټرون کې شامله او په هر څه کې د هغې پر لاره روانه ده.

هند هم د لوی نفوس په لرلو په شرق کې د امریکا د ملګرتیا لاره نیولې او په آسیا کې یې د تر ټولو لویې دیموکراسۍ په حیث تبارز کړی او له امریکا سره د دښمنۍ او مخالفت لپاره څه نه لري.

د نړۍ نور واړوه واړه تمدونونه او دینونه هم له امریکا سره فکري او سیاسي پیوندونه لري.

امریکا ولیدل چې یوازې اسلام دی چې نه د امریکا تسلط مني، نه یې دیموکراسي او لېبرال تمدن مني، نه یې د کپټالیزم اقتصادي نظام مني، او نه یې پر خپله خاوره پوځي شتون، لښکرې او د هغې ملګري نظامونه مني. نو هماغه وو چې (اسلام) ورته د یوازیني ریښتني دښمن په حیث ښکاره شو او د هغه په خلاف یې یوه هراړخیزه جګړه پیل کړه. او د دې لپاره چې په اسلامي نړۍ کې یې د اسلام په خلاف جګړه د یوې برخې مسلمانانو په لاس روانه کړې وي نو ریښتینی اسلام یې د بنسټپال اسلام (Radical Islam) په نامه یاد کړ، او د خپلو سیکولرو پلویانو لپاره یې یو بل اسلام چې تعریف او تفصیلات به په راتلونکو کرښو کې ذکر شي د (Moderate Islam) معتدل اسلام په نامه رامنځته کړ، او د اسلام په خلاف یې خپله جګړه تر دې شعار لاندې په لاره واچوله چې. Islam is the problem and the moderate Islam is the solution) (پخپله اسلام ستونزه ده، او معتدل اسلام د دې ستونزې حل) .

د امریکا او غرب فکري مراکز او د منځلاري اسلام د تولید پروسه:

په غرب او بیا په خاص ډول په امریکا کې (فکري مؤسسې) یا (فکري مراکز) چې غربیان یې Think tanks بولي د یولوی او مؤثر قوت د منابعو په حیث پېژندل کېږي، او دا ځکه چې همدغه (فکري مراکز) په غربي هېوادونو کې د پوځي او دفاعي قوت، اقتصاد، صنعت، تجارت،

خارجي روابطو او دپلوماسۍ او د هيوادونو او ولسونو د تقويه کولو او کمزوري کولو د چارو لپاره مهم او د تطبيق وړ پلانونه جوړوي، څېړنې ترسره کوي، او د حکومتونو او لوبو کمپنيو لارښوونه کوي.

د فکري مؤسساتو Think tanksهمدې موثريت ته په پام سره يوازې د امريکا لپاره ۴۵۰۰ لوبې او وړې فکري مؤسسې کار کوي چې ۲۰۰۰ يې د امريکا په داخل او ۲۵۰۰ يې له امريکا د باندې په نورو هېوادونو کې په څېړنو بوختې دي، او په خپل فعاليت په امريکا کې پاليسي جوړوونکو، سياسي او نشراتي ادارو ته د نړۍ په مهمو مسائلو او موضوعاتو کې دقيقې څېړنې وړاندې کوي، او هغه لارې چارې ورښيي چې د نړۍ له قضاياوو سره مناسب تعامل پرې خپل کړي. [1]

دغه فکري مراکز په اروپا او امريکا کې د مسلمانانو او اسلامي نړۍ د ديني، فکري، سياسي، پوځي، اقتصادی او اجتماعي وضعيتونو په اړه هم پراخې او ژورې څېړنې کوي . غرب د دې څېړنو او سروې ګانو له لارې ځانته د مسلمانانو او اسلامي هېوادونو ترمنځ فکري، مذهبي او سياسي اختلافات معلوموي، مسلمانان په دقيق ډول (صف بندي) کوي، او بيا د دغې دقيقې صف بندۍ په رڼا کې د هغوئ له منځه خپل ځان ته دوستان او دښمنان تشخيصوي، او له دوستانو سره د دوستۍ او له دښمنانو سره د دښمنۍ لپاره تګلارې او د تطبيق وړ استراتېژۍ ورته وضع کوي، او د خپلو حکومتونو او کمپنيو په اختيار کې يې ورکوي.

د اسلامي نړۍ په اړه د غرب فکري مراکز (Think tanks) په مجموع کې پر دوه ډلو تقسيمېږي چې يوه ډله يې پداسې استراتېژيو او تکنيکونو کار کوي چې څنګه مسلمانانو ته له غرب سره پيوند ورکړي، او څنګه يې د معتدلو مسلمانانو په نامه له غرب سره همکارۍ ته ور وبولي. دغه ډله مراکز د غرب او مسلمانانو ترمنځ د ډيالوګ (خبرو اترو) کنفرانسونه،

---

[1]– طروحة راند

سمينارونه، اداري او بنسونيز ورکشاپونه جوړوي، او د دې لپاره زمينه سازي کوي چې څنګه د دوئ په اصطلاح (منځلاري اسلامي حرکتونه) او (احزاب) د مسلمانو هېوادونو په حکومتونو کې پدې شرط ورشريك کړي چې د دې شراکت په بدل کې به د(حقيقي اسلام) ثوابت تحريفوي او تأويلوي، د جهاد په خلاف به منفي دريځ نيسي، او په خپلو هېوادونو کې به د ديموکراسۍ په نظام کې کار کوي، او د شريعت له نافذولو به تېريږي، چې دغه ډول اسلامي تنظيمونه او احزاب هغه دي چې د (منځلارو اسلامي تنظيمونو) په نامه په مصر، تونس، ترکيه، پاکستان، افغانستان او ځينې نورو هېوادونو کې له غرب پلوو حکوتونو سره يو ځای کار کوي. د دغه ډول فعاليت ترشا دکارنيګي مرکز (Carnegie center) د (سابان مرکز) او د بروکينګز انسټيټيوټ (Brookings institute) او دوئ ته ورته نور فکري مراکز ولاړ دي.

او دويمه ډله مراکز بيا پر دې کار کوي چې څنګه درمسلمانانو د مادي او معنوي قوت سرچينې ور وچې کړي، مسلمانان د آزادۍ او استقلاليت له احساسه او د مقاومت له توانايۍ بې برخې کړي، او د مسلمانانو راتلونکي نسلونه پر هغه لاره روان کړي چې غرب او د هغه په رأس کې امريکايې غواړي. د دغه ډول فکري مراکزو په رأس کې د هېرټېج فاونډيشن (The Heritage Foundation) رانډ کارپوريشن (RAND Corporation) او نور مراکز ولاړ دي.

په لاندې لست کې د امريکا او برتانيې د څو مشهورو فکري مراکزو نومونه ليکو چې د هغه له منځه به د (رنډ کارپوريشن) په اړه تفصيلي معلومات وليکو، ځکه چې دې فکري مرکز د(معتدل اسلام) د رامنځته کولو لپاره په ۲۱۷ صفحو کې يوه تفصيلي څېړنه د Building Moderate Muslim networks (دمعتدلو مسلمانانو د نړيوالو شبکو جوړول) په نامه خپره کړې ده، او په هغې څېړنه کې يې غرب او په خاص

ډول امريکا ته په نړۍ کې د (معتدل اسلام) د خپرولو لارې چارې ورښوودلې دي.

مشهور امريکايي فکري مراکز:

- American Iranian Council
- Atlantic Council of the United States
- Brookings Institution
- Carnegie Endowment for International Peace
- Center for Advanced Defense Studies
- Center for Global Development
- Center for Strategic and International Studies
- Council on Foreign Relations
- International Center for Research on Women
- The Nixon Center
- New America Foundation
- RAND Corporation
- Resources for the Future
- Urban Institute
- Project for the New American Century
- The Claremont Institute
- American Enterprise Institute
- Heritage Foundation
- American Enterprise Institute
- Center for Security Policy
- Claremont Institute
- Committee on the Present Danger
- Foreign Policy Research Institute
- Heritage Foundation
- Hoover Institution
- Hudson Institute

- **Manhattan Institute**
- **Middle East Forum**
- **National Center for Policy Analysis**
- **Project for the New American Century**
- **Center for American Progress**
- **Center for Defense Information**
- **Center for Economic and Policy Research**
- **Center for Progressive Reform**
- **The Century Foundation**
- **Economic Policy Institute**
- **Institute for Policy Studies**
- **Progressive Policy Institute**
- **Roosevelt Institution**
- **Cato Institute**
- **Foundation for Rational Economics and Education**
- **Progress and Freedom Foundation**
- **Reason Foundation**

مشهور برتانوي فکري مراکز:

- Adam Smith Institute
- Africa Research Institute
- British Future
- Centre for the Analysis of Social Exclusion
-
- The Centre for Cross Border Studies
- Centre for Defence and International Security Studies
- Centre for Policy Studies
- Centre for Strategic Research and Analysis (CESRAN)
- City Mayors Foundation
- Commonwealth Policy Studies Unit

- Cordoba Foundation
- European Council on Foreign Relations
- Foreign Policy Centre
- Institute for Jewish Policy Research
- Institute for Strategic Dialogue
-
- International Institute for Strategic Studies
- Overseas Development Institute
- Oxford Research Group
- RAND Europe (an independent division of the RAND Corporation)
- Resolution Foundation
- Royal Air Force Centre for Air Power Studies
- Royal Institute of Public Administration (defunct)
- Royal United Services Institute for Defence and Security Studies
-
- The Intergenerational Foundation

د يادولو ده چې دا يوازې امريکا او برتانيا ندي چې دغه ډول فکري او د استراتېژيکو څېړنو مراکز لري، بلکې ټول اروپايي هېوادونه، استراليا او روسيه هم همدغه ډول لوی او قوي مراکز لري.

راندکارپوريشن څه ډول مرکز دی، او تر اوسه يې د اسلامي نړۍ او مسلمانانو په خلاف څه کړي دي؟

د رانډ کارپرويشن RAND Corporation تحقيقاتي مرکز د اسلامی نړۍ، اسلام او مسلمانانو په خلاف تر ټولو خطرناکې څېړنې ترسره کړې دي. د دې مرکز د تحقيقاتو په نتيجه د اسلامي نړۍ او خپله د اسلام د دين په اړه د امريکا د خطرناکو اقداماتو تأثيرات به تر ډېره وخته پورې د مسلمانانو په فکري، عقيدوي، اجتماعي او سياسي ژوند کې پاتې وي.

د (رانډ کارپوريشن) د څېړنيز مرکز د **۱۹۴۵**م کال د اکتوبر د مياشتې په اول تاريخ په دويمې نړيوالې جګړې کې د امريکا د پوځ او د هوائې ځواک

د ستر قومندان (جنرال آرنولد) له لوري د امریکا د (کالفورنیا) په ایالت کې تأسیس شو. جنرال ارنولډ چې کله ولیدل چې امریکا دخپلې پرمختللې ټکنالوژۍ او اتوم بم په زور جاپان مات کړ او دویمې نړیوالې جګړې ته یې د پای ټکی کېښود نو عملاً دا ورمعلومه شوه چې عملي څېړنې او پرمختللې ټکنالوژي د غلبې له مهمو عواملو څخه دي، نو هماغه وو چې د جګړې تر ختمېدولو دوه میاشتې وروسته یې د (ډوګلاس) د الوتکو جوړولو د کمپنۍ له مشرانو سره د (کالیفورنیا) په ایالت کې د علمي څېړنو د یو خاص څېړنیز مرکز پر جوړولو مجلس وکړ او په نتیجه کې دواړو اړخونو د (رنډ کارپوریشن) پر جوړولو موافقه وکړه.

رانډ کارپوریشن په همدې کال کې د امریکا د هغه وخت د هوایي قواوو د رئیس ارکان د معاون (جنرال لیمای) تر سرپرستۍ لاندې د امریکا د هوایي قوت د لاتور پیاوړي کولو لپاره په څېړنو پیل وکړ. دوه کاله وروسته (رانډ کارپوریشن) په پوره استقلالیت د کار کولو په مقصد د امریکا د هوایي قواوو د اداري د فیصلې پر اساس د (ډوګلاس) له کمپنۍ څخه جلا شو او په مستقل ډول یې په همدې (کالیفورنیا) کې د یو غیر انتفاعي تحقیقاتي مرکز په حیث خپل کار ته دوام ورکړ. په همدې ۱۹۴۷م کال د (فورډ) مؤسسې چې د (فورډ) د موټر جوړولو د کمپنۍ اړوند وه (رانډ کارپریشن) ته یو میلیون ډالر عطیه ورکړه تر څو (رانډ) وربانديې پر خپلو پښو و دریږي.

د (رانډ کارپوریشن) څېړنیز مرکز په تېرو تقریباً او یاوو کلونو کې د امریکا لپاره د مصنوعي سپوږمکیو (سټیلایټونو)، کمپیوټر، ویډیویي تصویر، او د پوځ ترمنځ د عصري ارتباط د رامنځته کولو پر وسیلې چې وروسته یې د اوسني (انټرنټ) بڼه غوره کړه پراخې څېړنې ترسره کړې دي.

د (رنډ کارپوریشن) په څېړنیز مرکز کې په یوه وخت کې (۱۰۰۰) تنه څېړونکي په څېړنو بوخت دي چې د دغو څېړونکو ۶۰٪ یې په بېلابېلو تخصصاتو کې د (دوکتورا) سندونه او ۲۸٪ یې د (ماسټرۍ) سندونه

لري، او پدې مرکز کې ۳۰ داسې پوهانو هم عضویت لرلی چې په بېلابېلو تخصصاتو کې يې د (نوبل جائزې) هم اخیستې دي.
رانډ کارپوریشن خپله د لوړو زده کړو فاکولتـه هم لري چې په سیاسي علومو کې د (دوکتورا) سند ورکوي. دغه څېړنیز مرکز له امریکا د باندې نور مراکز هم لري چې په برتانیه کې د همدې مرکز مستقله څانګه، په منځني ختیځ کې د عمومي پالیسۍ مرکز، په قطر کې د سیاسي څېړنو مرکز يې مثالونه دي.
په هغه وخت کې چې شوروي اتحاد امریکا ته د لوی دښمن په حیث مطرح وو نو (رانډ کارپوریشن) د هغه د کمزوري کولو په کار کې دومره لوی نقش درلوده چې د شوروي په نظامي او ستراتیژیکو کړیو کې به يې د (رانډ کارپوریشن) مرکز ته (د مرګونو او تخریب د تولید اکاډمي) ویله.
د شوروي اتحاد تر له منځه تللو وروسته چې امریکا (اسلام) او مسلمانان د خپل یوه ریښتني دښمن او متوقع خطر په حیث وټاکل نو بیا همدغه د (رانډ کارپویشن) څېړنیز مرکز امریکا ته د اسلامي نړۍ په لاندې کولو او د ریښتني اسلام په تبدیلولو او د (منځلاري اسلام) په نامه د یوه بل دین د رامنځته کولو په چارو کې پوره لارښوونه وکړه، او د اسلامي نړۍ د قضایاوو د تحلیل په اړه يې امریکا ته ښې ډېرې څېړنې ترسره کړې چې څو مشهورې او مهمې څېړنې يې د دې لپاره د افغان لوستونکي مخې ته په لاندې ډول ړدو چې دا ورته معلومه شي چې (رانډ کارپوریشن) د اسلامي نړۍ په اړه د امریکا لپاره څومره کار کړی دی. د یادولو ده چې دغه څېړنې ټولې په انګلیسي ژبه کې خپرې شوې دي چې ما يې نومونه پښتو ته ترجمه کړي دي :
۱ – د بوسنیا له تجربې زده کړه.
۲ – د ناټو د پوځي ایتلاف د پوځي عملیاتو او د بشري مرستو د مؤسسو ترمنځ د همغږۍ تقویه کول ۲۰۰۲م .
۳ – اسلام د قوقاز په شمال کې، چیچنیا د یوه مثال په ډول . ۲۰۰۳ م .

۴ – متمدن ديموکراتيك اسلام، ملګري ، منابع او ستراتېژۍ، ۲۰۰۳م .
۵ – اسلامي نړۍ د سپتمبر له يولسمې وروسته ۲۰۰۵م .
۶ – د تروريزم په خلاف د جګړې راتلونکې مرحلې او اقدامات. ۲۰۰۵م
۷ – په منځنۍ ختيځ کې له تروريزم څخه د ځوانانو د ليرې ساتلو فرصتونه ۲۰۰۵م .
۸ –اسلام او غرب، د مشترکو زمينو لټول ۲۰۰۶م .
۹ – د محاصرې احساس، د اسلام او غرب سياسي جغرافيه .
۱۰ – د منځلارې اسلام د نړيوالو شبکو جوړول ۲۰۰۷م .
۱۱ – د تايلند په جنوب کې د مسلمانانو پاڅون ۲۰۰۸م .
۱۲ – په ترکيه کې د سياسي اسلام راپورته کېدل ۲۰۰۸م .
۱۳ – د جهاد غږ د مجاهدينو له خولې ۲۰۰۸م .
۱۴ – له جرمني تر عراقه د امت په جوړولو کې د امريکا رول.
۱۵ –په منځنۍ ختيځ کې د پوځي تګلوريو بدلون.
۱۶ – د مديترانې د حوض د هېوادونو امنيت.
۱۷ – د فلسطين د قضيې په اړه څلور پراخې څېړنې.
۱۸ – د عراق په اړه څو ېېلابېلې څېړنې.
۱۹ – ايران پېژندنه ۲۰۰۹م .
۲۰ – د سپاه پاسداران ظهور ۲۰۰۹م .
۲۱ –ايران او د خليج امينت.
۲۲ – د شمالي افريقا امنيت، داخلي او خارجي ننګوونې.
۲۳ – د عربي فکر اوسنۍ توجهات.
۲۴ – د عربي هېوادونو اقتصادي امکانات.

د امريکا له لوري د افغانستان تر اشغال وروسته (رانډ کارپوريشن) د افغانستان په اړه هم په ډېرو مهمو موضوعاتو کې څېړنې ترسره کړې چې د امريکا د اشغال د تقويه کولو لپاره ډېرې ضروري يې دغه لاندې درې څېړنې دي:

۱ – په افغانستان کې د راډيو له لارې ښوونه او روزنه. ۲۰۰۱م.
۲ – د افغانستان په نوي اساسي قانون کې اسلام او ډيموکراسي ۲۰۰۳م.
۳ – افغانستان، دولت، ټولنه، د امريکا سياست او د راتلونکي پر لوري لاره ۲۰۰۸م[1]

په پورتنيو يادو شويو څېړنو کې (رانډ کارپوريشن) امريکا ته هغه لارې چارې او وسائل ور وښودل چې څنګه له هغو څخه په استفاده په افغانستان کې ليرې او د حکومت له کنترولە آزادو سيمو ته د راډيو له لارې هغه مفاهيم ور ورسوي چې د کتاب، مکتب، تلوېزيون او حکومتي ادارو له لارې يې نه شي وررسولی، او هم يې امريکا ته هغه لاره وروښوده چې څنګه د اشغال د وخت په اساسي قانون کې اسلام غير فعال، او غربي مفاهيم او ډيموکراسي په فعال او عملي شکل ځای کړي. د يادولو ده چې د افغانستان د همدغه اساسي قانون په اړه زما يوسلسله صوتي څېړنيز درسونه نشر شوي چې د دې اساسي قانون کفري موارد او مادې ورکې د شرعي دلائلو په رڼا کې په نښه شوي او بيان شوي دي چې اوربدل يې بې ګټې ندي.

د افغانستان په اړه د (رانډ کارپويشن) په ترسره شويو څېړنو کې تر ټولو مهم نقش د افغاني الاصل امريکايي لوړپوړي مامور (زلمي خليلزاد) او د هغه د يهودي ښځې (چېريل بنارډ) دی چې دواړه د همدغه تحقيقاتي مرکز څېړونکي او په هغه کې د ببلابېلو پروژو مديران دي. او د دې لپاره چې (زلمي خليلزاد) د امريکا د مصالحو د تأمين په مقصد په افغانستان او اسلامي نړۍ کې د خپلو نظرياتو او (رانډکارپوريشن) د توصيو د عملي کولو لپاره مهم فرصت او پراخ امکانات موندلي وي نو ځکه خو يې هغه لومړی په افغانستان کی د امريکا د سفير او بيا په عراق کې د امريکا د

[1] – درنډ کارپوريشن په اړه د معلوماتو په تيارولو کې د (طروحة جامعية عن تقرير مؤسسة راند الخبيث عن الإسلام الحضاري) له کتاب څخه استفاده شوی ده.

سفير او په پای کې د ملګرو ملتو په اداره کې د امريکا د سفير په توګه مقرر کړ.

دا هم د ياولو ده چې لکه څنګه چې (اشرف غني) او ښځه يې (مسيحی رولا) دواړه د بيروت د امريکايي پوهنتون فارغان دي همدغه ډول (زلمی خليلزاد) او يهودی (چيريل بنارډ) هم د همدغه پوهنتون فارغان دي.

د منځلاري اسلام لپاره د امريکا معيارونه

امريکا چې له اصلي اسلام څخه په وېره کې ده د هغه پر ضد يې د (معتدل اسلام) په نامه داسې يو څه ته د اسلام نوم ورکړی چې هغه په حقيقت کې د امريکا د اهدافو او نظرياتو تمثيل کوي، او د اصلي اسلام د مسخ کولو او د مسلمانانو د منحرفولو لپاره له هغه څخه د يوې فعالې وسيلې په حيث کار اخلي.

امريکا د معتدل اسلام د رامنځته کولو او متعارف کولو تر نامه لاندې غواړي (اصلي اسلام) له خپلې اصلي محتوی خالي کړي، او پر ځای يې غربي مفاهيم او نظريات وړاندې کوي.

امريکا او ملګري يې غواړي له اسلامه د (وحيې)، (قدسيت) او (يوازې ديني نصوصو او تعليماتو ته د رجوع کولو) خبره وباسي، او د دغو معيارونو پر ځای (عقل)، (مصلحت)، (دنياوي مادي ګټې) او (له غرب سره پر يوه لار تلل) د معتدل اسلام معيارونه وګرځوي.

هغه اسلام چې امريکا يې غواړي هغه بايد له شرعي قوانينو، د توحيد او حاکميت له عقيدې، له جهاد، د يرغلګرو په خلاف له مسلح مقاومت، د (ولاء او براء له عقيدې)، د اسلامي خلافت له سياسي نظام او د اسلامي امت د (وحدت) له نظريې خالي وي، او د دې ټولو پر ځای دې (ډيموکراسي)، (د غرب له نظره د بشرحقوق)، (د ښځو آزادي)، (شخصي آزادي)، (له کفارو سره سوله ييز ژوند)، (سياسي او ديني تعددګرايي)، (نړيوالو قوانينو او اصولو ته التزام)، (هيومنيزم) او د (ګلوبلايزيشن) تصور دې د (معتدل اسلام) اصلي منځپانګه وي.

د دې لپاره چې امریکا د (توندلاري اسلام) او (معتدل اسلام) تر منځ خلکو ته فرق واضح کړی وي د (رنډکارپوریشن) امریکایي فکري مرکز د(معتدل اسلام) لپاره د ځینې پوښتنو په ترڅ کې یو لړ مشخصات او معیارونه وړاندې کړي دي چې که هغه په چا کې راغلل نو هغه به (معتدل مسلمان)ګڼل کېږي، او که یې هغه معیارونه نه منل، نو هغه به په یقیني ډول (توندلاری مسلمان) وي.

د منځلاري اسلام لپاره د رنډکارپوریشن د فکري مرکز معیارونه:

۱ - هر هغه فرد او جهت چې ځان د معتدل اسلام پیرو ګڼي آیا پر مسلح مقاومت (جهاد) باور لري؟ او که اوس پري باور نه لري او ملاتړ یې نه کوي آیا پخوا یې کله په مسلح مقاومت کې برخه اخیستې؟ او یا یې د هغه ملاتړ کړی؟

۲ - آیا د ډیموکراسۍ تأیید کوي؟ او که ډیموکراسي مني نو آیا هغه په هماغې خپلې پراخې معنی چې د افرادو حقوق او (شخصي آزادي) ورکې شامله ده مني، او که پدې اړه محدویتونه او استثناءات لري؟ (له شخصي آزادۍ څخه مقصد د خپل ځان په اړه د (جنسي آزادۍ په شمول چې همجنس ګرایي او هر ډول جنسي آزادي ورکې شامله ده مراد ده).

۳ - په نړیواله سطحه منل شوي بشری حقوق مني؟ (هغه چې هر چاته د دین د انتخابولو حق ورکوي).

۴ - آیا د بشري حقوقو په منلو کې څه استثناءات غواړي؟(مثلاً د دین د انتخاب او بدلولو په اړه).

۵ - آیا دا مني چې د دینونو بدلول د افرادو خپل حق دی؟

۶ - آیا پر دې ایمان لري چې دولت دې باید شرعي حدود تطبیق کړي؟

۷ - آیا پر دې ایمان لري چې دولت دې باید په مدني قوانینو کې شریعت تطبیق کړی؟

۸ - آيا دا مني چې خلکو ته بايد حق ورکړ شي چې که له اسلامي شريعته پرته د سيکولر قوانيو مطابق فيصلي کوي نو څوك يې بايد مخه ونه نيسي؟

۹ - آيا دا مني چې نامسلمان اقليتونه دې له مسلمانانو سره مساوی حقوق ولري؟

۱۰- آيا دا مني چې د نامسلمانو اقليتونو خلکو دې د اکثريت مسلمانانو په هېواد کې دې لوړو سياسي منصبونو ته ورسيږي؟(يعني د هېواد مشر، وزيران، قاضيان، د پوځ مشران او داسې نور دې کافران وي).

۱۱- آيا د نامسلمانو اقليتونو لپاره دا حق مني چې په مسلمان هېواد کې دې د ځان لپاره خپل د عبادت خاص ځايونه (لکه کليساګانې، معبدونه او داسې نور) جوړ کړي؟

۱۲- آيا داسې نظام او قوانين مني چې پر سيکولريزم (بې دينۍ) ولاړ وي؟

په پورتنيو پوښتنو کې ياد شوي مهم مشخصات او معيارونه چې له مسلح فعاليت (جهاد) سره مخالفت کول، په ټوله معنی غربي ډيموکراسۍ منل او په هغې کې هيڅ ډول ترميم نه کول، د غرب د معيار مطابق د بشري حقوقو منل، د بشري حقوقو پر غربي معيارونو د اعتراض نه لرل، د دين د بدلولو د حق منل، د شريعت له تطبيقولو انکار کول، په اسلامي ټولنو کې د سيکولر د (پر دين نه ولاړ) قوانينو د تطبيق مخه نه نيول، د کافر او مسلمان لپاره د مساوي حقوقو منل، د د ولت د مشرۍ او د نورو لوړو مناصبو لپاره د کافرو اشخاصو په ټاکلو د اعتراض نه لرل او په اسلامي هېوادونو کې د نويو کليساګانو، مندرونو او د کفارو د نورو معبدونو د جوړېدلو د حق تسليمول ښودل شوي دي چې دا هر يو يې د اسلام په دين کې يا (حرام) او يا ښکاره کفر ګڼل کيږي.

له پورتنيو معيارنو دا په واضح ډول معلومېږي چې امريکا او ټول غرب د مسلمانانو لپاره د (معتدل اسلام) په نامه داسې يو (نوی دين) غواړي چې

د غرب له (ليبراليزم) او (ډيموکراسۍ) سره هېڅ فرق ونه لري، او همدغه مفهوم د (رنډ کارپويشن تحقيقاتي مرکز) د (متمدن ديموکراتيك اسلام) په تعريف کې په لاندې ډول ذکر کړی دی:

((امريکا، نوې صنعتي نړۍ او په مجموع کې بين المللي ټولنه داسې يو اسلام غواړي چې د نورې نړۍ له نظامونو سره پر يوه لار روان شي، ديموکراتيك او مترقي اسلامی وي، او پر نړيوالو قوانينو، احکامو او اخلاقو وچليږي)).[1]

په اسلامي نړۍ کې د امريکايي (منځلاري اسلام) پرځای د (اصلي اسلام) له تطبيقه د غرب وېره:

د معتدل اسلام په اړه د (رنډ کارپويشن) د تحقيقاتي مرکز څېړنه په پيل کې لدې شکايت کوي چې ولې په اسلامي ټولنه کې له مسجد څخه د ټولنيزو، اقتصاي او د حاکمو او مسلطو سياسي ناخوالو په خلاف غږ پورته کېږي؟ او ولې په اسلامي هېوادونو کې - د دوئ په اصطلاح- تونديلاري (اصلي مسلمانان) خپل ځانونه د موجود مسلط وضعيت د بديل په حيث وړاندي کوي؟ او ولې د غرب د ديموکراسۍ منونکی او ليبرالان په اسلامي هېوادونو کې وېرول کېږي؟ او په ځينې ځايونو کې د وطن پرېښودلو ته اړ کېږي؟ او ولې مرتدان، او يا نور نامسلمان خلك لکه قاديانان چې لاهم ځانونه مسلمان بولي تر فشار لاندې نيول کېږي؟

د دې لپاره چې په اسلامي هېوادونو او نورې نړۍ کې د مسلمانانو په زړونو کې له کفارو څخه کرکه ليرې کړای شي، او خلك د حقيقي اسلام پرځای د غرب له لوري د جوړ شوي (معتدل اسلام) منلو ته تشويق شي امريکا، اروپا او پر اسلامي نړۍ مسلط د هغوی ملګري نظامونه هرکال پر ببلابېلو پروژو په سلګونو مليونه ډالر مصرفوي او د حالاتو او شرائطو مطابق ببلابېلې څېړنې او سروې ګانې ترسره کوي.

---

[1]– Civil democratic Islam Partners Resources and strategies

د يادو شويو څېړنو په لړ کې يوه هم د مشهور امريکايي څېړونکي (ډيويډ کپلان) څېړنه هم ده چې له امريکايي لوړ پوړيو چارواکو سره د مرکو او د(سي آی ای) د راپورونو د مطالعې پر اساس يې د (Hearts Minds and dollars) په نامه پردې موضوع ترسره کړې چې امريکا څنګه کولی شي چې اسلام له داخل څخه تبديل کړي.

هغه د خپلې څېړنې په پيل کې وايي:((امريکا د اول ځل لپاره داسې استراتيژي وضع کړې ده چې دا په ډاګه کوي چې د امريکا د ملي امنيت مصلحت په دې کې دی چې اسلام له داخل څخه اغيزمن کړي، خو دا چې امريکا په اسلامي نړۍ کې په سياسي او پوځي لحاظ په جګړه کې ښکيل ده او خلک نفرت ورڅخه لري او د اسلام په اړه يې خبره نه مني،نو له همدې امله د امريکا دغه ستراتيژي داسې وضع شوې چې امريکايان بايد د بل چا په توسط اسلام بدل کړي، چې دغه بدلوونکي جهتونه (منځلاري اسلامي دولتونه)،(مؤسسي) او (اصلاحي) ډلې دي. دوئ بايد تشويق شي چې په ډيموکراسۍ کې برخه واخلي، د نورو (نامسلمانو) په مقابل کې د(زغم) د فرهنګ او روحيې د خپرولو لپاره فعاليت وکړي. امريکا د همدې هدف لپاره ترشلو په زياتو اسلامي هېوادونو کې اسلامي راډيويي او تلويزوني پروګرامونه تمويلوي، فکري ورکشاپونه او سمينارونه جوړوي، له ديني مدرسو او فکري مراکزو سره مرستې کوي، او دا هرڅه د دې لپاره کوي چې دغه خلک د(منځلاري اسلام) خپرولو ته تشويق کړي)).

د اسلام د جهادي تفسير په مقابل کې د منځلاري غرب پلوي اسلام د تفسير د حتميت په اړه (ډيويډ کپلان) د خپلې دې څېړنې په يوې برخه کې د (سي آی ای) د يوه متقاعد افسر خبره را اخلي او وايي چې:((که دې وليدل چې د سړک پرغاړه کوم (ملا عمر) خپل نهج او فکر ته خلک وربلل نو موږ بايد د سړک پر بله غاړه يو (ملا براډلي) ولرو چې د اسلام غربي ډوله نهج او فکر ته خلک ور وبولي)).

په اسلامي نړۍ کې د منځلاري اسلام خپروونکي:

د (رنډ کارپوریشن) د منځلاري اسلام طرحه او همدارنګه د غربي فکري جهتونو نورې طرحې او کتابونه لکه د (ډیوېډ کیلان) د Hearts Minds) (and dollarsطرحه او د (رابرټ سوتلوف) د (تروریزم په خلاف د فکرونو جګړه) طرحه، د (ولیام راج) د (دمسلمانانو او عربو اوربدونکو لپاره د عمومي ډیپلوماسۍ) طرحه، ټولې پر دې ټینګار کوي چې د اسلام مقابله باید د اسلام په داخل کې د غرب پلوو عناصر په توسط وشي، چې په دې لړ کې له لاندې یادو شویو خلکو او جهتونو څخه کار اخیستل کېدی شي:

۱ – د مسلمانانو په اکاډیمیک ماحول کې د لوړو تحصیلاتو د سیکولر فکر لرونکي.

۲ – اسلام ته منسوب د(منځلاري فکر) د ټیټې طبقې دیني عالمان.

۳ – د سیاسي ډلو او احزابو فعالین.

۴ – د ښځو له حقوقو د دفاع او له نارینه ؤ سره د هغوئ د مساوات د نظریې پلویان.

۵ – د(منځلاري فکر) لیکوالان او ژورنالستان.

۶ –د صوفیانه فکر لرونکي او د جهادي فکر مخالف پیران اوصوفیان.([1])

([1]) د غربیانو مقصد له تصوف څخه زهد، تقوي، تقرب إلى الله، اشتغال بالأذكار المسنونة او حُسن خلق او هغه څه نه دي چې په اسلام کې ورته (تزکیه) او (احسان) ویل کېږي او هر مسلمان يې بایدخپل کړي، بلکې د هغوئ په نزد تصوف هغو فلسفیانه افکارو او خاصو سلوکیاتو ته ویل کېږي چې اسلام ته د منسوبو منحرفو صوفیانو او نورو دینونو تر منځ مشترك دي، او منونکي يې ټول د جهاد او مجاهدینو په خلاف د سیکولریزم او دیموکراسۍ په صف کې درېږي. همدغه مفهوم رنډ کارپوریشن) د اسلام په اړه په خپله بله څېړنه کې چې د (د متمدن دیموکراتیك اسلام) په نامه يې خپره کړې داسې واضح کوي: «...صوفیان په ماړنستانو کې شمېرل کېدی شي. هغوئ د اسلام په اړه یو آزاد فکر او تعبیر لري. په کار ده چې په افغانستان او عراق کې چې خلک يې صوفیانه عنعنات لري صوفیانه تأثیرات په تعلیمي نصابونو او د خلکو په کلتوري معیارونو کې تشویق او تأییدکړای شي... صوفی حرکت د خپلې فلسفې، خپلو صوفیانه

۷- د مدني ټولنو فعالين:
د (رنډ کارپوريشن) د (منځلاري اسلام) څېړنه دامريکا حکومت ته توصيه کوي چې امريکا بايد دغه ډول خلك په بېلابېلو وختونو کې امريکا ته وروبولي، د امريکا له ډيموکراتيکو او پاليسي جوړونکو ادارو سره يې آشنا کړي، او د کانګرس غړو ته يې ور وپيژني، تر څو هغوئ په بېلابېلو پلانونواو پاليسيو کې د دې خلکو لپاره د مرستو وړاندیزونه توصيه او تصويب کړي.

امريکا د منځلاري اسلام د خپراوي لپاره په کومو ډګرونو کې مرستې او فعاليت کوي؟

د (رنډ کارپوريشن) د (منځلاري اسلام) طرحه امريکا ته توصيه کوي چې(توندلاري اسلام) يعنې حقيقې اسلام ته د ماتې ورکولو لپاره دې هم له هماغې استراتيژۍ کار واخلي دکومې په نتيجه کې يې چې شوروي اتحاد مات کړ، او د کمونيزم فکر يې خلکو ته د يوه منفور فکر په حيث معرفي کړ. د امريکا د هغه وخت هغې استراتيژۍ دوه مهمې برخې درلوډ چې يوه يې:
د امريکا او اروپا په ګډه تبليغات وه،
او بله يې:
د شوروي په خلاف سايکالوژيکه (رواني) او سياسي جګړه وه.
او هغه ستراتېژي ځکه مؤثره ده چې هغې له يوې خوا د غرب پر ارزښتونو، تمدن او پوځي قوت د خلکو باور ورجوړ کړ، او له بلې خوايې د شوروي اتحاد او کمونيزم پر ارزښتونو، تمدن، او پوځي وړتيا د شوري په داخل کې د خلکو اعتماد ورخراب کړ. او دا کار د پوځي قوت په توسط نه، بلکې دامريکا او غرب د مؤسساتي او تبليغاتي قوت په توسط ترسره شو.

اشعارو، او خپلې موسيقۍ له لارې د بېلابېلو دينونو ترمنځ د وصل کېدو قوي پلونه غزوي. Civil democratic Islam Partners Resources and strategies)
۵۸مخ).

نو امريکا بايد د (توندلاړي اسلام) يعنې حقيقي اسلام په خلاف هم خپل فعاليت د همدغه ډول يوې ستراتيژۍ په چوکاټ کې منظم کړي. پدې معنې چې لکه څنګه چې د شوروي اتحاد د له منځه وړلوپاره د شرقي اروپا په هېوادونو کې غرب پلوي ديموکرات احزاب او تنظيمونه جوړ کړای شول او تقويه شول، همدغه ډول دې په اسلامي نړۍ کې هم غرب پلوي احزاب او د مدنې ټولنې په نامه سياسي او اجتماعي تشکيلات جوړ کړای شي. او لکه څنګه چې له ۱۹۴۷م څخه تر ۱۹۸۴م پورې امريکا له اروپا او ترکيې سره مادي او د مشورې مرسته وکړه چې د شوروي اتحاد په مقابل کې قوي شي، همدغه ډول بايد په اسلامي نړۍ کې هم له غرب پلوو حکومتونو، احزابو او مدني ټولنو سره هم مرسته وشي چې دجهادي فکر په مقابله کې ځواکمن شي.

امريکا په افغانستان کې د خپل (منځلاړي اسلام) د خپرولو لپاره له ډېرو فکري او ديني جهتونو څخه کار اخلي چې ځينې يې په شعوري ډول له امريکا سره ملګري دي او ځينې نور يې په غير ارادي ډول په دې کار کې استعمالېږي.

هغه جهتونه چې امريکايان يې استعمالوي په لاندې ډول دي:

۱ – سيکولر احزاب، ټولنې او شخصيتونه.

۲ – له جهاد او اسلامي فکر څخه منحرف شوي پخواني جهادي تنظيمونه چې اوس يې ډيموکراسۍ په کاروان ورګډ شوي دي.

۳ – اوسني اخواني فکر ته ځينې منسوب خلك چې د خپل دعوت لپاره يې د دوئ په ګومان سوله ييز اسلوب او د ډيموکراسۍ قالب غوره کړي دي. دوئ دا وظيفه پرغاړه اخيستې چې په څه ډول مسلمان ځوانان له جهاده منحرف او د هغه پر افاديت باندې يې شکمن کړي.

۴ – د روحانيت منحرف او حرفوي پيروان او هغه ډلې ټپلې چې د معنويت او روحانيت تر پردې لاندې د مجاهدينو او جهادي فکر په خلاف په جګړې اخته دي.

په اسلامي نړۍ کې او بيا په خاص ډول په هغو هېوادونو کې چې د غرب د پلويانو په خلاف جهاد ورکې جريان لري امريکا د خپلو سفارتو، مؤسساتو او استخباراتي کانالونو له لارې پر دغه ډول خلکو ډېرې لورينې لري او هغوئ ته په ټولنه کې د نفوذ پراخ وسائل په لاس ورکوي، او هم يې فکر ته په مطبوعاتو او تعليمي نصابونو کې پراخ ځای ورکوي.

۵ – هغه ديني ډلې ټپلې او جهتونه چې د افغانانو ترمنځ د مذهبي اختلافاتو خپرولو ته يې کار ويلی دی او تل په خپلو دعوتي او تعليمي فعاليتونو کې همدې اور ته پوکي وهي. دغه ډلې يوازې په کوم خاص مذهب پورې اړه نه لري، بلکې په ټولو فکري مکاتبو او فقهي مذاهبو پورې ځان منسوب ښيي.

۶ – نشنلستان او د قومي تعصباتو پالونکي هم هغه مضر او خطرناك جهت دی چې غربيان يې په افغانستان او نورې اسلامي نړۍ کې د حقيقي اسلام په مقابل کې استعمالوي او تر شا يې درېږي.

د امريکايانو له اشغاله وروسته په افغانستان کې د سيکولر احزابو پرله پسې زېږون

غرب او په سرکې يې امريکا له ډېرې مودې راهيسې غوښتل چې افغانستان د خپلې سياسي غلامۍ په حلقه کې داخل کړي، او افغانان هم د نورو ولسونو په څېر په فکري او فرهنګي لحاظ تسخير کړي. او د دې کار لپاره يې ډېرې وسيلې، احزاب، شخصيتونه، ادبي حلقې او مراکز او کلتوری فعاليتونه په کار اچولي وو، خو دا چې افغانستان د اوږدې مودې لپاره د جهاداومجاهدينو کور ګرځېدلی وو نو غرب خپلو دغه هدف ته په اسانه نه رسېده، هماغه وو چې امريکا د سپتمبر د يوولسم د پېښې په بهانه افغانستان اشغال کړ، او په مستقيم ډول خپلو اهدافو ته د رسېدلو لپاره د عمل ميدان ته داخله شوه.

په افغانستان د امريکا يرغل د خپلو نورو سيمه ييزو او بين المللي اهدافو تر څنګ په افغانستان کې دوه ځانګړي او اساسي هدفونه لري چې په لاندې ډول دي.

د سيکولر احزابو له جوړولو د امريکا دوه مهم هدفونه

اول هدف ـ په سيمه کې د جهاد د فرهنګ ختمول:

امريکا ځکه پدې سيمه کې د جهاد فرهنګ ختمول غواړي چې جهاد دلته د کمونيزم د زوال سبب ثابت شو. کمونيزم له خپل ټول توان سره چې په نړۍ کې يې درلود د جهاد په وړاندې مقاومت ونه کړای شو، همدغه جهاد د غرب او امريکا د زوال سبب هم ثابتېدلای شي.

غرب ته د جهاد په وړاندې خپله د ناتوانۍ تجربه د شرقی روم د امپراتوری او د اندلس په له لاسه ورکولو کې معلومه شوې وه چې وروسته

بیاد صلیبي جګړو په ترڅ کې بیا هم تکرار شوه. د غربي تمدن معاصر فیلسوفان او سیاستداران تل پدې نظر دي چې جهاد او مجاهدین د دوئ د بې رحمه او بې معنویته تمدن د زوال سبب ګڼدای شي، نو باید په هر ځای کې د جهادي حرکتونو د څپاند ګډلو مخنیوی وشي.

۲ - غرب په شلمې میلادي پېړۍ کې د استعماري جګړو او بیا وروسته د د غرب پلوو حکومتونو له لارې د اسلامی نړۍ د سیاسی، اقتصادی، اجتماعی او فرهنګي چارو واګې په خپل لاس کې ونیول او د اسلامی نړۍ هر څه یی د خپل ځان کړل، او د اسلامی نړۍ حکومتونه او حاکمان یې د شطرنج د مهرو په څېر په اسانۍ بدل را بدل کړل.

د اسلامی نړی د هېوادونو په لکونو پوځونه د دوئ د اهدافو د تحقیق په لار کې نه یوازې دا چې خنډ نه دي بلکې د کرایي ملیشو په څېر په ډېره ارزانه بیه د غرب د اهدافو لپاره مسخّر دي، او د دې پر ځای چې دغه پوځونه له دین او هېواد څخه دفاع وکړی، د دین او هېواد د اصیلو بچیانو او مدافعینو په خلاف یې خپله خونړۍ او ظالمانه جګړه پیل کړې ده.

د غرب او د هغه د محلّي ملګرو په مقابل کې یوازې مجاهدین او ځینې اسلامي حرکتونه دي چې د غرب د هر ډول پوځي، سیاسي، اقتصادي او کلتوري مداخلو په مقابل کې ولاړ دي او نه پرېږدي چې اسلام او مسلمانان دې په خپلو هېوادونو کې ذلیل شي. که له همدغو مجاهدینو وېره نه وي نو غرب پلوي سیکولر او مفسد حاکمان به هر اسلامي هېواد د (ایتاترك) د ترکیې په څېر له اسلامه محروم کړي.

د دې لپاره چې غرب او د دې ځای ملګرو یې دغه موجود او قوي خنډ له منځه وړی وي نو په ټوله نړۍ کې یې د جهاد او مجاهدینو له منځه وړلو لپاره نړیواله جګړه اعلان کړې ده.

دا چې افغانستان په تېرو دوو لسیزو کې یو جهادي محور او د مجاهدینو مرکز ګرځېدلی وو او د نړی محکومو او مظلومو ولسونو دلته د ازادۍ او استقلال د حاصلولو زده کړه وکړه، او د نړۍ په هر ګوټ کې مجاهدینو او

ازادي غوښتونکو له افغانستان او افغانانو سره فکري او ايډيالوژيک تړاو درلود، نو ځکه خو امريکا تر ټولو د مخه پر افغانستان يرغل وکړ، او اشغال يې کړ.

غربيان پدې پوهېدل چې په نورو اسلامي هېوادونو کې د سيکولرو مرتدو حاکمانو او د مستبدو حکومتونو د شتون له امله جهاد او مجاهدين وده نشي کولای، او د دي کار لپاره يوازينۍ ازاده خاوره افغانستان ده، نو ځکه يې اول پر افغانستان برید وکړ، او پدې يرغل کې يې د نړۍ ټول اسلام دښمنه قوتونه له ځان سره يو ځای کړل.

دوهم هدف ـ د سيکولرزم (بې دينۍ) حاکمول:

دا چې امريکا او غرب له يوې خوا د تل لپاره افغانستان په خپله حلقه او تسلط کې ساتل غواړي خو له بلې خوا د ډېرو درنو پوځي تاوانونو او اقتصادي لګښتونو د نه زغملو له امله دلته خپل نظامي حضور ته دوام نشي ورکولای نو داسې يوه سياسي فضا او حکومتي ميکانيزم رامنځته کوي چې د امريکا له پوځي شتون پرته هم افغانستان د امريکا په غلامۍ کې وساتي او د دې هېواد هر څه ته غربي بڼه ورکړي، او حاکميت، نظام، کلتور، تعليم او تربيه، سياسي جوړښتونه، اخلاقي ارزښتونه، فکري تګلوری او هر څه د امريکا پر لاره روان کړي. دی هدف ته د رسېدلو تر ټولو مهمه او موثره وسيله د Secularism (بې دينۍ) اوwesternization (غربی کولو) حاکمول دي، ځکه چې يوازې سيکولريزم کولی شي چې افغانان او افغانستان غرب ته تابع وساتي، او يوازې سيکولران غرب ته په هر حال کې وفادار پاتې کېدلای شي.

له همدی امله غرب او امريکا ټول سيکولر (بی دينه) افغانان او افغاني فرهنګي، سياسي، فکري، او ادبي ټولنې په خپلو پوځي مصارفو او وسايلو افغانستان ته راصادرې کړې او د هغو لپاره يې دلته د فعاليت او ودې کولو زمينه برابره کړه، حکومت او وزارتونه يې ور وسپارل، او هم يې په سلګونو غير دولتي مؤسسې يې په اختيار کې ورکړې.

غرب د افغانستان د اشغال په وخت کې لدې هېواد سره د مرستې په نامه په لسګونو ملیارده ډالر د کابل حکومت او ټولو هغو مؤسسو او جهتونو ته ورکړل چې د سیکولریزم د خپراوي لپاره کار کوي.

د افغانستان په اشغال کې شریکو غربي هېوادونو او مؤسسو د افغاني جهت سیکولرو سازمانونو او شخصیتونو ته د سیکولریزم د خپرواوي لپاره ښه ډېر تبلیغاتي او مطبوعاتي مؤسسې او وسایل په لاس ورکړل چې د افغانانو د سیکولرېزه کولو لپاره په هېواد کې دننه او دباندی په سلګونو نشراتي کانالونه په کار واچوي. دغو سیکولرو جهتونو دلته راډیویي او تلویزوني کانالونه پرانستل، او د دوئ تر څنګ یرغلګرو هېوادونو هم د خپلو راډیوګانو نشرات له یو او دوو ساعتونو څخه څلېریشت ساعتونو ته وغزول، او ښه ډېر فرهنګیان، ادیبان، لیکوالان، شاعران او ډمان یې د ډالرو په مقابل کې د خپلو راډیوګانو او تلویزونون په خدمت کې کړل، او هغوئ په توسط یې د جهاد، مجاهدینو علماوو د دیني مدرسو د زده کوونکو، متدینو خلکو او بالآخره د هر هغه چا په خلاف یې خپرونې وکړې چې د یرغلګرو او سیکولرو په خلاف یې دریځ نیولی وو.

د اشغال په پیل کې د غربي اشغال دغو فرهنګي ملېشو داسې تبلیغات پیل کړل چې هر په شرع برابر سړی یې د القاعده او تروریزم پلوی وباله، او د اخلاقي فساد پر مخ یې د هېواد دروازې داسې پرانستلې چې په ډېره لنډه موده کې یې افغاني اسلامي اخلاقي او معنوي ارزښتونه وګوابنل او داسې بې دینه، د اخلاقو منافي او د افغانی غیرت او حمیت خلاف خپرونې یې وکړې چې د کابل د اشغالي اداري خرڅو شویو د شؤون اسلامي درباري ملایانو ته هم نور د زغملو وړ نه وې.

د دغو نشراتي مؤسسو لخوا ډول ډول داسې بهرني بې حیا فلمونه نشر شول چې نوی نسل یې پر بله لار روان کړ، او د دې هرڅه تر څنګ بهرنیانو ته د خدماتو او سهولتونو د وړاندې کولو تر نامه لاندې نایټ کلبونه،

شرابخانې، او د ګيستې هاوسونو په نامه د زناکارۍ اډې د حکومتي جهتونو تر څارنې او پالنې لاندې منځ ته راغلې چې وروسته بيا په ښارونو کې د مجاهدينو د فعاليتونو له وېرې يا بندې شوې، او يا هم ډېرې محدودې او مخفي شوې خو بې حيا خپرونې لاهماغه ډول روانې دي.

دا هر څه د دې لپاره تر سره کېږي چې په افغانستان کې د سيکولر (بې دينه) ګوندونو د نشأت او د هغو د فعاليت منل کېدو ته ذهنونه او زمينه برابره کړي، او افغانان بيا د هغوئ له بې دينه سياستونو او فعاليتونو سره حساسيت ونه ښيي، چې په نتيجه کې به يې بيا ارتداد، زنديقيت، فحشاء او هر ډول بې لاريتوب د ازادۍ، ډ يموکراسۍ، د بشر حقوقو د رعايت او د بيان د ازدۍ تر نامه لاندې تر سره کېږي، قانون به يې دفاع کوي، او څوک به د اعتراض حق ورباندې نه لري.

د همدغه ډول يوې ککړې فضا په رامنځته کولو سره په کابل کې د امريکا لخوا جوړې اداړې د سياسي احزابو د جوړولو قانون جوړ کړ، او د غرب په لارښوونه او د غربي مشاورينو په همکارۍ ټولو (سيکولر) جهتونو د سياسي احزابو په جوړولو لاس پورې کړ، او د حکومت لخوا ورته د فعاليت اجازت جواز ورکړل شو چې پدې لړ کې په لسګونو ګوندونو د خپل جوړښت اعلان وکړ.

دغه اعلان شوي ګوندونه ټول له يوې مخې (سيکولر) ګوندونه دي، کېدای شي ځينې يې ځان د اسلام او يا پخواني جهاد ته د انتساب تر نامه او کوم بل مقدس نامه لاندې مطرح کړي، خو په حقيقت کې هماغه هم سيکولر ګوندونه دي، ځکه چې د امريکا په ملګرتياکې او د هغې تر سيوري لاندې څوک ريښتينی مسلمان يا مجاهد نشي پاتې کېدلای. همدغه ګوندونه چې ځان ته اسلامي وايي تر هغو نورو ښکاره سيکولر ګوندونو يې د امريکا ډېر خدمت کړی دی. دوئ د امريکا لپاره د مسلمانانو په خلاف جنګېدلی،

امریکا ته یې استخباراتي فعالیتونه ترسره کړي، د جهاد او مجاهد نومونه یې په نړیواله سطحه شرمولي، په افغانستان کې د طاغوت او وضعي قوانینو په حاکمیت راضي شوي، د امریکا له سیکولرو ملګرو سره یې ایتلافي حکومتونه جوړ کړي، جهاد یې تروریزم بللی، او په سلګونو داسی جنایتونه یې کړي چې ښکاره سیکولر ګوندونه یې شل کاله وروسته هم نشي ترسره کولای. نو له همدې امله دغه ګوندونه هم په حقیقت کې سیکولر ګوندونه دي.

امریکایان همدغه ډول دوه مخو او منافقو ګوندونو ته ضرورت لري تر څو له یوې خوا د هغو په وسیله حقیقي مسلمانان او مجاهدین وځپي، او له بل لوري ساده او د سطحي فکر لرونکي مسلمانان وربانديې تېرباسي چې د دوئ تر کنترول لاندې اشغال شوي افغانستان کې اسلامی ګوندونه هم موجود دي. نو ځکه خو امریکا دغه ډول دوه مخو ګوندونو او ټولنو ته هم د فعالیت اجازه ورکړه. که داسې نه وي نو بیا امریکا د نړۍ په هر ګوټ کې د مجاهدینو په حرکتونو او فعالیتونو ولې بندیز لګولی؟ ولې یې مشران تر تعقیب لاندې نیولي؟ او ولې یې د هغوئ شتمنۍ غصبې کړې او کنګل کړې دي؟ او ولې هغوئ تروریستان بولي؟

دا څنګه کېدای شي چې په فلپین، فلسطین، کشمیر، ازبکستان، چیچنیا، عراق ، سوریه، صومال، لیبیا، تونس، الجزائر، اندونیزیا او نورو هېوادونو کې دې جهادی تشکّلات او د هغو منسوبین تروریستان بلل کېږي، په افغانستان کې دې د حقیقي مجاهدینو د له منځه وړلو لپاره نړیوال ایتلاف جوړېږي، او بیا دې په هغه کې مرتدو او منافقو اشخاصو او جهتونو ته د اسلامي یا جهادي احزابو تر نامه لاندې عضویت ورکول کېږي، او غربي عسکرو د قرباني کېدلو په نتیجه کې دوئ واك ته رسول کېږي؟

د دې مدعا د ثبوت لپاره ښه مثالونه ټول هغه تنظیمونه،ټولنې او دربارونه دي چې هم یې په پوره بې شرمۍ مشران د امریکا په صف کې

ودرېدل، او هم يې خپل افراد، مريدان، پيروان او ټوپكيان د امريكايانو په خدمت كې كړل.

امريكايانو هم دوئ ته د اشغال په حكومت او نورو ناحكومتي ادارو كې ښه برخه وركړه، ځكه امريكايان پوهېږي چې دغه خلك په ډېره ارزانه بيه د مجاهدينو په خلاف جنګېږي اويا دهغوئ په خلاف د نوي نسل ذهن جوړونه كوي. دوئ له ريښتينيو مجاهدينو سره كينه لري، او پدې پوهېږي چې كه دغه نظام د مجاهدينو په لاس رنګ شي دوئ به په هغه صورت كې خپل ډېر مادي او سياسي مصالح له لاسه وركوي، نو ځكه دوئ د امريكايانو په لاس د جوړ شوي حكومت د بقا لپاره د مجاهدينو په ضد جنګېږي او منفي تبليغات كوي كه څه هم چې امريكايان ورځخه د مجاهدينوپه په خلاف د تبليغاتو او جګړې ته د دوام وركولو غوښتنه هم ونه كړي.

نو پر همدې اساس ويلى شو چې دغه ډول اسلام ته منسوب (پراګماتيست) ګوندونه په ټولې اسلامي نړۍ كې امريكا او غرب ته تر هغو ښكاره سيكولر ګوندونو هم ډېر ارزښت لري. او ځكه خو يې له سيكولرو ګوندونو سره په حكومتونو كې هم شريك ساتي.

غرب دې خلكو ته يوازې په دومره حجم كې د تبارز اجازه وركوي چې د غرب مقاصد تر پوره شي، او د ډيموكراسۍ كرغېړن مخ وربانديې سپين كړي، خو هېڅكله د دې اجازه نه وركوي چې د غرب د منافعو له دائرې ووځي. او په دې ډول غرب ښكاره بې دينه خلك د ښكاره سيكولر احزابو په وسيله او ساده اسلامپالي خلك د دغه ډول اسلام ته منسوبو ديموكراتو ګوندونو،ټولنو او منحرفو سيكولرو (روحانيونو) په توسط په خپلو خپرو كړيو جالونوكې ساتي. خو افغانان پوهېږي چې ريښتني مجاهدين او د هېواد د ازادۍ حقيقي غوښتونكى څوك دي؟ او هېڅكله به هم نه د بې دينه سيكولر احزابو او نه هم د غرب روحاني ملېشو په څېرو او تبليغاتو وغولېږي.

غربي اشغالګر او په اسلامي نړۍ کې د تعليم سيکولريزه کول

غربي هېوادونه چې څومره د مسلمانانو له جهاد څخه په وېره کې دي په هماغه اندازه په اسلامي نړۍ کې د پوهې او ويښتيابه له خپرېدلو هم په وېره کې دي.

همدغه سبب دی چې هر کله غربي استعمار کوم اسلامي هېواد لاندې کړی نو تر هر څه دمخه يې دهغه هېواد تعليمي نصاب دخپلو اهدافو د خدمت لپاره عيار کړی او د نصاب مضامين او مفرادت يې په داسې ډول انتخاب کړي چې لوستونکي يې بايد په پوره اخلاص د استعمار په خدمت کې پاتې شي، او نور هېڅ ډول مفکوره او د آزادۍ احساسونه لري.

دتعليم له لارې د ولسونو په اشغالولو کې په هندوستان کې د برطانوي استعمار د تعليمي نصاب د بنسټ ايښودونکي (لورد ميکالي) استراتيژي ډېره واضحه وه چې ويل به يې: (مونږ بايد په هندوستان کې داسې يو نسل وروزو چې وينه اوجسم يې هندوستانی، خو فکر، فرهنګ او اراده يې انګليسي وي، ترڅو د هندوستان دنيمې وچې د پراخو پرګنو په تسخيرولو کې زمونږ خدمت وکړای شي).

د عربي نړۍ د تسخير لپاره هم انګريزي استعمار د تعليم له وسيلې څخه کار واخيست. کله چې په ۱۸۸۲م کې مصر د انګريزانو په لاس سقوط وکړ، نو د انګلستان د هغه وخت حکومت د مصر له انګريز حاکم (لارډ کرومر) څخه وغوښتل چې په مصر کې د انګريزي تسلط د ټينګولو لپاره يې چې هر څه ته ضرورت وي د برتانيې له مرکزي حکومت څخه دې يې وغواړي.

د دې پر ځای چې (لارډ کرومر) د برتانيې له حکومت څخه پوځي وسائل او پوځونه وغواړي هغه ورڅخه د (تعليم ماهرين) وغوښتل. د برتانيې

حکومت د (لارډ کرومر) د غوښتنې په ځواب کې هغه ته (ډوګلاس ډنلوپ) چې دلاهوت (مسيحي دينياتو) د شاهي فاکولټې فارغ التحصيل مسيحي عالم وو ورولېږه.

(ډوګلاس ډنلوپ) د مصر لپاره داسې يو د تعليم نظام او نصاب جوړ کړ چې هم يې د (الأزهر) د تعليمي او معنوي تأثير مخه ورباندې ونيوله، او هم يې د وخت په تېريدلو په مصر کې د داسې يونسل روزنه او پالنه وکړه چې د مصر راتلونکی يې له اسلامه بيګانه او د انګريز په رنګ کې رنګ کړ. او کله چې د مصر تعليمي نصاب سيکولر (بې دينه) شو نو په هغه پسې تقريباً د ټولې عربۍ نړۍ تعليمي نصابونه (سيکولر) شول، او حکومتونه يې هم د غرب پر لاره روان شول، چې تر ننه لاهم روان دي.

د همدغې استراتيژۍ پر اساس په نولسمې او شلمې ميلادي پېړۍ کې استعماري دولتونو لکه برتانيې، فرانسې ، روسيې، پرتګال، هسپانيې او ايټاليې د اسلامي نړۍ په خپلو مستعمراتو کې داسې نسلونه وروزل چې د مستقيم استعمار تر ختمېدو وروسته هم د سلګونو کلونو لپاره په خپلو هېوادونو کې د استعماري سياستونو د تطبيق او دوام ضمانت ورکوي، او همدغه د استعمار په نصاب روزل شوی نسل د اسلامي شريعت او اسلامي ارزښتونو په له منځه وړلو کې تر استعماري ځواکونو زيات فعال او سخت زړي دي.

د دغې استعماري تعليمي استراتيژۍ نتيجه دا راووتله چې هر څومره چې په اسلامي هېوادونو کې مکتبونه، پوهنتونونه او نورې تعليمي اداري ډېرېږي په هماغه اندازه خلک له اسلام څخه لرې کېږي او ټولنې د اخلاقي لويدنې په لور سوق کېږي، او حاکمان يې چې د همدغو استعماري نصابونو حاصل دي غلامۍ ته پر ازادۍ ترجيح ورکوي، او ټول هغه خلک چې د ازادۍ پر لرلو تأکيد کوي او کار ورته کوي په ارتجاع، بنسټ پالنې او له تمدن څخه په ليرې والي تورن کېږي، چې سزايې پرته له زندان، تبعيد او قتل بل څه نه وي.

د شلمې پېړۍ له پيل راهيسې چې امريکا پر اسلامي نړۍ او په عمومي ډول پر شرق د تسلط کومې هڅې پيل کړې دي په هغو کې يې په مسلمانانو کې د سيکولر(لادين) تعليم د مسلط کولو خطرناکې هڅې هم پيل کړې دي چې پدې کار کې تر اروپايي استعماري هېوادونو هم ډېر مخته تللې ده.

امريکايانو د اسلامي نړۍ د تعليم او تربيې تقريبا ټول وزارتونه دېته اړويستلي دي چې خپل نصابونه، لوائح، قوانين او تعليمي ماحول پر سيکولر (په دين نه ولاړ) بنسټونو ودروي، ځکه هغوئ پوهېږي چې همدا دين دی چې خلک د غرب د ملحدو نظرياتو او د استعمار د امپرياليستي پراخ غوښتنې په خلاف دروي او د مقاومت توان وربښي.

امريکا د افغانستان له اشغالولو وروسته دلته هم همدغه چاره تر سره کړه، او د خپل اشغال په وخت کې يې درې ځلې د افغانستان تعليمي نصاب تبديل کړ، او په هر ځل تبديلۍ کې يې په تدريج سره هغه مضامين ورڅخه و ويستل چې زده کوونکو ته يې د حقيقي اسلام، جهاد، دفاع، آزادۍ او له کفارو څخه د کرکې کولو مفاهيم ورتلقينول. او د دې مفاهيمو پر ځاي يې په سيستماتيك ډول داسې مفاهيم ورکې راوستل چې نوی نسل د جهاد او دفاع له روحيې څخه محروموي، او په لاشعوري ډول يې له غرب سره په هرڅه کې پيوند اخيستلو ته هڅوي.

د تعليم د لادينه کولو لارې چارې :

غرب په پيل کې له لاندې يادو شويو دوو لارو په مسلمانانو هېوادونو کې د تعليم د لادينه کولو هڅې شروع کړې:

اول :غربي هېوادونو د يوې منظمې استراتېژۍ له مخې هغه مسلمان ځوانان چې غرب ته د علومو د زده کړې لپاره ورغلي وو د علومو ترڅنګ په غربي فرهنګ او مادي فلسفه هم وروزل. دغو هېوادونو له بېلابېلو لارو او سکالرشيپونو ذهين او با استعداده ځوانان وروغوښتل، او له فراغت وروسته يې په خپلو مستعمره هېوادونو کې د چارو واګې ورسپارل، چې

هغوئ بيا خپله هماغه غربي نظريه دلته پلې کړه، او د خپلو هېوادونو تعليمي نصابونه يې پر هماغو غربي نظرياتو ودرول چې دوئ هلته منلي ول.

دوهم: استعماري هېوادونو په خپلو مستعمراتو کې داسې مکتبونه، پوهنتونونه او تعليمي اداري جوړې کړې چې نصاب، استاذان، لوائح، قوانين او هر څه يې په مستقيمه توګه د مستعمرينو له لوري پر مخ بيول کېدل، خو د دغو ادارو متعلمين يې د تر اشغال لاندې هېوادونو د متنفذو کورنيو او چارواکو اولادونه ول چې په طبيعي ډول به په نظام او حکومت کې مطرح کېدل.

دغو دواړو چارو داسې تعليمي چارواکي، استاذان او مفکرين رامنځته کړل چې له اسلام سره دښمني او د مادي ژوند فلسفه يې په سيستماتيک ډول له غربيانو څخه په ميراث اخيسې وه، او د هغې لپاره کار او مبارزه يې د پرمختګ او (رونې اندي توب) تر عنوان لاندې خپل افتخار باله.

د غرب تعليمي مشاورين او ماهرين :

په ټولو اسلامی هېوادونو کې استعماری هېوادونو خپل تعليمی ماهرين او مشاورين د مختلفو فشارونو او يا د تعليم لپاره د مالی مرستو په ورکولو او نورو لارو په کار وګومارل چې له تعليمي نصابونو څخه هر هغه څه وباسي چې د استعماری هېوادونو د اهدافو د تحقق په لار کې خنډ ګرځي، چې په لومړی قدم کې يې اسلامي تاريخ او بيا وروسته د قرآن ايتونه، نبوي احاديث او ټول ايديالوژيک مضامين يا په مکمل ډول له نصابه و وايستل، او يا يې په مسخه شوي او نيمګړي ډول او په بې اهميته شکل کې متعلمينو ته وړاندې کړل. خو د دې کار په مقابل کې يې د غربي نړۍ سياسي، اقتصادي، فکري او اخلاقي ارزښتونو ته په پراخه پيمانه په نصاب کې ځای ورکړ، او کوښښ يې وکړ چې متعلمينو ته غرب د يوې (نمونه) ټولنې په حيث ور وپيژنی، چې د دې کار نتيجه له شرق او

اسلام څخه د يوه کرکجن خو په غرب او غربي ارزښتونو د مين نسل په شکل کې راووتله.

د تعليمي ماحول غربي کول :

د هرې تعليمي ادارې واړه او ځوانان له خپل ماحول څخه رنګ اخلي، او په هماغو معيارونو ځان برابروي چې په خپل ماحول کې يې وينې.

نن ورځ په اسلامي نړۍ کې د استعمار د شاګردانو په لاس جوړو شويو تعليمي اداروپه پوره ډول د غربي هېوادونو د کلتور او ژوندبڼې د نندارتونونو شکل غوره کړی دی. د دې لپاره چې د تعليمي ادارو محيط په ټولیزه توګه له اسلام او اسلامپالنې څخه محروم شوی وي په ټولو تعليمي ادارو او د هغو په ليليوو کې د مسجدونو جوړول هېڅ په پام کې ندي نيول شوي، ځکه چې تعليمي مسؤولين په تعليمي ماحول کې د مسجدنو له رول او تأثير څخه په وېره کې دي.

د افغانستان په ټولو پوهنتونو او ليليه لېسو کې يو اساسي مسجد هم ندی ودان شوی، خو په مقابل کې په هر پوهنتون او ليسه کې د سينما او تياتر اسانتياوې په نظر کې نيول شوې وې، او په هغو کې د زده کوونکو او ځوانانو لپاره د غربيانو د لويدلي او حيواني فرهنګ فلمونه او ډرامې ښودل کېدلې. همدغه سبب و چې په پوهنتونونو کې د پوهانو، مخترعينو او محققينو پر ځای زمونږ له تعليمي ادارو او پوهنتونونو څخه کمونستان، شعله يان، ستميان، افغان ملتيان او نور د نشنلستي افکارو لرونکې څېرې ټولنې ته راووتلې، چې هېواد ته يې پردي افکار راوارد کړل، او بيا يې د زور او جبر له لارې پر خلکو ور وتپل، چې په نتيجه کې يې د افغانانو ډاډمن ژوند د انقلابونو، کودتاګانو او اضطرابونو په طوفان کې تباه او برباد شو.

په اسلامي نړۍ کې د تعلمي ماحول د لاخرابولو لپاره د نجونو او هلکانو ترمنځ د مخلوط تعليم سلسله رواج کړای شوه چې مسلمانې ټولنې يې له

خطرناکو عواقبو سره مخ کړي. د نجونو او هلکانو ګډ تعليم په حقيقت کې د غرب د شيطانی دامونو په سلسله کې تر ټولو خطرناک دام وو چې په اسانۍ يې ورکې په مليونونو پېغلې او ځوانان ښکار کړل. دغه کار نه يوازې دا چې د اسلامي ارزښتونو پر ضد يو اقدام ؤ، بلکې د تعليم او تربيې په خلاف هم يوه نا اعلان شوې پټه جګړه وه، او دا ځکه چې پېغلې او ځوانان د خپل انسانی فطرت د تقاضا پر اساس د عمر په دغه مرحله کې د (جنس) خوا ته ډېر ميلان ښکاروي، او تر بل هر کار يې توجه دې خواته ډېره وي.

له بلې خوا مېډيا، نصاب، بې لارې ادبيات او د مخنيوونکو قوانينو نشتوالی دغه ډول تمايلاتو ته نوره هم هوا ورکوي چې په نتيجه کې يې ځوانان له علم څخه پاتې او په عشق او عاشقيو کې اخته کېږي.

که وغواړو چې په ربښتيا سره مو تعليم د پرمختګ او انکشاف په لور حرکت وکړي، او په دغه ډګر کې افغانان هم د نورې نړۍ د سيالی جوګه شي نو بايد تعليم او تعليمي اداره له بې دينۍ (سيکولريزم) او پردې پالنې څخه پاکې شي، او د اسلام د مترقي تمدن پر اساساتو ودرول شي، ځکه چې د قرآن کريم تر ټولو لومړي آيتونه دعلم او قلم په اړه نازل شوي دي، او دا هم ښکاره خبره ده چې اسلامي تمدن چې انساني نړۍ ته کوم مترقي فرهنګ متعارف کړی هېڅ بل دين او مذهب يې ساری نه لري.

د فرعون پوهنتون

هندوستانی شاعر (اکبر اله آبادي) چې د اقبال په څېر يې غربي تمدن مطالعه کړی او بيا يې ليکنې وربانديې کړې دي په خپل يوه طنزي شعر کې وايي:(فرعون به د خلکو د زامنو د وژلو له امله دومره نه وای بدنام شوی که يې د پوهنتون د جوړولو هنر زده وای).

د موسی عليه السلام د زمانې ببرته پاتې او مرتجع فرعون له دې وېرې د بني اسرائيلو نارينه بچيان وژل چې د دوئ له منځه د ده هغه دښمن را پيدا نشي چې کاهنانو دی ورځخه ويرولی وو، او د ده د فرعونيت د زوال خطر يې بللی وو.

خو که هغه زور او ساده فرعون پدې پوهېدای چې په ملتونو کې د خپل دښمن ختمول او ملتونه او ولسونه د خپلو فرعوني مصالحو لپاره تسخيرول په چړې له يو مخيزې وژنې پرته په فکري يومخيزې وژنې هم کېدای شي نو هرو مرو به يې د بني اسرائيلو د ځوانانو لپاره يو (فرعوني پوهنتون) جوړ کړی وای، او حتما به يې د پوهنتون له لارې په (سيستماتيك) ډول د بني اسرائيلو له زړونو د(فرعون) او (فرعونيت) په خلاف کرکه او کينه ورکه کړې وه، او د معاصرو فرعوني ماهرينو په څېر به يې د ځوانانو دBrain wash (مغز وينځلو) عمليه تر سره کړی وه. چې پدې کار سره به د هغه وخت بني اسرائيلو هم فرعون د خپل قوم لپاره يو داسې عظيم محسن ګڼه چې د تل لپاره به يې دوئ د موسی او هارون عليهما السلام له(بنسټ پالنې) خلاص کړي او د فرعوني ډيموکراسۍ په نعمت به يې نازولي وو. خو افسوس چې د هغې زمانې فرعون د اوسنۍ زمانې د فرعون په څېر هوښيار او مکار نه وو.

د وخت په تېرېدلو هر شي ترقي وکړه، د صنعت او ټکنالوژۍ په ذريعه ډېر ګران کارونه آسانه او ناممکن کارونه ممکن شول، او په دې لړ کې (فرعونيت) هم نور په هغې خپلې پخوانۍ ساده ګۍ او شړلتوب کې پاتې نشو، بلکې ترقي يې وکړه او د پخوانيو فرعونانو له ناکاميو او بدنامیو يې پوره درس واخيست.

(ماډرن فرعونيت)اوس د ملتونو د ويلې کولو او د هغوئ د قيادتونو او د هغوئ د معنوي او تاريخي ارزښتونو د له منځه وړلو لپاره د ماشومانو او ځوانانو وژلو ته اړتيا نه لري، بلکې د (مکتبونو) او (پوهنتونونو) په جوړولو، د نصابونو په تحميلولو او د فکري او فرهنګي مسخ کولو له لارې کولای شي د ډېرو ملتونو د مستقبل سرنوشت پرته له کومې جګړې او ځاني تلفاتو په خپل لاس کې ونيسي.

د اوسنۍ زماني فرعون (امريکا) هم له اوږدې مودې راهيسې په لسګونو لوی او واړه هېوادونه تسخير کړي دي او هلته يې د خپلې خوښې حاکمان په خلکو ورتپلي دي چې د افغانستان، د سيمې د هېوادونو او د عربي نړۍ اوسني حاکمان تقريبا ټول د همدې ډول فرعوني پوهنتونونو فارغان او زېرنده دي.

د زماني فرعون (امريکا) د همدغو تپل شوو حاکمانو په لاس تقريباً يونيم مليارد مسلمانان يرغمل کړي دي چې دغه د (فرعوني ډيموکراسۍ) وفادار پيروان چا ته پر (فرعون) او (فرعونيت) د اعتراض حق هم نه ورکوي.

خو هغه خلک چې د (ماډرن فرعونيت) له نصاب او پوهنتون دباندې په مساجدو او ديني مدرسو کې روزل شوي دي د (معاصر فرعونيت) پيروان هغوئ جاهل، ترهګر، بېرته پاتې، ورانکاري، اورپکي او دآزادۍ او تمدن دښمنان بولي،او د هغوئ د نيولو، ترلو او وژلو لپاره يې د (نړيوال ماډرن فرعونيت) پوليس او پوځونه په کار اچولي دي، او هم يې د هغوئ د جسدي تصفيې لپاره خپله ټوله عصري ټکنالوژي په کار اچولې ده.

خو هر څومره چې (معاصر فرعونان) له زوره کار اخلي په هماغه اندازه په مسلمانه نړۍ کې د اسلام سرښندونکي سپاهيان نور هم زياتېږي، او د فکر او تأثير په ساحه کې پراختيا مومي. همدا وجه ده چې (معاصر فرعونيت) د مقاومتونو د دائمي له منځه وړلو لپاره د فکرونو د تسخير په نيت په اسلامي نړۍ کې (امريکايي پوهنتونونه) جوړوي.

دغې خطرناکې وسيلې په تېروسلو کلونو کې د غرب او په ځانګړي ډول د امريکا لپاره په زړه پورې نتيجې لرلې دي. په تېرو سلو کلونو کې امريکا د اسلامي نړۍ په دريو تر ټولو مهمو ښارونو، بېروت، قاهرې او استانبول کې دغه ډول (امريکن يونيورستۍ) جوړې کړې دي.

د غرب صليبي هېوادونو په سلګونوکلونه په مسلسل ډول د شام، ترکيې او مصر په خلاف صليبي جګړې وکړې خو هېڅ يې ترلاسه نه کړل. خو کله يې چې په دغو هېوادونو کې (امريکايي پوهنتونونه) جوړ کړل او په امريکايي او غربي نصابونو يې د مسلمانانو زامن وروزل، نو په ډېرې آسانۍ يې پرته له کومې جګړې پر دغو سيمو خپل حاکميت ټينګ کړ.

امريکايانو په دغو پوهنتونونو کې په پيل کې د دغو سيمو د نامسلمانو اقليتونو ځوانان وروزل، چې وروسته بيا همدغو فارغانو سياسي حرکتونه، قومي او ژبني احزاب او فکري او ادبي ټولنې جوړې کړې. غربي هېوادونه او دلته د هغوئ سفارتونه د دغو احزابو تر شا ودرېدل، او د سياسي فعاليتونو او کودتاګانو له لارو يې دغه احزاب قدرت ته ورسول، چې وروسته بيا دغو د امريکايي پوهنتونونو او نصابونو فارغانو اسلامي خلافت ړنګ کړ او د سيمې هر څه يې د امريکايانو او د هغوئ د ملګرو په خدمت کې کړل.

غرب دغه ډول تپل شوي حاکمان او نظامونه تقريبا پر ټولې اسلامي نړۍ حاکم کړل، او د هغوئ په وسيله يې په اسلامي نړۍ کې د اسلام حاکميت او د شرعي قوانينو نفاذ چې له منځه وړل يې د اسلام د دښمنانو تر ټولو مهم هدف وو له منځه يووړ.

که خبره د خپل هېواد په اړه وکوو نو ګورو چې د افغانستان د خلکو مطلق اکثریت تر ډېره ځایه د (فرعوني پوهنتونونو) له خطرناک تاثیره لیرې او په امان کې پاتې وو، نو ځکه خو دلته د جهاد، مبارزې، مقاومت او د غلامۍ د نه منلو روحیه ورکې ژوندۍ پاتې وه. او د نړۍ د پخوانیو دوو لویو امپراتوریو زوال هم له همدې ځایه پیل شوی وو، او په همدې جذبې او قربانۍ افغانانو خپله ازادي او ملي هویت خوندي وساتلی شو.

اوس چې یو ځل بیا د زمانې د فرعون لښکر پر افغانستان یرغل کړی، او د تسخیرولو لپاره ېې هر ډول وسائلو ته لاس اچولی، په دې لړ کې یې په کابل کې هم یو (امریکایي پوهنتون) جوړ کړ، تر څو د افغانستان د راتلونکي لپاره ورکې حاکمان، سیاستمداران، د مېډیا او مطبوعاتو چلوونکي، په غربي سیستم د هېواد د اقتصادي چارو سمبالوونکي او د (سیکولر) سیاسي ګوندونو مؤسسین او پیروان وروزي.

امریکایان په دی پوهېږي چېد دوئ له لوري تاکل شوي جمهور رئیسان دغه هېواد په یوازې ځان د اوږدې مودې لپاره امریکایانو ته نشي اداره کولی، او امریکایان پدې هم ښه پوهېږي چې په دې هېواد کې هغوئ په زرګونو (کرزیانو)، (اشرف غنیانو)، (جلالیانو)، (احدیانو)، (شهرانیانو) او نورو په ختمه افغاني امریکایانو ته ضرورت لري.

د شمال لنډغر او د جنوب بې فرهنګه ملېشې د امریکایانو لپاره د افغانستان د (سیکولر) کولو په لاره کې بې فائدې عناصر دي. امریکایان هغوئ یوازې د ملېشو په ډول تر یو څو ورځو استعمالوي تر څو په افغانستان کې د اریکا په خوښه و جوړ شوي تعلیمي نصاب او د (فرعوني پوهنتون) نوي فارغان صحنې ته راووځي. دغه فارغان چې په امریکایي نصاب، امریکایي مېتود او د امریکایي استاذانو لخوا به روزل شوي وي تر ډېرې مودې د امریکایانو لپاره د اوسنیو غلامانو ښه خلف ثابتېدلی شي.

په کابل کې د دغه ډول امریکایي پوهنتون د جوړېدلو اعلان په ۷/ ۱۱/ ۲۰۰۳م تاریخ په کابل کې د امریکایانو په لاس د جوړې اداري د لوړو تحصیلاتو وزیر (شریف فائز) له راډیوګانو سره په مرکه کې وکړ، او ویې ویل چې دغه امریکایي پوهنتون به په دارالامان کې په اویا جریبه ځمکه جوړېږي چې لاندې ځانګړتیاوې به لري:

۱ – د پوهنتون نصاب به امریکایي وي.

۲ – د تدریس ژبه به یې انګریزي وي.

۳ – استاذان به یې ټول امریکایان وي.

د لوړو زده کړو وزیر خو لا د توصیې په ډول دآزادی راډیو له لارې داهم وویل چې افغانان دې اصلا په دغه پوهنتون کې د استاذ کېدلوکوښښ نه کوي، ځکه چې د افغانانو علمي سویه د دې پوهنتون وړ نه ده.

۴ – زده کړه به په دغه پوهنتون کې د پیسو په مقابل کې تر سره کېږي.

نو پورتني مواصفات او شرایط که هر یو په بېلابېل ډ ول وڅېړو دې نتیجې ته رسېږو چې امریکایان د افغانستان د دائمي اشغال لپاره یو خطرناک پروګرام لري.

امریکایانو د دغه پوهنتون نصاب ځکه امریکایي انتخاب کړی چې افغاني نصاب د دوئ لپاره فکري غلامان نشي روزلی. افغاني نصاب که څه هم چې یو (سیکولر) ته ورته نصاب دی، خو بیا هم د افغانیت او وطنپالنې آثار ورکې لیدل کېږي.او تجربې هم دا ثابته کړې چې د جهاد او مبارزې یو زیات شمیر منسوبین د افغانی پوهنتونونو له انګړ څخه راپورته شوي ول.

امریکایان نه غواړي چې تر دې وروسته دې هم پوهنتونونه د جهاد او مبارزې سنګرونه وګرځي. هغوئ غواړي چې د پوهنتون محصلین دې له جهاد او اسلامپالنې سره خپل روابط د تل لپاره پرې کړي. او دا کار یوازې هغه وخت تر سره کېدلی شي چې نصاب په مکمل ډول له اسلام او افغانیت څخه بې برخې وي.

افغانان له اروپا او اروپايي ژبو ډېر لرې پراته دي، د هغوئ لپاره انګريزي د تدريس ژبه انتخابول د دې معنی لري چې د دې هېواد يو زيات شمير وګړي دې له لوړو زدکړو بې برخې پاتې شي.

خو امريکا د دې لپاره دا کار کوي چې د تدريس د ژبې له لارې خپل منحط او غير اخلاقي فرهنګ افغانانو ته ور صادر کړي، او يوه برخه ډېر کاري او مؤثر افغانان د تل لپاره له خپلو ژبو، ادبياتو، تاريخي ارزښتونو او ملي عنعنو محروم کړي، تر څو يې د تل لپاره په غرب او غربي اهدافو پورې وتړي.

که داسې نه وي نو بيا خو د علم او ټکنالوژۍ د خپرولو تر ټولو غوره او اسانه لار دا ده چې ټول غوره او مفيد معلومات دې د افغانانو خپلو ژبو ته را واړول شي چې په پراخه پيمانه استفاده ورڅخه وشي.

د افغانانو لپاره د تدريس ژبه انګريزي انتخابول په يوه خاصه ډله کې دعلم د انحصار معنی لري چې په هېڅ ډول له بشري او اخلاقی موازينو سره برابره خبره نه ده.

امريکايان د دې پوهنتون استادان د دې لپاره يوازې امريکايان ټاکي چې دافغانستان په (سيکولر) کولو کې په افغانانو باندې باور نه لري، ځکه چې افغان استاذ که هر څومره ځان (سيکولر) او بې دينه وښيي خو بيا هم په افغانه مسلمانه ټولنه کې اوسېږي او هېڅکله د اسلام او افغانيت په خلاف ښکاره بغاوت نشي کولی. هغه به په هر حالت کې په يو نه يو ډول مسلمان پاتې کېږي، او پدې لړ کې به هغه محصلينو ته هرو مرو د افغانيت تلقين ورکوي ، چې دا د امريکايانو لپاره يو نامطلوب کار دی.

او که خبره د علمی استعداد وي نو بيا خو په سلګونو داسې ماهر افغاني استاذان شته چې خپله د امريکا او اروپا پوهنتونونه وروباندې ودان دي.

امريکايان غواړي چې پدې پوهنتون کې دې افغاني زلميان په يوه هراړخيز امريکايي محيط کې وروزل شي. او که داسې نشي نو بيا به امريکايانو ته

هم دروسانو په څېر د هېواد په تعليمي مؤسسو کې مشکلات پيداشوي وي.

په تېرو دريو لسيزو کې د جګړو او بهرنيو يرغلونو له امله د افغانانو اقتصاد ډېر کمزوری شوی، خلک د يوې مړۍ ډوډۍ د پيدا کولو لپاره د هېواد پربښودلو ته اړ شوي دي، او د همدی اقتصادي مشکلاتو له امله تقريباً ۸۰ فيصده خلکو زده کړې ته شاکړې ده. خو په دغه ډول حالاتو کې هم امريکايان غواړي افغانانو ته تعليم د ډالرو په مقابل کې عرضه کړي.

د دې کار هدف دا دی چې يوازې هغه خلك دې پدې پوهنتون کې زده کړه کوي چې ډالر ولري، او يا هم له يوې خوا له امريکايانو د خدمت او جاسوسۍ په بدل کې ډالر واخلي، او له بل لوري يې بېرته همدوئ ته د تعليم په بدل کې ورکړي.

حقيقت دا دی چې امريکايان او غربيان هېڅکله نه غواړي چې افغانان دې د علم او پرمختګ پر لاره روان شي. بلکې هغوئ غواړي چې د افغانستان ځوانان دې د دوئ د غلامی په فکري جال کې ښکار شي. که داسې نه وي نو بيا ولې په افغانستان کې موجودو پوهنتونو سره لاړمه مرسته نه کوي؟ هلته خو که محصلين د خپلو مشروعو حقوقو د ترلاسه کولو لپاره مظاهرې وکړې، د امريکايي اداري د پوليسو او مليشو له لوري په توپکو ويشتل کېږي.

که امريکايان او غربيان په رښتيا سره غواړي چې د لوړو زده کړو ډګر کې له افغانانو سره مرسته وکړي نو د کابل، ننګرهار، مزار، هرات او خوست او نورو پوهنتونونو سره دې مالي، تعليمي او لوژستيکي مرستې وکړي، او هلته دې معاصر تعليمي وسائل برابر کړي. خو امريکايان دا هر څه د دې لپاره نه کوي چې هلته افغانان د افغانانو لخوا په افغاني روحيه د افغانستان د مصالحو لپاره روزل کېږي او امريکا ته يې هېڅ ګټه نه رسېږي، بلکې د افغانانو په خود کفا کېدلو کې د امريکايانو سراسر تاوان دی. امريکايان او غربيان غواړي افغانان تل د ځانته محتاج وساتي.

کېدای شي ځينې تنګ نظره او عاقبت نا انديشه خلک داسې و انګيري چې مونږ به خلک له پوهنتون څخه زړه بدي کوو، او يا به له پوهنتون او لوړوزده کړو سره مخالفت لرو، خو حقيقت دا دی چې مونږ له لوړو او مسلکي زده کړو سره هېڅ مخالفت نه لرو، بلکې پوهنتون او عالي تحصيلات د خپل هېواد او خپلې ټولنې د ډېرو رنځونو علاج بولو. او پدې باور يو چې تر څو په افغانستان کې لوړې زده کړې عامې نشي تر هغه به افغانستان او افغانان دژوند په هر ډګر کې د بل چا محتاج وي.

هغه څه چې مونږ خپل ملت او ځوانان ورځخه په امان ساتل غواړو هغه د غرب په مادي او بې لارې فرهنګ کې منحل کېدل دي. صنعت او پوهه د بشريت مشترک ميراث دی. خو دين، فرهنګ، ملي او معنوي ارزښتونه بيا د هر ملت بيل وي او د همدغو ملي، معنوي او تاريخي ارزښتونو ساتل او پالل د ملتونو بقا تضمينوي، او د پرديو په مقابل کې يې جهاد او مقاومت ته هڅوي.

دا چې امريکايانو او د نړۍ نورو کفارو ته زمونږ د ملت مېړانه، جهاد، آزادي ساتنه او اسلامپالنه ورمعلومه ده نو غواړي چې د دغه ډول (فرعوني پوهنتونونو) او (فرهنګی مؤسسو) له لارې زمونږ ملت له خپلې معنوي وسلې څخه بې برخې کړي، او بيا يې د غلامانو په څېر د خپل ځان لپاره مسخر کړي. خو افغانان به انشاء الله هېڅکله دغې شومې او کرغېړنې توطيې ته د بريالتوب او تطبيق چانس ورنکړي. د يادولو ده چې ما په خپل بل کتاب (فکري پوهنه) کې د کابل د امريکايي پوهنتون په اړه تفصيلي بحث ليکلی چې د دې خطرناکې فتنې ټول اړخونه ورکې روښانه شوي دي، او لوستل يې د هر بادرده افغان لپاره ضروري دي.

فرهنګيان که فرنګيان؟

يرغلګرو کفري دولتونو چې هر وخت پر کوم اسلامي هېواد د هغه د نيولو په هڅه يرغل کړی نو له پوځي يرغل سره سم يې هلته د ذهنونو د تسخيرولو او د مقاومت د له منځه وړلو لپاره هر اړخيز فرهنګي يرغل هم کړی دی. او هڅه يې کړې چې د هغه ولس اصيل فرهنګ، ديني شعائر، اخلاقي او اجتماعي ارزښتونه او ملي عنعنې مسخه کړي، او يا يې له منځه يوسي، او پر ځای يې يو بل پردی او وارد شوی فرهنګ د خلکو په ژوند کې حاکم کړي، تر څو دغه وارد شوی پردی فرهنګ د نوي نسل ذهنونه د غلامۍ منلو ته برابر کړي.

يرغلګرو تل هڅه کړې چې خپل استعماري فرهنګ، نظريات او مفاهيم خلکو ته د ازادۍ، ديموکراسۍ، تمدن، مدني ټولنې، مودې، فيشن او داسې نورو اصطلاحاتو تر نامه لاندې ور تلقين کړي، او اشغال شوي مسلمان ملت خپل فرهنګ د ارتجاع، بنسټ پالنې، تنګ نظرۍ او نورو مختلفو نومونو و نوموي او بيا يې له منځه يوسي.

حقيقت دا دی چې د هر ملت د پايښت، ازادۍ، مقاومت او د سرلوړيۍ د خوندیتوب اسباب او عوامل د هغه ملت په فرهنګ او معنوي ارزښتونو کې نغښتې وي. او هر ولس چې خپل فرهنګ او معنوي ارزښتونه له لاسه ورکړي هغه خپل وجود هم له لاسه ورکوي. هغه بيا نه له نورو ملتونو سره سيالي کولای شي، او نه هم په نورو کې له منحل کېدلو څخه ځان ژغورلای شي.

انګريزانو چې کله هند ونيو، هلته يې د يو داسې نسل د رامنځته کولو لپاره د فرهنګي تغيير لاره غوره کړه چې په غلامي قانع وي، له خپلې ماضي سره هېڅ رابطه ونه لري، او د ژوند په هره چاره کې ورته انګريز د

غوره مثال حيثيت ولري. انګرېز حکومت دغه چاره خپل تر ټولو يوه ځيرک او مکار شخصيت (لارډ ميکالي) ته ور وسپارله. (لارډ ميکالي) په مسلمان هند کې د داسې يوه غلام نسل د روزلو لپاره لاره هواره کړه چې تر هر څه ورته د غرب پيروي مهمه وه. هغه به ويل: ((موږ بايد د هند په نيمه وچه کې داسې نسل وروزو چې ژبه، وينه او شکل يې هندي وي، خو عقل، فکر او فرهنګ يې د انګريز وي)).

فرانسويانو هم د خپل تسلط په وخت کې په الجزائر کې همدغه ډول يو نسل وروزه چې تر اوسه هلته د فرانسوي فکر او فرهنګ پالنه او ساتنه کوي.

روسانو خو د منځنۍ اسيا په هېوادونو کې يو داسې فرهنګي تحول راوستلی وو چې د هغې سيمې له خلکو څخه يې خپل هويت هېر کړی وو. د هغوئ ژبې، ادبيات، عنعنې، رواجونه لباس او د ژوند هر څه يې روسي شوي وو.

دا چې د تاريخ په اوږدو کې په افغانستان کې د يرغلګرو پښې نه ټينګېدې، او هر ځل له دې خاورې سرماتي او شرميدلي وتل نو يرغلګر هم د افغانانو د دغې مېړانې او معنوي قوت د سرچينې د مينډلو په هڅو کې دې نتيجې ته ورسېدل چې تر څو يې چې افغانان له خپل اصيل اسلامي او افغاني فرهنګ څخه منحرف کړي او د غرب په بې لارې او غير فطري فرهنګ کې منحل کړي نه وي، نو هېڅکله به د دې خاورې په دايمي اشغال کې بريالي نشي.

هماغه وو چې د امان الله خان له وخته راپدې خوا يې پدې مسلمان ولس کې د غرب د فرهنګ د متعارف کولو هڅې پيل کړې، او يو شمير افغاني ځوانان يې په غربي ټولنوکې وروزل او بيا يې له ببلابېلو وسيلو څخه په استفادې هغوئ د افغاني ټولنې قيادت ته ورسول چې هغوئ بيا له ببلابېلو لارو په افغاني ټولنه کې د غرب فرهنګ خپور کړ.

په افغانستان کې د هېواد تعلیمي موسسې هم د پردیو په نصابونو او د هغوئ تر څارنې لاندې چلېدلې، د مثال په ډول:
د استقلال لیسه د فرانسویانو لخوا، د امانې لیسه د جرمنیانو لخوا، د کابل پولیټخنیک دروسانو لخوا، د کابل پوهنتون د امریکایانو لخوا حمایه کېدل، او د همدغو هېوادونو ژبې ورکې تدریسېدلې، او فرهنګ یې ورکې افغانانو ته تلقین کېده.
کله چې د نوي نسل غرب پلوي مشران د چارو د واګیو او د صلاحیتونو خاوندان شول، نو د هر ډول غربي فرهنګ او بې لاریتوب پر مخ یې د هېواد دروازې په پراخ ډول پرانیستلې، او د بې دینۍ، فحشاء او بربنډتوب لپاره یې تبلیغات وکړل، چې په نتیجه کې یې د لکونو افغاني نجونو او مېرمنو له سر ه پړوني وغورځول. خو چې په دې یې هم بسنه ونشوه، نو نجونې او مېرمنې یې په مکتبونو او دولتي دوائرو کې د (موډ) او (فیشن) په نامه د کمیسونو لنډولو او د پرتوګونو غورځولو ته تشویق کړې چې هره ورځ به په ښارونو کې په لسګونو زره افغاني خویندې او میندې د اروپاییانو په څېر بې پردې او بې پرتوګه ګرځېدلې، او دا هر څه د تمدن او ترقۍ تر عنوان لاندې تر سره کېدل.
کافرو یرغلګرو د خپلو پرله پسې یرغلونو او عسکري اشغال په زور له مسلمانو ښځو حیا او پرده لیرې نه کړای شوه، خو دغو افغانانو چې د غرب په فرهنګ لوی شوي او رنګ شوي وو جامې هم ورځخه و ایستلې.
په حقیقت کې د افغاني ټولنې په بې لارې کولو کې داخلي (فرهنګیانو) تر خارجي (فرنګیانو) خطرناک نقش ولوباوه. دوئ د هېواد نشرات او مطبوعات د غربي فرهنګ د خپرولو لپاره په یومخیز ډول وقف کړي ول. دوئ د هېواد په ښارونو کې د ځوانانو داسې یو نسل وروزه چې د غرب لوېدلی او بې معنویته فرهنګ ورته تر اسلام او افغاني فرهنګي ارزښتونو ډېر غوره ښکارېده.

دا ځل چې امریکا او انګریزانو د نورو غربیانو په ملتیا زمونږ پر هېواد او دین یو ځل بیا پوځي یرغل وکړ، د هېواد شرعي حاکمیت یې له منځه یووړ، په زرګونو بې ګناه انسانان یې ووژل، ښځې یې کونډې او ماشومان یې یتیمان کړل، او د افغانانو د سیاسي او فرهنګي سرنوشت واګي یې په خپل لاس کې واخیستل، نو بیا یې هم له ځان سره داسې غرب پلوي افغانان ملګري کړل چې د دوئ ټول جنایات توجیه کړي، او دغه استعماري یرغل افغانانو ته د ازادۍ، ډیموکراسۍ، مدنیت او ترقۍ په نومونو معرفي کړي.

امریکا د دې هدف لپاره پخپله هم خورا ډېر وسایل په کار واچول، او د اطلاعاتو او فرهنګ د وزارت چارې یې هم داسې افغانانو ته ور وسپارلې چې په پوره اخلاص د غرب د سیاسي، اقتصادي او فرهنګي اهدافو لپاره کار کوي.

دغو غرب پلوو د خپلو بادارانو د فرهنګ د متعارف کولو لپاره نوې جریدې، اخبارونه، مجلې، فرهنګي ټولنې، راډیوګانې او کیبلي تلویزوني چینلونه پرانیستل. دوئ شپه او ورځ په دې هڅه کې دي چې څنګه امریکایي او انګریزي یرغلګر افغانانو ته د رحمت د ملائکو په حیث معرفي کړي.

غرب پخپله هم زمونږ د اصلي اسلامي فرهنګ د مسخه کولو لپاره خپلو راډیویې پروګرامونو کې څو برابره زیاتوالی راووست، د مثال په ډول د امریکا غږ، بي بي سي، د ازادۍ راډیو، د المان غږ راډیو، د ماسکو راډیو او نورې راډیوګانې چې پخوا به یې په۲۴ساعتونو کې د افغانانو لپاره یوازې یو یا دوه ساعته خپرونې کولې اوس دا ټولې په مجموعي شکل په یوه شپه او ورځ کې په سلګونه ساعته خپرونې لري او ټولې د پېلابېلو پروګرامونو له لارې د افغانانو د فرهنګ د بدلولو لپاره کار کوي.

بي بي سي، امریکاغږ، المان غږ او د ازادۍ راډیوګانو په اوسني وخت کې د افغانانو تر ټولو غښتلي او مشهور لیکوالان، ژورنالستان، نوي

ادیبان او فرهنګیان په کرایه نیولي دي. او حتی ځینې هغه لیکوالان یې هم د خپل ځان لپاره مسخر کړي چې یو وخت یې په جهادي خپرونو او فرهنګ کې لاس او شهرت درلود.

تر دې ورتېر غرب یو ځل بیا د راتلونکي نسل د روزلو لپاره زمونږ د هېواد تر ټولو مهم تعلیمي مراکز پخپل کنټرول کې راوستل. له تعلیمي نصاب څخه یې ټول هغه مفردات و ویستل چې په جهاد، اسلام، اسلامي تاریخ، ازادۍ او له کفارو سره په دښمني پورې یې اړه لرله. او دا هر څه یې د داسې چا په لاس له تعلیمي نصابه ووېستل چې یو وخت یې په خپله د اسلامي فرهنګي مرکزونو د چلولو افتخار هم درلود، خو اوس د ډالرو سېلاب ته ټینګ نه شول او په پوره خسّت او بې شرمۍ د امریکایي مشاورینو تر څارنې لاندې د اشغال د حکومت لپاره د فرهنګي او تعلیمي ملېشو نقش ادا کوي.

امریکایانو د افغانستان تر اشغالولو وروسته دلته د تعلیم او تربیې په وزارت کې هغه نصاب د تطبیق لپاره راوړ چې د امریکا د(نبراسکا) د پوهنتون لخوا د افغانستان لپاره جوړ شوی وو.

المان یو ځل بیا (اماني لیسه) د دونیم میلیونو ډالرو په مصرف په الماني طریقه فعال کړه، ځکه چې المانیان پوهېږي چې له اماني لیسې څخه چې څوک فارغېږي حتما به یوه منصب ته رسېږي، او بیا به د دوئ په درد خوري. فرانسې هم بیا د استقلال د لیسې چارې پخپل لاس کې ونیوې.

د عالي تحصیلاتو په لړ کې یرغلګرو امریکایانو په کابل کې د (امریکایي پوهنتون) پروژه عملي کړه چې د ببروت، قاهرې او د استانبول د (امریکایي پوهنتونونو) په څېر به د غرب پلوو حکومتونو لپاره کدرونه تیاروي.

غرب چې د افغانانو په خلاف په فکري او فرهنګي ډګرونوکې دکار کولو لپاره څومره غربیان شوي افغانان له ځانه سره راوستلي دي له هغوئ څخه زمونږ څه ګیله نشته، ځکه چې هغوئ پرون هم په ښکاره د دښمن په صف

کې ولاړ خلك ول او افغان ولس هغوئ ته د پردیو په سترکه کتل، او نن هم هغوئ دیرغلګرو په صف کې ولاړ دي او له افغانانو سره په هر اړخیزه جګړه کې دي. خو د افسوس خبره دا ده چې یوه ډله نور (فرهنګیان) چې د کمونیزم په خلاف د جهاد په کلونو کې به یې ځانونو ته د اسلامي او افغاني فرهنګ وارثان ویل، او د جهاد او مهاجرینو په چاپیریال کې به یې د ځینو اسلامي او عربي مؤسسو په مالي مرستو ځانونه هم د ښو او تحریکي مسلمانانو په حیث مطرح کړي وو، او اسلامي نشرات به یې هم درلودل، خو اوس هغوئ هم د (فرنګي) (فرهنګیانو) په ځپر د یرغلګرو په خدمت کې پراته دي او د جهاد او مجاهدینو په خلاف د تشکیك او منفي تبلیغاتو پروژه یې له یر غلګرو په ټیکه اخیستې ده، او په ډېرې نامردۍ دوئ هم په دې اشغال شوي هېواد کې له یرغلګرو سره یو ځای په کار کولو د غرب د (کافرې ډېموکراسۍ) مخ ورسپینوي، او د دې خدمت په بدل کې په لاسته وروړو ډالرو او نورو امتیازاتو په خپل ګومان خپله دنیا او هم خپل آخرت (ښایسته؟؟؟!) کوي.

حقیقت دا دی چې دغه ډول (فرهنګیان) د اشغال په تعلیمي اداره کې په خپل شراکت هم خپل ځان تېرباسي، او هم په خپل دې کار د ولس د تېروېستلو په کار کې اخته دي. او د اشغال په خلاف د روان برحق جهاد د لارویانو په خلاف یې د (تشکیك) پوخ سنګر سمبال کړی دی چې فایده یې په یقیني ډول د اشغالګرو غربیانو په ګټه کې ورلوبړي. ای کاش چې دغه خلك رښتیا هم د (اولویاتو) په هغې (فقهې) چې دوئ یې دعوی لري پوه شي او عمل ورباندې وکړي، نو په هغه وخت کې به یې خپل قدرمن استعدادونه رښتیا هم د (اسلامي فکر) د خدمت په لار کې کارولي وي.

خو د امریکایانو په لاس د جوړ شوي حکومت تر سیوري لاندې په کار کولو او د دې حکومت د تعلیمي پروژې په چلولو دغه خلك په حقیقت کې تر (سیکولرو فرهنګیانو) هم ډېر بد دي، ځکه چې دوئ اوس هم خپله مفکوره خلکو ته د اسلام په حیث وړاندې کوي، خو د کافرو اشغالګرو

غربيانو او د هغوئ د افغانو مرتدو ملګرو په خلاف د (فرض جهاد) په اړه يې نه يوازې دا چې خپل شرعي مسؤوليت ته شا کړې ده بلکه د ښارونو متدينو ځوانانو ته يې هم شکونه وراچولي دي. دغه ډول خلك يا په زړه خيرن دي، او يا يې د بصيرت سترګې دومره کمزوې شوې دي چې د ازادۍ او غلامۍ ترمنځ ښکاره توپيرونه هم نه وينې.

دغو فرهنګيانو يا لاتر اوسه پورې د غرب مکاري نه ده درک کړې، او يا دوئ هم د بد نيت خاوندان دي چې د (په هر څه کې د اعتدال) تر شعار لاندې د اسلام (ثوابت) هم ترپښو لاندې کوي، او په آګاهانه ډول د دښمن په صف کې ولاړ دي. که داسې نه وي نو د صليبي يرغلګرو تر سيوري لاندې اسلامي فرهنګ ته خدمت څه معنی لري؟

په عمومي ډول د تاريخي تجربو په نظر کې نيولو سره دا په زغرده ويلی شو چې (فرهنګي) (فرنګيان) د غرب لپاره د مسلمانو ولسونو په تسخيرولو کې تر (جنګي) (فرنګيانو) ډېر خطرناک وي، او دا ځکه چې هغوئ د يوه ملت افراد وژني، خو دوئ د هغه ملت دين، عقيده، ارزښتونه او معنوي پايښت له منځه وړي. نو پر همدې اساس دوئ هم مجرمان دي، او بايد په هماغه روحيه تعامل ورسره وشي چې له جنګي يرغلګرو سره کېږي.

جهاد که جګړه؟

د امريکا په مشرۍ د صليبي پوځي ائتلاف لښکرو په تېرو لسو کلونو د خپلو ټولو حربي وسائلو او عصري تکنالوژۍ په کارولو نه ټول افغانستان ونيولی شو، او نه يې د لسګونو ملياردہ ډالرو په مصرفولو په افغانستان کې د خپل ځان په ګټه کوم واقعي تحول راوستلی شو. بلکې ددې هر څه په خلاف د ددې يرغلکر ټرون صليبي لښکرو خپل ډېر څه له لاسه ورکړل چې تر هر څه مهم يې د جګړې د ګټلو روحيه ده.

اوس خبره دې ځای ته راورسېده چې د صليبي ټرون ټول مشران نور له دې جګړې ستومانه ښکاري، او په ښکاره وايې چې د دې جګړې ګټل ورته يو ناممکن کار دی. خو دا چې غرب نه غواړي له افغانستان څخه دې د يوه ماتې خوړلي ځواك په حيث ووځي نو ځکه يې د پوځي جګړې تر څنګ يوه هر اړخيزه سايکالوژيکه (نفسياتي) جګړه هم د افغانانو په خلاف روانه کړې ده چې تر ټولو مهم عنصر يی له جهاد څخه د افغانانو منصرف کول دي. او د دې هدف د تر لاسه کولو لپاره يې دې تبليغاتو ته زور ورکړی چې افغانان نور له جګړې سترې شوي دي او نور بايد له دښمن سره د سولې پر لارو چارو غور وکړي.

د افغانانو روان جهاد ته که د جګړې په سترګه وکتل شي نو ريښتيا هم بايد ورنه سترې شوي وي، ځکه چې تر دريو لسيزو اوږده شوه، هېواد کنډواله شو، او جګړې په ميليونونو ککرۍ وخوړې.

خو که دا جګړه يو (في سبيل الله) جهاد وي او افغانانو د الله د دين د لوړولو، د شريعت د نافذولو او د اسلامي نظام د قائمولو لپاره يې د يوه ضرورت او شرعي عبادت په نيت روانه کړې وي نو بيا خو دغه اهداف تر اوسه يو هم ندي حاصل شوي. نه د الله دين حاکم شوی، نه شريعت نافذ

شوی، نه اسلامي نظام جوړ شوی، او نه هم وطن آزاد شوی دی. نو افغانان به ولې له خپل داسي شرعي في سبيل الله جهاد او عبادت څخه د ستړيا اظهار کوي چې په اسلام کې ورته (ذروة سنام الاسلام) د اسلام تر ټولو لوړ او غوره عبادت ويل شوی دی.

دا سمه ده چې يوه برخه پروني تنظيمي جهاديان منحرف شول، ايمان يې په ډالرو خرڅ کړ، د اسلامي نظام د جوړولو پر ځای د غرب د صليب تر سوري لاندې د غرب له ګوډاګيو سره د ډيموکراسۍ او سيکولريزم په صف کې ودريدل. خو دا هر څه له جهاد څخه د ستومانۍ په نتيجه کې نه ول، بلکې دا ټول د دغې ډلې دروغجنو (جهاديانو) د انحراف، ځان غوښتنې او قدرت ته د رسېدلو لپاره له کفارو سره د سازشونو له امله منځته راغلل.

دغو خلکو په خپل دې انحراف هم جهاد ته او هم ولس او هېواد ته ښه ډېر تاوان ور ورساوه،خو الله تعالی د دوئ تر انحراف وروسته داسې سپېځلي، باعزمه، هوښيار او مستعد ځوانان د جهاد او مبارزې صف ته راوستل چې د سرونو په بې دريغه قربانيو يې د صليبې ټرون لنبکرو ته ماتې ورکړه.

که پروني منحرف شوي (جهاديان) يوازې له روسانو سره د جګړې خبره د ځان لپاره ويار بولي پداسې حال کې چې په آخر کې ببرته د روسانو او امريکايانو غېږې ته ورولويدل، نو ننني مخلصو مجاهدينو د تاريخ تر ټولو لوی پوځي ټرون ته چې تقريباً د نړۍ ټول هېوادونه ورکې په يوه او بل شکل شامل دي ماتې ورکړه.

دا هر څه پدې دلالت کوي چې افغانان يوازې جنګيالي ندي، بلکې هغوئ د خپل مقدس هدف لپاره چې د الله تعالی د دين لوړول او د اسلامي نظام جوړول دي د جهاد د عبادت ستره فريضه ادا کوي، او هېڅکله هم پدې لاره کې د ستومانۍ اظهار نه کوي.

دا چې جهاد اوس په نړۍ کې په يو مستقيم مسير د خپل اصلي هدف په لوري روان او يو نړيوال شکل يې غوره کړی دی، او د نړۍ په هره سيمه کې يې د کفارو مصالح ته ضربې لاندې نيولي دي، نو ځکه خو غرب اوس په دغه ډول تبليغاتو د مسلمانانو د ديني او جهادي احساساتو د سړولو کوښښ کوي.

غربيانو ته دا حقيقت ښه ورمعلوم دی چې افغانان په شلمي او يوويشتمې پېړۍ کې د اسلامي امت لپاره د جهاد د(استاذۍ) ويار او ورتيا لري، که دوئ افغانان له جهاد څخه منحرف کړي نو د نورو ملتونو حوصلي به په خپله لوېږي.

د غرب د دغو تبليغاتو اصلي مقصد دا دی چې نور دې افغانان د يرغلګرو په خلاف جهاد نه کوي. د امريکا او صليبيانو واکمني دې پرځان ومني، د غلامۍ سرنوشت ته دې تسليم شي، له دين، غيرت، افغاني عزت، سرلوړۍ او خپلواکۍ دې تېر شي، د دوه ميليونو شهيدانو قربانۍ او ويني دې هېرې کړي، د اسلامي نظام د قائمولو فکر دې له ذهن څخه وباسي، افغاني مسلمانې خويندې، مينډې او تورسرې دې نور د صليبي لنډغرو لنډغرتوب ته پرېږدي، او پرې دې ږدي چې غربيان د ښځو د حقوقو او د آزادۍ په نامه افغانه ميرمن هم د غرب د ښځوپه څېر د نارينه ؤ د هوسونو وسيله وګرځي.

د دغه ډول تبليغاتو په کولو سره غربيان غواړي تر څو ځوانان دې وسله پر زمکه کېږدي، د آزادۍ او سرلوړۍ د ژوند تصور دې له مغزو وباسي، صليبيانو او دهغوئ غلامانو ته دې اجازه ورکړي چې افغاني تنکي زلميان او پيغلوټې د ډېموکراسۍ تر شعار لاندې د فحشااو لنډغرتوب په محيط کې د سيکولريزم په نصاب او کتاب وروزل شي، او بالآخره دغه دغازيانو ټاټوبی دې د غربيانو د سياسي، اقتصادي،اجتماعي ګټو د تحقق لپاره د چرګانو په يوه بې عوضه مفت ډګر بدل شي.که داسې نه وي نو بيا ولې خلکو ته د جهاد د پرېښودلو تلقين ورکوي؟ افغانان خو جګړه

له شوقه نه کوي، هغوئ خو په اقتصادي لحاظ د دغې جګړې توان هم نه لري، بلکې افغانان له مجبورې ورځې په دغې ټپل شوې جګړې اخته دي.
پر افغانانو خو تېرى شوى، آزادي او خپلواکي يې سلب شوې، خاوره يې د پرديو تر اشغال لاندې ده، ټول حقوق يې تر پښو لاندې شوي، او انسانيت ته يې په سپکه کتل شوي دي. دا خو د هغوئ لپاره د خپل له لاسه تللي عزت د بېرته ګټلو جګړه ده، نو ځکه خو خامخا دغې جګړې ته دوام ورکوي، او په دې لاره کې د شهادت مرګ ته د غلامۍ پر ژوند ترجيح ورکوي.
تاريخ هم دا ښودلې چې افغانان د يوه ملت په حيث د دښمن په مقابل کې له خپل جهاده نه ستړي کېږي. د جنګيز، ګرګين، انګريز، روسانو او اوس د غرب په مقابل کې د دوئ جهاد او استقامت د دې مدعا ژوندي مثالونه دي.
جهاد د يوه طبيعي ضرورت ترڅنګ يوه داسې الهي فريضه ده چې انبياؤ عيهم السلام او د هغوئ امتونو کړى دى. جهاد کوم مادي مصلحت نه دى چې د هغه په ترلاسه کېدلو دې ساقط شي. جهاد د ملتونو د بقا او دهغو دآزادۍ د استمرار ضامن دى. جهاد جنت او د هغه نعمتونو ته د ورسېدلو تر ټولو لنډه لاره ده.
جهاد د دين او ناموس د ساتلو تر ټولو غوره وسيله ده، او افغانان تر هر چا زيات په اسلام، آزادۍ، عفت او ناموس مين خلک دي. افغانان وطن پرېږدي خو دين نه پرېږدي. افغانان له حکومت څخه تېرېږي خو له خپلو معتقداتو نه تېرېږي. سر ورکوي خو ايمان نه ورکوي. او تاريخ هم د دې ملت په اړه د همدې مدعا شواهد وړاندې کوي. نو بياځنګه کېدى شي چې دوئ دې د دې مقدسو اهدافو د تحقيق په لاره کې له جهاده ستومانه شي؟
خو دا خبره ربښتيا ده چې افغانان نور له هغو جګړو ستړي شوي دي چې د اسلام د حاکميت لپاره نه وي. په افغانستان کې بې هدفه جګړې، د

نشنلزم پربنسټ ولاړ رقابتونه، تنظيمي جنګونه، د قدرت د ليونيو ترمنځ د وينو تويول او د ولسونو د جنګولو لپاره جنايتکاره باندونه او ډلې ټپلې جوړول ربښتيا هم نور د افغانانو لپاره د منلو وړندي.

د درې لسيزو مسلسلو جګړو او سياسي جريانونو بايد نور افغانان هوښيار کړي وي. نور بايد په هرې هغې جګړې کې له برخې اخيستلو ځان وساتي چې د اسلامي نظام د قائمولو، د الله تعالى د دين د حاکمولو او د يرغلګرو د شړلو لپاره نه وي.

يوې بلې غلط فهمۍ ته هم بايد متوجه و اوسو، او هغه دا چې ځينې خلک وايي چې د افغانانو په خپل منځ کې جګړه د غندلو وړ ده. دا خبره پدې ډول سمه نه ده. صحيح خبره دا ده چې د مسلمانانو تر منځ جګړه غلطه ده. د مسلمانو او کفارو تر منځ جګړه يوه فريضه او مطلوب کار دی، که څه هم چې د واړه طرفه يې په يوه قوم پورې هم اړه ولري.

زمونږ په پروني جهاد کې مقابل لوری کمونستان هم افغانان ول، خو مونږ يې په خلاف جنګېدو، او د هغه جنګ په جواز کې مو هېڅ شک نه درلود. نن هم د غربيانو ملګري چې په افغانستان کې د صليبي غرب د اهدافو د تحقيق لپاره کار کوي، د اسلام پر ځای د ډېموکراسۍ حاکمول غواړي، او د خپل ملت په خلاف د يرغلګرو په صف کې ولاړ دي افغانان دي چې په خلاف يې جهاد کوو او د دې جهاد په روا والي کې هم هېڅ شک نه لرو.

پيغمبر صلي الله عليه وسلم هم تر آخره پورې د خپل هغه قوم په خلاف جنګېدلی چې دين يې ورسره نه مانه. په قوم کې له هغوئ سره يووالي رسول الله صلى الله عليه وسلّم له جهاده نه دی منع کړی، ځکه چې د مسلمانانو قوم او ملت د هغوئ دين او عقيده ده، نه د هغوئ وينه، ختمه او يا هم مشترک ټاټوبی. او که داسي وګڼو نو بيا خو - نعوذبالله - د پيغمبرانو عليهم السلام په جهادونو او قربانيو د (نارواوالي) حکم کېږي، ځکه چې هغوئ هم د خپلو قومو د کفارو په خلاف جګړې او مبارزې کړې دي.

د غربي يرغلګرو په خلاف افغانان په مخ کې درې لارې لري، يوه دا چې د دښمن په صف ورګډ شي او له هغه سره د ډيموکراسۍ پر اساس په ايتلافي حکومت او ديموکراتيکه پروسه کې کار وکړي، چې دښمن هم همدا ورځخه غواړي.

دوهمه لاره دا ده چې ټوپک دې کښږدي او کرار چوپه خوله دې کښيني، او پرې دې ږدي چې سرنوشت يې د پردیو لخوا و ټاکل شي.

او دريمه لار د هغوئ له اشغال ځخه د خلاصون په مقصد فرض جهاد ته ادامه ورکول دي چې يوازې له همدې لارې آزادي ګټل کېداي او اسلامي نظام منځته راتلای شي او بس. نو طبيعي او معقوله خبره هم همدا ده چې افغانان خپل جهاد ته ادامه ورکړي، او په خاص ډول پدې وضعيت کې چې جهاد يې د فتحې پر درشل ولاړ دی.

افغانان بايد د دښمن هغو تبليغاتو ته هېڅ توجه ونه کړي چې وايې: افغانان نور له جګړې ستومانه شوي دي. پرون روسانو هم تر تښتېدلو مخکې همدغه ډول تبليغات کول، او کمونست رژيم مجاهدينو ته د سولې وړانديزونه کول. خو که پرون مجاهدينو ته (اشرار) ويل کېدل نو هم هغوئ خپل جهاد کاوه، او که نن ورته (ترهګر) او تروريستان ويل کېږي نو هم دوئ په خپل جهاد ته دوام ورکوي، ځکه چې جهاد دوه حتمي پايلي لري چې يوه يې (فتحه) او بله يې (شهادت) ده، او په دواړو کې يې خير دی.

عسکرجانه تاته وایم !

عسکرجانه! زه ستا وروریم او غواړم په مینه مینه دې په یو څو خبرو وپوهوم. عسکرجانه! زه ستا هغه ورو یم چې په دې هېواد کې مې د روسانو یرغل له پیله تر پایه ولید ، او د هغوئ تر څنګ د درېدلې افغاني اردو انجام مې هم ولید. د دې وطن ټولې ملېشې او تنظیمي ټوپکیان مې هم ولیدل چې څنګه یې د خپل ملت په خلاف د دښمنانو د اهدافو د ترسره کولو لپاره جګړې وکړې.

عسکرجانه! زه نه غواړم چې تر دې ترخو تجربو وروسته دې بیا هم ته هماغه څه وکړې چې ستا ولس پرې کړېږي، خو زما او ستا دواړو کافر دښمن پرې خوشحالېږي.

عسکرجانه! غواړم په مینه او مهربانۍ درسره د زړه حال شریک کړم! زه او ته خو دوه وروڼه یو، خو افسوس چې ته رانه کفارو په خپله غېږ کې نیولی یې، خپل ټوپک یې تا ته لاس کې درکړی چې ما پرې وولې. او پدې ګناه مې و ولې چې ولې د کفارو په خلاف جنګېږم، او ولې هغوئ ته سر نه ټیټوم؟

عسکرجانه! زه او ته خو دواړه د یوې مور زامن وو، ما او تا ته خو مورجانې په یوه ورځ سیپاره لاس کې راکړې وه او د جومات ملا صاحب ته یې لېږلي وو چې دین زده کړو، ستا به هم یادېږي چې دواړه به یو ځای د ژمي په یخنۍ کې سهار وختي جومات ته تللو او د ملاصاحب مخې ته به کښیناستو، خو دا چې ما سیپاره وویله نو (طالب) شوم، اوتا تر زلمیتوبه خلاصه نه کړه! تا نه یوازې دا چې درس ونه وایه بلکې بل هېڅ کسب او کمال دې هم زده نکړ، آخر له مجبورې ورځې لاړې د کافر په لاس په جوړې شوې اردو کې عسکرجان شوې، هغه هم د کوم ملي مکلفیت پر اساس نه،

بلکې د دې لپاره چې دولس زره افغانۍ درکوي. که نه په شروع کې خو زه او ته دواړه (طالبان) وو.

عسکرجانه! تا ته خو ښه درمعلومه ده چې زه چې د مدرسې طالب وم نو هره جمعه به کورته راتلم، له تا او کورنۍ سره به د هرې جمعې ورځ زما اختر وو. د هرې هفتې په سهار بهزما د احترام پخاطر تر نیمې لاړې ته هم را سره تللې، زماعزت او احترام به دې کاوه.

ما چې کتابونه وویل نو دا مې هم ورکې زده کړل چې د دین یوازې زده کول مطلوب نه دي، بلکې پر هغه عمل اوله هغه څخه دفاع کول هم د مسلمان کاردی،او د دین تطبیقول هم د دین د زده کوونکو وظیفه ده. هماغه ؤ چې د دین د تطبیق او له هغه څخه د دفاع لپاره مې جهاد شروع کړ.

عسکرجانه وروره! په کار خو دا وه چې تا په دې کار کې زما ملا تړلې وای، او زما ترځنګ دربدلی وای، خو افسوس چې ته د کلي له چرسیانو او بنګیانو سره ملګري شوې. مور او پلار که هر څومره نصیحتونه او زاري درته وکړې خو ته هغه سړی نشوې چې هغوئ غوښتلې. مور او پلار درته پردی لور هم کښېنوله چې ګوندې له واده سره به د مسؤلیت احساس درکې پیداشي، ستا خو اولادونه پیداشول خو په تا کې د ښو او بدو د پېژندلو تمیز پیدا نشو. هماغه وو چې لاړې د څو پیسو پخاطر د دین او وطن د کافرو دښمنانو تر څنګ د هغوئ په لاس په جوړې شوې اردو کې عسکر شوې، او اوس هغه څه کوې چې هغوئ یې در څخه غواړي.

عسکرجانه! کافران خو زما او ستا دواړو د دین دښمنان دي. هغوئ له لیرې ځایه د دې لپاره راغلي چې دلته پر ما او تا خپله حمکراني وچلوي. هغوئ زمونږ وطن اشغال کړی او زمونږ هر څه یې په خپل واک کې راوستلي دي. ته نو ولې د هغوئ تر څنګ ولاړ یې او له ما سره دښمني کوې؟

عسکرجانه! تا ته به نه در معلومېږي چې زه نه غواړم چې تا ووژنم، خو ته له یرغلګرو کفارو سره په یوه صف کې ولاړ یې، او د هغوئ لپاره کار

کوې. تا خپل ځان د هغوئ سپر ګرځولی، نو ځکه خو زما په ګولیو لګېږې. خو بیا مې ستا په وژل کېدو خوا بدېږي، ځکه چې ناوې دې کونډه ېږي، سپین سرې مور او سپین ږیری پلار درباندې کړېږي. ستاوړو وړو یتیمانو ته بیا هم همدا زه ځورېږم. او همدا ستا له امله بیا زه په خپل کور کلې کې چاته سر نشم پورته کولی. آیا تا هم کله پدې غور کړی دی؟

عسکرجانه! ته پوهېږې چې تا کفار په دوستۍ نیولي دي! ته پوهېږې چې کافران تا ته خپل دوست وایي؟ آیا پدې هم پوهېږې چې کافران تا او ستا اردو خپله لاسته راوړنه ګڼي؟ پدې پوهېږې چې هغوئ په خپلو منځونو کې وایې چې د اردو له عسکرو مو داسې خلک جوړ کړل چې نور به زمونږ پر ځای هغوئ د اسلام او جهاد په ضد جنګېږي؟

عسکرجانه! کېدای شي چې ته ووایې چې زه خو له کافرانو کرکه لرم، خو ستا افسران د امریکایانو، انګریزانو، جرمنیانو او فرانسویانو لخوا ټاکل شوي دي، او ته د هغوئ په قومانده چلېږې. دلته ستا انفرادي کرکه تر هغې هېڅ تاثیر نه لري چې تر څو دې د دې کافرانو په وژلو د خپلې کرکې اظهار نه وي کړي. او که داسې ونشي نو بیا خو ته هم له زړه د هغوئ ملګري یې! ځکه چې ته خو ورسره بندي نه ئې، بلکی په خپله خوښه ورغلی یې، او له هغوئ سره دې د هغوئ د شرائطو پر اساس قرارداد کړی دی. ته له هغوئ سره یوځای اوسې، ته په خپله خوښه د هغوئ لپاره ما وژنې، او هغوئ ته زما د کور لاړه ورښئې.

عسکر جانه! هغه بله ورځ دې ولیدل چې ستا یوه ملګري د خپل ټوپک یوازې یوه ججوره په ورسره روزونکو امریکایانو کې تشه کړه او بیا په هسکه غاړه له مجاهدینوسره ملګری شو! ودې لیدل څنګه یې په همدا یوه ججوره ټوله اروپا او امریکا ولړزوله؟ څنګه یې د هغه ځای ولسونه په خپلو حکومتونو پسې راپورته کړل؟ او څنګه د دښمن زړه ته دا خبره ولوېده چې دلته نور د هغوئ خواري ځای نه نیسې؟ ستا په حرکت کې هم همدومره برکت شته، خو ته ناځوانه حرکت نه کوې.

عسکرجانه! ورور مې يې، خو بې لارې ورور. خير، ته چې اوس هر څه يې د آخرت عذاب مې نه درباندې لورېږي، د الله تعالى له عذابه دې وېروم.
الله تعالى کافرانوته جهنم تاکلی دی، او هرهغه څوک چې په خپله خوښه د هغوئ ملګرتيا کوي او د هغوئ په قومانده او د هغوئ په صف کې جنګېږي، هغه به ورسره جهنم ته ځي.
عسکرجانه! ګوره چې پدې خبره مې خوا بده نه کړې، ځکه چې دا زما خبره نه ده، دا زما او ستا د دواړو د خالق او مالک خبره ده، دا د هغه ذات خبره ده چې له ما او تا دواړو سره به د قيامت په ورځ حساب کوي. هماغه الله په خپل کتاب کې فرمايي:

﴿ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴾
المائدة: ٥١.

(او له تاسې څخه چې څوک دوئ (کافران) په دوستۍ ونيسي نو هغه به هم له هغوئ (کافرانو) څخه وي، او بې شکه الله ظالمانو ته هدايت نه کوي).

عسکرجانه! آيا پدې دې غور کړی چې کافران ولې په ما پسې غرونه، سمڅې او ځنګلونه لټوي خو تا ته په خپل څنګ کې ځای درکوي؟ ما وژني، خو له تا راضي دی او تنخواه درکوي؟ دوئ ما ځکه وژني او دښمني را سره کوي چې د دوئ پر لاره نه ځم. خو تا ته ځکه تنخواه درکوي چې د دوئ پر لاره روان يې. که داسې نه وي نو زه او ته خو دواړه ورونه يو، او کور مو هم لا تر اوسه سره يو دی. دا هم درته ښه در معلومه ده چې که زه غره ته ختلی يم نو ښځه او بچيان مې ستا له بچيانو سره يو ځای مور او پلار ته پرې اينبي دي، نو بيا ولې ما وژني او تا ته ډالر درکوي؟
عسکرجانه! آيا ته پدې خبر نه يې چې امريکا جمهور رئيسو(جورج بوش) چې کله خپل پوځونه د افغانستان د نيولو لپاره دې وطن ته رالېږل نو زما او ستا په خلاف يې خپله جګړه صليبي جګړه و بلله؟ آيا پدې پوهېږي چې

صلیبي جګړې څه ډول جګړې وې !؟ صلیبي جګړې خو په تاریخ کې هغه جګړې وې چې د غربي دولتونو پوځونه د صلیب تر بیرغ لاندې د اسلامي نړۍ د نیولو لپاره شرق ته د وچې او سمندر له لارې راغلل. او چې کله د اوسنۍ ترکیې د (انطاکیې) پر ښار فلسطین ته راتېریدل نو د انطاکیې په محاصره شوي ښار کې یې (۱۰۰۰۰۰) سل زره تسلیم شوي مسلمانان په بې رحمۍ تر تېغه تېر کړل. او چې کله بیا فلسطین ته راورسېدل نو تر یوې هفتې په لږ وخت کې یې اویا زره تسلیم شوي مسلمانان ووژل، او بیا یې د هغوی جسدونه وسوځول. یوازې د(اقصی) د مسجد په دننه کې یې څوارلس زره هغه مسلمانان ووژل چې مسجد ته یې پناه وروړې وه.

عسکرجانه! د دوی افسران به چې کله په مسجد کې د وژل شویو مسلمانانو لیدلو ته ورتلل نو د هغوئ د اسونو پښې به تر زنګنونو د مسلمانانو په وینو کې ډوبې وې.

عسکرجانه! که زما پدې خبرو دې باور نه راځي نو له هغو کافرانو پوښتنه وکړه چې همدا اوس ته ورسره یو ځای زما په خلاف جنګېږې. هغوئ به هرومرو درته ووایې چې هو دا کیسې زمونږ د صلیبي جګړو تاریخ لیکونکي (ویلیام آف تایر) هم په خپل کتاب A *history of deeds done beyond* the seaکې لیکلې دي.

عسکرجانه! پدې پوهېږې چې پر بیت المقدس د واکمنۍ تر ټینګولو وروسته صلیبیانو د مسلمانانو په اولنۍ قبلې (مسجد اقصی) څه وکړل؟ هغوئ نوي کاله له مسجد څخه ډېران (دخځلو د غورځولو ځای) جوړ کړی وو. او تر هغه وخته د مسلمانانو اوله قبله د اروپایانو وو چې تر څو د اسلام ستر غازي د القدس فاتح (صلاح الدین ایوبي) د هغوئ له ولکې آزاد کړ.

عسکرجانه! اوس خو به پوه شوي یې چې له صلیبي جګړې څخه د(بوش) مقصد څه شی وو؟

عسکرجانه! ستا خرڅ شوي او منافق شرابي افسران درته درواغ وايې چې ته او صليبي پوځيان دواړه د يوې جګړې مساوي شريکان ياست، او دواړه د يوه هدف لپاره جنګېږئ. هو، درواغ درته وايي. هغوئ خو د اسلام او مسلمانانو په خلاف په يوه ښکاره او اعلان شوې صليبي جګړه کې اخته دي. او له تا يې د خپل مقصد لپاره د قربانۍ پسه جوړ کړی دی. که داسې نه وي نو بيا ولې په لارو او سړکونو تا مخته کوي او دوئ در پسې روان وي. خو د جګړې او حرکت قوماندې د دوئ په لاس کې وي؟ دا د دې لپاره کوي چې پر هغه ماين تا والوزوي چې ستا ورونو دوئ ته ښخ کړی دی. که دوئ تا خپل شريک ګڼي نو بيا ولې خپله په بندو زرهدارو موټرو کې چې دوئ يې د ماين ضد بولي سپرېږي او ته يې په داسې يو نازکه سرلوڅي رينجر کې کښېنولی يې چې د مجاهد د کلاشينکوف مرمۍ هم ټبروبېر تري وځي؟

دوئ ولې پر مختللې وسلې لري، او تا ته يې له دويمې نړيوالې جګړې پاتې داسې تاريخ ټبرې وسلې درکړې دي چې په ټوله نړۍ کې يې اوس استعمال نشته؟

دوئ ولې په ټانکونو کې ګرځي، خو ستا د افغانستان ټانګونه يې له يوه مخې له منځه يوړل؟ ولې يې درنې روسۍ وسلې درڅخه واخيستې او له منځه يې يوړې، او پر ځای يې د درنو وسلو هېڅ درنه کړل ؟. ولې يې ستا د کور او کلې د ورانولو لپاره ډول ډول طيارې راوستې؟ خو ستا هغه څو کنډې کېرې طيارې يې هم له منځه يوړې؟ ولې يې د افغانستان روزل شوې اردو منحل کړه. او د هغې پر ځای يې يوه بې احساسه، بې تعليمه، بې هويته، بې تجربې، بې دسپلينه، پر قومې او ژبنيو بنسټونو ولاړه او بې سواده د کرايې مليشو مجموعه د اردو په نامه را منځته کړه؟

عسکرجانه! امريکايان دا هر څه ځکه کوي چې له تا هم ډارېږي، هغوئ نه غواړي چې ته دې هم قوي و اوسې، هغوئ غواړي چې يوازې همدوئ دې قوي وي او له تا دې يوازې د يو بې واکه مريي او بې اختياره مزدور په

حيث کار واخلي. هغوئ په زور راغلي دي او هر څه په خپل زور تر سره کوي. زما وژل خو يې هسې هم هدف دي، خو چې تا ته يې هم طبعيت خراب شي نو وژني دې او بيا څوک تري پوښتنه هم نشي کولی.

عسکرجانه! ستا منافق او شرابي افسران به دا هم درته وايي چې دوئ خو زمونږ مرستې او زمونږ د وطن آزادولو ته راغلي دي. خو آيا تاکله پدې غور کړی چې مرسته همدښته وايې چې زمونږ هېواد راکنډواله کړي، اردو مو ړنګه کړي، ټانګو او ټول پوځي وسايل، هوايي ځواک، د هوايي مدافعې سيستم، رادارونه او د استحکام ټول وسايل مو له منځه يوسي؟ آيا مرسته همدې ته وايي چې واک مو پردی شي؟ مرسته همدې ته وايې چې تر سلو زرو زيات افغانان راووژني او بيا يې هېڅ مسؤليت هم پر غاړه وانخلي؟ آيا مرسته دښته وايې چې پر جوماتونو، شفاخانو، ودونو، وراګانو، کاروانونو، د سپرلۍ پر موټرو او پر کليو کورونو او کروندو مو درنې بمباری وکوي؟

عسکرجانه! دا پوښتنه دې کله له ځانه او يا له کوم بل چا کړې چې دوئ دا وطن مونږ ته له چا آزادکړ؟ له يهودو؟ له نصاراؤ؟ له هندوانو؟ له روسانو؟ له غلو او جنګي مجرمينو؟ او که له هغو مسلمانانو چې دلته يې د الله جلّ جلاله د دين نافذول غوښتل؟ دوئ خو افغانستان آزاد کړی نه دی، بلکې اشغال کړی يې دی.

عسکرجانه! دلته حقيقي واک او اختيار له غربي اشغالګرو قواوو، غربي کمپنيو او غربي مؤسساتو سره دی، او دا ته چې کومې اداري ته حکومت وايې او خپل ځان د هغې ساتونکی بولې، د دې اداري هر وزير يې په صليبي ايتلاف کې د شاملو جهتونو دګټو د ساتلو لپاره د همهغوئ له لوري ټاکل شوی دی. ته او ستا افسران خو لا څه کوې چې دلته د کابينې ټول وزيران او حتی چې ستا جمهور رئيس هم همدوئ ټاکلی دی. ځکه چې که چېرې هغه رښتيا هم يو خپلواک رئيس وای، نو د اشغالګرو د وحشيانه بمباريو په مقابل کې به يې ژړاګانې نه کولې، او د ښځو په څېر

به يې اوښکې نه تويولې. بلکې د يوه آزاد هېواد د جمهور رئيس په توګه به يې له هغوئ سره محاسبه کولای، او هغوئ به يې د دې ډول وحشتونو له ارتکاب څخه منع کړي وای.

عسکرجانه! غربيانو يوازې په افغانستان کې د اسلام او مسلمانانو په خلاف جګړه نده روانه کړې، بلکې هغوئ د اسلامي هېوادونو په ډېرو برخو کې د مسلمانانو په خلاف جګړې روانې کړې دي، په ځينو ځايونو کې خپله په جګړو اخته دي، او په ځينو ځايونو کې يې جګړه نورو ته ورسپارلې او دوئ يې تر شا ولاړ دي چې عراق،سوريه، فلسطين، يمن، صومال، سوډان چيچينيا ،او د اسلامي نړۍ ډېر نور هېوادونه يې مثالونه دي.

عسکرجانه! يوازې افغانستان نه دی چې دوئ ورکې خپل غلامان قدرت ته رسولي دي، بلکې هغوئ د اسلامي نړۍ په تقريباً ټولو هېوادونو کې همدغه کار کړی دی. او په ټولو هېوادونو کې يې د همدې روزل شويو غلامانو په لاس د اسلام د نافذېدلومخنيوی کړی دی.

عسکرجانه! آيا ته ګومان کوې چې رښتيا هم امريکايان او اروپايان د افغانستان اوسنۍ اردو د افغانستان لپاره تربيه کوي؟ او ددې لپاره په ملياردونو ډالره ورباندې مصرفوي چې سبا ته دا اردو له اسلام او اسلامي هېواد څخه دفاع وکولی شي؟ او ددې لپاره يې په وسلو سمبالوي چې د هېواد خپلواکې وساتي؟ نه، داسې هېڅکله نه ده، ځکه چې که هغوئ تاسې له اسلام او وطن څخه د دفاع په روحيه و روزي نو بيا خو به تر هر چا د مخه په همدوئ شروع کوئ. همدوئ به شړئ، او دا وطن به له همدوئ آزادوئ، ځکه چې ستاسې د دين مخالفين او دښمنان خو همدوئ دي، همدوئ په زوره ستاسو وطن نيولی، او همدوئ په خپل زور په ظلم او ناروا د مظلومو افغانانو په کورونو د شپې په تيارو کې چاپې غورځوي، ښځې او ماشومان يې په روزل شويو سپيو داړي، او نارينه يې لاس تړلي

او سترګې تړلي نا معلوم لوري ته له ځانه سره وړي، او ستا د حکومت چارواکې بيا په ډېرې عاجزۍ وايي چې مونږ يې هېڅ خبر کړي هم نه وو.
عسکرجانه! هغوئ نه غواړي په تا کې دې د آزادۍ احساس او له وطن څخه د دفاع روحيه پيدا شي. هغوئ غواړي له تاسو څخه داسې يو بې رحمه، بې عاطفې، بې سړيتوبه، بې دينه او بې مروته پوځ جوړ کړي چې په خپلو خلکو هېڅ رحم او زړه سوی ونه لرئ. او بيا ستاسو په لاس او ستاسو د متو په زور لدې خاورې د اسلام ښېخ او بوټی وباسي. همدا ستاسې په واسطه اسلام او مسلمانان ذليل کړي. همدا ستاسې په لاس علماء، طالبان، مجاهدين، نيک خلک، آزادي غوښتونکي ملي مشران او د کفارو سرسخت دښمنان زندانونو ته ورټېل وهي.
عسکرجانه! دا چې ته افغان يې او لاتر اوسه ځان يو ښه مسلمان بولې، نو زما دغه خبره به درته عجيبه او مبالغه ښکاري، خو ګوره عسکرجانه ! هغوئ په همدغه ډول د مسلمانو هېوادونو پوځونه په (ترکيی)، (الجزاير)، (عراق)، د هند په نيمه وچه، په عربي هېوادونو، په افريقايې اسلامي هېوادونو او نورو اسلامي هېوادونو کې وروزل چې هلته د همدغو پوځونو او د همدوئ په طريقه د روزل شويو عسکرو له لاسه مسلمانان له ذلت او مشقت سره مخ دي.
عسکرجانه! هغوئ په مليارډونو ډالره ستاسې په روزلو ددې لپاره مصرفوي چې سبا ته که دوئ تېښتې ته اړ شي نو بيا به ټول هغه کارونه تاسو ته در وسپاري چې پخوا دوئ کول. بيا به همدا تاسې د اسلام د نفاذ او د اسلامي نظام د حاکمېدلو مخنيوی کوئ، لکه چې نن يې په ټوله اسلامي نړۍ کې د دوئ په لاس روزل شوي پوځونه کوي.
عسکرجانه! همدا نن لا ستا هر څه د دوئ په واک کې دي. ستا تنخواه، ستا لباس، ستا خوراک، ستا وسله، ستا مهمات، ستا تشکيلات، ستا روزنه، ستا قوماندې او تا ته د اهدافو تعيينول هر څه د دوئ په واک کې او

د دوئ له لوري دي. خپل ملت دربانديې وژني، خو بيا يې هم په تاسو باندې د (ملي اردو) نوم ايښی دی.
عسکرجانه! که زما خبرې درته بيځايه ښکاري، نو راځه په خپله يوه تجربه وکړه چې ته او ستا ملي اردو څومره خپل واک او خپله اراده لري؟ تجربه داسې وکړه چې ته او ستا څو ملګري چې کومه ورځ له کفارو سره يوځای په کوم (مشترک) عمليات کې ساحې ته ووتلئ او کفارو غوښتل چې کوم کلی او يا کور تلاشي کړي، نو تاسې ورته ووايست چې تاسو ته ضرورت نشته، تاسو همدلته ودرېږئ او مونږ يې خپله تلاشي کوو، ځکه چې دا زمونږ خپلې خويندې او ميندې دي، او که هغوئ خامخا غوښتل چې د مسلمانانو کورته ورننوځي نو په زور يې منع کړئ، ځکه چې له تاسو سره هم وسلې شته. هلته به بيا درمعلومه شي چې تاسو د کوم ملت (ملي اردو) ياست! او هلته بيا درته زما د خبرو ريښتينولي در معلومه شي چې ته او ستا اردو يې د اسلام او وطن د حريتد ساتلو او دفاع لپاره تربيه کړې ياست او که د مطلقې غلامۍ او بې واکه مزدورۍ لپاره؟
عسکرجانه! يوې بلې خبرې ته دې پام را اړوم، او هغه دا چې ته چې د چا په خلاف جنګېږي هغوئ خو يا د قرآن حافظان دي، يا د مسجد او محراب عالمان دي چې له مسجد او محراب څخه د دفاع لپاره يې ټوپک پورته کړی دی. او يا د مدرسو طالبان او د هېواد او اسلامي نړۍ هغه مخلص بچيان دي چې د دين د ساتنې او د مسلمانانو د هېوادونو د آزادولو لپاره يې د کافرو امريکايانو او اروپايانو په خلاف مقاومت شروع کړی دی. ته خو په حقيقت کې د هغوئ ورور يې، ته يې بايد ترڅنګ ولاړ وای، خو افسوس چې ته لاړې د کفارو د ټانګ پر سر کښيناستې، او د کفارو له صفه په هغه ټوپک د اسلام په مدافعانو ډزې کوې چې همدغو کفارو درکړی دی.
عسکرجانه! که دوئ طالب او ملا نه پيژنې نو ته خو يې ښه پېژنې! ته چې پيدا شوې همدې ملا دې په غوږ کې د توحيد نعره در واورولې، چې لږ

لوی شوې همدې ملا په جومات کې دين در ونښود او په لمانځه يې ودرولې، هره جمعه دې همدا ملا د دين په احکامو خبروي. همدا ملا دې له پردې لور سره نکاح درتړي. په همدې ملا پسې د لمانځه اقتدا کوې، په رکوع يې رکوع کوې، او په سجده يې سجدې ته ځې. او کله چې ته او يا دې کوم بچی له درد او مرضه وځورېږي، او له ډاکټره نا اميده شې، نو بيا همدې ملا او طالب ته ورځې چې دم درباندې ووايې.

له زندانونو څخه راخوشی شوي ملايان او طالبان وايې چې په زندان کې به له يوې خوا ظالمانو دومره وهلو چې هډوکې به يې را مات کړل، خو کله به يې چې ښځې ناروغې شوې نو بيا به يې اوبه هم په مورې ورته دمولې. او چې کله به مو پوښتنه تړې وکړه چې که ښه او مبارک خلک درته ښکارو نو بيا مو ولې تړې او ډبوئ؟ هغوئ به ويل: ستاسو وهل زمونږ مجبوريت دی، خو په تاسې اوبه دمول زمونږ قناعت.

ښه عسکرجانه! چې دا دومره هر څه د ملا منې! نو د اسلامي نظام راوستل او د کفارو په خلاف جنګ ولې ورسره نه منې؟ او يا يې ولې د دښمن په صف کې درېږې؟ همدا نن به دې هم (کور ودانې) او يا (مورجانې) ستا بچيان سهار وختي د سبق لپاره ملا ته لېږلي وي، خو افسوس چې تا د بل چا لاره نيولې، او د بل چا لپاره دې په ملا او طالب پسې ټوپک راپورته کړی دی.

عسکرجانه! آيا پدې دې فکر کړی چې که ته مړ شې تر هغې به دې څوک نه ښخوي چې تر څو دې بيا هم د ملاصاحب په مخکې د جنازې لپاره کښينږدي!

عسکرجانه! چې پيدا شوې او دې دنيا ته دې نوې سترګې وغړولې، نو هم همدې ملا ته يې په مخکې کښېښودې، او اوس چې له دنيا سترګې پټوې بيا دې هم د همدې ملا او طالب مخې ته ږدي.

عسکرجانه! ستا خو د تګ او راتګ معاملې دواړه ستا د دین په حکم په ملا پورې تړلې دي، نو دا څه دربانديې وشول چې له کفارو سره یو ځای او د هغوئ په وینا په خپل ملا او طالب پسې راپورته شوی یې؟

عسکرجانه! آیا کله دې پدې غور کړي چې که پدې لاره کې مړ شې دنیا او آخرت به دې دواړه خرابېږي؟ دواړه به ځکه خرابېږي چې نه به د الله تعالی په لاره کې مجاهد شهید شوی یې چې عمل دې قبول شي، بښنه درته وکړی او په آخرت کې دې له انبیاؤ او صدیقینو سره ملګري کړي. او نه به له کفارو څخه د وطن د آزادولو او د خپل ملت د حریت د ګټلو په لاره کې مړ شوی یې چې خلک دربانديې فخر وکړي، نوم دې په اتلانو کې راشي، او د پلار، وروڼو او قوم شمله دې دربانديې هسکه شي.

عسکرجانه! کېدی شي چې یرغلګر کفار او د هغوئ ګوډاګی حکومت دې د یو څو لحظو لپاره وستایي، او په کوم حکومتي امبولاټس کې دې مړی هم کورته راوړي او پلار ته دې ستا د وینې د قیمت (یولک) افغانۍ هم ورکړي، خو مونږ او خپلوان به دې په یادولو شرمېږو! خلک به په مړي پسې یوازې غمجن کېږي، خو مونږ به هم ستا په مرګ شرمېږو، او هم به غمجن یو. نور خلک به هم وایي چې: مه یې یادوئ ! په دولس زره افغانیو یې ایمان خرڅ کړ او بې ایمانه له دنیا لاړ.

عسکرجانه! خلک به په فاتحې کولو راته شرمېږي، بچیان به دې څوک د شهید یتیمان نه بولي، او ښځه به دې څوک د شهید کونډه نه بولي. او خلک به لانور پېغورونه هم راکوي چې: د کفارو نوکري به یې نه کوله، ولې یې په ډالرو پسې ځان مړ کاوه!

عسکرجانه! د دین او عقیدې خبره درته کوم! ته چې د چا په ضد جنګېږې ته ځان له هغوئ سره یو شی هم بولې! ځکه چې ته هم په یوه الله د ایمان دعوی لرې، او هغوئ هم په یوه الله ایمان لري. ته هم محمد صلي الله علیه وسلم خپل پیغمبر ګڼې که څه هم چې پر لاره یې نه ځې! او هغوئ هم د همدې پیغمبر امتیان دي، او د همدي پیغمبر د شریعت د نافذولو لپاره

جنګېږي. ته هم چې کله نا کله لمونځ کوې نو هماغې قبلې ته مخ کوې چې دوئ ورته درېږي! ته هم هماغه د (لا إله إلا الله محمد رسول الله) کلیمه وایې که څه هم چې په معنی او مقتضا یې نه پوهېږې او نه عمل پرې کوې! او دوئ هم د همدې کلیمې د لوړوالي لپاره خپلې ځوانۍ قربانوي. ته هم په همغې عربي ژبې عبادت کوې چې دوئ یې ورباندې کوي، نو بیا یې ولې پردي بولې؟ او ولې ورسره په جګړه اخته یې؟ او ولي دې د هغوئ له دښمن سره لاس یو کړی دی؟

خوعسکرجانه! د دې هر څه په خلاف ته چې د چا په صف کې ولاړ یې او د چا په ټانګ سپور یې، هغوئ له تا سره هېڅ ډول شریکي نقطې نه لري. هغوئ نه ستا رب مني او نه ستا دین، ځکه چې ستا رب یو دی، او دوئ خپل رب له دریو شریکانو جوړ ګڼي. ستا دین ستا د دین او دنیا دواړو لپاره تا ته لارښوونې او قوانین لري، خو دوئ وایي چې زمونږ دین (نصرانیت) دې چې زمونږ د دنیا په چارو کې هېڅ مداخله نه کوي. ته خپل پیغمبر محمد صلي الله علیه وسلم د الله تعالی بنده او د هغه استازی ګڼې، خو دوئ عیسی علیه السلام ته _نعوذ بالله – د الله زوی وایي. ته په لمانځه کې کعبې مخامخ ته درېږې! خو دوئ د هماغه (ابرهه) په دین دي چې د کعبې د ورانولو لپاره یې د فیلانو لښکر راوستلي وو. نو بیا ولې په غړېدلو سترګو واقعیتونو او حقایقو ته نه ګورې؟ او ولې په رښا ورځ د حق لار درڅخه ورکه ده؟

عسکرجانه! تر اوسه لا فرصت لرې ! د کفارو سینې ته د خپل توپك د شپېلۍ په وربرابرولو او په هغوئ د خپل زړه په یخولو دا ثابته کړه چې رښتیا هم مسلمان او افغان یې. او رښتیا هم ته د دې ملت بچی یې! که ژوندی راووتې نو د وزیر اکبرخان غوندې به دې بیا د (مکناټن) د وژلو حماسه تکرار کړې وي، او که شهید شوې نو په دنیا به دې له افتخاره ډك تاریخ پرې ایښی وي، او په آخرت کې به جنت او د پیغمبرانو، صالحینو او شهداوو ملګرتیا درپه برخه شوې وي.

عسکرجانه! امریکایان او ملګري خو يې تا د دې لپاره تياروي او مسلح کوي دې چې ته په خپل وطن کې د (تروريزم) په خلاف وجنګيږې. آيا پدې پوهيږي چې (تروريزم) څه ته وايي او تروستان څوک دي؟ تروريزم خو د سياسي مقصدونو د حاصلولو لپاره د تاوتريخوالي له لارې د خلکو وېرولو او په مرګ تهديدولو ته وايي. اوس نو تا ته په الله قسم درکوم چې ته په خپله ووايه چې زمونږ خلک، کلي، کورونه، واړه، زاړه ، سپين ږيري او تور سرې د چا له لاسه شپه او ورځ په وېره کې تېروي؟

آيا پدې پوهيږې چې څوک يې کلي او کورونه ور بمباروي؟ څوک يې په نيمه شپه پر کور چاپې غورځوي، سړي يې وژني، ښځې يې بې ستره کوي او په سپيو يې داړي، ماشومان يې وېروي او ځوانان يې لاس تړلي او سترګې تړلې نامعلوم ځای ته بيايې؟

عسکرجانه! خپل و جدان ته رجوع وکړه او راته ووايه چې څوک د دې ولس پوره پوره کلي د دې لپاره په ميزايلو او هوايي بمبار له منځه وړي چې دوئ هلته ورتلی نشي؟ که د خپلو خلکو په چيغو، فريادونو او ګواهيو دې باور نه راځي نو هغه خو خامخا ومنه چې هغه بله ورځ د دوئ خپلو رسنيو رپورټ ورکړ او عکسونه خپاره کړل چې امريکايي ځواکونو د قندهار په ارغنداب کې يو کلی د زمکې له مخه لرې کړ.

عسکرجانه! که د دوئ د وېرې اچونې، تروريزم او ورانې په هکله د بل چا خبرې نه منې نو د کابل د غلامې ادارې له ارګ څخه خپور شوی خبر خو بايد ومنې چې امريکايانو په قندهار کې دومره کلي، باغونه، کشمش خانې، او کورونه وران کړي چې تاوان يې سل ميليونو ډالرو ته رسيږي. عسکرجانه دا د دوئ هغه ټول تاوان نه دي چې زمونږ خلکو ته يې ور رسولی دی، بلکه دا يوازې د يوه ولايت په څلورو ولسوالیو کې د يوه عمليات اټکل شوی تاوان دی. دوئ په ټول افغانستان کې هر وخت په هر عمليات کې همدې ته ورته مالي تاوانونه ستا مظلوم ولس ته ور اړوي. دا خو يې يوازې د مال تاوان دی. د سر د تاوان، او د روحي فشارونو، او له

هغو څخه د راولاړو شويو روحي ناروغيو خبره خو يې لا تر اوسه چا مطرح کړې نه ده.

عسکرجانه! ته خويې وينې همدوئ دلته افغانان ذليلوي، دوئ هم کرزی ذليلوي او خپلې فيصلې وربانديې په زور مني، هم سياف ذليلوي او په کور بې اجازې د تلاشۍ لپاره ورننوځي، هم ستا ملي اردو ذليلوي او پرته له خبرولو يې په سيمه کې پوځي عمليات ترسره کوی.

عسکرجانه! امريکايان ستا حکومت هم ذليلوي. دوئ د همدې حکومت په نامه يې له دنيا څخه پيسې اخلي، خو د مصرفولو صلاحيت او واک يې نه ورکوي. دوئ په خپله هم د افغانانو په نامه ډالر راوړي خو ورکوي يې نه. يوازې شل فيصده يې دلته په هغو کارونو مصرفوي چې د دوئ په ګټه دي، او پاتې اتيا فيصده بېرته په بېلابېلو نومونو په خپلو جيبونو کې اچوي خو حساب يې ټول په موږ پسې ليکي.

عسکرجانه! امريکايانو ستا ټول ولس يرغمال کړی دی. پوځ ددوئ په يرغمال کې دی، پوليس د دوئ په يرغمال کې دي، کابينه د دوئ په يرغمال کې ده، د کرزي د خپل دفتر مامورين د همدوئ مامورين دي او د همدوئ د استخباراتو لپاره کار کوي. پارلمان د همدوئ په يرغمال کې دي او د دوئ د خوښې خلاف نه کومه فيصله کولی شي او نه هم د غور او بحث لپاره کومه موضوع وړاندې کولی شي. وزارتونه د همدوئ په يرغمال کې دي او هر وخت يې خوارکې ژورنالستان نيولي او ډبولي وي چې ولي يې د ځينو واقعيتونو خبر تېر کړی دی؟ مکتب او نصاب د همدوئ په يرغمال کې دی او د دوئ د مشاورينو له موافقې پرته يو مضمون څه چې يوه موضوع هم په تعليمي نصاب کې نشي داخلېدلی. داخلي او خارجي مؤسسات د همدوئ په يرغمال کې دي او هر څه چې دوئ غواړي هماغه وربانديې کوي. نو ته ووايه چې که دوئ وېره اچوونکي او تروريستان نه وي نو څوک به ترورستان وي؟

عسکرجانه! تا ته به نه دریادیږي چې کله دوئ پر افغانستان حمله وکړه نو په هماغه وخت کې د رمضان میاشت هم راورسیده. د ټولې نړۍ مسلمانانو ورځخه هیله وکړه چې لږ تر لږه د رمضان په میاشت کې خو دې د افغانانو پر کور، کلي، او ښارونو بمباري ودروي. خو ته پوهیږي چې دوئ یې په ځواب کې څه وکړل؟ ته به ځکه ناخبره یې چې نه سواد لري، نه مطالعه کوې، نه کمپیوټر لري، او نه هم انټرنیټ ګوري چې د دوئ حقیقت در معلوم شي. دوئ د مسلمانانو دې غوښتنې ته دا ځواب ووایه چې عسکرو یی پر هغو بمبونو چې زما او ستا پر کلي یې اورول په خپلو لاسونو په غټ خط ولیکل: (gift of Ramadan) یعنې د رمضان تحفه. هغوئ ستا پر اولس د رمضان په میاشت کې د بمونو تحفې واورولې او پدې ډول یې د خپلې کینې او خپل (نصراني) تروریزم اظهار وکړ.

عسکرجانه! امریکایان یوازې ستا د طالب، ستا د ملا، ستا د مسجد محراب، او مدرسې دښمنان نه دي، بلکه دوئ ستا د ولس د پت او عزت دښمنان هم دي. دوئ پدې پوهیږي چې دلته تر هر څه د پت او ناموس قدر او عزت ډیر دی، نو ځکه یې په شعوري ډول د دې هستۍ د لوټلو اقدامات وکړل، او لا نور یی هم کوي. آیا همدوئ په کابل او نورو ښارونو کې د (ګیست هاوسونو) په نامه د فحشاوو مراکز جوړ نه کړل؟ آیا همدوئ ستاسو له (ډګر والاتو) (ترجمانانو) او په ارزګان کې له اتیا کلن سپین ږیري سره لواطت ونه کړ؟ او همدوئ یې په قصدي ډ ول جریان مبډیا ته ونه سپاره؟

عسکرجانه! دې ولس ته دامریکایانو دغه سپکاوي اوسنی ندی. تر دوئ دمخه چې کله انګریزانو افغانستان اشغال کړی وو په هغه وخت کې هم د دوئ پوځي مشرانو همدا چارې کولې. او کله چې شاه شجاع مکناټن ته د انګرېز پوځیانو له دې کارونو شکایت وکړ نو ددې پر ځای چې هغه یې شکایت واوري او خپل پوځیان افغانانو ته له سپکاوي منع کړي هغه ورته

وویل چې: که زموږ پوځیان دا کارونه ونه کړي هغوئ په ډول ډول مرضونو اخته کیږي.

عسکرجانه! دا خبرې درته زه له خپله ځانه نه کووم، بلکه همدغه حقیقت د افغانستان د تاریخ په مشهور کتاب (سراج التواریخ) کې چې فیض محمد کاتب د امیر حبیب الله خان په غوښتنه لیکلی پدې الفاظو راغلی دی: (شاه این ماجرا را بزبان کنایه و ایما به (سرولیم مکناتن جې) بگفت که سپاه انگلیس را ازین کار باز دارد، و او که از عاقبت کار و حمیت و شجاعت مردم این دیار آگاه نبود در جواب گفت که: هر گاه سپاهیان از مباشرت با زنان باز داشته شوند گرفتار چندین امراض خواهند شد. و شاه گفت که همچنین است، ولیکن شیوع و رواج این کار در حوصلۀ ناموس پرستان افغان گنجیدن بغایت دشوار است، پس میباید که بچوب سیاست منع خریداران این بازار نموده آید، ورنه این شجرۀ خبیثه فتنه بار خواهد آورد، سر (ولیم مکناتن) گوش به سخنان شاه نداده در زاویۀ نیسان نهاد). (سراج التواریخ صفحه (۱۵۶) .

عسکرجانه! غربي پوځیان ستا د ولس د خلکو سپکاوی د انفرادي جنایاتو په حیث نه کوي، بلکه همدغه یې ورته د جنرالانو توصیه او تګلاره ده. که د هغې زمانې شاه شجاع د هغې زمانې له مکناټن څخه لدې امله د دې کار د بندېدلو غوښتنه کوله چې خلک به ورپسې راپورته شي نه ددې لپاره چې دا د مسلمانانو پر ناموس تېری دی، خوستا د وخت شاه شجاع (حامد کرزی) د دې زمانې له مکناټنانو څخه دغه ډول غوښتنه هم نشي کولی. تا خو به هم په بګرام کې هغه کېسې اورېدلې وي چې خلک یې د یرغلګرو پوځیانو او د یو شمیر بې غیرته او غرب ځپلو افغانو ښځو په اړه کوي. دا ته نو د کوم ملت د (ملي اردو) عسکر یې چې ټوپک دې په لاس کې دی او په ځای د دې چې په هغه د خپل ملت د ناموس ساتنه وکړې ته په سړه وینه ولاړ یې په خپل ټوپک د یرغلګرو پیره او حفاظت کوې؟ عزت

دې څه شو؟ افغانیت دې څه شو؟ مسلماني دې څه شوه؟ آیا دا هر څه دې په دوه سوه ډالرو پر یرغلګرو خرڅ کړل؟

عسکرجانه! دومره خو به تاته هم در معلومه وي چې د افغانستان د تیر تاریخ په خلکو کې چې څوک تر ټولو ډېر یادېږي او افغانان ورباندې افتخار کوي هغه وزیر اکبر خان دی. وزیران خو نور هم ډېر تېر شوي دي خو وزیر اکبرخان ځکه د افتخار وړ دی چې مکناټن انګریز یې وژلی دی. او د هغه په ملګرو کې تر ټولو (محمدشاه خان) ځکه ښه یادېږي چې هغه ورسره د انګریز په وژلو کې مرسته کړې ده. که ته هم کوم امریکایې یا انګریز او یا هم کوم بل یرغلګر ووژنې همداسې به ته هم د راتلونکو نسلونو لپاره د افتخار وړ یې.

عسکرجانه! تا ته خوبه دې یرغلګر روزونکي دا هم وایې چې مونږ دلته ځکه راغلي یو چې دا هېواد تروریستانو نیولی وو او مونږ ورڅخه آزاد کړ. خو ګوره عسکرجانه! چې په دروغو یې تېر نه ووځي. دا هېواد نه چا نیولی وو او نه دلته د بل چا واکمني چلېده. نه دلته د پردیو په لکونو پوځونه وو او نه یې په لسګونو زره ټانګونه او پوځي وسائل. نه دلته چا عسکري بېسونه درلودل اونه هم چا د افغانانو پر کلیو او کورونو چاپې غورځولې. نه دلته د چا زندانونه وو، او نه چا لدې ځایه بندیان بل ځای ته وړل. نه دلته د شپې تلاشۍ وې او نه هم چا د خلکو د موټرو او کاروانونو مخه نیوله. نه دلته چا په وزارتونو کې رسمي او غیر رسمي حاکم مشاورین لیدلي ول او نه هم چا پرېښودل. نه دلته چا شخصي توقیف ځایونه درلودل او نه دلته د چا شخصي امنیتي استخباراتي کمپنۍ، کمپاینونه، ملیشې او اربکیان موجود ول. نه دلته چا جمهور رئیس ته د پیسو کڅوړې ورکولې او نه هم دلته د چا فرمایشي وزیران مقرر وو. نه دلته چا د چا په خلاف خپل سري عملیات کول او نه چا د چا پر ودونو، وراګانو، جنازو، کاروانونو، مساجدو، مدرسو، او مکاتبو بمبارۍ کولې.

د طالبانو په پنځه کاله حاکمیت کې هیڅا دا ونه ویل چې کوم اجنبي جهت دې د چا کور، کلی، ښار او بازار محاصره کړی وي. دلته نه هېڅا د خپلو شخصي استخباراتي، تبلیغاتي، استعماري او نورو مؤسساتو د امنیت د ساتلو لپاره سړکونه بندکړي ول او نه دلته چا دګشت او ګذر ممنوعه سیمې درلودلې. نه دلته پردیو خپلې شتمنۍ درلودې، او نه دلته چا د افغانانو اقتصادي منابع تر خپل کنترول او انحصار لاندې راوستلي ول.

عسکرجانه! غربي یرغلکر او او دهغوئ د دې ځای ملګري به تاته د هغو څو تنو مسلمانو مجاهدینو شتون د تروریزم د واکمنۍ په حیث در یادوي چې خپل کور، کلی، تجارت، تحصیل، کورنۍ، اولادونه او هوسا ژوند یې پرې ایښی وو او د خپل اسلامي مسؤلیت د احساس پر بنا ستا د دین او د وطن د دښمنانو په خلاف ستا د وروڼو تر قوماندې لاندې د افرادو په حیث دلته د روسانو او کمونستانو په ضد د همدغو رهبرانو په بلنه چې اوس په پارلمان او حکومت کې ناست دي د جهاد لپاره راغلي ول او کله چې دښمن ماتې وخوړه نو ځینو یې دا غوره وبلله چې د خپلو هېوادونو د ظالمو او مستبدو حکامو له ظلم او وحشت څخه ستا د ملت د مهربانۍ او غیرت غېږ ې ته پناه راوړې وه او خپلې ښځې او بچیان د تا په کور کې د تا د ښځو او بچیانو تر څنګ ستا د ایماني غیرت او افغاني حمیت سیوري ته کښینوي. او دلته د مهاجرینو په څېر یو څو د آرام شپې تېرې کړي. ښځه یې ستا د ښځې خور او بچیان یې ستا د بچیانو وروڼه او خویندې شي او دوئ ستا د اسلامي انصاریت او افغاني عاطفې احسانمن وي.

عسکرجانه! ته پوښتنه وکړه چې آیا دلته په هغه وخت کې چا د افغانانو زمکه ، تجارت، لاره، کلی ، ولایت، ولسوالۍ ، دفتر، پوځي قرارګاه، د دخول او خروج لارې او نورڅه ورڅخه نیولي ول؟

عسکرجانه! ګوره چې دا در څخه هېره نشي چې مورِ مسلمانان یو او مسلمانان چې هر چېرې او هر څوک وي ټول سره وروڼه او یوملت دي. الله

تعالي فرمايي: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ). الحجرات ۱۰. (بيشكه چې مؤمنان په خپلو كې سره وروڼه دي). الله تعالى فرمايي (وَ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً) سورة المؤمنون /۵۲. (دغه ستاسې يو امت دى).

عسكرجانه! د شرق مسلمان د غرب د مسلمان ورور دى او د هغه په اړه مسؤليت لري. هر هغه څوك چې زمونږ د دين منونكى دى هغه زمونږ ورور دى كه څه هم چې زمونږ د ژبې ويونكى نه وي او يا زمونږ د قوم مربوط نه وي. خو كافران، نصرانيان، امريكايان، انگريزان، پرنگيان (فرانسويان) نور يرغلگر اروپايان او دلته دهغوئ غلامان ، كمونستان، ديموكراتان، بې دينه (سيكولر) خلك، او دخپل ملت په خلاف د پرديو په صف كې ولاړ مزدوران نه زمونږ وروڼه دي ، نه له مونږ سره خواخوږي لري، نه زمونږ د ننگ ، ناموس، او شرافت پروا لري، او نه هم زمونږ د دين منونكي دي. دغه ډلې يوه يې هم زمونږ له (ملت) څخه نه ګڼل كېږي، ځكه چې مونږ خو د ابراهيم عليه السلام پر ملت يو، او د ابراهيم عليه السلام په هكله الله تعالي فرمايي : (مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلاَ نَصْرَانِيًّا وَلَكِن كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا). آل عمران ۶۷ . (ابراهيم عليه السلام نه يهودى وو او نه نصرانى، بلكه د حق منونكى مسلمان وو). او دوئ خو ځينې يې يهوديان، ځينې يې نصرانيان، او ځينې نور يې ملحدان او له حق دين څخه سرغړوونكي او د هغه په خلاف جنګېدونكي دي.

عسكرجانه! دا دې هم په پام كې ونيسه چې غربي اشغالګر خو اوس تا د خپل ملت په خلاف جنګوي، د خپل دين او وطن وروڼه دربانديې شهيدانوي، ستا خپلې خويندې او ميندې دربانديې كونډوي، خپل ورېرونه دې دربانديې يتيمانوي، او خپلې تور سرې دربانديې بې ستره كوي، او د دې هر څه په مقابل كې يوازې يو څو افغانـ در كوي او بس، خو بله ورځ به دوئ هم د روسانو په څېر خپلو هېوادونو ته روان وي، دوئ به هلته د روم، پاريس ، نيويارك، لندن او فرانكفورت په ښارونو كې له

خپلو کورنيو او اولادونو سره د عيش او عشرت شپې تېروي، خو تا به دلته دې وران، کنډواله شوي او سوځېدلي وطن کې د کونډو، بورو او يتيمانو فريادونو، آهونو، او ښېراوو ته پريږدي. نه يوازې ښېراوې، بلکه دلته به بيا خلك له تا سره حساب هم کوي. هغه خلك به ټول له تا سره د خپلو حسابونو تصفيه غواړي چې ته يې د پردیو پر ټانګ سپور کور ته ورغلي وې، او له يرغلګرو سره په شريکه دې د هغوئ پر کور چاپه غورځولې وه، او تورسرې دې ورته بی ستره کړې وې.

عسکرجانه! په پای کی کې دا درته وايم چې ما پر خپل ځان ستا د پوهولو حق پور ګانه، او هيله ده چې پدې خبرو به مې ستا يو څه پور پرېکړی وي.

او دا څو خبرې مې ځکه درته وکړې چې ته خو زما ورور يې! څه د امريکايي او د انګرېز ورور خو نه يې! ستا خو مړی او ژوندی دواړه ما ته راپاتې کېږي. غربيان او د هغوی بې دينه سيکولر ملګري خو به له ماتې وروسته غرب ته وتښتي، خو ستا د غلامی، له کفارو سره د ملګرتيا، د خپل دين او ولس په خلاف د جنګېدلو، له ملا، طالب، مسجد، محراب او مدرسې سره د دښمنی توري کارنامې به زما د ولس او هېواد په تاريخ کې ثبتېږي! نو عسکرجانه! له الله تعالی ووېرېږه! او نور له دې پردي صفه او له دې شرمېدلي ناروا کاره راووځه! راځه يا د الله تعالی د دين په ملاتړ وسله پورته کړه، او يا لاړ شه خپلو اولادونو ته حلاله نفقه پېدا کړه چې ته د سبا له شرمه خلاص شې، او زه د خلکو له پېغوره.

د پوهنتونونو ځوانان دهېواد د اسلامي اصالت شعوري سپاهيان

د اسلام لپاره مبارزه له اسلامي عقيدې راپورته شوي شعور، سياسي بصيرت، ناتمامه صبر او سرشاري ځوانۍ ته ضرروت لري. او هر کله چې دغه ځلور ګوني عناصر د يوه با عزيمته صالح قيادت تر سيوري لاندې د اسلامي مبارزې په ټولي کې موجود شي الله تعالى د هغه ټولي په کار کې برکت او په حرکت کې يې توفيق او عزيمت پيداکوي، که څه هم چې دغه ډله ډېره وړوکې هم وي.

په قرآن کريم کې د الکهف مبارك سورت هم د همدغسې يوې ډلې ځوانانو حال او سرنوشت بيانوي. پدې سورت کې الله جل جلاله د هغو ځوانانو کيسه بيان کړې چې د حق د سپيڅلي شعور په لرلو يې د کفر په خلاف خپله کرکه او مخالفت اعلان کړ، او د خپل ايماني او سياسي بصيرت په رڼا کې يې د وخت د طاغوتي نظام کړنلارې تشخيص کړې. هغوئ نه طاغوتي حاکميت ته تسليم شول، او نه يې ورسره روغه وکړه. بلکې په صبر او استقامت يې د ايمان لاره غوره کړه، او خپلې ځوانۍ يې پر حق دين د ټينګ پاتې کېدلو په لاره کې وقف کړې، او الله ﷻ د هغوئ په دغه قيام د هغوئ قدمونه او زړونه ټينګ کړل.

د کهف ځوانانو هم پرته لدې چې د قيام عواقب ورمعلوم وي د ايمان د ساتلو په منظور يې د غرونو او کړاوونو ناهمواره لاره ونيوله. هغوی چې د دنيايي ژوند ټول مادي وسائل يې پرې ايښي ول او د معنويت د لارې قربانيو ته يې ځان تيار کړي وو نو الله ﷻ هم ورته د پايښت داسې وسيله برابره کړه چې مادیت ته ورکې هېڅ ضرورت نه وو.

د کهف د ځوانانو دغه د بې وسۍ قيام الله ﷻ ته دومره قدرمن وو چې هغه يې د يوه امت د ايمان او نجات ذريعه وګرځاوه. او د هغوئ ياد يې په

خپل کتاب کې د یوه وړوکې مؤمن جماعت د مبارزې د ژوندي مثال په حیث آخري امت ته پر رسول الله ﷺ را نازل کړ.

د رسول الله ﷺ ملګري هم تقریبا نوي په سلو کې غښتلی ځوانان ول. هغوئ په الهي نصرت او بیا د خپلې سرشارې ځوانۍ په قوت د اسلام یو داسې عظیم دولت او نظام په پښو ودرواوه چې دهغه وخت تاریخ یې ساری نه وو لیدلی. هغوی د نبوي مدرسې هغه ممتاز شاګردان ول چې د ټول بشریت د قیادت او استاذۍ چارې یې په بې ساري ډول سمبال کړې، او انساني تمدن یې د ارتقا داسې لوړو مراحلو ته ورساوه چې د نړۍ زمانې ټول فیلسوفان ورته حیران پاتې شول.

د کمونزم په خلاف د افغانستان د ستر جهاد پیل هم د مسجد او مدرسې تر څنګ د کابل د پوهنتون له انګړ څخه شوی وو. همدغه د پوهنتون بااحساسه او متدین ځوانان ول چې تر ټولو دمخه یې د کمونیزم د سره سیلاب خطر احساس کړ، او د هغه د مخنیوي افتخار هم د پوهنتون د ځوانانو په برخه شو. هغوئ له هغه سند او شهادتنامې محروم شول چې د هغې پر اساس به یې ښایي په کومه طاغوتي یا غلامه اداره کې وظیفه ترلاسه کړې وای. خو الله ﷻ په داسې شهادتونو ونازول چې د انبیا وو، شهداوو او صالحینو ملګرتیا به یې ان شاءالله په برخه شوې وي.

د کمونیزم او روسانو په مقابل کې د جهاد د سنګرونو ساتنه هم د هېواد د نورو اقشارو ترڅنګ تر ډېره همدغه د پوهنتون د ځوانانو او یا له پوهنتون څخه د فارغو ځوانانو لخوا کېدله. که د جهاد د لومړیو کلونو د جبهو مشران او قومندانان را په یاد کړو نو وبه وینو چې ګڼ شمېر یې ډاکټران، انجینران، څارنوالان، پوځي افسران، قاضیان، استادان او نور هغه کسان ول چې د پوهنتون له اکاډیمیک او سیاسي چاپیرال سره یې تړاو درلود. دې هرڅه پدې دلالت کاوه چې زمونږ ملت په آګاهانه ډول د کمونیزم او الحاد په خلاف جهاد کاوه.

په پوهنتونونو پورې اړوندو متدينو ځوانو قومندانانو د کلي او ولس بېسواده ځوانان هم داسې د کمونيزم په خلاف د مبارزې او جهاد په سنګر کې منظم کړل چې د شوروي روزل شوي زبرځواک پوځ ته يې د الله تعالى په نصرت ماتې ورکړه.

پر افغانستان د امريکا له تسلط وروسته هم د پوهنتونو ځوانانو د خپل اسلامي اصالت او اسلامي عقيدې سره د مضبوط تړاو ثبوت وړاندې کړ.

د امريکايانو لخوا قرآن کريم ته د سپکاوي په خلاف د پوهنتونونو د ځوانانو سراسري او زړورې مظاهرې او د هېواد په اسلامي اصالت ټينګار د هغوئ د پاخه اسلامي احساس ښکاره بېلګې دي.

پر هېواد د امريکايي اشغال په اوج کې چې د ننګرهار د پوهنتون ځوانانو د پوهنتون په ماحول کې د ګډا او فحشا د رواجولو په عکس العمل کې کوم زړور او له غيرت او شهامته ډک غبرګون ښکاره کړ ټول غرب ورباندې وښورېده.

کله چې اروپا د اسلام د پيغمبر محمدﷺ د سپکاوي په خاطر له عناد او غروره ډک اقدام په مکرر ډول وکړ بيا هم همدغو د پوهنتونو غيرتي ځوانانو د غرب په خلاف لويې مظاهرې په لار واچولې. دغو مظاهرو دکرزي ګوډاګي اداره دومره په وېره کې کړه چې د يوه سرتاسري ملي پاڅون ژوره اندېښنه ورته پيدا شوه.

امريکا غواړي چې د پوهنتون ځوانان له سياسي شعور او اسلامي بصيرت څخه بې برخې کړي او د همجنس بازۍ، غربپالنې، موسيقۍ او شرابو په ډنډ کې يې غرق کړي. د دې کار لپاره هغوئ پراخې پروسې په کار اچولې دي چې د ځوانانو پر مخ د بې لارېتوب او لنډغرتوب د دروازو خلاصون، د غرب د(بواى فرينډ) او (ګرل فرينډ) د غربي فرهنګ رواجول، له نصاب څخه د اسلامي موادو لرې کول، د پوهنتونو له کتابخانو څخه داسلامي فکري او تحريکي کتابونو ټولول، په بازارونو کې په دغه ډول کتابونو

بنديزونه لګول او د ځوانانو په سمتي او ژبنيو اختلافونو مشغولول شامل دي.

يوه بله خبره چې ډېره د اهميت وړ ده هغه دا ده چې امريکا لدې هر څه سره سره بيا هم د هېواد د پوهنتونونو له ځوانانو وېره لري. او له همدې امله خو ئې داځل د لبنان، ترکيې او مصر په څېر په کابل کې هم خالص امريکايي پوهنتون جوړ کړ، چې هر څه ورکې په امريکايي معيارونو برابر تر سره کېږي.

امريکا غواړي په افغانستان کې داسې ځوانان وروزي چې يوازې نومونه يې د افغانانو وي خو فکر، فرهنګ، عقيده، ژبه، دود او بالآخره د ژوند هر اړخ يې امريکايي وي، تر څو له زړه په پوره اخلاص د افغانستان په راتلونکي کې د امريکايانو د بېلابېلو اهدافو او اجنډاوو لپاره کار وکړي.

که داسې نه وي نو هغوئ ولې د موجودو پوهنتونو د ميعار او ظرفيت د لوړولو پخاطر له دغو پوهنتونو سره اکاديميکې مرستې نه کوي؟

د پوهنتونونو ځوانان د يرغلګرو په مقابل کې د ملي پاڅونونو او د هېواد په سياسي ژوند کې د ملا د تير اهميت لري.

د پوهنتونونو مسلمانو ځوانانو له دوه زره يوولسم ميلادي کال څخه راپدې خوا په ټوله عربي نړۍ کې چې د مستبدو او سيکولرو حکامو له لوري اداره کېږي داسې جهادي او اسلامي حرکتونه پيل کړل چې د ډېرو طاغوتي حکامو تختونه يې ولړځول او لانور يې هم لړځوي.

که له يوې خوا د پوهنتون ځوانان د هېواد روښانه مستقبل او ازادۍ ضامنان ګڼل کېږي نو له بلې خوا دغه ځوانان په پوهنتوني محيط کې له ډېرو ستونزو سره هم مخ دي چې څو يې په لاندې ډول يادوو:

په پوهنتوني محيط کې د مسلمانو ځوانانو ستونزې

۱ –د سازماني انسجام نشتوالی:

وروسته له هغه چې پخواني جهادي تنظيمونه د انحرافونو او بېلابېلو عواملو په نتيجه کې د قيات له صحنې ووتل او اکثره يې د روسانو او يا د امريکا په غلامۍ او خدمت اخته شول په ځوانانو کې تحريکي انسجام او سازماني بهترۍ هم خپل ځای له غربه راواردو شوو او سرچينه اخيستونکيو ارګانونو او ټولنو ته پرېښود چې د Westernization (غربي کولو) په کار کې په پوره زور او شور په کار اخته دي.

مسلمان ځوانان هر يو د اسلام او هېواد د خدمت لپاره په زړه کې پخه اراده او ارمان لري خو د دغه ارمان له چا سره د شريکولو منظم مواقع په لاس نه ورځي. او که کله نا کله يوه نيمه غونډه او يا مجلس له چا سره وکړي نو د ټپل شوې اداري لخوا په يوه او بل نامه تورن کېږي، او د فعاليت مخنيوی يې کېږي. او دا پداسې حال کې چې په ټوله نړۍ کې د محصلينو اتحاديي د سياسي او فکري فعاليتونو قانوني حق لري.

۲ - د غرب د فرهنګي يرغل په مقابل کې د اسلامي نشراتو او مطبوعاتو نشتوالی:

په افغاني ژبو کې هسې هم د اسلامي، فکري او اخلاقي کتابونو، مجلو او نشراتو کموالی ليدل کېده. او هغه يوه برخه مطبوعات چې د جهاد او هجرت په کلونو کې د ځينې تنظيمونو او فرهنګي جهتونو له لوري ليکل شوي او يا چاپ شوي وو هغو ته هم د هغو د ليکونکو او مؤلفينو د منفي دريځونو له امله لويه صدمه ورسېده چې اوس يې هر څوک ليکوال د امريکايانو او يا نورو يرغلګرو په خدمت کې وينې نو د هغه پر کتاب يې هم هېڅ باور نه کېږي. د مثال په ډول د شهراني، رباني، سياف او لسګونو نورو ليکوالانو کتابونه د هغوئ د نااسلامي مواقفو له امله مسلمانو

ځوانانو او د جهاد او آزادۍ د لارې لارويانو ته نور هغه پيغام نشي ورکولای چې يو وخت يې ورکاوه.

له بل لوري دکابل د اداري د اطلاعاتو او فرهنګ وزارت په ټولو هغو کتابونو چې د غرب د لوبدلي او الحاد ځپلي فرهنګ عيبونه يې مسلمانانو ته څرګند کړي دي بندیز لګولی دی ترڅو ځوانان د اسلامي نړۍ د اسلامي تحريکونو د مثبتو تجربو له نتائجو څخه بې خبره وساتي.

خو په مقابل کې يې د مطبوعاتو، راډيوګانو، تلوېزونونو او د سلګونو انټرنټي وېبپاڼو له لارې د غرب د مبتذل فرهنګ داسې يو خطرناک سيلاب د افغاني ټولنې پر ځوانانو راخوشې کړی دی چې که د اسلام د سپېځلي فرهنګ په خپراوي يې مخه ونه نيول شي نو په نړۍ راتلونکي کې به افغاني ځوانان له خپل هر څه پردي شي.

خو ځوانان کولای شي دغه تشه په ديني حلقاتو، لکچرونو، نوټونو، د قرآن او حديث په اونيزو درسونو او د انټرنيټ له اسلامي ويب سايټونو څخه په استفادې ډکه کړي.

له بل لوري د پوهنتونونو مسلمان ځوانان د ډېر څه ليکلو او خپرولو توان لري چه لاس په لاس يې مشران کشرانو ته رسولای شي. دغه ډول تجربه يو ځل په ترکيه کې هغه وخت تکرار شوه چې کله (کمال اتاترک) او ورپسې (عصمت اينونو) د سيکولر ترکيې جمهورو رئيسانو د ترکيې خلک له اسلام څخه محروم کړل. خو هغه وخت د پوهنتونو او مکاتبو ځوانانو او پيغلو په ميليونونو نسخې د (بديع الزمان سعيد نورسي) د (رسائل النور) ايمان پالونکې رسالې په لاس ليکلې او لاس په لاس يې سره يو بل ته رسولې.

۳ - نشنلزم او نشنلست حرکتونه:

غربيان د خپلې زړې استعماري سياسي حربې چې وايي: (بيل يې کړه ايل يې کړه) په عملي کولو غواړي د هېواد په پوهنتوني ماحول کې يو ځل بيا ځوانان د نشنلزم او توکم پالنې خوا ته سوق کړي. هغوئ پدې کار کې له

ستمیانو، پرچمیانو، افغان ملتیانو او نورو نشنلستو ډلو څخه کار اخلي او د هغوئ په وسیله ځوانانو ته د نشنلزم (توکم پالنې) نظریه ورکوي تر څو په آسانه د هېواد د پوهنتونو ځوانان د اسلام او هېواد له علیا مصالحو غافل او په خپلمنځي اختلافاتو یې اخته کړي.

د ژبو، سمتونو او قومونو پراساس د خلکو وېشل د اشغالګرو او یرغلګرو کار دی. اسلام په قطعي ډول د دې نظریې مخالف دی. په اسلام کې تر ټولو غوره هغه څوک دی چې د ډېرې تقوا لرونکی او الله ﷻ ته نږدې وي.

د هېواد د پوهنتونونو او مسلکي زده کړو ځوانان چې د سبا چارواکي او حاکمان دي باید د دښمنانو د دغه ډول فتنو ښکار نه شي، او پرېنږدي چې دښمن یې په یوه او بل نامه سره و ویشي. ځکه افغانانو په تېرو کلونو کې د دغه ډول وېشونو ترخې پایلې ولیدلې چې هېواد یې وران او واک یې پردی شو. نور باید مسلمان ځوانان دې موضوع ته په جدي ډول متوجه وي.

د اسلامي امت د ذلت له اسبابو او عواملو څخه

له ډېرې مودې راهيسې په نړۍ کې اسلامي امت د ذلت او کمزورتيا لوري ته روان دی او دا پداسې حال کې چې الله تعالی دې امت ته غوره امت ويلی دي.

اسلامي امت په پيل کې يو پرمختلونکی، فاتح او د خپل واک او حاکميت لرونکی امت وو، خو اوس يې بچيان کله د يوه زبرځواک تر تسلط لاندې د ذلت شپې تيروي او کله د بل. د دې لپاره چې د ذلت او بېرته پاتې والي په علتونو پوه شو او د هغو د ليرې کولو هڅه وکړو د امت د ذلت او ضعف ځينې اسباب او عوامل د اسلامي امت د مفکرينو د ليکنو له مطالعې څخه په استفادې په لاندې څو نقطو کې په مختصر ډول تشخيصوو:

د امت د بېرته پاتې والي او ذلت عوامل :

۱- **د خلافت سقوط**: د رسول الله ﷺ له وفات راهيسې اسلامي امت د خلافت ترسيوري لاندې ژوند کاوه، او همدغه سلسله تر ۱۹۲۴م کال پورې په ښلاښلو شکلونو کې په امت کې روانه وه.

د خلافت نظام مسلمانان په سياسي لحاظ سره يو کړي او په دفاعي لحاظ يې ټول امت د دښمن په مقابل متحد ساتلی وو. د خلافت تر سيوري لاندې د ټولې اسلامي نړۍ مسلمانانو ځانونه د يوې امت غړي ګڼل. د وطنونو، ژبو، رنګونو، مذاهبو او قومونو جلا والي ځکه دوئ يو له بله نه ووجلا کړي چې ټولو ځانونه تر ډېره وخته د يوه سياسي نظام اتباع ګڼل، او د سياسي تصاميمو مرجعيت يې يو وو. دښمن به چې له مراکش څخه تر اندونيزيا پورې مسلمانانو ته د يوه امت په حيث کتل نو له هغوئ څخه به يې سترګه سوځېده او مسلمانانو په خلاف به يې د څه اقدام جرأت نشو کولی. نو هماغه وو چې فيصله يې وکړه چې د خلافت نظام بايد په

اسلامي امت کې له منځه يوړل شي ترڅو مسلمانان له داسې قوته محروم کړي چې اوږده موده يې امت د کفارو په مقابل کې ځواکمن ساتلی وو.
دښمن د خلافت د له منځه وړلو لپاره په ښلاښلو مرحلو کې له ښلاښلو دسيسو او توطيو څخه کار واخيست، تر دې چې په ۱۹۲۴م کال کې د مسلمانانو وروستی خلافت د يوه يهودي الاصله مسلمان ډوله پوځي حاکم (کمال اتاتورک) لخوا لغوه اعلان شو.
د خلافت د له منځه وړلو چارې په حقيقت کې برتانيې د ټولې اروپا په ملاتړ تر سره کړې، او د اسلامي امت ځينې خاينو او غدارو حکامو هم مرسته ورسره وکړه. نامسلمانه اقليتونو او له اروپايانو څخه متأثره نشنلستو رهبرانو او مفکرينو هم په دغه ستر جنايت کې ونډه واخيسته او هغه په پداسې شکل چې د اسلامي امت په نوي نسل کې يې د قوميت، وطنيت او ژبنيو ښلتونونو شعارونه پورته کړل، تر دې چې ستر مسلمان امت يې په همدغو شعارونو او معيارونو ټوټه ټوټه کړ، او هره ټوټه يې يو بيل اروپايې هېواد لاندې کړه، او پر هغې يې يا خپله مستقيمه واکمني ټينګه کړه، او يا يې خپل هغه فکري غلامان ورباندې حاکم کړل چې د همدې کار لپاره يې روزلي ول.
اروپايې استعماري دولتونو په اسلامي نړۍ کې خپل فکري غلامان د (سيکولريزم) په نظريه روزلي دي، او سيکولريزم هغه نظريه ده چې نه غواړي د انسانانو د ژوند چارې دې د الهي وحي پر اساس تنظيم شي.

۲- (سيکولريزم) يا د دين او د دولت بيلتون:

د مسلمانانو په فکري او عملي ژوند کې د (سيکولريزم) حاکم کېدل د اسلامي امت د ذلت او بېرته پاتې والي يو بل عامل دی، او هغه ځکه چې انسانان او نړۍ د الله تعالی مخلوق دي، او الله تعالی تل د خپلو بندګانو د چارو د تنظيم او د هغوئ د لارښوونې لپاره انبياء او اسماني کتابونه رالېږلي دي چې د هغو په ذريعه يې بشريت ته د انساني ژوند د چارو د پرمخ بيولو اصول او قوانين ورښودلي دي.

او هر کله چې بشريت د انبياؤ او اسماني کتابونو د تعليماتو په رڼا کې خپلې چارې تنظيم کړې دي نو هم د الله تعالى د رحم او کرم مستحق ګرځېدلي، او هم يې پر زمکه بشري ژوند په عافيت او خير کې تېر شوی دی. خو کله يې چې له هغو څخه سرغړونه کړې ده، نو په ډول ډول اسماني او زمکنيو مصيبتونو او عذابونو اخته شوي دي.

د دې امت مسلمانانو هم چې تر کومه وخته د خپل انفرادي، اجتماعي، سياسي، اقتصادي او پوځي ژوند چارې د شريعت پر اساس تنظيمولې نو دوئ هم په نړۍ کې د يو فاتح، پرمختللي او عزتمند امت په توګه اوسېدل. خو له کومې ورځې يې چې لدې تګلارې انحراف کړی له هماغې ورځې له ذلت او ضعف سره مخ شوي، او د ژوند د چارو واګې يې هم د پردیو لاس ته ورغلي دي.

ډېر دردونکی حالت خو لا دا دی چې په مليونونو مسلمانان هم د غربي ډوله تعليم د تأثير له امله د (سيکولريزم) د کفري نظريې پلوی کوي، او د اسلامي شريعت پر ځای يې د حاکمولو لپاره کوښښونه او عملي کار هم کوي.

دغه ډله خلک د ناپوهۍ او يا هم له اسلام سره د عناد له امله دا استدلال کوي چې غرب هغه وخت مادي ترقي وکړه چې د انساني ژوند چارې يې د دين له تسلط څخه آزادې کړې، او د دين او دولت تر منځ يې د بيلتون نظريه حاکمه کړه. خو هغوئ يا لدې خبرې غافل دي او يا نه غواړي دا حقيقت ومنې چې په غرب کې چې د (دين) په نامه د انسانانو په ژوند کې چې څه مسلط ول هغه په حقيقت کې (الهي دين) نه ؤ، بلکې هغه د تحريف شوي مسيحيت د منحرفو (پاپانو) شخصي نظريات ول چې د خپل استبداد د حاکولو په مقصد يې پر غربي ټولنې مسلط کړي وو. نو ځکه خو هلته غربيانو حق درلود چې د(کليسا)له منحرفو نظرياتو او د (پاپانو) له استبداده ځان خلاص کړي.

خو د دې پر ځای چې غربي مفکرین خپله ټولنه د اسلام د حق دین ښېګڼو او حقانیت ته وروبولي له خپلو مطلقو مادي او شهواني غوښتنو او له الله ﷻ څخه د بغاوت پر اساس له را ولاړو شویو نظریاتو یې هغوئ ته د (سیکولریزم) نوی (دین) ورجوړ کړ، او پدې ډول یې د غربي ټولنې افراد د (کلیسا) له استبداده خلاص کړل، خو په عین وخت کې یې د حق دین (اسلام) له منلو څخه هم محروم کړل.

په اسلامي نړۍ کې سیکولریزم په ټوله معنی یوه (پردی نظریه)ده چې د مسلمانو له خپل ویاړلي او ځلاند تاریخ څخه د پردي کولو یوه توطیه ده. ځکه چې د (سیکولریزم) معنی په اسلامي ټولنه کې یوازې او یوازې دا کېدلی شي چې مسلمانان دې د الله ﷻ د کتاب او د رسول الله ﷺ د احادیثو احکام د خپل ژوند په چارو کې له پامه وغورځوي، او په هغه څه دې فیصله کوي چې د دوئ نفسونه یې غواړي، چې د دې نظریې منل په حقیقت کې له اسلامه د وتلو او مرتد کېدلو په معنې دي.

اسلام یو مکمل دین دی چې د ژوند ټولې چارې په ښه ډول تنظیموي، او په هېڅ صورت کې یو مسلمان ته دا اجازه نه ورکوي چې له (اکراه) او (اضطرار) پرته دې د اسلام کوم حکم پرېږدي.

خو اوس چې ټول مسلمان هېوادونه په یوه او بل ډول د غرب تر تأثیر او یا هم حاکمیت لاندې دي، او غربیان غواړي چې مسلمانان دې تل همداسې د دوئ تر حاکمیت لاندې پاتې وي، نو ځکه خو نه پرېږدي چې د مسلمانانو په ژوند کې دې بېرته اسلام حاکم شي. له همدې امله خو غرب د خپلو فکري غلامانو او سیکولر پوځونو په زور د (سیکولریزم نظریه) پر مسلمانانو ورتپلي ده.

غرب پدې پوه دی چې هرکله چې اسلام د مسلمانانو په ژوند کې بېرته حاکم شي نو په هماغه ورځ به مسلمانان بیا قوي کېږي، او د غرب له تأثیر او تسلط څخه به ځان خلاصوي چې دا بیا هېڅکله غرب ته د ملنو نه ده. نو پر همدې بنا ویلی شو چې د(سیکولریزم نظریه) د مسلمانانو د

تسخيرولو لپاره د غرب هغه ناپوځي وسيله ده چې ټوله اسلامي نړۍ يې د ژوند په هره ساحه کې د غرب تر تسلط لاندې راوستلې ده، او يوه ډېره برخه اسلام ته منسوب خلک يې د هغې له لارې له زړه پدې قانع کړي دي چې شريعت بايد په اسلامي ټولنه کې نافذ ېدلو ته پرېښودل شي، او هر خير بايد د غرب له لوري په وضع شوو قوانينو او معيارونو کې ولټول شي. او پدې ډول دغې نظريې د امت بچيان له يوې رواني (روحي) ماتې سره مخ کړي دي.

۳- روحي شکست او د کمترۍ احساس :

د اسلامي امت د ذلت او کمزورۍ يو بل عامل د دښمنانو په مقابل کې د رواني (روحي) ماتې او د هغوئ پر وړاندې د کمترۍ احساس يا د (اقبال) په اصطلاح د (خودۍ د احساس) له منځه تلل دي.

په اسلامي امت کې د دښمن په مقابل کې د روحي قوت احساس او له دښمن څخه نه مرعوب کېدل هغه قوت وو چې تل يې د الله ﷻ په فضل د هغه په لرلو په لږو مجاهدينو هم د ډېرو لويو لښکرو او سترو سترو دولتونو مقابله کړې او برى يې حاصل کړى دى.

د اسلام دښمنان پدې خبره پوه شوي دي چې په مسلمانانو کې تر مادي قوته د روحي د برلاسۍ احساس ډېر مهم دى. نو له همدې امله يې په اسلامي نړۍ کې د ګوډاګيو حکومتونو او د غرب په لارښوونه د چلېدونکو احزابو او اجتماعي او مدني بنسټونو له لارې په تعليمي نصابونو، مطبوعاتو، قوانينو او ادبياتو کې دې خبرې ته زور ورکړى چې مسلمانان د غرب په مقابل کې کمزوري دي، او که غواړي چې له کمزورتيا ووځي نو بايد غرب په استاذۍ ومني، او د هغه پر برلاسۍ باور ولري.

دغو پردي پالو جهتونو د غرب مادي او پوځي پرمختګ اسلامي امت ته له حده زيات لوى معرفي کړ، او دا خبره يې مسلمانانو ته ورتلقين کړه چې

هغوئ هېڅکله هم د اروپايې او امريکايې قوتونو د مقاومت توان نه لري، ځکه چې هغوئ په هر لحاظ تر مسلمانانو زور ور دي.

دغه ډول نظرياتو او تبليغاتو د اسلامي امت په هغو نسلونو کې چې د اروپايې استعمار او يا د هغو تر تأثير لاندې د چلېدونکو حکومتونو په وختونو کې را لوی شول د دښمن په مقابل کې د (روحي ماتې) احساس پيداکړ، او مخکې تر دې چې له دښمن سره په جګړه کې ښکېل شي هغه ته ورتسليم شول. نه يوازې دا چې ورتسليم شول، بلکې د دښمن په صف کې درېدل يې د ځان لپاره افتخار ګڼلې، او له خپلې فاتحانه ماضي څخه انکار يې د تمدن او پرمختګ لپاره ضروري ګڼل. او بالاخره له دښمن څخه د وېرې او رعب په هغه مرض اخته شول چې مخکې د اسلام دښمنان ورباندې اخته ول، هغه چې رسول الله ﷺ فرمايلي چې دښمن له مونږ څخه د يوې مياشتې مسافې په ليرې والي هم رعب احساسوي.

۴- ناپوهي او په اسلامي او تجربوي علومو کې بېرته پاتې والی :

جهل او په شرعي او دنياوي علومو کې د مسلمانانو کمزورتيا هم د اسلامي امت د ذلت له عواملو څخه يو عامل دی. دغه عامل هغه وخت رامنځته شو چې د شرعي مدارسو له نصاب څخه سياسي او تجربوي علوم او د تجربوي مدارسوله نصاب څخه شرعي علوم وويستل شول، چې په نتيجه کې يې د شرعي علومو په درلودونکو کې د دنياوي علومو او سياسي پوهې صلاحيتونه رامنځه نشول، او دغه ډګر داسې خلکو ته ورپاتې شو چې نه يې په زړونو کې له الله ﷻ څخه وېره وه، او نه يې هم پر بشريت ترحم درلود. هر څه يې د خپلې خېټې او شهوت لپاره زده او بيا استعمال کړل، بلکې تر ډېره يې خپل علم او تجربه د اسلام د دښمنانو په ګټه وکارولې.

او هغو چې په دنياوي مکاتبو کې تجربوي او سياسي علوم حاصل کړل، هغوئ بيا له خپلو ديني، شرعي، اخلاقي، اجتماعي او ملي مسؤليتونو

بې خبره پاتې شول، او د دينی او ملي احساس د نه درلودلو له امله د دښمن د ماشين د پرزو په حيث استعمال شول.

د اسلامي علومو نصابونه هم له خالصو شرعي علومو لکه قرآن، تفسر، حديث، اسلامي عقيدې، مقارنې اسلامی فقهې، سيرت النبي، اسلامي تاريخ، اسلامي سياسي علومو او په هره زمانه کې د دښمن په اړه له معلوماتو خالي شول او ځای يې بېرته پاتې منطقو، خيالي ادبياتو، بې ضرورته ګرامري او لغوي ابحاثو، د تصوف په نامه له نورو دينونو او نظرياتو څخه راواردو شويو فلسفو او حتی چې کله نا کله حرفوي تعويذ ګړی، فالبينتوب او د خلکو د اموالو د تروړلو لپاره (تجارتي روحانيت) ونيو.

د دغه مسخ شوي ديني تعليمي نصاب په نتيجه کې د ملايانو او ديني علومو ته د منسوبې طبقې داسې يو نسل رامنځته شو چې د دين له حقيقې روځ څخه ناخبره، او له خپل ديني مسؤليت څخه چې د بشريت لارښوونه او د فساد مخنيوی دی غافل وو. او د دې پر ځای چې دغه خلك په ټولنه کې د فساد مخنيوی وکړي، او د مفسدو او واردو شويو بې لارې نظرياتو په خلاف مقاومت وکړی، دوئ هم د ټولنې د مفسدينو مزاج او له دين څخه د ناخبره اکثريت رواجونو ته ورتسليم شول.

د روحانيت او ديني علماوو دغه ډول مسخ شوي شکل نه يوازې په ټولنه کې د فساد مخنيوی ونه کړای شو، بلکې په خپلو غلطو کړنو، بې بنسټه نظرياتو او کارې فهم يې اسلام او شريعت هم بدنام کړ، او د دين دښمنانو ته يې پر دين د اعتراض فرصت هم ور برابرکړ.

له بلې خوا مفسدو او مستبدو حکومتونو هم هڅه وکړه چې دغه ډول مسخ شوي نظريات خلکو ته د اسلام په نامه ورمعرفي کړي، چې پدې کار سره يې دوه فائدې تر لاسه کړي: يوه دا چې پدې کار يې د حقيقې اسلام د نافذېدلو مخنيوي وکړ، او بله دا چې هر هغه څوک چې د ريښتيني اسلام لپاره يې دعوت کاوه او د هغه د نافذولو هڅه يې کوله هغه يې خلکو ته د

توندلارو، افراطي، د ټولنې له اجتماعي فرهنګ څخه دوتليو علماؤ په حيث ورمعرفي کړل، او خلک يې د هغوئ په خلاف راوپارول، او هغوئ يې په بېلابېلو نومونو له ټولنې څخه تجريد کړل، او د هغوئ پر ځای يې هغه خلک ټولنې ته د علماؤ په حيث وړاندې کړل چې د غرب له پوهنتونو او يا هم په شرق کې له هغو پوهنتونونو فارغ شوي چې نصابونه يې د غربيانو په خوښه جوړ شوي دي.

په مجموعي ډول په امت کې د نافع علم او رغوونکو نظرياتو کموالی او ضعف د اسلامي امت د ذلت له خطرناکو عواملو څخه شمېرلی شو.

۵- **نشنلزم او وطنيت**:

د اسلام تر راتګ د مخه بشريت د بېلابېلو اختلافونو له امله د تفرق، جګړو او د بېلابېلو قومونو ترمنځ د کشمکشونو له مصيبت سره مخ وو. د نړۍ قومونو په خپل منځ کې د سره يوځای کېدلو او يو امت کېدلو لپاره مشترک مفاهيم نه درلودل. په ډېرو وړو وړو سببونو به د قومونو او حکومتونو ترمنځ جګړې پېښېدلې، او بيا به يې په لسګونو او يا هم سلګونو کلونو دوام کاوه. ځينې قومونو به پر ځينو نورو د تفوق دعوی درلوده، او مخالف لوري ته به يې د غلامانو په سترګه کتل، چې بايد په هر حالت کې د دوئ طاعت وکړي.

په همدغه ډول حالاتوکې الله ﷻ پر محمد ﷺ د اسلام مبارک دين نازل کړ، چې ټولو انسانانو ته يې د انسان په سترګه وکتل، او د هغوئ ترمنځ د تفاضل او برتری معيار يې يوازې (تقوی) وټاکله.

اسلام ټول مسلمانان سره وروڼه کړل. د تور، سپين، سره او زيړ رنګ لرونکو انسانانو تر منځ يې تفاوت له منځه يووړ. عرب، ترک، تتار، آسيايي، اروپايي او د بل هر ځای مسلمانان يې د يوه امت بچيان کړل. له (تقوی) پرته پر بل هر څه فخر کول او د هغه پر اساس ځان له نورو غوره ګڼلو ته يې (جاهليت) ووايه. هماغه وو چې ټول مسلمان قومونه چې هغه که د هرې سيمې او ژبې مربوط ول په يوه امت تبديل شول، چې دين يې

يو، د عبادت ژبه يې يوه، رسول يې يو، قبله يې يوه، سياسي او اجتماعي ارزښتونه يې يو او د حاکميت ممثل او سياسي قيادت يې يو شو.

دغه يو والی تر ډېره حده د اسلام داخلي او خارجي دښمنانو ونشو زغملی، نو د بېلابېلو توطيو په ذريعه او د رنګارنګ فتنو په راولاړولو يې بېرته د اسلامي نړۍ مسلمانان پر قومونو، سيمو او سياسي تشکّلاتو وويشل. تر دې چې په شلمه ميلادي پېړۍ کې اروپاييانو د خپل استعمار په دور کې اسلامي نړۍ ته د (معاصر نشنلزم) خطرناک سرطان هم راصادر کړ.

معاصر نشنلزم لومړی مسلمانان پر عرب او ترک باندې سره وويشل. او بيا وروسته په اسلامي نړۍ کې بېلابېل نشنلست حرکتونه لکه عربي نشنلزم، ترکې نشنلزم، هندي نشنلزم، فارسي نشنلزم، کردي نشنلزم، پښتني نشنلزم ، مغلي او هزاره ګي نشنلزم او نور نشنلزمونه رامنځته شول. دغه ټول نشنلزمونه لاندې مشترک مشخصات لري:

۱ - ټول نشنلست حرکتونه او پيروان يې له اروپايي افکارو لکه کمونيزم، سيکولريزم او ليبراليزم څخه متأثره دي.

۲ - ټول نشنلست حرکتونه او اتباع يې له اسلام سره دښمني لري، او نه غواړي چې په هېوادونو کې يې دې اسلامي شريعت حاکم شي. ځکه چې د شريعت د حاکميت په صورت کې بيا نشنلزم په خپله له منځه ځي.

۳ - ټول نشنلست حرکتونه د اروپاييانو په لمسون له خپلو مرکزي دولتونو سره په اختلاف او جګړه کې دي، او هر يو يې له مرکز څخه د تجزيې غوښتونکي دی.

۴ - ټول نشنلست حرکتونه ا و د هغو اتباع په تاو تريخوالي باور لري. او هڅه کوي چې د زور او تشدد له لارې خپل خصم او مقابل لورى له منځه يوسي. ځکه چې په نشنلستانو کې له نورو قومونو سره د مشترک ژوند ظرفيت نشته.

۵ – ټول نشنلست حرکتونه دخارجي دښمن د يرغل په وخت د دښمن په صف کې درېږي. او خپل ټول وسائل د يرغلګر دښمن په خدمت کې استعمالوي. ځکه چې نشنلستان پدې فکر وي چې د بهرني دښمن د شتون او د هغه د حاکميت په صورت کې له مرکز څخه خپله آزادي او د دوئ په اصطلاح خپل حقوق ښه حاصلولی شي. نو بايد د دښمن په قوت ځان تقويه کړي، او هغوئ ته په خدمت کولو، تجسس او نورو ذليلو کارونو هغوئ ته ځای ورنږدې او باوري کړي.

خارجي دښمن هم هڅه کوي چې همدغه متعصب اقليتونه او نشنلست حرکتونه په غېږ کې ونيسي، ويې پالي، او تقويه يې کړي، تر څو د همدوئ له لارې پر قوي اکثريت او مرکزي دولتونو غلبه حاصله کړي.

د پورتنيو مشخصاتو مصداقونه په څو څو ځله په اسلامي نړۍ کې په عربي، فارسي، ترکي، کردي، هندي، ازبکي، هزاره ګي، بلوچي او پښتني نشنلستانو کې وليدل شول. او همدا اوس هم په سيمه کې ټول نشنلست احزاب او حرکتونه د يرغلګرو امريکايانو ترڅنګ ولاړ دي، او د اسلام د مجاهدينو په خلاف د هغوئ مرسته کوي.

اروپايانو د نشنلستانو پاللو ته ځکه زړه ښه کړ چې هغوئ د اروپايانو ډېر پخوانی ارمان چې د اسلامي امت ټوټه ټوټه کول وو ور پوره کړ.

د معاصر نشنلزم له راټوکېدلو مخکې به چې هر ځل اروپايانو پر کوم اسلامي هېواد يرغل وکړ نو د نورو هېوادونو مسلمانانو به هرو مرو د هغه هېواد د اوسيدونکو مرسته کوله، ځکه چې هغه به يې خپل ورونه ګڼل، او د هغوئ پر وړاندې به يې د دفاع او نصرت مشترک مسؤليت احساساوه.

خو اوس چې نشنلستانو اسلامي نړۍ د قومونو، ژبو، جغرافيوي موقعيتونو او نورو معيارونو پر اساساتو وېشلې ده، د مسلمانانو تر منځ يې د اسلامي اخوت د احساس پر ځای د (نشنلزم) زهرجن فکر ته وده ورکړې ده او هغه يې تر هر څه مقدس ګڼلی، او د اسلام د دين او د مسلمانانو د ديني مقدساتو پر ځای يې ورته د جاهليت د زمانې پاتې

شوني تاريخي آثار او د و (طنيت) تصور تر هر بل تصوره ارزښتمن معرفي کړی دی، نو ځکه خو اوس کفار هر هېواد په آسانۍ لاندې کولی او ايل کولی شي. او د دې کار علت يې هم دا دی چې د هر هېواد اوسېدونکي اوس يوازي د خپلې خاوري په اړه ځان مسؤول ګڼي نه د ټول امت او ټولې اسلامي نړۍ په اړه. او دا د اروپاييانو هغه تاريخي ارمان وو چې د پوره کېدلو لپاره يې هغوئ په سلګونه کلونه هڅې کړې وې، خو اوس دا دی نشنلستانو او د (وطنيت) بنده ګانو په مفته ورته تر سره کړ.

په شلمې او يوويشتمې ميلادي پېړۍ کې ښايې نشنلستان او د (وطنيت) د عقيدې لرونکي د امت په حق کې تر ټولو لوی مجرمين وي، ځکه چې همدوئ په لږه موده کې امت دومره کمزوري او ټوټه ټوټه کړ چې اروپاييانو په سلګونو کلونو کې هم دومره نه وو کمزوری کړی او تقسيم کړی.

نشنلستان په اسلامي امت کې د دښمن د داخلي پوځيانو حيثيت لري، او په هېڅ صورت د اسلامي امت د تقويې، پرمختګ، سرلوړۍ او په نړيواله سطحه له نورو قوتونو سره دسيال کېدلو اجنډا او نظريه نه لري.

۶ - **مادیت، له دنیا سره بې حده مینه، او له مرګ څخه وېره:**

د اسلامي امت د ذلت او خوارۍ له عواملو څخه يو هم د ډېرو مسلمانانو له لوري د خالصو مادي تصوراتو خپلول او له مرګ څخه وېره ده. په ټېرو پېړيو کې اسلامي امت خپل پرمختګ، برلاسی او نړيوال منلی حيثيت د خپلو معنوي ارزښتونو د لرلو له امله حاصل کړی وو، که داسې نه وي نو په مادي لحاظ خو مسلمانان اوس تر پخوا څو برابره ډېر پرمختللي دي، خو نه خپل واک او آزادي لري، او نه يې هم څوك په نړيوالو تصاميمو کې رأيه پوښتي. او که څه خبره و هم کوي نو څوک يې خبرې ته غوږ نه ږدي.

مسلمانانو په ورستيو دوو پېړيو کې معنوي ارزښتونو او ميعارونو ته خپله توجه کمه کړه، ګټې او تاوان ته يې يا د (مادي کمونيزم) او يا يې هم ورته د (مادي کپټاليزم) له ليدلوري وکتل. نتيجه يې دا راووته چې پخوا به چې مسلمانانو کوم څه ته ګټه ويله نن يې هغه تاوان وباله، او کوم شي

ته به یې چې تاوان وایه هغه یې نن خپله ګټه و بلله. د ګټې او تاوان د پیژندلو او سنجولو معیارونه یې پردي شول، نو ځکه خو یې ډېر د حقیقي ګټې کارونه لکه جهاد، صدقه، احسان، دینداري، عفت، تقوی، غیرت او نور د خیر کارونه پریښودل، او د هغو پر ځای یې د سرمایې ټولولو، د غلامۍ قبلولو، بخل، سود، سیکولریزم (بې دینۍ) فیشن (لنډغرتوب) ټګۍ او د شخصي آزادیو په نامه د بې غیرتۍ کارونو ته توجه وکړه.

د جهاد او قربانۍ احساس چې د مسلمان امت امتیاز وو او د همدغه امتیاز په لرلو یې ځان د نړۍ په ملتونو کې سر لوړی ساتلی وو، هغه هم په مسلمانانو کې کمزوری شو. د قربانۍ میدان ته د ورتللو د جرأت پر ځای یې په نفسونو کې له مرګه وېرې ځای ونیو، هماغه وو چې په خپله یې د خپلې دفاع سنګرونه خالي کړل، او له مادیاتو او د خوندونو له ژوند سره بې کچې مینې د عزت او سرلوړۍ له ټولو امتیازاتو بې برخې کړل.

حکامو هم د دې پر ځای چې د امت بچیان په پوځونو او امنیتي جوړښتونو کې د جهاد او قربانۍ په روحیه له دین او وطن څخه د دفاع لپاره سمبال کړي وای، هغوئ د مسلمانانو په میلیونونه پوځونه او پوځیان د دښمن په نصاب او نظریاتو وروزل، او له کفارو سره یې په مشترکو پوځي تړونونو کې شامل کړل، چې دا دی اوس یې وینو چې په لکونو د مسلمانانو زامن ځوان پوځیان د غرب د ګټو لپاره د خپلو ولسونو او آزادي غوښتونکو اسلامي نهضتونو په خلاف جنګېږي. له موږه یې خوري او اغوندي، خو د بل چا لپاره جنګېږي، او د بل چا لپاره مري.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم او اسلام په خلاف د غرب مشترک جنايات

د انبياؤ په تاريخ کې تل ليدل شوي چې هر کله چې د باطل لورى د دليل او منطق په ميدان کې پاتې راغلى نو بيا يې د انبياوو عليهم السلام په شخصيتونو پورې ملنډې وهلې او په هغوي پورې يې په دې نيت مسخرې کړې چې د هغوئ له حقانيت څخه د څه مودې لپاره د خلکو پام واړوي. خو د دې کار نتيجه تل د باطل د توقع په خلاف د انبياؤ عليهم السلام په ګټه راوتلې ده، او په انبياؤ پورې مسخره کوونکي خلك او قوتونه هلاك شوي او ذليل شوي دي.

کله چې د رسول الله ﷺ د زمانې کفارو د هغه په شخصيت پورې په همدې نيت مسخرې شروع کړې، نو الله تعالى ورته د تسلي ِ پخاطر دا آيت نازل کړ: (و لقداستهزئ برُسل من قبلك فحاق بالذين سَخِروا منهم ما كانوا به يستهزؤون) سورة الأنعام آيت۹.

ترجمه :(ترتا د مخه په نورو پيغمبرانو پورې هم مسخرې شوې وې، بيا نازل شو په مسخره کوونکو عذاب د دوئ د مسخرو د عاقبت او پايلو په ډول).

الله تعالى کټ مټ همدغه آيت په سورة الأنبياء کې بيا هم نازل کړى.

کېداى شي چې د انبياؤ په حق کې دغه بې ادبه خلك سمدستي په کوم عذاب اخته نشي، خو دا پدې معنى نه ده چې الله تعالى به هغوئ ته هېڅ نه وايي، بلکې الله تعالى فرمايي: (و لقداستهزئ برُسُل من قبلك فأمليتُ للذين كفروا ثُمّ أخذتُهم فكيف كان عقاب). سورةالرعد /۳۲.

ترجمه: (تر تا د مخه په نورو انبياؤ پورې هم ملنډې وهل شوې وې، ما مهلت ورکړ ملنډو وهونکو کفارو ته، او بيا مې ونيول په عذاب، بيا نو زما عذاب څنګه ؤ!؟)

د انبياؤ عليهم السلام د سپکاوي مرتکبين په دنيا کې له ذليل کېدلو علاوه په آخرت کې يقيناً جهنميان دي. الله تعالى په سورت الکهف کې فرمايې: (ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي ورسلي هزوا). ترجمه: (په انبياؤ پورې د ملنډو وهونکو جزا جهنم ده د دوئ د کفر او د الله په آياتونو او انبياوو پورې د مسخروله امله).

په اوسنۍ وخت کې چې په (ډنمارك) او نورې اروپا کې څو ځله پيغمبر صلى الله عليه وسلم ته منسوب له سپکاوي ډك کارتونونه جوړ او خپاره شول دا هم د اسلام په مقابل کې د دليل او منطق په ډګر کې د غرب د ماتي او ناتوانۍ عکاسي کوي.

په غرب کې منحرف مسيحيت او مادي الحادي فکر په دليل او منطق سره د اسلام له مقابلې پاتې راغلى. غربيان اوس خپله ماتې کله په خپلو پوځي يرغلونو او کله هم پر اسلامي مقدساتو په بريدنو پټول غواړي.

غرب تر دې مخکې مرتد هندوستانى (سلمان رشدي) استعمال کړ، او بيا ټول غربي هېوادونه په يوه خوله د هغه تر شا ودرېدل. بل ځل يې سپکاوى کوونکې بنګالۍ مرتدې (تسليمي نسرين) ته پناه ورکړه. بيايې د قرآن په خلاف دسيسه جوړه کړه او د (رښتيني قرآن) په نامه يې له الحاد او کفرياتو ډك کتاب رامنځته او خپورکړ.

د پورتنيو جناياتو ترڅنګ ټول غرب په يوه خوله د جهاد پر مقدسې فريضې د (تروريزم) او وحشت تور ولګاوه، او د مسلمانانو له ذهنونوڅخه يې د دغې فريضې د قدسيت د وېستلو لپاره په زرګونو طريقې او په ملياردونو ډالر په کار واچول.

دغه ډول حرکتونه ټول د دې لپاره ترسره کېږي چې په اسلامي امت کې د ديني حميت نبض معلوم کړي، او د هغه په تناسب په خپلو نورو جناياتو کې زياتوالى راولي.

د اروپا د دغه جنايت په هکله ځينې غرب پلوې حلقې او په خپله اروپايان دا هڅه کوي چې دغه جنايات د کومې جريدې د شخصي او انفرادي اقدام

په حيث معرفي کړي، خو دا خبره هغه وخت غلطه ثابتېږي چې د دې جنایاتو په هکله خپله د (ډنمارک) او اروپايې ټولنې رسمي دريځونو ته وکتل شي.

د اروپا مشرانو د هغو جرايدو له دريځ څخه چې د سپکاوي کارتونونه يې خپاره کړي ول په مکرر ډول د بيان د ازادۍ په بهانه دفاع وکړه او تر شائې ودرېدل. اوکله چې په اسلامي هېوادونو کي د دغه جنايت په مقابل کې سخت عکس العمل راڅرګند شو او په ډنمارک کې د پنځه دېرشو اسلامي هېوادونو سفيرانو وغوښتل چې د ډنمارک له صدراعظم سره وګوري هغه له غرورہ ډک موقف غوره کړ او له سفيرانو سره ئې هېڅ ونه ليدل، او د مسلمانو هېوادونو پر دريځ او د تقريبا يونيم مليارد مسلمانانو پر احساساتو ځان خبرول ئې له خپل شان سره مناسب ونه بلل.

دغه موقف هغه وخت د ټولې اروپا په رسمي موقف بدل شو چې د اروپا د اتحاديې رئيس د (ډنمارک) د صدراعظم د دريځ تأييد وکړ، او د مسلمانانو مظاهرې يې د تأسف او کرکې وړ وبللې. بلکې تر دې هم ورتېر شو، او رسما يې د ډنمارک پر منافعو حمله پر ټولې اروپائې ټولنې حمله وګڼله.

د اروپايې اتحاد له دغه رسمي احمقانه او مغرور دريځ سره د همغږۍ او ولسي ملاتړ په نيت له سپکاوي ډک کارتونونه د نورې اروپا اخبارونو او جرائدو هم په مکرر ډول خپاره کړل، او د مسلمانانو غبرګون ته يې هېڅ اهميت ورنه کړ، چې پدې کارسره اروپايانو عملا ثابته کړه چې د اسلام او مسلمانانو په خلاف د هغوئ حکومتونه او مېډيا چې د ولسونو ترجماني يې کوي سره مشترک موقف لري.

که له يوې خوا اروپا له خپلو دغو جناياتو په دفاع کې مشترک دريځ غوره کړ، نو له بلې خوا په ټولې نړۍ کې مسلمانانو هم وښوده چې د هغوئ په زړونو کې لا تر اوسه له محمد صلى الله عليه وسلم سره مينه ژوندۍ او ځپانده ده.

مسلمانانو دا هم ثابته کړه چې د غرب بې تهذيبه فرهنګ او په اسلامي نړۍ کې غربي ډوله تبليغاتو د هغوئ له زړونو د انسانيت د محسن محمد صلی الله عليه وسلم مينه نده وېستلې. هماغه وو چې په ميليونونو مسلمانانو په پرله پسې ډول په مظاهرو او لاريونونو کې برخه واخيسته او شهادتونه يې ومنل چې پدې لړ کې افغانانو بيا ټولې نړۍ ته له خپل پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره په داسې حال کې د مينې ثبوت وړاندې کړ چې خاوره يې لاد همدغو يرغلګرو تر اشغال لاندې ده.

افغانانو په لويو مظاهرو او د يرغلګرو پر مرکزونو په بريدونو او د زخمونو او شهادتونو په زغملو دا وښوده چې افغاني روح او اسلامي احساسات لا تر اوسه د دوئ په زړونو کې ازاد او سرشار دي، که څه هم چې غربيانو د افغانانو د افکارو د بدلولو لپاره په ميلياردونو ډالر مصرف کړل.

کرزي او د هغه حکومتي اجيرو ملايانو خو افغانانو ته د يرغلګرو په خلاف د زغم توصيې وکړې او کرزي خو لا په خپلو ويناؤ کې خلکو ته د ډنمارکيانو د بښلو توصيه هم وکړه. پداسې حال چې بښنه هغه وخت کېږي چې مجرم خپل جرم ومني او د هغه له امله له مقابل لوري بښنه وغواړي.

په هغه وخت کې د اشغالګرو له لوري د افغانستان لپاره د ټاکل شوي حکومت قاضي القضات (فضل هادي شينواري) خو په ډېرې بې شرمۍ دا هم و ويل چې غربيان زمونږ دښمنان نه دي،بلکې هغوئ زمونږ دوستان دي. او دا ځکه چې هغوئ مونږ ته د لندن په کنفرانس کې د لس ملياردو ډالرو وعده راکړې ده. فضل هادي شينواري په هغه وخت کې د غرب په خلاف مظاهرې د اسلام په خلاف کار وباله، او پدې کارسره ئې خلکو ته دا ښه واضحه کړه چې نوموړي ته د محمد صلی الله عليه وسلم تر ذات او شخصيته د امريکايانو او اروپايانو خوشحالول ډېر اهميت درلود.

څه بايد وکړو ؟

پداسي حال کې چې هېوادونه، پوځي توانائۍ، فرهنګ، مقدسات، وګړي او هر څه مو تر برید لاندې دي مورږ باید د غرب د دې جنایاتو په اړه څه دریځ ولرو او څه وکړو؟

آیا له غرب سره ودرېږو لکه څنګه چې د اسلامي نړۍ د حکومتونو غرب پلوي واکمنان او د غرب نور فکري او فرهنګي ملګري راته توصیه کوي؟

که بې تفاوته پاتې شو او د دغه ډول یرغلونو په خلاف هېڅ موقف ونه نیسو؟

آیا یرغلګر به زمورږ پدې ډول دریځ نور هم زړور نه شي؟

او که پکار ده چې د فطري او اسلامي تقاضا پر اساس د یرغلګرو په خلاف ودرېږو او له خپل هر ډول دیني، ملي او اخلاقي ارزښتونوڅخه د دفاع په صف کې ودرېږو او پدې لاره کې ځان قربانۍ ته تیار کړو؟

د سلیم عقل، ازاد فطرت، اسلامي او افغاني حمیت تقاضا خو داده چې باید نه له یرغلګرو سره ودرېږو، او نه غلي پاتې شو. بلکې د خپل ایماني مسؤولیت پر بنا په مېړانه د هرډول پوځي او فکري یرغل مقابله وکړو.

خو دا چې دا مقابله څنګه وکړو؟ دا کار منظمې ستراتېژۍ او د حالاتو له تقاضاسره سمو تدبیرونو ته اړتیا لري. او که داسې ونشي نو بیا به مو ډېر څه د بې نظمیواو بې هدفیو په سیند لاهو شي.

مونږ باید د غرب د کلیسائوا ب له مسجده او د پوځي یرغلونو ځواب له سنګره ووایو، او د خطرناکو پلانونو دمخنیوي لپاره یې ستراتېژیك تفکیر ولرو. زمونږ مسجد، سنګر، اداره او ستراتېژیك تفکیر باید په هر لحاظ دومره غښتلي کړو چې د غرب دمجهزې کلیسا، سیستماتیکې جګړې او د غربیانو د هر اړخیزو ستراتېژیکو پلانونو مقابله ورباندې وکولی شو.

ترڅو چې زمورږ په سنګرونو کې په اسلامي عقیده او پوځي وسایلو سمبال ځوانان ناست وي نو د غرب په آیسکریم او شرابو لوی شوي یرغلګر

پوځيان دلته وخت نشي تېرولی. خو که په کوم ځای کې مو سنګر خالي کېږي هلته به هرو مرو دښمن سيمې نيسي او خپل پلانونه به عملي کوی.
مورږ بايد د غرب د فرهنګ مقابله د اسلامي ارزښتونو په خپرولو او د اسلامي ژونددود په خپلولو وکړو، ځکه چې د غرب الحاد ځپلی فرهنګ له لنډ غرتوب پرته زمورږ لپاره هېڅ نه لري.
غربيان بايد خپل يرغلونه ودروي او مسلمانانو ته د درناوي پر بنسټ دې د دليل او منطق له لارې مذاکرې او مناقشې ته کښيني.
خو دا چې غرب له يوي خوا زمورږ هېوادونه لاندې کړي وي، او له بلې خوا مورږ ته د ازاد ژوند په حق قائل نه وي او په اسلامي هېوادونو کې هر څه د خپل مزاج او خپلې خوښې مطابق تر سره کول غواړي، ځان حاکم او مورږ دمحکوم په صفت پېژني، نو پداسې حالاتو کې اصلاً مذاکره اومفاهمه هېڅ معنا او حيثيت نه لري.
په دغه ډول حالاتو کې مسلمانان مجبوره دي چې په بالمثل عمل لاس پورې کړي. ځکه چې لدې پرته بله هېڅ لاره او وسيله ورپاتې نه ده.
اروپايانو چې د اسلام او مسلمانانو په خلاف کوم له دښمنۍ او سپکاوي ډک عزايم ښکاره کړي دي د هغو د ځواب لپاره په اوسنيو شرايطو کې تر ټولو غوره او هر اړخيزه لار د هغوئ د مصالحو په خلاف هراړخيزه جګړه او له هغوئ سره مقاطعه ده.
يوازې اقتصادي مقاطعه نه، بلکې هر ډول مقاطعه. مونږ بايد د جنايتکار غرب له زينتي توليداتو، بې لارې فرهنګ، نظامونو، مؤسسو او هر هغه څه سره مقاطعه وکړو چې شديد ضرورت ورته نه لرو.
کېدای شي د دغې مقاطعې تأثير په يوې يادوو ورځو کې څرګند نشي، خو په اوږده موده کې به د غرب د اقتصاد او تمدن لپاره د هغه زخم په څېر وي چې په کراره کراره وينه تري ځي او بالآخره يې زخمي د ژوند کولو وړتيا له لاسه ورکړي.

نن د مسلمانانو او غرب ترمنځ د مادیت او معنویت جګړه روانه ده، او تاریخ د تل لپاره ثابته کړې چې بری تل د معنویت په برخه وي، که څه هم چې باطل به په پیل کې زورور ښکاري.

لکه څنګه د روسانو مادي فکر او تمدن زمونږ د برحق معنویت په وړاندې ماتې وخوړه همدا ډول به ان شاء الله هرومرو د مکار، مغرور او متکبر غرب سرنوشت هم وي. که څه هم چې یو څو ورځې به زمونږ څو خرڅ شوي او کرایي لیکوالان، پوچ مغزي او له اسلامي ارزښتونو پردي شوي تاریك ضمیره (روښانفکران!!!؟)او طوطي ډوله شاعران پر دې ملت د غرب د لوبدلو ارزښتونو او بې لارې فرهنګ د ورتپلو په بدل کې یو څو ډالر واخلي، خو سبا به دوئ هم د کمونیست سلیمان لاثق په څېر اعتراف کوي چې هسې یې د کاغذ پر مخ خلکو ته د کمونیزم جنتونه جوړ کړي ول.

له قرانکریم څخه د دفاع د افغاني پاڅون حقیقت، لاسته راوړنې، دلالتونه، دریځونه او راتلونکی

د ۱۳۹۰ هـ ش کال د حوت د میاشتې له پیله په ټول افغانستان کې یو خونړی پاڅون روان وو چې د افغانستان په بېلابېلو سیمو کې د ټولنې د بېلابېلو اقشارو زورورو مظاهرو او توندو عکس العملونو د دې پاڅون د تکامل عوامل برابرول. دغه پاڅون تر اومې ورځې یې د اتیاو په شاوخواکې خلک ووژل شول، په سلګونو نور زخمیان شول، او نا معلوم شمېر مسلمان افغانان د کابل د اداري او د هغې د استخباراتو له لوري ونیول شول او د افغانستان او اسلامي نړۍ مسلمانان یې په فکري او عاطفي لحاظ مشغول وساتل پدې ارزي چې معقوله ارزونه یې وشي، اسباب او عوامل یې وڅېړل شي، د ښکیلو لوریو دریځونه ورکې واضح شي، معنوي، رواني او ایډیالوژیک دلالتونه یې وسپړل شي، د تداوم د ضرورت او یا نه ضرورت دلائل یې روښانه شي، مشروعیت یې کره او راتلونکې ته یې د موجودو واقعیتونو په رڼاکې وکتل شي، تر څو دغه ملي پاڅون چې د افغانانو د اسلامي مبارزې یوه لویه پېښه ده په مستدلل او هر اړخیز ډول ددې ملت د سرښندنو او مبارزو په تاریخ کې توثیق او ثبت شي.

دا هر څه باید ځکه وشي چې د اسلام دښمنان او په مسلمانانو کې دهغوئ منافق (سیکولر)ملګري تل هڅه کوي چې د اسلامي امت د ولسونو جهادونه او مبارزې غلطې توجیه کړي، بې ارزښته یې وښیي، او مثبت نتائج یې چې راتلونکو نسلونو ته د کفارو او د هغوئ د ملګرو په خلاف د جهاد او سرښندنې الهام او روحیه ورکوي له منځه یوسي.

د دې لپاره چې موضوع پر علمي اساس او روښانه ډول څېړل شوې وې په لاندې څو برخو يې وېشو:

۱ – د پاڅون حقيقت.

۲ – د پاڅون لاسته راوړنې.

۳ – د پاڅون په اړه دريځونه.

۴ – د پاڅون ديني، اجتماعي، فکري او رواني دلالتونه.

۵ – د پاڅون د تداوم ضرورت او د هغه د مشروعيت دلائل.

۶ – د پاڅون د راتلونکي تګلاره او متوقع تأثيرات.

د دې لپاره چې د هرې برخې محتويات مو ښه روښانه کړي وي تر هر ځانګړي عنوان لاندې موضوع پر نورو فرعي عنوانو په لاندې ډول ويشو.

د پاڅون حقيقت او عوامل:

لاندې دري ګوني عناصر د پاڅون حقيقت تشکيلوي :

۱ – د پاڅون عوامل.

۲ – د پاڅون شعارونه ، مطالبې او څومره والی.

۳ – د پاڅون ګډونوال.

دا پاڅون هم د بل هر پاڅون په څېر خپل حقيقي عوامل در لودل، که څه هم چې اشغالګرو غربيانو او د هغوئ سيکولرو ملګرو او تنخوا خورو هڅه وکړه چې خلک د پاڅون له اصلي عواملو اغفال کړي، او د پاڅون لپاره څو نور غېر واقعي، نامعقول او له خپله ځانه جوړ کړل شوي عوامل وتراشي، تر څو وکولی شي چې د محکومو خلکو پام له حقائقو بل لوري ته واړوي.

د دې پاڅون اصلي عوامل په لاندې ډول ګڼلی شو:

اول عامل : افغان ولس يو مسلمان ولس دی چې د اسلامي تاريخ په اوږدو کې يې تل له خپل دين او خپلې آزادۍ دفاع کړې ده. د چنګېزيانو، انګريزانو او روسانوپه خلاف جهادونه او مبارزې يې د دفاع هغه تاريخي شواهد دي چې نه غرب پلوې (سيکولر) عناصر ورڅخه انکار کوي، نه (پردي پال نشنلستان) چې تل د مسلمانو پر ضد د دښمن په صف کې ولاړ

وي ورځخه سترګې پټولی شي، او نه يې هم ټپل شوي نظامونه د ولس له تاريخ او ټولنيزي حافظې وېستلي شي.

د افغاني ټولني د همدغه اسلامي او غيور خصوصيت د تداوم په سلسله کې بيا افغانان په هغو کفارو پسې راپورته شوي ول چې ددوئ هېواد يې اشغال کړی، د دوئ د دين سپکاوی يې کړی او د ولس بچيان يې ورته وژلي، ټرلي، شړلي او ذليل کړي دي.

دويم عامل: امريکايان او غربيان په تمامه معني د افغانانو لپاره داسې پردي دي چې هېڅ ډول پيوند ورسره نه لري. نه ورسره د دين او د مذهب پيوند لري، نه يې ژبه ورسره يوه ده، نه د قوم او وينې اشترک ورسره لري، نه پخوانی مشترک تاريخ ورسره لري، نه يې ګاونډيان دي، او نه هم ورسره په يوه (براعظم) کې اوسېږی. همدارنکه افغانان له امريکايانو سره نه ګډ فرهنګ لري، او نه هم ورسره متبادل اقتصادي او تجارتي روابط.

له همدغه ټول پرديتوب سره سره امريکايان او اروپايان دلته په زور راغلي، په زور يې د افغانانو هېواد نيولی او په زور په افغانانو خپل فرهنګ، اخلاق او د ژوند ټبرولو اصول ورټحميلوي. يرغلګر غربيان دلته په زور د خلکو کورونو ته ورننوځي، په زور يې تورسرې بې عزته کوي او نارينه يې لاس او سترګې ټرلي له ځان سره بيايې.

راغلي يرغلګر دلته په زور او تزوير زمونږ له ټول ولس نه د دې اعتراف هم اخلي چې مونږ بايد ووايو چې امريکايان او غربيان زمونږ (دوستان) دي.

کوم ډول تعامل او ژوند چې اشغالګر غربيان له محکومو مسلمانانو غواړي حيوانات يې هم نشي زغملی.

دآزاد اوسېدلو او له ځانه د دفاع کولو حق يو فطري احساس دی چې د ځنګلي په حيواناتو، د هوا په مرغانو، دصحرا په ژوو او حشراتو کې هم وجود لري. اسان خو لاځه چې حيوانات هم (پردي) په خپله ډله او کور کې نه پرېږدي. او که په زور ورشي نو ټول ورپسې راپورته کېږي او ځان تري خلاصوي.

له ظالم نه د ځان خلاصولو هڅه او کوښښ يوه فطري غريزه او استعداد دی چې الله تعالی په ټولو ژوندیو کې ایښی دی. افغانان هم د همدغې فطري تقاضا او دخپل دي د غوښتنو له امله غلي نه کښيني او د خپلې آزادۍ او له دين او ناموس څخه د دفاع لپاره د ير غلګرو په مقابل کې راپورته شول.

دريم عامل : افغانانو په تېرو څلورو لسيزو کې داسلامي نظام د جوړولواو د همدغه قرآن کريم دحاکمولو لپاره چې اوس يې امريکايان کله دلته او کله په امريکا کې سوځوي تر دوو ميليونو زيات شهيدان ورکړي. په ميليونونو يې مهاجرتونو ته اړ شوي. په ميليونو نور زخمي او معيوب شوي دي، هېواد يې کنډواله شوی، او بې شمېره سختۍ او ناخوالې يې ګاللي دي.

افغانانو دا هر څه د دې لپاره نه دي کړي چې رهبران، پيران، قاضيان او د جهاد قوماندانان دې يې د جهاد او اولس بيت المال خپل ملکيتونه وګڼي، د اسلام او قرآن لار دې پرېږدي، او له کمونستانو، نشنلستانو، دموکراتانو، ګمراه ډلو، مرتدانو او له غرب نه په را صادرو شويو بې دينه ليبرالانو سره د ديموکراسۍ په (وندر) ودرېږي. بلکې دا هر څه د دې لپاره کړي چې قرآن کريم دې د دوئ په ژوند او نظام کې حاکم شي.

افغان ولس وينې چې نه يوازې دا چې قرآن کريم حاکم ندی، بلکې په کورونو، جوماتونو، د نصاب په کتابونو او د زندانونو په تيارو کې د مسلمانو زندانيانو په لاسونو کې هم محفوظ ندی. افغانان وينې چې کله قرآن کريم کله د امريکايانو له لوري په ټوپکو ويشتل کېږي، کله ـ نعوذبالله ـ په ګنده ګيو کې غورځول کېږي، کله سوځول کېږي، کله له پاسه ورباندې د (صليب) رسم جوړېږی، کله يې د سوځولو لپاره په امريکا کې څو مياشتې کمپاين کېږي او بيا د کليسا د مشر په لاس د مېډيا په مخکې سوځول کېږي او سپينه مانۍ د هغه له مخنيوي څخه هلته خپل قانوني عجز ښکاره کوي، خو دلته بيا زمور د ټول هېواد او ولس د

اشغالولو لپاره د ملګرو ملتونو او د امنيت له شورى څخه قانوني جواز له ځانه سره راوړي او بيا د خپل اشغال د قانوني کولو لپاره کله له تش په نامه ولسي جرګو، کله له مشورتي جرګو او کله هم د اوږدمهالي پوځي شتون په نامه له هغه حکومته چې دوئ خپله جوړ کړى اسناد او ضمانتونه اخلي.

دغه ډول وضعيت ښايي (سياف) (کشاف) (مجددي) (ګيلاني) د اشغال اداري ته د ورتسليم شويو (خدام الفرقانيانو) او نورو هغو غټو او وړو (پنډتانو) ته د زغملو وي چې دين يې په دنيا خرڅ کړى، خو افغان ولس ته هېڅکله د منلو نه دى. نو ځکه خو ملت د دغه ډول پاڅون لپاره همت کوي او د قربانۍ ډګر ته راوځي.

څلورم عامل : په ټېرو لسو کلونو کې هېڅ د يرغلګرو د جناياتو مخه ونه نيولى شوه. نه حکومت، نه پارلمان، نه هغه چا چې ځانته ولسمشر وايي، نه هغو خلکو چې له کفارو ته له ورتسليمېدلو وروسته هم ځانته (مجاهدين) وايي، نه د ملګرو ملتونو اداري، نه هغو چې ځانته د بشري حقوقو ټولنې وايي، او نه بلې کومې مرجع او جهت. او دا ځکه چې موجوده اداره همدې يرغلګرو جوړه کړې ده، او د همدوئ لپاره کار کوي. پالمان همدې اشغالګرو رامنځته کړى، او د همدوئ په ګټه فيصلي کوي او قوانين تصويبوي. کرزى دوئ ته غلامي کوي خو ولس ته يوازې د مکر اوښکې تويوي او مداريتوب کوي.

د دوئ په اصطلاح پخواني مجاهدين چې اوس له يرغلګرو سره ملګري دي لګيا دي ځانته په دنيا کې جنتونه جوړوي. د ملګرو ملتو ټول غړي هېوادونه د اسلام د حاکميت د مخنيوي لپاره سره ملګري شوي دي. د بشري حقوقو سازمانونه او ټولني د (بشر) له حقوقو څخه نه بلکې د (شر) له حقوقو څخه دفاع کوي.

نو چې وضعيت دغه ډول وي،او د شکايت د اورېدلو هېڅ مرجع نه وي، ملت مجبوره دی چې خپلې سينې سپر کړي، د قربانۍ ډګر ته راووځي، هم د يرغلګرو او هم د هغوئ د ملګرو په خلاف پاڅون وکړي.

پنځم عامل: لس کاله وشول چې د هېواد ربښتينيو مجاهدينو د صليبي اشغالګرو په خلاف جهاد روان کړی چې دغه مجاهدين د نړيوال صليبي ائتلاف په وړاندې نه تسليم شول، نه ستومانه شول، نه کمزوري شول، نه يې له دښمن سره په نظام او حکومت کې شراکت ومانه، نه سره و ويشل شول لکه څنګه يې چې دښمن توقع کوله. نه يې له مسلمان امت څخه پرته کوم کفري دولت او بلاک ملاتړ وکړ، نه له خپلو اهدافو او تګلارې منحرف شول، نه په قومي، سمتي، ژبنيو، سياسي او نورو ناروا شخړو کې ښکيل شول، او نه هم واک ته د رسيدو لپاره له چا سره ايتلاف ته حاضر شول. بلکې په پوره صبر، مېړانه او درايت يې د دښمن په خلاف اسلامي جهاد رهبري کړ، او خپل اسلامي مصداقيت يې د ولس ټولو پرګنو ته په عمل کې وروښود. نو هماغه ؤ چې ولس غېږ ورته خلاصه کړه ، د جهاد غېږ يې ورسره غبرک کړ، او د اشغالګرو په خلاف يې د عمومي پاڅون او له هغوئ څخه د قرآن او مسلمانانو د انتقام د اخيستلو اقدام وکړ.

دا سمه ده چې دغه پاڅون د مجاهدينو له لوري نه تنظيم شوی او نه هم رهبري شوی وو، خو په شعوري ډول په هماغه لاره روان شوی چې مجاهدين پرې روان دي. او هماغه اهداف تعقيبوي چې مجاهدين يې د تحقق لپاره راپورته شوي دي چې هغه د هېواد او هېوادوالو آزادي، د يرغلګرو شړل او د قرآن کريم حاکمول دي.

پاتې شوه دا خبره چې د دې لوی سرتاسري او د قربانيو د دې مبارک پاڅون تر شا دې د ايران شيعه دولت چې په خپل څنګ کې هېڅکله ديو قوي (سُنّي) نظام د ليدلو حوصله نه لري ولاړ وي، او يا دې د پاکستان سيکولر نظام چې د قرآن د حاکميت د غوښتلو په سزا کې يې د خپل ولس د يرش لکه خلک بې کوره او در په در کړل د افغانانو لپاره د قرآن نظام

وغواړي، او د هغوئ د قرآني پاڅون تر شا دې ودرېږي هېڅ معقوليت نه لري. بلکې دا په افغانستان کې د امريکا د ملګرو تشې ډنډورې وې چې د پاڅون له اصلي عواملو د خلک پام بل لوري ته اړول غواړي.

د پاڅون شعارونه، مطالبې او څومره والی:

د پاڅونونو او مظاهرو ماهيت د هغو له شعارونو، مطالبو او د هغو له پرخوالي معلومېږي. له قرآن کريم څخه د دفاع پدې پاڅون کې د خلکو شعار دا نه وو چې يوازې هغه يو يا څو تنه امريکايان دې محاکمه شي چې قرآن کريم يې سوځولی دی، بلکې شعارونه يې په لاندې ډول وو :

مرګ پر امريکا
مرګ د امريکا پر غلامانو
امريکايان دې زمونږ خاوره پرېږدي
مونږ په اسلام او قرآن سر ورکوو
ژوندی دی وي اسلام
مونږ خپل هر څه له قرآنه قربانوو
مونږ د امريکا غلامان نه منو
د افغانستان اوسني اداره غلامه ده
افغانان به دوينو په بيه له قرآنه دفاع کوي

او دېته ورته نور شعارونه چې عمده مطالبې ورکې له اسلام او قرآن څخه دفاع کول، امريکايان له خپلې خاورې شړل ، د کابل د بې واکې ادارې له شر او شرم څخه د ولس خلاصول، د قرآن کريم حاکمول او تر هرڅه يې محترم ګڼل، ديرغلګرو په مراکز هجوم وروړل او دهغوئ شتون نه زغمل وو.

د اندازې په لحاظ مظاهرې دومره پراخې وي چې له شيعه ميشتو سيمو پرته نور په ټول افغانستنان کې ترسره شوې.

د پاڅون ګډونوال:

دا چې د دې پاڅون اسباب او عوامل داسې څه ول چې په ټول مسلمان ملت پوري يې اړه درلوده نو ځکه خو يې ګډونوال هم د ټولنې د ټولو اقشارو خلک ول.

د دې ترڅنګ چې پاڅون په ټول هېواد کې عام وو د ټولنې ټولو طبقاتو لکه کليوالو، ښاريانو، باسوادو، بې سوادو، د پوهنتونونو محصلينو، د مکاتبو شاګردانو، په اردو او وزارتونو کې باغيرته مسلمانو مسنوبينو او حتی ډېرو هغو خلکو چې يو وخت يې د طالبانو مخالفت کاوه او دا ځکه چې هغوئ به کيدای شي په سياسي لحاظ طالبان نه منل، خو د اسلام نه منل يې هېڅکله نه وو ويلي او نه يې په حق کې دغه خبره وارده ده. بلکې هغوئ د همدې مسلمان ولس يوه برخه ول چې يو وخت هغو د رواغجنو او مفسدو مشرانو تېرابستلي ول کوم چې اوس په خپله د امريکا په غلامۍ کې اخته او د دښمن په صف کې ولاړ دي.

د دې قرآني پاڅون مظاهره کوونکي هغه ډول کرايې نعرې سورې وهونکي نه ول چې يا دې کوم نشنلست (والي) او يا هم کوم ناکام شوي (وکيل) د يو څو ساعتونو لپاره کوم سرک ته په کرايه شويو موټرو کې راوبستلي ول، چې د وخت په پوره کېدلو به بيا داسې غائب شول لکه د کوم ساختماني شرکت مزدوران چې له خپل ټاکلي وخت يوه لحظه هم چاته زياته نه تېروي.

د دې پاڅون ګډون کوونکي د قربانۍ په عزم راوتلي مسلمانان ول چې په تشو لاسونو خو له ايمان څخه په ډکو زړونو د يرغلګرو پر پوځي بېسونو، د هغوئ پر استخباراتي مراکزو او د هغوئ د غلامانو پر قرار ګاوو وروختل،او د ښمنانو ته يې د خپل ايمان زور وروښود. دوئ شهيدان او زخميان شول، خو په هېڅ ځاي کې پر شا نه شول، چې دا هر څه په ژوندي ډول برقي مېډيا ثبت کړي دي.نو په همدې اساس دا خبره کره او ثابته ده چې د دې پاڅون ګډون کوونکي په هېڅ ډول نه د چا لخوا لمسول شوي ول، او نه يې له بل ځايه پيغام تر لاسه کاوه، ځکه چې د بل چا د ګټو او

شعارونو لپاره خلک وژل کېدلو، زخميکېدلو، بندي کېدلو او په تش لاس د دښمن پرمراکزو ورځلتو ته نه حاضرېږي، بلکې دا هغه ډول قربانۍ دي چې يوازې د دين لپاره د قربانۍ ورکولو په روحيه تر سره کېږي.

د پاڅون لاسته راوړنې:

له قرآن کريم څخه د دفاع دغه افغاني پاڅون لاندې درې لاسته راوړنې لرلې چې په لاندې ډول دي :

۱ – معنوي لاسته راوړنې

۲ – سياسي لاسته راوړنې

۳ – پوځي لاسته راوړنې

اول ـ معنوي لاسته راوړنې:

۱ـ دې پاڅون ټولې دنيا ته يوځل بيا وروښوده چې افغانان د نړۍ تر ټولو مسلمانو ولسونو پر خپلو ديني ارزښتونو او مقدساتو ټينګ ولاړ خلک دي، او په هر ډول حالاتو او شرايطو کې له هغو څخه دفاع کوي او د دفاع په لار کې هر ډول قربانۍ ته حاضر دي. دغه پاڅون يو ځل بيا زمونږ د ولس د دين دوستۍ او معنوي پوځوالي ګواهي ورکړه.

۲ـ پدې پراخ پاڅون کې د ولس لويانو او ځوانانو خپل راتلونکې نوي نسل ته د ايمان او له هغه څخه د دفاع په لاره کې د قربانۍ تلقين ورکړ، او دا يې ور وښوده چې افغانان کېدای شي چې په سياسي لحاظ کله يو له بله سره اختلاف ولري، خو له دين او معنوياتو څخه د دفاع په لاره کې ټول يو موټی او متحد دي.

۳ـ دې پاڅون ټول ولس ته هغه منافقان ور معرفي کړل چې د دې پر ځای چې د قرآن په دفاع کې له خپل راپورته شوي ملت سره خپل غږ ملګرۍ کړي او د يرغلګرو په خلاف د کرکې او نفرت نعره پورته کړي، هغوئ په ډېرې بې شرمۍ دغه مظاهرې د پرديو په لمسون وبللې، د کفارو دغه سترجنايت او قصدي اقدام يې غير قصدي او يوازې ديو څو جاهلو

عسکرو کاروباله، او د امریکایانو په غوښتنه یې د ولس د غضب د سړلو هڅې وکړې، چې پدې کار کې تر ټولو لوی رول (سیاف) او دکابل په اداره کې نورو بې ضمیره مشرانو ولوباوه.

د دغو مظاهرو مشروعیت په یقیني ډول تر هغو خونړیو بې هدفه جګړو ډېر وو چې یو وخت (سیاف) او ملګرو یې د کابل ښار ورباندې وران کړ، او تقریباً تر شپېتو زرو انسانان یې ورکې ووژل. خو نن دا دی بیا له خپلو هماغو مخالفینو سره یو ځای د ډیموکراسۍ په صف کې ولاړ دی چې ده یې پرون سر او مال روا باله.

۴ـ امریکایانو او غربیانو ته ور معلومه شوه چې افغانانو ته قرآن کریم او د دوئ معنوي ارزښتونه تر هرڅه محترم دي.

۵ـ دې پاڅون د ټول ولس په زړونو کې له امریکایانو، د هغوئ له پوځونو، استخباراتو، جاسوسانواو د هغوئ له ګوډاګیو څخه وېره له منځه یوړه. اوس ټول خلک پدې پوه شول چې په هر ځای او هر وخت کې د خپلو دینې ارزښتونو د دفاع لپاره په خپله اقدام کولی شي، او هېڅ ضرور نده چې خپل شکایت دې د امریکایانو په لاس جوړې غلامې اداري ته یوسي. بلکې نور باید ولس د اقدام ابتکار او واګې په خپل لاس کې ونیسي.

۶ـ همدې یوه پاڅون د عامو افغانانو، ښاري خلکو او د غربیانو تر تأثیر لاندې د ورغلیو خلکو ایمانونه دومره تازه کړل چې ښایې کلونو دعوت او موعظو به دومره نه وو تازه کړي. او همدارنګه دې پاڅون د امریکایانو او د هغوئ د فرهنګي ترجمان (مخدوم رهین) د افغانانو په زړونو کې د ایمان وژنې هغه ټولې هڅې په اوبو لاهو کړې چې تېر لس کاله یې د لسګونو ملیاردو ډالرو په مصرف د لسګونو تلویزوني، راډیویي او کلتوري فعالیتونو په مټ تر سره کړې وې، او د قرآن کریم پر ځای یې خلک په هندي سریالونو، امریکایې فلمونو، د F.M راډیوګانو په پوچو او سپکو ډیالوګونو، سندرو او موسیقۍ مشغول کړي ول.

۷ـ دې پاڅون ډېر خلک دېته وهڅول چې هغه قرآن خپلو اولادونو ته ورزده کړي چې دوئ دفاع تري کوي، او پدې ډول د نوي نسل يو ځل بيا د قرآن کريم، مسجد، ملا او مجاهد په لوري مخه شوه.

دويم ـ سياسي لاسته لاوړنې:

۱ـ د افغانانو دې قوي دريځ د تل لپاره د امريکا هغه خوب په اوبو لاهو کړ چې دلته به اوږد مهالی حضور لري، او د (استراتيژيک ټرون) تر پردې لاندې به افغانستان د تل لپاره خپله يوه قانوني مستعمره ګرځوي.

پاڅون امريکايان او نور غربيان په جدي ډول پدې وپوهول چې عام افغانان هېڅکله دلته غربيان نه زغمي. او د غربيانو هم پردې سر خلاص شو چې نه يې دلته اوږد مهال حضور ممکن دی، نه په اردو کې له افغاني عسکرو سره يو ځای ګوزاره کولی شې، او نه يې ټرونونه هغه ښه خپلولی شي چې په (جاپان)،(جرمني)، ځيني عربي هېوادونو او ځيني نورو آسيايي او اروپايي هېوادونو کې يې خپله کړې ده. او دا ځکه چې هلته فيصلې سياسي، اقتصادي او کلتوري ارزښتونو ته په پام سره کېږي او (دين) ورکې هېڅ نقش نه لري. خو په افغانستان کې (دين) د ټولو سياسي، اقتصادي، اجتماعي، بين المللي او نورو فيصلو لپاره محک او معيار دی، او هره هغه فيصله او تصميم چې د دين پر بنسټ نه وي ولاړ هغه په هېڅ ډول تر انجامه نه رسېږي، چې د (امان الله خان) د سيکولريزم نخرې، د ظاهرشاه د ډيموکراسۍ او غرب پالنې پروګرامونه، د کمونستانو د (ثور نه پرشاتلونکی انقلاب !!!؟)، د تنظيمي ښکرورو ملوک الطوائفۍ، د امريکايانو اشغال او دلته د ديموکراسۍ مرګ يې ښه روښانه مثالونه دي.

دا هر څه ځکه په افغانستان کې زرغون نه شول چې نه يې تخم د افغانستان وو، او نه يې د افغانستان له آب او هوا سره توافق درلود.

۲ـ دې پاڅون د يرغلګرو قواوو لوی مشر جنرال (جان الن) له افغانانو څخه معذرت غوښتلو ته اړ کړ.

۳ـ دې پاڅون د دنیا د ترټولو زورور پوځي او سیاسي طاقت د دفاع وزارت (پینټاګان) له افغانانو څخه د ښېنې غوښتلو ته اړ کړ.
۴ـ دې پاڅون (سپینه مانۍ) او د (سپرپاور) مشر (اوباما) له مظلومو مؤمنو افغانانو څخه د ښېنې غوښتنې ته اړ کړ.
۵ـ دې پاڅون امریکا له ټولو مسلمانانو څخه د ښېنې غوښتلو ته اړ کړه.
۶ـ دې پاڅون دکابل د اداري د دفاع او داخله وزیرانو امریکا ته سفر لغو کړ.
۷ـ دې پاڅون د افغانستان په اړه د امریکا او ټول غرب په پالیسۍ او ستراتیژۍ کې داسې ژور بدلون راوست چې نور د هر سیاسي او نظامي تصمیم په نیولو کې د دې پاڅون او راتلونکو پاڅونو تأثیرات په حساب کې نیسي او هېڅکله به پدې سیمه کې د(بوش) د اقدام په څېر متهورانه اقدام ته زړه ښه نه کړي.
۸ـ د دې پاڅون په نتیجه کې امریکا خپل ملکي او سیاسي مشاورین له ټولو افغاني ادارو ووېستل.
۹ـ د دې پاڅون په نتیجه کې فرانسې خپل ټول سیاسي او ملکي مشاورین له افغاني ادارو وویستل.
۱۰ـ دې پاڅون جرمني هم د خپلو مشاورینو وېستلو ته اړ کړ.
۱۱ـ د برطانیې هېواد هم اړ شو چې له ډاره خپل مامورین او مشاورین له افغاني ادارو وباسي.
۱۲ـ دې پاڅون د ملل متحد اداره هم دې ته اړه کړه چې له کندز څخه کابل ته وتښتي.
دا او نوري هغه ستري سیاسي لاسته راوړنې دي چې له قرآن کریم څخه د دفاع پاڅون کوونکو او مظاهرینو په یوې هفتې کې لاسته راوړې، پداسې حال کې چې په تېرو لسو کلونو کې د مسلح جدوجهد په ترڅ کې دومره نه وې حاصلې شوې. دا پدې معنی دې چې د یرغلګرو په خلاف د ولس پراخ

پاڅونونه هغوئ تر فشار لاندې راولي او د خپلو سياستونو او تصاميمو بدلولو ته يې اړباسي.

دريم ـ پوځي لاسته راوړنې:

له قرآن څخه د دفاع پاڅون د معنوي او سياسي لاسته راوړنو ترڅنګ لويې پوځي لاسته راونې هم درلودې چې په لاندې ډول يې يادوو.

۱ـ مظاهرينو او په اردو کې ځينې افغاني عسکرو د يرغلګرو پوځي مراکز تر برید لاندې ونيول. په ننګرهار، کندز، فارياب او نورو ولايتو کې بهرني پوځيان ووژل شول، او دا ورته ثابته شوه چې د امريکايانو او افغانانو تر منځ پوځي تعاون او په راتلونکي کې ملګرتيا په قطعي ډول ناممکنه ده. نن که څو تنه افغاني عسکر د دوئ تر څنګ ولاړ دي هغوئ د ناپوهۍ، غريبۍ او بې کارۍ له امله د دوئ د يو څو پيسو وړې دي، نه دا چې کفر دې يې له شوقه منلی وي او يا دې هم په شعوري ډول له امريکايي او اروپايي کفارو څخه ملاتړ کوي.

تر دې وروسته به هره ورځ افغاني عسکر پر يرغلګرو بريدونه کوي، اسلحې به تري وړي، او له مجاهدينو سره به يوځاي کېږي. ځکه چې هغوئ ته ورمعلوه ده چې امريکايان او اروپايان نور افغاني قواوي نه تمويلوي، او نه يې تمويلولی شي. نو ښه به دا وي چې د خپل ملت د سبا ورځې له محاسبې څخه د خلاصون لپاره همدا نن په عزتمن ډول د امريکايانو له ملګرتيا پداسې ډول ووځي چې هم د امريکايانو د وژلو له امله اتلان شي، او هم سبا په هسکه غاړه په خپل کور او کلي کې واوسېدلی شي.

۲ـ د دې پاڅون يوه ګډون کوونکي (قاري عبدالصبور سالنګي) په داخله وزارت کې د امريکايي پوځي مشاورينو په وژلو امريکا او ټول غرب ته داسې پوځي ګوزار ورګړ چې د اوباما ټوله پوځي ستراتيژي يې ورګډه وډه کړه. امريکا او ناټو مجبوره شوه چې د دغه خطرناک ګوزار په نتيجه کې له ټولو افغاني ادارو او وزراتونو خپل او د (ناټو) ټول پوځي مشاورين

وباسي، چې پدې ډول نور د امريکايانو او افغاني ادارو ترمنځ عملي همغږي ناممکنه شوه، او د امريکا لپاره خطرناک عواقب به يې لا وروسته نور هم را څرګند ږي.

۳ـ د پاڅون په جريان کې جرمني قواوې له تخاره د پاڅون له وړې له خپل لوی مرکز څخه د کندزولايت ته وتښتېدې، چې بېرته تخار ته هېڅ د ورستنې نه شوې.

۴ـ نور په عملي لحاظ دا امکان له منځه ولاړ چې امريکايان او نور غربيان دې له افغاني عسکرو سره يوځای په عسکري روزنځايونو کې بېغمه و اوسېږي، او هغوئ دې د خپل دين او ولس په خلاف د جګړې لپاره وروزي.

۵ـ يوه بله لويه لاسته راوړنه دا وه چې له پاڅون سمدستي وروسته برتانيې د خپلو پوځي وسائلو د وېستلو لپاره د منځې آسيا له هېوادونو سره ټرونونه لاسليک کړل ترڅو د څلور ملياردو ډالرو په قيمت خپل جنګي وسائل مخکې تر هغې له افغانستان څخه وباسي چې د افغانانو په لاس يا وسوځول شي او يا هم غنيمت شي.

۶ـ ددې پاڅون له پوځي لاسته راوړنو څخه يوه ستره لاسته راوړنه دا وه چې نور به د هېواد د ټولو سيمو او ښارونو خلک خپله غېږه هغو مجاهدينو ته لا نوره هم خلاصوي چې له قرآن کريم څخه د دفاع او د هغه د حاکميت لپاره جنګېږي. او دا ځکه چې نور د مجاهدينو او ولسي خلکو سياسي او فکري شعارونه په خپله سره يوشول، او نور ولسي خلک د هېڅ داخلي او بهرني جهت په منفي تبليغاتو نه تېر ووځي. بلکې هر هغه چاته به د دښمن په سترګه ګوري چې د امريکايانو په صف کې وي، او يا د هغوئ د مصالحو لپاره کار کوي. دې پاڅون د جهاد ساحه نوره هم ډېره پراخه کړه او د خلکو او مجاهدينو د تعاون اندازه ډېره زياته شوه.

د پاڅون دلالتونه :

له قرآن کريم څخه د دفاع پاڅون د خپلو معنوي، سياسي او پوځي لاسته راوړنو ترڅنګ خپل نور پراخ او ژور دلالتونه هم لرل چې په لاندې ډول يې خلاصه کولی شو:

لومړی دلالت : پدې سرتاسري پاڅون کې د افغانستان د لکونو خلکو ګډون پدې دلالت وکړ چې غرب ونه کولی شول د تېرې څه باندې يوه لسيزه کې د سلګونو ملياردو ډالرو په مصرفولو د يوه غرب پلوي او غلام حکومت په رامنځته کولو او د زرګونو تعليمي، فکري او فرهنګي مؤسسو په رامنځته کولو، او په لوبو او فيشن د ځوان نسل د مصروف ساتلو او نورو وسيلو په کار اچولو د افغانانو په زړونو کې د ايمان ډيوه مړه کړي، د حريت احساس تري واخلي، او د قربانۍ له ډګره يې لرې وساتي.

دې پاڅون ثابته کړه چې د امريکا او غرب فکري او فرهنګي پانګوونې دلته ورته مطلوبه فائده نده کړې. نن بيا هم د افغانانو هغه نسل چې د اشغال په کلونو کې رالوی شوی او د غرب پلوو سيکولرو چارواکو او مفکرينو تر څارنې لاندې او د هغوئ د سندرو او لوبدلو ادبياتو په چاپېريال کې ځوانۍ ته رسيدلی خو بيا يې هم د ايمان او قرآن کريم لمن نده پرې ايښې، او د دې پر ځای چې د غرب په شرابو او سندرو کې ورک شي دا دي په هسکه غږې او په واز کومي په ټولو ښارونو او ولسوالېو کې نعرې پورته کړې چې:

مرګ پر امريکا.

ژوندي دې وي اسلام.

مورږ په خپل هېواد کې يرغلګر نه غواړو.

زمورږ هر څه دې تر قرآن ځار شي.

دوهم دلالت :د دې پاڅون پيل د بګرام له ولسوالۍ وشو چې په ټول افغانستان کې د امريکا تر ټولو قوي پوځي او سياسي مرکز ورکې وجود

لري . يرغلګرو په پيل کې د کابل شمال، بګرام، کاپيسا، پنجشير او پروان هغه سيمې بللې چې ځينې اوسېدونکي يې له طالبانو سره د سياسي اختلاف له امله په جګړه کې ول.

امريکايانو دغه اختلاف ته نور هم پکی وواهه او په يادو سيمو کې يې د دې سيمو پر اوسيدونکو خپلې شيدې پدې نيت ورپريښودې چې دغه سيمې د امريکايانو د دايمي شتون د تمرکز سيمې شي. او بايد هڅه وکړي چې خلک يې خوشحاله وساتل شي. هماغه وو چې هم يې هلته د بيا ودانولو کارونو ته زور ورکړ، او هم يې خپل فرهنګي او استخباراتي فعاليتونه ورکې ډېر کړل.

خو دې پاڅون په ډاګه کړه چې نه د کابل د ښار خلک د يرغلګرو ملګري دي، او نه هم دکابل د شمال، بګرام، پنجشير، کاپيسا او پروان خلک هغه خلک چې د نظار د شورى ډلګۍ د امريکايانو ملګري معرفي کړي ول. هغوئ په دې پاڅون کې تر نورو ټولو خلکو مخکې د امريکا د جنايت او د هغې د اشغال په خلاف خپل غږ پورته کړ.

دغه وضعيت ښه په ښکاره پدې دلالت کوي چې د دې سيمو خلک پرون هم مجاهدين ول، نن هم مجاهدين دي، او سبا به هم له قرآن کريم او اسلام څخه ځان قربانوي. دې خلکو ته دا هم ور معلومه شوه چې د شمال د ائتلاف خرڅ شوي مشران اصلاً نه د دوئ مشران دي او نه هم د اسلام او افغانستان څه غم ورسره دى. بلکې د دې مشرانو تر ټولو لويه هڅه دا ده چې څنګه امريکا ته د غلامۍ په بدل کې سرمايه ټوله کړي او بيا يې اماراتو، ترکيې، روسيې او نورو اروپايى هېوادونو ته انتقال کړي.

دريم دلايت: د دې پاڅون تر ټولو لويې مظاهرې په لويو ښارونو لکه کابل، هرات، ننګرهار، کندز، خوست، لغمان او نورو ښارونوکې وشوې. دغه ټول ښارونه ددې ترڅنګ چې د يرغلګرو تر مستقيم اشغال او څارنې لاندې دي، په هغو کې يې افغاني بې ضميره نشنلستان، غرب پلوي مفکرين، بې بندوباره شاعران، سيکولرادیبان او کرايې ژورنالستان هم په

دولتي ادارو او نورو فکري مراکزو کې ځای پر ځای کړي دي ترڅو ولس ته د امریکا د اشغال مشروعیت ورتلقین کړي، او د ولس ځوانان له جهاد او مبارزې څخه د ساعت تېرۍ په محفلونو، ګډاګانو، تیاترونو، اجتماعي او مدني ټولنو، کرکټ او د F.M راډیوګانو په مبتذلو پروګرامونو مشغول وساتي، او پدې ډول ښارونه د اشغالګرو لپاره د فعالیت یوه مصؤونه سیمه وګرځوي. خو وروستي پاڅون وښودله چې د ښارونو د ځوانانو په زړونو کې هم د ایمان جذبه هماغسي څپانده ده لکه څنګه چې د غرونو په ځوانانو کې ده. او پر دې یې هم روښانه دلالت وکړ چې د هغو ځوانانو شعارونه چې د ښارونو په لبسو او پوهنتونو کې دي کټ مټ هماغه شعارونه دي چې مجاهدین یې د جهاد په ډګرونو کې د تکبیرونو له زمزمو او دراکټونو له کړنګهار سره یوځای پورته کوي. او دا خبره درواغ وخلته چې د غربیانو په خلاف یوازې هغه ځوانان جنګېږي چې د زده کړې له بهیره لیرې پاتې شوي دي.

پنځم دلالت: پاڅون د هېواد په شمال کې هم په هماغه اندازه زورور او څپاند وو څومره چې د هېواد په مرکز، شرق، جنوب او غرب کې وو. دا پداسې حال کې وو چې په نړۍ ماضي کې د (دوستم) په څېر ملیشه او کمونستو جنګ سالارانو د شمال د ازبک میشتو سیمو درانه خلک او ځوانان د اسلام او افغانستان په تاریخ کې تر ټولو د بدوخلکو، سړیخورو، تالاګرو او بې فرهنګه (ګلم جم ملیشو) په حیث وړاندې کړي اومعرفي کړي ول.

خو اوس نه یوازې دا چې هغوئ ملیشه او (ګلم جم) ندي، بلکې د قرآن کریم د ساتنې او حاکمیت لپاره تر ټولو لویې مظاهرې هم د همدوئ په سیمو کې ترسره شوې، او خلکو ئی په لوړ غږ نعرې پورته کړې چې (افغانستان را قبرستان امریکاییها میسازیم).

له اسلام او قرآن کریم سره د شمال د خلکو قوي پیوند دهغو خلکو غوږې او هڅې هم پوچې ثابتې کړې چې غوښتل یې د فدرالي سیستم او یا هم

ښکاره تجزيې تر شعار لاندې په شمال کې يو داسې سيکولر (پر دين نه ولاړ) حکومت جوړ کړي چې د غرب تر حمايې لاندې افغاني بې لارې ډلې ټپلې، پردي پالي نشنلستان او له دين څخه د تښتېدونکو ليبرالانو ژوند ورکې خوندي وي.

په شمال کې د پاڅون قوت پردې دلالت کاوه چې د شمال خلک هم ښه پاخه مسلمانان دي او هېڅکله د يرغلګرو پر شتون خوښ ندي. او هم دا چې د تجزيې او په شمال کې د سيکولر حکومت د جوړولو خبرې هسې بې حقيقته دعوی ده او ولس يې تر شا ندی ولاړ.

د پاڅون په اړه دريځونه:

د پاڅون په اړه دافغانستان په داخل او خارج کې د بېلابېلو جهتونو بېلابېل دريځونه رامخته شول چې څو مهم يې په لاندې ډول خلاصه ول:

د امريکايانو دريځ:

امريکايان چې د قرآن کريم د سپکاوي او سوځولو اصلي مجرمين ول د دوئ د جنايت په عکس العمل کې له راپورته شوو مظاهرو او پاڅون دومره په وېره کې شول چې په افغانستان کې د هغوئ د پوځ مشر (جان الن) د امريکا د دفاع وزارت، سپيني مانۍ او په خپله د امريکا جمهور رئيس (اوباما) دغه جنايت غير قصدي وباله، او له افغانانو يې يوازي د څو ټکو په ويلو ښښنه وغوښته. خو وروسته چې په امريکا کې د کانګرس د غړو او نورو صليبي حلقو تر فشار او ملامتۍ لاندې راغی نو همدې ۱۳۹۰هش د حوت په نهمه يې وويل چې:(ما له افغانانو د هغوئ د غوسې د سړولو او د امريکايې عسکرو د ژوند د ژغورلو په خاطر ښښنه غوښتې ده). يعنې هغه لدې امله ښښنه نه وه غوښتې چې پوځيانو يې کوم بد کار تر سره کړی دی.

د امريکا د راتلونکي رياست لپاره کانديد(ريک سنټورم) وويل چې اوباما بايد له افغانانو بښنه نه واى غوښتې، بلکې افغانانو بايد له امريکا بښنه غوښتې واي چې امريکايې پوځيان او افسران يې وژلي دي.

د دې تر څنګ د امريکا د کانګرس ځينې غړو وويل چې دا کار د بښنې په غوښتلو نه ارزېده، ځکه چې بښنه په هغه وخت کې غوښتل کېږي چې چا کوم بد کار تر سره کړي وي.

د حامد کرزي د اداري دريځ:

د کرزي د اداري محلي چارواکو په شروع کې هڅه کړې وه چې موضوع پټه کړي، ځکه خو يې د هغو کاريګرو خبرې هم نه وې اوربدلې چې د قرآنکريم سوځيدلې نسخې يې د امريکايانو له کثافات دانيو څخه ورته ورورې وې.

کرزي د امريکايانو جنايت غير قصدي او د يو څو تنو جاهلانو کار وباله او بس، خو د حکومت عکس العمل يې د پاڅون کوونکو په وړاندې دا وو چې تر شپېتو زيات مظاهره کوونکي يې ووژل، تر دوو سوو زيات يې زخميان کړل، او نامعلوم شميرخلک يې زندانونو ته ورواچول، چې تر تعذيب لاندې شپې ورځې تېرې کړې.

تر ټولو بد لا دا وو چې په همدې ورځو کې د کرزی د اداري د پوځ لوی درستيز جنرال (شيرمحمد کريمي) د ننګرهار په خوږيانيو کې له (جان الن) سره د امريکايې پوځيانو اډې ته ورغی او هغوئ ته وويل چې ستاسي قرباني به بې ځايه نه ځي.

د امريکايانو په لاس د رامنځته شويو ټولنو او تشکيلاتو (مدني ټولنې) دريځ:

ټولو هغو ادارو، د بشري حقوقو په نامه ټولنو، د ژورنالستانو اتحاديو، د بښځو د حقوقو ټولنو، د لوبو او ځوانانو په نومونو ټولنو، ادبي او فرهنګي ټولنو، محلي نادولتي رسنيو او راډيوګانو او د غرب هغو کرايې ډنډورچيانو چې د سياسي او ټولنيزو چارو د کارپوهانو په نامه په رسنيو

کې د دښمن په ګټه تبليغات کوي او پښې داسې توجيه کوي چې د خپل ولس خلک ملامت او غربيان تبرئه کړي دغو ټولو امريکا پلوو جهتونو د دې پاڅون په اړه منفي موقف وښود، او هغه يې د پردیو د لمسون په نتيجه کې وباله، او د پاڅون کوونکو د حوصلو د ماتولو او د هغوئ د غضب د سړولو هڅه يې وکړه. او په دغه ډول دريځ يې ثابته کړه چې د دوئ ټول تشکيلات د يرغلګرو له لوري رامنځته شوي، د همهغوئ له لوري تمويلېږي او د همهغوئ لپاره کار کوي. د دوئ نه دافغانستان له آزادۍ سره کار شته، او نه هم په سخته ورځ د خپل ملت ترڅنګ درېږي.

دغه ټولنې به تر هغه دلته د دښمن اجنډا ته کار کوي چې تر څو يې د دښمن طيارې پر سر سيوري کوي. او کله يې چې دغه سيوري له سره لرې کېږي دوئ به هم يا بڼه بدلوي، او يا به غرب او ګاونډيو هېوادونو ته تښتي.

د منحرفو تنظيمونو او د روحانيت د دروغجنو مدعيانو دريځ:

د دې پاڅون په اړه د هغو منحرفو تنظيمونو چې يو وخت جهادي تنظيمونه بلل کېدل، او هم د هغو اشخاصو دريځونه چې په ټولنه کې چې په درواغو ځان د پير، حضرت، قاضي، جهادي رهبر، حجة الاسلام او حجة الله په نومونو ځانونه مطرح کړي او د روحانيت د پاللو په نامه هم له خلکو او هم له راغلو يرغلګرو خپل (قلنګ) اخلي دريځ هم منفي وو. دوئ ټولوخاموشي اختيار کړي وه، او ځينې خو يې لا پدې هڅو کې ول چې څنګه دغه پاڅون سوړ کړي ترڅو د يرغلګرو په شتون کې د دوئ دربارونه، شخصي پوهنتونونه، تنظيمي تلويزونونه او تنظيمونه د پاڅون له څپو خوندي پاتې شي.

د طالبانو دريځ:

طالبانو نه يوازې دا چې پاڅون يې تأييدکړ او هغه يې د افغانستان د مؤمن ولس د غيرت او ارادې مظهر وګانه، بلکې له پاڅون سره همزمان

يې خپلې حملې نورې هم د دښمن په خلاف زياتې کړې، او پر ولس يې غږ وکړ چې دې پاڅون ته تر هغه دوام ورکړي چې دښمن لدې خاوې وتلو ته اړ شي.

دګاونډيو هېوادونو دريځونه:

دګاونډيو هېوادونو نظامونو چې په خپله په يو نه يو ډول د غربي ائتلاف غړي او يا ملاتړي دي کوښښ وکړ چې مظاهري او پاڅون په افغانستان پورې تړلې وګڼي، نه دا چې قرآن کريم د ټولو مسلمانانو کتاب دی او ټول دې يې بايد په ننګ راپورته شي او د يوه امت په حيث دې د کفارو په وړاندې مشترک دريځ ونيسي.

د پاڅون د راتلوکي لپاره ځينې توصيې:

دا چې افغانانو د خپل پاڅون لويې لاسته راوړنې او ژور تاثيرات وليدل نو پکار ده چې دغه پاڅون په يوه او بل شکل همداسې متداوم پاتې شي، ځکه چې د تداوم لپاره يې ټول هغه اسباب او علتونه پر ځای پاتې دي چې په پيل کې يې موجود ول. بلکې د تداوم د مشروعيت لپاره يې نور دلائل هم رامنځته شوي دي لکه:

۱ـ د اشغال له حکومت سره د وژل شويو مظاهر چيانو محاسبه.

۲ـ د زخميانو درملنه، پوښتنه او هغوئ له دښمن څخه په امان ساتل.

۳ـ د نيول شويو ځوانانو راخوشي کول.

۴ـ د هغو پوځي او امنيتي افسرانو تعقيب چې په خالي لاسه مظاهره چيان يې وژلي دي او داسې نور.

که چېرې دغه ډول مظاهري د ښارونو ترځنګ ليرې پرتو ولسوالیو ته هم خورې شي، او د ولس خلک د مفسدينو، مجرمينو، له يرغلګرو سره د کار کوونکو په خلاف په کليو او ولسوالیو کې هم داسې راپورته شي لکه په ليبيا، تونس، يمن، سوريه او مصر کې چې راپورته شول چې ځينو يې مفسد او تپل شوي نظامونه رنګ کړل او ځينې نور يې د لړزيدو په حال

کې دي نو ډېر ژر به په ټول افغانستان کې هم وضعيت بدل شي. مفسد چارواکي او د يرغلګرو ملګري به ښارونو او د يرغلګو مراکزو ته وتښتي، او خلک به په يومخيز ډول د يرغلګرو او د هغوئ د ملګرو له شر څخه خلاص شي.

څو ضروري کارونه:

۱ـ د دې پاڅون ټولې پېښې صحني، شهيدان، زخميان او بنديان بايد د هېواد د اصيلو او باضميره ځوانانو او مسلمانو فرهنګې ټولنو لخوا توثيق او راتلونکي ته وساتل شي.

۲ـ د شهيدانو بيوګرافي او د هغوئ د عکسونو البوم بايد انټرنټي سايټونو ته راوويستل شي ترڅو ولس د خپلو شهيدانو قدرداني وکړي.

۳ـ د هېواد علماء، مجاهدين، مخور مشران او د مکاتبو او پوهنتونونو استادان بايد ځوانان پوه کړي چې په مظاهرو کې د خلکو شخصي شتمنيو ته په هېڅ صورت ضرر رسول روا نه دي، او لدې کاره يوازې زمونږ خپل ولس ته تاوان رسېږي.

۴ـ د يرغلګرو په صفونو کې دننه شوي مسلمان ځوانان بايد دا خبره نوره هم ښه درک کړي چې د دوئ هر يو فرد د يوه ولس په اندازه دښمن ته تاوان رسولي شي. نو بايد چې فرصت له لاسه ورنکړي او پر دښمن خپل ګوزارونه نور هم کاري او توندکړي. دا وې د افغانانو د قرآني پاڅون په اړه څو خبرې چې له خپل مسلمان ولس سره مې شرکې کړې، هيله ده چې په دې کار مې د دغه سپېڅلي پاڅون يادګار تر يوه حده د دې ولس په تاريخ کې خوندي کړی وي.

په افغانستان کې د امریکا ماتې نور په کنفرانسونو نه جبیره کېږي

د تېرو لسوکلونو جګړې، وژنې، دکورونو او کلیو ورانېدل، د خلکو بې کوره کېدل، زندانونه، د شتمنیو له منځه تلل، د لسګونه زره انسانانو وژل کېدل او پداسې حال کې د سلګونو ملیارده ډالرو ضائع کېدل چې هېڅوک ورڅخه خوښ ندي، دا هر څه د هغه کانفرانس نتائج دي چې په ۲۰۰۱ م کال کې امریکا د جرمني په (بن) کې په افغانستان کې د یوه تحمیلي حکومت د جوړولو په نیت جوړ کړ ترڅو د هغه له لارې د افغانستان اشغال ته د قانونیت ښه ورکړي.

خو کله چې لس کاله وروسته د (بن) د لومړي کانفرانس چارج ختم شو او نور یې د دې جګړې اوږدولو ته برق نشو ورکولی نو امریکا او ورسره ملګرو یې یو ځل بیا په (۴ / ۱۲ / ۲۰۱۱ م) تاریخ په هماغه (بن) کې پدې اراده یو بل کانفرانس جوړ کړ چې هم د هغه له لارې د خپلو تېرو لسو کلونو ناکامۍ د بریالیتوبونو په ښه کې معرفي کړي، او هم دغه جګړه په نوي شکل او نویو وسایلو تر نوي شعار او پلمې لاندې د سیمه ییزو لوبغاړو په وسیله روانه وساتي خو خپله د جګړې له میدانه پښې سپکې کړي.

امریکا د (بن) د دوهم کنفرانس له لارې هڅه وکړه چې د لسو نورو کلونو لپاره له اروپا او نورو ملګرو څخه یې د دې جګړې د تمویل ضمانت ترلاسه کړي، او هم د کابل اداري ته مشروط اطمینان ورکړي چې ټینګه شي، دا جګړه پر مخ بوځي، او پرې نږدي چې د امریکا د تېرو لسو کلونو لاسته راوړنې په اوبو لاهو شي.

خو حقيقت دا دي چې پدې سيمه کې د امريکا پلانونه نور له ماتې سره مخ دی، او د جهاد او مجاهدينو د بري مخه نور د شګو په بندونو نه نيوله کېږی.

په سيمه کې د امريکا دري اهداف او هغو د تحقق په کار کې د امريکا ناکامي

امريکا غوښتل پر افغانستان باندې د يرغل په ذريعه لاندې دري مهم او خطرناک هدفونو ته ورسېږي:

اول هدف ـ د طالبانو اسلامي حکومت له منځه وړل:

او دا ځکه چې طالبانو د سياست، حاکميت، ديپلوماسۍ او د بين المللي تعامل په ډګرونو کې پر ټولو هغو اصولو او قوانينو چې غرب وضع کړي،متعارف کړي او د نړۍ هېوادونه يې د هغو منلو ته اړ کړي وو اسلام او شرعي نظام ته ترجيح ورکړه.

غرب چې څو پېړۍ يې په مسلسل او هر اړخيز ډول د مسلمانانو پر فکرونو کار کړي وو او د زرګونو ملياردو ډالرو په مصرفولو يې حقيقي اسلام د سياست، قيادت او حاکميت د اسلامي نړۍ په هېوادونو کې له صحنې ايستلی وو او په اسلامي نړۍ کې يې داسې يو نسل روزلی و چې د غرب سياست، مفکورې او نظام ته يې پر اسلامي شريعت او اسلامي فکر او عقيدې ترجيح ورکوله او عملاً يې په اسلامي نړۍ کې د اسلامۍ نظام پر ځای غربي ډوله نظامونه حاکم کړي وو خو د طالبانو د اسلامي نظام په قيام نه يوازې په افغانستان کې د غرب فکري او سياسي پانګوونه په اوبو لاهو شوه بلکې د اسلامي نړۍ نور ولسونه هم دېته وهڅېدل چې اسلام اوس هم حاکمېدلی شي او شريعت اوس هم د نافذيدلودی او د بشر د هرې زمانې د ستونزو د حل صلاحيت لری نو بايد هغوئ هم د افغانانو په څېر په خپلو هېوادونو کې د طاغوتي نظامو په خلاف مبارزه وکړي او هلته هم اسلامي نظام حاکم کړي.

خو غرب ته دغه وضعیت په هېڅ صورت د منلو وړ نه وو، ځکه چې که چېرې د طالبانو اسلامي امارت یو ځل د یو کامیاب ماډل په حیث تبارز کړی وای نو بیا به په ټوله اسلامي نړۍ کې غرب پلوي نظامونه یو په بل پسې پرځېدل او مسلمان ولسونه به د غرب له ډیموکراسۍ د اسلام غېږې ته راګرځېدل، چې دا به بیا په ټوله اسلامي نړۍ کې دغرب د سیاستونو د ناکامۍ او دهغه دملګرو نظامونو د زوال سبب ګرځېده.

هماغه وو چې غرب له پیله د طالبانو په وړاندې د دښمنۍ موقف ونیو. له یوې خوا یې پر طالبانو بېلابېل بندیزونه ولګول، د هغوئ د نظام دکمزورې کولو ټول فرصتونه یې استعمال کړل. او له بل لوري یې د هغوئ مخالفه جبه په رسمیت وپېژندله، ویې پالله، او د هغې جګړه یې تمویل کړه.

خو دا چې د طالبانو مخالفې جبهې د خپلې واکمنۍ په وخت کې د حکومت ، اداري او سیاست تر ټولو فاسد او بدرنګه تاریخ پرې ایښی وو نو عام ولس ورسره د طالبانو په مقابل کې ونه درېد چې په نتیجه کې ونشو کولای چې خپل مخالفت ولسي کړي او په ټول افغانستان کې د طالبانو په خلاف مقاومت ایجاد کړي. نو هماغه وو چې غرب په خپله لاس په کارشو او پر افغانستان یې خپل پوځي یرغل وکړ.

د دې لپاره چې غرب د طالبانو اسلامي تجربه په مکمل ډول له منځه یوسي نو د سیمې هېوادونه او خپل غربي ملګري یې له ځان سره په دې جګړه کې ورشامل کړل، او هم یې د اسلامي نړۍ مفسدو، مستبدو او غرب پلوو حاکمانو ته و ویل چې که په افغانستان کې د طالبانو د تجربې په له منځه وړلو کې له دوئ سره شریک نشي نو ډېر ژر به په خپلو هېوادونو کې هم همدې ته ورته تجربې او مثالونه و ویني.

دويم هدف ـ په منځنۍ اسيا کې د امريکا د جيوستراتيژيکو مصالحو تامين او د سيمې د انرژۍ پر منابعو او د هغې د انتقال پر لار تسلط:

دغه هدف امريکا او ټول غرب ته ځکه اهميت لري او په جګړې ورته ارزي چې په روانه او يا راتلونکې پېړۍ کې به د منځني ختيځ (عربې نړۍ) نفتي منابع وچېړي، او يا به په عربي نړۍ کې د جهادي او پوځي بدلونو له امله له داسې يوه وضعيت سره مخ کېږي چې هلته به د امريکا برلاسي نوره نه چلېږي. خو له بل لوري بيا په (منځنۍ آسيا) او د (کسپين) د بحيرې په حوزه کې دومره نفتي ذخاير کشف شوي چې ښايې د څو پېړيو لپاره به د نړۍ د خلکو ضرورت پوره کړي.

غرب د خپل پانګه وال نظام او امپرياليستي روحيې د درلودلو له امله غواړي چې په هر ډول چې وي بايد د دغې سيمې نفتي منابع ددوئ په ولکه کې ورشي، تر څو يې پر ټولې نړۍ نفتي کنټرول او برلاسی ثابت شي، او په بين المللي ډول د نفتو مارکيټ داسې وچلوي چې نرخونه او شرائط يې غربيان وټاکي، او په دې ډګر کې يوازې هغو لويو کمپنيو ته د فعاليت زمينه برابره کړي چې يا خو د غربيانو دي، او يا يې هم ګټې غربيانو ته رسېږي.

غرب خپل دغه هدف ته يوازې هغه وخت رسېدلی شو چې يا يې افغانستان په مستقيم ډول اشغال کړی واى، او يا يې دلته هم يو غرب پلوی حکومت تأسيس کړی واى، ځکه چې غرب نه غواړي د (کسپين) د بحيرې او د منځنۍ آسيا د نفتو او ګازو ليکه دې د روسيې له لارې (بالتيک) او يا هم د ايران له لارې د هند سمندر ته تېره شي، چې پدې کار سره به يې خپله مرۍ د روسانو او اټومي کېدونکي ايران په لاس کې ورکړې وي. له همدې امله امريکا او غربي ملګرو يې لومړی افغانستان په پوځي ډول اشغال کړ، او بيا يې دلته خپل اشغال ته د مشروعيت د ورکولو په مقصد يو ټپل شوی حکومت جوړ کړ.

دريم هدف ـ په افغانستان کې مجاهدين او د جهاد نظريه له منځه وړل:

غربيان د اوسني عصر په اسلامي نړۍ کې له هېڅ شي دومره وېره نه لري لکه له جهاد او جهادي فکر څخه يې چې لري. غربيان د اسلامي نړۍ له پوځونو نه وېرېږي، ځکه چې هغه ټول د همدوئ په خوښه او د همدوئ د مصالحو د تأمين لپاره جوړ شوی دي. هغوئ د اسلامي نړۍ له ځوانانو او نوي نسل څخه هم وېره نه لري، ځکه چې هغه يې هم په لوبو، تن پروری، عشرتونو، فحاشۍ، بې حسۍ او پداسې ډول زده کړو مصروف کړي چې دين او معنويت ته ورکې هېڅ ځای نشته، يوازې مادي اهداف لري، او دنياوی مناصبوته رسول يې سترهدف دی.

غربيان د مسلمانانو له شتمنيو، معادنو، نفت او ګازو او اقتصادي فعاليتونو څخه هم په وېره کې نه دي، ځکه چې پر دې هر څه يې د خپلو قوانينو او ملټی نشنل (ګڼ ملتيزو) کمپنيو او ګوډاګيو حکومتونو له لارې کنټرول حاصل کړی، او هر څه يې په داسې شکل مهار کړي چې په هېڅ صورت د دوئ د مصالحو په خلاف نشي استعمالېدلی.

خو غربيان چې په اسلامي نړۍ کې له کوم شي وېره لري هغه د جهادي فکر او مجاهدينو شتون دی، ځکه چې جهاد او مجاهدين د مسلمانانو د خپلې عقيدې تمثيل کوي، او د اسلام د حاکميت لپاره لاره هواروي.

غربيان لدې امله هم په افغانستان کې له جهاد او د مجاهدينو له تجمع څخه په وېره کې دي چې لکه څنګه چې جهاد دکمونيزم ټغر ورټول او د هغه فلسفه يې ورباطله کړه، همداسې کولی شي د اسلامي نړۍ هېوادونه د غرب له تسلطه هم خلاص کړي.

دا هم غرب ته ور معلومه وه چې په اوس وخت کې افغانستان يوازينۍ هغه خاوره ده چې هم يې ټول ملت له جهاد سره بلد دی، او هم د اسلامي نړۍ د مظلومو او مقهورو مجاهدينو او مهاجرينو لپاره خوندي ځای دی.

د غرب د فکر تحقيقاتي مراکزو او د فيصلې د صادرولو مراجعو ته دا ورمعلومه شوې وه چې که افغانستان د طالبانو تر قيادت او حاکميت

لاندې همداسې پاتې شي نو لرې نه ده چې افغانان به د غرب لخوا د يرغمل شوي اسلامي نړۍ د ولسونو لپاره د آزادۍ يو قوي مثال او د الهام مصدر وګرځي.

نو ځکه يې لومړی جهاد ته د (تروريزم) نوم ورکړ، او بيا يې د جهاد او مجاهدينو په خلاف په ټوله نړۍ کې نړيواله جګړه اعلان کړه.

امريکا د پورتنيو دريو لويو هدفونو ترڅنګ نور سيمه ييز اهداف هم درلودل چې د هغو له جملې څخه د سيمې په هېوادونو کې تر خپلې څارنې او پالنې لاندې د اقليتونو لپاره د وړو (دولت ګوتيو) جوړول او بيا هغوئ د ميشتو اکثريتونو په خلاف جنګول هم وو.

خو آيا امريکا د خپلې لس کلنې جګړې او سلګونو ملياردە ډالرو په مصرفولو او د خپلو زرګونو پوځيانو او د لسګونه زره افغانانو په وژلو خپلو هدفونو ته ورسېده؟

آيا د طالبانو (سياسي، نظامي) پديده له منځه لاړه؟

آيا د غرب ډيموکراسي په افغانستان کې حاکمه شوه؟

آيا له غربه راصادر شوي ليبرال او له خپل ملته پردي شوي افغاني الأصله غربيان د افغانستان پر کليو، ولسوالیو او ولسونو مسلط شول؟

آيا د دېرش کلن جنګ ټغر يې ټول کړ؟ او که يې جګړه د نامعلوم وخت لپاره نوره هم وغزوله؟

آيا امريکايانو د منځنۍ آسيا او د (کسپين) د حوزې د تېلو منابعو ته لاره پيداکړه؟

آيا هغه د تېلو او ګازو نل ليکې په لنډو د افغانستان له لارې تېرې شوې چې غرب يې د خپل راتلونکی ماشيني ژوند لپاره د وينې شريان ګڼي؟

آيا امريکا په افغانستان او سيمه کې په پوځي او امنيتي لحاظ دومره مسلطه شوه چې د خپلو کمپنيو د پراخ فعاليت لپاره زمينه برابره کړي؟

آيا د انرژۍ په نړيوال مارکيټ د امريکا تسلط ټينګ شو؟

آيا په افغانستان کې يې جهاد او مجاهدين له منځه يوړل؟ او که يې د يو بل داسې مجاهد نسل د راټوکېدلو حالات برابر کړل چې په هېڅ صورت له غرب سره جوړې ته نه تيارېږي، او د جنګ لپاره يې داسې لاړې چارې انتخاب کړي چې د غرب پوځي او معلوماتي ټکنالوژۍ ته يې ماتې ورکړه؟

آيا جهاد او مجاهدين يوازې په افغانستان پورې محدود پاتې شول او که په ټوله سيمه کې داسې خواره شول چې په هېڅ ځای کې ورځخه د غرب مصالح خوندي ندي؟

آيا د غرب ولسونه او حکومتونه په اقتصادي لحاظ پياوړي شول او که يو په بل پسې د افلاس پر لوري ور روان دي؟

آيا د امريکا اقتصاد وده وکړه؟ او که يې د بوديجې کسر تر ټولو لوړې اندازې ته ورسېد؟

آيا د اروپا (يورو زون) غښتلی شو؟ او که د زوال او شړېدلو له تهديد سره مخ دی او روسان بيا ورته سترکې برګوي؟

که له حقايقو سترګې پټې نشي نو د دی ټولو پوښتنو ځواب منفي دی. او د غرب او امريکا ټول پلانونه دلته په افغانستان او سيمه کې له داسې ماتې سره مخ دي چې کنفرانسونه يې نشي جبيره کولی.

امريکا او ټول غرب پدې جګړه کې نه يوازې خپلو هدفونو ته ونه رسېدل، بلکې خپل ډېر څه يې داسې له لاسه ورکړل چې هېڅکله به يې بيا اعاده نه کړای شي.

پدې جګړه کې غرب هم خپل پوځيان له لاسه ورکړل، هم يې خپل اقتصاد زيانمن کړ، هم يې خپل نړيوال هيبت له لاسه ورکړ، او هم يې خپل د ډيموکراسۍ، بشري حقوقو، آزادۍ او نوي نړيوال نظام هغه غولوونکي شعارونه له لاسه ورکړل چې تر ډېرې مودې يې د هغو په پورته کولو خپل تفوق ساتلي وو.

امريکا د قضيې ريښتني او واقعي حل ته نه حاضرېږي:

امريکا په خپلې روانې جګړې کې د غلبې ټولې لارې او وسائل تجربه کړل، هغې خپل پوځي قوت او د جنګي ټکنالوژي زور تجربه کړ، د پوځيانو ډېرول يې وازمايل، د خپل ځان لپاره له افغانانو جوړه کړې اردو او امنيتي قواوې يې وازمايلې، اربکيان، قومي مليشې او د شخصي امنيتي کمپنيو بې مسؤوليته جنګيالي يې په کار واچول، تر دوو سوو د سياسي احزابو تأسيس يې وازمايه، د قومونو پر اساس د حکومتي وېشو تقسيم يې وازمايه، د سولې لپاره تش په نامه ارګانونه او شوراګانې يې تجربه کړې، له اجيرو ملايانو او کمرشل سيکولرو پيرانو يې کار واخيست، تعليمي نصاب يې څو څو ځله تبديل کړ، او اسلامي او جهادي مفاهيم يې پدې نيت ورځخه لرې کړل چې نوی نسل له جهاد سره نا آشنا شي او د آزادۍ او قربانۍ انګيزه وانخلي، د رسنيو، مطبوعاتو، تلويزيوني او راډيويې کانالونو سيلاب يې پر يوه کم سواده ولس راسپور کړ، د مقاومت د له منځه وړلو لپاره يې د ګاونډيو هېوادونو او په هغو هېوادونو کې د ځينو سياسي او قومي احزابو مرسته حاصله کړه، پر سخت دريځو او معتدلو يې دمجاهدينو د وېشلو ډېرې هڅې وکړې، او پدې لاره کې ښه ډېر ډالر وشيندل، نړيوال کانفرانسونه يې جوړ کړل، خو نه يې مجاهدين مات کړل، او نه يې مقاومت له منځه يووړ، او نه يې هم پر ټول افغانستان خپل تسلط ټينګ کړای شو.

امريکا د قضيې د حل لپاره ټولې کړې لارې وازمايلې، خو د حل ريښتنې او واقعي لارې ته ځان نه وربرابروي. د حل يواځينۍ لار دا ده چې غرب بايد خپلې قواوې له افغانستانه وباسي، خپل اشغال پای ته ورسوي، او پرېږدي چې افغانان د خپل دين، خپل فرهنګ او خپلو معتقداتو پر اساس د خپل ځان لپاره نظام جوړ کړي، او همدغه يواځينی حل دی او بس. او امريکا به آخر هم همدې حل ته رجوع کوي که څه هم چې ډېره موده وروسته وي.

خو امریکا د خپلو امپریالستي مقاصدو د تحقق په مقصد د حل له دې واقعي لارې مخ اړوي، او پدې جګړه کې یې مثال د هغه بایلونکي قمارباز دی چې خپل امیدونه یې په خپلې وروستۍ روپۍ پورې تړلي وي او فکر کوي چې ګوندې چانس به ورسره یاري وکړي او خپل ټول بایللی به مال د همدې وروستۍ روپۍ په (دَو) کولو راګرځوي. خو چې کله هغه وروستۍ روپۍ یې هم بایلي نو بیا غمجن پورته شي او پر خپلو هغو ملګرو لعنتونه وایې چې دی یې دې تاوان ته سوق کړي وو.

د روانې جګړې یواځینی حل د اشغال ختمول دي او بس، ځکه چې پدې خاوره کې پردي بوټي نه راشنه کېږي، او که راشنه هم شي ډېر ژر ښېرته وچېږي. دلته د انګرېزانو بوټي وچ شول، دلته د روسانو بوټي هم وچ شول، او دا دی له ورایه ښکاري چې د امریکایانو بوټي هم ریښې ونه غزولې. نو ښکاره خبره ده چې د(بن) په ځېر کنفرانسونه یوازې د وخت او ډالرو د ضائع کولو په معنې دي او بس.

د بن دویم کنفرانس خپل اهداف ترلاسه نه کړل:

د بن دوهم کنفرانس د لاندې اهدافو د تحقق لپاره ترسره شوي وو:

۱ – مجاهدین د مذاکراتو مېز ته راکاږل او د کابل له اداري سره یې په یوه نظام کې شریکول.

۲– د دې ضمانت حاصلول چې د امریکایې پوځونو تر وتلو وروسته دې د امریکایانو او اروپایانو لاسته وروړنې لکه د دوئ اساسي قانون، دیموکراسي، اجیره اردو، د ښځو غربي ډوله آزادي، سیاسي پلورالیزم، د ارتداد آزادي (دیني پلورالیزم) او د غرب نور تأثیرات له منځه نه وړل کېږي.

۳ – د ناټو هېوادونه او د امریکا نور ایتلافیان دې تر (۲۰۲۴م) پورې د افغانستان جګړه تمویل کړي.

۴ – د افغانستان ګاونديو هېوادونه دې په افغانستان کې د امریکایې پوځي اډو په شتون قانع کړل شي.

خو پورتني هدفونه یو هم حاصل نه شول، ځکه چې طالبانو چې د قضیې یو اړخ دی په کنفرانس کې مشارکت ونه کړ، او دا ځکه چې د کنفرانس په اجنډا کې د قضیې اساسي حل هېڅ ځای نه درلود.

امریکا د خپلو لاسته وروړنو دنه له منځه تللو ضمانت هم ځکه حاصل نه کړ چې نه په قضیه کې مخالف لوري شتون درلود، او نه ورته د امریکا مطالبې د منلو وې.

د جنګ تمویل هم په داسې شرایطو پورې وترل شو چې پوره کول یې دکابل د اداري له توانه وتلی کار دی. او د پوځي اډو په اړه د ګاونډیو د موافقې ارمان یې هم ځکه پوره نشو چې ټولو ګاونډیو منفي موقف وښود.

نو ویلای شو چې په افغانستان کې امریکا ماتې خوړلې، د سیمې او افغانستان لپاره یې ټول پلانونه ناکام شوي دي، او کنفرانسونه نور د امریکا مشکل نشي ورحل کولی. نو ښه به دا وي چې امریکا پر خپلې ستراتیژۍ بیا له سره غور وکړي، او د قضیې پر اساسي او واقعي حل تمرکز وکړي.

د ستراتيژيک ټرون خطرناک امريکايي اهداف

له تېرو څو کلونو راهيسې د امريکا او په افغانستان کې د هغې په لاس د جوړ شوي حکومت تر منځ د(ستراتيژيک مشارکت د ټرون) خبره کېږي، او د همدغه ټرون د رامنځته کولو لپاره هم امريکايي رسنۍ او هم په افغانستان کې د امريکا په لاس د جوړې شوې اداري مطبوعات د عامه ذهنيت د تيارولو په مقصد مسلسل کار کوي.

دا چې د دې ټرون حقيقت څه شی دی ؟ اهداف يې څه دي؟ او اغېزې به يې د افغانانو او افغانستان په راتلونکي کې څه وي؟ پدې هکله د خپلو مسلمانو هېوادوالو په خدمت کې دا لاندې څو کرښې ليکم :

امريکا هغه زورواکی امپرياليست هېواد دی چې غواړي پر ټولې نړۍ يې واک وچلېږي. له همدې امله په ټوله نړۍ کې ښکيل دی او د ټولې نړۍ په سياسي، حقوقي، اقتصادي، کلتوري، تعليمي، پوځي او اجتماعي قضايواو کې مستقيم او غير مستقيم دخالت لري.

امريکا ته دا دزغملو نه ده چې د نړۍ هېوادونه دې د هغې له مستقيم او يا غير مستقيم تاثيره ليرې پاتې شي. د همدې مقصد لپاره يې يوازې له امريکا څخه د باندې (۸۶۵) لويې پوځې اډې جوړې کړې دي، او په لکونو پوځيان يې ورکې ځای پر ځای کړي چې هر کال په سلګونو ملياردې ډالر وربانديې مصرفوي.

امريکا نه يوازې دا چې د خپلو پوځونو، جنګي بېړيو او په فضا کې د ستېلايټونو په وسيله پر ټولې نړۍ د مسلط کېدلو هڅه کوي، بلکې په زرګونو ناپوځي دولتي او نادولتي موسسې يې هم په ټوله نړۍ کې په کار اچولي دي تر څو په هره وسيله چې کېدای شي پر ټولې نړۍ د امريکا د پوځي، اقتصادي او سياسي برلاسۍ لپاره کار وکړي.

دا چې افغانستان په نړۍ کې په تېره يوه پېړۍ کې ډېره مهمه سيمه ګرځېدلې او د ټولې نړۍ په سطحه د لويو سياسي تحولاتو پيل له همدې ځايه شوی، لکه د انګريزي امپراطورۍ د زوال پيل، د شوروي اتحاد او د هغه د نورو ملګرو د زوال پيل، په اسلامي هېوادونو کې د اسلام د حاکميت لپاره د مسلح جهاد پيل، او د لومړۍ ځل لپاره د ټول غرب د پوځي ماتې او د ناټو د متلاشي کېدلو او نورو لويو حادثو پيل ټول له همدې ځايه وشو.

په (جيو ستراتيژيک) لحاظ هم افغانستان ډېر مهم دی، او دا اهميت به يې په راتلونکې کې لا نور هم ډېرېږي. همدغو ټولو اهميتونو ته په پام سره امريکا نه غوښتل او نه اوس غواړي چې افغانستان دې د امريکا له تاثير او تسلط څخه ليرې پاتې شي، نو ځکه خو يې دلته خپل په لکونو پوځيان راوستل، او تر زرو ملياردو ډېر ډالر يې مصرف کړل.

امريکا دلته د خپلو ګټو د خوندي کولو او د خپلو پروګرامونو د اوږدمهالي عملي کولو لپاره په سلګونو سياسي او اجتماعي تشکيلات، احزاب او ټولنې رامنځته کړې، او دلته يې يوه داسې جګړه روانه کړه چې خپل مقابل لوری يې ورکې ښه نه وو درک کړی.

پدې جګړه کې که څه هم چې امريکا په پوځې لحاظ له ماتې سره مخ ده، خو هغه هڅه کوي چې د خپلو اوږدمهاله اهدافو د تحقق لپاره د جګړې شکل او شعار بدل کړي او په يوه بله مناسبه بڼه دلته خپل حضورته دوام ورکړي، او خپل دغه پوځي او ملکي شتون ته دلته د (ستراتيژيک مشارکت) د ترون په چوکاټ کې مشروعيت ورکړي.

د ستراتیژیک ټرون اصلي هدفونه

اول هدف - د منځنۍ اسیا او د کسپین د حوزې نفتي منابعو ته دلاړې تامین:
په امریکا کې د ستراتیژیکو څېړنو مراکز دې نتیجې ته رسېدلي دي چې امریکا او ټول غرب باید د انرژۍ د ضرورت د پوره کولو لپاره له عربي نړۍ پرته د نورو منابعو په لټه کې شي، او له همدا اوسه باید ورته ځان وروړسوي، ځکه چې له یوې خوا د عربي نړۍ د تېلو زېرمې مخ پر وچېدلو دي، او له بلل لوري د عربي نړۍ سیاسي، پوځي، امنیتي او اجتماعي وضعیت داسې لورته روان دی چې ښایې نور به د امریکا د سیاستونو د پلي کولو لپاره یو خلاص میدان پاتې نشي.
نو له همدې امله باید غرب هڅه وکړي چې د نفتو پر عربي منابعو خپله تکیه کمه کړي، او د منځنۍ آسیا او د(کسپین) د حوزې بډایو نفتي منابعو ته چې ښایي د راتلونکو څو پېړیو لپاره کار ورکړي لازه پیدا کړي.
دغه سیمه د امریکا د پانګوونې لپاره ځکه په زړه پورې ده چې له یوه لوري یې هېوادونه غواړي د خپلو منابعو لپاره مارکیټ پیداکړي، او له بل لوري لا تر اوسه په دې سیمه کې د امریکا او غرب په خلاف هغه ډول اجتماعي کرکه او نفرت نشته لکه په نوره اسلامي او عربي نړۍ کې چې وجود لري.
خو دا چې دې سیمې ته تر ټولو لنډه او آسانه لار له افغانستانه تېرېږي، او دا لار باید دومره خوندي وي چې د غرب ډېره لویه سرمایه او د نفتي ضرورت پوره کېدل په خطر کې ونه لوېږي، نو ځکه خو امریکا او ټول غرب لومړی افغانستان اشغال کړ، او بیا یې دلته خپل اشغال ته د مشروعیت ورکولو په مقصد یو کمزورى حکومت جوړ کړ، او بیا یې له دې تپل شوي حکومت سره د خپل دایمي او یا اوږمهالي پوځي شتون

خبري پيل کړې، ترڅو دلته خپل پوځي حضور دومره قوي وساتي چې د خپلو اقتصادي او سياسي ګټو ساتنه وکولی شي،او د خپل پوځي حضور په قوت دلته پر هر ډول نظام دا خبره ومني چې د منځنۍ آسيا او د (کسپين) حوزې ته دې ددوئ لار په هغه کيفيت او هغو شرائطو پرانستې پاتې وي چې دوئ يې غواړي. او که هر وخت دغه مصالح له کوم خطر سره مخ کېږي نو دغه پوځي اډې بايد د دې خطر دمخنيوي توان ولري.

امريکا ته د دې لارې تأمين په دومره درنو مصاريفو او د خطرونو په زغملو ځکه ارزي چې غرب تر اوسه پورې د انرژۍ لپاره د نفتو بل بديل نه لري، او د دې لپاره چې حرکت يې په تېپه ونه درېږي نو غرب دا ګڼي چې په هره وسيله او هر قيمت چې وي بايد د انرژۍ پر منابعو خپته واچوي، او يا ورته پراخ لاس رسی ولري. او که پدې لاره کې دي ته ضرورت پيښ شي چې پردي هېوادونه اشغال او ولسونه يې يرغمال کړي، نو هغه دې هم وکړي.

دويم هدف ـ په افغانستان کې د يوه ريښتني اسلامي حکومت د قيام مخنيوی:

ټول غرب او امريکا دې نتيجې ته رسېدلې چې په راتلونکي کې يې جګړه يوازې له اسلام سره ده. ځکه چې کمونيزم د يوې حاکمې او فعالې نظريې په حيث له منځه تللی، نور دولتونه او نظريات لدې امله له غرب سره ټکر نه غواړي چې له غرب سره ديني، فرهنګي، اجتماعي مشترکات او متبادلې ګټې لري.

خو اسلام يوازينی هغه دين دی چې نه غرب ته تابع کېږي، او نه هم له غرب سره فکري،کلتوری او اجتماعي پيوندونه لری. او د دې لپاره چې مسلمانان د غرب په خلاف د پوځي، فکري، سياسي او اقتصادي مقاومت وړتيا ولري نو بايد داسې آزاد هېواد او يا هېوادونه ولري چې ريښتنی اسلام ورکې حاکم وي. هغه اسلام چې د معاصر کفر له هېڅ ډول

لکه ډيموکراسۍ، ليبراليزم، نړيوالتوب، هيومنيزم، د دينونو تر منځ يو والي او نورو هغو نظرياتو سره چې د معاصر غربي او يا شرقي جاهليت زېږنده دي هېڅ پيوند نه اخلي.

د دغه ډول يوه ريښتني اسلامي حکومت د رامنځته کېدلو امکان تر بل هر ځايه په افغانستان کې ډېر دی، او دا ځکه چې افغانان د غرب د معاصر جاهليت له زهرجنو تأثيراتو تر ډېره ځايه ليرې پاتې دي، ريښتني اسلام يې د ژوند طبيعي بڼه تشکيلوي، او له دين او آزادۍ څخه د دفاع په لاره کې د جهاد، هجرت، قربانيو، شهادتونو او هر ډول تکليفونو د ګاللولو مفاهيمو سره په عملي ډول آشنا دي.

کله چې طالبانو د ځيني مشکلاتو او نيمګړتياوو سره سره اسلامي شريعت پلی کړ، نو پدې کار يې د اسلامي نړۍ ټولو ولسونو ته دا خبره ور تلقين کړه چې په نظام او سياست کې د شريعت تطبيقول د مسلمانانو د ستونزو يواځينی حل دی. د نړۍ مسلمانان هم دي ته متوجه شول چې هغوئ هم بايد خپل هېوادونه د غرب له سياسي، فرهنګي او فکري تسلط څخه خلاص او اسلامي شريعت ورکې پلی کړي.

هماغه وو چې غرب په افغانستان کې ديوه ريښتني اسلامي حکومت له قيام څخه په سخته وېره کې شو، او د هغه په خلاف يې يوه بې رحمه پراخه نړيواله جګړه پيل کړه چې لا تر اوسه روانه ده، او د هرې نوې مرحلې په رارسېدلو د خپلې جګړې بڼه او شرائط بدلوي تر څو د خپلې جګړې مؤثريت وساتي، چې پدې لړ کې د امريکا او د کابل د اداري ترمنځ د(استراتيژيک مشارکت ټرون) هم د جګړې د شکل د بدلولو د سلسلې يوه نوې کړۍ ده او اصلي هدف يې دا دی چې مجاهدين بايد په هېڅ ډول پرېنښودل شي چې يو داسې ريښتنی اسلامي حکومت جوړ کړي چې د غرب له تسلطه آزاد او د معاصر جاهليت له تأثيراتو دې پاک وي.

په معاصر تاريخ کې دا خبره تجربو ثابته کړې چې د اسلامي حکومت قيام يوازې د (في سبيل الله) جهاد له لارې ممکن دی او بس. او دا هم په هغه

وخت کې چې د باطل حکومت وپرځول شي، او پر ځای يې اسلامي حکومت راوستل شي. نه دا چې د باطل له نظام او نظرياتو سره د (پيوند کاری) له لارې دې وشي لکه چې ځينې ډيموکراسي پلوه اسلامي احزاب او حرکتونه يې غواړي.

تجاربو دا هم وښودله چې په ډيموکراسۍ کې د مشارکت، انتخاباتو، سياسي فعاليت او له سيکولرو احزابو سره د ايتلافونو او يوازې د دعوت له لارې اسلامي نظام هېڅکله نشي راتلای.

همدغه تجربه څو څو ځله په اسلامي نړۍ کې په ډېرو هېوادونو کې ناکامه شوه، او په قطعي ډول يې په اسلامي نړۍ کې کامیابیدل ناممکن دي. او دا ځکه چې په اسلام کې بايد دين پر مسلمانانو حاکم وي، خو سيکولر، ديموکرات، نشنلستان، ليبرالان او نور له اسلامه په تېښته احزاب او عناصر په هېڅ ډول دا نه مني چې اسلام دې د مسلمانان د ژوند په هر اړخ باندې حاکم وي.

غرب هم په خپل ټول قوت د همدغو اسلام مخالفو ډلو ټپلو او عناصرو تر شا ولاړ دی او نه پرېږدي چې افغانان دې د اسلام تر حاکميت لاندې ژوند وکړي. بلکې غرب د ريښتني اسلام پر ځای چې (وحيه) يې مصدر او مسجد او محراب يې تر شا ولاړ دی مسلمانان د هغه غربي ډوله بې حاکميته اسلام خپلولو ته تشويقوي چې سيکولر (ترکيه) او نور د غرب په لاره روان هېوادونه يې مثالونه وړاندې کوي.

درېيم هدف : د سيکولريزم، ليبراليزم او تنصيرحمايت او پالل:

امريکا له خپل يرغل سره سم په تېرو لسو کلونو کې دلته د خپلې اوږدمهالې اجنډا د عملي کولو په مقصد په لسګونو سيکولر، غرب پلوي، له دين څخه آزاد ليبرال او نشنلست ګوندونه، ټولنې او سياسي تشکيلات ايجاد کړل. او د هغو تر څنګ يې په سلګونو دولتي او نا دولتي مؤسسې چې په سياسي، اجتماعي، تعليمي، فرهنګي او نورو ډګرونو کې فعاليت کوي په کار وګومارلې تر څو په شريکه د افغاني

ټولنې د سیکولر (بې دینه) کولو او د غرب پر لار ه د هغې د روانولو لپاره کار وکړي.

امریکا د دغو تشکیلاتو او بنسټونو پر ایجاد او فعالولو په سلګونو ملیارده ډالر په پوځي او ملکي ساحو کې مصرف کړل، خو دا چې دغو سیکولرو احزابو، ټولنو او عناصرو لاتر اوسه په افغاني ټولنه کې خپلې ریښې ندي غځولې، او نه هم افغاني ټولنې هغو ته خپله غېږه خلاصه کړې ده، ځکه چې دغه ټول تشکیلات او بنسټونه د یرغلګرو په لاس او د هغوئ تر ځارنې، پالنې او حمایت لاندې رامنځته شوي دي، نو امریکا او ملګري يې لدې ویره لري چې دغه احزاب به (شنډ) شي، او د یرغلګرو تر وتلو وروسته به له منځه ولاړ شي او هغه په سلګونو ملیارده ډالر يې چې د دوئ د ایجادولو او پاللو په لاره کې مصرف کړي دي خوشې هدر لاړ شي نو ځکه خو امریکا د (ستراتیژیک ټرون) په نوې بڼه کې د خپل اشغال او پوځي وجود پر دوام اصرار کوي، تر څو د غرب په لاس د رامنځته شویو سیاسي، تعلیمي، اجتماعي او فکري بنسټونو او تشکیلاتو د قوي کېدلو او هغو ته د ودې کولو لپاره مناسب ماحول تضمین کړي، او هم خپلې ټولې هغه لاسته راوړنې له زوال څخه خوندي وساتي چې د خپلو اوږدمهالو مصالحو د تأمین لپاره يې دلته حاصلې کړې دي.

امریکا پدې پوهېږي چې په اسلامي نړۍ کې افغانان یوازینی هغه ولس دی چې د غرب (رنګ) يې ندی اخیستی، او لا تر اوسه پر خپل دین، اخلاقو او خپلو اسلامي دودونو ټینګ پاتې دي، چې دغه خصوصیت په دوئ کې د هر یرغلګر په مقابل کې د مقاومت وړتیا پیدا کوي. او همدا وجه ده چې امریکا د مذاکراتو لپاره افغانانو ته د خپل رامنځته کړي اساسي قانون او د بنځو د غربي ډوله حقوقو او وضعیت پر منل کېدلو ټینګارکوي، او غواړي د هغو لاسته راوړنو د نه له منځه تللو تضمین دې وشي چې د اشغال په تېرو یوولسو کلونو کې رامنځه شوي دي. او دا ځکه

چې اوسنی اساسي قانون چې کفر او اسلام دواړه ورکې خلط شوي دي د غرب د ټولو لنډمهالو او اوږدمهالو اهدافو د تحقق ضمانت ورکوي.

تر دې هر څه ورهاخوا امریکایانو د لومړي ځل لپاره په افغانانو کې (مسیحي اقلیت) هم ایجاد کړ، او یوه برخه پخواني کمونستان او ځینې نور اقلیتي ډلې یې مسیحیت ته وروړولې، هغوئ ته یې د خپل نوي دین (مسیحیت) د اظهار جرأت ورکړ، په میلیونونو ډالره مصاریف یې پرې وکړل، د هغوئ د حمایت په مقصد یې د استراتیژیک ټرون، په متن کې افغانستان یو (کثرت ګرا) د (ډېرو دینونو لرونکی) هېواد معرفي کړ. د هغوئ لپاره یې تبلیغاتي وسایل مهیا کړل، راډیوګانې یې ورته جوړې کړې، په خپلو پوځي اډو کې ورته ښکاره او په ښارونو کې پټې کلیساګانې جوړې کړې، او د نړۍ د کلیساګانو اتحادې او ټولنې یې د هغوئ د مرستو لپاره راوبللې، چې په ببلابېلو نومونو د غربي پوځونو تر حمایې لاندې فعالیت کوي.

پدې خاطر چې د (مسیحیت) لپاره نور هم په افغانستان کې په ډاډه زړه فعالیت وشي، امریکا د(ستراتیژیک ټرون) او اوږدمهالو پوځي اډو پر شتون اصرار کوي، او د کابل بې واکه اداره د هغه پر منلو مجبوروي.

څلورم هدف ـ د داسې یوه اسلام دښمنه پوځ رامنځته کول چې د غرب ګټې وساتي:

په اسلامي نړۍ کې د ریښتني اسلام د له منځه وړلو، له ژوند او نظام څخه د شریعت د لیرې کولو، او د (بې دینه) نظامونو د رامنځته کولو په لاره کې د غرب تر ټولو کامیابه او خطرناکه پروژه د (سیکولر) او (دین دښمنو) پوځونو ایجادول، روزل، واک ته رسول او بیا هغوئ په نړیوالو پوځي ټرونونو کې ورګډول ده.

په اسلامي نړۍ کې (دین دښمنو) پوځونو او په هغو کې بې رحمه او بې عاطفې پردیپالو سیکولرو جنرالانو او منسوبینو مسلمان ولسونه د

شريعت له حاکميته محروم کړي، او د غرب غلامۍ ته يې مجبوره کړي دي.

دا چې افغانستان پدې ورستۍ لسيزه کې د دغه ډول يو غلام او پردي پال پوځ له وجوده پاک شوي وو او ځای يې په لکونو هغو مؤمنو مجاهدينو ډک شوی وو چې د اسلام او آزادۍ په لاره کې هر ډول قربانۍ ته حاضر دي، نو دغه وضعيت د غرب او امريکا لپاره د زغملو نه وو. نو ځکه خو يې له خپل يرغل سره سم دلته د يو اجير، غلام، بې سواده او داسې پوځ پر جوړولو چې د مجاهدينو په خلاف وجنګېږي کار پيل کړ. او د همدغه پوځ جوړولو ته يې د خپلو کارونو په اولوياتوکې ځای ورکړ، او سلګونه مليارده ډالر يې ورباندې له خپلې پوځي بودیجې څخه مصرف کړل.

امريکا دغه اجير او بې هويته پوځ ته د (ملی اردو) نوم انتخاب کړی تر څو د ولس ځوانان ورکې د څو ډالرو په بدل کې د اسلام او مجاهدينو په مقابل کې ودروي.

خو پوښتنه دا ده چې هغه اردو به څنګه (ملي اردو) وي چې :

د يرغلګرو لخوا تأسيس شوې وي،

ديرغلګرو لخوا ورته افسران او منسوبين غوره کېږي،

د يرغلګرو لخوا روزل کېږي،

د يرغلګرو لخوا ورته وسله ورکول کېږي،

د يرغلګرو لخوا ورته اهداف تعينېږی،

د يرغلګرو تر پوځي او هوايې حمايې لاندې د خپل ولس او هېوادالو پر ضد جنګېږی،

د يرغلګرو لخوا ورته تنخوا ورکول کېږي،

له يرغلګرو سره يوځای په پوځي اډو کې دهغوئ تر قوماندې لاندې اوسېږی،

او ديرغلګرو لخوا تل تر دې تعقيب لاندې وي چې دخپل ولس له مجاهدينو سره خو به خواخوږي او ارتباط نه لري؟

يوه اردو چې تر دې حده پردې او مزدوره وي، څنګه يې (ملي اردو) بللی شو؟ بلکې دا خو د صليبي ايتلاف افغاني برخه ده چې دغربيانو د اهدافو دتحقق پخاطر دخپل دين اوولس په خلاف جنګېږي.

دا چې دغه پوځ لاتر اوسه هغومره ندی قوي شوي چې ديرغلګرو له مرستې پرته دې هم د مؤمنو مجاهدينو او خپل ولس په خلاف وجنګېږي، نوځکه خو امريکا غواړي پر افغانانو (ستراتيژيک تړون) تحميل کړي، او دلته دهمدغې (پردې) اردو دتقويې لپاره دوامداره کار وکړي.

پنځم هدف ـ د سيمې د مسلمانو هېوادونو دائمي تهديد او د هغوئ ترمنځ د سياسي او پوځي نړدېوالي مخنيوی:

امريکا پدې هم پوهېږي چې د سيمې دهېوادونو اوسېدونکي ټول مسلمان ولسونه دي او تر منځ يې ددين، فرهنګ، ژبې، اقتصادي متبادلومصالحواو لهد دوئ ټولو تر منځ د (غرب دښمنۍ) مشترک د وحدت عوامل شته چې دوئ پخپلو کې سره نږدې کوي. او همدغه مسلمان ولسونه کولای شي چې داسې حکومتونه او قوانين رامنځته کړي چې ددغو اسلامي هېوادونو ترمنځ د سياسي او پوځي يووالي سبب شي، چې دمناسبو شرائطو د رامنځته کېدلو په صورت کې ورځخه يواسلامي پوځي، سياسي او اقتصادي بلاک جوړ شي.

امريکا پدې سيمه کې ددغه ډول يو وضعيت له رامنځته کېدلو سخته وېره لري، او دغه وېره يې هغه وخت نوره هم زياته شوه چې په عربي نړۍ کې ولسونو خپل استبدادي رژيمونه او دغرب ملګري ګوډاګي مشران رانسکور کړل. له همدې امله امريکا افغانانو ته له خپل مسلمانانو ګاونډيانو څخه (بَبَو) جوړ کړی، او له غربه راغلي سړي خواره صليبي پوځيان ورته د نجات د پريښتو په حيث معرفي کوي، پداسې حال کې چې غربيانو زمونږ هېواد اشغال کړی، ولس مو وژني، ددين سپکاوی مو کوي، او اداره مو له خپله واکه محروموي.

خو ددې په مقابل کې افغانانو ته دګاونډيو له لوري هېڅ کوم واقعي خطر متوجه ندی، بلکې همدغه اشغالګر غربيان او دهغوئ خرڅ شوي غلامان دي چې زمونږ مسلمان ګاونډي ولسونه او پر هغوئ حاکم نظامونه راته ددې لپاره د دښمن په حيث معرفي کوي چې دسيمې ولسونه او هېوادونه يو د بل پرضد ودرووي.

له همدي امله خو امريکا اجازه نه ورکوي چې د سيمې هېوادونه په خپلو کې سره قوي اقتصادي پروژي عملي کړي، چې ښکاره نمونه يې د امريکا له لوري د ايران او پاکستان ترمنځ دګازو د نل ليکي د عملي کېدلو مخالفت دی.

د دي ترڅنګ امريکا په دغو هېوادونو کې غرب پلوي اقليتونه او د هغوئ کينه ګر مشران د هېوادونو تجزيه کولو او د مسلمانانو ترمنځ د يوالي له منځه وړلو ته هم هڅوي، له هغوئ سره مادي او معنوي مرستي کوي، او غوښتنې يې په نړيواله سطحه مطرح کوي.

نو د دې لپاره چې امريکا د دغو اسلامي هېوادونو تر منځ د سياسي، پوځي او اقتصادي نړديوالي مخه نيولي وي غواړی په افغانستان کې خپل پوځي حضور او دائمي يا اوږدمهاله پوځي اډوته د(ستراتيژيک ټرون) تر نامه لاندې مشروعيت ورکړي، تر څو لدې لارې وکولی شي د هر وخت لپاره دغه هېوادونه تر مستقيم تهديد لاندې وساتي.

دا هغه څو مهم هدفونه دي چې امريکا يې د تحقق لپاره په افغانستان کې پر خپل پوځي حضور اصرار کوي، او د (ستراتيژيک ټرون) په وسيله ورته د مشروعيت ورکولو هڅه کوي. خو حقيقت دا دی چې افغانان په هېڅ ډول او هېڅ صورت کې پر خپله خاوره پردي پوځونه نه مني، او د وروستي پوځي تر وتلو به يې په خلاف جنګېږي، او پر همدې خبره د دوئ تاريخ هم ګواهي ورکوي.

صليبي اروپا له منارو څخه په وېره کې ده

اروپا پرون هم صليبي وه، نن هم صليبي ده، او لاتر ډېره وخته به صليبي وي. دا هغه حقيقت چې اروپا ډېره موده د (آزادۍ)،(ډيموکراسۍ)،(ديني زغم)،(بشري حقوقو) او (انسانيت) تر درواغجنو شعارونو لاندې پټ ساتلی وو، خو آخر رابرسېره شو.

داروپا (صليبيت) په تېره يوه نيمه پېړۍ کې تر هغه وخته له مسلمانانو پټ وو چې ترڅو په اسلامي نړۍ کې د غرب د عسکري او فکري استعمار په مقابل کې مسلمانانو پاڅونونه نه وو کړي، او اسلامي هېوادونه مستقيما د غربيانو په لاس او يا هم د هغوئ له لوري د مسلطو شوو حکامو په لاس اداره کېدل، خو کله چې د اروپاييانو په خلاف د اسلامي نړۍ په هېوادونو کې د آزادۍ غوښتنې او جهادونو حرکتونه رامنځته شول، اروپا هم خپله رويه بدله کړه او خپله اصلي صليبي څېره يې د مسلمانانو په مقال کې بيا ښکاره کړه، او د (آزادۍ)، (زغم)، (مساوات)، (ډيموکراسۍ) او (بشري حقوقو) خپل ټول معاصر غولوونکي شعارونه يې هېر کړل، او بيا يې د اسلام په خلاف د (صليب) تر بيرغ لاندې هراړخيزه جګړې پيل کړې.

اروپا په تاريخي لحاظ تل د اسلامي نړۍ په خلاف صليبي موقف لرلی. د رسول الله ﷺ په زمانه کې د(مؤته)، (تبوك) او بيا ور پسې د ابوبکر صديق ﷺ په زمانه کې د(يرموك) له تاريخي جګړو رانيولې او بيا تر ننه يې د اسلام په خلاف د جګړې لپاره لښکرې را روانې کړې دي. د اسلام او غرب په تاريخ کې څو سوه کاله مسلسلې صليبي جګړې د همدغې سلسلې سره نښتې کړۍ وې چې وروستۍ جګړه يې په (۲۰۰۱م) کال کې د امريکا جمهور رئيس (جورج ډبليو بوش) هم د صليبي جګړې (crusade war) په نامه اعلان کړه چې په افغانستان کې يې تر سلو زرو زيات انسانان ووژل.

د صليبي جګړو ترڅنګ اروپا په پرله پسې ډول د اسلامي فکر او اسلامي مفاهيمو په خلاف خپله بله جګړه د(استشراق) او (مسيحي تبليغ) په شکل کې هم روانه کړې ده چې په لکونو ختيځپوهان (مستشرقين) او (مسيحي کليسايي مبلغين) يې ورکښې په اسلامي دولتونو، اروپا او امريکا کې په کار ګومارلي دي، او په مسلسل ډول په فکري لحاظ د مسلمانانو د منحرفولو او د اسلامي مفاهيمو د تحريفولو چارې پر مخ بيايي.

صليبي غرب له مسلمانانو څخه په وېره کې نه ده، بلکه له اسلام، د شريعت له مصادرو او له اسلامي شعايرو څخه په وېره کې ده، ځکه چې مسلمانانو اوړي را اوړي، او دريځونه يې په ببلابېلو وختونو کې تبديلېږي، خو اسلام به په خپل ځای ثابت او تلپاتې وي، او د اسلام دغه ثبات هر ځل يو داسې نوی نسل رامنځته کوي چې په پوره مېړانه له اسلام څخه دفاع کوي، او د اسلامي مفاهيمو د تحريف مخه نيسي.

غرب تل هڅه کوي چې اسلامي مفاهيم تحريف او اسلامي شعائر توهين کړي، ترڅو د هغو په اړه خلك شکمن کړي، او د هغو مؤثريت د مسلمانانو په زړونو کې کم کړي، چې په دې لړ کې يې په نيږدې ماضي کې لاندې اقدامات ترسره کړي دي:

د اروپا (استشراقي) مراکزو په تېرو اتو پېړيو کې نه ستړې کېدونکې هڅې کړي چې قرآن کريم يو مشکوك کتاب وښيي، او د دې پرځای چې هغه د اللهﷻ له لوري نازل شوی کتاب وګڼي تل يې کوښښ کړی چې هغه د محمدﷺ له لوري يو تأليف شوی کتاب معرفي کړي، چې په دې ترتيب قرآن کريم دالله تعالى له لوري (وحې) نه، بلکې د بشر په لاس جوړ شوی کتاب معرفي کړي.

صليبي غرب د قرآن کريم په خلاف يوازې په منفي تبليغاتو بسنه نه ده کړې، بلکې د(حقيقي قرآن) په نامه يې له کفر، فسق، ګمراهيو او شر څخه ډك کتاب هم وليکه،او په ټوله دنيا کې يې د انټرنيټ له لارې خپور کړ.

صليبي غرب د اسلام د ستر پيغمبرﷺ د شخصيت او رسالت په خلاف هم پراخ تأليفات او تبليغات وکړل، چې وروستۍ کړۍ يې د ډنمارک دمطبوعاتو او بيا وروسته د نورو اروپايي هېوادونو له لوري د رسول الله ﷺ په خلاف د کارټونونو د جوړولو عمل وو چې ټولې اروپايي ټولنې هغه خپله مشترک عمل وباله، او په شريکه يې له هغه څخه د بيان د آزادۍ تر عنوان لاندې دفاع وکړه. نه يې له اسلامي نړۍ ښېنه وغوښته، او نه يې له دغه ګرغېړن کار څخه لاس واخيست.

صليبي اروپا له اسلام سره د خپلې دښمنۍ په لړ کې د اسلامي حجاب د قضيې په اړه هم سخت دريځ غوره کړ، او د خپلو ټولو ډيموکراتيکو دعوو له لرلو سره سره يې په ټوله اروپا کې يوازې د مسلمانې مېرمنې پړونی (حجاب) ونه زغملی شو، بلکې له هغه څخه يې دومره وېره وښوده چې د فرانسې او جرمني په څېر دولتونو په دولتي سطحه د پړوني په خلاف موقف ونيوه، او هغه يې د اروپا د اسلامي کولو استازی وباله.

همدارنګه امريکايانو هم نه يوازې د اسلام په خلاف خپلې جګړې ته د (صليبي جګړې) نوم ورکړ، بلکې د نيويارک په ښار کې يې د (کعبې شريفې) په ډول او رنګ يوه لويه شرابخانه هم جوړه کړه، او د (مکه) نوم يې وربانديې کښښود، تر څو په دې ډول د مسلمانانو د قبلې او د زمکې پرمخ د تر ټولو سپيځلي ځای سپکاوی هم وکړي.

د صليبي اروپا د اسلام دښمنه اقداماتو په لړ کې تر ټولو وروستی اقدام په اروپا کې د مساجدو پر (منارو) د بنديز د لګولو غوښتنه ده چې په ۲۰۰۹ / ۱۱ / ۲۹ تاريخ د (سويس) د هېواد د مسيحي ښې اړخې ګوند په غوښتنه د دغه هېواد حکومت په ټول (سويس) کې يوه ټولپوښتنه (ريفرنډم) اجرا کړه، چې په نتيجه کې يې د دغه هېواد اکثريت خلکو په مساجدو کې د (مناروتو) پر جوړولو د بنديز ملاتړ وکړ. د (سويس) خلکو (مناړې) د (سويس) د اسلامي کولو هڅه او د مسلمانانو د قدرت ننبې وبللې.

په (سويس) کې د ټولپوښتنې په تعقيب يوه ورځ وروسته د(هالنډ) د هېواد د مسيحي ښې لاسي د آزادۍ د ګوند له لوري په دغه هېواد کې هم پر (منارو) د بنديز غوښتنه وشوه.

دغه اقدامات ټول د دې څرګندونه کوي چې د غرب په رګونو کې همدا اوس هم د (صليبيت) وينه چلېږي، او د دې زغم نه لري چې په خپلو هېوادونو کې د اسلام نښې وويني. غرب هلته له ميشتو په لکونو مسخه شوو مسلمانانو وېره نه لري، ځکه چې هغوئ يې په خپل رنګ کې رنګ کړي دي، خو د مساجدو له څو (منارونو) چې د اسلام د عظمت او لوړوالي نښې دي سخته وېره لري.

صليبي غرب که له يوې خوا له اسلامي شعايرو او نښو وېره لري او مخنيوی يې کوي نو له بلې خوا بيا هڅه کوي چې د (صليب) او (صليبيت) نښې په ټوله دنيا کې خپرې کړي. د (صليب) نښې ته د معاصرې اروپا لوی درناوی له دې هم معلوميږي چې د ډېرو اروپايي هېوادونو پر ملي بيرغ د (صليب) نښه په ښلابښلو شکلونو لګېدلې ده. په عراق او افغانستان کې غربي فوځيان په خپلو مراکزو او کمپونو د (صليب) نښې پورته کړې،او د عراق د(فلوجه) دښار د تسخيرولو لپاره چې کوم امريکايي ټانګونه ورروان ول د ډېرو ټانګونو په ميلونو پورې يې غټ غټ صليبونه ځوړند وو.

د دې لپاره چې په اسلامي نړۍ کې هم صليبيانو د (صليب) نښه په پراخه پيمانه خپره کړې وي صليبي جهتونه او صليبي کمپنۍ د اسلامي نړۍ په ښلابښلو هېوادونو کې د ټوکرانو د اوبدلو فابريکو ته درانه رشوتونه ورکوي چې د صليب نښه (✝) مختلفو شکلونو کې په ټوکرانو، بنيانونو او جاکټونو کې په ښلابښل ډول ډيزاين کړي ترڅو هر مسلمان د (صليب) له نښو ډکې جامې واغوندي. دغه کار مخکې په ځينې عربي هېوادونو کې ترسره کېده، او اوس په پاکستان کې چې افغانستان ته هم ټوګران جوړوي ترسره کېږي.

د پام وړ بله خبره دا ده چې د (صليب) نښې اکثره په هغو ټوکرانو او رنګونو کې ډيزاينوي چې ځوانان يې ډېر خوښوي،او دا کار د دې لپاره کېږي چې د ځوانانو او تنکيو زلميانو په منځ کې د (صليب) نښې په پراخه پيمانه خپرې شي او له ليدلو سره يې د هغوئ په زړونو کې هېڅ حساسيت پاتې نه شي.

په اروپا کې د مساجدو له (منارو) سره په لويه پيمانه د اروپايانو مخالفت او د هغو نه زغمل په اسلامي نړۍ کې د (مسلمان ډوله) سيکولرو مرتدانو پر مخ يوه بله څېړه ده. هغه سيکولر چې په ډېرې سپينې سترګې مسلمانان د اروپايانو پيروي او له هغوئ سره د ژوند لپاره د يو ډول معيارونو خپلولو ته وربولي.او دا په داسې حال کې چې اروپايان په ټوله اروپا کې د اسلامي شعايرو د ليدلو زغم نه لري خو د هغوئ (سيکولر) ملګري په اسلامي نړۍ کې مسلمانان د اروپايانو د ژوندبڼې او فلسفې خپلولو ته تشويقوي.

اوس خبره دا ده چې ريښتني مسلمانان بايد د صليبي غرب او په اسلامي نړۍ کې د غرب پلوو سيکولرو مرتدو حکامو په مقابل کې څه ډول دريځ غوره کړي؟آيا نور هم د هغوئ په مقابل کې چوپه خوله پاتې شي، او آرام کښيني؟ او که د صليبي غرب له حاکميت، سياسي، فکري، اقتصادي او پوځي تأثيراتو څخه د خلاصون لپاره په ټوله اسلامي نړۍ کې د صليبيانو او د هغوئ د ملګرو په خلاف د يوه انقلابي جهادي پاڅون لاره غوره کړي ترڅو اسلامي هېوادونه د هغوئ له ناروا او ظالمانه تسلط څخه خلاص کړي؟

له ۲۰۰۱ م کال څخه را پديخوا په نړيواله سطحه د پېښو بهير دا ښيي چې د اسلامي نړۍ او صليبي غرب لاړې په ټوليز ډول يو له بله په جلا کېدو دي. غربيان او په اسلامي نړۍ کې د هغوئ مرتد ملګري به يوه لاره نيسي، او مسلمان ولسونه به د انقلابي جهادي قيادتونو تر مشرۍ لاندې يوه بله لاره نيسي.

مسلمان ولسونه نور پدې پوهېدلي دي چې غرب پلوي (سيکولر) حکّام نور نه د دوئ د قيادت حق لري او نه يې هم وړتيا. نور بايد هغوئ په زور د قيادت او حاکميت له منصبه لرې کړای شي، او پرځاې يې داسې څوك د مسلمانو ولسونو د اداره کولو چارې سمبال کړي چې هم په اسلام پوهېږي، هم اسلام مني، هم ورڅخه دفاع کوي، هم يې د دښمنانو سياسي، فکري، عقيدوي او عسکري هويت پيژني، او هم په نړيواله سطحه د دې وړتيا لري چې د نړۍ له نورو ولسونو سره د بالمثل معاملې لاره خپله کړي.

مسلمانانو ته په دې لړ کې په کار ده چې په اسلامي نړۍ کې د (صليب) او (صليبيت) په خلاف هماغه ډول متقابل دريځ غوره کړي کوم چې صليبي غرب د اسلام په مقابل کې غوره کړی دی.

او که داسې نه شي نو بيا به صليبي غرب په هر ځاې کې د اسلام شعائر تر پښو لاندې کوي، خو مونږ به يې په مقابل کې هغوئ ته خپلې غېږې خلاصې کړې وي،او هغوئ به راباندې خپل افکار، نظريات او نظامونه تحميلوي.

غولوونکي اصطلاحات

کفار د تل لپاره کوښښ کوي چې د اسلام په خلاف په جګړه کې د تورې او توپك تر څنګ په خپل سیاسي او فکري فرهنګ کې یو څه داسې غولوونکي اصطلاحات هم رائج کړي چې د هغو تر شا خپل د اسلام دښمنۍ اهداف پټ کړي او هغو ته په رواج ورکولو د کفارو په خلاف د مسلمانانو د کرکې او نفرت څپاند عواطف ساړه کړي، او په دغو درواغجنو او غولوونکو اصطلاحاتو مسلمانان د جهاد او مبارزې له لارې منحرف او فکري قناعتونه یې وربدل کړي.

پدې لړ کې د (نړیوالې ټولنې)(International Community) د (نړیوالو قواوو) (International Forces) او (نړیوال قانون)، (International Law) اصطلاح ګانې هم دي.

د نړیوال ټکی په لغوي لحاظ دا مفهوم افاده کوي چې هر څه او یا هر تصمیم او ټرون چې نړیوال ګڼلی کېږي په هغو کې باید د نړۍ ټول ملتونه شریك وي، رأیه دې یې په هغو کې دخیله وي، حقوق دې یې ورکې په اصولي شکل مساوي وي، او د نړۍ ټول ملتونه دې په هغه کې برابر حیثیت ولري. هېڅ اقدام دې هم داسې نه کېږي چې تر څو د هغه په هلکه د ټولو هېوادونو او ملتونو نظر نه وي پوښتل شوی. د مثال په ډول د کوم تصمیم په نیولو او یا د کوم اقدام په کولو کې چې امریکا، روسیه، چین، برتانیا او فرانسې ته کوم حق ورکول کېږي هماغه حق دې مالدیف، مالي، روندا، یمن، لبنان، موریتانیا او افغانستان ته هم حاصل وي.

همدارنګه د قوانینو، لوائحو، او دستاتیرو په وضع کې چې څنګه د غرب لپاره د صلیبیت، صهیونیزیم، ډیموکراسۍ او لبرالیزم نظریات مراعات

کېږي، همداسې بايد د اسلامي نړۍ لپاره د اسلام دين او شريعت هم د هغو په وضع او تصويب کې مراعات شي.

خو په عمل کې دغه د (نړيوال) اصطلاح يوه درواغجنه او غولوونکې اصطلاح ده چې کفري زورو هېوادونه يې د خپلو مقاصدو د تحقق او خپلو اقداماتو ته د جواز ورکولو لپاره کاروي.

افغانستان ته راغلي بهرني يرغلګر او استعماري مؤسسې هم ځان ته (نړيواله ټولنه) وايې، او دلته يې خپل وجود چې د بمونو او مسلحو پوځونو په زور تثبيت کړی د (نړيوالې ټولنې) په وجود تعبيروي، او هم غربي صليبي قواوو ته چې په زور، تهديد، تطميع او کرايه يې د څو نورو کمزورو هېوادونو خلك هم له ځانه سره ملګري کړي دی د (نړيوالو قواوو) نوم ورکوي، پداسې حال کې چې د امريکا جمهور رئېس (جورج ډبليو بوش) د افغانستان د نيولو په پيل کې ټولې نړۍ ته د تهديد دا اعلان کړی وو چې يا به د ده ملګرتيا کوي، او يا به يې له دښمنو سره يو ځای کېږي. دريمې نظريې او موقف ته ورکې هېڅ ځای نه ليدل کېده.

د (نړيوالو قواو) معنی خو دا ده چې په هغو کې به د نړۍ د ټولو هېوادونو قواوې د متساوي صلاحيت پر بنسټ د داسې يوې اداري تر قيادت لاندې راټولې شوې وي چې د يو خاص هېواد تر تاثير او کنټرول لاندې به نه وي، او دغه قواوې به د نړۍ د هېوادونو تر منځ سوله ييزې چارې پرمخ بيايي، نه دا چې کمزوري هېوادونه دې د عسکری قوت په واسطه اشغال کړي، پر هغوئ دې جنګ مسلط کړي، په لکونو خلك دې يې ور ووژني، ولسونه دې له خپل واك او اختيار څخه محروم کړي، د هيواد د سياسي، نظامي، امنيتي، اقتصادي، فرهنګي او تعليمي چارو واك او اختيار دې يې په خپل انحصار کې ونيسي، هېڅ قانون دې نه مني، او هېڅ جهت دې که هغه ملي وي او که بين المللي هغوئ نشي محاکمه کولی، او له دې هر څه سره دې يې بيا هم نوم (د امنيت ساتنې نړيوالې قواوې) وي.

همدارنګه (نړيوال قانون) هم د هغو لوائحو، ضوابطو او طرزالعملونو مجموعه ده چې د نړۍ د زورورو هېوادونو د فرمايشاتو پر اساس د هغوئ د بين المللي مصالحو د تحقق لپاره جوړه شوې ده. د دغو قوانينو په وضع کې نه مسلمانان پوښتل شوي، او نه هم د اسلام دين ته ورکښې پاملرنه شوې ده. بلکې ټول احکام او لوائح يې د لبراليزم، غربي پانګه وال نظام او يا له دين څخه د منکر کمونيزم له فلسفې څخه راخيستل شوي دي، او د دنيا د نورو کمزورو هېوادونو تر څنګ په نړۍ کې تقريبا يو نيم مليارد مسلمانان د هغو پر منلو مجور کړل شوي دي، پرته له دې چې د دوئ د دين او عقيدې څه رعايت دې ورکې شوی وي.

دا چې مخکې غربي هېوادونو او روسيې اسلامي هېوادونه په يوازې يوازې ځان اشغال کړی ول او په لسګونو کلونه يې هغه تر خپل پوځي استعمار لاندې ساتلي ول، خو بيا هم خلك د اشغالګرو په خلاف په هر ځای کې راپورته شول او هغوئ يې له اسلامي هېوادونو څخه تېښتې ته اړ کړل. دا ځل د دې پر ځای چې استعماري هېوادونه بيا په يوازې يوازې ډول بېلابېل مسلمان هېوادونه اشغال کړي او پر ملتونو يې خپله اراده په زوره ورتحميل کړي او بيا د خلکو د کرکې وړ وګرځي نو دا ځل يې په اجتماعی ډول د کمزورو هېوادونو او مسلمانانو په خلاف اقدامات پيل کړی دي، او پر هغو ادارو مؤسساتو، پوځونو او قوانينو چې دوئ يې د خپلو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره ايجاد وي د (نړيوالو ادارو، نړيوالو مؤسساتو، نړيوالو قواوو، او نړيوالو قوانينو) نومونه ږدي. پداسې حال کې چې نړيوال له دغو بې رحمه او ظالمانه اقداماتو څخه ببزاره دي، او د خپلې تباهۍ اصلي عوامل يې بولي.

دې هر څه ته د (نړيوال) نوم د دې لپاره ورکول کېږی تر څو خلك تېرباسي، او دا قناعت ورکړي چې دغه ډول اداري او اقدامات يوازې په زورواکو هېوادونو پورې اړه نه لري، بلکې دا د ټولې نړۍ د ولسونو، هېوادونو او دينونو غوښتنه ده، او خلك يې بايد په سړه سينه ومني، او په مقابل کې

يې هېڅ حساسيت ونه ښيي. خو حقيقت دا دی چې (نړيواله ټولنه) د کفري هېوادونو د ټولنې او (نړيوالې قواوی) د کفري اشغالګرو قواو او (نړيوال قوانين) د کفري قوانينو نومونه دي که څه هم چې دوئ يې په درواغو ټولې نړۍ ته منسوبوي.

امريکا له افغانستانه وځي که د خپلې جګړې شکل بدلوي؟

پدې کې نور شك ندی پاتې چې امریکا په افغانستان کې په پوځي ډګر کې ماتې خوړلې او له دې خاورې به خپل پوځونه باسي. خو یو بل حقیقت هم د هېرولو ندی، او هغه دا چې په تېره یوه پېړۍ کې چې د غربیانو لخوا څومره اسلامي هېوادونه اشغال شوي او بیا په ظاهره بېرته تر آزادشوي دي د هغو په یوه کې هم بیا اسلامي نظام ندی قائم شوی. او دا ځکه چې غربیانو هلته داسې خلك پر ځای پرې ایښي وي چې هغوئ تر اصلي غربیانو ډېر (غربیان) او د اسلامي شریعت د پلي کېدلو سرسخته مخالفین وي، او په هېڅ ډول نه پرېږدي چې اسلام دې بیا په دغو هېوادونو کې حاکم شي.

د دغو هېوادونو اوسنی سیاسي، اجتماعي او نظامي وضعیت دا ښیي چې غربیانو دغه هېوادونه پرې ایښي نه دي، بلکې یوازې یې هلته د خپل حضور شکل بدل کړی او لنډمهالې پوځي جګړې یې په دائمي سیاسي، فکري او بالواسطه نظامي تسخیر اړولې دي.

غرب په افغانستان کې هم د همدې تجربې تکرارول غواړي، او د همدې کار لپاره یې پراخه تیاری نیولی دی. خو د افغاني مجاهدینو مشکل دا وي چې له دښمن سره یې په مقابله کې توجه یوازې د پوځي جګړې لوري ته وي، او له پوځي جګړې د وروسته مرحلې او د دښمن د ناپوځي جګړې د مقابلې لپاره یې تیاری او تدابیر نه وي. نو ځکه خو تقریبا هر ځل تر آزادۍ وروسته داسې یو دولت او نظام منځته راشي چې د جهاد اهداف او د ملت ارمانونه ورکې نه وي تمثیل شوي.

داسې ښکاري چې اوس امریکا هم د لاټدې عواملو له امله له افغانستانه خپل پوځیان وباسي، خو خپله جګړه دلته په پوځي او ناپوځي دواړو

شکلونو کې دوامداره پرېښودل غواړي چې د امريکا ملګري به يې پرمخ بيايي، او قوماندې او تمويل به غرب يې پر غاړه اخلي. او دا کار به ځکه کوي چې امريکا پدې سيمه کې د اوږدې مودې اهداف لري، او هغه اهداف يې د مستقيم اشغال په شکل کې حاصل نه شول.

امريکا ولې خپل پوځونه باسي؟

امريکا د لاندې دلايلو له امله خپل پوځونه د جګړې له ميدانه وباسي:

۱- امريکايي پوځ دلته خپله جګړه بايللې ده، او د جګړې په ډګر کې يې نور پاتې کېدل د دې سبب ګرځي چې امريکايي پوځ او امريکايي جنګي ټکنالوژي په نړۍ کې خپل ګټلې هيبت او برلاسی له لاسه ورکړي، چې پدې کار سره به امريکا په نړۍ کې د خپل پوځي تفوق له امتياز څخه د تل لپاره محرومېږي.

۲- امريکا غوښتل د جنګ له لارې افغانستان او عراق تسخير کړي، او بيا دمنځنۍ آسيا او منځني ختيځ د نفتو پر دولت داسې صنعتي او تجارتي کنټرول حاصل کړي چې د ټولې نړۍ خلك د تېلو په اخيستلو کې امريکا ته محتاج او د هغې د شرطونو منونکي وي، او د تېلو پر منابعو د تسلط له لارې روسيه، چين، اروپا او نوره نړۍ تر خپل فشار لاندې ونيسي.

امريکا د افغانستان او عراق او بيا وروسې د ايران نيول ځکه شوني ګڼلي ول چې د امريکا په مقابل کې هېڅوك له دغو دولتونو سره نه درېدل، او نه يې د دوئ لپاره د يوازيني زبرځواك (امريکا) دښمني پرغاړه اخيسته.

خو اوس چې په افغانستان او عراق دواړو کې د امريکا دغه ستر پلان د يوې نامتوقع جګړې او د مجاهدينو د نه ستومانه کېدونکي جهاد په نتيجه کې له ماتې سره مخ شو نو امريکا نور پر دې پلان اضافي مصرف نه کوي، او همدا علت ؤ چې عراق يې پرېښود، د افغانستان د حکومت پوځ ته يې درنې وسلې، ټانګونه، هوايي قواوې او هوايې مدافع وسلې او

وسائل ورنه کړل. بلکې د دې نظام د بقا لپاره يې هېڅ مالي تضمين ته هم زړه ښه نه کړ.

دا چې امريکا نور خپلو اقتصادي اهدافو ته د اوس لپاره د جګړې له لارې نه رسېږي نو ځکه خو نور په افغانستان کې نه پوځي او نه هم ملکي اداري تقويه کوي.

۳ – د امريکا دواړو ګوندونو جمهوريت پلوو او ديموکراتانو دواړو په افغانستان کې د امريکا جګړه روانه وساتله او د امريکايي ولس له مالياتو څخه يې ښه ډېر ډالر پر دې جګړه ولګول خو اوس دغه دواړه ګوندونه له دې جګړې څخه داسې څه په لاس کې نه لري چې امريکايي ولس ته يې د ديارلس کلنې جګړې د درنو مصاريفو د لاسته راوړنې په حيث وړاندې کړي.

هغه مقاصد او مبررات چې دې دواړو ګوندونو د دې جګړې لپاره لرل يو يې هم تر سره نه شول، د مثال په ډول :

نه په افغانستان کې غربي ډيموکراسي حاکمه شوه.

نه په دې وطن کې يو مستحکم غرب پلوی حکومت جوړ شو.

نه د افغانستان له لارې له منځنۍ آسيا څخه د هند سمندر ته هغه د تېلو پايپ لاين تېر شو چې ټول غرب ورته په بې صبرۍ انتظار باسي.

نه طالبان له منځه لاړل، نه يې نظريه ختمه شوه، او نه يې پوځي او بشري ځواک کمزوری شو.

القاعده هم ختمه نه شوه، بلکې د رهبر له شهادته وروسته يې په عراق، يمن، مصر، تونس، ليبيا، الجزائر، صومال، مالي، سوريه، پاکستان او نورو هېوادونو کې نوره هم زوروره شوه، او د مجاهدينو شمېر يې له سلګونو څخه سلګونو زرو ته ورسېد، پراخې سيمې او ښه ډېر پوځي وسائل او مادي امکانيات په لاس ورغلل.

همدارنګه د چين، روسيې او ايران د مهارولو ارمان يې هم ترسره نشو. نو ځکه خو اوس امريکايي رهبران خپل ولس ته د دې جګړې د دوادم لپاره هېڅ دليل نه لري.

۴ – امريکا که په تېرې پېړۍ کې پر خپلو او د خپلو ملګرو پر جګړو درانه مصاريف کول نو په هغه وخت کې يې يوستر هدف درلود، او هغه د شوروي اتحاد د پراختيا غوښتنې مخنيوی وو چې بايد په هر قيمت تر سره شوی وای. خو نن امريکا د داسې چا په مقابل کې پر جګړه درانه مصارف کوي چې اصلاً نه د پراختيا غوښتنې اجنډا لري، او نه هم د دې کار لپاره د شوروي اتحاد په څېر پوځي او مالي توانايي لري. نو ځکه خو امريکا نور نه غواړي خپل پوځ او ولس د داسې چا په خلاف په اوږدې جګړې کې مصروف وساتي چې د اروپا او امريکا لپاره کوم خطر نشي پېښولی.

۵– د افغانستان هغه اداره چې امريکا ورباندې مصرف کوي په فساد کې دومره غرقه ده چې په هېڅ صورت نشي کولی د اوږدې مودې لپاره خپله بقا تضمين کړي. هغه حکومت چې پخپله هره ورځ د ويجاړېدلو او داخلي اختلافاتو پر لور روان وي او خپل ځان نشي ساتلی نو امريکا ته به څه اقتصادي، سياسي او پوځي خدمت ترسره کړي؟

د همدغو او نورو عواملو له امله امريکا غواړي خپل پوځونه له افغانستان څخه وباسي، او نور پر يوې لاحاصله او بايللې جګړې د خپل هغه ولس مال ونه لګوي چې لا له وړاندې له اقتصادی رکود او مالي بحران سره مخ دی. نو ځکه خو امريکايان فکر کوي چې د دې جګړې دوام به امريکا د شوروي اتحاد له سرنوشت سره مخ کړي.

امريکا نور د دې جګړې اقتصادي توان نه لري، که طالبان جګړه وکړي او که يې ونه کړي امريکا به خپل پوځونه له دې خاورې وباسي.

خو ديوې مودې لپاره ښايي امريکا دکابل د اداري پر اردو يو څه نور مصرف هم وکړي، خو دا چې امريکايان دې نتيجې رسېدلي چې دغه اردو يوه بيسواده، بې تخصصه، بې انګېزې او تر ډېره حده پر قومي ګرايشاتو

ولاړه اردو ده، او د ملياردونو ډالرو په مصرف هم د مسلکي توب پر لاره روانه نشوه، نو ځکه خو هغوئ اوس پر دې اردو د ډېرو مصاريفو کول د خپل مال ضائع کېدل بولي، او هڅه کوي د اردو په نسبت هغو مليشو او اربکيو ته خپل پام وروړوي چې د ډېرو لږو پيسو په بدل کې په آني ډول د دوئ د مقاصدو د تحقق لپاره د هر ډول جنايتو ترسره کولو ته زړه ښه کوي.

دغه مليشې نه باسواده کولو ته ضرورت لري، نه ټکنالوژي کاروي، نه د پوځي دسپلين په مراعات کولو مکلف دي، او نه هم د اردو په څېر درنو مصاريفو او پوځي تسهيلاتو ته ضرورت لري.

له بل لوري همدغه اربکيان په بېلابېلو ځايونو کې د سياسي، تنظيمي او قومي جهتونو له لوري د امريکايانو په اختيار کې ورکول کېږي چې هم ورباندې سمدستي د امريکايانو توجه ځانته وراړوي، او هم به له دغو ملېشو څخه د سبا ورځې لپاره د خپل محلي مسلح ځواك په حيث استفاده وکړي، او خپل مصالح به ورباندې حمايه کړي.

امريکايان ښايې د کابل په اداره کې د مطرحو جهتونو په ملاتړ د اربکيو پروژه په راتلونکي کې نوره هم د يوې مودې لپاره په تېزۍ وغځوي، ترڅو دهغوئ د وحشيانه فعاليتونو او له هغوئ څخه د مقابل لوري د انتقام اخيستونکو د عکس العملونو له لارې جنګ په افغاني ټولنه کې ښه خپور کړي، او پدې ډول له خپلو وتلو وروسته افغاني ټولنه له استقرار څخه نوره هم محرومه او په داخلي جګړو کې ښکېل پرېږدي.

امريکا ولې په افغانستان کې په محلي ډول جګړه دوامداره ساتي؟

امريکا د لاندې دلائلو له مخې په افغانستان کې د طالبانو په مقابل کې د افغانانو په لاس جګړه دوامداره ساتل غواړي:

۱ – د دې لپاره چې په افغانستان کې بيا يو اسلامي حکومت جوړ او شريعت تطبيق نشي:

د طالبانو د حکومت په وخت کې افغانستان د زمکې پرمخ يوازينی دولت وو چې شريعت ورکې تطبيق شوی وو، او په سياسي او تقنيني لحاظ د غرب پر معيارونو روان نه وو.

همدا اوس هم په ټوله دنيا کې يو دولت او نظام داسې نشته چې په سياسي، نظامي، اقتصادي او تقنيني لحاظ دې د غرب پر معيارونو نه چلېږي.

طالبان چې خپل سياست، نظام، اقتصاد، قوانين او د ټولنې د تنظيمولو لپاره هر څه د اسلام مطابق غواړي، او پدې لاره کې له چا سره جوړ جاړی نه کوي، نو طبيعي ده چې غرب به يې په خلاف جګړه روانه ساتي، تر څو ونه کولی شي استقرار پيدا کړي، او داسې يو نظام جوړ کړي چې د نړيوالو پر کفري معيارونو نه بلکې د اسلام پر معيارونو ولاړ وي.

که چېرې دغه ډول يو نظام رامنځته کېږي، نو هغه به په اسلامي نړۍ کې د نورو مسلمانانو لپاره چې همدا اوس هم له خپلو سيکولرو حکومتونو په تنګ دي د يوې نمونې او ماډل حيثيت ولري، او دا به هم خلکو ته ورتلقين کړي چې د ريښتني بدلون يوازينۍ لار ريښتيا هم يوازې جهاد دی او بس. غرب په هېڅ ډول نه پرېږدي چې دغه ډول يو مثال او ماډل دې په نړۍ کې قائم شي.

۲ – د دې لپاره چې د امريکا لخوا رامنځته شوی وضعيت او د هغې لاسته راوړنې دلته دوام وکړي:

امريکا په تېرو درېو لسيزيو کې او په خاص ډول د افغانستان تر اشغالولو وروسته پر ځينې افغانانو ډېر مصاريف کړي چې په نتيجه کې اوسنی سياسي، نظامي او فکري وضعيت رامنځته شوی دی. امريکا او ملګرو يې دلته په لسګونو سياسي احزاب جوړ کړي او داسې يو اساسي قانون يې جوړ کړی چې د غرب لپاره تر هر څه مهم دی، او د هر ډول مذاکراتو

لپاره د هغه منل او په هغه کې تغییر نه راوستل اساسي شرط ګڼي، ځکه چې په هغه کې د غرب ټولې غوښتنې او ارمانونه نغښتل شوي دي.
امریکا دلته سیاسي او پوځي جوړښتونه جوړ کړي دي او په زرګونو خپل پلویان یې په هغو کې ځای پرځای کړي دي. همدارنګه یې په سلګونو سیاسي او مدني ټولنې، مؤسسې او تشکیلات رامنځته کړي دي. په لسګونو راډیویي او تلویزوني سټیشنونه یې جوړ کړي، او په سلګونو چاپي مطبوعات یې رامنځته کړي دي چې د غرب او د هغه د ملګرو په ګټه د خلکو ذهن سازۍ او د غرب د لنډمهالو او اوږدمهالو پلانو د تطبیق لپاره زمینه سازۍ کوي.
همدارنګه امریکا دلته داسې تعلیمي نصاب او نظام جوړ کړی چې راتلونکی نسل په هغه ډول تربیه کړي چې غرب یې غواړي.
امریکا او نورو غربي هېوادونو دلته د پوځي، مسلکي او عمومي زده کړو لپاره په لسګونو د لوړو زده کړو مؤسسې، پوهنتونونه، اکاډمۍ او نورې اداري جوړې کړې دي چې دوئ یې فارغان په افغانستان کې خپل ملګري ګڼي.
امریکاپه تېرو دیارلسو کلونو کې د زرګونو مؤسسو له لارې هڅه وکړه د افغاني ټولنې دیني، فکري، اخلاقي او اجتماعي جوړښتونه تبدیل کړي، او افغاني ټولنه د غربي اجتماعي او اخلاقي معیارونو مطابق تنظیم کړي.
امریکا د افغانستان د اقتصادي چارو یوه زیاته برخه د خصوصي سکتور په نامه داسې اشخاصو او کمپنیو ته ورسپارلې چې هغوئ د غربیانو خپل خلك دي، اوغواړي چې افغانستان په داسې یو اقتصادي حالت کی وساتي چې په هرڅه کې غرب ته محتاج او د هغه په بانکي او تجارتي لومو کې راګیر وي.
۳ – د دې لپاره چې افغانستان له غرب سره په امنیتي، استراتیژیکو، سیاسي، تعلیمي او فرهنګي ټرونونو پورې ټرلی وي:

او په راتلونکي کې يې له هر چا سره هر ډول تعامل د دوئ ترکنټرول لاندې پاتې شي.

۴ـ د دې لپاره چې طالبان له نامنظمو چريکي مجاهدينو څخه په يو منظم ايډيالوژيك عسکري ځواك بدل نشي.

چې بيا به دغرب مصالحو ته په سيمه کې لوی تهديد وي.

امريکا په افغانستان کې د خپلې جګړې شکل ته تغيير ورکوي

که له يوې خوا امريکايان په خپله له افغانستانه وځي او جګړه افغاني کوي نو له بلې خوا له افغانستانه د دوئ د پوځونو وتل قطعاً پدې معنی ندي چې امريکا به د افغانانو او مجاهدينو په خلاف خپله جګړه دروي. بلکې امريکا په افغانستان کې د خپلې عسکري جګړې د نامؤثريت له امله له هغې تېرېږي او د افغانستان او افغانانو د تسخيرولو لپاره به له سياسي، استخباراتي، اقتصادي فکري، فرهنګي او تعليمي وسائلو څخه د کار په اخيستلو بلې اوږدمهالې جګړې ته دوام ورکوي ترڅو خپل پوځي شکست له ناپوځي لارو جبيره کړي او خپلو هغو اهدافو ته په لږو مصارفو ور ورسېږي چې په پوځي جګړه کې د سلګونو ملياردو ډالرو په مصرف ور ونه رسېدلی شول.

د دې لپاره چې امريکا په راتلونکي کې افغانستان هم د نورو اسلامي هېوادو په څېر په ځان پسې روان کړي، او پدې سيمه کې خپلو سياسي، عسکري او اقتصادي اهدافو ته د بې مقاومته رسېدلو لپاره زمينه سازي وکړي امريکا د پوځي جنګ پر ځای سياسي فکري، رواني او اقتصادي جنګ ته دوام ورکوي، چې پدې لاره له لاندې وسائلو او اساليبو کار اخلي:

د ناپوځي جګړې شکل او وسائل

۱– د غرب ملګري په واک کې ساتل:

امریکا داسې خلك، سیاسي جهتونه، احزاب او ټولنې واك ته رسوي چې امریکا ته به د اوسني حاکم وضعیت د نه بدلولو ضمانت ورکوي، سیکولرزم به د فکر او (عقیدې) او ډیموکراسي به د نظام په حیث مني، او واك ته د رسېدلو یوازینۍ لار به د امریکا په خوښه انتخابات او سیاسي جوړ جاړی ګڼي.

دغه خلك به د (ډیموکرات اسلام) یا(امریکایي اسلام) پلویان وي، د جهاد، ولاء او براء او د امت د عملي وحدت پر مفاهیمو او نظریاتو به باور نه لري. په سیاسي پلورالیزم، وطنیت او د نړۍ له کفارو سره د یوه مشترك نړیوال نظام په چوکاټ کې ګوزاره کوي. د اسلام د اقتصادي نظام پر ځای به د کاپیټالیزم پر اقتصادي نظام چلېږي، او د (ګلوبلایزیشن) په نامه د امریکا د نړیوال برلاسي په مقابل کې به د اسلام پر فکر او عقیده ولاړ موقف نه لري.

دغه خلك به غرب ته دا ضمانت ورکوي چې اسلامي شریعت به نه تطبیقوي، بلکې یوازې په یو څو ظاهري شکلیاتو به د خلکو د تېر اېستلو هڅې کوي. له امریکا، ملګرو ملتو، ناټو، نړیوال بانك او په مجموع کې د دوئ په اصطلاح له نړیوالې ټولنې سره به خپلو التزاماتو ته وفادار وي، ترڅو یې هغوئ په رسمیت وپېژني او ملاتړ او مرسته یې وکړي.

امریکا به هڅه وکړی دغو خلکو ته د چارو واګې د دې لپاره وروسپاري چې دلته د امریکا د خوښې مطابق حکمراني وکړي، له امریکا سره امنیتي تړون امضاء کړي، د مجاهدینو په خلاف جګړې ته ژمن پاتې شي، د امریکا د اشغال د تېرو دیارلسو کلونو سیاسي او فکري لاسته راوړنې لکه ډیموکراسي، سیکولریزم، د ښځو لپاره غربي ډوله آزادي، غربي

بشري حقوق، د شريعت پر ځای د وضعي قوانينو تنفيذ او د غرب لپاره د افغانستان تابعيت وساتي.

دغه خلك بايد ديته هم ذهني او عملي تياری ولري چې که د افغانستان غرب، جنوب او شرق په اوله مرحله کې د مجاهدينو په لاس سقوط وکړي نو دوئ بايد دافغانستان په شمال کې د غرب تر حمايې لاندې بله داسې يوه اداره جوړه کړي چې تر ډېره حده به د نشنلزم او سيکولريزم پر بنسټ ولاړه وي، او په منځنۍ اسيا کې به حکومتونه پدې وېروي چې که د دوئ حمايت ونه کړي نو د افغانستان لخوا به هغوئ ته د اسلامي فعاليت د ورغځېدلو خطر ورپېښ شي.

۲- **له ناپوځي لارو د طالبانو دکمزوري کولو هڅې:**

امريکا له سياسي او استخباراتي لارو نوره هم هڅه کوي چې هغه خلك او کړۍ د منځلارو طالبانو په حيث رامنځته کړي چې يو وخت يې د خپلو شخصي او يا تنظيمي مصالحو د خوندي کولو لپاره د طالبانو په تحريك کې ځان ځای کړی وو خو وروسته چې د طالبانو قيادت په ټينګه د جهاد او د اسلامي شريعت پر سر له چا سره د نه جوړجاړي لاره ونيوه نو دغو په طالبانو کې ورننوتلو فرصت طلبه سياسي لوبغاړو خپلې لارې بېلې کړې، او په يوه او بل نامه يې ديرغلګرو تر وزرو لاندې ځانته ځالې جوړې کړې، او يو په بل پسې يې د پردیو له ګريوانونو سرونه راووتل.

امريکا، متحدين يې، د سيمې هېوادونه او ګاونډيان هېڅکله نه غواړي چې په افغانستان کې يو واقعي اسلامي حکومت قائم او په رښتني معنی شريعت ورکې پلی شي، ځکه چې دا به بيادسيمې د نورو مسلمانانو لپاره چې د غربي ډوله فاسدو سيکولرو نظامونو له فساد او استبداد څخه کړېدلي دي يو ماډل جوړ شي، چې هغوئ به يې هم په خپلو هېوادونو کې د پلي کولو مطالبې او هڅې شروع کړي. نو دوئ ټول به هڅې کوي چې يا رينبتني طالبان د اسلامي حکومت او د شريعت د نافذولو له دعوی څخه تېر او په داسې يوه نظام يې قانع کړي چې يوازې نوم يې اسلامي وي او

نور هر څه ورکې د غرب په خوښه ترسره کېږي. او که ریښتني طالبان پر خپلې تګلارې او (جهادي حل) ټینګار کوي نو په مقابل کې به يې له ښوښبدلو او خرڅو شويو اشخاصو د معتدلو طالبانو په نامه بله سياسي جبهه تشکيلوي چې پخواني (جهادي) او ننې (ديموکرات) تنظيمونه، د روحانيت درواغجن مدّعيان، يو څه معتدل سيکولران او د نړۍ او سيمې استخباراتي کړۍ به يې تر څنګ درېږي، او د اوږدې مودې لپاره به هغه کوي چې ريښتني طالبان او د(جهادی حل) پلويان کمزوري، بدنامه کړي او د جهادي مقاومت په افاديت باندې يې شکمن کړي، ترڅو له دې لارې په افغانستان کې د غربپالنې، سيکولريزم او نيمه مسلمانۍ په مقابل کې مقاوم ځواك کمزوري کړي او له غرب سره يې جوړجاړي ته اړ کړي.

۳- د جهادي فکر او عقيدې په خلاف منفي تبليغات:

امريکا او ملګرو يې په افغانستان کې خپلو پلويانو ته وظيفه ورکړې چې د جهاد او مقاوم فکر په خلاف دومره ډېرې ليکنې او تبليغات وکړي چې د اسلام ستره فريضه (جهاد) خلکو ته د وحشت، جنايت، ورانې، اقتصادي بېرته پاتې والي او د تمدن د نه خپلولو په معنی ور معرفی کړي.

د همدې مقصد د حاصلولو لپاره امريکا او ملګري يې په افغانستان کې هغه فکري او فرهنګي اشخاص او جهتونه تمويلوي او وسائل په لاس ورکوي چې په فکري او عملي لحاظ د فساد د مخنيوي په منظور د مسلح جهاد مخالفت کوي.

امريکا د دغو خلکو پراخ مالي او تخنيکي ملاتړ کوي، هغوئ ته مطبوعاتي اداري، مؤسسات، پوهنتونونه او نورې تعليمي اداري ورجوړوي ترڅو په پراخه پيمانه په ټولنه کې د غربي افکارو او مفاهيمو د خپرولو لپاره کار وکړي.

۴- په افغانانو کې د مقاومت روحيه له منځه وړل:

امريکا او محلي ملګري يې هڅه کوي په افغانانو کې د مقاومت روحيه له منځه يوسي، ځکه چې ترڅو د مقاومت روحيه په افغانانو کې موجوده وي نو د پرديو په مقابل کې به مقاومت هم موجود وي. د مقاومت د روحيې د له منځه وړلوپاره امريکايان، اروپايان او د هغوئ محلي ملګري له هرې لارې کوښښ کوي چې ځوان نسل په لوبو، فيشن، موسيقۍ، اخلاقي فساد او د غربي افکارو پر خپلولو مصروف کړي. همدا اوس يې لوبو ته دومره زورور کړی چې د(کرکټ) او (فوټبال) د مسابقو په ورځو کې يې تقريباً ټول افغانستان د مېډيا له لارې د هغو په کتلو مشغول کړی وي. او که په کومه لوبه کې يو څو بيسواده لنډغر، له زده کړو تښتېدلي کوڅه ډبي چې دوئ ورته د ملي اتلانو نوم ورکوي له کومې بلې ډلې لوبه وګټي نو په هغه ورځ يې بيا نيم افغانستان په ګډاوو، ډول او سورنيو، بې بندوباريو او مسرفانه لمانځنو مصروف کړی وي، او ولس ته داسې روحيه ورکوي لکه افغانانو چې له دين او وطن څخه د دفاع کومه ستره معرکه ګټلې وي.

دا هر څه د دې لپاره تر سره کېږي چې ځوانان او نوی نسل له تعليم، جهاد، کار او د اولوياتو له پېژندلو او مراعاتولو څخه په داسې څه مصروف وساتي چې ګټه يې يوازې دښمن ته رسېږي.

د لوبو، موسيقۍ او د ځوانانو او پيغلو ترمنځ د فساد د خپرولو ترڅنګ امريکايان او په افغانستان کې د هغوئ ملګرو مليونونو ځوانانو ته په مخدراتو(شرابو، چرسو، پوډرو) د اخته کېدلو زمينه هم برابره کړې ده. او دا هرڅه داسې په سيستماتيك ډول تر سره کېږي چې په نتيجه کې يې په مليونونو ځوانان د کار او جهاد لپاره د فکري استعداد د له لاسه ورکولو ترڅنګ بدني توانايي هم له لاسه ورکوي.

د افغانانو د تاريخ په هېڅ دور کې دومره ځوانان او نجونې په مخدراتو او له اخلاقي فساد او فحشاوو څخه په راپيدا شويو جسمي او رواني

مرضونو نه ؤ اخته شوي لکه څومره چې د امريکايانو د اشغال په تېرو ديارلسو کلونو کې اخته شول.

د کابل ښار په خپل ټول تاريخ کې دومره پوډريان نه وو ليدلي لکه اوس چې يوازې د کابل د سيند پر غاړو هر چېرې پراته وي.

د غرب پلوې مېډيا له لارې د موډ او فيشن خپلولو ته د خلکو او نوي نسل تشويقول د جهاد او مقاومت د روحيې د له منځه وړلو بله وسيله ده چې د رواني لالهاندۍ ترڅنګ يې افغاني ټولنې ته خورا دروند اقتصادي تاوان هم وراړولی دی، او په لکونو خلك يې پدې کار کې يو له بل سره په سيالۍ اچولي دي.

د موډ او فيشن دغه مصرف که په تعليم او د تخنيك په زده کړه کېدای نو اوس به نوي نسل ډېر څه زده کړي وای.

۵- د تعليم نظام او نصاب د ټولنې د غربي کولو لپاره د وسيلې په ډول استعمالول:

د هغو ناپوځي وسائلو له جملې څخه چې امريکايې د جګړې په راتلونکې مرحلې کې کاروي يوه هم تعليم ده. امريکا د افغانانو او افغانستان د تسخير لپاره په لاندې شکلونو کې له تعليم څخه کار اخلي:

(**الف**) امريکا په تېرو ديارلسو کلونو کې دري ځلې د افغانستان په تعليمي نصاب کې بدلون راووست او له نصاب څخه يې د جهاد، دفاع، شهادت، غيرت، ازادۍ، اسلامي نظام، له کفارو څخه د کرکې، د اسلامي امت د يووالي او د ديني تعليماتو او ساينسي اکتشافاتو تر منځ د ارتباط مفاهيم حذف کړل او پر ځای يې د سولې، دېموکراسۍ، د غربيانو له نظره د بشر د حقوقو، د ښځو د آزادۍ، د ښځو او نارينه وو ترمنځ اختلاط، موسيقۍ، ګډا، د فرهنګ په نامه د زړو افغاني خرافاتي انګيرنو او رواجونو د راژوندي کولو، د غربي ډوله مدني ټولنو د معرفي کولو او رائجولو، د هيومنيزم د فلسفې له مخې ټولو انسانانو ته په يوه

سترګه د کتلو، له کفارو سره ديو ډول سياسي، فرهنګي، اخلاقي او ټولنيزو ارزښتونو د خپلولو او د غربي او يا غرب پلوو شخصيتونو د معرفي کولو مفاهيم او مضامين ورځای کړل.

د تأسف ځای لا دا دی چې دا هرڅه يې د داسې خلکو په لاس وکړل چې ځانونه يې د اسلامي فکر مدافعين بلل، او د جهاد او هجرت په محيط کې يې د مهاجرينو او مجاهدينو په خيراتي پيسو ماسټری او دوکتوراوې واخيستې خو په آخر کې له خپل ټول علم او تجربې سره د اشغال د حکومت په ادارو کې د يرغلګرو تر څنګ ودرېدل.

امريکايانو د خپلې خوښې مفاهيم اکثره په ادبي، اجتماعي، تاريخي، فرهنګي او د مدني زده کړو په مضامينو کې ځای پرځای کړي دي، ترڅو په پراخه پيمانه د نوي نسل په ذهن کې ځای ونيسي.

(ب) د امريکايانو له راتللو سره د افغانستان د تعليمي حريم دروازه د هر چا پر مخ خلاصه شوه او هر چا دلته د خپلې خوښې تعليمي اداري، شخصي مکتبونه، پوهنتونونه، لنډمهالي او اوږدمهالي کورسونه جوړ کړل، او په هغه کې يې خپل خپل نصابونه عملي کړل.

غربي هېوادونه او مؤسسات چې د دغو تعليمي ادارو تر شا ولاړ ول له يوې خوا يې د افغانستان تعليمي نصاب له اسلامي ارزښتونو محروم کړ، او لکه چې د اشغال د اداري د پوهنې وزير (فاروق وردګ) وايي په نصاب کې يې د شاملو ديني کتابونو د چاپ لپاره پيسې هم ورنه کړې، تر څو نوی نسل د مکتب په نصاب کې هم د ديني کتابونو له شتون څخه محروم شي. او له بلې خوا يې د ټولنې د شتمنې طبقې اولادونه د خپلو افغاني ملګرو په توسط په شخصي تعلميي ادارو کې احتوا کړل، او هلته يې په واردو شويو پرديو نصابونو روزي.

دغه په پرديو نصابونو روزل شوی نسل به هماغه ډول افغانستان هم په راتلونکي کې د پرديو پر لار روانوي لکه څنګه يې چې د اسلامي نړۍ نور هېوادونه روان کړي دي.

(ج) امريکايانو د يوې سنجول شوې توطيې په ترڅ کې د افغانستان په خلکو داسې يو تعليمي نصاب ور تحميل کړ چې د اسلوب، تعليمي مېتود او د معلوماتو د سويې په لحاظ د افغانستان د اوسني جنګ ځپلي معارف د معليمنو او متعلمينو له سويې او وضعيت سره مطابقت نه لري.
د دې کار نتيجه دا شوه چې نه موجوده معلمين دغه د پردیو له لوري فرمايشي نصاب په سم ډول تدريسولی شي، او نه هم زده کوونکي له هغه څخه سمه استفاده کولی شي چې پدې ډول يې معارف، معلم، شاګرد او د هغوئ د سرپرستان ټول له يوه ذهني اضطراب سره مخ کړل. او چې د لوړو زده کړو په وزارتونو او نظام کې اداري او اخلاقي فساد هم وسره ملګري شي نو نتيجه يې د(تعليم) پر ځای (تجهيل) راوځي، چې همدغه د غرب اوږد مهاله هدف هم دی. ځکه چې غرب او د اسلام نور دښمنان نه غواړي چې افغانان دې پرمختګ وکړي، بلکې هڅه کوي چې د تل لپاره افغانان ځانته محتاج او له لاس لاندې وساتي.

۶- د معتدل اسلام او منحرف روحانيت له پيروانو کار اخيستل:

معتدل اسلام او غرب پلوي روحانيت دوه نورې هغه خطرناکې وسيلې دي چې امريکا او د هغې متحدين يې په افغانستان کې د ربښتنيو مسلمانانو او د غرب په خلاف د جنګېدونکو مجاهدينو په خلاف په سيستماتيک ډول په لاندې شکلونو کاروي:
(الف) غرب د خپلو تحقيقاتي مراکز د څېړنو او د خپلې زورورې مېډيا له لارې هڅه کوي مسلمانان هغه اسلام ته ور وبولي چې غربيانو په خپله ډيزاين کړی او (معتدل اسلام) يې بولي.
غرب د خپل معتدل اسلام لپاره د ځينې سيکولرو هېوادونو لکه (ترکيې)، (اردن)، (مصر)، (تونس) او ځينې نورو غرب پلوه او له حقيقي اسلام څخه د پردیو شويو هېوادونو او تعليمي مراکزو مثالونه وړاندې کوي چې د (الازهر) پوهنتون يې په سرکې دی.

امريکا همدا اوس په افغانستان کې د بېلابېلو سياسي او ديني مؤسسو له لارې د يوه (بې جهاده)، (بې وسلې)، (بې ځانګړې هويته) او (بې شريعته) اسلام د خپرولو لپاره کار کوي، او د همدې مقصد لپاره يې پدې وروستيو کې د اوقافو وزارت د ۲۰۰۰۰ ملايانو روزنه او په کابل کې د (اعتدال) په نامه د ديني مرکز افتتاح تر سره کړل.

امريکا د دغه ډول لنډمهالو او اوږد مهالو پروژو له لارې غواړي په افغانستان کې د اسلام هغه فهم له منځه يوسي چې د هغه پر اساس افغانان په افغانستان کې د اسلامي نظام قائمول او د غرب په خلاف مقاومت کول غواړي.

(ب) امريکا او نور غربي هېوادونه او مشهور اشخاص په افغانستان کې له هغو تنظيمونو، ديني مراکزو، اصلاحي ټولنو، اسلامي ډوله راډيوګانو او ملايانو سره مرستې کوي چې د جهادي فکر مخالف دي، د(ولاء او براء) پر عقيده باور نه لري، او په افغاني ټولنه کې د (ارجائي فکر) د خپرولو لپاره کار کوي. غرب دغه جهتونه دېته هڅوي چې د غرب په خلاف جنګېدونکو مجاهدينو ته (خوارج)او(تکفيريان) ووايي، او په ډول ډول نورو هغو نومونو يې ياد کړي چې دافغاني ټولنې خلك ورځخه کرکه کوي.

همدغه خلك چې مجاهدينو ته (تکفيريان) او (خوارج) وايي دوئ بيا له غرب څخه د راواردو شويو فکري فتنو لکه ډيموکراسۍ، سيکولريزم، لبراليزم، هيومنيزم، نشنلزم، وضعي قوانيونو او فکري ارتداد په هکله نه څه ليکي او نه يې وايي. او دا ځکه چې دوئ په بېلابېلو مجالاتو کې له غرب سره فکري او عملي مشترکات او متبادل مصالح لري. امريکا غواړي د همدوئ په واسطه د افغانانو له زړونو او ذهنونو د (جهاد) او (ولاء او براء) د عقيدې مفاهيم وباسي، او کرار کرار يې د سياسي پلورالېزم ترڅنګ د ديني پلورالېزم پر لار هم روان کړي.

روحانيت، معنويت ته توجه، زهد، حسن خلق او ديني ارشاد ټول په اسلام کې مطلوب او مرغوب کارونه دي چې د اسلام علماؤ او مصلحينو تل ترسره کړي دي، او بايد ترسره يې کړي، خو يو څه خلکو بيا دغه صفات او حيثيتونه د اسلامي تاريخ په اوږدو کې په درواغو او په ټولنه کې د دنياوي وجاهت د ترلاسه کولو پخاطر کارولي دي، او پدې ډول يې پر (بې علمه) او (ساده لوحه) سپين زړو خلکو خپل تسلط ساتلی، او د هغوئ شتمنۍ يې د نذرونو، شکرانو او قلنګونو په نامه ورځخه تروړلي دي، او خپله يې وربانديې مست شاهانه ژوند تېرکړی دی.

دا چې دغه ډول خلکو تل د خوندونو ژوند تېرکړی، نو د خوندونو د نور تداوم لپاره يې له مشبوهو جهتونو، ګمراه حکومتونو، غربي استعمارګرو او په اسلامي هېوادونو کې له سيکولرو احزابو سره هم روابط او ايتلافونه جوړ کړي دي، او استعماري قوتونو هم د بېلابېلو سياسي او مالي هدايواو او رشوتونو په ورکولو د دوئ خدمات حاصل کړي، او د دوئ له نفوذ څخه يې د مسلمانانو په تسخيرولو او له جهاده د هغوئ په منصرف کولو کې کار اخيستی چې مثالونه يې په عربي هېوادونو، شمالي افريقا، سوډان، د هند نيمې وچې او افغانستان کی ډېر ډېر وليدل شول.

همدا اوس چې امريکا د اسلام او مسلمانانو په خلاف يوه لويه جګړه روانه کړې ده، او د مسلمانو هېوادونو رښتيني روحانيين، مجاهدين، علماء، طالبان او با احساسه مسلمان ځوانان د غربي يرغلګرو په خلاف په ټوله اسلامي نړۍ کې په جهاد بوخت دي، په همدغه ډول حالت کې دغه د (کمرشل روحانيت) مدعيان او (سيکولر ډوله پيران) د غرب له صليبي ايتلاف سره ملګري دي، او د غربي لښکرو د صليبي جګړې په تبليغاتي او معنوي ډګر کې د مجاهدينو په خلاف د ديني مليشو په رول کې لوبېږي.

امريکا په تېرو دېرشو کلونو کې ډېر دغه ډول درواغجن او سيکولر روحانيين په افغانستان او سيمه کې د خپلو توطيو د عملي کولو لپاره

وپالل او ويې کارول، او لا نور يې هم د ريښتينيو علماؤ، طالبانو مصلحينو او مسلحو مجاهدينو په خلاف کاروي.

په راتلونکی کې د طالبانو تحريك او د دوئ جهادي فکر ته ريښتنی خطر هم د همدغو دوه مخو خلکو له لوري متوجه دی. همدوئ به خلك د طالب پر جهادي مصداقيت شکمن کوي. همدوئ به امريکا او غرب ته د طالب د نرمولو او سولې ته د آماده کولو تمې ورکوي، همدوئ به د نوئ نسل ځوانان د جهاد او جدّيت له افکارو او ژوند څخه خرافاتي عقائدو او له غرب سره پيوند اخيستلو ته تشويقوي، او همدوئ به د جهاد نظريه تحريفوي او ځوانان به د جهاد له جبهاتو او د علم له مدارسو څخه خپلو خرافاتي مراکزو ته وربولي.

که د غربي تحقيقاتي مراکزو لکه د (رنډ کارپوريشن) او نور توصيو ته چې امريکا او غرب يې کړي وکتل شي نو وبه ليدل شي چې غربي يرغلګر دغو خلکو ته د خپلو دوستانو او ستراتيژيکو ملګرو په سترګه ګوري، او کوښښ کوي چې د دوئ په وسيله د ريښتيني روحانيت او جهاد د لارې لارويان له خپلې حقې لارې منصرف او منحرف کړي.

دغه خلك په هېڅ وخت کې د طالبانو د تحريك ريښتيني ملګري او خيرخواهان ندي. دوئ پرون هم د خوندونو او منصبونو پخاطر له طالبانو سره ولاړ ول، خو کله چې خوندونه او منصبونه له لاسه و وتل نو سمدستي يې په بېلابېلو نومونو او حيثيتونو د دښمن صف ته ورټوپ کړل. امريکا غواړي يو ځل بيا له همدغې دروازې د طالب په جهادي صف کي رخنه وکړي او له خپلې تګلارې يې وارووي.

۷- د مېډيا له لارې د فکرونو تسخيرول:

امريکا پدې پوهېږي چې د خپلو پوځي وسائلو او جنګي لښکرو له لارې د هر افغان کور ته نشي ورسېدلی چې هلته د هغوئ په فکرونو، عقائدو او د ژوند په بڼه کي تبديلي راولي، او هغه فطري کرکه او کينه يې له زړونو وباسي چې د غرب په خلاف يې لري. خو دغه کار بيا په ډېرې اسانۍ د

مېډيا له لارې کولی شي، ځکه چې تقريبا ټول خلك راډيو اوري، تلويزونونه ګوري، د موبايل ټلفونو په واسطه فلمونه او نور تصويري معلومات وينې، او يوه زياته برخه خلك کمپيوټر او انټرنټ هم استعمالوي، او په راتلونکي کې به د دغو وسائلو استعمال نور هم ډېر شي.

همدې اهميت ته په پام سره امريکا او ټول غرب کوښښ کوي چې خپل افکار او نظريات افغانانو ته د برقي وسائلو له لارې ور ورسوي. که د نوري فايبر (کېبلي انټرنټ) پروژه رښتيا هم په ټول افغانستان کې تطبيق شي نو امريکا به له يوې خوا ټول افغانستان په ډېرې آسانۍ تر خپل فکري او فرهنګي تهاجم لاندې ونيسي او نوی نسل به له ديني ارزښتونو څخه پردی کړي، او له بلې خوا به د ټول افغانستان معلومات د همدې نوري فايبر (کيبل) له لارې د دوئ لاس ته ورلوېږي چې دا بيا د لوی خطر خبره ده، ځکه چې افغانستنان دا ظرفيت او ټکنالوژي نه لري چې خپله سايبر سيکورټي (انټرنټي امنيت) تأمين کړي.

امريکا همدا اوس د ۸۱ تلوېزوني او ۱۷۰ راډيويي سټېشنونو په ذريعه د افغاني ټولنې په اجتماعي او اخلاقي ژوند کې دومره منفي بدلون راوستلی چې په تېره يوه پېړۍ کې يې ساری نه ليدل کېږي.

۸ – د اقليتونو پالل او نشنلستي افکار تقويه کول:

امريکا د خپل ديارلس کلن اشغال په دور کې په افغانستان کې شيعه او اسماعيلي اقليتونو ته ډېره توجه وکړه، هغوئ يې منظم کړل، مؤسسات او د ښه ژوند وسائل يې ورته مهيا کړل، د افغانستان په اقتصادي او دولتي ادارو يې مسلط کړل، په سياست کې يې د هغوئ تر اصلي حجم زياته برخه او ځای ورته ورکړ، او په فکري لحاظ يې د سيکولريزم او غربپالنې په فکر او په لوړو تحصيلاتو وروزل. امريکا دا هرڅه د دې په بدل کې ورته وکړل چې هغوئ په مطلق ډول د يرغلګرو ترڅنګ ودرېدل، او په قطعي ډول يې د اشغالګرو په خلاف مقاومت ونه کړ.

همدارنګه امريکايانو په افغاني ټولنه کې نشنلستي افکارو ته وده ورکړه، او په تيوريک لحاظ يې د افغانستان د بېلابېلو قومونو باسواده ځوانان او د فکر او قلم خاوندان پدې مصروف کړل چې تر هرڅه زيات بايد نشنلزم (قوم پرستۍ) ته ارزښت ورکړي، که څه هم چې د اسلامي عقيدې او احکامو سره په تصادم کې هم واقع شي.

دا چې نشنلزم يوه غربي مفکوره او نشنلستان په شعوري ډول غرب پلوي خلک دي نو امريکا همدوئ د مجاهدينو په خلاف استعمالوي، او د همدوئ په توسط د اسلامي نظام د قائميدلو مخنيوی کوي. او همدا اوس هم ټول نشنلستان چې په هر قوم پورې اړه لري د يرغلګرو په صف کې ولاړ دي.

۹- حکومتي نقش ناحکومتي مؤسساتو ته سپارل:

د امريکا او غرب حکومتونه د افغانستان په اشغالولو کې د مستقيمې ښکېلتيا له امله د مجاهدينو لپاره مشروع اهداف ګرځېدلي دي. د هغوئ پوځيان، جاسوسان، د هغوئ محلي ملګري، د هغوئ دفاتر او هر ډول پرسونل يې په افغانستان کې په خلاص مټ فعاليت نشي کولی. ځينې هېوادونو يې خپل پوځيان وېستلي، خو ناپوځي سياسي، استخباراتي، روزنيز او د فکرونو د بدلولو اداري يې لا تر اوسه پټ او ښکاره فعاليت کوي چې هره ورځ يې د تأثير او فعاليت ساحه نوره هم تنګېږی. په ولسوالیو، ولايتو او لويو ښارونو کې د مجاهدينو پراخ او مؤثر حضور د غربي او غرب پلوو ادارو لاسونه ورتړلي دي او کارکوونکي يې د سر د ساتلو په هڅه کې دي. دې وضعيت غرب دېته اړکړی چې د افغانستان د لاندې کولو او دلته د خپل تأثير د ساتلو لپاره د خپلې ښکاره حضور استراتيژي د پټ او بالواسطه حضور په استراتيژۍ بدله کړي.

امريکا او ملګرويې په تېرو دیارلسو کلونوکې په افغانستان کې تر ۴۰۰۰ زياتی نادولتي مؤسسې ايجاد کړی وې. دغه مؤسسې دومره ډېرې او خپلسرې وې چې د کرزي د پخوانۍ کابينې د پلان وزير رمضان

بشردوست ورځخه تقریباً دوه زره مؤسسې په یوه ورځ لغوه کړې. خو دا چې افغانستان د غرب لخوا اشغال شوی، او د غرب لخوا افغانستان ته تخصیص شوې ۸۰٪ فیصده پیسې د همدې مؤسساتو له لارې د هغو اهدافو د حاصلولو لپاره مصرفېدلې چې غرب یې غواړي، نو ځکه خو د دې پر ځای چې د وزیر په امر مؤسسې له فعالیته منع شي، بالعکس وزیر د مؤسساتو په امر له وزارته برطرف کړای شو.

غربي نادولتي مؤسسې په حقیقت کې د غرب هغه لښکر دی چې پرته له جګړې د غرب لپاره د اسلامي نړۍ حکومتونه او ولسونه تسخیروي، او په سړه سینه او دوامدار فعالیت ټول هغه مقاصد حاصلوي چې پوځونه یې له حاصلولو عاجز پاتې کېږي. او دا ځکه چې پوځي فعالیت او اشغال خاوره نیسي، خو د مؤسساتو فعالیت ولسونه، عقلونه، فکرونه او اقتصادونه اشغالوي. نو ځکه خو همدې اهمیت ته په پام سره غرب په افغانستان کې د خپل پوځي عقب نشینۍ تشه په نادولتي مؤسساتو ډکول غواړي.

د مؤسساتو د پټ او خطرناك رول د وضاحت لپاره یوازې دا مثال هم کافي دی چې کله طالبانو د خپل حکومت په وخت کې په کابل کې له میشتو مؤسساتو وغوښتل چې د ښار له ګڼې ګوڼې او د خلکو له منځه دې دکابل د ښار په غرب کې د قرغې پر سړك ښکلې سیاحتي او د تازه هوا لرونکې ساحې ته ټول په یو ځای کې راجمع شي، او د دې کار هدف دا وو چې له یوې خوا ښار د دوئ له فشار څخه خلاص شي، او له بل لوري یې طالبانو ته نظارت آسانه شي، خو مؤسساتو د خپلو دفاترو بندولو ته پر هغه ځای ته په ورمنتقل کېدلو ترجیح ورکړه، ځکه چې هلته یې بیا پټ رازونه او پټ ملګري رسوا کېدل.

په افغاني ټولنه کې د غربې نادولتي مؤسساتو د خطرناك تأثیر تر ټولو لویه نمونه همدا د اوسني نظام منځته راتلل دي، ځکه چې د اوسني حکومت ډېرو وزیرانو، رئیسانو، سفیرانو، لوړپوړو چارواکو، والیانو،

ويانداتو، د مطبوعاتو او ميډيا چلوونکو، د سنا او ولسي جرګې استازو، د تعليمي ادارو مشرانو او د سياسي احزابو رهبرانو او مشهورو څېرو د غرب په پرونيو نادولتي مؤسساتو کې کارونه کول، او همدغو غربي نادولتي مؤسساتو په تېرو څلورو لسيزو کې په افغاني ټولنه کې دومره کار او تأثير کذاري کړې وه چې کله امريکا پر افغانستان د يرغل ارده وکړه نو په سلګونه زره افغانانو ورته په يوه او بل شکل د راتلو لاره هواره کړه. چا ورته د پياده عسکرو وظيفه اجراء کړه، چا ورته جاسوسي وکړه، چا ورته د مېډيا له لارې د هغوئ په ګټه ذهن سازي وکړه، چا ورته دولتي او نا دولتي ادارې وچلولې، او چا ورته د هغوئ لپاره جنګېدونکی پوځ، پوليس، استخبارات، ملیشې او اربکيان جوړ کړل، او ښه په خوند يې د غربي يرغلګرو خدمت وکړ.

غربي نادولتي مؤسساتو د کمونستانو اوروسانو په خلاف د افغانانو له جهاد سره هم يوه خطرناکه لوبه وکړه، او هغه لوبه داسې چې غربي مؤسساتو په ډېر مهارت د مجاهدينو او مهاجرين له منځه يوه، باتجربه، د لوړوتحصيلاتو لرونکي، د قومونو مخور او با نفوذه خلك، مشهور قومندانان، ليکوالان، فرهنګي او تأثير ګذاره خلك، د پوهنتونونو استادان او نور هغه با استعداده خلك چې بايد د جهاد صف وربانديې قوي شوی واى يو يو ټول کړل، او په خپلو ادارو کې يې په کار وګومارل. دې کار د جهاد او هجرت صف ته دوه ستر نه جبيره کېدونکي زيانونه ور وارول، او هغه دا وو چې يو خو يې د جهاد صفوف او مهاجرين د کار او سرپرستۍ له خلکو محروم کړل، چې د دوئ ځای بيايه جبهاتو کې نا اهلو خلکو، چرسيانو، لوچکانو، بې هدفه او خرڅېدونکو جنګيالیو او پاټکيانو ونيوه چې هم يې جهاد بدنام کړ او هم يې ولس وکراوه. او بل زيان يې دا وو چې دکار خلك مو څه په آګاهانه او څه هم په نا آګاهانه ډول دغرب په خدمت کې واقع شول.

امريکا اوس بيا غواړي خپل نا تکميل شوی پوځي اشغال د همدغو نادولتي مؤسساتو په لاس تکمل کړي، که څه هم چې دا کار به لس پنځه لس کاله نور هم واخلي. او په همدې مقصد خو امريکا د ۲۰۱۵م کال لپاره په افغانستان کې د جنګ بودیجه يوازې ۷۹ مليونه ډالره ټاکلې، خو د ناپوځي فعاليتو د جارې ساتلو لپاره يې دوه مليارده او شپږ سوه ميليونه ډالره تخصيص کړې او کانکرس ته يې د منظورولو په مقصد ورلېږلې ده.

په افغانستان کې د غربي نادولتي مؤسساتو په اړه به دا يو ډېر ساده تصور وي چې يوازې هغه مؤسسې دې تر څارنې لاندې ونيول شي (نصرانيت، يهوديت او نورو باطلو نظريو ته خلك وربولي). او دا ځکه چې غرب اوس دينونو ته پر دعوت ترکيز نه کوي، هغوئ اوس په خپله عملاً نصرانيت پرې اېښی دی، يهوديت يوازې د يهودانو دين دی، او هغوئ نه غواړي چې بل څوك دې ورکې داخل شي، او نورو باطلو عقائدو ته هم غربيان په ښکاره مسلمانان نه وربولي.

نن د غرب لپاره تر ټولو مقدس دين او مقدس ارزښتونه چې تر نصرانيته هم ورته ډېر ارزښتمن دي هغه(**ډيموکراسي، د بشر حقوق، د ښځو آزادي او له نارينه وو سره په هر څه کې د هغوئ مساوات، د وضعي قوانينو حاکميت، سيکولريزم، ليبرال تعليم او د کاپيټالزم اقتصادي نظام**) دي.

او په اسلامي نړۍ کې يې خپل ټول مؤسسات او د مدني ټولنو منظومه هم د همدغو اهدافو د تحقق لپاره په کار اچولي دي، او دا ځکه چې هغوئ د همدغو ارزښتونو له لارې پر اسلامي نړۍ خپل تسلط ټينګ کړی دی. نو هره هغه مؤسسه چې په هر پټ اوښکاره ډول د دغو اهدافو لپاره کار او فعاليت کوي هغه خطرناکې مؤسسې دي چې مسلمانان بايد د دښمن په سترګه ورته وګوري، او پداسې ډول استفاده ورڅخه وکړي لکه له اور څخه چې څوك استفاده کوي.

امريکا له تېرو دوو کلونو راهيسې د داسې پلانونو پر جوړولو کارکوي چې څنګه خپلې پروژې او پروګرامونه دمحلي قراردادیانو، ملکانو، روحاني ډوله مشرانو او د خصوصي تعليمي ادارو د چلوونکو له لارې عملي کړي.

د غربي هېوادونو او امريکا پټو او ښکاره توطيو او د اسلامي نړۍ د هېوادونو د ما بعد الاستعمار پېچلي او په غرب پورې تړلي وضعيت ته په کتلو او په افغانستان او سيمه کې د امريکا اقتصادي او ستراتېژيکو اهدافو ته په پام سره سړی په زغرده دا ويلی شي چې امريکا په آسانه د افغانستان په يو مخيز ډول پرېښودلو ته زړه نه ښه کوي، او له افغانستانه د قواوو وېستل يې په پوځي جګړه کې د شکست حقيقت ته د تسليمېدلو او د خپل جګړه ځپلي اقتصاد له رګونو د نورې وينې د درولو د عملي هڅې په معنی دي.

پدې کار سره امريکا يوازې د جګړې له له اور او ستومانۍ ځان هوسا کوي، خو له افغانانو څخه د خپلې ماتې د انتقام د اخيستلولپاره به خپلې ناپوځي جګړې او په افغانستان کې د اسلامي نظام د مخنيوي هڅو ته نور هم زور ورکوي.

غرب د اسلامي هېوادونو د نيولو او د مسلمانانو د تسخيرولو اوږده تجربه لري چې له صليبي جګړو شروع شوې او د اندلس د سقوط، استعماري جګړو، استشراقي څېړنو، پر اسلامي نړۍ د سيکولرو او مستبدو نظامونو د تحميل، د نوي نړيوال نظام د تسليط، او د نړۍ د نيونې په مقصد دګلوبلايزشن د نظريې د جبري تنفيذ په څېر مراحل يې طې کړي دي، او لا نور هم د غرب فکري او څېړنيز مراکز د مسلمانانو د تسخيرولو په مقصد د پلانونو او دسيسو په جوړولو شپه او ورځ کار کوي.

د غرب په اړه زمور درک ډېر ساده دی، مور مقابله او بری يوازې د جګړې په ډګر کې ګڼو، او لدې ناخبره يو چې غرب څنګه په خپل سياسي او اسخباراتي استعداد او مهارت زمور د پخواني جهاد تنظيمونه، په لکونو مسلح مقاومت کوونکي، جهادي رهبران او د تېر جهاد قهرمانان په خپل صف کې ودرول، خپل ټوپك يې د هغوئ پر اوږه کښيښود ، او د غرب په خلاف جنګېدونکي رينښتيني مجاهدين يې هدف وګرځول؟

د اوسني روان جهاد رهبرانو ته په کار ده چې د غربي يرغلګرو او د هغوئ د پاليسيو په اړه کافي مطالعه ولري، او ټولې هغه لارې وپېژني چې دښمن له هغو څخه راداخلېږي. ترڅو داسې نشي چې دښمن د دروازې له لارې ووځي خو دکړکۍ له لارې ببرته راننوځي.

ملي وحدت د چا له لید لوري؟

د ټولنو اصلاح او فساد د افکارو زیږنده ده، که د ټولنې فکر فاسد شو نو ټولنه ورسره فاسدیږي، او که د ټولنې فکر سالم وو نو بیا ټولنه، د ټولنې افراد، راکړه ورکړه او معاملات یې ورسره سمیږي. د ټولنې اصلاح او فساد په فکرونو پورې تړاو لري، او فکرونه داسې ندی چې په کوم ځای کې را وټوکیږي نو په همدغه ځای کې دې منحصر پاتې شي.

کله په یوه ځای کې کوم د خیر فکر را وټوکیږي هغه بیا نورو ټولنو ته ور خپور شي نو د ډیرو نورو ځایونو خلك ورسره سم شي، او کله بیا د خیر فکر بل چېرته راپیدا شي او هغه دلته راورسیږي او زمونږ ټولنه ورسره سمه او افراد مو صالح شي، او کله بیا - الله دې نه کړي- زمونږ په ټولنه کې بد او خراب مفاهیم راپیدا شي او بیا نورو خلکو او ټولنو ته خپاره شي ، او کله د نورو خلکو فاسد او خراب افکار زمونږ ټولنې ته راشي او زمونږ خلك او ټولنه ورسره مفسده شي. نو د ټولنو اصلاح او فساد د فکرونو په اصلاح او فساد پورې اړه لري.

افکار او مفاهیم راواردیږي او صادریږي، زمونږ ټولنې ته په تېرو سلو کلونو کې ډېر پردي افکار او مفاهیم راصادر شول، او یا د دې ځای پردي پالو راورد کړل، او د هغو لپاره یې په مېډیا، پوهنتونونو، تعلیم او تربیه، نصاب او د ټولنې په عمومی ذهنیت کې دومره کار وکړ چې پردي مفاهیم مونږ ته خپل ښکاره شول، او د هغو پر بنا مو پالېسۍ جوړې کړې او لوی تصامیم مو ونیول.

حکومتونو او سیاسي اشخاصو او احزابو افغانستان ته پردي مفاهیم، پردي عقاید او حتی پردي دینونه را وارد کړل، پرافغانانو یې وروتپل، د

هغوئ نويو نسلونو ته يې ورتلقين کړل او په قوانينو او نصاب کې يې ور داخل کړل، چې په دې کار يې ټولنه د فساد او پردي پالنې خواته بوتله.

د مفاهيمو جګړه:

کفار د تل لپاره کوشش کوي چې په مختلفو بڼو او قالبونو کې خپل افکار اسلامي ټولنې ته ورداخل کړی، او بيا دومره د هغو لپاره تبليغات کوي چې بالآخره مسلمانی ټولنې دغه وارد شوی افکار خپل ګڼي، له هغو څخه دفاع کوي، او د هغو پر بنا خپله ټولنه تنظيموي، په تقاضا يې له خلکو سره تعامل کوي، او وګړو ته د هغو له مخې مجازات او مکافات ورکوي، چې د دې ټولې سلسلې شروع له فکرونو کېږي.

که نن په نړۍ کې جګړو ته وګورو نو وينو چې اتيا فيصده جنګ فکري او يوازې شل فيصده يې د توپ، ټانګ او بم جنګ دی. نړيوال پر فکري جګړو په ملياردونو ډالرمصرفوي.

کله چې امريکا افغانستان اشغال کړ نو دلته يې تر اتيا زيات تلويزوني چينلونه او تر يو سل او پنځه اويا پوړې راډيو يې ستيشنونه پداسې يو هېواد کې چې يواځې لس فيصده خلك يې برېښنا لري جوړ کړل. افغانان تر هرڅه زيات ډوډۍ، پله، مکتب، سړك، معلم او کتاب ته ضرورت لري، خو دوئ ورته راډيويي او تلوېزوني ستيشنونه جوړ کړل، دا څه معنا لري؟ د دې معنا دا ده چې کافران وايي چې زه به خپل افکار، نظريات او پروګرامونه په هره وسيله باندې چې وي هر کور او هر فرد ته رسوم.

افغانانو وليدل چې د امريکا له راتګه مخکې د بي بي سي راډيو خپروونه نيم ساعت وه، خو وروسته يې بيا شپه او ورځ خپرونې شروع کړې. همداسې د امريکا غږ راډيو نيم ساعت سهار، نيم ساعت مابنام، او پنځلس دقيقې په غرمه کې خپرونې لرلې، خو اوس شپه او ورځ خپرونې لري. د دې مقصد دا دی چې غرب غواړي خپل نظريات،افکار او د خپل ژوند بڼه زمونږ ټولنې ته د تبصرې، خبر، مضمون، ډرامې، سندرې، بحث او مرکې په اشکالو ورتلقين کړی، تر څو يې د ټولنې هر فرد واوري.

غربي رادیو ګانې د خپلو مفاهیمو د بیان او رسولو لپاره ډمان، ملایان، د پوهنتون استادان، سیاست پوهان، لوبغاړي، او د ټولنې د ټولو طبقو خلك د دې لپاره ورغواړي او په لسګونه ساعته وخت په اختیار کې ورکوي چې د بیلابیلو خلکو په ژبه خپل افکار خلکو ته ور ورسوي.

د مفاهیمو جګړه خطرناکه جګړه ده، او مورږ د تل لپاره د توري جګړه ګټلې، خو د مفاهیمو په جګړه کې پاتې راغلی یو. او پاتې ځکه راغلی یو چې مورږ د فکر جګړې تیاری نه لرو.

که نن وګورو نو وینو چې د اوه پنځوسو په شاوخوا کې اسلامي مملکتونه په دنیا کې وجود لري چې تقریبا یو نیم ملیارد مسلمانان ورکې اوسېږي، خو په دوئ کې نوي فیصده یې په غرب پسې روان دي. پدی معنا چې چا د دوئ قانون منلی، چا یې نظام منلی ، چا یې مکتب منلی، چا یې یونیفارم او مودې او فیشن منلی، چا یې عسکري نظام منلی، چا یې نصاب منلی، چا یې ادبیات او موسیقي منلې، چا یې رسم او رواج منلی، او چا یې د ژوند بڼه منلې ده او ټول په دوئ پسې روان دي. او که څوك پدی پاتې خلکو کې په اسلام باندې په عمل کې کلك ولاړ دي نو هغوئ بیا وروسته پاتې، ناپوه، تنګ نظري او ترهګر ګڼل کېږي.

مورږ به تر هغه د مفاهیمو په جګړه کې له ماتې سره مخ یو چې تر څو مو د مفاهیمو په جګړه کې بریا ثابته کړې نه وي.

ملي وحدت یوه پردی، اصطلاح

د هغو پردیو مفاهیمو له جملې څخه چې د افغانانو په سیاسي ادبیاتو کې ډېر کارول کېږي یو هم د (ملي وحدت)اصطلاح ده. ډېر ځله مورږ اورو چې باید (ملي وحدت) ټینګ کړو، له (ملي وحدتـه) دفاع وکړو...د (ملي وحدت) لپاره دا کار وکړو.. او یا داسې او هغسې باید ونه وایو او یا ونه کړو چې (ملي وحدت) مو پرې خرابېږي. ډېر ځلې ځینې خلك نو خلك لدې امله دځینې اسلامي مفاهیمو له بیانولو منع کوي چې ملي وحدت پرې خرابېږي، او یا له جهاده خلك منع کوي چې ملي وحدت وربانديي

خرابيږي. راځئ پدې ځان پوه کړو چې (ملي وحدت) څه ته ويل کېږي او څه مفهوم افاده کوي؟

راځئ چې د ملي وحدت مفهوم لږ تجزيه کړو چې له څه شي جوړ دی، څه معنا لري؟ اسلام پدې اړه څه نظر لري؟ او مونږ د مسلمانانو په حيث او بيا د يو داسې ولس په حيث چې جهاد يې کړی، د اسلام په لاره کې يې تر دوه ميليونه زيات شهيدان ورکړي او هجرتونه يې منلي دي ددغه مفهوم په تړاو څه موقف ولرو؟ آيا ملي وحدت ومنو که يې ونه منو؟ و يې ستايو او که و يې غندو؟ دفاع ترې وکړو او که يې ردکړو؟

د ملي وحدت تعريف:

د (ملي وحدت) اصطلاح له دوو لفظونو جوړ ه شوې ده چې يو يې (ملي)، او بل يې (وحدت) دی. د (ملي) کلمه له ملت نه اشتقاق شوې ده، او يا يې ملت ته نسبت شوی دی، او د (وحدت) معنی يووالی دی، چې د دواړو ترکيبي معنې هغه وحدت دی چې اساس يې ملت دی. يعنې هغه شی چې خلك يې سره يو کړي دي هغه ملت دی. پدې معنی چې دا اقتصادي يا نظرياتي ديني وحدت نه دی، بلکې هغه وحدت دی چې بنياد يې ملت دی.

ملت څه ته وايي؟

دا چې ملت څه ته ويل کېږي؟ اصلي خبره هم په همدې کې ده، ځکه چې کله مونږ ملت وپېژنو نو بيا (ملي وحدت) هم پيژنو. خو د ملت د پېژندلو لپاره بايد دا خبره واضح کړو چې د ملت تعريف د چا له ليدلوري وکوو؟ ځکه چې ملت په اسلام کې يو مفهوم لري، او په نورو نظامونو يا په اروپايي تعريفونو کې بل مفهوم لري. نو مونږ د کوم تعريف پر اساس ملت جوړوو؟ د اروپايي تعريف مطابق ملت منو او پر اساس يې وحدت راولو، او که د اسلام د تعريف مطابق ملت جوړوو او پر اساس يې وحدت راولو؟

د ملت لغوي معنى:

ملت يو عربي لفظ دي او لغوي معنا يې طريقه ، قانون او لاره ده. په عربي کې وايي:(طريق ممل) يعنې هغه لاره چې خلك وربانديې ډېر تللي راغلي وي. د انبياوو عليهم السلام ملت ته به هم ځكه ملت ويل كېدل چې انبياء عليهم السلام په عين تګلاره ډېر ډېر تللي راغلي دي. نو د ملت لغوي معنې طريقه او قانون ده.

د ملت شرعي معنى:

په شريعت کې ملت (دين) ته ويل کېږي، هغه دين چې الله را لېږلى دى او انبياوو عليهم السلام خپلو امتونو ته رسولى دى.امام قرطبي د ملت په اړه داسې وايي: (اسم لما شرعه الله فى كتبه على ألسنة رسله) يعنې ملت هغه څه ته ويلى کېږي چې الله تعالى د شريعت په توګه د خپلو پيغمبرانو په ژبه رالېږلي وي.

راځئ چې د ښه وضاحت لپاره د قران كريم څو آيتونو ته ځير شو:

١- الله تعالى فرمايي:

﴿ وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَٰهِۦمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُۥ ﴾البقرة: ١٣٠

(څوك به وي چې د ابراهيم له ملته مخ اړوي مګر هغه چې خپل ځان يې بېعقل کړى وي).

دلته د ابراهيم عليه السلام له طريقې، منهج او دين نه په (ملة) سره تعبير شوى دى. امام ابن كثير رحمه الله د دې أيت په تفسير کې وايي:(عن ملة إبراهيم أي عن طريقته و منهجه) يعنې د ابراهيم عليه السلام له ملت نه د هغه عليه السلام تګلاره او منهج مطلب دى.

۲- په بل آيت کې الله تعالى د ملت او دين کلمې سره مترادفې ګڼلې، لکه چې فرمايي:﴿ قُلۡ إِنَّنِي هَدَىٰنِي رَبِّيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ دِينٗا قِيَمٗا مِّلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۚ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴾الأنعام: ۱۶۱.

په قرآن کريم کې ملت يوازې د اسلام دين ته نه دى ويل شوى، بلکې د کفر دين هم د ملت په نوم ياد شوى لکه چې الله تعالى د يوسف عليه السلام په ژبه د هغې زمانې د کفارو دين د ملت په نامه يادوي:﴿ إِنِّي تَرَكۡتُ مِلَّةَ قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ﴾يوسف: ۳۷.

(بې شکه ما د هغو خلکو (ملت) پرې ايښى چې پر الله ايمان نه راوړي او همدوى له آخرت نه هم منکر دي).

دلته يې د کافرانو له دين څخه په (ملت) سره تعبير کړى.

همدارنګه الله تعالى د مشرکانو د قول حکايت کوي چې هغوئ هم دين ته ملت ويل، الله تعالى فرمايي:﴿ مَا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِي ٱلۡمِلَّةِ ٱلۡأٓخِرَةِ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا ٱخۡتِلَٰقٌ ﴾ص: ۷.

د قريشو مشرکانو به رسول الله صلى الله عليه والسلام ته ويل چې:(دا ستا خبرې او طريقه خو په بل دين کې موږ نه وه اوربدلې، دا خو تا له ځانه جوړه کړې).

لوى مفسر امام مجاهد او امام قتاده وايي چې له(الملةالآخرة) څخه يې مقصدد قريشو شرکي دين وو، او ځينې نورو علماوو ويلې چې مراد يې ورڅخه (نصرانيت) وو. يعنى اى محمده!(صلى الله عليه والسلام) دا کومې خبرې چې ته کوې دا خو د قريشو په پخواني ملت يا دين کې نه وې،او نه د نصرانيت په دين کې موجودې وې، دا خو تا له ځانه جوړې کړې دي.

همدارنګه الله تعالى د يهودو او نصاراوو دينونو ته هم ملت ويلي دي، الله تعالى فرمايي:

﴿ وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ﴾البقرة: ١٢٠.

(او يهود او نصارى به هيڅكله هم له تا نه راضي نشي تر هغه چې د دوئ ملت ونه مني). يعنى د دوى تګلاره، نظريات او دين ونه مني.

د اصحاب كهف په كيسه كې چې الله تعالى بيان كړې ده د هغوئ له خولې هم حكايت كوي چې هغه يو يې نورو ته وايي چې كفار به مو خپل دين ته ور وګرځوي:﴿ إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا۟ عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا ﴾الكهف: ٢٠.

(كه دغه خلك په تاسو باندې خبر شي نو تاسې به سنګسار كړي او يا به تاسو بېرته ور وګرځوي خپل دين ته، بيا به نو كله هم كامياب نشئ).

د شعيب عليه السلام مشرك قوم به هم خپل شركي دين ته (ملت) وايه لكه چې الله تعالى فرمايي :﴿ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لَنُخْرِجَنَّكَ يَٰشُعَيْبُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۚ ﴾ الأعراف: ٨٨

(دوئ شعيب (عليه السلام) ته وويل چې يا به تا او ستا ملګري له دې كلي شړو او يا به بېرته زمونږ ملت ته راګرځئ).

نو په دې ټولو آيتونوكې د (ملت) اطلاق په دين باندې شوى دى، او دا مفوم وركې په صراحت سره ښكاري چې د (اسلام دين) د مسلمانانو (ملت) دى، او د (كافرانو دينونه) د كافرانو (ملتونه) دي.

د (ملي وحدت) مفهوم د شريعت له نظره:

دا چې د ملت معنی هم د لغت په لحاظ او هم د قرآن کريم او احاديثو په رڼا کې (دين)ده، نو پر همدې اساس د (ملي وحدت) معنی هم (ديني وحدت) دی. نو له همدې امله د (ملي وحدت) شرعي معنی داده چې ټول هغه خلك چې د يوه دين پيروان وي هغوئ په خپلو کې سره (ملي وحدت) لري.

نو د دې اسلامي تعريف له مخې هر مسلمان شخص که هغه پښتون دی، که تاجك، که امريکايی، که چينايی او يا که له کوم بل قوم څخه وي او د نړۍ په هر ګوټ کې وي خو چې (لاإله إلاالله، محمد رسول الله) وايي، باور ور باندې لري، او شرائط يې پر ځای کوي، هغه د دې ملت جزء دی او مور له هغه سره (ملي وحدت) لرو، او هر مسلمان د دې (ملت) فرد دی.

خو پوښتنه دا ده چې آياموجود سيکولر نظامونه او اشخاص دغه ډول د (ملي وحدت) تعريف او حکم له مسلمانانو سره منې؟ معلومه خبره ده چې هغوئ کله هم د (ملت) لپاره دغه اسلامي تعريف او مصداق نه مني.

د (ملي وحدت) پورتنی تعريف د کوم شخص د فکر زېږنګنده نه دی، بلکې د قرآن کريم واضح مفهوم دی، خو د سيکولرېزم (بې دينۍ) پيروان يې ځکه نه مني چې هغوئ د ملت تعريف د اسلام له نظره نه بلکې د معاصرو سيکولرو اروپاييانو له ليدلوري کوي چې په لاندې ډول دی:

(ملي وحدت) د سيکولرانو له نظره:

سيکولران د (ملت) لپاره د اسلامي تعريف پر ځای د اروپاييانو تعريف مني او دهمغه تعريف له مخې له خلکو او ټولنو سره تعامل کوي.

اروپاييان (ملت) داسې تعريفوي:

د اکسفورډ قاموس چې په ټول غرب کې يو منل شوی او معتمد قاموس دی ملت په دې ډول تعريفوي:

Nation: a large community of people usually sharing a common history, culture, and language and living in a particular territory and under one government.

د دې تعريف حاصل دادی چې : (ملت د خلکو له هغې لويې ټولنې څخه عبارت دی چې په يوه محدوده سيمه کې تر يوه سياسي نظام لاندی اوسيږي او په خپلو منځونو کې مشترکه ژبه، مشترک تاريخ او مشترک فرهنګ لري).

په پورتني تعريف کې په قطعي ډول د (دين) ذکر نشته. که د پورتني تعريف لپاره په افغاني ټولنه کې مصداق جوړوو نو: د افغانستان مسلمان، هندو، مرتد شوی نصرانی، کمونست او نور نا مسلمان اقليتونه بايد ټول يو (ملت)وګڼو. او دا هغه څه دي چې په ښکاره له اسلام سره ټکر کې دي.

قران خو کمونيستان، سيکولران، مرتدين، او نور کافران د مسلمانانو دښمنان ګڼي. نو مورږ ولې بايد له هغوئ سره (ملي وحدت) ولرو؟

خو پورتني تعريف ته په کتلو سره هر کافر چې د افغانستان تبعه دی زمورږ د ملت فرد کېږي. او نه شو کولی چې د افغانستان يو کافر تبعه ته ووايو چې ته زما د ملت فرد نه يې.

يو امريکايي مسلمان چې په امريکا کې اوسيږي، او بل مسلمان چې په افغانستان کې اوسيږي د قرآن کريم له مخې دواړه د يوه (ملت) غړي دي، او په خپلو کې سره (ملي وحدت) لري، خو د اروپايي تعريف له مخې دوئ دواړه د جلا جلا ملتونو غړي دي.

د تأسف ځای دا دی چې په افغانستان او نورې اسلامي نړۍ کې نظامونو او فکري جهتونو مسلمانانو ته (ملت) او (ملي وحدت) د غربي سيکولر تعريف له مخې ور تلقين کړی او تعريف کړی دی، او د (ملت) او (ملي وحدت) تعريف يې له هغه تصوره وښتلی دی چې لغت او اسلامي شريعت يې وړاندې کوي.

سيکولرانو دا هر څه د دې لپاره کړي چې د کافر او مسلمان تر منځ د فرق کولو نظريه له منځه يوسي، او ټول د داسې يوه ملت افراد وګڼي چې عقيده ورکې د پېژندګلوی معيار نه وي، بلکې کافر او مسلمان دواړه ورکې مساوي حيثيت لري. له همدې امله خو نظامونه دلته د هر هغه فکر او نظريې مخنيوی او مخالفت کوي چې خلك د کفر او اسلام پر اساساتو سره وېشي.

د (ملي وحدت) د اروپايي تعريف پلويان او له هغوئ څخه متأثره او له دين څخه ناخبره اسلام ته منسوب خلك هم خلکو ته تو صيې کوي چې په مسلمانو هېوادونو کې به د کمونستانو، لبرالانو،نشنلستانو او د نورو کفري او غلطو نظرياتو د پيروانو په خلاف به د دښمنۍ دريځ نه نيول کېږي او د منحرفو عقايدو مخنيوی به يې ځکه نه کېږي چې له دې کارونو (ملي وحدت) ته صدمه رسېږي.

په پورتنۍ معنی (ملي وحدت) يو طاغوت دی چې تر هرڅه محترم او مقدس ګڼل کېږي. او دا نظريه يو داسې بوت ګرځېدلې چې د هغې پيروان يې عبادت کوي او تر الله، رسول، قرآن، عقېدې، اخلاقو او ټولو دينې ارزښتونو يې لوړه ګڼي!

مورږ د مسلمانانو په حيث د (ملي وحدت) کوم تعريف اختيار کړو؟

د اروپايانو پورتنی تعريف به ښايي هغو خلکو ته د منلو وي چې (دين) ته هېڅ اعتنا نه لري، ځکه چې د هغوئ له نظره د هر چا معبود د هغه خپل هوی او هوس دی، او د هغوئ په عرف کې د دين منل او نه منل يو شخصي کار دی. خو د اسلامي شريعت له مخې د (ملي وحدت) اروپايي تعريف مردود او يوه کفري نظريه ده. که مورږ ځانونو ته مسلمانان وايو او اسلام خپل دين ګڼو نوبايد د(ملت) تعريف هم له اسلامه واخلو.

اسلامي شريعت ملت (دين) او (تګلاري) ته وايي او هر څوك چې له مورږ سره په دين کې شريك وي مورږ له هغو سره (ملي وحدت) لرو. نو پر دې اساس مسلمانان ټول يو (ملت) دي، او کافران نور ملتونه دي چې د

واحدې جغرافيې، واحد سياسي نظام او د مشترکو ژبو او مصالحو يو والی مور له هغوئ او هغوئ له مور سره يو ملت نشي ګرځولی، او نه د مسلمانانو او هغوئ تر منځ (ملي وحدت) راوستلی شي.

نو پر همدې بنسټ مور مسلمانان که هر چېرې يو ټول سره يو ملت يو، او مسلمان مالیزیايی، مسلمان روسی، مسلمان امریکايی مسلمان افغان ټول د يو ملت افراد دي. هر څوك مو چې سره بېلوي هغه له اسلامه ناخبره او يا زمور دښمن دی. مور يو امت او يو ملت يو، ځکه الله تعالی مور ته فرمايلي دي چې :﴿ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَٰهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّىٰكُمُ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴾الحج: ۷۸.

(ستاسو د پلار ابراهيم ملت دا وو، او هغه تاسو مسلمانان نومولي ياست).

مور هغه خلک څنګه په خپل ملت کې شريك وبولو چې زمور دين او عقيده نه مني، زمور ازادي نه مني، زمور د دښمن د بيرغ تر سيوري لاندې درېږي او زمور د دښمن ټوپك په مور پسې را اخلي، خو مور يې بيا هم يوازې د دې لپاره په خپل ملت کې وګڼو چې د وينې او خاورې شراکت راسره لري؟! او يا د دې لپاره چې زمور په ژبه غږېږي؟!

آيا مور د خپلې ژبې لپاره خپل قرآني مفاهيم پايمال کړو؟! آيا د (ولاء اوبراء) عقيده چې په حقيقت کې د ايمان (محك) دی پريږدو چې ملي وحدت پرې خرابېږي؟! آيا د اروپايي تعريف لپاره د اسلامي لارښوونو مخالفت وکړو؟!

د پردیو مفاهيمو او نظرياتو رائجېدل په اسلامي ټولنوکې خطرناك حدته رسېدلي دي. او مسلمانان يې تر ډېره حده بې لارې کړي او له خپلو عقايدو اواصيلو اسلامي مفاهيمو لرې کړي هم دي.

ملي وحدت که سياسي وحدت؟

د اروپايي تعريف مطابق پورتني وحدت ته که د (ملي وحدت) پر ځای (سیاسی وحدت) وویل شي نو بې ځایه به نه وي، ځکه چې په سیاسي وحدت کې کافر هم له مسلمانانو سره په یو هېواد کې یو ځای اوسېدی شي، خو د هر چا حکم او حیثیت به خپل خپل وي . رسول الله صلی الله علیه وسلم هم له کفارو سره یو سیاسي ټرون کړی وو، او د اسلامي شریعت له مخې (اهل الذمه) هم د مسلمانانو د سیاسي نظام په دائره کې ژوند کولی شي، او خپل حقوق ، وجایب او مسؤولیتونه لري .

د پای خبرې:

دښمن غواړي د مسلمانانو په منځ کې د (ولاء او براء) یا د اسلام پخاطر د دوستۍ او دښمنۍ مفاهیم د مسلمانانو له ذهنونو وباسي. او د همدې لپاره یې اکثره اصطلاحات داسې جوړ کړي چې د مسلمان او کافر تفاوتونه له مینځه وباسي، لکه نړیوال قوانین، نړیواله ټولنه، نړیواله محکمه چې د (ګلوبلائزیشن) مفهوم یې د ټولو خلاصه ده، او هغه په دې معنی چې د ټولی نړۍ خلك دې یوه عقیده، یوه نظریه، یو نظام او یو ډول معیارونه ولري.

همدا رنګه لکه چې په پیل کې مو یادونه وکړه، دښمن د خپلو افکارو او مفاهیمو د راصادرولو لړۍ دومره په قوت سره پیل کړې او مسلمانو ټولنو ته یې تر هغه وخته ورتلقین کوي چې دغه پردې مفاهیم ورته بیا پردي نه بلکې خپل ښکاره شي، او مخالفت یې ونه کوي.او که بل څوك یې هم په وړاندې راپورته شي نو دوئ ته دې بد ښکاره شي.

مورږ ته د مسلمانانو په حیث ضروري ده چې د نظریاتو په منلو او او د اصطلاحاتو په کارولو کې ډېر دقیق او ډېر محتاط و اوسو،ځکه چې الله تعالی پدې هکله په قرآن کریم کې مسمانان د کفارو د اصطلاتو له کارولو منع کړي دي، او ورته یې فرمایلي چې د (راعنا) د کلمې پر ځای د (انظرنا) کلمه ووایاست، ځکه چې لومړۍ کلمه د یهودو (اصطلاح) وه او بد مقصد یې درلود، که څه هم چې په ظاهره یې له دوهمې سره په معنی کې فرق نه درلود.

د (مورچل) مجله په افغانستان کی د غرب د ماتې عینی شاهد او د روان جهادي تاریخ امین

د صلیبی غرب د یرغل په مقابل کې د جهاد ببلابېل عسکري، فرهنګي، فکري او سیاسی مورچلونه خپل نقش لري چې د هر مورچل ساتونکي د دښمن په مقابل کې په پوره صبر، استقامت او درایت آګاهانه مقابله کوي، او د غرب په لاس د افغانستان د مستعمره کېدلو د مخنیوي او په هغه کې د اسلامي نظام د قائمولو لپاره د دې هېواد مسلمان بچیان د جهاد او قربانۍ په میدان کې د دښمن مقابلې ته تیاروي.

که له یوه لوري مجاهدینو دښمن په پوځي ډګر کې له ماتې سره مخ کړ او دا دی اوس یې تېښتې ته اړ کړی، نو له بل لوري د جهاد په صف کې د قلم او فرهنګ د سنګر خاوندانو د جهاد د فکري، فرهنګي، مطبوعاتي او د رواني (روحي) جګړې مورچلونه داسې وپالل او د مقابلې لپاره یې تاوده وساتل چې دښمن یې د سلګونو راډیوګانو، تلویزونونو، انټرنټي ویبسایټونو او د زرګونو کرایي او پردي پالو لیکوالانو، شاعرانو، مسلکي او نامسلکي ژورنالیستانو او په سلګونو د فکري، فرهنګي او تحقیقاتي مراکزو په لرلو مقابله ونه کړای شوه.

د جهاد د مطبوعاتو فکري او فرهنګي فعالیتونو د الله تعالی په فضل او بیا د دې فعالیتونو د ترسره کوونکو او منظموونکو مجاهدینو په مټ وکولی شول چې د یوه داسې نړیوال کفري ائتلاف په مقابل کی د ملت ځوانان د مقابلې لپاره ودروي چې په ملیاردونو ډالره یې زمونږ د مسلمان ولس د تسخیرولو په لاره کی مصرف کړل.

معاصرو جهادي مطبوعاتو هم د جګړې مشروعیت او حقانیت ثابت کړ، او هم یې د مقابلې لپاره د یو بادرکه ځوان نسل روزنه وکړه. هم یې د دښمن توطیې رسوا کړې، او هم یې خپل ولس او خپلو مجاهدینو ته په

پراخه پيمانه د اسلام فکري ادبيات وړاندې کړل، او پداسې حال کې يې دکفري نړۍ له مطبوعاتي جريانونو سره سيالي وکړه چې وسائل، مادي امکانات، مسلکي تجربه او دکار لپاره د اطمينان او استقرار فضا يې د دښمن له وسائلو او مجهز وضعيت سره د مقايسې وړ نه وو.

د جهادي مطبوعاتو په کتار کې چې په خاص ډول د (مورچل) جهادي مجلې کوم ستر مسؤوليت تر سره کړ هغه يو بې مثاله مسؤليت دی چې تر پېړيو پېړيو به يې اثر پدې خاوره او ولس کې پاتې وي، او د راتلونکو نسلونو مجاهدين، مبارزين او مؤرّخين به يې د احسان پوروړي وي.

د (مورچل مجلې) د دې تر څنګ چې خپل ولس او خپلو مجاهدينو ته يې دينې، جهادي او اجتماعي مفيد مضامين وړاندې کړل تر ټولو مهم او ستر کار يې دا وکړ چې د غرب په خلاف د وران جهاد په جريان کې يې د ټولو جهادي علمياتو تفصيلات په مستند ډول په خپله غېږه کې داسې خوندي کړل چې د هر عمليات ځای، وخت، حجم، دښمن ته ور اووښتي تلفات او په عملياتو پورې اړوند نور جزئيات ورکې په دقيق ډول توثيق شوي دي.

(مورچل مجلې) د روان جهاد د پېښو او پوځي جريانونو د عيني شاهد په توګه د راتلونکو نسلونو تاريخ ليکونکو، فرهنګيانو، څېړونکو او مؤلفينو ته داسې يو باعتباره او مستند آرشيف پرېښود چې د امريکا د جناياتو او د دې ولس د اسلامي مقاومت هر اړخيز تصوير ورکې په رانه ډول داسې خوندي شوی چې هېڅ معاند به ورڅخه انکار ونه کړای شي.

د مورچل جهادي مجلې په حقيقت کې د يوه ستر مجهز تحقيقاتي مرکز کار تر سره کړی، او د هېواد له ګوټ ګوټ څخه يې د دې لويې جګړې د عملياتو ټول جزئيات يوازې د يو څو تنو قلمي او مطبوعاتي سنګر دارانو په لاس په دومره لويه پيمانه راټول کړي او توثيق کړي دي چې که دا کار کومې غربې تحقيقاتي اداري کولای نو بايد په سلګونو مامورين، ښه ډېر

اتصالاتي او ترانسپورتي وسائل او د هر کال لپاره په لسګونو ميليونه ډالره بوديجه يې لرلی.

د دې لوی او ستومانوونکي کار په دقيق او منظم ډول ترسره کول پدې دلالت کوي چې د دې (مورچل) ساتلونکي د خپل کار په جهادي، علمي او تاريخي اهميت پوه دي، او پدې لار کې يې هرې سختۍ او ابتلا ته خپله د صبر او استقامت اوږه ورکړې ده.

د دې (مورچل) ساتونکي که له يوې خوا ډېر ډېر د تقدير وړ او د دعاوو مستحق دي نو له بلې خوا د دوستانو له مشورو مستغني او د ناقدانو له نيوکو پورته هم ندي. نو په همدې اساس زه هم د داسې يو چا په حيث چې د جهاد جريانات او د هغو مطبوعاتي بهير څارم چې پدې لړ کې د(مورچل) مجله هم په دقت سره لولم او کله ناکله يو نيمه ليکنه هم ورته کووم دې (مورچل) او د هغه ساتونکو ته لاندې څو يادونې او سپارښتنې وړاندې کووم :

۱ – سره لدې چې د (مورچل) مجله د روان جهاد د پېښو او جريانونو د تاريخ په توثيق او تدوين کې ستر مسؤوليت ادا کوي، خو بياهم (مورچل) هسې لکه چې له نامه يې ښکاري يوه (عسکري) مجله نه بريښي. او دا ځکه چې د مجلې د مضامينو په برخه کې پوځي مضامين يا نشته او يا هم ورکې کله ناکله په ډېر سطحي ډول يو څه راغلي وي.

د مجلې د مضامينو په برخه کې زياته برخه فقهي، عمومي ديني، تاريخي او سياسي مضامين وي، او دا پداسې حال کې چې د اسلامي امارت فرهنګي کميسيون د همدغه ډول مضامينو لپاره دري نوري د(څرک)، (شهامت) او (حقيقت) په نومونو مجلې هم لري.

ښه به دا وي چې د (مورچل) مجله لکه چې له نامه يې ښکاري يوه پوځي تعليمي مجله وي، او ډېر اهتمام يې د اسلام پر پوځي تاريخ، د اسلام د پوځي فاتحينو او د هغوئ پر جنګي کارنامو، پر پوځي، امنيتي او استخباراتي علومو او فعاليتونو، پوځي استحکام، د عسکري پېښو او

جنګي عملياتو پر پوځي تحليل، په ولس کې د مقاومت د فرصتونو او وړتياوو پر پيدا کولو او غښتلي کولو، مجاهدينو ته د جنګي تکتيک او تخنيکي مهارتونو په ورښودلو، د دښمن پر هراړخيزې پېژندګلوی، د دښمن د جنګي او ستراتيژيکو انګيزو او مقاصدو پر تشخيص، په هېواد کې د دښمن د داخلي ملګرو پر معرفې او د هغوئ د هويت او د هغوئ د مقاصدو د ماهيت پر تشريح، مجاهدينو ته يې د خپل قوت او د دښمن د ضعف د نقطو پر ورښودلو، د رواني (روحي) جګړې پر اساليبو او د تبليغاتي او فکري جګړې لپاره په مجاهدينو کې د وړتيا وو پر پيدا کولو او پاللو وي.

د دغه ډول مضامينو او موادو د برابرولو لپاره بايد له پوځي ماهرينو، پوځي اړواپوهانو، د عسکري علومو له استادانو او د حربي پوهنتونو له تعليمي نصابونو څخه استفاده وشي.

دا چې مجاهدين اوس پداسې وضعيت کې ندي چې د پوځي روزنې لپاره دې حربي پوهنتونونه، پوځي اکاډمۍ او تعليمي غونډونه ولري، نو په کار ده چې د پوځي روزنې دغه تشه تر يوه حده که څه هم چې په تيوريک شکل هم وي د (مورچل) مجلې له لارې ډکه شي. پدې کار سره به له يوې خوا په پراخه پيمانه په مجاهدينو او د ولس په ځوانانو کې د دښمن په مقابل کې پوځي وړتيا پيدا شي، او له بل لوري به (مورچل) يوازې د جهاد د تاريخ د توثيق يوه مجله نه وي، بلکې په رښتيا به هم يو (عسکري مورچل) او روزنيز ه مجله وي.

۲ - همدا اوس د اسلامي نړۍ له بېلابېلو سيمو مجاهدين په انټرنيټ کې ډېرې قوي عسکري خپرونې او مجلې لري، که د مورچل د مجلې مسؤولين د همدغو جهادي عسکري مجلو له چلوونکو سره خپلې تعليمي او مطبوعاتي هڅې همغږې کړي او د هغو له ليکوالانو څخه د پوځي علومو او مضامينو په ډګر کې استفاده وکړي نو مورچل به په لږ وخت کې دغه تشه هم په ښه ډول ډکه کړای شي.

د امت علماء او د هغوئ پوځي ليکنې او نظريات د امت مشترکه هستي ده چې بايد په هر هېواد کې له هغو څخه د هماغه هېواد د حالاتو او تقاضاوو مطابق کار واخيستل شي. همدغه کار په طب، صنعت ، تخنيک او نورو ټولو ډګرونو کې په نړۍ کې دود دی.

۳ - دا چې د (مورچل) مجلې د امريکايي او نورو غربي يرغلګرو په خلاف د مجاهدينو په لسګونو زره عمليات په دقيق ډول په خپله غېږه کې خوندي کړي دي نو د دغو معلوماتو د لاډېر مؤثريت او خوندیتوب لپاره مې د دې مورچل سنګردارانو ته دا وړانديز دی چې د مورچل د مجلې د ټولو ګڼو د جهادي عملياتو د خبرونو د برخې محتوی چې تيار په کمپيوټر کې ورسره شته په يوه منظم او علمي شکل چې د هر ولايت برخه ورکې جلا را ټوله شوې او د تاريخونو تسلسل يې د کلونو او مياشتو پر اساس رعايت شوی وي په يوه يا څو جلدونو کې هم چاپ کړي او هم يې د کمپيوټري برقي کتاب E book په ډول ترتيب کړی، او کېدای شي دې کتاب ته (د يرغل او مورچل) او يا کوم بل مناسب نوم ورکړ شي، نوټدې کار سره به د دې ستر جهاد د مورچل ټولې لاسته راوړنې په کتابي شکل خوندي شي، او دغه کتاب به ديو لوی علمي او تاريخي سنداو مأخذ په ډول د افغانانو د جهاد او د غرب د ماتې عيني شاهد وي. کتاب به کتابخانو او علمي مجامعو ته لاره پيدا کړي، او د راتلونکو ډېرو نسلونو لپاره به د پرديو په مقابل کې د مقابلې يو سرمشق او الهام بښونکی مرجع وي.

مونږ که پرون هم د بېلابېلو تنظيمي سياسي مجلو ترڅنګ دغه ډول يو د جهاد د سترو پېښو واحد مورچل درلودلای نو نن به مو د ولس له حافظې څخه د روسانو او کمونستانو په مقابل د ستر جهاد د سلکونو زره سترو کارنامو تاريخونه نه وتل، او نه به هم د امريکا په لاس د جوړې اداري د تعليمي نصاب او اساسي قانون په مقدموکې هغه ستر جهاد د يوه (ناورين) او (تېرو ناخوالو) په نامه نه يادېدل. او نه به هم نن غرب پلوو

سيکولرو د دې ولس د دېرشو کلونو جهادونه او قربانۍ د تعليمي نصاب له تاريخه په آسانه حذفولی شوای.

د پرونۍ جهاد د تاريخونو او سترو کارونامو د خوندي کولو لپاره د هغه جهاد په پای کې ډېرو (استادانو!!؟)،(فرهنګيانو!!؟) او مشهورو تنظيمي ليکوالانو له اسلامي مؤسسو څخه (د جهادي دائرة المعارف) د جوړولو په نامه ښې ډېرې پيسې (نوش جان) کړی، خو په عمل کې يې نه يوازې دا چې څه ونه کړل، بلکې لاړل له يوې مخې د غربيانو لخوا په جوړو شويو مؤسساتو، تحقيقاتي مراکزو او نشراتي ادارو کې منسجم شول، او اوس د هغوئ لپاره په کار اخته دي.

نو د دې لپاره چې دغه ترخه تجربه يو ځل بيا تکرار نشي ښه به داوي چې د دې ستر جهاد ستړي کارنامې په خپل لاس په داسې حال کې په خپله خوندي کړو چې لا تر اوسه د غرب او نورو مغرضو کړيو د تحريف او تبديل ګوتې ندې ور اوږدې شوي.

د اسلامي امارت فرهنګي کميسون او د (مورچل) سنګرداران که دغه کار هم همداسې په امانت او متانت وکړي لکه چې دغه تاريخونه او پېښې يې راټولې کړې او توثيق کړې دي نو د دې جهاد له عظيم تاريخ سره به يې ستر احسان کړی وي.

۴- دا چې د (مورچل) مجلې لاله پخوا څخه په خپله غېږ کې د (انځوريز مورچل) په نامه د مجاهدينو د بريووو او د دښمن دماتې واقعي صحنې خوندي کړې دي نو په کار ده چې د مورچل اداره او يا هم فرهنګي کميسيون له همدغو عکسونو سره د دښمن د ماتې او د هغه د تلفاتو د صحنو په زرګونو نور عکسونه ملګري کړي، او هم د هري صحنې د وضاحت لپاره د هغې د اړوندو معلوماتو مختصر نوټ ورسره وليکي او بيا يې پر ښه کاغذ په رنګين او مجلد ډول په څو ژبو کې چاپ کړي او هم يې په انټرنټ کې خپور کړي نو دا به د جهاد د بريووو او د دښمن د ماتې يو داسې تاريخي او مستند شاهد وي چې هېڅوک به انکار ورڅخه نشي

کولی. دا کار د دې ترڅنګ چې خپل خاص معنوي او فرهنګي ارزښت لري په افغانستان، سیمه او نړۍ کې د خرڅلاو ښه مارکېټ هم لرلی شي.
په پای کی د دې مورچل پالونکو، ساتونکو او ټولو سنګردارانو ته له الله تعالی څخه د مزید توفیق غوښتونکی یم، الله تعالی دې نور هم د دوئ په نیتونو کې اخلاص، په عزم کې رسوخ، په کار کې برکت او په قلم کې زور او تاثیر پیدا کړي. آمین.

د جهادي خپرونو پر مفاهيمو د نوي غور ضرورت

پر افغانستان د امريکا تر بيرغ لاندې د غرب يرغل يوازې د افغانانو پر خاوره او سياسي استقلال يرغل ندی، بلکې دا يو هر اړخيز يرغل دی چې د خاورې د نيولو او د افغانانو د سياسي استقلال د سلبولو تر څنګ د افغانانو دين، فکر، اخلاق، ټولنيز جوړښت، ټولنيز ارزښتونه او د آزادۍ غوښتنې او آزادۍ پالنې روحيه يې هم تر ګوزار لاندې نيولې ده، ځکه چې يرغلګر پوهېږي چې همدغه ديني، اخلاقي او ټولېز ارزښتونه دي چې تل يې افغانان د دښمن په خلاف د مقابلې په صف کې درولي دي.

پدې جګړه کې چې د خاورې آزادول او د سياسي استقلال بېرته ګټل له افغانانو څومره هلې ځلې او قربانۍ غواړي له دين، فرهنګ او ټولنيزو ارزښتونو څخه دفاع له افغانانو څخه تر هغو ډېرې علمي، فکري، فرهنګي او نورې لارښوونکې او څېړنيزې هلې ځلې او ستړياوې غواړي. ځکه چې زمور جګړه د کوم شډل او بې فرهنګه دښمن په خلاف نه ده، بلکې مور د داسې دښمن په خلاف په جګړه اخته يو چې د خپل علم، فکر، فرهنګ، ټکنالوژۍ او پراخو او دقيقو پلانونو او سياستونو په زور يې تقريباً ټوله نړۍ لاندې کړې ده. له همدې امله بايد زمور جهادي مطبوعات او زمور فکري ادبيات زمور د جهاد او مبارزې د لارې په لارويانو کې دا ورټيا پيدا کړي چې هم د جګړې په ډګر کې په مېړانه او شعوري ډول د دښمن مقابله وکړای شي، او هم په پوهه، مهربانۍ او حکمت خپل ولس په ځان پسې روان کړای شي.

زمور مطبوعات او خپرونې بايد د اسلامي نړۍ په خلاف د روانې هر اړخيزې صليبي جګړې په تر ټولو خطرناکې مرحلې کې د جهاد بهير لا څپاندکړي، او د مجاهدينو د لارښوونې په مقصد هغوئ ته داسې خپرونې

ولري چې د هغوئ ارمانونه، تګلاره او اهداف ورته روښانه کړي، او له دښمن سره د تعامل لپاره داسې لارښود ورته وړاندې کړي چې د (ولاء او براء) ټولې غوښتنې او احکام ورکې په رانه ډول بیان شوې وي.

دغه ډول خپرونې له انحراف څخه د جهاد او مجاهدینو د ژغورلو وسیله او د جهاد د لارویانو او مؤمن ولس شدید ضرورت دی، ځکه چې په ټوله نړۍ کې د دښمن مېډیا او مطبوعاتو د امریکا او نړیوال صهیونیزم د طرحه شوو پلانونو پر اساس د اسلام او جهاد د مفاهیمو په تحریف پسې راخیستې ده.

غربي او په اسلامي هېوادونو کې په غرب پورې تړلې مېډیا او مطبوعات ټول هڅه کوي چې د اسلام مفاهیم داسې تحریف، تفسیر او تعبیر کړي چې له مسیحیت، مادیت، لیبرالیزم او ډیموکراسیۍ سره یې هېڅ توپیر پاتې نشي. او جهاد چې په اسلام کې تر ټولو لوړ عبادت (ذورة سنام الإسلام) دی په (تروریزم) او (ورانکارۍ) بدنام کړي، تر څو د اسلامي امت ځوانان پر دغه عبادت بې باوره او له خپل امت څخه د دفاع کولو د مسؤولیت له احساس څخه یې د انحرافونو، مادیاتو او شهوتونو په لور بې لارې کړي.

غرب د مسلمانانو په خلاف په فکري جګړې او د اسلام او جهاد د شرعي مفاهیمو په تحریف کې یوازې نه دی، بلکې ډېر شرعي علم ته منسوب د اسلام له روح څخه ناخبره ملایان، مفتیان، پیران، د مدارسو مسؤولین او تش په نامه د اسلامي تنظیمونو منسوبین یې هم له ځان سره ملګري کړي دي، او د هغوئ په وسیله د امت ځوانان او عام ولس د مجاهدینو له مرستې او ملاټړ څخه ایساروي، تر څو د یرغلګرو کفارو په مقابل کې جنګېدونکي مجاهدین د مسلمان امت له ملاټړ څخه محروم کړي.

د دښمنانو له طرفه د اسلامي او جهادي مفاهیمو د تحریف د مخنیوي ترڅنګ دېته هم شدید ضرورت لیدل کېږي چې پخپله مجاهدین او د اسلامي نظام د قائمولو لپاره مبارزین د اسلام په حقیقت ځانونه ښه پوه

کړي، مجاهدينو ته د جهاد شرعي حيثيت واضح کړای شي، او د جهاد او فکري مبارزې د هرې مرحلې اهداف او تګلارې ورته تشخيص او بيان کړای شي، ترڅو په پوره بصيرت او درايت د دښمن هر اړخيزه مقابله وکړي، او د حالاتو لوړ او ځوړ هغوئ د جهاد له دوام څخه ستومانه نه کړي.

زمونږ جهادي خپرونې بايد له سطحيت څخه ووځي او د لاندې اهدافو او مقاصدو لپاره ښه پراخه او ژور کار وکړي:

۱ – جهادي خپرونې بايدکوښښ وکړي چې افغان مجاهد ملت د اسلام او جهاد له حقيقي مفاهيمو او مقاصدو نور هم ښه باخبره وساتي، او پدې هکله د اسلام د دښمنانو لخوا د اسلامي شريعت او جهاد په خلاف راولاړو شوو شکوکو او شبهاتو ته شرعي علمي او منطقي ځواب ووايي. ځکه چې دښمنان هڅه کوي د ډول ډول وسوسو او شبهاتو په مطرح کولو نوی نسل د اسلامي شريعت د تطبيق او د جهاد د فريضې په اړه شکمن کړي، او بالعکس يې له دښمن سره (سولې)، (د جهاد پرېښودو)، (ډيموکراسۍ) او نورو غربي افکارو او نظرياتو د وربللو له لارې د اسلام په مخالفت کې يې په خپل صف کې ودروي.

۲ – جهادي خپرونې بايد نوي نسل ته د دې حقيقت وضاحت وکړي چې جهاد د الله ﷻ له لوري يوه لويه فريضه ده چې مسلمانان شرعاً د هغې په ترسره کولو مکلف دي. او هم بايد دا حقيقت خلکو ته څرګند کړي چې مسلمانان ټول يو امت دي او اسلامي نړۍ د هغوئ مشترک کور دی چې له هغه څخه دفاع او په هغه کې د اسلام د نظام حاکمول د ټولو مسلمانانو مشترک مسؤوليت دی، او پر همدې اساس د ټولې نړۍ ريښتني مجاهدين په خپلو کې سره وروڼه، د يوه هدف خاوندان او د يوې لارې لارويان دي.

ټولې هغه هڅې چې مسلمانان يو له بله سره ببلوي، او ټول هغه استعماري پلانونه چې اسلامي نړۍ يې وېشلې او ټوټه ټوټه کړې ده په حقيقت کې د اسلام او مسلمانانو د له منځه وړلو اساسي عوامل دي چې

مسلمانانو ته د هېڅ اعتبار ور نه دي، او د هغو دله منځه وړلو لپاره هم آهنګ کوښښونه يو شرعي ضرورت او د وخت مبرمه تقاضا ده.

د اسلامي نړۍ مجاهدين شرعاً پدې مکلف دي چې د نړۍ په هر ګوټ کې د خپلو مظلومو او مستضعفو مسلمانو وروڼو مرستې ته د امکان تر حده ځان ور ورسوي او د سيمې مجاهدين هم بايد ورغلي مجاهدين د حالاتو او امکاناتو په پام کې نيولو سره سم په خپلو صفونو کې تنظيم کړي. دا داسې يو شرعي حکم دی چې تر ټولو سياسي او سيمه ييزو مصالحو بايد لوړ وګڼل شي، الله ﷻ د مسلمانانو د دغه شرعي مسؤوليت په اړه فرمايي: ﴿وَإِنِ ٱسۡتَنصَرُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ فَعَلَيۡكُمُ ٱلنَّصۡرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٞۗ﴾الأنفال: ٧٢.

ژباړه: (او که چېرې مؤمنان له تاسې څخه په دين کې مرسته وغواړي نو پر تاسو د هغوئ مرسته کول فرض دي، خو د هغه قوم په مقابل کې نه چې ستاسې او د هغوئ تر منځ کوم د جګړې نه کولو تړون موجود وي).

رسول الله ﷺ هم فرمايي:

(المسلم أخو المسلم، لايخونه، ولايكذبه، ولايخذله، ولايظلمه، ولايُسلمه، كل المسلم على المسلم حرام، عِرضه، وماله، ودمه، التقوى هاهنا – وأشار إلى القلب – بحسب امرىء من الشر أن يحقر أخاه المسلم) رواه مسلم.

ژباړه: (مسلمان د مسلمان ورور دی، نه به خيانت ورسره کوي، نه به دروغ ورته وايي، نه به يې دښمن ته يوازې پرېږدي، نه به ظلم ورباندې کوي او نه به يې دښمن ته ورسپاري. د مسلمان هر څه پر بل مسلمان حرام دي، ناموس يې، مال يې او وينه يې. تقوى دلته ده – او بيا ېې زړه ته اشاره وکړه – د يو چا لپاره همدا شر بس دی چې خپل مسلمان ورور سپک وګڼي).

دښمنان غواړي مجاهدين د قومونو، سيمو، فقهي مذاهبو او د فکر پر بنسټ پر بېلابېلو ډلو ووېشي، اهداف او توجهات يې يو له بل څخه بېل معرفي کړي، پداسې حال کې چې غربيان بيا په خپله د يو ځای کېدلو او په خپلو منځونو کې د سرحدونو د له منځه وړلو په لور ور روان دي. شرقي او غربي اروپا چې يو وخت يوه له بلې سره په اوږدې جګړې کې اخته وې اوس يې تقريباً ټول اروپايي هېوادونه په يوه (اروپايي اتحاد) کې سره يوځای شوي چې مشترك پارلمان، مشترکه سکه، مشترك پوځي تړون او د اسلام په خلاف مشترك موقف لري، او په مشترك ډول په ټوله اسلامي نړۍ کې د حقيقي مسلمانانو په خلاف جنګېږي.

۳ - جهادي خپرونې بايد مسلمانان وهڅوي چې په ټولې نړۍ کې د مسلمانانوله ملي او نړيوالو قضاياؤ څخه دفاع وکړي، او هم په افغانستان او سيمه کې د ټولو هغو سياسي، فکري، اجتماعي، اقتصادي، ادبي، فرهنګي او نورو تشکيلاتو په اړه چې د اسلام دښمنو ځواکونو او هېوادونو له لوري رامنځته شوي خپلو لوستونکو ته کره معلومات وړاندې کړي، او د هغوئ له هغو پروګرامونو، توطيو او فعاليتونو خپل مسلمان ولس خبر کړي چې له اسلام او اسلامي نظام سره يې د مخالفت لپاره دلته په کار اچولي دي، ترڅو د پردیو لخوا دغه ګومارل شوي (سيکولر) عناصر مسلمانانو ته رسوا شي، او د تباه کوونکو فعاليتونو مخه يې ونيول شي.او دا ځکه چې نن کفارو ټوله اسلامي نړۍ د هغو اشخاصو، مؤسساتو، حکومتونو او فکري جهتونو په مټ د ځان لپاره تسخير کړې چې ځانونه مسلمان او د اسلامې امت برخه بولي خو کار د کفارو لپاره کوي.

۴- جهادي خپرونې بايد اسلامي ادب ته د ودې ورکولو او د ځوانو ليکوالو، شاعرانو، اديبانو او مفکرينو د استعدادونو د غوړېدا لپاره د زمينې د برابرولو په مقصد په پراخ ډول کار کول له خپلو مهمو اهدافو څخه وګڼي، او د ځوانو استعدادونو پر مخ د مسلمان ولس د احساساتو او

ارمانونو د اظهاراو بيان جرأتمن منبرونه رامنځته کړي، ترڅو وکولاي شي د منحرفو، پردي پالو، خرڅو شويو، کرايي، مبتذلواو د غرب لخوا د توظيف شويو شاعرانو او ليکوالو د زهر شيندلو مخه ونيسي، او مسلمانه ټولنه د هغوئ د ترجمه شويو، وارداتي او زهرجنو ليکنو له منفي تأثيره وژغوري.

۵- د مسلمانو ټولنو پر فکري حريم د غرب د فرهنګي يرغل مقابله هم بايد د جهادي خپرونو له مهمو اهدافو څخه وګڼله شي، او پدې ډګر کې بايد د اسلامي فکر بډايه او اصيل فکري ادبيات د ځوان نسل مخې ته کېښودل شي ترڅو د غرب د سيکولرو او الحاد ځپليو وارداتي افکارو او نظرياتو مقابله وکړای شي.

همدا اوس په افغانستان کې د اشغالګر صليبي اتحاد هر شريك هېواد خپلو اهدافو ته د رسېدلو او افغانانو ته د خپل فرهنګ د راصادرولو په مقصد په مرکز او بېلابېلو ولايتو کې په لسګونو مطبوعاتي اداري، راډيوګانې او تلويزونونه جوړ کړي، او په زرګونو ليکوالان، خبريالان او د قلم خاوندان يې ورکې په کار ګومارلي دي، ترڅو د افغانستان په فکري او فرهنګي اشغال کې د يرغلګرو مرسته وکړي. دغه خرڅ شوي ليکوالان او د رسنيواو مطبوعاتو خاوندان پداسې يو لوی خيانت او ملي جرم کې اخته دي چې ضرر يې په افغانستان کې اسلام او مسلمانانو ته د صليبيانو تر پوځي جګړې ډېر خطرناك دی.

جهادي خپرونې بايد هڅه وکړي چې په خپل فکري او مطبوعاتي جهاد د هېواد مطبوعاتي ډګر چې د پردیو لخوا اشغال شوی ببرته ازاد کړي، او ملت ته هغه مفاهيم او معلومات وړاندې کړي چې د مؤمن ملت د آزادۍ روحيه تمثيل کړي، ديني، ملي، تاريخي او اجتماعي ارزښتونه يې خوندي کړي، او د راتلونکي لپاره د اسلامي نظام تر سيوري لاندې د آزادۍ، خپلواکۍ، پرمختګ او سالمې پوهې په لوري د هېواد د بچيانو لارښوونه وکړي.

د جهادي خپرونو په صف کې باید ټولو هغو پوهو، دردمنو با احساسه لیکوالو، مطبوعاتیانو، ناشرانو، د اسلام د خپرولو په لار کې پانګوونکو او د فکر او شرعي علم خاوندانو ته ځای ورکړ شي چې مسلمانان ټول یو امت او اسلامي نړۍ د هغوي مشترك کور ګڼي، او له هغه څخه دفاع او په هغه کې د اسلامي نظام حاکمول د ټولو مسلمانانو مشترکه وظیفه بولي، او په ټولې نړۍ کې د اسلام له ارزښتونوڅخه دفاع د خپل شرعي مسؤولیت په حیث مني.

پرون چې د کمونیزم په مقابل کې مسلمانانو یو جهادي موقف درلود او له منطقوي، ژبنیو او مذهبي توپیرونو پرته یې د یوه امت په څېر د دښمن په خلاف جهاد کاوو څنګه یې هم افغانستان او هم نړۍ د کمونیزم له شر څخه خلاصه کړه! که نن هم د نړیوال صلیبي یرغل په مقابل کې په ټوله نړۍ کې یو جهادي دریځ ولرو او په همغږۍ د دښمن مقابله وکړو، له تېرو ترخو تجربو درس واخلو او د راتلونکي لپاره داسې روښانه تګلاره ولرو چې مسلمانان هیله من او پر ځان باوري کړي نو لیرې نده چې اسلامي نړۍ به د غرب له شر څخه هم خلاصه شي.

۶- جهادي خپرونې باید د ورځنیو خبرونو، تبصرو، مضامینو او سیاسي تحلیلونو ترڅنګ د کفر او ګمراهۍ د معاصرو شکلونو لکه (ډیموکراسۍ)، (لیبرالیزم)، (وضعیقوانینو)، (نشنلیزم)، (وطنیت)، (هیومنیزم)، (ګلوبلایزیشن)، (د بنځو غربي ډوله آزادي)، (غربي ډوله بشري حقوق)، (سیکولریزم) او د نورو کفري نظریاتو څېړنې او نقد ته هم پوره توجه وکړي، ځکه چې غرب په اسلامي نړۍ کې د همدغو نظریاتو د خپرولو له لارې پر اسلام د ملیونونو مسلمانانو باور کمزوری کړی، او هغوئ یې په خپل ملاتړ د ریښتیني اسلام په خلاف د جګړې په ډګر کې درولي دي، او د همدوئ په لاس یې د اسلامي شریعت د پلي کېدو مخنیوی کړی.

۷- د جګړې له ډګره د غربي قواوو تېښته بايد په موږ کې دا کاذبه خوشباوري او غرور پيدا نه کړي چې جګړه مو وګټله او نور به نو خير او خيريت وي او د سترګو په رپ کې به موږ اسلامي نظام قائم کړای شو. د تېرو ديارلسو کلونو جګړه چې په نتيجه يې موږ دښمن تېښتې ته اړ کړ يوازې د جهاد يوه مرحله وه. تر دې وروسته د جهاد نورې مهمې مرحلې پاتې دي، دلته دښمن دومره چورګوړي وېستلي او دومره هګۍ يې اچولې دي چې راتلونکي څو نسله به يې د اسلامي نظام د قائمېدلو د مخنيوي هڅو ته په بېلابېلو شکلونو ادامه ورکوي. غرب به په فکري، سياسي، اقتصادي او تبليغاتي ډګرونو کې د هغوئ تر شا درېږي او دوئ به په ولس کې د خپلو رينبو د غځولو او خپلو نظراتو د خپرولو لپاره په پراخه پيمانه کار ته دوام ورکوي.

د اسلامي نظام د قائمولو او چلولو لپاره د شخصيتونو روزل، د اسلام حقيقي مفاهيم خلکو ته رسول، په فکري او تعليمي لحاظ د وطن بيا ودانول، په بېلابېلو ډولونو سره وېشل شوی ولس بېرته سره يو کول، ښه حکومتداري رامنځته کول، هېواد په اقتصادي لحاظ پر خپلو پښو درول، د ژوند د ټولو چارو او ابعادو لپاره په معاصره بڼه د اسلامي قوانينو برابرول او بيا د هغو پلي کول، د بې دينۍ، سيکولريزم، غربپالنې، بدعتونو، خرافاتو او وضعي قوانينو له منځه وړل او په زرګونو نور لوی لوی کارونه ټول زموږ د راتلونکې مرحلې د جهاد پراووونه دي چې بايد د ترسره کولو لپاره يې په ځان کې ورتيا پيدا کړو.

که د يادو شويو کارونو د ترسره کولو لپاره په ځان کې واقعي ورتيا پيدا نه کړو او يوازې په شعارونو او دعوو اکتفا وکړو، نو پدې کې هېڅ شك نشته چې د روان جهاد لاسته راوړنې به مو بېرته له لاسه ځي، ځکه چې دښمن مو تر جګړې د وروسته مرحلې لپاره پوره تياری لري. نو په کار ده چې جهادي مطبوعات مو دغو ټولو مفاهيمو ته پوره پام وکړي، او په پراخه پيماته يې مجاهدينو ته په مسلسل ډول ورتلقين کړي.

اعداد يو شرعي مسؤوليت او جهادي ضرورت

په اسلام کې چې د جهاد عبادت ته (ذورة سنام الاسلام) ويل شوي او د لوړې مرتبې عبادت ګڼل شوی دا له دې امله ده چې په جهاد د اسلام ساتنه کېږی، د جهاد په وسيله هغه خنډونه ليرې کېږي چې د الله تعالی بنده ګانو ته د حق د دعوت د ورسېدلو مخنيوی کوي، د هغه په وسيله د ظالمانو او مفسدينو د ظلم او فساد مخه نيول کېږی ، او د همدی جهاد په وسيله د اسلامي امت معنوي ارزښتونه او زمکني سرحدونه خوندي کېږي.

خو جهاد په هغه وخت کې خپل پوره افاديت ښيي چې په شرعي ډول ترسره شي، او په پوځي، معنوي او روحي لحاظ د هغه لپاره پوره تياری ونيول شي.

که له يوې خوا الله تعالی مسلمانانو ته د کفر او فتنې په مقابل کی د جهاد د کولو امر کړی او فرمايلي دي: ﴿**وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ**﴾الأنفال/۳۹.(تر هغه د کافرانو په خلاف وجنګېږئ چې فتنه (شرك) له منځه ولاړ شي او يوازې د الله دين حاکم شي). نو له بل لوري يې مسلمانانو ته د جهاد لپاره د تياري د نيولو او د اعداد دفريضې د ادا کولوامر هم کړی او فرمايلي يې دي:(وأعدوا لهم مااستطعتم من قوة و من رباط الخيل ترهبون به عدوالله وعدوكم وآخرين من دونهم لاتعلمونهم الله يعلمهم) الأنفال/ ۶۰.

ترجمه:(څومره چې کولی شئ د کافرانو د مقابلې لپاره قوت او زين کړي اسونه تيار کړئ چې د الله دښمنان، خپل دښمنان او او نور هغه دښمنان پرې ووېروئ چې تاسې يې نه پېژنئ الله يې پېژني).

دا چې د اسلام دين د الله تعالی ورستی حق دين دی او مسلمانان يی د نړۍ خلکو ته پر رسولو او د هغه د رسولو پر لاره د پرتو خنډونو پر ليرې

کولو مکلف دي نو ځکه خو بايد دا امت د تل لپاره يو قوي، مستعد، او متحرك امت وي، او د دين د رسولو او له هغه څخه د دفاع په لاره کې بايد د هر ډول مادي او معنوي وړتياوو درلودونکی او د هغه لپاره د قربانۍ ورکولو ته تيار وي.

که له يوې خوا مسلمانان انسانانو ته د الله تعالی د دين په ور رسولو مکلف دي او د دی کار لپاره له تېرو څه باندې څوارلس سوه کلونو په مسلسل جدوجهد کې راروان او له ډېرو لوړو او ژورو راتېر شوي او د عروج او تنزل پراونه يې وهلي دي نو له بل لوري د شيطان پلويانو او له الله تعالی سره په دښمنۍ اخته خلکو هم د تل لپاره د اسلام د خپرېدو د مخنيوي او د مسلمانانو د له منځه وړلو او يا کمزوري کولو لپاره خپلې هر ډول هڅې کړې او په هره زمانه کې يې خپلې ټولې مادي او معنوي وړتياوې او وسايل په کار اچولي او د حق په مقابل کې د قوي جبهې د جوړولو په مقصد يې يو بل ته سره په خپلو کې لاسونه ورکړي دي، او د مسلمانانو په خلاف يې لوبې او اوږدې جګړې کړې دي چې د فارسيانو، روميانو، د اروپا صليبي او استعماري جګړې، د کمونيزم د خپراوي لپاره د شوروي اتحاد جګړې او بالآخره د ديموکراسۍ د کفري نظريې او نظام د خپرولو لپاره د امريکا او ټول غرب اوسنۍ روانه جګړه يې واضح مثالونه دي.

د رسول الله صلی لله عليه وسلم اصحابانو او د هغوئ تابعينو هم د اسلام د خپرولو په لاره کې جهاد او اعداد ته دومره لويه توجه کړې وه چې د مادي وسائلو او د حمل او نقل د قوي او لويو ذرائعو له نه شتون سره سره يې بيا هم د اسلام پيغام له جزيرة العرب څخه د اروپا تر غربه او د هند، چين، روسي او قوقاز ترهېوادونو ورساوه. هغوئ د خپلې زماني بهترين تورە وهونکي، غره ختونکي، صحراپيمايان، اسپ سواره، نښه ويشتونکي،لامبو وهونکي او د نورو رزمي استعدادونو لرونکی ول.

هغوئ په اعداد او تمرين کې داسې رالوی شوي ول چې عسکريت او د رزمي وړتياوو درلودل يې نور د ژوند بڼه ګرځېدلي وو.

صحابه کرامو رضي الله عنهم به له جهاد او اعداد څخه کښيناستل هلاکت ګانړه، ځکه چې الله تعالی په قران کريم کې دې کښيناستلو ته (تهلکه) ويلي وو او هغوئ يې ورڅخه منع کړی وو:(ولاتلقوا بأيديكم إلى التهلكة) يعنې (د جهاد اعداد او رباط په پرېښودلو او د دنيا په کارونو د پوره مصروفېدلو له امله ځان په هلاکت کې مه غورځوئ). ابو ايوب انصاري رضي الله عنه هم صحابوؤ او تابعينو ته د دې آيت همدغه تفسير کړی وو.

د اعداد شرعي دلائل:

الله تعالی په سورة الأنفال کې مسلمانانو ته له دښمن سره د مقابلی لپاره د هر ډول اعداد او د مطلوب قوت د برابرولو امر کړی دی، الله تعالی فرمايلي :(وأعدوا لهم مااستطعتم من قوة و من رباط الخيل ترهبون به عدوالله و عدوكم وآخرين من دونهم لاتعلمونهم الله يعلمهم) الأنفال/ ۶۰.

ترجمه:(څومره چې کولی شئ د کافرانو د مقابلې لپاره قوت او زين کړي آسونه تيار کړئ چې د الله دښمنان، خپل دښمنان او نور هغه دښمنان پرې ووېروئ چې تاسې يې نه پېژنئ الله يې پېژني).

د تفسير علماء وايي چې پدې آيت کې د (قوة) لفظ نکره دی، او نکره عام وي او دلته هم دا لفظ په هر ډول قوت باندې دلالت کوي.

د جهاد لپاره اعداد نه کول په قرآن کريم کی د منافقانو له صفاتو څخه ګڼل شوي دی، الله تعالی د جهاد لپاره د منافقينو د اعداد د نه کولو په اړه فرمايي:(**وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِن كَرِهَ اللَّهُ انبعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ**)التوبة/ ۴۶.

ترجمه:(که هغوئ (منافقانو جهاد) ته د وتلو اراده درلودی نو تياری به يې ورته نيولی وو، خو د هغوئ راپورته کېدل د الله خوښ نه وو، نو ځکه يې سست کړل، او ورته وويل شول چې له کښېناستونکو سره کښېنئ).

رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپلو احادیثو کې مسلمانان د جهادي اعداد ببلابېلو ډولونو ته تشویق کړي دي او هغوئ يې اسپ سواری، نښه ویشتلو، لامبو زده کولو او د پوځي وسائلو جوړولو ته هڅولي دي.

نن چې په نړۍ کې کافران د جنګ، سیاست ، تعلیم او اقتصاد په ډګرونو کې برلاسي شوي او هره خوا يې په اسلامي نړۍ کې پر مسلمانانو او نورو ولسونو او مجاهدینو حملې دي سبب يې دا ندی چې هغوئ پرحقه دي، او یا دا چې د الله توفیق او نصرت يې په برخه دی. بلکه اصلي سبب يې دا دي چې هغوئ د جګړو لپاره پوره اعداد او منظم پلانونه لري، او د جګړه ییزو مهارتو او پوځي صنعت په ډګرونو کې يې پوره کار کړی دی، او لوی زمکني، هوايي او سمندري پوځونه او پوځي وسائل يې جوړ کړي دي، او هم هغوئ په رواني او فکري لحاظ خپلو پوځیانو ته پوره روزنه ورکوي.

کفار نه یوازې دا چې د بدني او فکري اعداد او د پوځي وسائلو او وسلو په جوړولو کې د خپلې برلاسۍ لپاره مسلسلې او په خپلو منځونو کې سره همغږې هلې ځلې کوي، بلکې په ټول توان او د هر ډول توطیو او فشارونو په استعمال د دې لپاره هم په سیمه ییزه او هم په نړیواله سطحه کوښښ کوي چې مسلمانان له عسکري وړتیاوو او د پوځي صنعت له درلودلو محروم کړي، ترڅو یا د خپلې کمزورۍ له امله له منځه ولاړ شي، او یا هم د کفارو قوت او د هغوئ شرطونو ته غاړه کېږدي.

د اسلام دښمنان او له مسلمانانو سره په جګړه کې اخته اوسنی نړیوال صلیبي ایتلاف او د هغه فکري او اقتصادي ملګري او پر اسلامي نړۍ د هغوئ له لوري تپل شوي حکومتونه او سیاسي احزاب ټول له یوې مخې د خپلې زورورې میډیا، تعلیمي نصابونو، فرهنګ او ادبیاتو، ټولنیزو رسنیو او نورو اجتماعي او فکري سازمانونو له لارې کوښښ کوي چې د اسلامي امت ځوانان او راتلونکي نسلونه له جهادي اعداد او د وسلې له استعمال څخه متنفر کړي، او د هنر، د عدم تشدد د مبارزې، نړیوالتوب

او نورو واردو شويو فکري ګمراهيو له لارې يې د ذلت او بې غيرتۍ په ژوند او د کفارو د اهدافو لپاره په کار کولو قانع او مصروف کړي.

د دې لپاره چې له اسلام سره په جګړه کې اخته اوسنی نړيوال صليبي ايتلاف او د هغه محلي ملګري د اسلامي نړۍ ځوانان د جهاد او دفاع له ميدانونو ليرې وساتي او په بېهوده مصروفيتونو يې مصروف کړي، نو په منظم شکل يې هغوئ د جنون تر حده په بېلابېلو سپورټونو لکه کرکټ، فوټبال، د ميراتون په منډو، د باډۍ د ښکلا په کلپونو، موسيقۍ ، ګډاوو، د ښځو او نرو په اختلاط ، په رومانټيکي شاعرۍ، عشق او عاشقۍ، غربي ډوله فيشنونو او نورو بېهوده مصروفيتونو اخته کړي دي، او غربي دولتونه او موسسې د هغوئ لپاره د ځوانانو کلپونه، د لوبو ميدانونه، تياترونه، خارجي سفرونه، تش په نامه د ځوانانو پارلمانونه او کنفرانسونه، ادبي بهيرونه ، د خوشګذارانۍ بنډارونه او د ماډلنګ نندارتونونه جوړوي، او په مليونونو ډالر وربانديې پدې مقصد مصرفوي چې د امت ځوانان له علم، دعوت، جهاد ، صنعت، زراعت، مسؤوليت پېژندنې او له دين او وطن څخه د دفاع له کاره راوګرځوي، او د ريښتنې اتلولۍ له ګټلو څخه يې د کرکټ، ګډاوو، سندرو، او فلمونو په اتلولۍ تېرباسي.

د دې لپاره چې د پردیو لخوا تپل شويو حکومتونو له يوې خوا نور ځوانان هم د جهاد او دفاع له سنګرونو ليرې ساتلي وي، او د پردیو فرهنګونو په خپلولو يې مصروف کړي وي، او له بلې خوا يې له لويو ستونزو د ولسونو پام بل لوري ته اړولی وي په لويه پيمانه بېهوده مصروفيتونو ته د ځوانانو د ورتشويقولو پر پروګرامونو درانه مصرفونه کوي او د داسې لوبغاړو او سندرغاړو استقبال ته ساده ولسي خلك له ډولونو او سورنيو سره لويو لارو او بازارونو ته راوباسي چې له لهو او لعب پرته يې بل څه نه وي تر سره کړي، خو د غرب پلوې مېډيا له لوري اتلان بلل کېږي.

د جهادی اعداد ډولونه:

لکه څنګه چې جهاد یو ایماني،عسکري، سیاسي او اجتماعي عمل دی او نتائج یې هم د اسلامي ټولنې پر ایمان، پوځي غلبې او شکست او د ټولنې په سیاسي او اجتماعي وضعیت مرتبیږي، نو همدارنګه باید اعداد هم ورته پدې ټولو ډګرونو کې ونیول شي. او که چېرې په دې ټولو ډګرونو کې د جهاد لپاره اعداد ونه نیول شي نو هر وخت د دې وېره شته چې یا دې جهاد او مجاهدین د دښمن په مقابل کې مغلوب شي، یا دې جهاد په فساد او طغیان بدل شي، او په نتیجه کې دې یې یو فاسد او مستبد نظام رامنځته شي، او یا دې هم دښمن په دې وتوانیږي چې د جهاد د لارې لارویان د خپلو پټو او ښکاره دسیسو او توطیو په نتیجه کې په خپل صف کې ودروي، چې په تاسف سره دا ټول حالتونه زمونږ په جهادي بهیرونوکي ولیدل شول.

نو د دي لپاره چې منفي تجربې بیا بیا تکرار نشي، د جهادي اعداد لپاره باید په لاندې ډګرونو کې ډېر کار وشي.

۱ - ایماني او شرعي اعداد:

مخکې تر دې چې مجاهد ته ټوپك په لاس ورکړ شي هغه باید د ایماني اعداد له مرحلې تېر شي. په ایماني اعداد کې باید مجاهدین پدې معتقد شي چې :

الف: جهاد یوشرعي عبادت دی چې د الله له لورې پر مسلمانانوفرض شوی دی:(کتب علیکم القتال وهو کره لکم وعسى أن تکرهوا شیئا وهو خیر لکم وعسى أن تحبوا شیئا وهو شر لکم والله یعلم وأنتم لا تعلمون)البقرة/۲۱۶.

ترجمه:(پر تاسې جنګ فرض کړای شوی دی که څه هم تاسې یې نه خوښوئ، شاید تاسې یو شی بد وګڼئ خو هغه به ستاسې لپاره غوره وي،

او شايد تاسې به يو شى ښه وګڼئ خو هغه به ستاسې لپاره شر وي، الله ښه پوهېږي او تاسې نه پوهېږئ).

جهاد نه کومه سياسي مبارزه ده، نه يوازې د آزادۍ لپاره جګړه ده، نه کوم ولسي پاڅون دى، او نه هم د مال، تنخوا او يا نورو امتيازاتو په مقابل کى جنګېدل دي. بلکې جهاد يوازې د دې لپاره جنګېدل دي چې د الله تعالى کلمه دې لوړه شي، شريعت دې نافذ شي، مسلمانان دې نورو خلکو ته د اسلام پيغام او دعوت ور ورسولى شي، او د ظالمانو او کافرانو له ظلم او تجاوز څخه دې خوندي وي.

ب: لکه څنګه چې په اسلام کې نورعبادتونه خپل شروط، آداب، او احکام لري همدارنګه جهاد هم خپل شروط، آداب، احکام او خپلې تقاضاوې لري چې بايد وپېژندل شي او مراعات شي. که چېرې په جهاد کې د جهاد خپل شروط، آداب، احکام، او د هغه تقاضاوې پوره نشي نو بيا جهاد يو شرعي عبادت نه پاتې کېږي، بلکې د يوې ورانوونکې جګړې حيثيت او شکل غوره کوي چې د الله تعالى د رضاکولو لپاره نه بلکې د نورو سياسي، قومي او يا اقتصادي مقاصدو لپاره تر سره کيږي.

نو په کار ده چې مجاهدين د جهاد پر فقه وپوهول شي، او د جهاد د مشروعيت او فرضيت له دلائلو خبر کړى شي، د قتال، فرار، غنيمت، شهادت، طاعت، رازساتنې او ولاء او براء احکام ور معلوم شي. همدارنګه د نيت او عمل اصلاح ته متوجه کړاى شي، له الله تعالى، د هغه پيغمبر صلى الله عليه وسلم او د اسلام له مبارك دين سره مينه يې په زړه کې ځاى کړاى شي، د دنيا او دنياوي خوندونو په اړه د زهد او بې رغبتي او د آخرت د نعمتونوپه اړه تلقين او ترغيب ورته وشي. د ذکر، تلاوت، تزکية النفس، توکل على الله، نېکو اخلاقو، د مسؤوليت د پېژندنې صفات ورکې پيدا کړل شي، او د امت د عليا مصالحو په خاطر له خپلو شخصي مصالحو د تېرېدنې احساس ورکې راوستل شي.

مجاهدينو ته د دې ورښوول هم ضروري دي چې د جهاد د ډګر کې له حلالو او حرامو خبر شي، د دعوت، امر بالمعروف او نهي عن المنکر او د الله تعالى د حدودو د ساتلو استعدادونه ورکې وروزل شي. که مجاهدينو ته دغه ډول ايماني اعداد ورکړ شي نو په هغه وخت کې به بيا يو مجاهد په حقيقي معنى مجاهد وي، او هغه صفات به ورکې راځي چې الله يې د مجاهدينو په هکله يادونه کړې ده چې فرمايي:(التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدونَ الآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ)التوبة ۱۱۲.

ترجمه:(هغوئ توبه کوونکي، عبادت کوونکي، ثنا ويونکي، د الله په لار کې وتونکي، رکوع او سجده کوونکي، پر نېکيو امر کوونکي او له بديو منع کوونکي او د الله د حدودو ساتونکي دي، او (ای پيغمبره) مؤمنانو ته د خوښۍ زېرى ورکړه).

ج: د ايماني اعداد په لړکې دا هم ضروري ده چې مجاهدين د خپلې قضيې پر حقانيت وپوهول شى، د دښمنانواو مرجفينولە لوري پر راپورته کړل شويو شبهاتو وپوهول شي او د هغو پر شرعي او معقولو ځوابونو آګاه کړل شي. ځکه چې شبهې، وسوسې او تشويشونه هغه څه دي چې د مجاهد عزم سستوى، د خپلې قضيې په حقانيت يې شکمن کوي، او بالآخره يې له جهاده منصرف کوي چې په عسکري اصطلاح کې همدې ته رواني (روحي) جګړه ويل کېږي.

همدارنګه بايد مجاهدين د جهاد په خلاف له پټو او ښکاره توطيو خبرکړل شي، د دښمن داخلى او خارجي ملګري او له هغه سره متعاون حکومتونه، ارګانونه او مؤسسات ور وپېژندل شي، او هغه مطبوعاتي او اقتصادي مؤسسې، مفکرين، ليکوالان، رسنۍ او نور مؤثر جهتونه هم ورته معرفي شي چې د جهاد او مجاهدينو په خلاف منفي تبليغات کوي او د دښمن تله درنوي. د دغو جهتونو پېژندل او د هغو په اړه مناسب اقدامات ځکه ضروري دي چې نن ورځ د اسلام دښمنان خپله اتيا فيصده جګړه د همدغو

جهتونو له لارې کوي، او يوازې شل فيصده جګړه د پوځي وسائلو په استعمال کوي.

د ايماني اعداد په لړکې د هغو مطبوعاتي وسائلو او نشراتو درلودل هم ضروري دي چې له جهادي قضاياوو دفاع کوي، مجاهدينو ته حقائق روښانه کوي، خلکو ته د جهادي پرمختګونو او د مجاهدينو د برياوو خبرونه رسوي، د دښمنانو د تبليغاتو او دسيسو ځواب وايي، په جهادي صف کې ايماني احساسات پالي او ژباند يې ساتي، او د حق غږ پورته کوي.

د ايماني اعداد په لړ کې پدې خبرې د مجاهدينو پوهول هم ضروري دي چې جهاد کومه سياسي يا وطني جګړه نه ده چې په سولې، متارکې، سياسي جوړجاړي او يا دې له دښمن سره په کوم ډول پخلاينې پای ته ورسيږي. بلکې جهاد هغه جګړه ده چې د کفر تر زوال او د الله تعالى د کلمې تر پوره لوړوالې،د ژوند په ټولو چارو کې د دين د حاکم کېدلو او پر زمکه د کفر او شرك تر نه پاتې کېدلو به دوام لري.

په جهادي نظريه کې له دښمن سره په جګړه کې تکتيکي اوربند او موقته هدنه شته، خو دائمي سوله او د نړۍ له کفري هېوادونو سره د سوله ييز ګډ ژوند نظريه وجود نه لري.

په ايماني اعداد کې د مجاهدينو فکر پر دې خبره هم جوړول ضروري دي چې جهاد په کومې سياسي جغرافيې پورې نه محدوديږي، او نه هم سياسي سرحدونه په امت کې د جهاد د فرضيت مانع ګرځي. بلکه د جهاد عيني او کفايي فرضيت د مسلمانانو په ضعف او قوت پورې اړه لري.

بدني او عسکري اعداد:

په جهادي اعداد کې د شرعي او ايماني اعداد تر څنګ اصلي او مهم اعداد بدني او پوځي اعداد دی. بدني اعداد دا دی چې مجاهدين بايد جسماً داسې تمرين شي چې په هر ډول حالاتو اوهر ډول اراضي کې د تحرك او مانور وړتيا ولري، او له هر ډول جوي حالاتو سره تعامل وکولي شي. د

دې تر څنګ بايد د امکان تر حده رزمي هنرونه لکه کراټې، جمناستک، اسپ سواري او نور هنرونه هم حاصل کړي.

عسکري اعداد لاندې دوه عمده برخې لري چې د وسلو او وسائلو صحيح استعمال او عسکري صنعت دي.

۱ـ د وسلو او وسائلو صحيح استعمال:

په عسکري اعداد کې د وسلو استعمال او په خاص ډول د هدف ويشتل ډېر اهميت لري، او په اسلام کې هم همدې کار ته (قوت) ويل شوی دی. د الأنفال په سورت کې چې الله د اعداد امر کړی او فرمايلي يې دي: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لاَ تَعْلَمُونَهُمُ اللّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾الأنفال/ ۶۰.

ترجمه:(څومره چې کولی شئ د کافرانو د مقابلې لپاره قوت او زين کړي اسونه تيار کړئ چې د الله دښمنان، خپل دښمنان او او نور هغه دښمنان پرې ووېروئ چې تاسې يې نه پېژنئ الله يې پېژني).رسول الله صلى الله عليه وسلمپه دې آيت کې د (قوت) تفسير په (رميې) يعنې ويشلو سره کړی، او پر دې موضوع يې د تأکيد له امله په تکرار سره فرمايلي:(ألاإنّ القوةالرمي،ألاإنّ القوة الرمي، ألاإنّ القوة الرمي). مسلم، ترمذی، ابوداود ، ابن ماجه، احمد). خبر اوسئ چې قوت (ويشتل) دي، خبر اوسئ چې قوت (ويشتل) دي، خبر اوسئ چې قوت (ويشتل) دي، خبر اوسئ چې قوت (ويشتل) دی).

په احاديثو کې د هغه چا په هکله وعيد راغلي چې نښه ويشتل يې زده کړي وي او بيا يې بېرته هېر کړي وي:(من علم الرمي ثم تركه فليس منا ، ـ أو ـ قدعصى). مسلم.

ترجمه:(څوك چې نښه ويشتل زده کړي او بيا يې پرېږدي هغه زموږ له ډلې نه دی) او يا دا چې(ګناه يې وکړه).

د هدف ويشتلو لپاره د هرې زمانې خپلې وسلې او وسائل وي. که په پخوا زمانه کې ويشتل په غشو، نېزو، منجنيقونو او نورو ابتدايي وسائلو

کېدل نو پدې زمانه کې په ټوپکو، توپونو، میزائلو، بمونو او نورو پرمختللو وسلو او وسائلو ترسره کېږي.

په اوسنۍ زمانه کې د کفارو د پوځي قوت برلاسۍ او پر اسلامي نړۍ او نورو ولسونو د هغوئ د غلبې اسبابو ته که وکتل شي نو وینو چې همدغه (ویشتل) د هغوئ د قوت راز دی. هغوئ د ویشتونکو وسلو او وسائلو په جوړولو کې دې حد ته رسېدلي چې له زمکې څخه په فضا کې، له فضا څخه په زمکه کې، له وچې څخه په سمندر کې، او له سمندر څخه په وچه کې، او له یوه براعظم څخه په بل براعظم کې خپل اهداف په ښه کوي او ولي یې. داسې ښکاري لکه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر دې حدیث چې فرمایي: (ألا إنّ القوة الرمي) ددې زمانې تر مسلمانانو کافران ښه پوه شوي وي.

په جهادي اعداد کې په بېلابېلو وسلو د رسا ویشتلو تمرین د پوځي تمرینونو تر ټولومهمه برخه ده، خو په تأسف سره باید ووایو چې په افغانستان کې مجاهدین پدې ډګر کې مطلوب تمرین نه حاصلوي، او تر ډېره ځایه وسلې د مسلکي استعمال پر ځای په غیر مسلکي او اټکلي ډول استعمالوي چې د دي کار نتیجه له یوه لوري د مرمیو د بې حده زیات مصرف او له بل لوري دښمن ته د لږ زیان د وراووښتلو په شکل کې راووځي.

۲ـ پوځي صنعت:

په جهادي اعداد کې پوځي صنعت داعداد تر ټولو مهمه برخه ده، او هرهغه جهت چې د جګړې د پرمخ بیولو لپاره خپل پوځي صنعت ولري او پر خپلو وسائلو متکي وي هغه په پوره ډاډ او کفایت د اوږدې مودې لپاره د دښمن په خلاف جنګېدلی شي او د چا تر فشار لاندې نه راځي.

د افغانستان د جهاد په اوسني جهادي اعداد کې دا ضروري نده چې مجاهدین دي ارومرو د ټانګونو، طیارو، کشتیو، او درنو توپونو او میزائلو صنعت ولري، او دا ځکه چې مجاهدین نه د دغه ډول صنعت

وړتيا لري، او نه يې هم حالات ورته برابر دي، خو يو لړ نور واړه صنعتونه او د ضروري وسائلو توليد هم م ورته مکن او هم ضروري دي چې له هغو پرته ښايي په پوره استقلاليت او اطمينان خپل جهاد ته دوام ورنه کړای شي، دغه ضروري کارونه په لاندې ډول دي:

۱ ـ د بارودو بېلابېل ډولونه جوړول.

۲ـ د بمونو او ماينونو بېلابېل ډولونه جوړول.

۳ـ د لنډې مسافې د ويشتلولپاره د ميزائلو جوړول.

۴ـ د بېلابېلو وسلو د ترميم لپاره محلي ورکشاپونه جوړول.

۵ـ د ځينې ساده بيولوژيکي وسلو او سمومو جوړول.

۶ـ بېلابېل نقليه وسائط لکه موټر، موټرسايکلونه، او نور وسائط پداسې ډول عيارول چې د پوځي مقاصدو لپاره ورځخه کار واخستل شي، او د دې کارونو لپاره د خرادۍ او وېلډېنګکارۍ په مسلکونو کې د ځينې مجاهدينو ښه روزل.

۷ـ له بېلابېلو برقي سامان آلاتو څخه د تعليمې، دعوتي او پوځي وسائلو په حيث د کار اخستلو هنر زده کول.

دا او دې ته ورته نور ډېر کارونه دي چې په افغانستان کې يې مجاهدين ترسره کولی شي، خو په هغه صورت کې که د جهادي قيادت له لوري دې ډول کارونو ته توجه وشي.

دتعجب ځای دی چې که په عراق، شام، او فلسطين کې مجاهدين ټوپک، ميزايل، راکټ لاټچرونه او حتی داسې بې پيلوټه طياري جوړوي چې د اسرائيلو پر سر کامياب پروازونه کوي، نو مونږ چې له څلوېښتو کلونو راهيسې له لويو قدرتونو سره په جګړه اخته يو ولې دغه ډول کارونو ته په مسلکي ډول توجه نه کوو؟ په کار خو دا وه چې په دې ډګر کې د افغانستان د مجاهدينو تجربه تر نورو مجاهدينو زياته وای، خو داسې ښکاری چې زمونږ جهادي قيادتونه په هر وخت کې په دې مجال کې د غفلت او بې توجهۍ ښکار شوي دي.

پوځي صنعت که هر څومره وړوکي او ساده هم وي بيا هم د پوځي وسائلو په خود کفايي او د دښمن په خلاف کې د مقابلې په کار کې مهم رول لري.
پر افغانستان د امريکا او اروپا د اوسني يرغل په مقابل چې مجاهدينويوازې د بارودو اوپه خپلو لاسونو د بمونو د جوړولو صنعت درلود نو دې صنعت د جهاد صف دومره قوي کړ چې د هغه په وسيله مجاهدينو وکولی شول چې د نړيوال صليبي ايتلاف قواوو ته داسې ضربې ورکړي چې په نتيجه کې يې د تقريبا پنځوس هېوادونو پوځيانو د مجاهدينو په مقابل ماتې وخوړه.
د صليبي ايتلاف د غړو د خپلو احصائيو له مخې د هغوئ پوځيانواو پوځي وسائلو ته تر ټولو لوی زيان هغو بمونو وراړولی چې مجاهدينو په خپل لاس له هغو بارودو جوړ کړي چې دوئ په خپله جوړ کړي وو.
د مجاهدينو په يوه ساده ماين چې يوازې سل يا دوه سوه ډالره مصرف به وربانديې کېده د امريکايانو او د هغوئ د ملګرو هېوادونو داسې ټانګونه او پوځي وسائل له منځه تلل چې د هر يوه قيمت به يې تقريباً يو مليون ډالره وو.
په جهادي اعداد کې د پوځي صنعت شتون د جهاد د تداوم او د مجاهدينو د پوره استقلاليت د ضمانت په معنی ده، او که چېرې مجاهدين پدې ډګر کې اعداد ونه لري نو طبيعي ده چې د بارودو او مرميو په لاسته راوړلوکې به له ډېروستونزو اوسختو شرائطو سره مخ کيږي.
د پوځي صنعت د برکت او اهميت په اړه د رسول الله صلی الله عليه وسلم په يوه حديث کې دا هم راغلي چې د غشي جوړونکی به د هغه له ويشتونکي او ويشتونکي ته له ورکوونکي سره درې واړه جنت ته ځي: (إنّ الله ليدخل بالسهم الواحدثلاثة الجنة، صانعه يحتسب في صنعته الخير، والرامي به والممد به). المستدرك على الصحيحين.

ترجمه: (په يقيني ډول الله به په يوه غشي دې تنه جنت ته داخلوي: د هغه جوړوونکي چې په جوړولو کې يې د ثواب اراده لري، د هغه ويشتونکی، او ويشتونکي ته د هغه ورکوونکی).

پدې حديث شريف کې رسول الله صلى الله عليه وسلم د غشي جوړونکی د هغه له ويشتونکي سره په اجر کې يو ډول ګڼلی دی.

پوځي صنعت په قرآن کريم کې هم ياد شوی دی، الله تعالى فرمايي (**وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ**) الحديد: **٢٥**.

ترجمه :(او هم مو وسپنه پيدا کړې ده، په هغې سره سخت جنګ کېدی شي، او خلکو ته ورکې ډېرې ګټې دي، تر څو الله ښکاره کړي هغه خلك چې د الله له ليدلو پرته د هغه او د هغه د رسولانو مرسته کوي، بې شکه الله قوي او پر هرڅه غالب دی).

امام ابن کثير د پورتني آيت په تفسير کې وايي:له (بأس شديد) څخه د تورو، برچو، نېزو او زغرو په څېر وسلې مراد دي). که پرون له وسپنې مخکنۍ يادې شوې وسلې جوړېدې نو نن ورځخه تر ټولو پرمختللې وسلې او وسائل جوړيږي.

الله تعالى پر خپل ګران پيغمبر داود عليه السلام باندې يوه لوريته دا هم کړې وه چې وسپنه يې ورته نرمه کړې وه او د وسلو او وسائلو د جوړولو هنر يې ورزده کړی وو:(**وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ**) الأنبياء/ ٨٠.

ترجمه : (او د زغرو جوړول مو ورښوولي وو تر څو تاسې يو د بل له ګوزار نه وساتي، نو آيا تاسې شکر کوونکي ياست؟).

د مجاهدينو لپاره د ايماني او پوځي اعداد ترڅنګ يو بل ډول اعداد هم ډېر ضروري دی چې د هغه په نه شتون کې کېدی شي ډېر مجاهدين خپل ژوند له لاسه ورکړي، او يا له ډېرو روغتيايي ستونزو سره مخ شي. دغه ضروري اعداد (طبي اعداد) دی. په طبي اعداد کې هم دا ناممکنه ده چې

هر مجاهد دې ډاکټر شي او د طبابت په ټولو چارو دې پوه شي، خو دا ډېره ضروري ده چې مجاهدينو ته د دوئ په تمرين ځايونو او يا يې د اوسېدلو په ځايونوکې د (لومړنيو طبي مرستو) مختصر تعليمات ورکړل شي، تر څو دعمومي حفظ الصحې، له زخمې سره د عاجلې مرستې، د زخميانو د مناسب انتقال، د وينې د درولو، د ځينې ضروری درملو د استعمال او د طبابت د ځينې ضروري وسائلو د ساتلو درسونه او عملي تمرين ورکړای شي.

مجاهدينو ته د ابتدايي طبي تعليماتو ورښوول ځکه ضروري دي چې هغوئ اکثراً په داسې سيمو کې اوسېږي چې هلته طبيب، درمل او د درملنې آسانتياوې نه وي، او ياهم د جګړې په محل کې ورته د طبيب وررسېدل مشکل وي. د همدغه ډول حالاتو له املې په ډېرو وختونو مجاهدين يا دوينې د ضايع کېدلو او يا هم د هغوئ د زخمونو د شديد مکروبي کېدلو له امله له ډېرو ستونزوسره مخ کېږي.

په اوس وخت کې چې اکثره مجاهدين طالبان،عالمان، د مکاتبواو پوهنتونو لوستي ځوانان دي په ډېرې اسانۍ سره کولی شي په لنډه موده کې ابتدايي طبي اعداد حاصل کړي. نو په کار ده چې جهادي قيادتونه په هر ځای کې او په خاص ډول په افغانستان کې طبي اعداد ته ډېره پاملرنه وکړي.

افغان علماء، د ليکوالۍ ستونزه او د اسلامي معلوماتو فقر

په افغاني ټولنه کې د مسلك له مخې د دين علماء تر ډاکترانو، انجينيرانو، ژورنالستانو، پوځي افسرانو، اديبانو، شاعرانو، سياسي او حقوقي کارپوهانو او بالآخره د بل هر مسلك تر درلودونکو ډېر دي. نه يوازې دا چې شمېر يې ډېر دی، بلکې په ټولنه کې منلي، محترم، مطرح او د نفوذ خاوندان هم همدوئ دي، ځکه چې افغاني ټولنه تر ډېره حده متدينه ټولنه ده، د ژوند په ډېرو چارو کې د دين علماؤ ته رجوع کوي، لارښوونه ترې غواړي او په خبره يې باور او عمل کوي.

د کمپيوټر او انټرنيټ پدې زمانه کې ټول بشري او ديني علوم کمپيوټر او انټرنيټ ته ورلوېدلي دي، په هره موضوع کې په مليونونو پاڼې معلومات په ډېرې آسانۍ پيداکېږي او د هر مسلك خلك ورځخه خپل ضرورتونه پوره کوي، او هغه علمي او تخنيکي کارونه چې ترسره کولو به يې پخوا کلونه غوښتل اوس يوازې يو څو دقيقې غواړي.

مثلاً که پخوا به چا غوښتل چې يوه کتابخانه ولري، نو هغه بايد ښې ډېرې پيسې لرلای، په ښو ډېرو کتابونو پسې بايد ګرځېدلی وای، ډېرې کتابخانې يې بايد چاڼ کړې وای، او بيا يې په ډېر تکليف خپل مطلوب کتابونه اخيستي وای، او د ډېرو مشکلاتو په زغملو يې هغه خپل کورته راوړی وای، او د هغو د سمبالولو لپاره يې مناسب ځای او ډېرې الماری جوړې کړې وای، او بيايې په کلونو وزګار وخت درلودلی چې دا ټول کتابونه يې يوځل کتلي وای تر څو يې محتوی ځان ته معلومه کړې وای او بيا يې د ضرورت په وخت کې مراجعه ورته کړې وای.

خو اوس دا ټول کارونه پرته لدې چې مال ورباندې مصرف کړي، سفرونه وکړي او ستونزې وګالي او يا هم وخت ورته فارغ کړي يوازې په يو څو لحظو کې ترسره کېږي. او هغه داسې چې په خپل کمپيوټر کې يوازې يوه

د کومې (مکتبې) سې ډې چې په زرګونو کتابونه ورکې موجود دي داخله کړي او بيا يې د خپلې مطلوبې موضوع لپاره د (سرچ) بټن ووهي نو و به ويني چې د ده مطلوب معلومات چې په هر کتاب کې وي فوراً به يې مخې ته راووځي.

او که وغواړي چې د نړۍ له بل هر ځايه خپل مطلوب معلومات په فوري شکل حاصل کړي، نو انټرنيټ ته به خپل مطلوب عنوان ور داخل کړي او په څو ثانيو کې به يې ټول مطلوب معلومات له مراجعو سره په خدمت کې حاضر وي.

خو د دې ټولو امکاناتو او وسائلو له شته والي سره سره بيا هم د افغاني ټولنې علماؤ ليکوالۍ او انټرنيټ ته شاکړې ده چې نه ورځخه په خپله استفاده کوي او نه ورته خپلې ليکنې ورپورته کوي چې خلك دينې استفاده تري وکړي. له همدې امله خو زمونږ د ملت نوی نسل په انټرنيټ کې د ديني معلوماتو له فقر سره مخ دی.

د ديني معلوماتو حاصلول او د معنويت د غريزې پوره کول په انسانانو کې يو فطري ضرورت دی نو خلك هڅه کوي چې له هرې لارې چې وي خپل ضرورت پوره کړي.

خو دا چې افغانانو ته د خپلې ټولنې علماء څه نه ليکي، او يا يې که ليکي هم نو کمپيوټر او انټرنيټ ته يې نه ورپورته کوي، نو ځکه خو د نوي نسل ځوانان پردې افکارو او نظرياتو ته رجوع کوي، او خپلې ټولنې ته داسې افکار، نظريات، عقائد او فلسفې راواردوي چې په ټولنه کې د اختلاف، انقسام، تشنج او تاوتريخوالي اسباب رامنځته کوي او په نتيجه کې يې د دې پرځای چې د ټولنې خلك خپله ديني تنده خړوبه کړي د فکري او مذهبي کشمکش په جنجالونو اخته کېږي.

په اوس وخت کې افغانانو ته له اسلامه په تېښته نشنلستان، غرب ځپلې ديموکراتان، بې بنديوباره ډمان، سندرغاړي، نڅاګر، د فحشاؤ خپرونکي او د غرب له بې لارې فرهنګ څخه متأثر خلك خپلې هر ډول ليکنې او

خپل فکري ادبيات د انټرنټ له لارې مخې ته ږدي. خو هغه څوك چې ونډه يې په انټرنټ کې تر ټولو لږ او فکري تأثير يې په ځوانانو کې کمزوری دی هغه افغان ديني علماء دي.

عجيبه معادله:

په اوسني وخت کې مورږ په افغاني ټولنه کې تر دوو لکو زيات علماء او د ديني مدارسو د لوړو درجو زده کوونکي لرو.که داسې وګڼو چې هر عالم او د لوړې درجې طالب دې په مياشت کې يوازې يو مضمون په يوې ديني، اخلاقي او يا کومې اجتماعي موضوع کې وليکي، نو بايد مورږ په مياشت کې دوه سوه زره نوي مضامين ولرو.

او که داسې وګڼو چې په هرو سلو تنو ديني علماؤ کې يوازې يو تن يې د ليکوالۍ استعداد لري نو بايد لږ تر لږه په مياشت کې دوه زره نوي مضامين او موضوعات د ټولنې افرادو ته وړاندې کړای شي.

خو که د عمل او واقعيت په ميدان کې وګورو نو يوازې يو څو تنه ديني علماء داسې لرو چې دين او ټولنې ته د ليکوالۍ له لارې خدمت کوي، او په ډېرو محدودو معاصرو موضوع ګانو يو څه سطحي ليکنې کوي. او هغه علماء چې ليکنې يې انټرنيټ ته راووځي هغوئ ښيا د ګوتو په شمېر دي. اوس پوښتنه دا ده چې زمورږ په لسګونو او ياهم په سلګونو زره علماء ولې ليکل نه کوي؟

آيا شرعي علوم يې ندي لوستلي؟

آيا ليکل يې ندي زده؟

آيا د ټولنې ضرورت نه درک کوي؟

آيا په ټولنه کې د واردو شويو معاصرو جاهليتونو او بې لارې نظرياتو او افکارو تأثيرات نه احساسوي؟

آيا د ادب او ليکوالۍ د فن اړوند د صرف، نحوې، بديع، بيان، معاني او د منطقو علوم يې ندي لوستي؟

او که په تدريس، امامت، دعوت او جهاد کې دومره مصروف دي چې په ميداشت کې هم د يوې صفحې مضمون د ليکلو لپاره وخت نه پيداکوي؟
نن چې انټرنيټ پانې ګورو نو وينو چې ډېر داسې خلک چې په اصل کې د نورو مسلکونو خاوندان دي خو د خپل ذوق، استعداد او مطالعې له مخې په اجتماعي، اخلاقي او ان په عقيدوي او شرعي موضوعاتو کې کتابونه او مضامين ليکي. خو په مقابل کې يې ډېر داسې ديني عالمان شته چې په ټول عمر کې يې يومضمون هم ندی ليکلی.
زه په لسګونو داسې عالمان پېژنم چې ښه مشهوراستاذان دي، خو تر اوسه يې په هېڅ موضوع کې نه يو مضمون ليکلي، او نه يې هم کومه وينا او يا درس او موعظه ثبت کړې او خلکو ته يې د خپل ديني مسؤوليت د ادا کولو په مقصد وړاندې کړې ده.
آيا دا به ډېر د تاسف ځای نه وي چې په سلګونو زره علماء د همدې ملت په مصاريفو علوم زده کوي، خو له زرګونو صفحو علومو څخه چې حاصلوي يې لس صفحي هم ښېرته په اسانه ژبه د خپل ملت د پوهولو پخاطر د هغه مخې ته نه ږدي؟
زمونږ ګيله دا نده چې علماء د خلکو لارښوونه نه کوي، بلکې ګيله دا ده چې هر څه په شفاهي ډول تر سره کېږي او تأثير يې هم تقريباًپه هماغه يوه مجلس او يوه ځای کې محدود پاتې کېږي.
زمونږ علماؤ به په سلګونو زره موعظې، ويناوې او درسونه ورکړي وي، خو له هغو ټولو څخه يې يو فيصد همصوتي او يا ليکلې بڼه په لاس کې نه لرو. خو که د دې هر څه يوه لړه برخه هم ليکل شوې او ياهم په آواز ضبط شوې وای او بيا انټرنيټ ته پورته شوې وای نو اوس به مونږ د عربي نړۍ د علماؤ په څېر د خپلو علماؤ په لسګونو زره مضامين او ويناوې درلودلې.

د ليکوالۍ پراخه ساحه او بې شمېره موضوعات:

ډېر ديني علماء چې د ليکوالۍ استعداد لري خو عملاً د ليکلو ډګر ته ندې ور داخل شوي هر وخت چې د څه ليکلو غوښتنه ورڅخه وشي نو

ځواب يې دا وي چې زه نو څه وليکم؟ په کومه موضوع کې يې وليکم؟ څنګه يې وليکم؟ او داسې نور. خو حقيقت دا دی چې ديني علماء تر بل هر چا زيات د ليکلو لپاره موضوعات لري. ديني علماء بايد خلکو ته قرآني علوم لکه ترجمه، تفسير، تجويد، قراني قصص او حکايات، شرعي احکام، د قرآن کريم علمي اعجاز، په هره زمانه کې د قراني آيتونو لپاره د مصداقونو جوتول او د انساني ټولنې ښلابښلې طبقې له قرآن کريم سره اشنا کول او نور ډېرموضوعات شته چې بايد علماء يې خلکو ته بيان کړی او پدې موضوعاتو کې ښې ډېرې ليکنې وکړي.

همدارنګه د رسول الله صلى الله عليه وسلم د زرګونو احاديثو ترجمه کول، معناوې او مصداقونه يې د خلکو په ژبه په آسانه بيانول، او د هغو په رڼا کې د خلکو د ژوند مسائلو او ستونزو ته د حل د لارو چارو لټول، او ټولنې ته د صحيحو او موضوعي احاديثو ورپېژندل، د فقهي احکامو لپاره د احاديثو دليلونه راوېستل، د احاديثو په اړه د مغرضو مستشرقينو (هغه کافر علماء چې اسلام يې زده کړی) او د نورو بې لارې ډلو او طائفوله طرفه د راپورته کړل شويو شکوکو او شبهاتو په علمي بنسټونو ردول، او په احاديثو پورې په لسګونو اړوند نور ټول هغه موضوعات دي چې افغان علماء يې بايد په پښتو، فارسي او نورو محلي ژبو وليکي او انټرنيټ ته يې ور پورته کړي.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم د زرګونو اصحابو د ژوند په زرګونو واقعات چې ټول په عربي ژبه کې ساتل شوي دي هم د علماؤ لپاره د ليکنې پراخ موضوعات دي چې بايد په پښتو، فارسي او نورو افغاني ژبو کې يې خلکو ته وړاندې کړي. ځکه چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم اصحابان د دې امت لپاره د هدايت ستوري دي، او د هغوئ ايمان زمونږ لپاره د ايمان معيار دی لکه چې الله تعالى فرمايي:

﴿فَإِنْ ءَامَنُواْ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَواْ﴾ البقرة: ١٣٧

همدارنګه سيرت النبي بل هغه مبارک علم دی چې په عربي او نورو اسلامي ژبو کې په زرګونو کتابونه ورکې ليکل شوي او په رښا کې يې د رسول الله صلی الله عليه وسلم د ژوند ټول تشريعي، اخلاقي، سياسي، حربي، سفارتي، اجتماعي، اقتصادي، تربيوي او نور اړخونه بيان شوي دي. خو زموږ په افغاني ژبو کې تر ټولو بې پانګې مضمون همدغه د (سيرت النبي) علم دی.

په پښتو او فارسي کې ښايي د سيرت ټول ليکل شوي او ژباړل شوي کتابونه د ګوتو په شمېر وي. زموږ په زرګونو علماء که د سيرت د موضوعاتو په اړه يو يو مضمون هم په مفصل شکل وليکي ښايي په ډېر لنډ وخت به دغه تشه ډکه شي او د ټولني افرادو ته به مو د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د ژوند ټول اړخونه ورمعلوم شي ترڅو په هر څه کې د خپل ګران پيغمبر صلی الله عليه وسلم پر پله پل کښېږدي.

د افغانانو د ديني علومو طالبان او عالمان ترهر څه ډېر وخت د فقهې شريفې د کتابونو په لوستلو، تدريس او مطالعه کې تېروي. د دې کار نتيجه بايد دا وای چې افغان علماوو بايد تر بل هر چا په اسلامي او حنفي فقهې کې ډېر معاصر فقهي کتابونه ليکلي وای. خو په عملي ميدان کې وينو چې ډېر لږ نوي فقهي کتابونه په پښتو او فارسي کې ليکل شوي او يا ترجمه شوي دی.

د فقهې شريفې علم خو په حقيقت کې د هرې زمانې د خلکو د ژوند مشکلاتو او مسائلو ته د شريعت په رڼاکې ځواب ويل او هغو ته د حل لټول دي. دا چې د هرې زمانې د خلکو د ژوند بڼه بېله او مسائل يې سره جلا وي، او د هرې زمانې اجتماعي، حقوقي، تقنيني، تجارتي، سياسي، زراعتي، صنعتي او بين المللي مسائل د زمان، مکان، حالاتو او نويو واقعاتو په نظر کې نيولو سره له نورو زمانو سره فرق پيدا کوي، نو بايد د فقهې علماء په هره زمانه کې د موجودو معاصرو مشکلاتو د حل او ځواب لپاره د شريعت د نصوصو او د فقهې شريفې د اصولو په رڼا کې نوي

ځوابونه بيان کړي چې دا کار د نويو څېړنو، مطالعاتو او تأليفاتو د رامنځته کېدلو تقاضا کوي.

خو د تأسف ځای دی چې په افغاني ټولنه کې ډېر لږ علماء داسې شته چې د نويو ضرورتونو لپاره نوې فقهي ليکنې کوي. نور ټول يې هماغه کتابونه تدريسوي چې اته سوه يا زر کاله د مخه د هماغې زمانې د حالاتو، شرايطو، عرفونو، وزنونو، پيمانو، مصالحو او اصطلاحاتو په نظر کې نيولو سره د هماغې زمانې د خلکو لپاره ليکل شوي ول.د دې خبرې مقصد دا ندی چې د پخوانيو علماوو تأليفات دې د درسي متنونو په حيث نه تدريسېږي، بلکه مقصد يې دا دی چې علماء دې د دې زمانې خلکو ته په ساده او عام فهمه ژبه فقهي کتابونه رامنځته کړي تر څو په خلکو کې په پراخه پيمانه د دين د احکامو علم خپور شي.

دا هر څه په داسې حال کې روان دي چې د عربي هېوادونو، هند، پاکستان، بنګله ديش او افريقايي اسلامي هېوادونو علماء په خپلو خپلو فقهي مذاهبو کې په لسګونه زره نوي فقهي تأليفات او مقالې لري. په کار ده چې افغان علماء هم په اسلامي او حنفي فقه کې نوي تحقيقات او څېړنې ولري. ځکه چې زمونږ په ژوندکې هم په زرګونو داسې فقهي مسائل او بدلونونه راغلي دي چې ښايې ځواب ورته د فقهي شريفې په پخوانۍ بڼه کې په مناسب شکل پيدانشي.

له نېکه مرغه د اسلامي فقهې د اصولو جوړښت هم داسې دی چې د هرې زمانې لپاره تازه ګي او د انکشاف صلاحيت لري. دا به نو اوس زمونږ د خپلې تمبلۍ لپاره يوازې بهانه لټول وي چې مونږ يوازې پر پخوانيو کتابونو د دې لپاره اکتفا کوو چې هغه په تاريخي لحاظ منل شوي کتابونه دي. دا سمه ده جې مونږ له هغو کتابونو په هېڅ صورت مستغني کېدلی نه شو، ځکه چې هغه د اسلامي امت د علماوو له لوري د شرعی نصوصو د اجتهادي فهم يوه بې مثاله تشريح او قېمتي ذخيره ده. خو بڼه خبره دا ده چې هغه دې هم ولوستل شي او د هغو د اصولو او قواعدو په

رڼا کې دې د نويو مسائلو لپاره نوي کتابونه په پښتو او فارسي کې هم وليکل شي، ځکه چې زمونږ د ولس يوازې يو يا دوه فيصده وګړي په علمي عربي ژبې پوهېږي.

نو ويلای شو چې د اسلامي فقهې ابحاث او بابونه د افغانو علماؤ لپاره د ليکوالې تر ټولو ښه مناسب او پراخه مجال دی چې ليکنې ورکې وکړي او دا بهانه نوره پرېږدي چې مونږ نو څه وليکو؟ څنګه يې وليکو؟ چاته يې وليکو؟ او داسې نور.

پر پورتنيو موضوعاتو او ډګرونو علاوه زمونږ د ملت د تېر او اوسني ستر جهاد چې د روسانو، کمونستانو، امريکا او نورو غربي يرغلګرو هېوادونو په مقابل کې يې وکړ او کوي يې په اړه هم په لسګونو زره موضوعات او حادثې داسې شته چې خورا ډېر ديني، تاريخي، فرهنګي، علمي، عاطفي، ملي، اقتصادي، اخلاقي او وجداني اهميت لري چې بايد ليکنې ورباندې وشي، توثيق شي او د قربانيو د دغې لوبې ملحمې چې درې نيمې لسيزې يې ونيولې ژوندی تاريخ راتلونکو نسلونو ته وساتل شي.

زمونږ ملت په تېرو درې نيمو لسيزو کې په زرګونو د جګړو، قربانيو، شهادتونو، شجاعتونو، هجرتونو، بمباريو، زندانونو، جناياتو، تجسسونو، وفاګانو او جفاګانو صحنې وليدلې چې پر هرې يوې يې يو يو کتاب ليکل کېدلی شي خو افسوس چې ډېرې لږې دغه صحنې په ليکلې بڼه ساتل شوې دي او ډېرې يې د خلکو له ذهنونو څخه وتلې دي او يا يې خاوندان او اتلان نور په دې دنيا کې نشته، نو ځکه خو زمونږ د ملت په لکونو د پند او عبرت واقعي کيسې او صحنې زمونږ د ټولنې اجتماعي حافظې ته ور ونه سپارل شوې.

دا چې د علم طالبان او علماء د خلکو د دين، ايمان، اخلاقو او معنوي ارزښتونو د ساتلو او پاللو مسؤوليت پر غاړه لري او د نسلونو روزل د هغوئ اصلي وظيفه ده، نو دوئ بايد تر بل هر چا ډېر د خپل ملت د ديني

او اجتماعي ارزښتونو په خوندي کولو او پاللو کې مخکې وي. او تر بل هر چا باید پدې موضوعاتو کې ډېرې لیکنې وکړي.

افغان علماء باید دې ته هم وګوري چې که پرونیو علماؤ په هرې موضوع کې لیکنې نه وای کړې نو اوس به دوئ موجود په سلګونه زره دیني او اجتماعي کتابونه په عربي او نورو ژبو کې له کومه کول؟ همدارنګه باید دوئ هم د خپلې زمانې علمي او فرهنګي لاسته راوړنې د سبا د نسلونو لپاره په لیکلې بڼه پرېږدي. او که داسې و نه شي نو د هر عالم له مرګ سره به د هغه علم هم ومري.

د کمپیوټر او انټرنیټ په دې زمانه کې چې یو بله ډېر مهمه آسانتیا رامنځته شوې ده هغه پر چاپ او نشر د انحصار او محدودیت له منځه تلل دي. پخوا به د چاپ او نشر وسائل هم د حکومتونو په لاس کې ول او د خپرولو واک او اجازه به یې هم د حکومت په انحصار کې وه.اول خو به چا په آسانه د کتاب د چاپولو اجازه نه شوه اخستلی، او که به یې په ډېر تکلیف اجازه حاصله هم کړه نو بیا به یې د چاپ او نشر مصارف نه شول پوره کولی. او که به بالفرض کتاب یا مضمون چاپ هم شو، نو بیا به له یوې محدودې ساحې د باندې نه شو وتلای.

خو اوس کمپیوټر د چاپ چارې دومره آسانې کړي دي چې هر څوک چې په هر ځای کې هر څه وغواړي په ډېرې آسانۍ یې په ښه کیفیت، رنګینه بڼه او ښکلي ډیزاین د هرچا تر څارنې لیرې په خپله ترتیبولی شي، او تر ترتیب وروسته یې چې انټرنټ ته ور پورته کړي نو په یوه لحظه کې یې ټولې دنیا ته رسولی هم شي چې همدغه چاره اوس د اسلامی نړۍ په ټولو علمي مراجعو او فرهنګي مراکزو کې دود ده، خو افسوس چې زمونږ ډېرې علماء لاتر اوسه ورڅخه خبر هم ندي.

په عربي نړۍ کې خو تقریباً هر لوی عالم خپله وېبپاڼه لري چې په خپله او یا د هغوئ شاګردان او معاونین د هغوئ ټول تألیفات، مضامین، صوتي

او ويډيويي مواعظ او درسونه ورکې خوندي کوي، او ټولې دنياته يې په ډېرې آسانۍ وړاندې کوي.

يو ارمان او يو مهم وړانديز:

کاشکې يوه ډله ځوان علماء چې له کمپيوټراو انټرنټي خدماتو سره آشنايي ولري د ځينې شتمنو خلکو په مالي مرسته افغاني ټولنې ته د اسلامي علومو د رسولو په مقصد يوه انټرنټي علمي ټولنه جوړه کړي، چې لاندې ياد شوي او يا هغو ته ورته علمي او فني کارونه تر سره کړي:

۱ - دغه علمي انټرنيټي ټولنه بايد د قرآن کريم ټول په پښتو او فارسي ليکل شوي تفسيرونه، ترجمې او په قراني موضوعاتو پورې اړوند کتابونه راجمع کړي، کمپوز يې کړي او بيا يې په منظم ډول په کمپيوټري آرشيف کې خوندي کړي او خلکو ته يې د خپلې ويبپاڼې له لارې وړاندي کړي.

۲ - ټولنه بايدهڅه وکړي چې قرآن کريم د پښتو او فارسي ترڅنګ نورو هغو افغاني ژبو ته هم چې ليکلې بڼه لري ترجمه کړي او په هغو ژبو غږېدونکو ته يې تقديم کړي.

۳ - ټولنه بايد ښه تکړه او ماهر علماء توظيف کړي چې له عربۍ او نورو ژبو مشهور او مهم تفاسير ترجمه کړي او افغانانو ته يې عرضه کړي، که څه هم چې داکار به يو څه وخت ونيسي.

۴ - ټولنه بايد هڅه وکړي چې د رمضان د مياشتې د قرآني دورو د مشهورو او معتمدو علماؤ مکمل تفسيرونه او ترجمې په آډيو (آواز) او ويډيو(تصويري) شکل ثبت کړي او د خپلې ويبپاڼې له لارې يې ټول کال خلکو ته وړاندې کړي. دا کار به يو څه محدود مصاريف وغواړي خو زموږ په ټولنه کې ډېر اهل خير او دين پالونکي تاجران او شتمن خلك شته چې دغه ډول مصاريف په خوشحالۍ پر غاړه اخلي، خو چې څوک يې يو ځل پر اهميت او افاديت وپوهوي.

۵ - ټولنه بايد منلي او معتبر علماء توظيف کړي چې د رسول الله صلي الله عليه وسلم د احاديثو کتابونه لکه مشکوة المصابيح، صحاح ستّه،

طحاوي، د امام مالک مؤطأ او د امام احمد مسند او نور مهم د احاديثو، رجالو او تراجمو کتابونه پښتو او فارسۍ ته ترجمه کړي. دا کارونه افغاني علماء همدا اوس هم په مدارسو او حجرو کې په نيمګړي ډول هر کال تر سره کوي، خو دا هر څه په درسي او شفاهي شکل کې دي چې تدوين او توثيق ته ضرورت لري. که يو يو کتاب په پنځو شپږو کلونو کې هم په علمي ډول ښه ترجمه شي، بيا به هم څو کاله وروسته ټول احاديث له عربي متن سره په خپلو ژبو کې ولرو.

د احاديثو د علم، او له هغو څخه د دفاع په اړه هم په سلګونو کتابونه ليکل شوي دي، چې ټولنه يې بايد ځينې ډېر مهم ورڅخه ترجمه کړي او ياعلماؤ ته وظيفه ورکړل شي چې د دې موضوعاتو په اړه هم کره ليکنې وکړي.

۶ – ټولنه بايد د پرليکه (آنلاين) استفتاء او فتوي په اړه هم له منل شويو علماؤ سره په تماس کې يوه آسانتيا برابره کړي، ترڅو خلک د خپلو ورځنيو چارو په اړه له علماؤ څخه پوښتنې وکولای شي او خپل ژوند دشريعت مطابق برابر کړي.

۷ – په وروستيو ديرشو کلونو کې چې افغاني ټولنه د جګړو او اجتماعي اضطراب له امله بې سرپوښه او بې قيادته شوه نوله ډېرو فکري او عقيدوي فتنو سره يې هم مخه شوه، او ډېرو کفري فرقو او منحرفو نظرياتو لکه کمونيزم، ډيموکراسۍ، ليبراليزم، مسيحيت، بهائيت، قاديانيت، رافضيت، الحادي عقلانيت (Rationalism)، پر آحاديثو بې باوري، نړيوالتوب (globalization)، هندويزم او نورو فکري مذاهبو خپل افکار افغاني ټولنې ته د ببلابېلو فرهنګي ټولنو، مؤسساتو، راډيوګانو، تلويزيونونو، انټرنيټ او کتابونو له لارې راصادر کړل، چې دلته يې تر يوه حده منونکي هم پيدا کړل.

خو د دې معاصرو واردو شويو فتنو د ردولو، مخنيوي او د هغو د ماهيت د توضيح لپاره زمونږ علماؤ ياخو هېڅ ليکلی کار ندی کړی، او يا يې هم

کار دومره کمزوری دی چې هېڅ تأثیر یې نه ښکاري، او د انټرنټ ساحه خو یو مخ ورځخه خالي ده.

په پورتني یادشوي مجال کې په مؤثر ډول کار کول پر علماوو د وجوب حد ته رسېدلي دي، ځکه چې په لکونو خلک کله د کمونیزم په لومه کې له دین څخه وتلي وي، او کله د دیموکراسۍ او لیبرالیزم په شوق کې د الله د دین د تطبیق او حاکمېدلو په خلاف ولاړ وي، او کله یې هم په ښکاره خپل دین پرې ایښی وي او کوم بل کفري دین او یانظریات یې منلي وي. که علماء پدې ډګر کې په جدیت او موثریت کار ونه کړي نو کېدای شي چې ولس به مو په راتلونکي کې له ډېرو فتنو سره مخ شي.

یاده شوي انټرنیټي ټولنه باید پدې ډګر کې کار کول له خپلو اولویاتو څخه وګڼي او ښه ډېرکار ورکې وکړي.

انټرنیټي کتابتون:

یوبل مهم کار چې د افغاني ټولنې او علماؤ ورته ډېره اړتیا ده هغه د یوه انټرنیټي اسلامي کتابتون رامنځته کېدل دي چې ټول هغه دیني کتابونه چې په افغاني ژبو کې تر اوسه لیکل شوي او چاپ شوي دي او په انفرادي شکل له ځینو خلکو سره په کورونو او یا کتابخانو کې موجود دي باید ټول بیا له سره په کمپیوټر ولیکل شي او له هغو څخه یو داسې انټرنیټي کتابتون جوړ شي چې هر څوک ورته په مجاني ډول لاس رسی ولري.

دا کار به له یوې خوا کتابونه د له منځه تللو له خطر څخه وساتي، او له بل لوري به د کتابونو د تشهیر او معرفۍ یو ښه فرصت برابر کړي، چې پدې ډول به په سلګونو دیني کتابونه او په زرګونو دیني موضوعات پوهنتونونو، مکاتبو، تعلیمي او څېړنیزو مراکزو او اشخاصو ته په یو ځای ډول لاسته ورشي، په ټولنه کې به اسلامي علوم په آسانه او پراخه پیمانه خپاره شي، تیارې به رڼا شي، او تر ډېره ځایه به د کفارو او بې لارې ډلو د فکري او فرهنګي یرغل مخه ونیول شي.

د همدغه کتابتون بله برخه ښايې له صوتې او ويډيويي موادو تشکيل شي، چې په زرګونو صوتي درسونه، مواعظ، اشعار، ترانې، کيسې، تاريخي ويناوي، د ماشومانو ادبيات او همدارنګه په سلګونو او زرګونو اسلامي ويډيويې البومونه او کلپونه چې زمونږ د هېواد د مؤمنو پرګنو ويرنې او ويارنې ورکې عکاسي شوې دي خوندي شي، او معاصر تاريخ به مو په ژوندي او مأمون شکل راتلونکو نسلونو ته ور ورسېږي.

که چېرې زمونږ د ولس څو با احساسه او متدين شتمن او ملي تاجران د دغه ډول يوې پروژې د تمويل ترشا ودرېږي نو په ډېرو لږو مصاريفو به افغاني ټولنې ته ستر علمي او ديني خدمتونه تر سره کړي، او د هېواد د مستقبل ځوانان به له بې لارېتوب، شډلتوب، بې هدفۍ او بې علمۍ څخه وژغوري. البته دا کار کوم ناشونی کار نه دی، بلکې په غربي او عربي نړۍ کې ډېرو ټولنو او حتي اشخاصو تر سره کړی دی چې زمونږ لپاره د کار ښه مثالونه کېدلی شي.

ما ته خواوس د دې کار ترسره کېدل يو ارمان ښکاري چې د نوي نسل له علماؤ يې د پوره کېدلو هيله لرم، خو ليرې نده چې څو د عزم، حوصلې او هدف خاوندان به يې په علمي ډول په پراخه پيمانه تر سره کړي، چې د دې کار ځينې نښې لا له همدا اوسه په ځينې افغانې ويپانو کې تر سترګو کېږي.

د تخيل په دنيا کې له ازادۍ سره مرکه

کله کله د ځينې مو ضوعاتو د يادولو او پر هغو د نيوکو لپاره د تخيل اسلوب تر نور اساليبو ډېر غوره وي، ځکه چې په دغه اسلوب کې د تعبير او د واقعيتونو د تمثيل پراخ ظرفيت موجود وي او ليکوال کولی شي د ترخو واقعيتونو په اړه خپل احساس او پيغام د رمز په لطيفي او عاطفي ژبې لوستونکو ته ور نقل کړي او په اسانه هغو مفاهيمو او وضعيتونو ته د هغوئ پام وروړوي چې کېدی شي په نورو اساليبو کې د هغو بيان ورځخه يو څه ستغ شي.

دا چې افغانان د نړۍ يو آزادي خوښوونکی ولس دی او د پېړيو په اوږدو کې تل د آزادۍ د ګټلو او پاللو په مبارزو کې له ځينې نيمګړتياوو سره سره په پرله پسې ډول مصروف پاتې شوي دي او خپل ډېر څه يې د دغه ارزښت په خوندي ساتلو کې په پوره شهامت مصرف کړي دي، نو په کار ده چې دغه ارزښت يې په فکري او واقعي ژوند کې نور هم ښه وپالل شي، او ټولو هغو خطرونو ته د دې ولس د بچيانو پام وروړول شي چې د دوئ آزادي تهديدوي او يا يې په اړه د دوئ شعور کمزوری کوي.

د دې لپاره چې د دغه ستر معنوي او اجتماعي ارزښت په پاللو کې ما هم ځان ورګډ کړی وی نو د تخيل په دنيا کې مې د آزادۍ له مفهوم سره د يو څو موجودو واقعيتونو په اړه دغه لاندې مرکه ترتيب کړې ده، هيله ده چې د هغې له لارې به مې مهمو مفاهيمو ته د خلکو پام وراړولی وي.

ازادي هغه ارزښتناك او بې مثاله نعمت دی چې د خپلواك او سرلوړي ژوند ټول دارومدار د همدې نعمت تر شتون او نه شتون پوري تړلی دی. که ازادي وي نو په ژوندکې خوندهم وي، او که ازادي نه وي نو بيا ژوند د عذاب يو بل نوم دی.

کله کله اشخاص د ازادۍ له برکته د قومونو او ولسونو حيثيت تر لاسه کړي، او کله بيا هم پوره پوره ولسونه د هغې د نشتوالي له امله په ولسونو کې هېڅ اهميت نه لري.

ازادي هغه ښکلې قدرمن حالت او معنی ده چې سرلوړي ولسونه خپل ټول مادیات تر هغې قربانوي.

ازادي هغه ښکلې او پتمنه لیلا ده چې د ویښو او خپلواکو ولسونو مېړونه د هغې د ساتنې او پالنې په لاره کې له خپلو سرونو تېرېږي.

آزاد خبریال (غازي) له مودو مودو راهیسې په آزادۍ پسې لالهانده ګرځېده ترڅو هغه و ویني او مرکه ورسره وکړي. په هغې پسې یې ډېرښارونه، غرونه، هېوادونه او نظامونه ولټول، ډېر ورپسې ستومانه شو، خو دا دی په پای کې وتوانېد چې له هغې سره په یو داسې ځای کې وګوري چې نوم یې د امنیتي شرائطو له امله نشي څرګندولی، خو له هغې سره یې یوه په زړه پورې مرکه کړې چې د لوستونکو مخې ته یې ږدو:

غازي :په پیل کې که مهرباني وکړئ او لوستونکو ته خپل ځان ورمعرفي کړئ.

آزادي: مننه! د ځان د معرفۍ خبره دې ښه وکړه، ځکه چې زه اوس په مسلمانه ټولنه کې یو ناپېژندل شوی او مجهول مفهوم ګرځېدلې یم. ډېره موده وشوه چې چا ډېره نه یم لیدلې. له خلکو هېره شوې یم، ځکه خو مې اوس څوك ډېره نه پېژني، که څه هم چې پخوا زه د مسلمانو ولسونو تر ټولو مشهوره پېژندګلوي وم.

زمانوم **آزادي** ده. زه په اصل کې یوه معنی یم، خو کله کله په ژوندون کې مادي بڼه هم غوره کوم. زه او آدم علیه السلام دواړه په یوه کال پیداشوي وو. وطن مې د زمکې پر مخ کوم خاص هېواد او سیمه نه ده، بلکې زه هر چېرې اوسېږم، خو له ویښواو مېړنیو ولسونو سره. او چې په هر ځای کې زمکه رابانديې تنګه شي، او خپل راته پردي شي، نو بیا له هغه ځایه کډه وکړم او بل چېرې ولاړه شم.

زما او د انسان ترمنځ فرق دا دی چې هغه په خوراك او څښاك پایې، خو زه په غیرت، سرښندنې او قربانۍ. هغه مري، خو زه مرم نه بلکې کمزروې کېږم او بیا خپل شکل بدلوم.

غازي: د شکل له بدلولو مو مطلب څه دی؟

آزادي: يعني که لويه يم نو وړوکې شم. که په ژوندکې په يوې مادي بڼې بدله شوې يم، نو بيا بېرته معنی شم. که مې حکومتونه وشړي، او يا مې د تړلوکوښښ وکړي نو بيا زه د کوم دردمن با احساسه او عظيم انسان په مغزو کې تړې د يو څه مودې لپاره پټه شم او هماغلته د هغه د فکر په دنيا کې خپله پاچاهي کوم. زه بيا هغه دردمن با احساسه او عظيم انسان دومره مست اوسرشاره کړم چې د ټولې دنيا زورور ورته کمزوري ښکاري. هغه دومره مست او پياوړی شي چې نه يې زولنې ايساروليشي، او نه يې زندانونه عزم ورسستولی شي.

غازي: خلك خو تا په ښارونو کې لټوي، خو ته دلته په غرنوکې اوسېږې! مورږ د دې مرکې لپاره په تاپسې ډېر ښارونه او ډېرې مانۍ ولټولې، خو هلته مو ونه ليدې، که لوستونکو ته پدې هکله څه و وايياست؟

آزادي: ډېره موده وشوه چې ما ښارونه او قصرونه پرې اينبي دي، ځکه چې زه هلته د مسلطو خلکو نه خوښېدم، هغوئ هلته زما د له منځه وړلولپاره ظالمانه قوانين جوړکړي ول، او چې قوانينو يې هم زه ورکه نه کړای شوم، نو بيا يې زما د له منځه وړلولپاره پردې لښکرې راوغوښتې، ناتارونه او تاړاکونه يې جوړکړل، زما ډېر پلويان يې ووژل، او ډېر نور يې د تورو تمبو شاته بندکړل. ما هم نور د ښارونو ژوند پرېښود او له مانۍو راووتم، ځکه چې دا مې نشو زغملی چې لکه د دربار د وينځې په څېر په مانۍو کې د جابرانو او مستکبرانو په خدمت کې و اوسم، او د هغوئ د توطيو قرباني شم. نو دا مې ښه وګڼله چې غرونو ته پنا يوسم.

غازي: پوښتنې خو مې نوري هم ډېرې دي چې وروسته به يې درځخه وکړم، خو ته اوس دا راته ووايه چې ته خو ماشاءالله ډېره ښه پښتو وايې! دا دې چېرته زده کړې ده؟ او بله دا چې نورې دې کومې ژبې زده دي؟

آزادي: پښتو خو مې په افغانستان کې زده کړې ده، زه ډېره موده په افغانستان کې اوسېدلې يم، په سلګونو کلونه مې له افغانانوسره تېرکړي

دي. زه د افغانانو دومره خوښه وم چې خپلې په لکونو ککرۍ به يې زما د ساتنې او پالنې په لاره کې قربانولې. ما د هغوئ ټولې ژبې زده کړې دي، خو پښتو مې ځکه ښه زده کړې چې پښتنو به له ماسره بې ساري مينه درلوده. خو پدې وروستيو وختونوکې په دوئ کې هم ځينې خلك را پيدا شول چې (سيکولر) يې بولي، دوئ ډېر بې غيرته او بې دينه خلك دي، او له ما سره يې سخته دښمني ده. زه تر دې څو کلونو د مخه هم په افغانستان کې له افغانانو سره اوسېدم خو...

غازي: نو بياځه درپېښ شول؟

آزادي: آه، خپلواکو مجاهدو افغانو زه د خپلو وينو په بيه ساتلې وم، خو په دوئ کې يو څو نا اهله او غلام صفته خلك چې له ماسره يې فطري دښمني درولوده او زه يې په افغانستان کې نه شوم زغملی، لاړل او له غرب څخه يې زما تاريخي دښمنان (د صليبي جګړو يرغلګر) راوبلل. هغوئ ټولو زما په خلاف نړيوال ايتلاف جوړ کړ، او زما په ضديې يوه بې رحمه جګړه پيل کړه.

د دښمن لښکرې، وسلې اوجنګي وسائل دومره ډېر ول چې زما پلويانو د سختو جګړو کولو او بې د ساريو قربانيو په ورکولو بيا هم د يرغل مخه ونه نيولی شوه. د سختوجګړو او د زرګونو ککريو تر قربانېدلو وروسته زه بيا له خپلو څو محدودو پلويانو سره هماغو غرونو ته وختم چې څوکاله د مخه ورڅخه راکښته شوې وم. يو څه پلويان مې خائنان او غداران هم وختل، هغوئ چې يو وخت يې ځانونه زما د پلويانو مشران او رهبران ګڼل، او د (مولوي)، (مجاهد) او (روحاني) نومونه يې هم پر ځانونو ايښي وو، خو د غيرت او وفا د امتحان پر ورځ په ډېرې بې شرمۍ د دښمن په صف کې ودرېدل.

د نورو ژبو په هکله به درته ووايم چې زه په عربي، چيچنيايي، کشميري، ازبکستاني او د قوقاز په ځينو ژبو هم پوهېږم، خو ترټولو زياته مې عربي ژبه خوښه ده، هغه چې ما له محمدصلى الله عليه وسلم، ابوبکر الصديق،

عمربن الخطاب، خالد بن الوليد او نورو اصحابانو رضي الله عنهم څخه زده کړې وه، او لاتر اوسه عربان وربانديې خبري کوي.
په عربۍ کې مې بيا د فلسطين، عراق، يمن او د سوريې د خلکو لهجې ډېرې خوښې دي. خو د خليج او مصر د هېوادونو لهجې هېڅ خوند نه راکوي، ځکه چې هغوئ عربي له حده زياته خرابه کړې ده، او انګريزي او عبري (د يهودو ژبه) يې دومره ډېره پرې ورګډه کړې ده چې نور د عربۍ خوند ورکې نه دی پاتې.
غازي :تا خو د نړۍ ډېر ولسونه او قومونه ليدلي او ورسره پاتې شوې يې، او ډېرو ولسونو ستا تر سيوري لاندې د سرلوړۍ ژوند هم تېرکړی دی، که دا راته و وايې چې ته څنګه حاصلېدای شې؟ اويا په بل عبارت ستا او د ولسونو ترمنځ په کوموشرايطو ديووالي او يو له بل څخه د دفاع ټرون رامنځته کېږي؟
آزادي: دادې ډېره ښه ا ضروري پوښتنه وکړه، ځکه چې له مسلمانو ولسونو اوس زما لاره ورکه شوې ده، او له ماسره د تعامل طريقه هم ورځخه هېره شوې ده. دوئ ته زما د ورتلو لاره يوه وي، خو دوئ پر بله زما د ورتلو انتظارباسي. پدې هکله بايد درته و وايم چې لومړۍ خبره خو دا ده چې زه چاته په خپله نه ورځم. زه هغه وخت ورځم چې دوئ مې وغواړي. او هغه ملت ته خو له سره ورځم نه چې تر مايې غلامي خوښه وي.
دويمه خبره داده چې زه هغه وخت يوه ملت ته ورځم چې په زړګونو او لکونو ځوانان يې له تورو او ټوپکو سره د جهاد او قربانۍ په څپاندو ولولو زما د ورتلو پرلاړې په استقبال راته ولاړوي، او دي ته تيار وي چې د هغو خلکو سرونه ورغوځ کړي چې دوئ ته مې له ورتللو ايساروي.
او دريمه خبره دا ده چې زه ولسونو ته په يوه شرط ورځم، او هغه دا چې زما د ساتني او پالنې په لاره کې به له ټولو مادي ګټو تېرېږي. زه بايد ورته تر ټولو مادي مصلحتونو ګرانه او محترمه و اوسم. هغه خلك چې تر ما ورته خپل ځانونه، مالونه او دنيا ګرانه وي، هغوئ کله هم مانشي

ساتلای، او کېدای شي چې په ډېره ارزانه بیه مې خرڅه کړي، او یا مې لاس تړلې دښمن ته ور وسپاري. او که په لنډو یې درته ووایم نو زما د حاصلولو وسیله هم جهاد او قرباني ده، او د ساتلو ضامن مې هم جهاد او قرباني ده او بس. او هر هغه ولس چې د جهاد او قربانیِ عزم او روحیه نه لري، زه له هغه سره هېڅ ټرون او تعامل نه کووم.

غازي: ځینې خلك خو کوښښ کوي چې تا د ډیموکراسیِ، انتخاباتو، فرهنګي مبارزې، دعوت او دې ته ورته نورو وسیلو له لارې حاصله کړي، که دا راته و وایې چې ته له دې لارو هم ورځې؟

آزادي: لکه مخکې مې چې درته وویل زما د حاصلولو یوازینۍ لار جهاد او قرباني ده او بس. البته دغه نورې ټولې لارې څوکۍ، منصب، شهرت، ډلې ټپلې جوړولو او سیاسي مصالحو ته د رسېدو لارې دي، خو هېڅکله له دغو لارو ما نشي حاصلولی. دغه لارې ټولې د ځان او خلکو د تېر اېستلو لارې دي، بلکې دا ټولې هغه لارې دي چې غلو، ټګانو، په مسلمانانو کې د غرب ملګرو، سست عنصره او خپټه ورو سیاسي مشرانو، د دین په نامه تجارت کوونکو او د (امریکایي اسلام) پلویانو خپلو اهدافو او خوندونو ته د رسېدلو لپاره جوړې کړې دي.

غازي صیب! ددې لارو په هکله به زه خپلې څو ترخې تجربې درته تېرې کړم، کېدای شي له هغوڅخه د دغوو لارو د افادیت څومره والی درته معلوم شي.

زه به خپل د سترګو لیدلی حال درته ووایم او هغه دا چې پدې نږدې ماضي کې یو ځل د شمالي افریقا د یوه هېواد خلکو چې عربان یې (الجزایر) او کافران یې (الجېریا) بولي زه د انتخاباتو او ډیموکراسیِ له لارې ور دعوت کړم. هغوئ په ډېره مینه، اخلاص او ولولو په ملیونونو خلك زما استقبال ته راوېستلي وو، زما د راتګ یې په لسګونو کلونو انتظار هم وېستلی وو، په سلګونو ملیونه پیسې یې هم زما د راتلو لپاره مصرف کړي وې. ښځې، نارینه، ځوانان او زاړه ټول زما د راتلو پر لاره د

استقبال لپاره راته ولاړ ول، خو افسوس چې دغه ټول خلك په تشو لاسونو او له وسلې پرته هسې د رنګينو بوتانو په څېر ولاړول.

کله چې زه چې د دوئ د استقباليې قطارونو ته په ور رسېدو شوم، ناڅاپه يو قيامت جوړ شو، له هرې خوا وسله وال سړي چې خبري يې د وطن د خلکو په ژبه کولې خو دريشې يې پردې وې او نشانونه يې هم پردې ټومبلي ول، له موږ راتاو شول او دا په مليونونو خلك يې ټول يوه خوا او بله خوا پسې واخيستل، ځينې يې ووژل، او ځينې يې وترل. ځينې نور يې تر پښو لاندې له خارو سره خاورې کړل، او ځينې يې لاس ترلي زندانونو ته بوتلل. يوازې يو څو تنه تري په تېښته خلاص شول.

غازي صيب! ډېر بد حالت وو، هره خوا چيغې او کوکارې پورته کېدې، نارينه له خپلو ښځو ورك شول، او ښځې له خپلو سړيو او اولادونو. مسلحو غدې والو زما د استقباليې لپاره ټولې ښايسته کړل شوې او رنګينې دروازې ونړولې، او بيرغونو ته يې اور وراچاوه. هېڅا ورته څه نشو ويلای، ځکه چې له خلکوسره وسله او د دفاع هېڅ وسيله نه وه. که به چا د څه ويلو جرأت وکړ نو سمدستي به يې سترګې ور وترل شوې او په ډبولو او ښکنځلو به نامعلوم لوري ته روان کړی شو. دريشې والاټوپکوالو زما استقبال ته د راوتليو خلکو مشران د بغاوت په جرم په زندانونوکې واچول. کشران يې لکه يتيمان د بل در ته محتاج او حيران کړل، او اولادونه يې تري واخيستل او ټول يې په هغو مکتبونو کې شامل کړل چې همدې غدې والو د فرانسې په مرسته او فرمايش جوړ کړي وو چې څو ورځې وروسته بيا هماغه ټول ماشومان د کودتايي جنرالانو په مخکې په داسې حال کې په نمايشي مارش کې تېرېدل چې هلکانو يې (پتلونونه) او نجونو يې (مينې ژوپ) اغوستې وو، او جنرالانو ورته له عسکري موزيك لاسونه پرقول.

غازي صيب! که د الجزائر خلك مسلح وای، او د مقاومت توان يې لرلی، نو هېڅکله به هغو څو لنډغرو دغه قيامت وربانديې نه وای جوړکړی.

غازي: ښه! نو تا ته بيا څه درپېښ شول؟

آزادي: ما مخکې هم درته و ويل چې ما څوك وژلی نشي.ما په همهغه ځای کې فوراً خپل شکل بدل کړ او غرونو ته مې مخه کړه.

څه موده وروسته بيا د ترکيې خلکو د (نجم الدين اربکان) په مشرۍ دعوت راکړ، هغه ډېر اخلاصمن انسان وو، ما دهغه له ملګرو څخه د دفاع او مقاومت د وسائلو پو ښتنه وکړه، هغوئ راته و ويل چې اوس دې شيانو ته ضرورت نشته، موږ اوس د شلم قرن په پای کې اوسېږو، او د اروپايانو ګاونډيان يو، له هغوئ مو د ديموکراسۍ، عدالت او تمدن اصول او اخلاق زده کړي دي. دلته نور د وسلې استعمال او جګړې ته ضرورت نشته، او زموږ پوځيان هم نور هغه د (کمال اتاترك) او (عصمت اينونو) لنډغر بې دينه بدمعاشان نه دي چې چې له دين سره يې دښمني درلوده، هغوئ اوس زموږ ډېر احترام کوي، او تا ته هم ډېر ډېر په درنښت ګوري.

غازي صيب ! (اربکانخپلو) د تخيل په دنياکې له الفاظو داسې رنګين جنت راته جوړ کړ چې تا به فکر کاوه چې د کوم ريښتيني واقعيت حکايت درته کوي.

ما چې د هغوئ دا منظمې او خوږې خبرې واورېدې نو يقين مې راغی چې دوئ لکه چې ريښتيا هم په دعوت باندې ترکيه فتح کړې ده.

خو غازي صيب ! کله چې ورغلم هماغه د (الجزاير) ناورين بيا تکرارشو. دا چې وروسته بيا دې خلکو ما ته د غږولو سترګې نه درلودې، نو له بدې ورځې دوئ هم لاړل په اروپا ورننوتل، او دا دی اوس د (ناټو) په صف کې د مسلمانانو په خلاف ولاړ دي.

غازي صيب! زه نه پوهېږم چې د دې زمانې خلك ولې زماپه اصولو ځان نه پوهوي او د ورتګ بلنې راکوي؟!

د درېيم ځل لپاره د مصر خلك په څه خبره د خپل بوډا فرعون (حسني مبارك) په خلاف راپورته شول، څه واضحه دعوی او آجنډا يې هم معلومه

نه وه، خو ښځې او نارينه ټول سړکونو ته راوتلي ول، چا به ګډاوې کولې او سندرې به يې ويلې، چا به ګډوډ شعارونه پورته کول، چا به الله اکبر او نور اذکار او تسبيحات زمزمه کول، چا به ډيموکراسي ډيموکراسي چيغې وهلې، خو چې د لمانځه وخت به راورسېد نو کوم (ډيره خريلی پتلون پوش) به يې مخکې کړ، او ټول به ښځې او نر په چوکونو او سړکونو کې ورپسې ودرېدل.

عجيبه حالت وو، هېڅ نه معلومېده چې دوئ اسلامي حکومت غوښت او که يې ډيموکراسي غوښته، ټولو به (آزادي آزادي) نعرې وهلې، خو معلومه نه وه چې له (چا) او (څه شي) يې آزادېدل غوښتل؟ او دا ځکه چې هغوئ يوازې د (بوډا فرعون) مخالفت کاوه، نه د (ډيموکراتيك فرعونيت). هغوئ به د فرعون ټول لښکر خپل لښکر ګانېه، او د مسلمانانو او کفارو تر منځ يو والي ته به يې د (الوحدة الوطنية) يعنې ملي وحدت تر نامه لاندې خلك وربلل.

د مصريانو پدې ګډوله پاڅون کې يو ډول خلك راپورته شول چې ځانونه يې (نړيوال اسلامي حرکت)بلل، دې خلکو په همدې غوغا کې زما په نامه د (آزادۍ او عدالت) ګوندجوړ کړ. دوئ هم د اسلام او اسلامي حکومت خبره چندان په زغرده نه کوله، خو د (ډيموکراسۍ) او (قانوني دولت) چيغې به يې په واز کومې وهلې.

غازي صيب! دې خلکو زه مصر ته ور دعوت کړم، ما هم چې د دوئ مسلسلې مظاهرې، ګرمې ولولې او د آزادۍ په نامه ګوند وليد نو ورغلم، خو دا چې د الجزائر او ترکيې ترخې تجربې مې په ياد وې نو د(نړيوال اسلامي حرکت) له مشرانو مې جهاد ته د تياري او د دفاع د وسائلو په هکله وپوښتل، هغوئ راته وويل: دا خبرې نورې مه کوه چې خلك به د (طالب) او (القاعدې) ټاپه را باندې ولګوي، او بيا به مو د غرب هېوادونه، نړيوالې مؤسسې او بانکونه تأييد نه کوي.

ما چې هر څو ورته و ويل چې ماته دا بې رحمه پردي پالونکي جنرالان او بې دينه سيکولر او غرب پلوي سياستمداران رامعلوم دي، هغوئ مې له تاسې سره نه پرېږدي.خو دوئ به هرځل د وسلې له ضرورته انکار او په ډيموکراسۍ ټينګار کاوه، او ويل به يې چې مونږ به د منبر، راډيو، تلويزون او فرهنګي مبارزې له لارې د فرعون له ملګرو جنرالانو داسې مجاهدين جوړ کړو چې هم به مصر آزاد وساتي، هم به فلسطين آزاد کړي، او هم به دوئ زمونږ د (ډيموکراتيك اسلامي حکومت) داسې مجاهدين شي چې د افغانستان، عراق، سوريې او صومال له (سخت دريزو ترهکرو) به ډېر غوره وي.

غازي صيب! ما که هر څو ورته و ويل چې دفرعونانو پوځونه چې د غرب ابليسانو روزلي دي ټول سره يو دي، او زما او د اسلام دښمنان دي، خو دوئ به راته ويل چې دا خبرې مه کوه چې پدې خبرو زمونږ (ملي وحدت) ته صدمه رسېږي.

حقيقت دا وو چې دوئ به خپله هم د فرعون له پاتې شونو جنرالانو وېريدل، خو ماته به يې په درواغو اطمينان راکاوه. بالآخره يوه ورځ هماغه فرعوني جنرالان چې دوئ د اسلام او وطن سپاهيان بلل په همدوئ پسې راپورته شول، د دوئ مشران يې ټول په زندانونوکې واچول، او کشران يې ورته د سړکونو پر سر تر بلډوزرونو لاندې کړل او په مسجدونو کې په زرګونو ووژل، او بيا يې د هغوئ مړي هم په بلډوزرونو را ټول کړل او اور يې ور واچاوه.

په هغه ورځ د رابعې په ميدان کې او د سړکونو پر سر چې کوم څه تر ټولو ډېر پراته وو او تر پښو لاندې ليدل کېدل هغه د قرآن کريم مبارکې نسخې وې چې دې خلکو په شعارونو کې د پورته کولو او د تلاوت لپاره له ځانونو سره وړې وې، او هره خوا د مصري پوځيانو تر پښو لاندې ليدل کېدې.

دې غولېدلیو هم ځان تېرویست او هم يې زه تېر وېستم. اوس مې نو پوخ تصمیم نیولی چې نور به نه د دغه ډول خلکو په دعوو او ویناوو باور کووم، او نه به هم کله د دوئ وطنونو ته سر ورښکاره کړم. دوئ خو هسې هم د زولنو او زندانونو معتادان دي او په غرونوکې د آزادۍ تر ژونده په زندانونو کې ریاضتونه خوند ورکوي خو زه يې په شرمونو وشرمولم.

غازي: محترمې ازادۍ! راځم يوې بلې مهمې پوښتنې ته او هغه دا چې مورږ خو ډېر ځلې له خلکو دا هم اورو چې په غرب کې ډېره آزادي ده، او حتی چې غربي مشران ځانونه د آزادۍ اتلان بولي، او هر وخت دا دعوه هم کوي چې هغوئ به د نړۍ نورو ولسونوته هم آزادي وربښي، خو پدې نه پوهېږو چې ته اوس رښتیا هم په غرب کې له غربیانو سره يې؟ او که د هغوئ په مقابل کې د ولاړو مظلومو ولسونوپه طرف کې يې چې د دوئ له ظلمونو او استبداده ځانونه خلاصول غواړي؟ که په دې هکله لوستونکو ته یوڅه وضاحت وکړې؟

آزادي: غازي صیب! دا پوښتنه دې رښتیاهم ډېره مهمه ده، ځکه چې نن ورځ خو د غرب مېډیا تقریبا د ټولونړیوالو ذهنونه یرغمال کړي دي، او چې هرڅه وغواړي هغه ته درښتیا او حقیقت بڼه ورکوي او په دومره پراخه پیمانه يې تبلیغوي چې له چاسره يې د تکذیب اراده هم پاته نشي.

غربي مېډیا دا خبره رښتیا هم د ډېرو خلکو تر غوږو رسولې ده چې په غرب کې ډېره آزادي ده، خو مسلمانان باید پوه شي چې هغه زه (آزادي) نه بلکې هغه یوه بله ازادي ده. هغه له (دین) او (دینداری) څخه آزادي ده، هغه له اخلاقو او معنوي ارزښتونو څخه آزادي ده. هغه له شرف او حیاء څخه آزادي ده، هغه له انساني ترحم او عاطفې څخه آزادي ده. هغه له اصولو قوانینو، عادلو ټرونونو او میثاقونو څخه ازادي ده. هلته لور له پلارڅخه ازاده ده. ښځه له خپل خاوند څخه ازاده ده. فحشاء، اخلاقي فساد، همجنس بازي او قمار له محاسبې او پوښتنې څخه آزاد دي. هلته انسان ته مطلقه آزادي ورکړل شوې چې په هر ډول چې غواړي له انسانیت

څخه ووځي وتلی شي، او هېڅوک يې د انسانيت په ضوابطو کې بند نشي ساتلی. او ان تر دې چې هلته دا آزادي هم شته چې د برطانيې د وليعهد ميرمن دې له بل چاسره د خپلو جنسي اړيکوخبرې د ملت په وړاندې په تلويزيون کې هم وکړي.

تر دې ورتېره دا آزادي هم شته چې نارينه دې له بل نارينه سره واده وکړي، او قانون دې د هغوئ د حقوقو دفاع او ساتنه وکړي، او د مسيحي کليسا (پادري) دې څه اعتراض هم پرې ونه لري، ځکه چې هغه په خپله هم ډېر هغه واړه ماشومان د خپل هوس ښکار کړي وي چې کورنيو يې د ديني زده کړې او د برکت د حاصلولو لپاره (مقدسې کليسا!!!؟) ته ورلېږلي وي.

او دا خبره چې هغوئ غواړي نورو ولسونو ته آزادي ور وبښي، دا هسې يوه د درواغو دعوی ده، ځکه چې همدغو غربيانو يو وخت تقريباً د نړۍ د نيمو اوسېدونکو (ريښتني) آزادي سلب کړې وه، د هغوئ هېوادونه يې استعمارکړي وو، او د خلکو هر څه يې د خپل ځان ګرځولي وو. خو کله چې ولسونو د خپلې تورې په زور هغوئ تېښتې ته اړ کړل، او له خپلو هېوادونو يې وشړل، نو بيا يې د ولسونو د بيا غلام ګرځولو لپاره دا ډنډورې وغږولې چې مونږ نور ولسونه ازادوو.

د هغوئ د ازادۍ ښېلو مثالونه خو تاسې خپله په خپل هېواد افغانستان او هم په عراق کې وليدل چې څو مره خلك يې د ژوند له قيده آزادکړل؟ څومره يې بې کوره کړل؟ څومره مينديې يې بوري کړې؟ څومره ماشومان يې يتيمان کړل؟

غربيان په حقيقت کې هېوادونه له خپلو اصلي اوسېدونکو آزادوي، د هغوئ له خپل حاکميت څخه يې آزادوي او بيايې يا عملا په خپله اداره کوي، او يا يې خپلو روزل شويو غلامانو ته ورسپاري. نو زما او د غربي آزادۍ تر منځ بايد فرق وپېژنئ! زه د سعات سرچينه يم، او هغه د بدبختۍ کنده.

غازي: تاسو مخکې و ويل چې ډېر وخت له افغانانو سره پاتې شوې ياست، له افغانانو سره ستاسو د تجربې حاصل څه دی؟

آزادي: اکثره افغانان ډېر مېړني خلك دي، خو په افسوس بايد و وايم چې پر ما مين دي خو قدر مې نشي کولی. کورته مې ور بولي خو پاللی مې نشي. زما لپاره له ډېرو شيانو تېرېږي، خو له مشرۍ او زعامته په خپلو منځونو کې يو بل ته نه تېرېږي. د راتلو انتظار مې ډېرکوي، خو چې ورته ورشم نو بيا راځخه په نورو شيانو مشغول شي. ملايان يې سبقونه ډېر وايي خو خلکو ته دين لږ ور رسوي.

او په افغانانوکې ځيني داسې خلك هم شته چې ته به وايې د دوئ څخه د غلامۍ په اوبو لمده شوې ده. که انګريز ورشي هم دوئ به يې غلامان وي، که روسان ورشي هم دوئ به يې غلامان وي، که امريکايان ورشي هم دوئ به يې غلامان وي. دغه ډول خلك په افغانانوکې لږ دي خو ډېر زرنګ او چالاکه خلك دي او له هرې زمانې سره ځان برابروي. دوئ کله د (مقاومت سنګرداران) شي او کله بيا د (ډيموکراسۍ قهرمانان). خو دا خلك بيا ډېر ژر له منځه ځي.

يو کار چې افغانان په مجموعي ډول ورکې تر نورو ولسونو غښتلي دي، هغه دا دی چې زما د حاصولو په لاره کې له قربانۍ او سرښندنې نه سترې کېږي. هر نسل يې تر پخواني نسله د لويو حماسو زېږونکی او د بدلونونو راوړونکی وي.

غازي : ستا په اړه مې يوه بله تاريخي پوښتنه په ذهن کې وه چې ما ويل په خپله به يې تاځخه کووم، او هغه دا چې ځيني (سيکولر) افغانان دعوی کوي چې هغه مخکې ځل افغانستان ته (امان الله خان) راوستلې وې، او ستا د راوستلو افتخار هم د هغه په نصيب شوی وو. تا خو به هغه وخت هر څه په خپلو سترګو ليدلي وي، که دا راته ووايې دا خبره څومره حقيقت لري؟

آزادي: د ی۪يکولرو په خبره کله هم باور مه کوئ! هغوئ ډېر مکار او درواغجن خلك دي او دا خبره يې هم سپين درواغ دي. د امان الله خان چې خپل ذهن او فکر د انګرېز د افکارو او نظرياتو له غلامۍ آزاد نه وو نو افغانستان به يې له هغوئ څه آزاداوه؟ او زه به يې څنګه افغانستان ته وروستلم؟

حقيقت دا وو چې زه ملي غازيانو او د انګريز په خلاف راپورته شويو مجاهدينو وروغوښتلم. خو کله چې ورغلم د امان الله خان راسره ورانه شوه، ځکه چې هغه غوښتل افغانستان د غرب پر لاره روان کړي، خو ما او غازيانو ورسره نه منله، نو يې له خپل خسر (محمود طرزي) سره چې په افغانستان کې د سيکولريزم پلار ګڼلی کېږي او په شام او ترکيه کې د ترکيې له (سيکولرانو) او د شام له (عربي مسيحي نشنلستانو) د سيکولريزم او نشنلزم مرض ورنقل شوی وو زما د له منځه وړلو مشوره وکړه. امان الله خان او طرزی دواړه د شاهي کورنۍ له ډېرو ښځو سره پدې نيت اروپا ته ولاړل چې له اروپايانو سره پر هغوئ زما د خرڅولو خبره وکړي، هلته يې تقريبا اوه مستې مياشتې تېرې کړې، خپله (نيم لنډغره) ښځه يې چې د محمود طرزي لور وه هم د اروپا پاچايانو ته پدې مقصد وروښوده چې هغوئ په دې قانع کړي چې دی نور هغه افغان نه دی چې خپله ښځه له خلکو په پرده کې ساتي، او د افغانو ښځو د پردې د ساتلو پخاطر د اروپايانو په خلاف جنګېږي.

غازي صيب! کله چې امان الله خان د اروپا له اوه مياشتينۍ مستې دورې وطن ته ستون شو، نو سمدستي يې زما او زما د پلويانو په خلاف په پغمان کې د جنګ اعلان وکړ. زما ملګري يې بنديان کړل، او زما طرف ته بلونکي عالمان يې په ډېرو بدو نومونو ياد کړل، او ان تر دې چې هغوئ يې د انګريزانو ملګري وبلل پداسې حال کې چې د انګرېز له کوره دی تازه راستون شوی وو، او د هغوئ قوانين يې له ځانه سره افغانستان ته د عملي کولو لپاره راوړي وو.

دا هسې د (سيکولرانو) لخوا د امان الله خان د اسلام دښمنۍ د کرغيړن تاريخ د ښايسته کولو هڅه ده چې په سپين سترګۍ يې ترسره کوي. همدا اوس تاسې نه ګورئ چې د ده د فکر او تګلارې پلويان ټول له اشغالګرو امريکايانو، انګرېزانو او نورو درغليو کفارو سره ولاړ دي. او نه ګورئ چې د امان الله خان عکسونه همدا اوس د انګرېزانو او امريکايانو په لاس د جوړې ادارې پر دفترونو لګېدلي، که د مجاهدينو او غازيانو پر سنګرونو؟

غازي : ښه نو بيا ستا او دامان الله خان په جګړه کې څوک بريالي شول؟

آزادي: هغه ماتې وخوړه، ما او زما ملګرو هغه ته داسې ګوزار ورکړ چې په يوه ګوزار مو ايټاليا ته ورساوه، چې بيا يې کله هم افغانستان ونه ليد ، او له هماغه ګوزاره يې د (پاپ) د کلي ترڅنګ سا وخته.

غازي: په افغانستان کې ستا په نامه پورې د ټرلي يو بل څه پوښتنه هم درڅخه کووم او هغه د (آزادۍ راډيو) ده. که دا راته ووايې چې دارښتيا هم ستا راډيوده او که ستا په نامه د بل چا راډيو ده؟

آزادي: دا راډيو په ما پورې هېڅ اړه نه لري. دا نه د آزادۍ راډيو ده، او نه هم خلکو ته د آزادۍ تلقين ورکوي، بلکې دا د امريکا راډيو ده چې د امريکا د کانګرس لخوا تمويلېږي او اداره کېږي. د دغې راډيو اصلي نوم د(فري يورپ ريډيو) يعنې د آزادې اروپا راډيو ده. يعنې دا د هغې آزادۍ راډيو ده چې په اروپا کې وجود لري، او د هغې په هکله خو مې مخکې درته وويل چې هغه څه ډول آزادي ده. دغه راډيو په اسلامي نړۍ کې د غربي نظرياتو او مفاهيمو د خپرولو په مقصد د عراق او عربي نړۍ لپاره د (العراق الحر)، د ايران لپاره د (راديو فردا)، د پاکستان لپاره د (مشال راډيو) او د افغانستان او تاجکستان لپاره د (آزادۍ راډيو) په نامه خپرونې کوي، او تر ټولو غلام صفته خلك يې ورکې راټول کړي دي.

دا په حقيقت کې د(غلامۍ) راډيو ده، خو نوم يې ورباندې د (آزادۍ) راډيو ايښی دی. د دې مثال داسې دی لکه د(بدلمنې) ښځې چې نوم (طاهره) وي.

غازي: که دا راته و ويايست چې بيا به افغانستان ته راځې او که نه؟

آزادي :ولې نه، افغانستان ته به ان شاء الله حتماً درځم، که د بل چا پخاطر نه وي نو د هغو فدايانو پخاطر خو به هرومرو درځم خپلې د ګل په څېر ځوانۍ يې د الله د دين د حاکمولو لپاره لوګی کړې. خو بيا هم يو دوه شرطونه لرم او هغه دا چې:

۱ـ له درغلو يرغلګرو او د هغوئ لخوا له جوړې شوې اداري سره به هېڅ ډول جوړجاړی نه کوئ، بلکې په جهاد به يې له منځه وړئ.

۲ـ په خپل وطن کې به (سيکولرو) او (نشنلستانو) ته د هېڅ ډول فعاليت اجازه نه ورکوئ، او نه به يې مشران په وطن کې پرېږدئ، ځکه چې دوئ له ماسره سخته دښمني لري، او تل زما په خلاف له کفارو سره شريکې توطيې جوړوي.

غازي :ښه، نو افغانستان ته به کله راځې؟

ازادي: په دې ورځوکې خو ما ته ډېر بلنليکونه له بېلابېلو هېوادونو لکه له افغانستان، عراق، سوريې، فلسطين، چيچنيا، ارتيريا، صوماليا، کشمير، ازبکستان ، د فلپاين له مندناو او نورو هېوادونو څخه رارسېدلي دي. ما هم خپل د ورتللوشرطونه دې ټولو ته بيان کړي، و به ګورو چې دکوم هېواد خلك زما شرائط تر نورو مخکې پرځای کوي. هر چا چې زما شرائط مخکې پوره کړل نو لومړی به هم هغوئ ته ورځم، او بيا ورپسې نورو ته. خو مخکې له مخکې له هېڅاسره وعده نه کووم، ځکه چې نور د خلکو په تشو وعدو نه غولېږم. ترڅو يې چې زما شرطونه په عملي ډول پوره کړي نه وي، او زما دښمنان يې له منځه وړي نه وي د هېڅا وطن ته نه ورځم.

غازي: که د وروستۍ پوښتنې په ځواب کې دا راته و وایاست چې نور خبریالان او ژورنالیستان چې غواړي له تاسو سره تماس ونیسي، نو څنګه کولای شي له تاسو سره رابطه وکړي، ځکه له ماسره ډېر نور مسلمان ژورنالیستان هم ول چې له تاسو سره یې لیدل غوښتل ، خو ځینې په ښارونو او ځینې نور یې راځخه د لاړې په کړلیچونو کې پاتې شول؟

آزادي :نن سبا خو زه د اسلامي نړۍ په غرونو او ځنګلونوکې اوسم ، خو کله کله خپلو پلویانو ته په ښارونو کې هم سر ورښکاره کووم. له ما سره تر ټولو اسانه د تماس لار له مجاهدینو سره رابطه نیول دي، هغوئ ما په اسانه ورپیداکولی شي. خو یوه خبره په پام کې ونیسه او هغه دا چې زه یوازې له رښتینیو (آزادو) خبریالانو سره غږېږم، او د هغو خبریالانو پوښتنو ته هېڅ ځواب نه وایم چې د پردیو لخوا په کار ګومارل شوي وي،ځکه چې د هغوئ اکثره یې جاسوسان وي، او زما د دښمنانو لپاره کار کوي.

غازي: ستاسو له څرګندونو ډېره ډېره مننه، هیله ده چې یوځل بیا زمونږ هېواد ته راشې، او مونږ دې په ښادیو ښاد کړې.

آزادي: غازی صیب ستاسې له راتګ څخه هم ډېره مننه چې په خطرناکو حالاتوکې مو ځان ماته را ورساوه، او زما پیغام مو د نړۍ مسلمانانو ته ورساوه.

اوسني جهادي ادب ته يوه کتنه

له تېرو څلوېښتوکلونو راهيسې په افغانستان کې اسلامي ادب او بيا په خاص ډول جهادي ادب ته دومره کار وشو چې کېدی شي د پښتو ژبې په تېر ټول مدون ادبي تاريخ کې به ورته نه وي شوی.

په دې موده کې په سلګونو ديوانونه، شعري ټولګې او کتابونه چاپ شول، او په سلګونو زره ادبي ليکنې وشوې. همدارنګه په سلګونو شاعران او ليکوالان د ادبي ليکنو په ميدان کې راوټوکېدل او د جهاد او قربانيو په غېږ کې رالوی شول.

دغو شاعرانو او ليکوالو د خپل ملت د حماسو او ويرونو، د مظلوميت او مقاومت حيرانوونکي کيسې او داستانونه په خپلو ليکنو کې خوندې کړل، او د جګړې په اور او ورانې کې يې هم د انساني عواطفو او احساساتو پالنه وکړه. دوئ په خپلو ادبي ليکنو کې د جنګ تودوخه، د مقاومت صبر، د غازيانو عزم او ولولې، د فتوحاتو داستانونه، د شهيدانو ارمانونه، د يتيمانو سلګۍ، د کونډو خويندو ساندې او کوکارې، د بورو مېندو آهونه، د هجرت له کړاونو ډک خو د برکت ژوند او نور ډېر څه په داسې دقيق، رسا او هر اړخيز ډول عکاسي کړل چې يو نوی ادبي مکتب يې رامنځته کړ.

دغه نوي ادبي مکتب د افغانانو په نوي نسل کې داسې اصيل بچيان وروزل چې دعزم کاروان يې د ولولو په بدرګه د فتحې تر منزله بدرګه کړ، او په روانه صليبي جګړه کې د ټولې دنيا کفارو د فکر او ادب په ساحه کې مرعوب نه کړای شول .

کومه لیکنه ادبي لیکنه ده؟

ادب هغه بلیغه وینا ده چې له عواطفو سرچینه اخلي، پر نفس تأثیر کوي، لوړ افکار او عالي مفاهیم د ښکلیو عبارتونو په جامه او د تخیل په تصویر کې تقدیموي.

په پورتني تعریف کې د ادب په اړه لاندې پنځه عناصر یاد شوي دي:

۱ – عاطفه: هره هغه وینا چې له احساس او عاطفې څخه راپورته شوی نه وي، ادبي وینا نه بلله کېږي.

۲ – تأثیر: هره وینا چې خپل مخاطب متأثر نه کړي، په هغه کې احساس او جذبه، وجد او طرب راونه پاروي، ادبي وینا یې نشو ګڼلی.

۳ – لوړ افکار: لوبدلي، بې محتوا، سپکې او بازاري لیکنې او وینا ادبي نشي ګڼل کېدای.

۴ – ښکلا: لفظي او معنوي ښکلا هغه مهم عنصر دی چې ادبي وینا له عامې وینا څخه بېلوي.

۵ – تخیل : تصویر او تخیل په ادبي وینا کې بل هغه مهم عنصر دی چې ادیب د هغه په وسیله معدومې او غیر محسوسې صحني، پېښې، حرکات، او شخصیتونه د لوستونکو ذهن ته داسې ور وړاندې کوي چې ته به وایې دی یې رښتیا وینې او ورسره اوسې.

د جهادي ادب اهمیت:

ادب په حقیقت کې د یوې ټولنې د اخلاقې او ذوقي(اصلاح) او یا (فساد) یوه مؤثره وسیله ده. که د یوې ټولنې ادبیات صالح، معیاري، انسان جوړونکي او باکیفیته شي، نو د هغې ټولنې اخلاقي فکري، او ذوقي ژوند هم یوه معیاري بڼه غوره کوي. او بالعکس که د یوې ژبې او ټولنې ادبیات فاسد، بې خونده او بې کیفیته شي، نو همدغه (فساد) د ټولنې د افرادو په ژوند کې هم منعکس کیږي. له همدې امله خو ادب ټولنې ته د

مفاهيمو د تلقين او د انسانانو د نفسونو د صيقل کولو يوه غوره وسيله ده.

همدا ډول که په ټولنه کې جهادي ادب چې د ټولنې نوي نسل ته د جهاد، سرښندنې، غيرت، عزم، ثبات، زړورتيا، سرلوړۍ، سخا، له مظلوم څخه د دفاع او د ظالم په خلاف د درېدلو مفاهيم تلقينوي وده وکړي، نو همدغه صفات د ټولنې د ځوانانو په عملي ژوند کې راڅرګندېږي. او که د دغو مفاهيمو په خلاف د غلامۍ، تعيّش، هوس، شهوت، لندغرتوب، بې لارښتوب او پرديپالنې مفاهيم د ټولنې د ابياتو موضوع وګرځي، نو بيا يې همدغه ډول آثار د افرادو په ژوند کې هم منعکس کېږي.

د جهادي ادب اهداف:

ادبيات ډېر ډولونه لري چې خلك يې په بېلابېلو نومونو يادوي لکه انساني ادب، عرفاني او صوفي ادب، عشقي يا رومانسي ادب او داسې نور. که د دغو اقسامو معانيو ته سړی ځير شي نوګوري چې هر ډول ادب په يوه خاص مجال کې د انسانانو د ذوقونو، عواطفو، احساساتو او انګېرنو تمثيل او پالنه کړې ده، او هغه يې د ارتقا او کمال په لوري بيولی دی. همدغه ډول جهادي ادب هم خپل موضوعات او اهداف لري چې په لاندې ډول يې يادوو:

۱ – د کفر، ظلم، بې عدالتيو او استعمار په مقابل کې د ټولنې په افرادو کې د قربانۍ او مقاومت احساسات راپارول او ځپاند ساتل.

۲ – د مبارزينو د عزم او حوصلې لوړل او د هغوئ رزمي معنويات تقويه کول.

۳ – د جګړې د اور او لمبو په ژوندکې هم د مجاهدينو په زړونو کې انساني عواطفو ته دوه ورکول.

۴ – د جګړو، فتوحاتو، او حيرانوونکو حوادثو تفصيلات په ادبي قالب کې خوندي کول.

۵ – د جهاد او مبارزې د قهرمانانو ستايل، او ولسونه د هغوئ درناوي ته هڅول، او راتلونکو نسلونو هغوئ د اتلانو په حيث وړاندې کول.
۶ – د شهيدانو مرتبې او د هغوې يادونه تازه ساتل.
۷ – د جهاد او مبارزې په بهير کې د منافقينو، له دښمن سره د متعاونو څېرو، خائنانو، غدارانو، او فرصت طلبو عناصرو د شرموونکو مواقفو غندل او بربنډول.
۸ – د دښمن د ذلت، وحشت، نا انسانيت، او ماتو بيانول او داسې نور.
د افغانستان په تېر څلوېښت کلن جهادي ژوند کې د ادبي ليکنو لپاره په لکونو داسې پېښې حوادث او د منفي او مثبت تأثير لرونکي شخصيتونه په واقعي ډول وجود لري چې څو څو چنده تر تخيّل هم د لوړ معيار ارزښت لري، خو د خواشينې ځای دی چې تر اوسه دغو په زرګونو دغه ډول پېښې، کيسې او کرکټرونه په کافي اندازه په ادبي شکل نه دي خوندي شوي او نړۍ ده چې دغه په زرګونو د عالي کيفيت لرونکې حادثې زمونږ د ملت له اجتماعي حافظې څخه ووځي، او د وخت په تېرېدلو له خلکو هم هېرې شي.
د جهاد د روان ادبي بهير يو بل اړخ چې ډېر د توجه وړدی هغه د ادبي فورمونو د عدم توازن مساله ده، پدې معنې چې ځينو فورمونو لکه شعر، ترنم، او ترانو ورکې ښه وده وکړه، خو ځينو نورو فورمونو لکه ادبي نثر، لنډې کيسې، طنز، ناول، ډرامې، او جهادي تياتر و رکې ډېره لږه وده کړې ده. او کېدای شي چې کار سبب هم دا وي چې دغه نور نثری فورمونه د شعر په خلاف زياتره علمي او فني اړخ لري، او په روان جهادي بهير کې فني او علمي ادبي اړخونو ته ډېر کار ندی شوی، چې دغه تشه بيا تقريباً هغو ليکوالو او اديبانو ډکه کړې چې (سيکولر) نظريات لري، او دين ته په ژوند کې په څه نقش قايل ندي. همدا علت دی چې ډېر تنکي شاعران او اديبان مو د جهادي ادب په ډګر کې له يو څه وخت تېرولو وروسته د

(نشنلستو) او نورو سیکولرو جهتونو د دامونو ښکار کېږي چې دا بیا ډیره د اندېښنې خبره ده چې باید غم یې وخوړل شي.

جهادي شعر او ترانې:

په تېرو څلوېښتو کلونو کې د جهادي ادب په ساحه کې جهادي ترانو تر بل هر ډول شعر زیاته وده وکړه. جهادي ترانو د جهاد له پیلـه تر اوسه زمونږ د ملت افتخارات، فتوحات، صبر او عزم ، مېړانه او قربانۍ په پراخه پیمانه د قوي او مؤثر آهنګ په لرلو سره زمزمه کړل. په زرګونو ترانې ولیکل شوې او د مجاهدو ځوانانو په غږونو په ډېر عالي کیفیت وویل شوې چې هر کور، هرې جبهې، هر سنګر، هر مکتب، او هر پوهنتون کې یې انګازې وکړې.

جهادي ترانې هغه وخت خپل اوچ ته ورسېدې چې د طالبانو په وخت کې ورتـه پـه حکـومتي سـطحه د ثبـت او نشـر پـراخ وسـایل، سـټوډیوګانې او راډیوګانې په خدمت کې شوې، او د (شریعت غږ) راډیو د عمومي ریاست د هنر او ادبیـاتو پـه ریاست کې ورتـه د درمحمد (ګوهري) غوندې شـاعر، ادیـب ، مجاهـد ، عـالم او فاضـل شخصـیت د خـدمت مـلا وتړلـه. ګـوهري صاحب ترانې دومره میعاري کړې چې کله هم دومره نه وې معیـاري شـوې. دغه معیاریت په ترانو کې د ښه شعر، ښـه پیغـام، ښـه آهنګ او ښـه غـږ پـه ښه کې راغرګند شو.

د طالبـانو حکومـت د وخـت لـه راډیـو خپرېـدونکي ترانـې د خلکـو دومـره خوښـې شـوې چـې دکابـل د مکروریـانو لـه کمـونزم او غربپـالنې متـأثرو ماشومانو به هم د کمونستانو د وخت د (و ه سربازه یاره خیژه پـه مورچـل باندې) پر ځای د (وه طالبـه ګرانـه پـام کـوه کابـل باندې) ترانـه لـه ځانونو زمزمه کوله.

د امریکا تر یرغل وروسته مرحلې ته که سړی وګوري نو ویني چې جهـادي ترانو د رزمي آهنګ تر څنګ د نوي دښمن د عمیقې پېژندنې په خوا کـې د غرب فلسفه او فکري ارزښتونه هم تر زورورو ګوزار لاندې ونیول. که سړی

و وايي چې په دغه مرحله کې طالبانو د غرب د مېډيا او فرهنګي يرغل مخه يوازې په قوي پيغام او د ښه کيفيت په لرونکو ترانو ونيولە نو بې ځايه به نه وي.

جهادي شعر او ترانو په دغه مرحله کې دومره زور واخيست چې د موسيقۍ زاړه معتادان هم اوس تر سندرو ترانې ډېرې خوښوي او اوري يې.

جهادي شعر او اسلامي ترانو ته چې چا پدې ورستيو کې کومو شاعرانو خدمت وکړ هغوئ ټول يې د ډېر قدر وړ دي، ځکه چې هغوئ په هره مرحله کې مجاهدينو ته مناسب پيغام ورکړ. د د غو مجاهدو شاعرانو په منځ کې څو داسې ځلېدونکي ستوري دی چې چې د جهادي شعر سرخېلان يې بللی شو. دغه خلك مطمئن، مولوي بدرالدين،مولوي ذاکر مهاجر، عبدالله، مزمل، وطن مل، ، سعيد ، ګوهری، مفتون، وثيق، حمدي، شپونکی، معتصم، عرفاني، فيضاني، تکل،حريت مل او نور دي. خو د دې خلك و نومونو يادول پدې معنی نه دې چې نورو څه نه دي کړي، بلکې دا هغه خلك دي چې د مايوسۍ،رعب، خاموشی او کړاونو په مرحله کې يې ځوانانو ته د رزم حوصله ورکړه، او د غرب د تبليغاتو جادو يې ورماته کړه چې وروسته بيا نورو هم د دوئ پر ليکه قدم واخيست.

د جهادي شعر او اسلامي ترانو په الهام د هېواد په پوهنتونونو کې هم د غلامانو او غلامي په خلاف سکوت ماتوونکی د حق اوازونه د ستېجونو له سره راپورته شول چې نه (د ځنځير له زوره و وېرېدل، نه يې د باطل پرستو سلام وکړ، او نه هم يې د پير له زوره وېريدل).

د دغه ډول ادبي جهادي جرأت او سبك امتياز ځوان با احساسه شاعر (سميع الله ټرون) ته ور په برخه شو چې په بې ساري جرأت يې ځوانو شاعرانو ته يو نوی شعري سبك او ادبي مکتب ورمعرفي کړ.

شعر که هر څومره قوي او پيغام لرونکی هم وي خو چې له سوز او ګدازه ډك ترنم يې په رګونو کې ونه چلېږي په آسانه د خلکو زړونو او ذهنونو ته

لاړ نشې پيدا کولی، همدا وجه ده چې خوږ او له سوزه ډك ترنم د ښه شعر روح بلل کېږی.

په جهادی شعر کې د سوز او ساز د (روح) د پوکولو افتخار په دې حماسي بهير کې الله تعالی له تېرو دريوو لسيزو راهيسې ملا(فقير محمد درويش) ته ورپه برخه کړی دی. هغه (درويش) ته چې په غرونو، صحراوو، ښارونو، او ولسونو کې يې د ويښتابه انګازې خپرې کړې. سختو او دردوونکو حالاتو او درنو مشکلاتو او خنډونو (دروېش) له خپلی ارادې ونه ايستلی شو. هغه په خپل عهد وفا وکړه، او د فاتح کاروان تر منزله د ويښ او مست ساتلو عزم يې پوره کړ. الله جل جلاله دې يې تل طلايي حنجره د حق د خوارې غږ د پورته کولو لپاره تازه ولري.

د (دروېش) تر څنګ د طالبانو د حکومت په وخت کې يوې بلې جادويي حنجرې خاوند چې نړۍ وو د خپلې جادويي حنجرې او د خپل قوي تأثير په زور د مفسدې موسيقۍ ټغر ورټول کړي، او د اسلامي ترنم په ډګر کې د يوه بې تاجه بادشاه په حيث خپل ځان ثابت کړي قاري فضل الدين (سراجي) وو. خو افسوس چې لکه د وړېځې لمر د ډېر لږ وخت لپاره د کاروان پر سر راښکاره شو او بيا خدايزده چې د کومو تورو وړېځو تر شا ورك شو.

قاري فضل الدين سراجي د ساحر آواز د لرلو تر څنګ نازك خيالې اديب، د ښکلا انځورګر، د حماسو شاعر او د پاك قران حافظ هم وو. خو نه پوهېږم چې ولې يې او س په ادب کې احساس، په انځور ګرۍ کې ښکلا، او په شعر کی حماسه ورکه شوه؟ او ولې د قران د (الانفال) سورت ورکې د جهاد، او د (براءت) سورت ورکې له طاغوت څخه د بېزارۍ او د (الشعراء) سورت ورکې د (إلاالذين) څخه د مخکې او وروسته شاعرانو تر منځ د توپير استعداد راپيدا نه کړ؟ داسې ښکاري لکه چېڅنګه چې له غربه را الوتي د فېشن طوفان يې مبارکه ږيره تري ووهله د غسې يې شرعي علم او جهادي شخصيت هم د ډيموکراسۍ نم کش کړ.

سراجي خو د (یاقوتو غمی) وو خو افسوس چې د ډېموکراسۍ په بازار کې د ببډۍ په بیه لاړ. خو بیا هم وایم ګوندې چې د (عرفان نړۍ) ورکې رښتیا هم د پښېمانۍ شعور راویښ کړی وي، او (له نورو څخه د دردوونکي بیلتون) احساس یې بېرته له راګرځېدلي کاروان سره بیا یو ځای کړي. خو د (عرفان نړۍ) هم یوه ډېره خطرناکه نړۍ ده، او کله کله خو سړی ورکې د (دمادم مست قلندر) تر سرحده هم رسېږي. نو ښه به دا وي چې سراجي بېرته (ملت د ابراهیم) شي، او د (بوتانو د ماتولو) په خپل زاړه عهد وفا وکړي. ځکه چې (له دنیا سره خو نه سکون ورغی، او نه یې له سرګردانۍ خلاص) کړ.

که جهادی ترانو ته یو څه په انتقادي نظر وګورو نو وینو چې جهادي ترانې د خپلو ټولو مثبتو اړخونو تر څنګ په اوسنۍ مرحله کې یو څه منفي اړخونه هم لري چې په لاندې څو کرښو کې ورته اشاره کوو.

د جهاد د بهیر په دې وروستیو کې هر چا جهادي شعر ته مخه کړې ده، هم هغه خلك هم شعر وایي چې په شعر ویلو پوهېږی، او هغه خلك یې هم وایي چې نه پرې پوهېږي. بې استاذه او بې علمه شاعرۍ زور اخیستی. ډېر داسې د شعر ویلو شوقیان شته چې په شعر ویلو نه پوهیږي خو شعرونه وایي. او که یې په شعر کې څه خلل راشي نو د دې پر ځای چې کوم پاخه شاعر ته ورشي او خپل شعر ورباندې په علمي ډول اصلاح کړي بخپله لګیا وي او په خپله خپل شعر په ترنم باندې (کپي کشي) کوي. دغه وضعیت جهادی شعر له لاندې کمزوریو سره مخ کړی دی:

۱ – د شعري سویې ټیټوالی.

۲ – د رکیکو ترکیبونو، کمزورو الفاظو، بازاري اصطلاحاتو، او عامیانه تعبیرونو استعمال.

۳ – د قوی پیغام نشتوالی.

۴ – د سندرو د کمپوزېشن (آهنګ) تقلید.

او د شرم ځای خو لادا دی چی د ښځینه سندرغاړو د سندرو تقلید هم رواج موندلی، او کله کله خو ځینې ترانه ویونکي جهادي ترانې د حماسي آهنګ پر ځای د هغو زړو کوچیانیو سندرو پر طرز هم وایي چی پخوانیو اناګانو به د خپلو لمسیانو په ودونو کې پس له نیمې شپې ویلې.

د دې مشکلاتو ښایې ډیر اسباب وی، خو مهم یې کېدای شي د ځوانو شاعرانو د علمي سویې نېټوالی، له تکړه شاعرانو د استفادې نه کول وي. او د دې تر څنګ د داسې یوې مرجع نشتوالی هم دی چې د نشر لپاره د معیاري او غیر معیاری شعر د تمییز چارې ترسره کړي.

په نارسمي جهادي ترانو کې یو بل لوی مشکل دا هم دی چې د فیتو، او سي ډیانو د محتوی د عنوان لپاره داسې نومونه غوره کېږی چې هېڅ جهادي پیغام او حماسي الهام نه لري. بلکې داسې نومونه ورته غوره کېږي چې سړی فکر کوي دا به د پېښور د ولسي سندرغاړو د فیتو او سې ډیانو نومونه وي لکه چپه بریتونه، د ارمانونو باران، د ارزوګانو شپیلۍ، د غزنې په زیارتونو، مسافر جانان، بې ننګه تربور، وړې وړې سلګۍ، واړه واړه ګلونه، د اباسین څپې، د ښاپیرۍ ورغوی، د جانان کلی، زېړه ورانګه، زخمي لونګین، وربل یې شهیدشو، د غمونو غوبل او داسې نور ډېر نومونه چې هېڅ جهادي او اسلامي پیغام نه لري. او دا په داسې حال کی چې د فیتو محتوی یې تر نومونو ډېره درنه وي.

دا یو څو خبرې وې چې د جهادي ادب او اسلامي شعر په هکله مې په ذهن کې وې او پدې نیت مې د ادبي ذوق له لرونکو مجاهدو وروڼو سره شریکی کړې چې مور ټول د خپل حق جهاد او مبرنې مقاومت د ادبي حق د ادا کولو په لاره کې خپل مسؤولیت د په ښه ډول رک کړو، او پرې نږدو چې ځوان شاعران او ادیبان مو په نا مطلوبو لارو لاړ شي.

اصلي دښمن څوک دی، د دښمن پوځونه که د هغه افکار او نظریات؟

د اسلام او د کفر تر منځ دښمني د آدم علیه السلام له زمانې راروانه او په مختلفو مراحلو تېره شوې ده، خو تسلسل يې دوامداره دی. د تاریخ په اوږدو کې د اسلام په خلاف د کفر دښمنۍ په بېلابېلو وختونو کې خپل شکل او کیفیت ته تغییر ورکړی او پدې دښمنۍ کې يې هر ډول مادي او معنوي وسائل په کار اچولي دي. دا چې د الله تعالی د حق دین په خلاف د کفر دښمني په بېلابېلو شکلونو کې دوام لرلی نو الله تعالی هم په هره زمانه کې د هماغې زمانې د حالاتو او شرائطو مطابق د کفر او ګمراهیو په خلاف د مقابلې لپاره انبیاء او شریعتونه رالیږلي دي. او دا ځکه چې لکه څنګه چې د کفر په انواعو نظریاتو او فلسفو کې بدلون راځي نو د هغو د له منځه وړلو لپاره نوي دعوت، نوي تعامل او د بشریت د نوي نسل د لارښوونې لپاره د نویو پیغمبرانو رالیږلو ته هم ضرورت پېښ شوی چې دا سلسله په محمد صلی الله علیه وسلم تمامه شوې ده.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم تر وفات وروسته د کفر د ټولو انواعو او اشکالو په خلاف مقابله او د هغو له شر څخه د انسانانو د ساتلو مسؤولیت د دې دین علماوو ته ورپاتې شو. او د اسلام په تاریخ کې چې تر کومه وخته د دین علماوو د اسلام د بیان تر څنګ کفر او د هغه ډولونه او نظریات هم خلکو ته ور معرفي کول نو خلکو به هم کفر پېژاند چې هم به يې خپل ځان او هم خپله ټولنه ورځخه ساتله، او هم به يې د هغه د له منځه وړلو لپاره هلې ځلې کولې. خو له کله راهیسي چې د اسلام بنوونې په تعلیمي نصابونو کې د کفر د معاصرو انواعو، اشکالو او نظریاتو پېژندګلوي او د هغو په خلاف په معاصر شکل مبارزه ورکه شوه او د مسجد ملا، د مدرسې استاد، د منبر خطیب، د کتاب مؤلف او شارح او

د خانقاه مرشد د دې زمانې خلکو ته د کفر د معاصرو ډولونو لکه د سیکولریزم، ډیموکراسۍ، کمونیزم، هیومنیزم، لیبرالیزم، وضعي قوانینو، تنصیر، استعمار ، استشراق او د معاصر کفر د نورو ډولونو د نظریاتو او عقائدو په خلاف څه ونه ویل او و یې نه لیکل، او د هغو لوري ته د بلونکو اشخاصو او احزابو په خلاف یې علمي او فرهنګي مبارزې ته ځای ور نه کړ، نو هماغه وو چې د کفر دغه معاصر ډولونه او د هغو نظریات په خطرناك ډول د اسلامي نړۍ په ولسونو کې خپاره شول، او د نویو نسلونو په ملیونو ځوانان یا ورځخه متأثره شول، او یا یې هم په صف کې ودرېدل او بېرته یې د اسلام په خلاف دښمني شروع کړه.

د معاصر کفر خطر پدې کې دی چې هغه اسلامي ټولنو د صریح کفر په نامه نه راصادریږي، بلکې هغه پداسې نومونو او شعارونو ځانته په اسلامي ټولنو کي ځای پیدا کوي چې په ظاهره یې له نومونو د کفر نښې نه ښکاري، او د آزادۍ، دیموکراسۍ، سیاسي او دیني پلورالیزم، پرمختګ، مساوات، ټولنیز بدلون، د بیان او عقیدې د آزادۍ، د بشر د حقوقو، د ښځو د حقوقو، عقلانیت، قانون مندۍ، نړیوالو قوانینو، نړیوالو اصولو، مدني ټولنې او دېته په ورته نورو نومونو د مسلمانو ټولنو پر ژوند ځان حاکموي، او دا ټول هغه اصطلاحات دي چې هر یو یې په غرب کې خپل فلسفي مفهوم او مدلول لري چې له یوې مخې د اسلام په مخالف قطب کې قرار لري.

په تېرې یوې پیړۍ کې کفارو او په خاص ډول د کمونیزم، سیکولریزم او لیبرالیزم د مکتب پیروانو خپلې فلسفې، نظریات، سیاسي او اجتماعي اصول او خپل فکري او معنوي ارزښتونه له بېلابیلو لارو او د بېلابېلو وسائلو په وسیله په مسلمانانو ومنل.

د دغو پردیو ارزښتونو او سیاسي او اجتماعي نظریاتو د تأثیر په نتیجه کې په اسلامي نړۍ کې داسې پردي پال نسلونه رالوی شول چې د سیاست، قوانینو، تعلیم، فرهنګ، اخلاقو، معنوي ارزښتونو، عسکریت

او اقتصاد په ډګرونو کې د غربيانو پر لاره روان شول. سيکولر غرب او کمونست شوروي اتحاد پدې وتوانيد چې اسلامي نړۍ خپله داسې يوه مستعمره وګرځوي چې حکام او نظامونه يې پخپله خوښه په دوئ پسې روان شي.

د معاصر کفر د نه پېژندنې او د هغه په اړه د غفلت نتيجه پدې شکل کې هم راووته چې هغه ملا، طالب، مرشد او تبليغي دعوتګر چې بايد مسلمانان يې د معاصر کفر له خطرونو څخه خبر کړي واى د هغوئ لويه برخه نن په خپله ليبرااليزم، ديموکراسي، سيکولريزم، هيومنيزم، تنصير، استشراق، وضعي قوانين، نړيوال کفري پوځي او سياسي تړونونه او د کفر نور اوسني انواع او اشکال په علمي شکل نه پيژني، نو ځکه خو يې نه په خلاف مؤثره مبارزه کولى شي، او نه يې دغې مبارزې ته په خپلو اهدافو کې ځاى ورکړى دى.

زمونږ يوه لويه برخه ملايان او مرشدان که د يهودو او نصاراوو په هکله څه معلومات لري هم نو هغه هم هماغه د يونيم زرکلونو مخکني معلومات دي چې اوس په هغه شکل کې واقعيت نه لري. او دا ځکه چې د نن ورځې يهوديت، صهيونيزم او په هغو پورې اړوند نړيوالو او محلي تنظيمونو تقريباً ټوله نړۍ په يوه او يا بل شکل يرغمل کړي ده، او په نړۍ کې يې د ډېرو مهمو چارو واګې په خپل لاس کې نيولي دي.

همدارنګه نصرانيت هم اوس هغه پخوانى د صومعې او رهبانيت دين نه دى چې عقيده يې په يوه خاصه محدوده کې تأثير ولري او بس. بلکه نصرانيت اوس په صليبيت، تنصير، استعمار او نړيوال نظام بدل شوى چې د نړيوالو کاتوليکو، ارتوډکسو، پروټسټنټ کليساګانو او نورو نړيوالو مؤسسو له لارې يې په بېلابېلو شکلونو ټولې نړۍ ته ځان رسولى دى او د مليارډونو انسانانو پر ژوندې خپل تاثير پرى اېښى دى، خو زمونږ د ملا، مدرسې، او د خانقاه د مرشد په نصاب کې د دغو لويو خطرونو په هکله هېڅ هم نشته.

دا چې په مکتب ، پوهنتون، مسجد، مدرسه، خانقاه او تبليغ کې زده کوونکو ته د کفر د معاصرو ډولونو او د هغو د نظرياتو په اړه څه نه تدرسيږي نو له دغو ديني او علمي مراجعو څخه يوه برخه فارغېدونکي هم عامو خلکو ته پدې اړه څه نه وايي. نو هماغه وي چې يوه لويه برخه عام خلك د دغو کفري نظرياتو په دامونو کې په يوه او بل ډول ښکيل شي.

د افغانانو د جهادي مقاومتونو په بهير کې د ډېرو لويو افتخاراتو تر څنګ يوه لويه منفي نقطه هم شته چې تل يې جهادي مبارزې له هغې متأثره شوې دي، او هغه دا ده چې دوئ د دښمن په مقابل کې مقاومت کوي، خو د هغه له فکر او نظرياتو سره د مقابلې په ډګر کې جديت او پوره ورټيا نه لري.

که د پورتنۍ مدعا د اثبات لپاره د مثالونو په لټه کې شو، نو ښه ډېر مثالونه به وينو چې ځينې يې په لاندې ډول دي:

۱ – افغانانو د چنګېزيانو په مقابل کې مقاومت کړی، خو د چنګيز د فکر او قانون په مقابل چې (ياسا) نومېده او حق او باطل يې ورکې سره ګډ کړی وو کومه مؤثره فکري مقابله نه ده کړې، بلکې افغانانو پخپله هم په خپل ژوند کې په داسې عرفونو او قوانينو ګذاره کړې چې شريعت، قومي نرخونه، رواجونه، عرفونه او خپلې انګېرنې او نظريات يې ورکې ګډ کړي دي. دين يې د عبادت په ساحه کې منلی، کتاب يې د ملا ګڼلی، او چې په خپلو کې سره په منازعاتو کې اخته شوي نو بيا يې د دې پر ځای چې قضيه يې د فيصلې لپاره يوازې شريعت ته وروړی وي، مقابل لوري ته يې ويلي دي چې (په شريعت راسره فيصله کوې او که په پښتو؟ دواړو ته دې تيار يم) يعنې که شريعت وي او که غير شريعت دواړه منم.

۲– افغانانو د انګريزانو په خلاف ډېرې جګړې کړي دي او ډېرې قربانۍ يې ورکړي، خو د انګريز د عقيدې په خلاف چې (نصرانيت) دی، او د هغه د اخلاقو، سياسي تفکر او فرهنګ په خلاف يې چې ليبرالېزم، استعماري توسعه غوښتنه، سيکولريزم او ديموکراسي ده هېڅ کومه

جدي، علمي، فکري او فرهنګي مبارزه نه يوازې دا چې کړې نه ده، بلکې ښه ډېر پوهان، مفکرين، سياستمداران او د نظام او د قلم خاوندان يې د انګريزانو پر لاره روان شوي، او ولس ته يې په ښېلابېلو ډګرونو کې اروپايي فکر ورتلقين کړي دی، او د هماغه فکر پر اساس يې نظامونه هم جوړ کړي دي.

۳- افغانانو د هندوانو او سکانو په خلاف جګړې کړي دي، د هندوستان ډېرې سيمې يې لاندې کړي، ډيلي يې فتحه کړې، خو د هندوييزم د کفر په خلاف يې چې د شرک تر ټولو بد ډول دی نه کومه علمي او فکري مبارزه کړې، نه يې د هندوييزم د عقائدو، اخلاقو، مشرکانه تمدن او د مسلمانانو په خلاف د هندوانو له بدو عزائمو په پراخه پيمانه د تأليف او فکري مبارزې له لارې راتلونکو ولسونو ته څه پرې اينبي دي. او د دې کار نتيجه يې دا راوتلې چې د دې پر ځای چې په افغانه ټولنه کې هندو او سک ته د مشرک، کافر، اهل ذمه او د اسلام د دښمن په سترګه وکتل شي، هندو ته (لالا) او سک ته (سردار) ويل شوي دي چې دواړه د عزت او درناوي الفاظ دي.

نه يوازې دا چې افغانانو ته د هندوانو فکر او فرهنګ د يو کفري او شرکي فرهنګ په حيث نه دی معرفي شوی، بلکې د نظام او با نفوذه سياسي جهتونو له لوري په سيستماتيک ډول کوښښ شوی چې (مسلمان) افغانستان ته له (کافر) هندوستان سره د يو دوست هېواد په حيث پيوند ورکړل شي، او دلته د هندي فرهنګ د خپرېدو لپاره لاره هواره شي.

۴- افغانانو د روسانو په خلاف هم لوی جهاد او اوږده جګړه وکړه او د لويو قربانيو په ورکولو يې د الله تعالی په نصرت له هغوئ څخه خپله خاوره آزاده کړه، خو د کمونيزم د فکر او عقيدې په خلاف يوه علمي، فکري او فرهنګي مبارزه ونه شوه. زمونږ ملا او مدرس ونشوای کولی چې د ولس لوستي نسل ته کمونيزم د (کفر) په حيث ورمعرفي کړي. همدغه علت وو چې په افغانستان کې کمونستان او د کمونيزم د فکر پلويان هم

ځانونه (مسلمانان) ګڼي او ټولنې هم هغوئ د کمونيزم د منلو له امله کافر نه دي ګڼلي.

د دې کار نتيجه دا راووته چې نه يوازې دا چې پرون موږ کمونستان له خپلې ټولنې څخه ګوښه نه کړای شول، بلکې نن هماغه کمونستان په بل شکل بيا په همدې مسلمانې ټولنې حاکمان دي، او دې ولس ته د کمونيزم په خلاف د درېدلو سزا ورکوي.

د کفر د معاصرو ډولو د پېژندلو ضرورت:

د کفر د انواعو او د هغه د نظرياتو پېژندل هم په هماغه اندازه ضروري دي لکه څومره چې د ايمان پېژندل ضروري دی.

په قرآن کريم کې الله تعالی له مسلمان سره د شيطان د دښمنۍ اعلان او پر دې دښمنۍ د هغه تأکيدونه بيان کړي دي.

شيطان کافر دی او د شيطان مکرونه، دسيسې، طريقې، انسان ته د ده د وسوسو او شبهاتو ور اچول، د ده افکار او نظريات او همدارنګه د ده د پيروانو عقائد او نظريات او د هغوئ ډلې، احزاب او نصابونه، سياستونه، نظامونه، ادبيات او فلسفې ټول د کفر هغه انوع او اشکال دي چې په قرآن کريم کې الله تعالی پدې مقصد په تفصيل بيان کړي دي چې مؤمنان له هغو څخه ځانونه خبر کړي، د هغو په دامونو کې له ښکيل کېدلو ځان وساتي، او د هغو د له منځه وړلو لپاره تدابير او لارې چارې وسنجوي، او مناسب وسائل په کار واچوي. نو له همدې امله څنګه چې د ايمان پېژندل ضروري دي تر څو مسلمان مؤمن شي او د ايمان د غوښتنو مطابق عمل وکړي، په همدومره اهميت د کفر پېژندل هم ورته ضروري دي ترڅو په هغه کې له واقع کېدلو کې ځان وساتي او دښمني ورسره وکړي.

له عمر رضي الله عنه څخه نقل دي چې (ينقض عرى الإسلام عروة عروة إذا وُلِدَ في الإسلام من لم يعرف الجاهلية) [1]. د اسلام کړۍ به يوه يوه ماتيږي کله چې په اسلام کې داسې څو وزيږي چې جاهليت نه پيژني.

عمر رضی الله عنه د جاهليت او کفر نه پېژندل د اسلام د کړيو د ماتولو سبب بولي، او دا ځکه چې کېدی شي چې د جاهليت د نه پېژندلو له امله به څوك په هغه کې واقع شي او بيا به له اسلام سره دښمنۍ کوي لکه پدې زمانه کې چې د معاصر جاهليت د افکارو منونکي د اسلام د دعوی له لرلو سره سره د اسلام او جهاد په خلاف په يوې بې رحمه جګړه کې اخته دي او دکفارو خوا يې نيولې ده.

د اسلام په تاريخ کې اسلامي امت له کفارو سره د مسلسلو جګړو له امله دومره ندی کمزوری شوی لکه څومره چې د کفارو د فرهنګ، عقائدو، دودونو، اخلاقو او سياست د راواردېدلو او په مسمانانو کې د هغوئ د فکري او اجتماعي فعاليتونو له امله کمزوری شوی دی.

د کفارو ناپوځي فعاليتونو په تېرو پنځو پېړيو کې په پرله پسې ډول اسلامي امت له سياسي، فکري، عسکري او اجتماعي انحطاط سره مخامخ کړ، او د حقيقي اسلام له تعليماتو څخه د ليرې والي او د جهادي روحيې د نه درلودلو له امله په مسلسل ډول د کفارو په مقابل کې کمزوری شو.

---

[1] – توجيهات ونصائح شرعية إلى شباب الصحوة الجهادية في تونس القيروان، النصيحة الرابعة، نشر(النخبة للإعلام)

د سياسي، فکري،اجتماعي او پوځي انحطاط د دې اوږدې مودې په پای کې چې الله تعالی د کمونیزم په مقابل کې د افغانانو جهاد د مسلمانانو د بیا ویښتابه یوه ذریعه وګرځاوه او د دې جهاد د تأثیراتو څپه په اسلامي نړۍ کې په پراخه ډول خپره شوه او په لکونو مسلمان ځوانان بېرته اصل اسلام ته راوګرځېدل او د غرب او شرق د کفارو فکري ارزښتونه يې پردي او بې لارې وبلل، او له هغو څخه يې خپله بیزاري او نفرت اعلان کړ، نو کفارو او په رأس کې غرب دغه بهیر خپل تر ټولو لوی او خطرناك دښمن وګانړه، او د هغه په خلاف يې په ټوله نړۍ کې فکري او پوځي جګړه پیل کړه.

په دې مرحله کې یوه برخه خلکو چې ځان اسلامي نهضتونه، منځلاري مسلمانان او دیموکرات اسلامي احزاب ګڼل د اسلام په سیاسي فهم کې د انحراف له امله او یاهم د ځینو سیاسي مصالحو په خاطر د کفارو مقابلې ته راونه وتل.

دغو خلکو هم د خپل فکري انحراف او یا هم د غرب د مادی او پوځي قوت له وېرې د جهادي بهیر له لارویانو څخه خپله لاره بېله کړه او له غرب سره د پیوند اخیستلو او د هغوی په نړیوال صف کې ځانته د ځای پیدا کولو په مقصد د جهادي فکر او تګلارې خاوندان توند لاري، بنسټ پالي، ترهګر او ورانکاري وګڼل، او پدې کار سره يې د دښمن ادعا تأیید او د هغه تله ور درنه کړه، چې دې کار هم د دوئ اسلامي مصداقیت تر پوښتنې لاندې راووست، او هم يې د امت ډېرى ځوانان د جهادي بهیر پر افادیت شکمن کړل چې د دې دواړو و کارونو فایده د دښمن ځولې ته ورولوېده.

د دښمن له فکر سره باید څه وکړو؟

د دې لپاره چې لکه څنګه مو چې اسلامي ټولنه د کفارو له پوځي اشغاله آزادول غواړو د هغوئ له فکري اشغاله يې هم آزاده کړو نو د فکر،

فرهنګ او تعليمي نصابونو په ډګرونو کې دقيقو، سنجول شويو او د تطبيق وړ اقداماتو ته ضرورت لرو چې ځينې يې په لاندې ډول يادوو:

۱- د هغه نظام او هغو سياسي او فکري جهتونو د نسکورولو او مقابلې لپاره بايد جدي، هر اړخيز او مسلسل کوښښ او مبارزه وشي چې په بېلابېلو ډولونو د کفارو د سياسي، اجتماعي او فلسفي افکارو د خپرولو تر شا ولاړ دي. او دا ځکه چې که دوئ په اسلامي ټولنه کې د پردیو د افکارو د خپرولو لپاره په پراخ ډول د کار تر شا ولاړ نه وي نو دښمن مو په مخامخ ډول هر فرد نشي مخاطبولی، او نه مو د ټولنې ډېر خلك تر خپل تاثير لاندې راوستلی شي. د دغې مقابلې لپاره په جهادي صف کې د پوځي او فکري مقابلې د وړتياوو پيدا کول تر ټولو ضروري کار دی.

۲- د ديني او دنياوي تعليم له دواړو نصابونو څخه بايد په پوره زيرکتيا او جديت ټول هغه مفردات او مضامين ووېستل شي چې د کفارو له فکر، فرهنګ، سياست او د هغو له اجتماعي او فلسفي ارزښتونو سرچينه اخلي. که چېرې دولت او رسمي جهتونه دغه کار نه کوي، نو لږ تر لږه په نارسمي مجال کې خو بايد دا کار په حتمي ډول ترسره شي.

۳ - د ديني او دنياوي تعليمي مؤسسو او مدارسو په نصابونو کې بايد د کفر او ګمراهۍ د معاصرو ډولونو، اشکالو او نظرياتو لکه کمونيزم، سيکولرزم، ډيموکراسۍ، ليبرالېزم، هيومنيزم،نشنلزم، ګلوبلايزيشن، وضعي قوانينو او د غرب له لوري د جوړ شوي معتدل اسلام په د رد اړه مضامين داخل کړای شي او په معقول، مدلل او مؤثر ډول تدريس شي.

مسلمانان بايد په خپلو نصابونو کې د خپلو لوستونکو لپاره د کفارو د عقيدوي، سياسي، اخلاقي انحطاط معاصر او ښکاره مثالونه وړاندې کړي، ترڅو کفار هغوئ ته د آيډيل او مقتدا په حيث نه بلکې د داسې خلکو په حيث ورښکاره شي چې بايد هدايت وررسول شي او له کفر څخه يې نفرت وشي.

۴ – د مېډيا، ټولنيز ارتباط د وسائلو او د ژورنالیزم مؤثر استعمال پدې لاره کې تر ټولو مهم کار دی. او دا ځکه چې دغه ذرائع په دې زمانه کې د پیغام رسولو او د اجتماعي ذهنیت د تشکیل مهم وسائل دي، او په یوه ځل په ملیونونو انسان مخاطبوي او په هغوی کې مثبت او یا منفي تحول راولي. غرب د همدغو وسائلو له لارې ټوله نړۍ مسحوره کړې ده او په پراخه پیمانه یې د نړۍ ولسونه تر خپل تأثیر لاندې راوستلي دي.

د امریکا په مقابل کې چې جهادي صف تر یوه حده د پیغام رسولو معاصر وسائل وکارول که څه هم چې په ډېر مسلکي شکل او پراخه پیمانه نه وو خو بیا یې هم په نړۍ کې د غرب جادو ورماته کړه، او د همدغو وسائلو له لارې یې نړۍ ته د خپلې بریا او د دښمن د ماتې شواهد وړاندې کړل.

۶ – د اسلام حقیقي تشریح او له هغه څخه د خرافاتو او انحرافاتو څنډل او له نورو نظریاتو سره د هغه د پیوند کارۍ مخه نیول بل هغه مهم کار دی چې د جهادي نظریې او اسلامي فکر خاوندان باید ورته د خپل کار په اولویاتو کې ځای ورکړي. او دا کار ځکه ضروري دی چې کفار له همدغو عواملو څخه د اسلام په بدنامه او په هغه باندې د نویو نسلونو د باور د کمزورې کولو لپاره کار اخلي.

نن ورځ په اسلامي نړۍ کې او هم په افغانستان کې ډېر داسې څه د اسلام په نامه خپاره شوي چې هغه له ریښتینې اسلام څخه ډېر لرې دي. او هم له داسې ډېرو مهمو اسلامي اعمالو او عقائدو خلك غافل شوي او یا یې ورته په اهمیت نه دي کتلي چې هغه په دین کې د لوړې مرتبې اعمال او عقائد دي. نو په کار ده چې د مسلمانان او بیا په خاص ډول د جهادي صف یوازې د کفارو جنګیالي په دښمنۍ ونه نیسي، بلکې اصلي دښمني مو باید د دښمن له نظریاتو سره وي. او هر هغه څوك چې د دښمن د

افکارو ممثل وي هغه خپل دښمن وګڼو او له هغه سره د مناسب تعامل لاړې وپېژنو.

د دښمن د افکارو، نظریاتو، فرهنګ او د هغه د ملګرو او پیروانو خطر ځکه د هغه د پوځونو او جنګیالیو تر خطره ډېر دی چې هغه خو به ماتې وخوري او وبه تښتي، خو افکار او ملګري به یې په هر حالت کې دلته پاتې وي، او په سلګونو کلونه به دلته د اسلام او مسلمانانو په خلاف په یوه او بل ډول فعالیتونه کوي او په هر نسل کې به یوه برخه خلك د اسلام او اسلامي نظام په خلاف دروي.